

کور دیوون

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

به شیک له بیره وه ریه کانی
کاپیتان همه دی مه ولودی

(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

ساخ کرده و به لگه مه ندکردنی

وریا ماملی

کوردبوون

به شينک له بيره وهرييه کانی

کاپيتان حه مه دی مه ولوودی

کور د بوون

به شتيك له بيره وه رييه كاني
كاپيتان حه مه دي مه ولوودي
(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

كو كړنه وه، ساخ كړنه وه و به لگه مه ند كړني:

وريا ماملئ

- ناوی کتیب: کوردبوون
- کۆکردنهوه، ساخکردنهوه و بهلگه مه ندکردنی: وریا ماملی
- دیزاینی بهرگ: فاروق قوبادی
- پێکخستنی لاپه ره کان: شاروخ نه رهنگی
- فهرههنگۆک: سالح بێچار
- شوێنی چاپ: سلیمانی - چاپخانه ی کارۆ
- نۆبهت و سالی چاپ: چاپی دووهه م - ۲۰۲۲
- له بهرپۆه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۱۵۵۶) ی سالی ۲۰۲۲ ی پێ دراوه
- ISBN: 978-91-89439-56-6
- نرخ: ۱۳۰۰۰ دینار

مافی چاپکردنهوه بۆ کۆکه رهوه و ساخکه رهوه ی نه م کتیبه پارێزراوه.

پیرست و ناوهرۆک

- پیشه کی وریا ماملن..... ۱۱
- پیشه کی مامۆستا شیرکۆ هه ژار موکریانى..... ۲۰
- دهفته رى ژماره (۱) و (۲)..... ۲۵
- به شیک له بیره وه ریه کانی کاپیتان محه ممه دى مه ولوودیان (حه مه دى مه ولوودى)..... ۲۹
- ژیانی مندالیم..... ۳۰
- هاتنى له شکری عوسمانى و دواکه وتوو یی خه لکه که مان..... ۳۹
- کۆمه لکۆژکردنى خه لکی سابلآغ له لایه ن سوپای پرووسییه ی تیزاریه وه (۱۹۱۶)..... ۴۴
- ئه و سێ سآله ی که پرووسه کان له سابلآغ بوون (۱۹۱۵-۱۹۱۷)..... ۵۰
- دیسان که و قه وه بن ده ستی زردایکم..... ۵۵
- له که یه وه کوردوستان داگیر کراوه؟..... ۵۹
- «حه بیب» ی یه خسیر..... ۶۱
- په نا بردن بۆ «کتیچاوا»..... ۷۴
- شه ره گه ره کی سابلآغی..... ۷۶
- چاره نووسی من و زردایکم..... ۷۷
- نازاد کردنى سابلآغ له لایه ن سمایل ئاغای شکاک (سمکۆ)..... ۸۵
- هه رزه کاریم و خوژیاندم..... ۸۹
- عاقڵ کردنى سه ربازی ره زاشا..... ۱۰۲
- پاکم و بیباکم..... ۱۱۰
- پروویه کی دبی کۆمه ل..... ۱۱۶
- په نا بردن بۆ مآله «حاجی مسته فا داودى»!..... ۱۱۹
- پۆژانی شوانکار تیم..... ۱۲۳
- له رینگای (هامیلتون) کرێکارم و له پرواندز کوویه فروش..... ۱۲۴
- کۆتایی به شی (۱) و (۲)..... ۱۲۸
- سیاسه تی لادانی په چه و چارشێوی ره زاشا..... ۱۲۹

- (تبعد) تاراندن يا دوورخستنەوہى زۆرە مى بۆ شیراز ۱۳۰
- دەفتەرى ژمارە (۳) ۱۳۳
- لاوازبۈۈنى حەكمەت و ھەلاتنى عەجەمان لە سابلاڭ ۱۳۴
- كۆكردنەوہى قاجبەخانەكانى «ئەكبەرئاباد»ى ۱۳۹
- يەكەمىن دىدار دەگەل قازى محەممەد و بەرگرى كردن لە شار ۱۴۰
- تالان كردنى «زگدراو» ۱۴۳
- دەرکردنى فەرمانى كوشتنم لەلایەن عەشیرەتەوہ ۱۴۵
- شاربەدەرکردنم، تەوڕیز، حیزبى تودە و چەند پووداوتك ۱۴۸
- گەپانەوہ لە تەوڕیزەوہ بۆ سابلاڭ و پەلپى عەشیرەتى ۱۵۲
- سوئندخواردنى يەكەمم دە كۆمەلەدا (ژ.ك) ۱۵۳
- تۆلەكردنەوہ لە پەنسى ئەمنیە ۱۵۴
- كوژرانى پەحمانى بىرام ۱۵۹
- سوئندخواردنى دووھەمم دە كۆمەلەدا (ژ.ك) ۱۶۰
- يەكەم پاسپاردەى (كۆمەلە) ۱۶۲
- سەدرى قازى و خۆھەلباردنى وەك نومايەندە ۱۶۵
- نیزىكبۈۈنەوہى دووبارەم لە قازى محەممەد ۱۶۶
- پیلانگىرى حەكمەت و ئاڭكان بۆ نانەوہى ئازاوە لە تىوان مەن و «كەرىم جانگىر»دا ۱۶۸
- كۆمەلەى دەولەتمەندان و كۆمەلەى كاسب و زەحمەتكیشان ۱۶۹
- كوشتنى پەنسى ئازان و پەنسى سىجىلى ۱۷۲
- داو و دەھۆى ئاڭاوەتان بۆ لەناوبردنم ۱۷۶
- داوئىكى دىكەى ئاڭايان بۆ لەناوبردنم ۱۷۹
- گرتنى ئىدارەى پۆلىس و كوشتنى ئازانەكان ۱۸۱
- كۆبۈۈنەوہى ھەموو سەردارى عەشائىرى موكریان بۆ لەناوبردنم ۱۸۲
- ناكۆكى و ناتەبايى سىياسى دە (كۆمەلە)دا ۱۸۵
- ھاتنى لەشكرى سوور بۆ سابلاڭ و گاۋگەردوونى مەن لەپىش لەشكرى سوور ۱۹۱
- كاتىك كە زانیم ئالای كوردوستان لە چوارچرا ھەلدەكرت! ۱۹۴
- سینەماى ئىنگلىسەكان لە مەھاباد ۱۹۷
- گرتنى پادگانى ميانداو و يارمەتيدانى فیدایىھەكانى ئازەربايجان ۱۹۹

۲۰۴.....	قەرار بوو له تاران بۆ كوردوستان بمرين و نه گه پئينه وه
۲۱۰.....	«غه فوري مه محموديان» چۆن كوژرا!
۲۱۲.....	تۆلە كرده وه له «... ئاغا»
۲۱۴.....	بپريارى له ناو بردنى ميرزا رهحمه تى شافعى!
۲۱۵.....	به پلهى كاپيتان بووم به فهريماندهى پۆلى ههوشار و چارداوه پروو
۲۱۹.....	دهفته رى ژماره (۴)
۲۲۰.....	سايئقه لا
۲۲۵.....	ته موغه و حه مه ره شيد خانى بانه
۲۲۷.....	پرووداوه كانى «به له جه ر»
۲۳۵.....	حاجى باوه شيخ (حاجى بابە شيخ)
۲۳۵.....	جه بهه ي سه رده شت
۲۴۲.....	قاره مانى كو ماري كوردوستان
۲۴۴.....	شه ره كه ي (مه لاشيخ ي)
۲۴۵.....	پرووداوه كانى «مير شيخ حه يدەر»
۲۴۷.....	شكانى نازه ربايه جان و گه رانه وه به ره و سابلاغ
۲۵۳.....	بزووتنه وه ي رزگاري نه ته وايه تىي گه لى كورد و قازى محه مده د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷
۲۵۳.....	له كتيبي: ژيان و به سه ره اته كانى عه بولر حمانى زه بيحى (ماموستا عوله ما)
۲۵۴.....	پايه كى دى
۲۵۵.....	ماموستا قانع
۲۵۶.....	نه غه ده و داوا كرده وه م له لايه ن ده و له تى ئيرانه وه
۲۵۸.....	چوونم به هاناي زپرو به گى له گوندى «كوگن» و «محالى مه ركه وه پرى»
۲۵۹.....	چوونم بۆ يارمه تيدانى مه لا مسته فا بارزانى
۲۶۱.....	به ره و سنوورى كوردوستانى عيلاق (باشوورى كوردستان)
۲۶۷.....	گرتوو خانه كانى عيلاق
۲۶۹.....	به ره و گرتوو خانه ي رانيه
۲۷۴.....	گرتوو خانه ي قه لادزى
۲۷۶.....	به ره و گرتوو خانه ي رانيه و هه ولير
۲۷۸.....	گرتوو خانه ي رواندز

- ۲۸۸..... هەر که ئازاد بووم.....
- ۲۹۰..... پەنابردن بۆ شېخ لەتېف.....
- ۲۹۳..... گېرسانهوهم لە خەلانی.....
- ۲۹۵..... حەمەدی مەولودە مەنگوری.....
- ۲۹۸..... غەنی بلوریان.....
- ۲۹۹..... گەڕانەوہی بۆ ناوچەي مەھاباد.....
- ۳۰۴..... دیتنەوہی مندالەکانم.....
- ۳۰۷..... قاوہخانەي «قازیاوا»یە.....
- ۳۱۴..... سووتانم لە ئێوان شەری مەلا مستەفا بارزانی و پەحیمی قازیدا.....
- ۳۲۱..... «کاپیتان حەمەدی مەولودە چرچی» لە ناو دەق و سەرچاوەکاندا.....
- ۳۲۲..... نووسراوەکانی دوکتۆر ئاسۆ.....
- ۳۲۵..... (باسی کاک حەمەدەمین پاتب | پاتبی برا و پوورزای کاپیتان).....
- ۳۳۲..... رۆژنامەي «کوردستان»-ی ژمارە ۸۵ لاپەرەي ۲.....
- ۳۳۴..... نووسراوەکانی دوکتۆر کەمال مەزھەر.....
- ۳۳۶..... بېرەوہرییەکانی پەئیس بەکر.....
- ۳۳۹..... نووسینەکانی کەریم حیسامی.....
- ۳۴۰..... نووسینەکانی عەبدوللّا ئەحمەد پەسۆل پشدەری.....
- ۳۴۳..... کتیی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - بە کوشش بەروز طیرانی.....
- ۳۴۴..... بېرەوہرییەکانی مامە «غەنی بلوریان» سەدەي کارەسات.....
- ۳۴۸..... بېرەوہرییەکانی مامە «غەنی بلوریان» ئالەکووک.....
- ۳۵۵..... چپ در ایران، بە روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.....
- ۳۵۶..... سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ.....
- ۳۵۹..... مامۆستا مەلا «عەبدوللّا حەسەنزا دە» (حەیاکی).....
- ۳۶۰..... وتووێژی بەرێز عەلی کەریمی دەگەڵ نەجمەددین تەوحیدی.....
- ۳۶۱..... پێشمەرگە.....
- ۳۶۳..... چەتە و قاچاغچی.....
- ۳۶۶..... چێشتی مەجپۆر - بېرەوہرییەکانی مامۆستا هەژار موکریانی.....
- ۳۷۵..... «چێشتی مەجپۆر» و سووکە ئاورێک!.....

۳۸۹.....	سەفەرى كاپىتان دەگەل نەمر ھەمە ھوسىن خانى سەيفى قازى بۇ شۆرەوى
۳۹۳.....	كۆچىدوايى كاپىتان ھەمەدى مەولودە چرچى (۱۹-۴-۱۹۷۹ز).....
۳۹۹.....	وتووئۆزەكان.....
۴۰۰.....	وتووئۆز دەگەل دوكتۇر عىزەددىن مستەفا رەسول.....
۴۰۳.....	وتووئۆز دەگەل كاك مەھموود (...).
۴۰۸.....	وتووئۆز دەگەل كاك عەلى قازى (كۆپى رەش).
۴۰۹.....	پەراوئۆزەكان.....
۴۱۰.....	يى خورشىد پەھبەر (ھاوژىنى كاپىتان).....
۴۱۲.....	عومەر ناجى.....
۴۱۵.....	كۆنسولى پرووسىيە لە سابلاغ (ئالىكساندىر ئىياس).....
۴۱۷.....	شىخ بابا سەئىدى (بەرزىنجى - شىخ گولباب - غەوسابات - صدرالسادات).....
۴۲۰.....	شىخى بورھان.....
۴۲۲.....	وھستا ھەسەن و وھستا ھەمەدەمىنى مېعمار.....
۴۲۳.....	مىرزا مەھموود غەزىزىمى.....
۴۲۴.....	وھستا برايمى بەننا.....
۴۲۵.....	مەھمەدى تۆكمەچى.....
۴۲۶.....	كاكە زىيادى كۆيە.....
۴۲۸.....	قوللى خانى نەغەدەي.....
۴۲۹.....	ژىتئىرآل ھەمە رەشىد خانى بانە.....
۴۳۰.....	سەفەرخان قارەمانيان.....
۴۳۱.....	شەھىد ھوسىن لاسوور (دادار - موكرى).....
۴۳۹.....	سەيد مەھمەدى سەيدى.....
۴۴۵.....	زىرپۆ بەگى ھەركى.....
۴۴۷.....	مەھمەد توفىق وردى.....
۴۴۸.....	زاھىرى رەسام.....
۴۵۱.....	مىرزا ھەمەدەمىنى كۆيە.....
۴۵۲.....	ھاشىمى كورد.....
۴۵۳.....	ھاشىم فەرھاد.....

٤٥٤.....	محەممەدی قادری (حەمەدی کاک خدری)
٤٥٥.....	تۆفیقى مەلا سدیقى
٤٥٦.....	سەید عەلى حىجازى
٤٦٠.....	محەممەد مەحمود (محەممەد قودسى)
٤٦١.....	مىرحاج ئاکرەبى
٤٦٢.....	مستەفا خۆشناو
٤٦٤.....	وەسپەتنامەى چوار ئەفسەرە قارەمانەکە
٤٦٥.....	ئەنوەر دۆسۆز
٤٦٦.....	حەزەرەتى شىخ عەلەئەدینى حوسەینی نەقشبەندى (کەمالیزادە لە پۆژەهلەت)
٤٦٩.....	سولتان ئاغا شىخ ئاغایى شىخ ئاقایى
٤٧١.....	دوکتۆر رەحیمى قازى
٤٧٢.....	مىژووی دامەزراندنى یەكەم رادیۆ لە مەهاباد
٤٧٤.....	بەلگەى ژمارە یەك
٤٧٦.....	بەلگەى ژمارە دوو
٤٧٧.....	بەلگەى ژمارە سێ
٤٧٨.....	حیزبى ئازادى كوردستان
٤٨٦.....	نامەى "ئالما فاسوم" بۆ پۆژنامەى كوردستان مینشئیرى
٤٨٧.....	ئالبۆمى وینەکانى كاپیتان
٥٠٥.....	ئالبۆمى وینەکان
٥٢٧.....	فەرەهەنگۆك
٥٣٥.....	ئەو سەرچاوانەى بۆ بەلگەمەندکردنى ئەم كىتەبە سەردانىان كراوە
٥٣٩.....	سپاس بۆ ئەو بەرپێزانه كە زۆرم ماندوو كردن:
٥٤٠.....	ئیندىكس

پيشه كى وريا ماملئ

خونهرى بهرئز، ئەو كىتپەى لە بهر دەر دەرستانە، به شىكە لە ژياننامە و بىرەوهرى به كانى خوالىخوشبوو (مەممەد مەولوديان - مەممەد مەولودى - مەممەد پاتب - مەممەد پاتبى - مەممەد سۆفى مەولودى يان مەممەد مەولودە چرچى) يىيە. بابى ناوى «مەولود و دايكى ناوى «زەلەخا» بوو لە پىكەوتى ۲۵ى خاكەلىوھى سالى ۱۲۸۶ ھەتاوى (۱۵-۱۰۴-۱۹۰۷ز) لە شارى سابلخ - مەھاباد لە پۆژھەلاتى كوردستان چاوى بە دنيا ھەلدى. ^۱ دەگەل كۆمەلىك لە لاوانى سەردەمى خۆى، يەكەمىن حىزبى مۆدېرنىيان لە پۆژھەلاتى كوردستان بونىات نا بەناوى (حىزبى ئازادى كوردستان ۱۹۳۸ز) كە ئەندامى ژمارە نۆھەمىيان بوو و لە داھاتوودا بە ھەندىك گۆرانكارى بچووك لە ئەساسنامەى حىزبەكە، ناوھەكەى دەگۆرن و دەيكەن بە (كۆمەلەى ژ.ك) و لە كۆتايىدا بوو بە (حىزبى ديموكراتى كوردستان). ژمارەى ئەندامىتى ۴۵ و ناوى نەيتىي لە كۆمەلەى ژ.ك دا (چكاوھەند) ^۲ بوو. كاك مەممەد يەك لە پىشمەرگە قارەمانەكانى سەردەمى كۆمارى كوردستان بوو. بۆ ماوھى كەمتر لە سالىك بە ئەمرى پىشەوا قازى مەممەد دەبىتە پەئىسى شاربانى (پۆلىس) مەھاباد و ئاسايش و ئەمنىيەتى سابلخى لە ئەستۆ دەبى. پاشان لە كۆماردا پەلەى كاپىتانىيان پىدا. لە زۆربەى ھەرەزۆرى مەيدانەكانى شەر، بە خۆى و بە پىشمەرگە گيانلە سەردەستەكانى بەشدارى كردوو. راستەوخۆ لە ژىر ئەمرى نەمر پىشەوا قازى مەممەد ھەلسوو پراو و خۆنەويستەكانە و پروسوورانە كارەكانى راپەراندوو. پاش تىكچوونى كۆمار، دەگەل پىشمەرگەكانى خۆ بەدەستەو نادەن و تا دوا دەر فەت و دوافىشەك دەگەل ئەرتەشى شاھەنشاهى شەر دەكات. لە پاشان دەگەل ئەفسەرە قارەمان و نەمرەكانى كۆمار كە خەلكى باشوور بوون، پروو دەكەنە عىراق و لەوتى بۆ ماوھى دوو سالى زىندانى دەكرى. دەولەتى ئىران لەوتى دەستى لە بەرۆكى بەرنادات و لە زىنداندا دەيدۆزنەو و سەرھەنگىكى خۆى وەك راسپاردە دەولەتى شاھەنشاهى دەنيرىتە زىندانەكانى عىراق تا بىگەرپىتتەو بۆ ئىران تا لەوتى لە سىدارەى بدەن، بەلام لە ساھى كوردى مەرد و نىشتمانپەرورەو، كە دەزانن كاك مەممەد يەك لە پىشمەرگە لەزەبرەكانى كۆمار بوو، پىناسەى عىراقى بۆ دەر دەر كرى و ھاوكارى ھەمەلایەنەى دەكەن و پىش

^۱ ئەو پىكەوتە لە ئىدارەى ئامار و سەرژمىرى لە مەھاباد دەرھاتوو كە دەكاتە ۱۹۰۷/۰۴/۱۵ى زابىنى و (۲) ربيع الاول ۱۳۲۵ى مانگى). بەلام وەك لە داھاتوودا لە زمان كاك مەممەد دەوھە دىخوئىنەو، بەرئزىيان دەلى كە لە دايكووى سالى ۱۹۰۸ى زابىنىم. رەنگە جياوزى مانگ و پۆژھەكانى تىوان سالى زابىنى و ھەتاوى باش پىك نەگرتىن بۆيە ئەو پىكەوتەى نووسىو.

^۲ بىروانە كىتپى "سىبەرى ئازادى و ھەوراز و نشۆيكانى" نووسىنى: كەمال عەبدوللەھى لاپەرەى ۲۳۷

به پاده ستركردنه وهی بۆ ئیتران ده گرن. كه نازاد ده كړی، له سیبهری خوالیخو شېبوو «شیخ عه لانه دینی نه قشبه ندی» دا، له گوندی خه لان و زینوؤ شیخی،^۱ نیشته جی ده بی. لهو نازادییه به رته سكه یدا، دیسان بۆ كوردایه تی تیه له دبته وه و چهند جاریك به نهی نی دیته وه ناوچه ی مه هاباد و موكریان و هه ول ده دات تا شوړش هه لگیر سینیته وه، مخابن گوشاره كانی ده ولته تی ئیتران له سهری چرتر ده بنه وه و لهو دۆخه دا ناتوانی زور به رگه بگریټ، بویه بریار ده دات به هه مان شویندا كه بارزانییه كان په پریوه ی سؤقیه ت بوون، ئه ویش بهو پرییه دا بچیت بۆ ئه وئ. له چۆمی ئاراس كه ئاودیوی سؤقیه ت ده بی، ده یگرن و تاوانی سیخووری پیوه ده لكینن و بۆ ماوه ی دوو سالان له زیندانه كانی «سیبیریا Siberia» و زور شاری تری ئه و ولاته ده یگرن و پاشان كه «نیستالین» ده مرئ، بۆیان ده رده كه وئ سیخوور نییه و نازادی ده كهن و به یه كجاری له نازه ربایه جان مافی په نابهرتی پیده دریت و نیشته جی ده بیټ.

له وئ خوالیخو شېبوو یای (Balabaci بالاباجی) ده خوازئ و ماوه یه کی كورت به یه كه وه ده ژین. به رهه می ئه و ژپانه كچك بووه كه ناوی ده نئ (پووناك - Рунак) و ئیستاش نیشته جی شاری باكویه. كاپیتان ئه و كچه ی له سهره تای له دایك بوونی را به ته نیا گه وره ی ده كات. یای پووناك له بابی ته نیا سنو قك وهك میرات و یادگاری بۆ به جی ده مینی كه یه ك دوو ربینی راو، ده مانچه یه کی كۆن، مۆدنه یه ك، چهند وینه، چوار ده فته ر و هه ندیك كوته كاخه زی تیدا ده بیټ.

یای پووناك كچی كاپیتان هه مه د ئه و یادگاریانه ی باوكی زور خو شویستوون و هیچكات دلی نایه ت هیچ لهو سنو قه ی بابی ده ره یتت یان بیانفه ویتتی، بویه لای كه س باسی ناكات. نه یویستووه كه س پیبزانئ (به تاییه ت خوشك و براكانی له مه هاباد)، تا نه كا لیوهرگرن و ئه و یادگاریانه ی باوكی لای ئه و نه مینن.

یای پووناك چهند جاریك پاش روخانی شوړه وئ (۱۹۹۱ز) سه فه ری سابلآخ ده كات و برا و خوشكه كانی ده دۆزته وه به لام، قه ت باسی ئه و ده ستووسانه یان له كن ناكات. تا له سالی ۲۰۱۷ كورپی یای پووناك ده ستی ده گاته سنو قه كه و به موبایله كه ی وینه یه ك له لاپه رهی یه كه می یه ك لهو ده فته رانه هه لده گریټ و بۆ یه ك له خزمه كانی خو ی له مه هابادی ده نیریت، ئه ویش كه ده یخوینیته وه، بۆی ده رده كه ویت كه ئه و نووسراوانه ده ستووسی (كاپیتان هه مه دی مه ولوودی) یه و بیره وه ربیه كانی ئه وه له سهرده می كۆماری كوردستان. به بی به تلاندنی كات، لهو ده فته رانه ی ئاگادار كردم و ئه و لاپه رهی له ده ستووسه كه ی بۆ ناردم كه لاپه رهی یه كه می ده فته ری ژماره چواره كه له داهاتوودا له برگه یه ك به ناوی (سایینقه لآ) ده بیینن. ئه و نازیزه داوای كرد كه وه شوینی ئه و ده ستووسانه كه وم و په یدا یان كه م. كه جی خو یه تی زوریان سپاس بكه م چون گه ر

^۱ زینوؤ گوندیكه له ناحیه ی حاجی ئۆمه ران، سهر به قه زای چۆمان له پارێزگای هه ولێر

ئەو نەبایە لەوانەبوو ئەوەندە بیرەوهرییانەشمان نەدیتبان. لە راستیدا لە یەكەم چەركەكاندا وەمدەزانی ئەو بەرپزە تووشی هەڵەبوو، لەبەر ئەوەی كە بە تێمە ئەوەكانی كاپیتان گوتراو بوو كە كاك حەمەد نەخوێندەوار بوو، بۆیە من زۆر هەواڵەكەم بە هێند وەرنەگرت. خۆم قایل كرد ئەو باسە ساخ كەمەو، بۆیە دەرفەتم بە فەرۆ نەدا و تەلەفۆنم دەست داوە و بەو كەچە تورکی ئیستانبۆلییە دەمزانی، سەری قسانم دەگەڵ پوورە پروناكم كردهو. ئەویش بە ئازەرییەکی خەست و جارجاریش بە چەند وشەیهکی كوردی وەلامی دەدامەو. دەنا كەچەكە دیلمانجی بۆ دەكردين.

منداڵەكانی پوورە پروناك لە ئەلف و بێی كوردی تەنانت یەك پیتیش تیناگەن و نازانن بیخوێننەو، بەسەرھاتی ئەو دەستووسانەي هەموو بۆ گێرامەو و دڵنای كردم كە هەموو كاپیتان بە دەستی خۆی نووسیبووە. كە وامزانی، بۆم شی كردهو كە ئەم دەفتەرانی چين و چ نرخیکیان هەیه! تێمگەیاندا كە ئەم دەستووسانە بەشیكن لە میژووی سەربەمۆر و هاوچەرخي گەلی كورد و هەروەها بەشیكن لە بیرەوهرییەكانی باوكی، كە ئەویش دەلاقەیه كە بەرووی میژووی ون و شیوتندراوی خۆی و گەلی كورد. بە خوشییەو دڵی نەرم بوو و دای بە كەچەكەي تا لە رێگای پۆستەو بۆم بەرپی بكات. بە پێویستی دەزانم دونیایەك سەاسی ئەویش بكەم چون زۆرم ماندوو كرد.

پیش ئەوەی بێمە سەر باسی دەفتەرەكان، دەبێ ئەو بەس بەكەم كە وەك كاپیتان حەمەد دەیانگێریتەو، تا لە مەهاباد بوو، نەخوێندەوار بوو، پاش تێكچوونی كۆمار كە پەریوەی عێراق دەبێ و لەوێ زیندانی دەكریت، لەلایەن ئەو كورده نیشتمانپەرورەرانەي كە دەگەڵی لە زیندان بوون، وەك «ئەنوەر دڵسۆز» و «فایەقی برای محەمەد قودسی» تا رادەیهك فێری كوردی نووسین و خوێندنەو كراو، بۆیە لە نووسینەكانیدا كەلێکی زۆری لە شیوەناخەفتن و نووسینی باشوور وەرەگری كە راستەوخۆ دەگەریتەو بۆ ئەو خاڵە كە لە باشوور فێری خوێندن كراو. بە هۆی ئەو كە كەم فێری نووسین و خوێندنەو بوو، كوردی نووسینەكەي تا بڵێی شپزە، بەبێ هیچ خاڵەندییەك، بەدوور لە زاكوونی نووسین و لیۆپێژ لە هەڵەي پێزمانین. من خۆم سێ جارانی وشەبەوشە خوێندووتمەتەو جا بە یارمەتی ئەو زانیاریانەي پێشووتر هەمبوو و ئەو مۆتالایەي پێشتر كەردبووم، بە شیمانە دەمزانی باسی چی دەكات جا گریپووچكەي قسەكانیم دەكردهو و لێی حالی دەبووم. جاری چوارەم كە خوێندمەو و دەستم بە تاپیکردنی كرد، ئینجا باشتەر لەسەری راھاتم و لە شیوەنووسین و بیركردنەوێ تێگەیشتم. بە دڵناییەو ئەو دەستووسەي كاپیتان حەمەد بۆ چاپكردن نەدەبوون، چون سەرەگیژەي بۆ خوێنەر دروست دەكرد و زوو لێی ماندوو دەبوو و پەيامی خۆی نەدەگەیاندا، بۆیە بێرێام دا كە بە نووسینیکی - تا رادەیهك - ستاندارد كە هەموو كەس بتوانێ بە سانایی بیخوینیتەو و لێی حالی بیت، تاپیی بكەمەو. دیارە هەولێ تەواوم

داوه تا به ئەمانەتەوه بیانووسمەوه به چەشنیک که ناوئاخنی باسەکان به هیچ شیوەیهک نه گۆردریت و له مەبەست و مانای کاک حەمەد دوور نه کهوێتەوه. نکوۆلی لهوێش ناکرێ که بۆ دارشتنەوهی بهشیک له رەستهکان ناچار ماوم سەر له نوێ دایانرێژمەوه بهبێ ئەوهی وشە، مانا و مەبەستی کاپیتان بگۆرم.

خوێنەری هێژا!

ئەو روژگاری که وهچە پێشوومان تێیدا ژیاون، پڕ بوون له قۆرت و کەند و کوۆسپ. به دنیاییهوه هەزاران کەس هەبوون که دەیان پازی سەر بهمۆر له دلێندا بوو ته گرێی گوڵە کراو که له بهر نه خوێندەواریان یان کهم خوێندەواریان یان نه بوونی دەر فەت و کەرەسە، نه یان توانیوه دەر بێرن، ئەگینا رەنگبێ زۆر لایەنی شاراو تر له پرووداوه گرینگەکان پروونا کایان بهر که وتبایه. کورد پێویستە شوکرانه بژێر بێت که کهسانیک له وهچە پێشوومان هەلکه وتوون که لانی کهم میژوو یه کی زاره کی، به سه رهات و پرووداوه کانی گه له کهمانیان بۆ تۆمار کردوین.

نابێ ئەو خالەش نه دیو بگرین که؛ ئەو کتێبه ی بەرده ستان (تا پادهیه ک) وهک میژووی زاره کی (History Oral) پۆلێن ده کرێ و تابه ئەندیه کانی ئەو چه شنه له میژوو به خووه ده گرێ، که واته نووسه ری میژوو که له وانه یه شتی له بیر چوو بێته وه یان دهسته وه ستان بێ له نووسینه وه و باس کردن یان، بۆیه نابێ چاوه روانیمان هه بێت که هه موو ئەو دێرانه ی کاپیتان نووسیونی، بێ که م و کوپری بن. رەنگه پاش و پێشی هەبێ، به تابهت که زیاتر له بیست و پێنج سāl به سەر ئەو پرووداوانه دا تیه پر بێ و له زیدی خوێ هەلکه ندرابێ جا تاوی دابێته خامه، ئەویش به و که چه خوێندەوارییه ی که هه بیوو! له هه مووشی گرینگتر؛ له هونه ری نووسینیشدا دهسته وه ستان بێ. به لām شتیک که دوودلی لێنا کرێ ئەوه یه که؛ کاپیتان حەمەد چه شنی ژیا نی ئاسایی خوێ، بێبا کانه، نه ترسانه و راستگو یانه، ئەوه ی دیتبیتی نووسیویه ته وه، ئەو خالە خوێ خالی هه ره به هێزی نووسی نه کانی کاک حەمە ده. ئەو به پێچه وانه ی زۆر به ی (نهک هه مووی) ئەو که سانه ی بیر هه رییه کانیان نووسیویه ته وه، ده پێشدا باسی خالە لاوازه کان و که مایه سییه کانی خوێ کردوو ه جا پاشان به دلێکی بێفیل و گزی پرووداوه کانی گێرا وه ته وه. گەر له گێرانه وه ی پرووداوه کاند ا شانازییه کی پێبرابێ، هێند خا که رایانه باسی کردوو ه که رەنگ بوو که سانی ک له جیاتی ئەو بان، ئەوه نده ئەوه نده خو یان پێ بهرز کرد بایه وه. خالێکی به هێزی تر که له بیر هه رییه کانی کاپیتاندا ده بیینین، باس کردن یا په رده لادانه له سەر کو مەلێک پرووداوی میژووی کوردستان که کاک حەمەد بوخوێ به شداری پرووداوه کان بووه و قامکیان له سەر داده نێ. ئەو پرووداوانه تا ئیستا له هیچ دهق و نووسرا وه یه کی میژوویدا باسیان لێ وه نه کرا وه یان به پارێزه وه لێ دوا ون. له و با وه ره دام که شاره زایانی کوردستان و کو مارناسی، به خوێندنه وه ی ئەو کتێبه، خوێندنه وه یه کی تازه یان ده بێ بۆ شرو فە کردن و

هه‌لسه‌نگاندنی میژووی هاوچه‌رخێ کوردستان و کۆماره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌مان. به‌ کورتی و به‌ کوردی؛ کاپیتان له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی خۆیدا کۆمه‌لگای سه‌رده‌می خۆی ڤووت ده‌کاته‌وه‌، هه‌ل‌ده‌ته‌کێنی و نه‌تییه‌که‌ی له‌قاو ده‌دات. ده‌چێته‌ ناو ناخی ڤووداوه‌کان، که‌مایه‌سییه‌کان، کۆمانه‌کان و ئازاره‌که‌نه‌وه‌. که‌س هه‌ل‌نا‌بو‌تری و راست‌گۆیا‌نه‌ ته‌س‌کو‌ی له‌ بنی مه‌نجه‌ل ده‌دا و به‌ره‌ له‌سه‌ر هه‌تیو هه‌ل‌ده‌داته‌وه‌.

پیش ئه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی بیره‌وه‌رییه‌که‌ی کاپیتان چه‌مه‌دی مه‌ولوودیان هه‌ل‌ده‌نه‌وه‌، به‌ پێویستی ده‌زانم سه‌رنج‌تان بۆ ئه‌و زانیاریانه‌ پاکیشم:

١) ناوه‌ڕۆکی نووسینه‌که‌ی کاپیتان به‌ زمانیکی ساکار و بێ‌په‌رژین نووسراوه‌. چاوه‌ڕوانیتان نه‌بێ که‌ نووسینی ئه‌دیپک، نووسه‌ریکی ده‌رهاتوو یا مامۆستایه‌کی زانکۆ بخوێننه‌وه‌. هه‌رچه‌ند ئه‌و نه‌زموونا‌هی کاپیتان کۆی کردوونه‌وه‌، م‌رو‌ف ده‌کاته‌ مامۆستای گه‌وره‌ترین زانکۆ له‌ ژیا‌نی تاکه‌که‌سیدا.

٢) هه‌و‌لم داوه‌ تا له‌به‌ر ڤێز و حوورمه‌تی ئێوه‌ خوێنه‌رانی به‌ڤێز، ئه‌و وشانه‌ی ڤووی مه‌جلیسانیا‌ن نییه‌ ده‌ریانهاوێم و شوێنه‌کانیا‌ن به‌ سێ خا‌ل‌ان (...) ڤر بکه‌مه‌وه‌. به‌لام له‌ زۆر شوێنان گه‌ر وشه‌کان له‌ هێلگه‌ درابان، له‌ ڤێچکه‌ی نووسینه‌که‌ی کاپیتان چه‌مه‌د ده‌رده‌چوون بۆیه‌، زۆربه‌ی وشه‌کان و ڤووداوه‌ دلته‌زێنه‌کان وه‌ک خۆی نووسراونه‌ته‌وه‌. داوا له‌و خوێنه‌ره‌ به‌ڤێزانه‌ ده‌که‌م گه‌ر با‌ری ده‌روونیا‌ن به‌رگه‌ی خوێندنه‌وه‌ی ڤوودا‌ی دلته‌زێن ناگ‌ریت، یا‌ن توانای خوێندنه‌وه‌ و بیستنی قسه‌ی بێ‌په‌رژین و بێ‌تو‌ک‌لیان نییه‌، ئه‌و کتێبه‌ نه‌خوێننه‌وه‌.

٣) کاک چه‌مه‌د سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی کۆنه‌ و له‌ ڤووداوه‌که‌ی پیش شه‌ڤری یه‌که‌می جیهانی ڤا، بۆمان ده‌گ‌یرێته‌وه‌ تا سا‌لی ١٩٧٢ که‌ ده‌سته‌دات به‌ نووسینه‌وه‌یا‌ن. بێ‌گومان ئه‌و سه‌رده‌م جیهان چه‌شنیکی تر بووه‌. کاتیک ئه‌و سه‌رده‌م ده‌گه‌ل ئیستا‌ پێک ده‌گرین، ده‌بینین که‌ کۆمه‌لێک گۆڤرانکاری به‌رچاو ڤوویان داوه‌. بۆ وێنه‌ کاتیک با‌سی که‌سه‌کان ده‌کات، به‌پێی ناودێر‌بوونی خه‌لکه‌که‌ له‌وه‌سه‌رده‌مدا ناوه‌کان دێنی. وه‌ک ده‌بینین که‌ با‌سی «سید محه‌مه‌دی سه‌یدی» ده‌کات، ده‌لی: «سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید ڤه‌حمانی». واته‌ خه‌لکه‌که‌ به‌ نا‌وابانگی کۆن ده‌ناسینێ نه‌ به‌ ناسنا‌ی ئیستا‌که‌یا‌ن، که‌ ناسنا‌ی (سه‌یدی)یا‌ن هه‌یه‌. له‌به‌ر هه‌ندی، زۆر له‌ که‌سه‌کان بۆ ساخکه‌ره‌وه‌ش نه‌ناسیا‌ون. ڤه‌نگه‌ له‌پاش چاپ و ب‌لا‌و بوونه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌، هه‌ندی‌ک له‌ ناوه‌کان تیشکیان به‌ربکه‌و‌ی و بناس‌رێنه‌وه‌ که‌ هه‌ول ده‌ده‌م له‌ چاپی دووه‌مه‌دا ناونا‌خی کتێبه‌که‌یا‌ن بکه‌م.

٤) کاپیتان له‌ نووسینه‌کانیدا چه‌شنی ژیا‌نی ئاسایی خۆی، بێ‌یا‌کانه‌ ڤووداوه‌که‌ی گێڤاوه‌ته‌وه‌ و تێیدا به‌ چاک و خه‌راپ، ئه‌وه‌ی دیو‌یه‌تی نووسیو‌تی. تا ئه‌و جێگایه‌ی بۆم لواوه‌ هه‌و‌لم داوه‌ هێرش نه‌کرێته‌ سه‌ر خه‌لک، چون نه‌ ئه‌و که‌سانه‌ ما‌ون که‌ ده‌رفه‌تی دا‌کو‌کیکردن له‌ خۆیا‌ن هه‌بێ، نه‌ ساخکه‌ره‌وه‌ و گشت ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ ئاماده‌کردن و چاپ و ب‌لا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌و کتێبه‌دا ده‌ستیا‌ن هه‌بووه‌، ئاماده‌ن گله‌یی که‌س‌و‌کاری ئه‌و خه‌لکه‌ بێ‌ننه‌وه‌ سه‌ر خۆیا‌ن، مخا‌بن نه‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریش (جگه‌ له‌ به‌شێک) ئه‌وه‌نده‌ پێشکه‌وتو‌ویه‌ که‌ بگاته‌ ئه‌و ئاسته‌ له‌ که‌شه‌ی ه‌زری و به‌ خۆی بلێ «ئه‌و ڤوودا‌وه‌ ئی سه‌ده‌یه‌ک پیش ئیستا‌یه‌ و به‌ چاک و خه‌راپه‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌م ده‌م‌ینێته‌وه‌». که‌واته‌، تکایه‌ تانه‌ی خو‌سانسو‌ری و شتی سه‌یروسمه‌ره‌ له‌ ساخکه‌ره‌وه‌ مه‌ده‌ن.

هه ندىك پرووداو له بهر گرینگی باسه كان به بى هیچ گۆرانکاریه ك نووسراوه ته وه، به لآم ناوی كه سه كان به سى خالآن (... شاردراوه ته وه. له وانه یه خوینته ر هه بن و بلین كه: (كاك حه مه د هه رچی له سه ر خوی هه بووه و نه بووه، به چاك و به خه راپ گوتویه تی، ئەدی بو چاك و خه راپی خه لك نه لیت؟). به لآ، ئەم قسه یه راسته، به لآم بهرپرسیاره تییه كه ی راسته وخو له سه ر ئەستوی كاك حه مه ده. ساخكه ره وه ی ئەم كتیبه نه ده توانی ئەو قسانه پشتراست كاته وه نه نكۆلی. گه ر كاك حه مه د بوخوی مابا، سه ربه ست بوو له بلاو كرده وه یان. ئەو پرووداوانه كۆن بوون و نیتر ده بی بو رابردوو بمیننه وه و له هه له و سه ركه وته كانی ئەزموون وه رگرین و بیانكه یین به سه ردیتری لاپه ره كانی داهاتوومان.

(5) پروانگه كانی كاپیتان سه باره ت به عه شیره ته كان، ئاغا وه ته كان، شیخه كان، سه یده كان، ده و له مه نده كان، مه لاکان ته نانه ت فه قیره كانیش هه مووی هه ر خوی لئی بهرپرسیاره و دوور یا نزیك پتوه ندى ده گه ل پروانگه كانی ساخكه ره وه ی كتیبه كه نییه و بگره له زۆر شوین ده گه لیان ناكۆكه. وهك چۆن له دریزه ی بیره وه رییه كاندا ده یخویننه وه، كاك حه مه د باس له عه شیره تی قاره مان، ئاغا ی مه رد، ده و له مه ندى په ند، شیخی گیانفیدا و نه دارى دلده و له مه ند ده كات. كه واته دروست نییه وا گشتگیر بیر بكه ینه وه. چاك و خه راپ له هه موو چین و توژیكد هه یه.

(6) وهك باس كرا، بیره وه رییه كانی كاك حه مه د شپرزه و ئالۆز نووسراوه. هیچ په چاوی پچكه ی زه مان و كاتی پرووداوه كانی نه كرده وه (جیا له وه ی زۆر له قۆناغه كانی ژبانی كاك حه مه دی هه ر تیدا نییه). هه و لم داوه بو جیا كرده وه، كاتبه ندى و ناودانان بو پرووداوه كان و هه روه ها به ش به ش كرده یان، تا دۆزینه وه، خویندنه وه و تیگه یشتنی بو ئیوه خوینته رانی هیژا، به رده ستر بیت.

(7) كاپیتان باسی زۆر پرووداوی میژووی ده كات كه بو ئەوه ی ئیوه خوینته رانی به ریز باشت بزائن مه به ستی كاپیتان كام پرووداوه، هه و لم داوه تا له ناو كتیپ و به لگه میژووییه كاندا بگه ریم به شكوو سه رچاوه ی زیاتر بدۆزمه وه و بو بهرچاوپروونی زیاتری ئیوه خوینته رانی هیژا، له په راویز دایانبینم. به داخه وه له ده روه ی ولات سه رچاوه كان كه م ده ست ده كه ون، بۆیه تیکوشاوم هه رچه شه كتیپ و سه رچاوه یه كی كه گه یوه ته ده ستم، كه لكی لیوه رگرم. په نگه هه ندىك سه رچاوه م به كار هینابى كه هه م كوردییه كه ی، هه م فارسى و ئینگلیسییه كه ی هه بن به لآم، كه لكم له فارسیه كه ی وه رگرتوو. هۆیه كه ی ئەوه یه كه ته نیا ده ستم به كتیبه فارسیه كه راگه یوه.

(8) به هۆی ئەوه كه كاك حه مه د له باشووری كوردستان قیره خویندن و نووسین بووه و چه ند سالتیکش له وى ژیاوه و له هه رته ی لاوتیشیدا به رده وام له هات وچۆی ئەویدا بووه، بۆیه هه م به زاراوه ی ئەو و هه م به زاراوه ی موكریان بیره وه رییه كانی نووسیوه ته وه. بو وینه ئەو هه م ده لى: «ته ماشا ئەكه ن» هه م ده لى: «ته ماشا ده كه ن» لیره دا هه و لم داوه له نیوان «ئكه ن و ده كه ن»، (ده كه ن) هه لبریم تا نووسینه كه یه كده ست بى. هه ر وهك زۆربه ی زمانه وانانی كوردیش هه ر له سه ر ئەو بروائه ن كه (ده كه ن) دروسته ر.

(9) ناشاره زاوونی كاك حه مه د له هونه ریی نووسیندا وای كرده وه كه له گیرانه وه ی و نووسینه وه ی پرووداوه كان و بیره وه رییه كاندا شپرزیه كه ی سه رسوو په ئه رى ساز بكات. له هه ندىك لاپه ره دا كه سه رقالی گیرانه وه ی باسیكه، ده بینى په ریوه ته سه ر دوو یا سى باسی تر كه ته نیا له دریزه ی نووسینه وه و تاییی ده ستووسه كاندا كۆده كانم بو ده شكان و ده مناسینه وه و ناچار ده بووم یا

تا دواڤيشهك بهرگرييان له خاك و كۆمار كرد، به لّام ئه وه دواڤيشهك نه بوو بۆ بهرگريکردن له خاك و نيشتمان و بۆ پاراستن و بهرگريکردن له دهستكهوته كانى كۆمار و هه ولدان بۆ دروستكردنه وهى كۆمارىكى تر. ئيتاستاش و له داديشدا، كورد بۆ وه دهستهيتانى مافه پهواكانى خوى و نرخه كانى كۆمار، فيشهكى بهرگريکردن له خاك و نيشتمان ده هاوئزيت.

کوردبوون ههستیکه هیڤای پتوهنازین و پیخوپرین. نهک لهبهر پهگهز و رهچهلهکهوه، بهلکوو لهبهر نهو ئازارانهی که کوردیکی مافخوراو، به رهگ و پیست و خوینهوه، بو وهدهستهینی ئازادی و مافه رهواکانی دهیانچیت. بیتهنوابی، برستی، بیههگی، بیدهرهتانی، زیندان، جهزهربه، قهنازه، مالویرانی، ئاوارهیی، تیکۆشان بو ئازادی و ... له ناکامدا، گۆرغهربی، ههموو له ژیا نی ئاسایی کوردد ا بوونیان ههیه، که چی به خۆشییهوه سه رهپای ههموو نهو کارهساتانهی که بهسه ری دینن، کورد هه ر زیندوو، ههناسه دهدات و له ههو ل دا به پانت به نه یاران بکات. کورد گه ر لانیکه می قه لتویه ی دوژمنانی دیتیبت، هه ست به شه رف و سه ره ربزی ده کات، چون له سه ر «کورددبوون» ئازار و نه هامه تی چیشتوو، خوینی جیگه ری خواردوو ته وه، ئاره قهی له سه ر رشتوو و فرمی سکانی بو هه لوهراندوو. «بیروهه ری و کویره وه رییه کانی کاپیتان همه دی مه ولوو ده چرچی» جیا له وه ی له میژویه کی گرینگ له سه رده مانیکی هه ستیاری کورده ستان ده دو ی و قاره مانیتی کومه لیك کوردی گیانه سه رده ست باس ده کات، هاوکات ئاوینه یه کی ته واو نوینی کوردیکی راستگو و ئازارجشوو که ده تواندریت وئای کورددبوونکی ره سه ن بکات.

له دريژه‌ی کارکردنم له‌سهر نهو کتیبه‌دا، کومه‌لیک خزم، دوست، هاوړی و هاوزمانی خوځم زه‌حمه‌ت داوه. له راستیدا هه‌موویان هه‌قیان به‌سهر نهو کتیبه‌وه هه‌یه. ناتوانم سپاسی تایبه‌تی ماموستا سألج بیچار و هه‌روه‌ها نووسه‌ره خامه به‌پرشته‌که نه‌که‌م که له هه‌له‌پرکردن و ریتون‌تیبیه‌کانی‌اندا زوریان یارمه‌تی دام. به‌تایبه‌ت که ماموستا سألج بیچار ناماده‌کردنی فهره‌نگوکی وشه‌کانی گرتنه‌ستو. سپاسی شهراره‌ی هاوژینم ده‌که‌م که چهند جارن پیداوونه‌وه‌ی به کتیبه‌که‌یدا کرد و هه‌له‌بری بو کردم و مووی له ماستی دهرده‌کیشا. هه‌روه‌ها به پیویستی ده‌زانم له ناخی دل‌وه سپاسی گشت هه‌موو نهو که‌سانه‌ش بکه‌م که ته‌نانه‌ت به یه‌ک وشه‌ش بئ، یارمه‌تی «کوردبوون»-یان دا. به‌داخه‌وه لیره‌ بووم نالوئی ناوی دانه‌به‌دانه‌یان بیتنم، به‌لام له کوټایی کتیبه‌که‌دا سپاسی تایبه‌تیم ئاراسته‌ی زورکه‌سان کردووه که هیوادارم که‌سم له‌بیر نه‌کردبئ. رازاوهرترین، جوانترین و چاکترینه‌کانیان بو به ئاوات ده‌خوایم.

کوټایی

با نهو راستیبه‌ بدرکینم که کاتیک بو یه‌که‌مجار سه‌رقالی تیدیت و ریک‌خستنی برکه‌کانی "کوردبوون" بووم تا بینیرم بو چاپ، له‌جیاتی فایل تیدیت کراوه‌که، به‌داخه‌وه و به هه‌له، فایل تیدیت نه‌کراوه‌که‌م ناردووه بو چاپ. لهو باب‌ه‌ته‌وه زور داوای لی‌بوردن لهو خوینه‌رانه ده‌که‌م که نهو به‌رگانه‌ی پیشوویان که‌وتوته‌وه ده‌ست. هه‌رچهند نهو کاره‌ش خیری خوئی پیوه‌وو و وه‌ک چاوهروان ده‌کرا کومه‌لیک زانیاری تازه له‌لایه‌ن خوینه‌رانه‌وه هاته ده‌ستی ساخکه‌ره‌وه، هه‌روه‌ها کومه‌لیک هه‌له‌ش تیدا به‌دی کرا، به خوشیبه‌وه بو جاری دووه‌هم که ناردمه‌وه بو چاپ، به‌سه‌ریاندا هه‌مه‌وه و چاکم کردن و زانیاریبه‌کانیشم پیوه‌لکداندن. جیی خوینه‌تی زور سپاسی کاک مه‌نسور سیدقی، کاک هه‌سه‌ن قازی، کاک بیه‌روز کوردنه‌حمه‌دی و کاک عه‌تا محه‌مه‌د بکه‌م که کوردبوونیان ده‌وله‌مه‌ندتر کرد. ئیستا نه‌وه کتیبه‌که له کوردستان ده‌چیته‌وه ژیر چاپ و ئه‌ویش له سلیمان. به پیویستی ده‌زانم زور سپاسی دوستی کوون و برای له گیان نیزیکم کاک قادر شیخه‌دیگه‌یی بکه‌م که پالپشتم وو و ئهرکی دارایی چاپه‌که‌ی له کوردستان گرتنه‌ستو. سه‌رکه‌وتن بو کورد و سپاس که هه‌ن. به‌وه‌په‌ری ریزه‌وه.

وریا ماملی

۱۵-۰۶-۲۰۲۲

پیشہ کی ماموستا شیرکو ہزار موکریانی

بیرہوہریہ کانی کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی کارنکی میژووی بی وینەیه. بیرہوہریہ کانی کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی کتیبیکە لە سنفی خۆیدا بێ وینەیه و، سامانیکی ئیجگار زۆر ھێژایە، تۆماریکی گرنکی میژووی کۆمەلگە کوردە کە دەکرت روژیک بپیته سەرچاوەی زۆر بەرھەمی ئەدەبی و ھونەری کورد و میللەتانیکی تریش.

ئیمە تابلۆی دواکەوتووی و چەوسانەو لە ھەموو روویەکی ژایانی مروڤی کورددا دە ئەم کتیبەدا دەبینین: باوک لە ھەر دوژمنیک بێ بەزەیتەر، زردایک دەیەوێت مندالی فریداتە تەندووورەو، ھەر مندالێکی چینی ھەزار دەبێت روژانە تێھەڵدان و جنیو بچیتێت و، تەنیا بە پادە جەر بەزەیی و بێ حەییای و زہری خۆی دەتوانیت جینگە خۆی لە ژایندا بکاتەو، وێرانە و زبڵدان و توونی حەمامەکان پتر وەخۆی دەگرن تاوہ کو مال و حال و کەسوکاریکی خۆی.

چینایەتی دزی و، تەعەسوب و بێعەقڵی لە ئاست تابیعانی ئاینی تردا، خورافات و قۆلپری و نیفاق ... ھەمووی لە وینە نووسینەکانی کیلینگ لەبارە ھیندستان لێرەدا دەبینین. کاپیتان حەمەد خۆی بە مندالی لە مەیدانی گشتیدا پەگەڵ جەماوەر کەوتوو و لە مەیدانی مەنگوران، شەق شەقانی بە کەللەسەری مروڤیک کردوو (ھەمان شتی کە لە رۆمان و فیلمی «زەلامن ویستی بیٹ بە پادشا» دەبینین). کوشتاری گشتی لە دووی کوشتاری گشتی، ھەتکی کچ و ژن لە دووی ھەتک... بێ پرانەو.

باوکی کاک حەمەدیش لە خەزای فەلە ئاسووریدا بارگینیک و باریک و «کچیک»ی ھیناوەتەو تا بیکات بە مسولمان بۆ حەمەدی کوپی، وێرایی ئەو ھەموو تالانە خشل و بەرگی ژنانی مەسیحی تا سەری بەرز بێت و دەر و دراوسێ پێی بلێن «خەزا پیرۆز، خەزا پیرۆز» و بە لکو ئەوانیش شتیکان لەو دزی و جەردەییە ئەو وەحشیگەریە پێی بپێت.

ئەو کچە ئاسووریە ھەزارە کە دەیکەن بە مسولمان و ناوی دەکەن بە حەبیب، ئەگەر وەکو کاک حەمەد بیرەوہری ژایانی خۆی بنووسیایە، ئەویش چ رۆمانیکی لێ دەرەدە چوو. بەلام لە ئەو ھەموو کارەساتەشدا دەبینین دلی چاکی دوو چەوساوان کاک حەمەد و حەبیب چۆن ریز لە یەکتەر دەگرن و وەک برا و خوشکی نمونەیی دەبن بە دلدانەوہیک لەو چەوسانەوانە بۆ یەکتەر.

خەمی گەورە سابلآخ لەوہدا بووہ چۆن لە تالان و پرۆی عەشیرەتی کوردی بپاریزن. پادشای فارس کەسیکی ناردووہ کە خەلک کرنووشیان بۆ بردووہ و، کە فارسە کە تەماحی کردبیتە ژنکی کورد و، ژن و میردە کە رووبەرووی بووینەو، ئاغای کورد دە ھانای فارسە کەوہ چوون و مالی ژن و میردیان بەسەر تەپلی سەریاندا وێران کردوون و لەناویان بردوون.

کاتیک کوردیکی شار ویستی بیتی «ئەمیر تومانی»ی حاکمی ئێران دەر بکات، ئاغای کورد ئەو کوردەیان گرتووہ و قاچیان لەبەر زگی و لاخە کە بەستووہ و، بە کووچە و کۆلانی سابلآغاندا گێراوہ تا خەلکی پێ بترسینن.

دەکرا ئالیکساندر دوما یا ستانداڵ یا ھوگو، بە خەیاڵ، دیمەنی سەگیکان بکیشایە کە

توتکه کانی خوۍ و مندالتيکي ساواش بليسيته وه و، خه لکتيک تيډا بهاتنايه منداليان هه لبرگرتايه ته وه و بۆ باب و زردايکيان بيردايه ته وه، ده کرا، به لام که به راستي نه وه رووي داييت و، نه و منداله ساوايه گه وره بووييت و بۆيان گيراييته وه و خوۍ رووداوه که ي نووسيبيته وه ... نه وه شتيکه من قهت له هيچ سه رچاوه يه که نه ده بياتي دنياډا نه مديتووه.

يا ديمه ني که سانيکي هه ژاري چيني چه وساوه، که هه ميشه ناماده ي قورباني بۆ ئيديئالي نه ته وه و نيشتمان، له مه يداندا بن، ئازا و قاره مان بن و، چاره نووسيان به ده ست چيني تري سه رووي خوڤانه وه بيټ و، نه زانن به چ قه لبه يه کياندا ده دن، به لئ نه وه له نه ده بياتي فره نسيدا له باره ي رووداواني ۱۷۹۳ و ۱۸۷۰ که م نين، به لام هه مووي له لايه ن نووسه راني نه و چينانه ي تري سه رووه وه نووسراون. نه وه که يه کتيک له نه و چه وساوانه خوڤيان، له نه و شه قام و کۆلانه وه، چه قوکه ي ده ست ي ده مانچه يا تفه نگه که ي بخاته لاه و قه له ميک بگريته ده ست و نه و خوۍ چيروکه که به کتيب بگيرپيته وه؟ نا، من نموونه يم نه ديتووه. ره نگه ماکسيم گورکي ليره دا به بيردا بيټ، به لام نا، نه و يش نه نه وي به سه ر هاتووه که به سه ر کاپيتاني ئيمه هاتووه و، نه نووسينه که ي به نه و کراوه ي و راستگوۍ و جورئەت و راسته وخوۍ يه به زماني نه و چينه چه وساوه خوۍ نووسيوه. نه و جا چه وساوه که به گوڤره ي ته مه ن ده گوڤرپ و تا چه وساوه به ته مه ن گه وره تر ده بيټ، چه وسپنه راني گه وره تري جه غزي گه وره تر بۆ به رژه وه ندي خوڤاني به کار ده هينن: فلانه بکوژه، فلانه شت بشيوينه، به خه لک بلئ له هه ليزاردندا بۆ مه جليس ده نگم پڻ بدن (نه وه چه ند روژيک دواي نه وه که گرتوويه تي و نه و هه مووه جنيو و تته ه لډانه ي پڻ چيشتووه، تا رووس فرياي که وتوون و رزگاريان کردووه). کاک حه مه د ده بيته نه ندامي ژيکاف، به لام ده بينيت ژيکاف « سه تي نه وه دوپينجي ئاغاوه ت و توجار و سه يد بوون، نه وانه ش بيزيان له خه لکي کاسب و زه حمه تکيش ده بووه». ژيکاف ئاغاوه تي عه شيره تاني به نه ندام وه رگرتوون به لام چه ند نه فەر له هه قاله کاني کاک حه مه د (ده لپت: «که له خۆم دلسۆزتر بوون») ي به نه ندام قه بوول نه کردوون. ئيدي کاک حه مه د و هه قالانيشي گوۍ به مه رکەز ناده ن و، له خوڤانه وه باليکي چيني هه ژار ريکده خه ن و، دواي مانگتيک داوايان لئ ده که ن تیکه ل بينه وه و، ده بن. نه و باله جياوازانه ي ژيکاف له هيچ سه رچاوه يه که ترډا به و جوړه باس نه کراوه.

کاتيک ده چيته خزمهت قازي محه مه د له مه حکه مه، قازي محه مه د پني ده لپت که شه و له پاراستني شاردا به شار بيټ نه وه کا مه نگور بين و شار تالان بکه ن. کاک حه مه د يه ک دنيا قيزي له و ده وله مه ندانه ده بيته وه که وا له ترسي تالاني مه نگوران هه لډه له رزن، به لام ئيدي فره رمانی قازي محه مه ده و ناكريټ به جي نه هينيت. چه ند جوان باسي نه و ده وله مه ندانه ده کات که نه وه نده به بپريزي باسي که ساني وه ک کاک حه مه ديان کردووه، پيان گوتوون: عه مبالي کوري عه مبالي، برۆ لاچۆ هه ي ره جاله ي سه گباب، «وهک نه وان له زير دروست کرابن و ئيمه له قور»،

ئىستا كە كاريان پټيان هەيە تا لە تالانى مەنگورانيان بپاريزن، « دەهاتنە لام و پټيان دەگوتم كە ئەوشۆ بانكراوى بۆ مالى كى و كى، منيش گونم نيشان دەدان و نەدەچووم! »! ياخا هەر شاد بيت كاك حەمەد گيان، كە من ئەو دەخوئىنمەو وەك شەراب پټى مەست دەبم، ئەسلەن ئەو بۆ من قسە نىە، ئەو « مووسىقايە، بەستەيە، گۆرانييە، » ئەرى وەللا هەموويان بە قورباني گونت بن! چ رټيان دەكەوئىت بە گونت بن.

چەوساو بە عاتيفەيەكى كە هەيەتى و چاوى لە دەستى قسە بە دەستانى قەومە كە يەتى فەتواى بۆ بدەن، لە هېچ درىغى ناكات و ژيانى خۆى لەسەر دەستى خۆى پيشكەش دەكات. باسى شەپەكانى نټوان پيشمەرگە و دوژمن لە بەلەجەر، لە مەكلأوى، كە سايەتتى مستەفا خوئشاو بەرانبەر وەهابى بلوورى (گوايە وەزىرى كۆمار)، ئەو هەموو قارەمانيانە لە شەپدا و، ئەو هەموو هەستە پىروژەى دټهاتيان كە چۆن هاتوون و ئالاي كوردستانيان ماچ كردوو... هيندە- هيندە لاپەرەى گرنگى مټزووى كورد دە ئەو بىرەو هەريانەدا دەخوئىننەو.

بۆ باسى غەفورى مەحمووديان، ئەم كىتەبە بۆ من تاقە سەرچاوەيەكى گرنگە، كە چۆن سەرەتا مەحمووديان، بە دروشمى چەپى، كاك حەمەد و هەڤالە رەشپووتەكانى خستوونەتە ژڤر بالى خوئەو و، بەرنامەكەى هەمان بەرنامەى « ژيكاف » بوو بەلام چەند شتىكى ترى وئى خراو، وەك: ئيمە خيانەت بە مەعمورەكانى سياسى شوورەوى ناكەين. مەحمووديان زۆر چالاك بوو، پټيەكى لە سابلاغ و پټيەكى لە تاران بوو، رەقىبى قازى محەمەد بوو و، ويستوويە كۆبوونەوى گشتى لە پيشەوا تىكبدات. بەلام كاك حەمەد دوايى قەناعەتى هيناو كە مەحمووديان پياوى ئىنگليس بوو و خۆى و هەڤالانى ديارە لټى دووركەوتوونەتەو و، تەنانەت كاك حەمەد بە فەرمانى پيشەوا مەحمووديانى خستوونەتە زىندانەو و، ئەوجا لە ولاتيان دەرکردوو و چوونەتە ورمى. بەلام مەحمووديان وازى نەهيناو، لە روژى هەلكردى ئالاي كوردستاندا هاتوونەتەو مەهاباد و، چەند ناوټك لەو بۆنەيەدا خوئندراونەتەو كە بە دوژمن ناستندراون، مەحمووديان بەكيكيان بوو و ئەو بوو كۆزراو.

زۆر حەيف كە هينديك بەشى ئەو بىرەو هەريانە لەناوچوون. ئەو هەيە بەسەر ئەم بىرەو هەريانە هاتوو، چۆن چەند كەس ويستوويانە رټگە لە دەرچوونى بگرن و لەناوى بەرن، فەسلټىكى نوئ دەخاتە سەر فەسلەكانى ئەم رۆمانە واقيعيەى ژيانى چەوساو يەكى قارەمانى كورد، كە هەمان دەرەدەكانى كارەساتى چينايەتتى ئەم قەومە چۆن دواى ئەو نەندە سالەش هەر درټزەى هەبوو.

كاك وريا ماملټ، بە ساغ كردنەو و ئامادە كردنى ئەم بىرەو هەريانە بۆ چاپ كارټىكى ئىجگار زۆر پىروژى مټزووى كردوو. ئەگەر من دەسلەلاتى دەستگاكانى نەتەوايەتتى كوردم هەبوايە، نەك هەر خەلاتى كىتټىكى سالتټك، بگرە خەلاتى گرنگترين بەرهەمى سەد سالى رابردووى كىتټى كوردم بۆ ئەم كارەى پيشكەش دەكرد.

ئەو كىتىپ، پىشكەش دەكەم بە گىشت
پىشمرگە و تىكۇشەرانى رىڭاي ئازادى
كورد و كوردستان، بەتايىت ئەو ناوہ
ونانى خۇنەويستان، هاتنە مەيدانى
خەبات و ژيانى خۇيان و مال و منداليان
كرده بەردەباز و بەلاگەردانى بىستە
خاكيكى نىشتمان كە بەداخوہ لہ هيچ
شوينيك ناويان نىيە و پىشمرگەى ونن.

دہفتہ‌ری ژماره (۱) و (۲)

دهفتەری ژماره (۱) و (۲)

کاپیتان حەمەدی مەولوددی سێ جارێ بەسەرھاتەکانی خۆی نووسیبووە. بە پیتی وتەکانی یای «پرووناک» کچی کاپیتان کە لە باکو دەژی و ئەو دەفتەرانە لەلای ئەو پارێزراو بوون: (جارێکیان لە باکو کاک رەحیم قازی دیت بۆ لای کاپیتان و لێی میوان دەبی و دەفتەری بیرەوهرییه‌کانی لێدەستینیت و ئێتر نابێتەو. کاپیتان کە ئەو دەبینی و دەزانی کە نووسینەکانی ناکەوتەو دەستی، بە رق دادەکوێ و سەرلەنوێ و بۆ جاری دووھەم دەیاننووسیتەو.

ئەوجارەیان بە کوردیکی عێراقیدا [مەبەستیان «پروفسۆر عیززەدین مستەفا رەسول»^۱] دینێرتەو بۆ عێراق تا لەوێ بۆی چاپ کەن. لەوێش هیچ کە چاپ ناکرێ، سەری دەستوووس و دەفتەره‌کانی تێدا دەچن، جگە لە یەک یا دوو دەفتەر، باقی تر هەمووی دەفەوتی.^۲

یای پرووناک لە درێژەدا دەلی: (کاپیتان دیسان کۆل نادات و جارێکی تر و بۆ سێھەمین جار سەرلەنوێ دەست دەکات بە نووسینەو. هەمووی خەڵاس دەکات و لە سنووقەکەیدا دایناو تا لە هەلێکدا بیدات بە کەسیک بەشکوو بۆی چاپ بکات. لەپەر شەوێکی کاک رەحیم قازی دەگەڵ پیاوێکی دی کە هیچکات نەمدیبوو و نەمدەناسی، لە باوکم وەرژوو کەوتن و بوون بە میوانی. پاش سەرئەسرتیکی زۆر و نامۆ، مائاواپیان کرد و لە مائ چوونە دەر. من کە لە ژوورێکی تر بووم لەناکاو بۆنی سووعمانم بۆ هات. بەپرتا و پامکرد تا بزائیم چ سووتاوه؟ بەوێرێ سەرسوورمانەو دەستم کە باوکم ئاوری کردۆتەو و ئەو دەفتەرانە کە خوێنی جیگەری لەسەر خواردبوونەو و سێ جارێ نووسیبووێهەو، دەسووتینی. کردمە هەرا کە ئەو هاوار بۆ دەیانسووتینی! حەیفە! زۆرت رەنج لەسەر کێشاو! مەکە ئەو کارە! بەداخەو بەگوێی نەکردم. دەستی دەلەرزا و بە ترسیکی زۆرەو دەیگوت:

— پێیانگوتوم گەر بێتوو ئەو نووسینانە چاپ بکری و وەدەست دەولەتی شای بکەوێ، منداڵەکانت لە ئێران دەکوژن! بۆیە دەبی بیانفەوتینم و نەیاننێلم!^۳
هەرچی هاوارم کرد، گریام و پارامەو، چی لێ شین نەبوو. هەر دەیگوت گیانی منداڵەکانم لە مەترسی دایە. پەشوکابوو، قەتم بابم ئاوا نەدیبوو، وا دیار بوو کە چاکیان ترساندبوو و بەداخەو هەولەکانم سەری نەگرت. کە زانییم قسەم بڕ ناکا، لێی لە فێلان کەوتم و لەناو گشت ئەو دەفتەر

^۱ پروونا لاپەرە ۴۰۰

^۲ ئەو ناوناخی بیرەوهرییه‌کانی کاپیتاندا و لە لاپەرەکانی داهاوتودا، کاپیتان بۆخۆیان باسی ئەو رووداو دەکات.
^۳ دیار نییە کە مەبەستی دوکتور رەحیمی قازی لەو کارە چ بوو کە چەند جارێ ویستووێهەتی دەست بە نووسینەکانی کاپیتاندا بکری. (پەنگە) لەبەر دۆسۆزی بووبی کە ئەو کارە کردوو تا نەکا کاپیتان لە پووی ئەو دۆلایەتی زانییە کە هەبوو و ئەو زانیارییە گرینگانە کە لای بوو، شتێک بنووسی کە دۆزینی کورد نانی پێو بخوات. یا پەنگە هۆکاری تر بێ کە تێمە لێی بێخەربەری، (بەهەر حال تێمە لە تاریکیی داین).

و کاخهزه زۆره‌دا، ئەو چوار د‌ه‌فته‌ره‌م لای خۆم گل دایه‌وه و وه‌ک یادگار له‌ باوک‌م پام‌گرتن. ته‌نانت تا مر‌دیش، نه‌مه‌یشت بزانی که ئەو د‌ه‌فته‌رانه‌م لای شار‌دۆته‌وه)

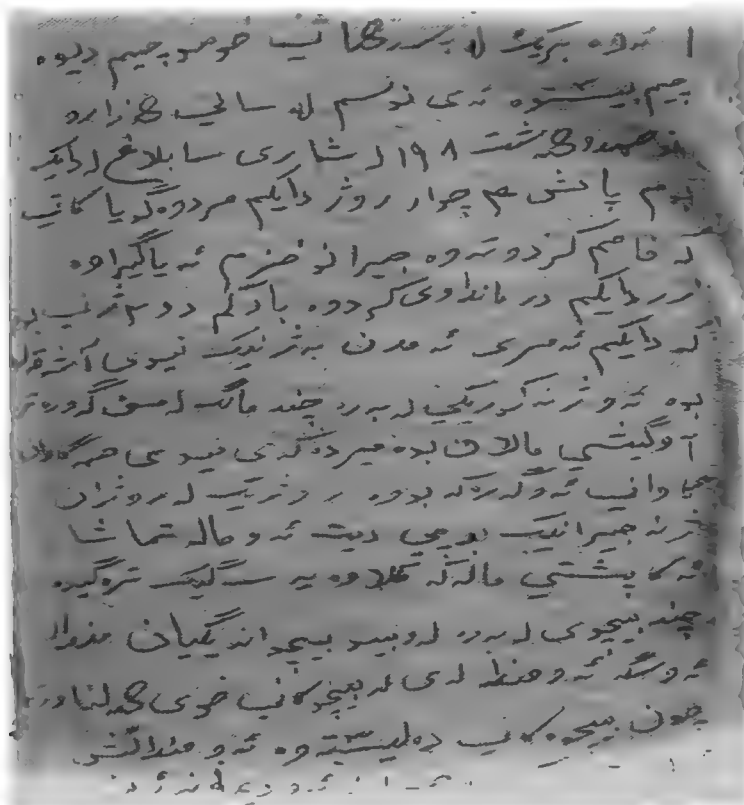
مخابن که زۆر ویست‌گه‌ له‌ ژایانی کاپیتان ده‌گه‌ڵ ئەو د‌ه‌فته‌رانه‌دا که سووتاندوونی فه‌وتاون و کۆمه‌ڵێک پرووداو و نه‌ینیان ده‌گه‌ڵ خۆیان ون کردووه. له‌و چوار د‌ه‌فته‌ره‌ دوو دانه‌یان پێک وه‌ک یه‌ک نووسراون که به‌سه‌رهاتی هه‌ره‌تی مندایی کاپیتانیان تیدا‌یه. به‌ پروونی دیا‌ره که یه‌کیان له‌و د‌ه‌فته‌رانه‌ بووه که دوکتۆر «که‌مال مه‌زه‌هر» بۆی بردۆته‌وه. له‌ د‌ه‌فته‌ریکیاندا ته‌نیا دوو پرووداوی جیاواز ده‌گه‌ڵ د‌ه‌فته‌رکه‌ی تری تیدا‌ بوو که ئەو دوو پرووداوه‌شم تیکه‌ڵ کردۆته‌وه و له‌ کۆی یه‌ک د‌ه‌فته‌ر و وه‌ک سه‌ره‌تای بیره‌وه‌ریه‌کانی کاپیتان، پێشکه‌شتان ده‌کری.

پروا‌له‌ت و تابه‌مه‌ندیه‌کانی د‌ه‌فته‌ری ژماره‌ (١)

د‌ه‌فته‌ری یه‌که‌م ١٧ سانتیمتر پانایی و در‌ژایی ٢٠،٢ سانتیمتره‌. پرووبه‌ریکی کاغه‌زی نه‌ستووری هه‌یه. بۆ پاراستنی زیاتری پرووبه‌رگه‌که، به‌ریکی که‌سکی پلاستیکی توندوتۆڵیان به‌ چریش (سریش) یا شتیکی هاوشیوه‌ لیدا‌وه. هه‌رچه‌ند به‌رگه‌ نایلۆنه‌که‌ گشت پرووبه‌رگه‌ کاخه‌زیه‌که‌ی دانه‌پۆشیوه‌ و له‌ سێ لاوه‌ پرووبه‌رگه‌ کاخه‌زیه‌که‌ی پینچ میلیمتری‌ک به‌ ده‌ره‌وه‌یه. که‌ پرووبه‌رگه‌که‌ هه‌ڵده‌یه‌وه‌ پێک له‌ ناوه‌پراست، هه‌ندیک زانیاری به‌ زمانی پرووسی له‌سه‌ر پشته‌ی پرووبه‌رگه‌که‌ وه‌دیار ده‌که‌وێ که‌ وا وی‌ده‌چی زانیاری ئەو کارگه‌یه‌ بووبیت که‌ لێی سازکراوه‌. کاتی‌ک به‌ که‌ره‌سه‌ی وه‌رگیرانی دیجیتا‌ل تاقیم کرده‌وه‌ پینگوتم که‌ ئەوه‌ زمانی بولگارییه‌. نرخ‌ی د‌ه‌فته‌ره‌که‌، پێژه‌ی چۆنییه‌تی د‌ه‌فته‌ره‌که‌، را‌ده‌ی لاپه‌ره‌کانی و ناوی شاری لێنین‌گرا‌د نووسرا‌بوون. له‌ سه‌ره‌وه‌ش دوو واژۆی کاپیتانی له‌سه‌ره‌. که‌ یه‌کیان بچووک و ئەوه‌یتریان که‌میک گه‌وره‌تر ده‌نوین. د‌ه‌فته‌ره‌که‌ وا وی‌ده‌چی که‌ ده‌وری ١٨٠ لاپه‌ره‌ بووبی چوون له‌ کۆتایی د‌ه‌فته‌ره‌که‌ به‌ پروونی دیا‌ره که‌ لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری لای درا‌وه. لاپه‌ره‌کان کاغه‌زی ناسکی بۆرن که‌ کاغه‌زی «کا‌هی» پیده‌لێن و خه‌ته‌کانی در‌ژاودر‌ژ و پانه‌وپان به‌سه‌ر یه‌که‌ردا هاتوونه‌وه‌ که‌ چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن. له‌و ١٨٠ لاپه‌ره‌یه‌ ته‌نیا ١٦٠ لاپه‌ره‌ی کاپیتان ره‌شی کردوونه‌وه‌. دوو لاپه‌ره‌ش به‌ سپی ماونه‌ته‌وه‌. له‌ پرووبه‌رگی کۆتایی‌شدا واژۆیه‌کی کاپیتان وه‌دیار ده‌که‌وێ.

رواالت و تایبہ تمہندیہ کانی دہفتہ ری ژمارہ (۲)

ده‌فته‌ری دووهم ۲۰ سانتیمتر پاناییه‌تی و ۲۹ سانتیمتر درێژایی. پرووبه‌ریگی که سکی تیکه‌لاو له نایلۆن و کاغەزی هه‌یه. که پرووبه‌رگه‌که هه‌لده‌ده‌یه‌وه هه‌چ له‌سه‌ر پرووبه‌رگه‌که‌ی نه‌نووسراوه. ده‌فته‌ره‌که ده‌وری ۶۳ به‌رگه و لاپه‌ره‌کان کاغەزی ناسکی بۆرن که کاغەزی «کاھی» پنده‌لێن و خه‌ته‌کانی درێژاودرێژ و پانه‌وپان به‌سه‌ر یه‌کترا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌کهن. کاپتان له‌و ده‌فته‌ره‌دا سه‌ره‌تا و کۆتاییه‌که‌ی لێ تیکچوووه و له‌ لاپه‌ره‌کانی کۆتایی ده‌فته‌ره‌که‌ را ده‌ستی کردوو به‌ نووسین و هه‌موو ئه‌و ۶۳ لاپه‌ره‌یه‌ له‌لایه‌ن کاپیتانه‌وه‌ ره‌ش کراونه‌وه. له‌ پرووبه‌رگی کۆتاییشدا پێک له‌ ناوه‌پراست، هه‌ندێک زانیاری به‌ زمانی پرووسی له‌سه‌ر پشتی پرووبه‌رگه‌که وه‌دیار ده‌که‌وێ که وا وێده‌چی زانیاری ئه‌و کارگه‌یه‌ بووبیت که لێن سازکراوه. کاتیک به‌ که‌ره‌سه‌ی وه‌رگیرانی دیجیتاڵ تاقیم کرده‌وه پێیگۆتم که ئه‌وه‌ زمانی بولگارییه‌ و که وه‌ری گه‌یرا نرخێ ده‌فته‌ره‌که‌ی بوو ده‌گه‌ل رێژه‌ی چۆنیه‌تی ده‌فته‌ره‌که‌ و راده‌ی لاپه‌ره‌کانی.

ده‌ست‌نویسی کاپیتان همه‌دی مه‌ولودی

**به شیک له بیره وه ریه کانی
کاپیتان محهمه دی مه ولوودیان
(حه مه دی مه ولوودی)**

ژیانی مندالیم

ئەو بەرپیک لە بەسەرھاتی خۆم، چیم دیو، چیم بیستوو، دەینوو سم. لە سالی ھەزار و نۆسەد و ھەشت (١٩٠٨ زاینی) لە شاری سابلاخ لە دایک بووم. بایم دوو ژنی بوو. کۆرپە یەکی چوار پۆژە بووم کە دایکم مردوو. کە فامم کردوو، جیران و خزم دەیانگێراپەو کە گویا زردایکم، دایکمی

ساو جیلاخ موکری (سابلاخ - مەھاباد): دانیشتووی سەر ئەسکەملە مۆزە فەرۆالدەولە - لەراستەوێکە سی ھوتەم - کاکا ئاغا یا کاکاغا (داروێغە ی سابلاخ) سەرچاوە: نەرشیکی کاک جەمیل سام - فەرەیدون ھەکیم زادە.

دەرمانداو کردوو. کاتی کە دایکم دەمری، بایم و زردایکم وەخۆیانم ناگرن. دەمدەن بە ژنیک بە ناوی «نایش قەل». ئەو کۆرپیکی لەبەرە چەند مانگ لە من گەورەترە. نایش قەل ئاوکیشی مالا ن بوو. مێردە کە ی نێوی «حەمە گاوان» ە و گاوانی گەرەکی خۆیان بوو.

کە لاوە یە ک بە پشتی مائی نایش قەلەو یە. پۆژیک لە پۆژان، ژنە جیرانیک بۆ کارێکی پێویست سەردانی مائی نایش قەل دەکات. لە پەر چاوی بە دیمەنیک دەکەوێت کە زۆر سەرنجی رادەکشییت. دەبینیت کە سە یە ک ترەکیو و چەند بێچووی (تۆلە) لەبەرە. لەو تۆلە یە کیان لە

هه موویان گه وره تره و وهک مندالی ئینسان ده چیت. جیرانه که که نیزی که ده بیته وه، ده بینتی که سهیه که وێرای بیچووکانی خوێ، مندالیتی ساوای ده ئامیز گرتوو و له بیچووکانی خوێ هه لێناوێری و پهیتا پهیتا چۆن بیچووکانی خوێ ده لێستیه وه، ئاواش منداله که ده لێستیه وه.

کاتیک جیرانه که نه و دیمه نه ده بینیت ده یکات به قاووکی و عالم [خه لک] وه سه ره ده گه پێن. من له کوێ سهیه که ده رد پێن. خه به ره ده ده ن به بابم و زردایکم. دین و ئایشی قه ل ده دۆزنه وه و به لیدان و کوتان وه پێش خوێانی ده ده ن بو ماله وه. خه به ره ده ده ن به «کاکه ره شی دارو غه»^۱. خوێ و چه نه نه ره پیاوی حکوماتی [حکومه ت] دین و ده نیرن میرده که ی (حه مه گاوان) له گاران ده هیننه وه. هه ره ئه و کاته ی شار به ده ریان ده کات. عالم به دوویانه وه ماستیان به سه ردا ده که ن. به لیدان و به ره ده باران، له شار وه ده ریان ده نین.

بابم ده مباته وه بو مال و هه ره ئه و روژه به شانیم داده دات و ده مباته مالی باپیرم، مالی بابی دایکم. ئه وان مالیان له «لاچین» ده بیت که گوندیکه نیزی که شاری سابلاغ. ده مدات به نه نکم و باپیرم. ئه وانیش ده مه ده ن به ژنیک به ناوی «ئامین عاسیه». ئه ویش چۆنی عاملان دهم؟ نازانم! تا پیم هه لگرتوو وه ئه و ژنه به خێوی کردووم. چۆنی به خێو کردوم؟ نازانم! له بیرم نییه!

دیسان ها توومه ته وه مالی بابم، به ره ده ستی زردایکم، تا فامم کردۆته وه. ئه و ماوه یه ی له به ره ده ستی زردایکدا بووم، نازانم چی به سه ره هیناوم؟ ئه وه نه ده ی ده زانم که بابم زۆری خو شده و یست و ئه ویش ژنیک بێ به زه و در و جانا نه بوو. هه ول ده دم ئه وه ی وه بیرم بیته وه بینوو سم.

زردایکم، ده رد و ژانیک، به لا و نه هاهمه تیه ک، ئیش و مۆته که یه ک بوو به ناوی «شاشان» که به روکی گرتوووم و ببوو به ماکی هه رچی ناخو شیه له ژیا غدا. چاره نووس و هه موو داهاتوو می فه وتاند. به هو ی ناچسنی زردایکم، خو شیم له ته مه نی مندالیم نه دیت. زۆری عازاب ده دام، برسی ده کردم، لێ ده دام، به توو ره یی و به زمانی جنیو ده یدواندم، به سووک لێ ده پروانیم، به مۆره خێسه ی لێ ده کردم و به سه رمدا ده یقیژاند، چه پ و راست تێ ده سه ره واندم، سه رباقی ده ردانیش، هه ره شه ی لێ ده کردم که نه کا له لای بابم زار بکه مه وه و قسان بکه م. ته نانه ت بو یه ک جاریش نه مبینی به بزه

^۱ ناوی راسته قینه ی "مه ولود کاکاغا" یه که دارو غه ی مه هاباد بووه. ریکه وتی له دایک بوونی دیار نییه به لām، له سه ره تای به هاری سالی ۱۳۳۵ق/ ۱۳۹۵ش/ ۱۹۱۶ز له به ره وه ی شه ری بو ده وله تی عوسمانی نه کرد، به فه رمانی سه ردار یکی سوپای عوسمانی به ناوی "عمر ناجی به گ" له مه هاباد به ره ده باران ده کریت و به شیوه یه کی درنده نه ده کوژریت. پروانه :

۱- نگاهه به تاریخ مه هاباد نووسینی: سید محمد صمدی لایه ره ی ۱۴۶

۲- مه هاباد در آینه ی اسناد تاریخی نووسینی: فه ره یدوون حه کیم زاده لایه ره ی ۳۵۱، ۴۵۱

۳- خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۱

و به‌زه‌یه‌وه یمدوینیت. ده‌یگوت واو و وات لښ‌ده‌که‌م، چاوت دهر دینم، داغت ده‌که‌م و زمانت دهرېم. منیش نه‌مده‌ویرا لای بایم بلیم له‌ل. مندالکی چوک بووم و زوری لښ‌ده‌ترسام. بایم هر منی هه‌بوو و تاقانه‌ی بووم. زوری خوښه‌ویستم، به‌لام زردایکمی له‌من خوښ‌ترده‌ویست و له‌قسه‌ی دهر نه‌ده‌چوو.

ده‌لین بیرې مندالی تیژه. زور مندال بووم. وه‌بیرم دیت، زردایکم شامی‌که‌بابی لیده‌نا. بایم له‌سهر به‌رمال نوژی ده‌کرد و پستی له‌زردایکم بوو. منیش له‌ده‌وری زردایکم ده‌هاتم و ده‌چووم. نازم له‌سهر ده‌کرد. چونکه‌دایکی خوم نه‌دیوه، وام ده‌زانی که‌زردایکم دایکی خومه. برسی بووم. بون و به‌رامی پون و که‌باب ژوره‌که‌ی داگرتبوو. منیش ده‌ورهم ده‌دا به‌شکوو توژیکم له‌و که‌بابه‌بدات. زردایکم له‌ناکاواوه‌ی داگرت و به‌سهر لاقمدا رشتی و لاقم داپلخوا و له‌زردایکم دا و یه‌کراست به‌عهرزدا که‌وتم. بایم به‌په‌شوکاوی هات و که‌زانی لاق و له‌هرم زور عه‌دم بووه، پرسپاری کرد: نه‌وه چی بوو؟

زوو دروینه‌کی له‌مست بایم نا و وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌ده‌وری ناوړگی هه‌قره‌به‌قوی^۱ ده‌کرد. هه‌لنه‌نگووت و به‌لاقیدا پړا.

بایم به‌په‌له‌چوو بۆ مزگه‌وت. له‌فه‌قیان (مره‌که‌ب)ی^۲ وه‌رگرت و هینای ده‌قاچ و قولی هه‌لسووم. نه‌وکاتی ههر داو و ده‌رمانی پیره‌ژنان هه‌بوو.

له‌و شاره‌دا ته‌نیا هه‌کیمیک هه‌بوو که‌ناوی «وینه‌تان»^۳ بوو. ئیستاش نازانم بۆ نه‌یانبردمه‌لای نه‌و هه‌کیمه؟ به‌ناچار پاشی ست - چوار مانگان که‌له‌سهر جی که‌وتم و به‌داو و ده‌رمانی پیره‌ژنان به‌ره‌و چاک‌وونه‌وه‌بووم، ده‌هاتم که‌له‌و به‌لایه‌گه‌وره‌یه‌قوتار بېم، به‌لام نه‌وه‌ی لئی قوتار نه‌ده‌بووم، «شاشان»ی زردایکم بوو. به‌رده‌وام ده‌فکری نه‌وه‌دا بوو چونم له‌ناو به‌ری.

^۱ له‌نه‌ده‌بی زاره‌کی ناوچه‌ی موکریاندا به‌چهند جوړ نه‌م وشه‌یه‌دیده‌گو. هه‌قریه‌به‌قو، هه‌قله‌به‌قو، هه‌قلیمه‌قو، که‌ماموستا هه‌ژار له‌هه‌نانه‌بۆرینه‌دا به‌هه‌قلیمه‌قو نووسپویتی.

^۲ ویده‌چی که‌له‌چاوگی "مرک" یا "مرکاندن" وه‌رگیرابیت و به‌هوئی نه‌وه‌که‌سه‌رچاوه‌ی زانست له‌و سه‌رده‌مدا زانستی ئایینی بووه و له‌حوجره و مزگه‌وته‌کاندا له‌لایه‌ن ماموستایانی ئایینییه‌وه‌وانه‌ی خویندن و نووسین گوتراوه‌ته‌وه‌که‌زیاتر به‌عه‌ره‌بی بووه‌بۆیه، پیده‌چیت که‌هه‌مان وشه‌ی "مرک" یا مرکاندن"ی کوردیه‌که‌عه‌ره‌بیش هه‌یانه و پیده‌لین "مره‌که‌ب". به‌واته‌ی مه‌ره‌هم و هتوره‌که‌روه. له‌نه‌گه‌ریکی دیکه‌دا ده‌بی ئاماژه‌به‌وه‌بکه‌ین که‌له‌وانه‌یه‌مه‌به‌ستی نه‌و مره‌که‌به‌بیت که‌خامه و پینووسی قامیشیان تیده‌نا و له‌سهر کاخه‌ز پینان ده‌نووسی. ناخر قه‌دیم باو بوو که‌لکیان له‌شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خوښی وه‌رده‌گرت.

^۳ نه‌م هه‌کیمه‌ناسوړی بوو و له‌پراستیدا ناوی George Jonatan بووه که‌له‌سابلاخ پینانده‌گوت (یونانان یا وینه‌تان). به‌ناسنامه‌ی ئیرانیش ناوی "یونانان حاتم"ی. هه‌نی بلوریان ده‌(ئاله‌کوک) دا و له‌لایه‌ره‌ی ۳۴ دا، هه‌روه‌ها سه‌ید محه‌مه‌د سه‌مه‌دی له‌کتیپی (نگاهی به‌تاریخ مه‌هاباد) ل: ۳۹۷ دا باسی نه‌م دوکتوره‌مروقدوست و خوښه‌ویسته‌ده‌که‌ن که‌خزمه‌تیکي زوری به‌شارومه‌ندانن سابلاخ کرد.

ئەو ھەشەم بىر ھاتەو ھە بۆيان گىراومەتەو ھە. ماو ھەك پاشمالەي مالى «قاسمە لال» بووين. دە مدبەقەكە ياندا بووين. بۆ ئەو ھەي كرى ئەدەين، زردايك مەنجهل و قاپى ئەوانى دەشوشت كاري مالى بۆ دەكردن. باوكيشم زستانان بان و ھەسارى بۆ دەمالين. ئەو ھە منيش بەردەوام و دەوای زردايك دەكەوم و لەبەر پىتى دىم و دەچم. ئاخىر چى بكەم؟ قەتم دايكى خۆم نەديوو ھە و ھەمدەزانى كە زردايك، دايكى خۆمە! ھەك سرووشتى ھەر مندالتيك كە لەسەر دايكى ناز دەكات و خۆي شيرن و تال دەكات، منيش نازى لەسەر دەكەم و گرووى لەسەر دەگرم.

رۆژتيك قاپوقاچاغ بۆ خاوەمال دەشوات. مەنجهلەكان ھەلدەگريت تا بۆيانى بەریتەو ھە. مالەكەيان لە نوھۆمى دووھەم بوو ھە پليكانى زۆر ھەبوو. منيش بە دوايدا دەپۆم و دەگريم و دەكرووزيمەو ھە. ھەسەر پليكانان دەكەوئى و منيش بە دووى دا. بۆ چما ھەردوو مەنجهلان لەو ھەوايەي را بەسەرمدا نادا! لەو سەرەي را خوللور دەمەو ھە خوارى و دەمرم و گيانم دەبەردا نامىنى. ھاوسى و جيران ھەسەردەگەريتن و بە مردوويى دەمەنەو ھە ژوورەكەي خۆمان. لىم يېھىوا دەبن و دەستم ليدەشۆنەو ھە. بانگى بابم دەكەنەو ھە و ئەويش ديتە سەر مەيتم. ئاوم بۆ گەرم دەكەن تا بمشۆن و پاشانيش مەنيژن كە لەپر ھەھۆش ھاتوومەو ھە. ئەو ھە ئەمجارەش لەم قۆرتە قوتار بووم و زردايك نەيتوانى لەناوم بەرى.

پەلە مەكەن و پشوتان لەسەر خۆ بيت، پاشان پىتان دەلتم كە چى بەسەر زردايك دىتم. ئەو ھە جارى مندالم و قام ناكەم. ھەر وا دەزانم دايكى خۆمە و منى خۆشەوئى. وا دەزانم كە خۆشەويستى بەو شىو ھەيە. وا دەزانم كە دايك دەبى ئاوا بيت. بەردەوام برسيم دەكات و غازابم دەدات. تا خاوەمالەكەمان پيدەزانتي و بابم لەو جەزەبە و ئازارەي كە شاشان دەيدا بە من، ئاگادار دەكەنەو ھە. بەلام بابم ئەو ھەندە زردايكى خۆشەوئى گوئى بە قسەي خاوەمالەكەمان نادات و پىيان دەلتي كە «شاشان» كۆرەكەمى لە چاوى خۆي خۆشتر دەويت. ھەر بۆيە جيرانەكانمان بە باهميان دەگوت (...خۆر) ناويان نابوو «ئالە...» . دە كۆردەواريدا كەسيك كە لە ژن بترسى پىتى دەلین «ئالە...»

بابم بىستانچىيە. دەگەل «سوڤى برايم» ناوتيك لە بىستانتيكدا شەريكە. ھەروەك باسەم كرد دە مدبەقى مالى «قاسمە لال» ييدا بووين. ھەر يەك ژوور بوو. لە لايەكى ژوورەكە جىگاي ئاوردوو بوو و دەو ھە تەپالە ھەلچندرابوو. جىگاي نووستنم لە تەنيشت ئاوردوو ھە بوو. لەولاي ژوورەكەش بابم دەگەل خىزانى دەخەوتن. بەيانيان زوو، بابم لەخەو ھەلدەستا و دەپويشت بۆ مزگەوت. دايكيشم كاتى تاو ھەلاتان دەپويشت بۆ سەرچۆم بۆ ئاوكيشانى مالان. ئەو پۆژە دايكە دەبينى من لە غورپابى خەو دام و باوكيشم لە مال نىيە، گرم ئاوردوو و تەپالەي ھەلچندراو تا مېچ، بەسەر مندا دەرووخىنى و تيدەقوولينى بۆ چۆمى.

لە بەختى من، بابم ھەندىك كەرەسەي بىستانى كە لەبەر دەرگى تاقە ژوورەكەمان دايابوو

تا ده گهَل خۆی بیانبات بۆ بیستانی، لهبیری دهچیت. هیندهی پیناچێ که «سۆفی برایم»ی شهریکی بابم دیت تا که رهسه کان بیاتهوه بۆ بیستان. لهپر ههست دهکات که نووزهی مندال دیت. گورج و بهپهله دهژیر ئاوردوو و دهوه و تهپاله دا درم دههینیت و دهیکاته هات و هاوار. جیران و هاوسیکان وهسهرده گه پرتن. تهپوتوزیان لهسه ر تهکاندم، دم و لووتیان بۆ پاک کردمه وه و نیستیکانیک قهنداغیان به گهروودا کردم. نان و چایان دامی و منیش هه رچه ندی تیرم خوارد، بهلام له پرووی دلسۆزییه وه به زۆر بابۆله یان دهزار دهگوشیم و دهیانگوت دهبی بیخۆی. زردایکم خه بهر دهزانیت و به ههله داوان هاته وه مأل و کردی به پوژی قهره وه یسی. له خۆی ده دا و به درۆ خۆی و یکنابوو و ده یگوت:

- نه وه چی بووه؟ وهی کوپر بم و له و قسانه.

ژنی ساحتیب مالیش که پیشووتر باهی چهند جاران له و نه شکهنجه و جهر به زانهی که زردایکم بهسه ر منی دینا ئاگادار کردبووه، بهلام چ سوودی نه بیو و له «نالیه (ئاله)...» بهیویا ده بیت. نه مجار بیانووی که وته دهست و له زردایکم وهخۆ کهوت. به ربوو جنیودان و قسهی سووک پتی. چاوی قووچاند و نه وهی به زاریدا هات پییگوت:

- دایکه کهیت ده رمانداو کرد و کوشتت ئیستا نۆزهی منداله که یه تی؟ جا نه و منداله چ گوناخیکی ههیه؟ تۆ خودا ده ناسی؟ تۆ به زه ییت ده له شدا ههیه؟ تۆ مروقی؟ چهند جارم پیگوتی وا له و کوپه ی مه که؟

زردایکم چاک له قۆلی که وتبوو. ژنی ساحتیب مأل تیهه لپنچا و پرووی له «ره حمان»ی کوپری خۆی کرد و پییگوت:

- برۆ نه و سږ و سپاله ی وه ده رنێ بۆ ده رکی حه ساری.

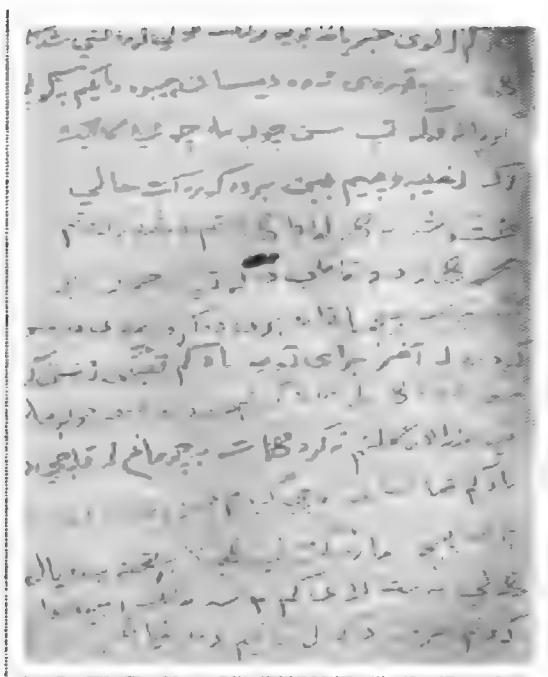
ده و بهینه شدا ناردیان باهمیان له بیستان هینایه وه. دیار بوو «سۆفی برایم» پیشتر خه بهری دابوو یه. هاته ژوور. دیتمی که من ده باوه شی ژنهکانی جیران دام و نان و چا دهخۆم، ئاهیکی هاته وه بهر. که ژنهکانیش باهمیان دی، منیان له بیر چۆوه. به هه موویان به جنیو و قسهی سووک کهوتنه سه ری. ده ردیکیان دایه نه بیته وه. له شهرمان خۆی رانه گرت و زوو ده رپه پری و هه رچی که لوپه لی ناو ژووره که بوو، بر دییه دالانی ده رکی حه ساری. سه رتان نه هیشینم هه ر نه و پوژه ده رکراین. بابم چوو له گه ره کی باغی¹ سیسه ی، بوو به پاشماله ی «توفیقی تارزن» (تارژهن) و نه وانیش ژووریکیان داینی. بابم چوو عاره به ی که ل و گامیشی هینا و ئاوردوو و که لوپه ل و شه رپه رمان ده نا و نا و گواستمانه وه. ئیستا له و ماله تازه یه مان بارم سووکه و عازابم نادات. به لام

¹ کاپیتان حه مه د له نووسینه کانیدا ئهم وشه یه ی به (باغ) نووسیوه. له نه سلدا پیتی (غ) له کۆپیتی کوردیدا بوونی نییه و نه و وشه یه به (باغ) ده بی بنووسریت، به لام له بهر ده ستپاکي به نووسراوه کانی کاپیتان، نه و وشه یه و گشت نه و وشانه ی هاوشیه وه ک خۆی ده نووسمه وه.

چاره‌په‌شیه‌که‌م له‌وه دایه که هه‌موو شه‌وێ کوندێک میز ده‌بنه خۆم ده‌که‌م. هه‌موو به‌یانیان له‌سه‌ر میزکردن چینی‌کم وێده‌که‌وێ. منداڵی خه‌لک به «قوربان و سه‌ده‌قه» له‌ خه‌و هه‌لێانده‌ستین، منی داماو و بێ‌دایک و خۆشی نه‌دیو، به‌ شق و پێلاقه له‌ خه‌و راستم ده‌که‌نه‌وه. ئیستا زردایکم زگی هه‌لمساوه و دووگیانه. ئاوکێشی مالان ناکات. زۆرتری کاته‌کان له‌ مالتیه. شه‌وی‌ک کردی به‌ فه‌رته‌نه و قیژ و هه‌را. مامانیاں بۆ هێنا و زا. کورێکی بوو. کورپه‌هه‌وتووێ چوو و ئیویان نا «په‌حمان». تا زه‌یستان بوو، له‌مال بوو، به‌لام که‌ چله‌ی ته‌واو بوو، ده‌چۆوه بۆ کاری مالان. منیش ئاگام له‌ په‌حمان ده‌بوو. فێری کردبووم که‌ له‌ته‌نیشته‌ لانی په‌حمان دا‌بنیشم و خۆش‌خۆش راپێنم. له‌ سێبه‌ری په‌حمان نانم له‌ پۆنی دایه و برسیم ناکات. له‌و شیوه‌ی که‌ له‌ مالان ده‌یه‌پێته‌وه به‌شی منیش ده‌دات. پۆژێک گوتی: ئه‌وه ده‌چم بۆ چۆمی. ده‌چم به‌په‌ و مافوو‌ری ماله‌ فلانه که‌سی ده‌بم بۆ شووشتن. گه‌ر هاتوو په‌حمان گریا و ژیر نه‌بۆوه، وه‌ره‌ گازمکه. له‌ته‌ نانیکێ دامی و پۆیی. پاش تۆزێکی چوووه به‌رده‌رکی ماله‌که‌مان. دیتم منداڵ گالته و کایه‌ ده‌که‌ن. هه‌تا زیاترم چاو لێده‌کردن، زیاتر سوێم ده‌چوو بۆ کایه‌ کردن. که‌ گوتیان وه‌ره‌ نه‌تۆش کایه‌ بکه‌ ده‌تگوت ئه‌و دونیایه‌یان دا به‌ من. یه‌که‌مجاره‌ گه‌مه‌ی «قه‌ره‌قه‌رین» بیه‌نم. یه‌ک له‌ منداڵه‌کان چاوی خۆی نووساندوووه و پشتی له‌ منداڵه‌کانی تر ده‌کات. تا سالی سێ ده‌ژمێری. سالی یه‌ک، سالی دوو، سه‌ری سالی سێ، وه‌دوا‌ی منداڵان ده‌که‌وێ. هه‌ر منداڵیکێ که‌ بیه‌گری، ئه‌و تێده‌که‌وێ و ده‌بی ئه‌وجار ئه‌و چاوی خۆی بگری و را بکات به‌ شوێن منداڵان و پیسیان^۱ بکات. وه‌ها چووبوووه دونیای قه‌ره‌قه‌رینه‌وه و دونیای منداڵمه‌وه که‌ نه‌مه‌زانی ده‌وری چ پاشایه‌که‌ په‌حمانم به‌یه‌کجاری له‌بیر چووبۆوه. تۆ مه‌لێ زردایکم له‌کار بۆته‌وه و هاتۆته‌وه مال. ته‌ماشای ده‌کا کورپه‌که‌ی هێنده‌ی بگری، په‌ش و شین بۆته‌وه. که‌ ئه‌وه ده‌بینی چوما‌گی هه‌لده‌گری و ده‌که‌وێته‌ شوێنم تا به‌دۆزێته‌وه. ده‌وکاته‌دا من چاوم گرتوووه و ده‌بی من شوینی منداڵان بکه‌وم و پیسیان بکه‌م. ئه‌وه‌نده‌م زانی زه‌به‌ریکی قورسم وه‌ لاقی که‌وت. له‌جێوه‌ که‌وتم. هه‌رچی کردم و کراندم نه‌متوانی راست بیه‌وه. ئه‌وه ئه‌ویش هه‌ر لێمه‌دات. لاقی راستم شکا. (ته‌فیل)^۲ بووم. زانی له‌ که‌لک

^۱ له‌ زۆر گه‌مه‌ی منداڵانی ناوچه‌ی موکریان باوه که‌ که‌سێک له‌ گه‌مه و قوماردا ده‌دۆزێت، ده‌لێن ئه‌تۆ پیس بووی یا نه‌تۆ سووتای. وشه‌ی "پیس" به‌تایه‌به‌ ده‌ دوو گه‌مه‌دا زۆر به‌کاری دێن. ۱- قه‌ره‌قه‌رین ۲- شۆبه‌شۆبه.

^۲ کاپیتان حه‌مه‌د به‌ هۆی ئه‌وه که‌ خۆنده‌واری باشی نه‌بووه له‌وانه‌یه‌ زۆر وشه‌ی بێگانه به‌ هه‌له‌ قیر بووین و به‌ هه‌له‌ش دووپاتیان بکاته‌وه یا به‌ هه‌له‌ بیاننوسیت. ئه‌و خاله‌ته‌ زۆر پووی داوه و ده‌دات. بۆ وینه له‌ ناوچه‌ی شاروێران و چۆمی مه‌جید خان زۆر بیزاوه که‌ به‌سالاچوووه‌کان وشه‌ی "فقط"ی عه‌ره‌بی که‌ هاتۆته‌ ناو زمانی کوردی و فارسی، به‌ "فه‌ته‌ق" ده‌بێته‌وه. له‌وانه‌یه‌ کاپیتانیش لێره‌دا مه‌به‌ستی وشه‌ی "تلف" بووه که‌ به‌ په‌چه‌له‌ک عه‌ره‌بییه‌ و هاتوووته‌ ناو زمانی فارسی به‌ مانای "بێ‌که‌لک، وێران و کوشتن" دیت و به‌ هه‌له‌ "ته‌فیل"ی نووسیوه. هه‌رچه‌ند ته‌فیل ناویشه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا. من به‌ ئانقه‌ست دیسان لێره‌دا نووسیمه‌ته‌وه تا نه‌کا ئه‌م وشه‌یه‌ کوردی بیت و من نه‌مزانییبت یان له‌وانه‌یه‌ که‌سانیک له‌ من باشت زانیاریان هه‌بیت و گه‌ر کوردی بیت با نه‌مريت.

که وتوووم و هوۆشی خۆم نییه. به ناچار
خۆی و چهند مندال، هه لێانگرتم و
بردیامه وه مالتی. له ولاشه وه باهمیان
ناگادار کردبووه که بگه وه مالتی،
ژنه که ت قوڵی کوره که تی شکاندووه.
بابم هاته وه. قه لّس و تووره. به دهنگی
بهرز قیزاندی و گوتی:

- نه وه چیه دیسان؟ نه و کوره بو
ئاوای لێهاتووه؟
زردایکم یهک ئۆینی¹ ده رهینا
نه بێته وه. دهستی کرد به لیچکردن و
نوکه نوکیک، کافر ئاوری بو تیه رده بوو.
وا خۆی فه قیر کردبوو که به زه بیت پێیدا
ده هاته وه. له وه لامی باهدا به کوڵی
گریان و فرمیسکه وه گوتی:

- له چۆمی بووم، ره حمان م بو به جیه تیشبوو، وهک له غه یسه وه پیمبلێن که برۆوه مالتی کوره که ت
حالی مه خشووشه. منیش به هه له داوان هاتمه وه. که وه ژوور که وتم، ده بینم محهممه د هه ردوو
قامکی له لووتی ره حمانی نابوو. گهر بریکی دی پیچووبا و درهنگم کردیا، قاره بری ده کرد.
به و درۆیانه ی که کردی و به و ئۆینه ی که گیرای هینده ی تر له ژنۆم شکا. له دلی خۆمدا
ده مگوت تێستا بابم باوه بری پێده کات و نه وه ندهم لێده دات له سه ر قوون دانه نیشم و له وانه یه
لاقه که ی دیکه شم بشکینێ، که چی رووی تیکردم و کاتیک سه ر سه کت و لاقه شکاوه که ی دیتم،
لێینه دام، به لام به هیز و قووه تی خۆی تفیکێ له روو کردم و دهستی کرد به پرته و بۆله به سه رمدا
که: ئاخ هه تیوه، نه وه برای خۆته و چۆن ده بێ ئاوا ی لێکه ی و ده بێ خوشت بوێ ره بی
خه جاله تی و له و قسانه...

منیش هه وه لّجار له ژیا مدا وه دهنگ هاتم و زردایکم وه درۆ خسته وه و گوتم:
- درۆ دهکا. من له ده رێ له نێو مندالان گالته م ده کرد و هات و به چۆماغ له لاقی دام.

¹ نه و وشه یه له نه سلدا تورکییه (Oyun) و به مانای گه مه دیت و (Oyuncu) ش به مانای پۆلگێرمان له شانۆ و
سینه ما دیت. (Oyunbaz) ش به که سێکی درۆزن و قیلّبازیش ده گوترێ. له کوردیشدا به و که سانه که به درۆ و
بۆ فیلکردن یان بۆ فریودانی خه لّک له ئاکاریی ئاسایی خویان لاده دهن ده گوترێ که کابرا عۆین/ئۆینی گیرا، و
هایشی گیرا، یانی به درۆ و قیلّ هه لّس و که وتی ده کرد.

که وام گوت، نازانم بهزهیی پیم داهات یا چی؟ هات و چاوی له لاقم کرد، که دیتی لاقم هه لماسیوه و ژانم ههیه و ناتوانم پی برۆم، دهرپه‌ری چوو «مارفه که چهل» سی هینا به تهخته و په‌روپال لاقمی هه‌لبه‌ست. به لاقه‌ه‌لپنچراوی لایکه‌م دوو مانگان ده جیگادا که‌وتم. بابیشم که‌میک ده‌گه‌ل زردایکم ده‌مه‌ته‌قه‌یان کرد و یه‌ک-دوو رۆژ ده‌نگیان له یه‌کتر گوپی و برایه‌وه.

نیتر له‌و رۆژه‌را زانیم نه‌وه دایکی خۆم نییه و زردایکه‌م. ریک به‌پنجه‌وانه‌ی من ده‌گه‌ل منداله‌که‌ی خۆی ده‌دوا و هه‌لس‌وکه‌وتی ده‌کرد. برسیم ده‌کات و نانم ناداتی. خواردنم لی ده‌شاریته‌وه. ههر لیم ده‌دات و قسه‌ی سووکم پیده‌لتی، درۆ و بوختانم بۆ هه‌لده‌به‌ستی که‌چی، به‌کوره‌که‌ی خۆی هه‌لده‌لێت و به‌ماچان مَلْچه‌مَلْچی لیدنییت. منیش رۆژله‌دوای رۆژ زیاترم قین لیدیه‌بیته‌وه. قین به‌قینه‌ی ده‌که‌م و رقه‌ی لیده‌گیرم. پیشتر ره‌حمانم زۆر خۆش ده‌ویست، ئیستا ده‌بیو‌غزینم. بریک گه‌وره‌بووم. ده‌فامم. له‌سه‌ر زۆر شان بله‌وه‌زی ده‌که‌م و دم‌به‌دمه‌ی ده‌گه‌ل ده‌که‌م، به‌لام به‌یانیان که‌له‌خه‌وم هه‌لده‌ستیتی، ده‌زانێ که‌میزم ده‌بنه‌خۆم کردوو، جا به‌پتلاقان دامده‌گرێ و راستم ده‌کاته‌وه، ده‌نا وه‌کی دی قسه‌یه‌کم پت‌بلتی، من دووی پیده‌لیمه‌وه.

نازانم ههر من‌وا‌بووم یا هه‌موو مندالیک وه‌ک من نه‌وسن بوو؟ نازانم له‌هه‌موو مالیک نان له‌مندالان ده‌شارد‌ریته‌وه یا ههر له‌مالی ئیمه‌وا‌بوو؟ نه‌وه‌نده‌برسی ده‌کردم که‌ده‌و مال‌ده‌دا کون‌به‌کون ده‌گه‌رام تا شتیکی خواردنی بدۆزمه‌وه و ده‌زاری هاویم. ده‌یزانی که‌هه‌میشه‌برسیمه‌و به‌رده‌وام له‌شتی خواردن ده‌گه‌ریم، بۆیه‌هه‌موو خواردنیکی له‌من ده‌شارده‌وه. منیش کۆل نادهم. گوێ نادهم به‌لیدان و کوتان، هینده‌ی لیداوم خاراوم. نه‌وه‌بریک گه‌وره‌بووم مندالی له‌خۆم گه‌وره‌تر ده‌پۆستم نایه‌ن. ده‌چم ته‌واوی مال‌ه‌که‌ی ده‌گه‌ریم و خۆراکه‌که‌ده‌دۆزمه‌وه و تیربه‌زگ ده‌یخۆم. باش له‌بیرمه. رۆژیک له‌مه‌یدانی مه‌نگوران ده‌گه‌ل کوریک بوو به‌شه‌پمان. یه‌کجار له‌خۆم به‌ته‌مه‌نتر و به‌خۆوه‌تر بوو. رۆی بوومی و ده‌بنه‌خۆم نا. به‌کۆله‌مستان له‌سه‌ر و گوێلاکیم ده‌دا. نه‌مده‌هیشته‌په‌ل ببزیوێ. خه‌لک تیمانه‌الان. دوو-سێ پیاوی پاک و خاوین و کۆک و پۆشته‌که‌ویده‌چوو ئاغا بن، پیلان گرتم و گوتیان:

- به‌سیه‌تی، هه‌سته‌له‌سه‌ری، کوشت.

له‌سه‌ر نه‌و کوره‌زه‌لامه‌ی هه‌لیانستاندم و یه‌کیان لیتی‌پرسیم:

- نه‌تۆ کوری کیتی ده‌به‌ر... ت‌مرم؟ دایک و بابت هه‌یه؟

ده‌نیۆ نه‌و خه‌لکه‌یدا که‌له‌ته‌ماشایه‌راوه‌ستابوون، که‌سێک وه‌لامی دایه‌وه‌گوتی:

- ئاغا، نه‌وه‌ناوی محه‌ممه‌ده، پیده‌لین حه‌مه‌د، کوری (سو‌فی مه‌ولووده‌چرچی یه‌)

- هه‌ی له‌منی که‌وێ. وه‌للا‌هی هه‌تیو بایه‌ده‌م‌برد، ده‌م‌کرد به‌کوری خۆم و ده‌گه‌ل کوره‌کانم ده‌م‌کرد به‌شه‌ریک.

نه‌وجار له‌سه‌ر تا پیم‌را ته‌ماشایه‌کی کردم. دیتی که‌پتلاویکی شپم ده‌به‌ر دایه‌، بردمی جووتیک

کالهی شه‌مامه‌به‌ندی بۆ کریم و چهند شایی^۱ دامی و ده‌ستیکی به سهرم داهیتا و پۆشتن. قهت ده ژیاغدا شتی ئاوام به خۆمه‌وه نه‌دیتوو، که من کالهی شه‌مامه‌به‌ندم هه‌بیت. له‌خۆشیان له مه‌یدانی مه‌نگوران را به هه‌لاتن چوومه‌وه مالتی. که چوومه‌وه وهک هه‌میشه بابم و زردایکم دووبه‌دوو نانیاں ده‌خوارد. مه‌گین چۆنه‌کایی بایه که بانگم کاته‌وه بۆ نان خواردن یا من له مال بام و نانی بخۆن و منیش ده‌گه‌لیان دابنیشم ده‌نا، زردایکم تا بۆی بکریت به‌بی من نان داده‌نیت تا من نان نه‌خۆم و برسی بم. به‌هه‌ر حال، وه‌ژوور که‌وتم. کالّه تازه‌که‌م له‌چاو جله چلکن و شپه‌که‌نه‌م زیاتر خۆی ده‌نواند و ده‌دره‌وشایه‌وه و که‌چه‌که‌وشه‌کانیشم به‌ده‌سته‌وه بوو. هه‌ر که منیاں دیت، له‌جیاتی نه‌وه‌ی که بلّین وه‌ره نانی بخۆ، چاویان زه‌ق و، زاری پر له نانیان وهک زاری حوشتی کرده‌وه و ماوه‌یه‌ک تێم پامان و لێم خێس بوونه‌وه. بابم که نانه‌که‌ی ده‌لاگووپیکیدا بوو، وه‌ده‌نگ هات و به‌پلته‌پلته گوتی: نه‌و کالّه‌یه چییه؟ له‌کویت بوو؟

منیش باش بۆم گیرایه‌وه که له‌کورێکی له‌خۆم که‌وره‌ترم دا، ده‌پۆستم نه‌هات، دوو-سێ ئاغا راستیاں کرده‌وه، یه‌کیان برده‌می کالهی بۆ کریم و چهند شایی دامی و گوتیشی گه‌ر هه‌تیو بای، ده‌مکردی به‌کوری خۆم. زردایکم وه‌جواب هات و گوتی:

- درۆ ده‌کات. داخوا له‌کویتی دزیوه.

مه‌قیان نه‌هاته‌وه تا نانیاں خوارد. ئینجا بابم وه‌پیشخۆی دام بۆ دوکانی کالّه‌فرۆشی تا بزانی راست ده‌که‌م یا کالّه‌که‌م دزیوه؟ هه‌موو شتیکی له‌کالّه‌فرۆش پرسی و نه‌ویش چۆنیه‌تی پرووداوه‌که‌ی به‌تیر و ته‌سه‌لی بۆ بابم گیرایه‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل قسه‌کانی من مووی لانه‌ده‌دا. نه‌وجار زانی که درۆم پیتی‌نه‌گوتوووه ناردمیوه بۆ مال. که چوومه‌وه نه‌قله‌که‌م بۆ زردایکم گیرایه‌وه، وا ده‌کات:

- ده‌ک تیر عه‌مر نه‌بی نه‌رێوه‌للّا. جا نه‌وه له‌تێستاوه ئاوا بی، گه‌وره بی ده‌بی چۆن بی؟! تێستا زه‌مانی جارێان نه‌ماوه. له‌خۆم را ده‌بینم چه‌نه‌وه‌ری ده‌گه‌ل بکه‌مه‌وه. نه‌مکرده نامه‌ردی و پێمگوت:

- کوپت تیر عه‌مر نه‌بی.

راست بۆوه تا تێمه‌ه‌لدات، به‌لام گورج له‌چنگی ده‌ره‌په‌ریم و هه‌لاتم بۆ ده‌ره‌وه. تا شه‌و پانه‌کشا، نه‌هاته‌وه مال. که وه‌ژوور که‌وتم دیار بوو بامی باش دنه‌ داوه. نه‌ویش برێکی گویچه‌که کیشام و دوو شه‌په‌لآغه‌ی عه‌نتیکه‌ی تیسره‌واندم و هه‌ره‌شه‌ی لێکردم که:

— جارێکی دی چه‌نه‌وه‌ری ده‌گه‌ل دایکت بکه‌ی، هه‌ردووک چاوت هه‌لده‌کۆلم.

^۱ له‌و سه‌رده‌مدا پاره‌ی فه‌رمیی تیران (دینار) بوو که هه‌ر په‌نجا دینار، ده‌ (شایی) ده‌هاته‌ نه‌ژماردن. هه‌ر بیست (شایی) ش‌یه‌ک (قاران) بوو. به‌ فارسی پێنده‌گووتری (شاهی)

هاتنی لهشکری عوسمانی و دواکه و تووی خه لکه که مان

مکرم محمد یوسف میرزا خان سهروردی
مفتی زکریا محمد میرزا خان سهروردی
مکرم محمد یوسف میرزا خان سهروردی

وتنه ی سه یفه دین خانی سهردار که عهلی
خان والی گرنوویه تی.

ئه وه شه پری عرووس و عوسمانیانه^۱. هیشتا پرووس نه هاتوون بۆ کوردوستان. لهشکری تورکان سی-چل کهس له سابلأغ بوون^۲. ئیوی گه وره که یان «سمایل ئه فهندی» بوو. هه موویان مسی سووری گوئینگه داریان له سهر بوو.

پوژی جومعان بۆ نوژی جومعه به مه شقی سه ربازی ده هاتنه مزگه وتی سوور. عالهمی ئه و شاره وه ک په نه جی دهستان ده هاتن بۆ زیاره تی ئه و تورکانه. زۆر که سی وا بوو زیاره تی ده ستگیر نه ده بوو، به هه ناسه ساردی ده پویشته وه مأل وه ک بلیتی دنیا کوتایی پته ابیت. من له بابم بیستوه که ده یگوت:

— «سولتان ره شاد»^۳، شای تورکان له سهر به رمالی پیغه مبه ر دانیشتوه.

مالته، وای باس ده کرد ده تگوت بۆخوی ده که ل سولتان ره شادی بووه. دوا ی دوو-سئ مانگان لهشکری پروو سانی ش هاتنه سابلأغ، به لآم خو یان ده به کتر

^۱ له تیوان دوو زلهیزی زه مه نی خوی، واته قه یسه ری پرووس و سولتانی عوسمانی، له سه ده ی پانزه هه مه وه ناوبه ناو شه پ روویداوه و لیکیان مراندووه و که لانی بنده ستیان بۆ به رژه وه ندیه کانی خو یان چه و ساندۆته وه و به کوشتیان داو ن. ئه و پرووداوانه ی که کاپیتان باسیان ده کات په یوه ستن به مانگ و پوژه کانی هه لگیرسانی شه ری به که می جیهانی که سه ره تای سالی ۱۹۱۴ ده ستی پتکرد، به لآم عوسمانیه کان تا پاییزی ئه و ساله نه هاتنه ناو شه ره که وه. بۆ زانیاری زیاتر بروهانه: زبده تاریخ کرد و کردستان - نووسینی محهمه د ئه مین زه کی به گ - وه رگیران بۆ فارسی: یدالله روشن اردلان - ل: ۱۸۸، ۱۸۹ ههروه ها کتبی کاره ساتی میژوویی (کوشتاری خه لکی کورد به ده ستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عهزیز وه لیانی.

^۲ ئه و دهسته به له لهشکری عوسمانیان له نوامبری سالی ۱۹۱۴ هاتنه سابلأغ. به و پتیه ته مه نی کاپیتان له ۶ ساله. ^۳ «محمد علی» کوری خه لیفه عه بدوله جیدی په که م، ناسراو به «محهمه دی پتجه م» یان «محهمه د رشاد»، له سالانی ۱۸۴۴ تا ۱۹۱۸ زیاو ه. به کیکه له خه لیفه کانی عوسمانی، دوا ی لابر دنی برا که ی «عه بدوله مید» ی دووهه م کار و باری ده ولته ی عوسمانی به دهسته وه گرت و ده ته مه نی ۷۴ سالی دا کوچیدوایی کردووه. سه رچاوه: میژووی ده ولته ی عوسمانی - محهمه د فه رید به گ.

کۆنسوولی پروسیە تیزاری لە سابلاخ
(ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیاس)
(Alexander Ivanovitch Iyas)

نەدەگەیاندا. پاشای بەک-دوو مانگی تر
هەر دوو لەشکر و ن بوون.^۱ بەینێکی
تیوهرسووپا تا لەشکرێکی تورکان
سەرلەنوێ هاتەووە سابلاخ. ئەوجار
گەرەکیان ناوی «عومەر ناجی
بەگ»^۲ بوو.

تیستایە سابلاخ جێ قوونی خۆش
نەکردبوو کە، ژێتکی سابلاخی هێنا.
«دولبەری ...» بیان پێدەگوت، دایکی
«... خان-ی». «عومەر ناجی بەگ»
چەند پۆژێکی خۆش دەگەڵ بووک
رایبوارد و ئامادە ئەبوو چاوی بە کەس
بکەوێ تا تێر بوو. ئەوسا لەشکرێکی
لە خەلکی سابلاخ کۆ کردەووە کە بەشی
هەرە زۆری خۆبەخش بوون. خوشییان
دە دایدا دەگەرا کە دەچن بۆ خەزایە.
پێیان وابوو بێتوو بکوژرێن ئەو
شەهیدان و نەشکوژرێن، ئەو
بەشداری خەزایان کردوو و فەرز
ئێسلامیان بە جێ گەیانددوو. لە

هەمووی خۆشتر ئەو بوو کە ئەو شیخ و میخەیی ئێران و عێراق هەمووی دەشار خزاو و خۆیان
مەڵاس داو و هەرچی ئەو تورکانە بیلێن ئەوانیش وەبالیان بۆ دەکێشن و خەلکیان بۆ هاندەدەن
بۆ خەزایە. دەبواوە هەموویان هاتبانه مژگەوت و گوێیان بۆ قسەکانی تورکەکان هەڵخستبایە.
ئەوێ نەهاتبا و گوێی بۆ قسەکانیان هەڵنەخستبا، لە داریان دەدا. شیخ بابا^۳ نەهات، داری

^۱ بڕوانە: زبەدە تارىخ کرد و کردستان - نووسینی محەممەد ئەمین زەکی بەگ - وەرگێران بۆ فارسی: یدلە روشن
اردلان - ل: ۱۸۸

^۲ لەسەر ئەو کوردکوژە بڕوانە بەشی پەرەوێزەکانی ئەو کتێبە لە لاپەرەى ۴۱۲

^۳ بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شیخ بابای نەمر بڕوانە وەرزی پەرەوێزەکانی ئەم کتێبە لە لاپەرەى ۴۱۷ دا.

قه‌ناره‌یان بۆ هه‌لبه‌ست و کوشتیان. سه‌یفه‌دین خان، سه‌رداری بۆکان^۱ نه‌هات و گوێی بۆ شل نه‌کردن و له‌ داریان دا.

شه‌و که ده‌نووستین و به‌یانی رۆژ ده‌بۆوه، ده‌تدیت چه‌ند که‌س به‌ تاوانی نه‌وه‌ی که نه‌یویستوو به‌چێته‌ مزگه‌وت و گوێیان بۆ شل بکات یان نه‌یویستوو به‌چێته‌ خه‌زایه، له‌ مه‌یدان سه‌ریان به‌ داره‌وه‌ هه‌لاوه‌سراوه‌.

دوو خزمی تێمه‌ که هه‌ردووک برا بوون و زۆر ده‌هاتنه‌ مالممان، ئه‌وانیش له‌ دار دران^۲. زۆر که‌س هه‌بوون که پاریان ده‌کرد و خۆیان ده‌شارده‌وه‌ تا وه‌ده‌ست تورکان نه‌که‌ون.

وا بوو که ئه‌و له‌شکره‌ سابلاغی چۆل کرد و نه‌ما. ئه‌وجار له‌شکرێک هاتن که گه‌وره‌که‌یان ناوی «سیدقی ئه‌فه‌ندی» بوو. ئه‌ویش به‌ هه‌مان شێوه‌ که‌سیکی بێهه‌زه‌ و در بوو. سه‌یر ده‌وه‌دا بوو که «سیدقی ئه‌فه‌ندی» و له‌شکره‌که‌ی زۆر خێراتر بوون بۆ ره‌ش‌بگیری و تیکه‌ره‌پێچانی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ خه‌زایه. کاریان به‌ گه‌وره‌ و بچووک و پیر و په‌که‌که‌وته‌ نه‌بوو، هه‌رکه‌سیک گیری که‌وتبا تفه‌نگیان ده‌دايه‌ و به‌رپی ده‌کرا بۆ خه‌زایه. ئه‌وه‌ی گوته‌ی له‌ل، له‌ جێوه‌ له‌ سێداره‌ ده‌درا.

۱ سیف‌الدین خان حاکمی سه‌قز بوو و هه‌روه‌ها "مه‌مه‌د خوسین خانی سه‌ردار" حاکمی سابلاخ کۆری سه‌یفه‌ددین خانی سه‌ردار و نه‌وه‌ی عه‌زیزخانی سه‌رداری گشتیی که‌ ئه‌وکات حاکمی سابلاخ و بۆکان و سه‌رده‌شت بووه. هاوکات ده‌گه‌ڵ مه‌مه‌د خان حاکمی بانه‌ و شێخ بابای غه‌وسابات له‌لایه‌ن له‌شکرێ تورکان له‌سێداره‌ دران چونکه‌ ئاماده‌ نه‌بوون ملکه‌چی فتوای جیهادی خه‌لیفه‌ی عوسمانیه‌کان ببن. پروانه:

(۱) زبده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووسینی مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ - وه‌رگێران بۆ فارسی: یدله‌ روشن اردلان - ل: ۱۹۰۰

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد، نووسینی سید محمد صمدي، ل: ۸۰، ۸۱، ۱۴۳

(۳) ساوجبلاغ مکر (مه‌هاباد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۳۶

^۲ به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌کان له‌ میژووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌م ده‌ست ده‌که‌ون که به‌ ورده‌کاریه‌وه‌ باس له‌و پرووداوانه‌ بکه‌ن. بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانن سه‌ردانی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ بکه‌ن:

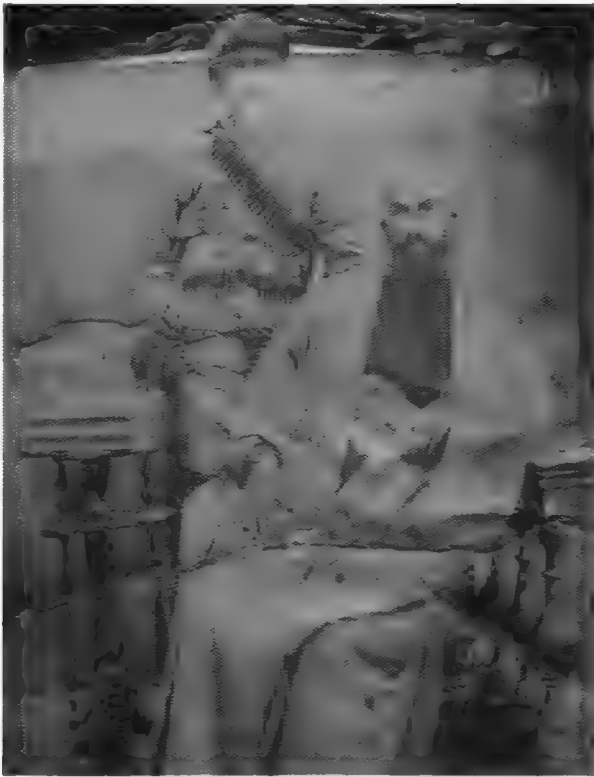
(۱) کتیی (ایرانی که‌ من میشناختم - ئێرانیکی که‌ من ده‌یناسم) نووسینی (بازیل نیکیتین یان باسیلی نیکیتین)

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد) نووسینی (سه‌ید محمد صمدي) له‌ لاپه‌ره‌ی ۷۸ را.

(۳) کاره‌ساتی میژوویی (کوشتاری خه‌لکی کورد به‌ ده‌ستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عه‌زیز وه‌لیانی

(۴) کۆمه‌لناسی کورده‌واری، دوکتور حوسین خه‌لیقی - به‌رگی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی الحوادیت - به‌غدا - سالی ۱۹۹۲ - لاپه‌ره‌ی ۱۸۶

(۵) کێشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس قه‌فتان

قازی فەتاح و کوپەکی میرزا عەبدولپەرەحمان ناسراو بە سالار
موکری،

خۆش ئەو شێخانە بوون کە دە
سابلاغی خرابوون. لە سێبەری
خزمەت بە ئەفەندیەکانی تورک و
لەسەر حیسابی خۆینی خەلک،
هەرکەسە و لە مāl و خانەقای
خۆی بە ئیشتیا پالیاں دابۆوه و پلاو
و خۆراکی چەور و بەلەزەتیاں
پۆژانە لە مālە مۆریدان را بە پیاڵە
و قاپ و مجۆعمە بۆ دەهات. بابم
«سۆفی» شێخی تەوێڵە بوو. پۆژ و
شەو وەمالتی نەدەکەوتەوه. بە
قسە ی خۆی خزمەتی خانەقایە
دەکرد. لە پیشخانە ی خانەقایە
کەوشی جووت دەکرد، ناگای لە
کەوشان بوو. بە چاوی بەستراو
پێلاوی گشت ئەو کەسانە ی
دەناسی کە هات وچۆی ئەو
خانەقایەیان دەکرد.

جارجار کە دەهاتەوه مāl دە شووشەدا ناوی دەستوێژی شێخی دەهێنایەوه. بە کەوچک دەیدا
بە ئیمە دەمانخواردەوه. جیرانەکان دەهاتن، دەپارانەوه و دەلآلەنەوه بۆ تۆزیک لەو ناوه. مەرۆف
بەزەیی پێیاندا دەهاتەوه. زردایکم ئەوهی خۆشی لێهاتبایە کەمیکي دەدایە و ئەوهی چاری
نەویستبایە، بێبەشی دەکرد و نەیدەدایە. جا لە شێخەکانی سابلاغی سەیرتر و عەجایبتر، سۆفی و
مۆریدەکانیان بوون. مندāl بووم، بابم جارجار منی دەگەل خۆی دەبرد بۆ خانەقا و مزگەوتان تا
منیش دەستمۆی شێخان بکات بەلکۆو گەورە بم و رێبازی ئەو بگرەم بەر. گویم لە قسەوباس و
درۆ و دەلەسە ی ئەو سۆفیانە شل دەکرد کە هەرکەسە و تاريفی شێخی خۆی دەکرد. درۆی وایان
دەکرد نەبێتەوه. یەک دەیکوت: شێخی من گوللە تۆپ بە دەست دەگرێتەوه. ئەویدی دەیکوت:
جا شێخی منت نەدیوه، خودا نەکا خەنجەر هەلکێشی، هەر دەست بۆ خەنجەر بەرێ لەشکری
کافران بە هاوار و پۆرۆ مەیدان چۆل دەکەن. ئەوێتر درۆیەکی دی دەکرد. وەک باسم کرد، بابم
مۆریدی شێخی تەوێڵە بوو و ئەویش تاريفی شێخی خۆی ئاوا دەکرد:

• شێخی تەوێڵە لە کاتی شەردا، دەست و لاقی کافران رەق دەکات.

سەرتان نەهیشینم یەک شەپە درۆ بوو نەبیتەو، درۆکانیان وەک کێچی بە دیوارەو
هەڵدەچوون.

وێنەیەکی دەگمەن لە شاری سابلاخ کە کۆی داشاماجید و ئالای عوسمانییەکان لە سەر شایەندەرخانەی عوسمانی بە
جوانی دیارە. ئەو وێنەیە لە ساڵی ١٩٠٦ گیراوە و لە لاپەرەی بەرز رومیک سارکیسیان وەرگیراوە.

کۆمەلکوزکردنی خەلکی سابلاغ لەلایەن سوپای پرووسیە تێزارییەوه (١٩١٦)

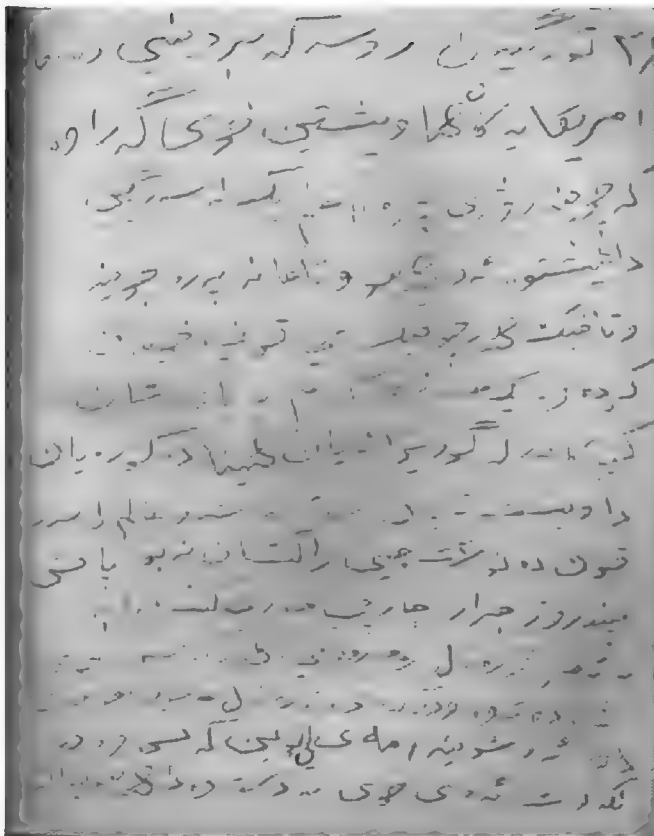
هەر ئێوە شێخانە کە لە سابلاغ بوون بە فیتی تورکان چەند نەفەریان فێر کردبوون کە بچن سەری قونسووری^١ پرووسان^٢ لە سابلاغ بپرن^٣ و مأل و مندالی ئەتک بکەن. سەرە بپراوە کەشیان هێنابوو بۆ مەیدانی مەنگوران و بە شەق تۆپتۆپنیان پت دەکرد. وەنەبێ هەر مندالەورکە کایە پت بکەن، پیاوی گەورە، پیر و جەتیل شەقشەقێنیان پت دەکرد. تەنانەت منیش دەو تۆپتۆپنەدا بووم و وێرای عالەمێ وەدوای ئێوە کەلەسەرە دەکەوتم تا شەققێکی لێدەم. مندال بووم و هێچم نەدەزانی. خۆ عاقلی ئێستام نەبوو. وامدەزانی چونکی ئێوە پیاوێ گەورانە ئێوە کارە دەکەن، کەواتە دەبێ منیش لاسایان بکەمەوه. پیاوی ریش سپی کە ریشی گەزێک درێژ بوو لەو سەر بۆ ئێوە سەری مەیدانی غاری دەدا تا شەقێک لەو سەرەبپراوە هەڵبەت چونکە شێخەکان فتوای خەزایان داوو و دەیانویست لەو خەزایە بەو چەشنە خێریکیان پت بکات. هێندە پتەچوو بوو بە زستان و جێژنی مەولوود. بەفر لە ئتوقەدە و لە هەموو مالان پلاو لەسەر ئاورگە، بۆن و بەرامەمی لە شار گەپراوە و خوشیمان دە دلی دایە کە پلاو دەخوین. بۆ چما لەشکری پرووسان وەسەر نەگەران! پەلاماری شاریان دا و شار گیرا. «قازی فەتاح»^٤ مالی لە قەراخ شار بوو. خوێ و چەند کەس لە پیاوێکانی تەقەیان لە پرووسان دەکرد، یانی خەزایان دەکرد. زوو کوژران. رووس هاتن دە شارەوه. بەفر زۆر بوو کەس نەیتوانی هەڵبەت و دەرباز بێت. سێ شەو و پۆژ کوشتار کرا. بەزەییان بە سەگ و پشیلەش نەدەهات. کەس بە کەسی نەدەزانی کە بە شیر لەسەریان دەدان. ئی وا هەبوو سەری دەپەری، ئیواش هەبوو یەک رەگی دەما و نەدەپەری. ئێمە خەلکی ئێوە گەرەکە جیرانیکی عەجەممان

^١ مەبەستی کاپیتان حەمەد کۆنسول/Consul ه. لە هەموو نووسینەکانیدا هەر وای نووسیوه. کە هەول دەدەم ئێوە وشەیه لە درێژە نووسینەکاندا وەک وشەیی ماکی خوێ و بە درووستی بنووسمەوه

^٢ ئێوە کۆنسولە کەسێک بوو بەناوی (Iyas, Alexander Ivanovitch ١٨٦٩-١٩١٤) ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیاس کە بە (کۆلۆنێل ئیاس) ناسراوه. بڕوانە لاپەرە ٤١٥ لە بەشی پەرۆزێزەکانی ئەم کتێبه.

^٣ لەپاش تێپەڕینی سەدەیهک بەسەر ئێوە پرووداوهدا سەرەداوهکان گومان دەخەنە سەر کورد کە کۆنسوولی پرووسەکانیان کوشتبێ. کاپیتانیش لە ژێر کاریگەری دۆخی ئەوکاتدا وا تێگەیهوه. بڕوانە ل: ٤١٦

^٤ قازی فەتاح بڕایچووکی بابیری پێشەوا "قازی محەممەد" ه، لە شەڕێکی نابەرانبەردا دەگەڵ لەشکری پرووسی تزاری لە پۆزی جێژنی مەلوودی لە ١٢ رێبەحالاوولی سالی ١٣٣٤ ی مانگی ٤ ١٢٩٤ ی هەتاوی و (١٩١٦/١/١٨) زاینی گیانی دانا. بە پت ئێوە پتکەوتە کاپیتان تەمەنی ٧ سالانەیه کە ئێوە کۆمەلکوزییه کراوه. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە کتێبی: (١) - کورته میژووی بنه ماله ی قازی له ویلایهتی موکری - نووسینی: خەلیلی فەتاحی قازی - وەرگیر و نامادەکار: حەسەنی قازی ل: ٦٧. ٢) - ساوجبلاغ مەری (مەهاباد در آینه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ٧٣. ٣) - کتێشی کورد (١٨٩٦ - ١٩١٧) نووسینی: م. س. لازاریف وەرگیرانی د. کاوس قەفتان - بەشی دوو-م-لاپەرە: ٥٦٢، ٥٦٩، ٥٨٠ - کارەساتی میژوویی (کوشتاری خەلکی کورد بە دەستی سپای پرووسی تزاری) نووسینی: عەزیز وەلیانی - لاپەرە ١٩١

هه‌بوو. په‌نامان بۆ نه‌و ماله
 بردبوو. نه‌و عه‌جه‌مه‌ دوستی
 بایم بوو. سه‌ری چوار پوژه‌ی
 به‌یانی زوو، ده‌ستیک قازاخ^۱
 ریشدرتژ لی‌مان وه‌ژوور که‌وتن.
 نه‌وه‌ی مووی لی‌هاتبوو پیلان
 ده‌گرت. به‌ دوو قازاخان یه‌ک
 له‌ راست و یه‌ک له‌ چه‌په‌وه
 هه‌ریه‌که‌ شیریکیان له‌ پشت
 ملی ده‌دا، ئیوا بوو سه‌ری
 ده‌په‌ری، سه‌ره‌که‌ ده‌که‌وته
 عه‌رزی و چه‌ند ده‌قیقان زاری
 لیک‌ده‌نا و ئاواله‌ی ده‌کرده‌وه،
 قابله‌که‌شی جینگلی ده‌دا وه‌ک
 مریشکی چۆن سه‌ری ده‌برن،
 به‌ده‌نی وا هه‌بوو بستیک
 وه‌چه‌وا ده‌که‌وت. ئی وا هه‌بوو

زړې تړی ده‌که‌ند. ئیواش بوو یه‌ک-دوو په‌گی ده‌مان و ده‌که‌وتن و ده‌ خوینی خویان ده‌گه‌وزان.
 نه‌و ماله‌ی ئیمه‌ی لی‌بووین، نه‌و عاله‌مه‌یان له‌ حه‌ساره‌که‌ی ده‌کوشتن له‌پیش چاوی ئیمه. نه‌وه‌ی
 ژن و کچی جوانی هه‌بوو پیلان ده‌گرتن و ده‌یان‌برده‌ ژووریکه‌وه و نه‌تکیان ده‌کردن. لانیکه‌م
 چوارسه‌ت که‌س له‌و ماله‌ کوژران. ته‌نیا بنه‌ماله‌ی سی که‌س قوتاریان بوو. یه‌کیان «محهممه‌د

^۱ له‌ نه‌سل‌دا نه‌و وشه‌به "کازاک" ه‌ که‌ ناب‌ ده‌گه‌ل "قه‌زاق" که‌ زیاتر به‌ خه‌ل‌کی لای قه‌زاقستان ده‌گوتړی، لی‌مان
 تیکچې. له‌ موکریان به‌ قازاخ ناویان ده‌ه‌تان. کازاک ناوی تایفه‌یه‌کی گه‌وره و شه‌پکه‌ره که‌ ژینگه‌یان له‌ لای چۆمی
 (دۆن) له‌ نوکراین بووه. نه‌وانه‌ له‌ به‌ر نازابوون و د‌یوونیان له‌ شه‌پ‌دا ناویاکیان هه‌بوو و له‌ داگیرکاریه‌کانی تیزاری
 پروس‌دا خزمه‌تیک‌ی زۆریان پیکرد. کاتیک ناسره‌ددین شای قاجار له‌ سه‌فه‌ریکی خۆیدا بۆ ئوروپا که‌ به‌ خاکی
 پروس‌یه‌یدا ده‌چې، ده‌بینیت که‌ له‌ پروس‌یه‌ وه‌ها سه‌ربازیک ه‌ن، داوا له‌ ده‌ولته‌ی پروس‌یه‌ی تیزاری ده‌کات که
 تابووریک‌ی ئاواي بۆ په‌روه‌رده‌ بکات. نه‌وانیش ده‌سته‌یه‌ک نه‌فسه‌ری خویان ده‌ن‌تیرن تا راه‌تیا به‌ پیاوه‌کانی
 ناسره‌ددین شا بکه‌ن. ئیتر له‌وکاته‌وه به‌ سه‌ربازه‌کانی زه‌مانی قاجاریشیا ده‌گوت (قه‌زاق یا کازاخ). هه‌ل‌به‌ت
 فه‌رمانده‌ی کازاخه‌کانی قاجار هه‌میشه‌ پروس‌ بووه و راسته‌وخۆ له‌لایه‌ن تیزاری پروس‌ه‌وه ده‌ستیشا کراوه.
 به‌دوور نییه‌ که‌ نه‌و کازاخانه‌ی ناسره‌ددین شاش، که‌ فه‌رمانده‌کانیان پروس‌ بوون، له‌و په‌شه‌کوژییه‌دا ده‌ستیان
 هه‌بووین.

سەقزی، دووھەمیان «ئەسەدی قاسمە لالی»، سێھەمیان بابم. ئەو عەجەمەیی خاوەن مالهە کە بە قازاخەکانی گوتبوو کە ئەوانە عەجەمن و ئەوانیش عەجەمیان نەدە کوشتن تەنیا بۆ تۆلەکردنەووە لە کوردان ھاتبوون. ئاخر کورد سەری کۆنسولی پروسیان گۆشاوگۆش پریوو نەک عەجەمەکان. ئەو سێ مالهەمان کە مابووینەووە نەماندەزانی گەر ئەو چەند پرووسە برۆن و دەستەبەک پرووسی دیکە بێنەووە چیمان بەسەر دیتەووە؟ ناچار بابم زۆر لەبەر پرووسەکان پاراپەووە کە ھەمانباتە مالی ئەمریکاییەکان.^۱ پرووسە کە بەزەیی پیمان داھات و دەگەڵ خۆی بردینی بۆ مالهە ئەمریکاییەکان.

لە رێگایە بەسەر کەلاکاندا دەپۆشتین. لە ھەموو گەرەکیک وەک گیشەگیا، کەلاک لە گیشە دراو. خۆین جۆگەیی بەستبوو و ئیستا بە تەواوی ویشک نەببو. کە گەیشتینە مزگەوتی شادەرویشی دیمان کە کەلاکیکی زۆر لە گیشە دراو.

من نەمدەزانی بەلام بابم دەیگوت کوردی عێراق و تورکییەن.^۲ پرووسە کە بردینی دە مالی ئەمریکاییەکانی ھاویشتین و بۆخۆی گەراییەووە. کە چووینە ژووری چ بیین؟ ھەر عالەمە و لەسەر

^۱ لە سالی ۱۹۱۰ی زاینی لەلایەن دوکتور (L.O Fossum) ی ئەمریکایی کۆمەڵەبەک ساز دەکرتی بۆ یارمەتیدانی خەلکی دامادی کوردستان و لە بواری پزشکی و پتووستییە مرۆفییەکان خۆبەخشانە خزمەت پێشکەشی گەلی کورد دەکەن. ئەو کۆمەڵەبە ناوی (کۆمەڵە لۆتیری مێسیۆنی پۆژھەلات) دەناسرێت و ناوەندەکەیی لە ئەمریکا بوو. ئەو مێسیۆنێرە لە سالی ۱۹۱۰ لە مەھاباد و شار و گوندەکانی دەوروپشتی ئەو شارە خزمەتیان دەکرد و نەخۆشخانە و خۆبەندنگەیان بونیات نا. ئەو مالهە کە کاپیتان باسی دەکات، دەکەوتە پشتی مزگەوتی سەید نێزام کە پاشان بوو بە خۆبەندنگەیی (پەلوی - ابن سینا) کە خەلکی سابلەغ پێیان دەگوت (شەبانەدەر). ئەو کۆمەڵەبە تا سالی ۱۹۳۶ درێژەیی بە کارەکانی خۆیان دا. مێسیۆنێرەکان بەردەوام دەگەڵ ناوەندەکەیان لە ئەمریکا لە پتووەندی دابوون و گشت کار و چالاکیەکانیان لە کۆی گۆڤاریک بەناوی "The Kurdistan Missionary" چاپ و بڵاو دەکرایەووە کە ھەلگری مێژوویی سەرەبەمۆری گەلەکەمانە. پڕوانە: ساوجیلە مەری (مەھاباد در آیینە اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزادە، ل: ۱۱۰ ھەرۆھە کتیی: کارەساتی مێژوویی (کوشتاری خەلکی کورد بە دەستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عەزیز وەلیانی - لاپەرەیی ۸۰ - کتیی: خاطرات زندگی پرماجرایی دکتەر آسو، نووسینی: دکتەر قادر محمودزادە (آسو) ل: ۱۶، ۱۷، ۱۸

^۲ بە پیتی بەلگەکان، شێخوئیسلامی ئیستانبول لە کاتی خەلافەتی سولتان محەممەد رەشادی تورک لە رێکەوتی ۱۹۱۴/۱۱/۲۳ فەرمانی جیھادی دەرکرد. [کتیی "کورد و عەجەم" نووسینی نەوشیروان - ل: ۲۴۴] ھەرۆھە [کتیی "گیشەیی کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووسینی: م.س لازاریف. لە وەرگێرانی دوکتور کاوس قەفتان ل: ۲۹۹] یان [نگاهی بە تاریخ مەھاباد، نووسینی سید محەممەد صەمدی، ل: ۱۴۲] لەشکری عوسمانی لەژێر دروشمی جیھاد بۆ ئیسلام ھەستی ئایینی گەلی کوردی بۆلای خۆی پادەکیشا و بەو ھۆیەووە زۆربەیی شەرکەرەکانی لە کورد بوون. تەنانەت لەو کوردانە لە شەری "قەفقاز"، "بەسەر"، "کوت"، "عەمھارە" و "بالکان" یشتا کە لێیان لێوەرگیراوە. بۆ جەبھەیی مێژووتامی و ئێران زۆربەیی ھەرە زۆری ئەندامانی لەشکری تورکەکان کورد بوون کە بەشی گەورەیان لە کوردانی باکووری کوردستان و بەشێکی تریان لە کوردەکانی باشووری کوردستان بەتایبەتی لە عەشیرەتی "دزەیی" پێکھاتبوون. لە پۆژھەلاتی کوردستانیش بە فیتی شێخ و مەلاکان خەلکیکی زۆر دەگەڵیان کەوتن. پڕوانە بەشێک لە نووسراوەکای مێسۆنێر (لودویگ (لوئیس) ئولسن قاسوم) کە لە ژمارەیی ۱۱ی سالی ۱۶ "کوردستان مێسۆنێری" دا، لە نووتی ۱۹۱۵ بڵاو کراوەتەووە.

یە کتر دانیشتوون. یە ک بست جی گیر ناکه وی. وه تاغه کان هه موو پره له حه شیمه ت. به هه زار حال له وه تاغیک جی قوونی خویمان کرده وه. یه کجار زور گرم بوو. نازانم له کوپرا کتیب و کاخه زیان ده هینا ده کوریه یان ده هاویش و ده یان سو تاند. شه وانه خه لک له سه ر قوون ده نووستن. جی پراکشان نه بوو. پاش چه ند پوژان جارچی جاری کیشا که:

- به ئه مری ژپه نال^۱ «زاخاروف» ی عه فوی عمومی ده رکراوه. هه رکه س خوی شاردو ته وه وه ده رکه وی.

ئهو شوینه ی ئیمه ی لیووین، که س وه ده ر نه که وت به لام له شوینه کانی تر ئه وه ی خوی وه ده سه ته وه دابوو هه مووی گیران و بردیان له می شه ی «کورتان» ی وه به ر په شاشیان دان و هه موویان کوشتن. لانی که م ۳۰-۴۰ هه زار که س له کورده کانی ناو شار و ده وره به ری شار کوژران.^۲ خه لک به فیت و فتوای شیخه کان سه ری کونسوولی پروسیان گو شاوگو ش بری^۳ و له مه ی دانی مه نگوران توپه پراکردنیان پیده کرد، ئاخه به فتوای ئهو شیخانه ئه وه خه زایه ده که ن، که چی له وه خه زایه دا و له وه شهر و کوشتاره دا ته نانه ت یه ک شیخ که پوی له خوین نه هات و شه هید نه بوو، بگره هه موو غه یب بوون. ئیستاش که س نه یزانی ئهو شیخانه له کوپ خویان شارد وه.

که تاق و لوق ئهو کوردانه ی خه زایان ده کرد و ده گه ل پروسه کان شه ریان ده کرد، هاتبا و پروسه کانیان کوشتبا، ک... که لاک پروسه کانیان ده بری و ده زاریان ده نان. شیخه کان فتوایان دابوو که هیه چتان بو نه کرا، تف بکه نه ناوچاوانی پروسه کان، ئه ویش هه ر خه زایه.

سه یه ره وه دایه، له گه رمه ی ئهو خه زایه دا که شیخه کان ببونه دارده ستی ئه فه ندیه تورکه کانیان و خه لکیان بو هانده دان تا خه زایه بو تورکان بکه ن، یه ک ده نکیان دیار نه بوو که گولله توپیک به ده ستی بگریته وه یا لاق و ده ستی ئهو پروسه کافرا نه له شه ردا ره ق بکات. که س نه یده زانی له کام کوونه مشکیک دان. هه ر بو ده رمان شیخیک نه ده دیت که بیت و ده ست بو خه نه جهر به ریت تا ئهو پروسه نه به هاوار و روړو هه لێن و له وه زیاتر خه لک نه کوژن. ئه وه هه موو عاله مه یان به قه رکردن دا و بوخویان که پویان له خوین نه هات. خوژگه ئهو ئاکارانه ی من له هه ندیک له وه شیخانه م دیتوه، که س نه یبینیت. ده ردی سه رده ردان ئهو خه لکه ساکار و دلپاکه ی خویمان که وا باوه پریان پیده که ن. بلی پوژیک بیت که ئهو خه لکه چاویان بگریته وه و چی تر فریوی ئه وانه نه خو ن؟

^۱ کاپیتان مه به ستی ژینیرال / General له که به و چه شنه ی نووسیوه، هه ول ده دم له مه ولا ئهو وشه یه به درووستی بنووسمه وه.

^۲ ئهو پرژه یه که کاپیتان باسی ده کات ده گه ل ئهو پرژه یه ی له به لگه کاند هاتوه جیاوازی زوره. به لگه کان ناماژه به ۷ یا ۱۰ هه زار که س ده که ن.

^۳ له پاش تبه پرینی سه ده یه ک به سه ر ئهو رووداوه دا سه ره داوه کان گومان ده خه نه سه ر کورد که کونسوولی پروسه کانیان کوشتی. کاپیتانیش له ژیر کاریگه ری دوخی ئه وکاتدا وا تیکه یوه. بره وانه ل: ۱۶

نامه‌وێ لێره‌دا له باسی کوشتاری عه‌رووسان لابده‌م به‌لام په‌وشت و ئا‌کاری به‌ش‌یک له‌و ش‌یخانه‌ ش‌ت‌یک‌ی تری بیر ه‌ینامه‌وه که پ‌یم حه‌یفه‌ لێره‌دا باسی نه‌که‌م. ئه‌وه من قاچاغ‌م، ده‌وله‌تی ئ‌یرانی کون‌به‌کون به‌شوینمه‌وه، منیش ناو‌یک‌ی د‌یکه‌م له‌سه‌ر خ‌ۆم ناوه‌ و وه‌ک باغه‌وان له‌ د‌یه‌ک کار ده‌که‌م.^۱ ش‌یخ‌یک له‌و د‌یه‌ به‌وو. ناو‌یک له‌ شاخی را‌ش‌ۆرده‌به‌وه‌ ب‌ۆ ناو د‌ی و وایان پ‌ینگا ب‌ۆ خ‌ۆش کرد‌بوو که ده‌هاته‌ ناو حه‌وز‌یکه‌وه. ئاوه‌که‌ی یه‌کجار سارد و خ‌ۆش به‌وو. خه‌ل‌ک‌یش ده‌هاتن له‌ ناوی ئه‌و حه‌وزه‌ی ده‌ست‌ن‌ۆز‌یان هه‌ل‌ده‌گرت. خ‌ۆم گو‌یم ل‌یبوو که ش‌یخ واده‌کات:

= ش‌یخی گه‌وره‌ فه‌رمووی ئه‌و ئاوه‌ سه‌رچاوه‌ی له‌ به‌هه‌شت‌یه‌.

با ئه‌وه‌شتان ب‌ۆ ب‌گ‌یرمه‌وه. گه‌ر له‌ب‌یرتان ب‌ی باسی ئه‌وه‌م کرد که له‌ش‌کر‌یک‌ی تورکان هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «س‌یت‌قی ئه‌فه‌ندی»^۲ به‌وو. پاشی ئه‌و، له‌ش‌کر‌یک‌ی دی هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «ئه‌رکان ئه‌فه‌ندی» به‌وو که خ‌ۆی له‌ تورک‌مانه‌کانی که‌رکوکتی به‌وو. له‌ش‌کره‌که‌ی هه‌موو کوردی تورکیه‌ و کوردی ع‌یراق به‌وون. له‌ سابل‌اغ و ده‌وروبه‌ریشی له‌ش‌کر‌یک‌ی یه‌کجار ز‌ۆری ک‌ۆ کرده‌وه.^۳ ئه‌وجار یه‌ک‌سه‌ر پ‌ینگای داگرت ب‌ۆ ته‌ور‌یز تا ئه‌و شاره‌ ب‌گر‌ی. یه‌ک دوو پ‌ۆژی پ‌یده‌چ‌ئ که عه‌جه‌مان ل‌یی وه‌خ‌ۆ ده‌که‌ون. پ‌ایان ده‌مال‌ن تا ده‌یان‌ه‌یت‌نه‌ بات‌لاق‌ی بناو‌ی. ده‌و بات‌لاق‌ه‌دا تاقیان ل‌یده‌پ‌رن. لانیکه‌م ۵۰۰-۴۰۰ که‌س سابل‌اغ‌ی به‌ ف‌یتی به‌ش‌یک‌ی ز‌ۆر له‌و ش‌یخانه‌ به‌شداری ئه‌و شه‌ره‌ به‌وون که هه‌مووی ده‌و بات‌لاق‌ه‌دا خنکان و ت‌یداچ‌وون. تاق‌ول‌ۆق قوتاریان به‌وو که ده‌گه‌ل ئه‌رکان گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ سابل‌اغ. خ‌ۆم چ‌ووم ب‌ۆ ته‌ماشایان. هه‌ر ۱۰-۱۲ که‌س ده‌به‌وون. هه‌مووی ب‌ریندار و ش‌هل و گ‌یر. له‌ ته‌واوی ئه‌و له‌ش‌کره‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نیا ئه‌و چ‌هند که‌سه‌ پ‌زگاریان به‌وو، باقی تریان هه‌موو ت‌یداچ‌وون. به‌قه‌ولی ئه‌و ش‌یخانه‌، هه‌مووی شه‌هید به‌وون و پ‌ۆحیان له‌ به‌هه‌شت‌یه‌،^۴ ^۵

با ز‌ۆر له‌ باسه‌که‌ دوور نه‌که‌وینه‌وه. یه‌ک-دوو پ‌ۆژی تر ت‌یپه‌ری، ب‌ۆ جاری دووه‌م جارک‌یش جار‌ی

^۱ کاپ‌یتان پ‌یش ک‌ۆماری کوردستان چ‌هند جار‌یک قاچاغ به‌وو و ده‌وله‌تی ئ‌یران به‌دوایه‌وه به‌وو که له‌ داها‌ت‌وودا باسیان ده‌که‌ین. به‌تایبه‌ت ئه‌وکاته‌ی که له‌ سا‌لی ۵۱۳۱۹ ب‌ۆ شاری شیراز دوور ده‌خ‌ریته‌وه و له‌و‌پ‌را به‌ پ‌یان و له‌ ماوه‌ی ۶ مانگاندا ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ سابل‌اغ. تا سا‌لی ۵۱۳۲۰ که‌ فر‌ۆکه‌کانی ش‌ۆره‌وی سابل‌اغیان ب‌ۆمباران کرد و کاربه‌ده‌ستان و ئه‌پ‌ته‌شی ئ‌یران خ‌ۆی به‌ده‌سته‌وه‌ دا و بناخه‌ی حکومه‌ت له‌و شاره‌ لاواز به‌وو، هه‌ر به‌ قاچاغ‌ی ژیاوه. له‌ پاش ت‌یک‌چ‌وونی ک‌ۆماری کوردستان‌یش له‌ باش‌ووری کوردستان ب‌ۆ ماوه‌ی چ‌هند سا‌لان به‌ قاچاغ‌ی ژیا.

^۲ به‌ ئه‌گه‌ری ز‌ۆر ده‌بی ناوی ئه‌و که‌سه‌ (س‌ید‌قی - صد‌قی یا Sidki) به‌و‌ی.

^۳ ز‌ب‌ده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووسینی: محه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ - وه‌رگ‌یران ب‌ۆ فارسی: ید‌لله‌ روشن اردلان - ل: ۱۸۹ هه‌روه‌ها کت‌یب‌ی: "ک‌یشه‌ی کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووسینی: م.س لازاریف. له‌ وه‌رگ‌یرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۷۹

^۴ نگاهی به تاریخ مهاباد، نووسینی سید محمد صمدی، ل: ۱۴۴، ۱۴۵

^۵ <https://ruwange.blogspot.com/>

^۶ ک‌یشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگ‌یرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۹۹

وڼنه مالى نه مريکايه کان که کاپيتان هممه داسى دهکات. وهک ده يمين کډو "داسامه جید" له پشته وه دياره. لهو ماله به وتهى کاک هممه ن قازى دهکوتنه راسته شى شير و خورشيدى کون و په ناي ئيداره دارايى که پاشان بوو به خوتندنگاي (محمهمه د رها شا) که خه لکى سابلغ پياند هکوت (شابه ندهر خانه) و به گويزه کيڼى بيره وه رييه کاني دوکور ناسو، دهکوتنه پشتى مزگوتى سهد نيزام که پاشان بوو به خوتندنگاي (پهلوى - ابن سينا).

کيشا که:

- به نه مري ژنيترال «زاخاروف» ى عهفوى عمومى دهرکراوه. ههرکس خوى شاردوته وه وه دهرکه وئ.

نهوسا تاق ولوق خه لک وه دهر که وتن. له ههر گهر که وه چايخانه يه ک و دوکانيک کرايه وه. ولات هيوه و نارام بوويه وه. ورده ورده نه وهى بوئ لوا بوو په رپوه بيت يا خوى هه شار بدات، په پيدا بوونه وه. دوکان و بازار هيدي هيدي کرايه وه و خه لک ده ستى کرد به کار و کاسبى. بام له گهره کى خومان دوکانيکى چووکه ي کرده وه و ماست و په نيرى ده فروشت. ورده ورده شمه ک و که لويه لى دیکه شى لى زياد کرد. ده گه ل دوو رووسان که عه مباردارى هوړدووى رووسان بوون، بوو به دوست. نه وان شهوانه قهند، ماسى ويشک، دوو ته ليس نارد چه له نگيتک روني گوله به روژه يان بو ده هينا و نه ويش پاره که ي ده داني و ده روښتن.

تھو سئ سالھي که ڀروسه کان له سابلأغ بوون (۱۹۱۷-۱۹۱۵)

ئەو مەنەش ھالەم ھەر ھەك جاران شەرە بە دەست زەردایكەمەو، بگرە خراپترەشم. لێم دەدات، جەنێوم پێدەدات، دەمبوغزێنیت، دەمشكێنیتەو و لە ھەمووی ناخۆشتر ئەو یەكە بەرسیم دەكات. ھەزار چەشتی لێنێ یا ھەر خۆاردنێكی ھەمانبێت، لێم دەشارێتەو و نامدات. بەشی مەن ھەر جەماوەم بوو ئەویش نە تێر بە زگی خۆم. یانی قەت لە ژیاڵی خۆم نەمدی ئەو زەردایكە نام تێر بە زگی خۆم بدات. گەر گازندەم بەردا لای بابم، ھێچ كە باوەری پێنەدەكردم، لەوانەش بوو یەك-دوو شەقیشم تێھەڵدات و لەولاش زەردایكەم ھێندە دی لێم بەرق دادەكەوت، بۆیە دەستم لە بابم شووشتبۆو و قەت ھێچم لای باس نەدەكرد.

پۆژنیک تووشی «حه‌مه‌چه‌تر» ی هاوآلم له گه‌ره‌کی «باغی سیسه» ی هاتم. چاوم لیکرد تووره‌که‌یه‌کی به شانییه‌وه و سه‌تلیکی به ده‌سته‌وه‌یه. سه‌تله‌که پره له خواردن به‌لام سه‌ری داپۆشیبوو. که سه‌ری سه‌تله‌که‌م لادا، شتیک وه‌ک هه‌رزنی ولاتی خو‌مان زه‌رد، پله‌گوشتی زله‌زله‌ی ده‌نیودا بوون. هه‌مه به‌ک-دوو چنگی دامی، خواردم. زۆر به‌تام و خو‌ش بوو. لیمپرسی:

- ئەو ەت لە كوێ گير كەوتوو؟
 - لە نيو ھۆردووی پروسان. كەلوپەلێ دەبەم بۆ فرۆشتن. ئەو سەتەلەش دەگەڵ خۆم دەبەم. كاتێ فراوین و كاتێ جەمی شەوێ كە چێشتیان لەبەر دەمێنێتەو، سەتەلەكە دەبەمە ئاستی زنجەكان،^۱ خۆيان دێن و بۆم دەو سەتەلە دەكەن. واتە پۆژێ دوو جار ئەو سەتەلە پڕ دەكەم لە نان و شیو و دەبیەمەو مالت. ئێدێ لە مالهووە بابم پارە بە نان و پیخۆر نادات. بە حەمەم گوت:
 - دەي كە وایە برێكی ترم لەو نان و شیو بەدەي.
- هەتا تێر بووم دايمی. رازیشم كرد كە دەگەڵ خۆی بمات بۆ ھۆردووی. گوتی:
- پاش بانگی نیوہ پۆیە وەرە كن ئەو (كانانە)^۲ راوہستە جا پێكەوہ دەپۆین.
- لە خۆشیی ئەو شیوہ بەلەزەتە كە یرە لە یلەگۆشت، ھەر زوو چوو مە بەر خواجەلەي^۳

۱ چارداغ، که پر یا حهوشه به ک که له قامیش درووست ده کری، ده گوتری "زنج". چارداختیک له قامیش، که پریک له قامیش...

٢ له ده ستونسه کانی کاپیتاندا ئهو وشه یه ئاوا نووسراوه که به پای من هه له یه و هیچ مانایه ک نادات. به ئه گه ری زور مه به ستی "ئهو دوکانانه" یه. ته نانه له دتری دها تهودا ئاماژه به دوکانه کان ده کات.

٢ له هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژاردا له‌ لاپه‌ڕه‌ی ٢٤٧ دا خواجهانه به‌ مانای دوو سه‌کۆ له‌ ههر دوولای دهره‌وازه‌ هاتوووه‌. لێره‌دا پاشگری "له‌"‌شی پێوه‌ لکاندوووه‌ به‌ مانای سه‌کۆی بچووک. گهر مه‌به‌ستی کاپیتان نه‌وه‌ بێت که له‌ هه‌نبانه‌ بۆرینه‌دا نووسراوه‌ که‌واته‌، مه‌به‌ستی دوو سه‌کۆی بچووکی به‌رده‌م دووکانه‌کان بووه‌. ده‌نا گهر بڵێین مه‌به‌ستی خواجهانه‌کانی به‌ر دووکانان بێت، که‌ دووکانداره‌کان له‌به‌ر ده‌گای دووکانه‌که‌یان شمه‌کی له‌سه‌ر داده‌نێین تا بفرۆشن، ده‌که‌ینه‌ نه‌و ئامانجه‌ که‌ به‌ هه‌له‌ وشه‌ی خواجهانه‌ به‌ خواجه‌ نووسیوه‌. له‌باتی بنووسی خواجهانه‌، نووستۆتی خواجه‌له‌.

دوكانه‌كان، به‌رام‌بهر به مالى همه‌چه‌ترى تا له‌مال ده‌ركه‌وت. له‌دووى نه‌بوومه‌وه و دواى كه‌وتم
بو نيو هوردووى رووسان كه له ده‌شتى «باغى قوڤى»^۱ بوو. چوار ده‌ورى زنجيان ليدابوو.

همموو ده‌نيو زنجاندا بوون. همه‌ ده‌ستى كرد به هه‌را و هوریا:

« سپیچكا، بوماگا، مارس پایپروژ».^۲

وێنه‌ى له‌شكرى رووسییه‌ى تێزارى له‌ ورمێ، مانگی مه‌ی ساڵى ۱۹۱۵

به‌و شیوه‌یه‌ هه‌رچی كه‌لوپه‌لى كه‌ پێیوو هه‌مووى فروشت. به‌ پاره‌شى ده‌دا، به‌ قه‌ندیشى
ده‌دا. پاش قوتاربوون گوتى: ئیستا با پرۆینه لای زنجه‌كان دانیشین. ئیستا ده‌پرۆن نان ده‌خۆن،
تیمه‌ش ده‌چین سه‌تله‌كان پر ده‌كه‌ین و ده‌پرۆینه‌وه‌ بو شار. ده‌و قسانه‌دا بوو كه‌ چاوى به‌ ده‌سته
به‌تاله‌كه‌ى من كه‌وت گوتى:

^۱ پرسىارى نه‌و باغه‌م له‌ دوو به‌سالاچووى سابلاغى كرد. فه‌رموویان: نه‌و باغه‌ له‌ رووبه‌پرۆوى كێوى خه‌زاییه‌ كه‌
كاتى خۆى قوڤىنكى (مرداب به‌ فارسى) لیبوو و ملكى به‌رێز (مه‌لىكى قازى)یه. ده‌توانین بلیین كه‌ نه‌و باغه‌ له
ده‌وروبه‌رى تیرمینالى تىستای مه‌هاباد بووه.

^۲ واته‌: شه‌مجه، په‌ر (په‌ره‌سیغار)، سیغارى مارس، كه‌ به‌ رووسى ناوا ده‌نووسرێت Спичка. Бумага. Папирос Марс

- نه وه بۆ حاجه ټيكت نه هيتاوه؟ نه دی دته هوځ خواردنه که له چي بکهی؟
 - خه مت نه بڼ، شپوه که تونده، ده پيچه که می ده که م.
 سالات^۱ به ره و چيشته خانه که يان ده چوون. هه ريه که و قاره وانه ی خوی پيښو. نانيان خوارد و له
 ناشپه زخانه که وه ده رکه و تن. جگه له ټيمه عاله ميکی يه کجار زوری دیکه شی ليښو. ټيمه له زنجيک
 حاجه تی خوځمان پر کرد به لام من پيچه که ی خوځم پر کرد له پلاوی زهره، پله گوشتی زه لام زه لام و
 نان. له به رنه وه ی حاجه تم پيښه بوو، له وځي تيرم خوارد و جا ري شاري مان گرت و هاتينه وه مال.
 بابم له دوکان بوو. که سه ري هه ليئا! گوتي:

- نه وه چيه؟ نه و پيچه ت چي تيدايه؟
 - پلاو و گوشته.

به سه رسوو پرمانه وه تير چاوی ليکرم و نه يده زانی باوه رم پيښکات يا نا؟! ناچار پيچه که ی ليک
 کرده وه و ديتي. نه و جار ليک که و ته پرسیاران که کي داويه ی؟! له کوټ بوو؟! له بات جاريکی چه ند
 جارم بۆ گيپرايه وه که له هوځدووی رووسانم هيتاوه و ده گهل حه مه چه تري چووم و له و قسانه.
 نه و جار هه رای کرده زردايکم:

- شاشان، شاشان بگه يه!

ماله که مان له ته نيشت دوکانه که مان بوو. که بابم باسه که ی تيگه ياند، شاشان شاگه شکه بوو له
 خوځشيان! هه ر زويه کی چوو قاپ و حاجه تی هيتا و به تالی کرد. له به ر چه ند هو پي خوش بوو.
 ده يزانی گه ر من بتوانم هه موو روځي نه وه نده خواردن بيښمه وه مال، نه و چيشته ليئانی له کوټ
 ده بيښته وه. له لايه کی تريش پاره به خوځراک ناده ين، نه وه ش به قازانجي نه وه، به و شپوه يه ده تواني
 پاره کو بکاته وه بۆ دايک و براکانی بنيريته وه. له لايه کی تريش روځانه هيج که ناوچاوانی مني
 له کوټ ده بيښته وه بگره، قازانجيکيشم بوی ده بيت.
 شه و هه ر له و خواردنه ی من هيتا بومه وه خواردیان به لام من نه مخوارد، ناخر نه وه نده م تن
 ناخنيوو که جيگام نه ما بوو. پاش نان خواردن بابم گوتي:

- توش وه ک حه مه چه تري که ميک که لوپهل له دوکان ده گهل خوټ به ره له وځي بي فروشه. به لام
 له دووی حه مه چه تري نه بيتوه. ده گهل نه و برو و ده گهل نه و وه ره وه.
 بابم پيښتر نوځي فير کرد بووم به لام که يفم پي نه ده هات و پيم شتيکی هيج بوو. خه وی ناو
 دوشه گه ميزاويه که م و گالته ی ناو مندا لانم پي خوشتر بوو. هه لوک هه لوکين و زوره بانی و
 خوټه په تانيم له نوځکردن پيخوستر بوو. چي بکه م که مندا لم و هه تره م نييه به بابم بلیم نا، ده نا
 ويښمه که وت و تييده سه رواندم. بابم ده يگوت مه لا ده لي:

^۱ کاپيتان نووسيوتی سالات که هه ليه و سالات / Солдат درووسته.

- مندال کاتی حەوت سألەى هات، دەبى لەسەر نوێژ لى بەدى، بە زۆر نوێژى پىکەى. تۆش که عەمرت حەوت سألە، دەبى سەرت بچى، نوێژت نەچى.

بەيانى زوو، پىش مەلابانگدانى لە غورپابى خەوتى راست کردمەوه و وه پىش خۆى دام يە کسەر بۆ مزگەوت. ئەوه يە کەم پۆژه دەگەل خۆى دەمبا بۆ نوێژکردن. لەسەرم پراوەستاو قىت، لىمدەپرانى و هەلمدەسەنگىنى تا لە دەستنوێژگرتن و نوێژکردندا هەلە نەکەم. چوو مە سەر ئاودەست و دەستنوێژم هەلگرت. لە تەنىشت خۆى داينام و نوێژمان بە جەماعەت کرد. جار جار لىم تىکدەچوو، ئەو پىش بە دەست سەرم دەبا بۆ سوژدەى و راستم دەکا ئەوه. منىش تەماشای عالەمى دەکەم که چۆن چۆک دادەنوێنن و راست دەبنەوه. ئەوان چ ئۆيىنک دەردىنن، منىش لاسايان دەکەمەوه. هەر ئەو پۆژه فێرى هەموو مەرجه کانى دەستنوێژەلگرتن و نوێژکردن بووم.

لە مزگەوت هاتىنەوه مأل، نان و چامان خوارد و چووین بۆ دوکانى بابم. توورەکە يە کەم پىر کرد لە مێوژ و پەرى سىغار و سىغارى مارس پەپىرۆز. زىر دايکىشم سەتلىکى دە دەستى نام بۆ خواردن هێنانەوه. لەسەر حەمە چەترى پانەوه ستام و چووم بۆ تىو پروسان. تا حەمە چەتر هات من نيوکىم فرۆشتبوو. که حەمە ش هات هەموو شتە کاغان فرۆشت و ئەو جار کاتى ناخواردنى سالداتان هات. حەمە چەتر گوتى که من شىوى بەيانىان نابەمەوه، هەمووى شۆرباوه، نانى نيوەپۆيه دەبەم که پلاو و گۆشتە.

لەبەر ئەوهى رووس لە شەپدا بوون خواردنيان زۆر بە سالداتەکان دەدا. سالدات نانيان خوارد. چوو مە پىش زنجىک. سەتله کەم لەبەر دەرکەى دانا. ئەوهى لەبەريان مابوو وەريان دەگىرايه سەتله کەم تا پىر بوو. منىش گۆشت و دانەوتله کەم هێشتەوه و ئاوەکە يىم پىشت و تىهەل بووینەوه بەرەو مأل. لە پىگا حەمە چەتر پەژىوان ببوو و دەيگوت که لە بەيانى پرا منىش وەک تۆ دەکەم.

لەپىشدا چوو مەوه دوکانى بابم. ئەو پارەيهى که گىرم کەوتبوو دامى. لە خوڤشيان وەختەبوو بال بگرى و بفرى. که نان و شىو کەشى دىت که پله گۆشتى زەلام زەلامى تىدايه، هێندەى تر خوڤشال بوو. ديسان گازى شاشانى کرد و ئەو پىش بە قاپ و قاچاخەوه هات شىو کەى بەتال کرد. با زۆرتان سەر نەهێنمە تىش. ئەو هۆردوويه ماوهى سى سالان لە سابلەغ بوو. ئەو دەستەيه دەپۆيى، دەستەيه کى دى دەهاتن. ئەو چەند سألەى ئەوه ئىشى من بوو. فێرى زمانيان ببوم. وا چەختىم لىدەر هاتبوو که شەپەهەلووک و شەپەجنىوم دەگەل يان دەکرد. لەولاشەوه ئەو چەند سألەى بابم پارەى چاکى کۆ کردەوه. پارەى بە نان نەدەدا و کەلوپەلى دوکانىشى زۆر بەباشى دەفرۆشت و بەردەوام دەگەل عەنباردارى پروسانىش ئارد و قەندى بە هەرزان لىدەکرىن و بە گران دەيفروشتەوه و پارەى چاکى قازانچ دەکرد.

بابم وەها دەولەمەند ببو که خانوبەرەيه کى لە پەنا «مزگەوتى سوور» دروست کرد که دوو نهوومى هەبوو دەگەل شەش وەتاغان، بىجگە لە مدبەق و ژىرخان. ئەو خانوبەرەيهى تەنىشت

مزگهوتی سوور که ئیستا وهستای ددانسازی تیدایه ههوه. بهوهش پازی نهبوو ژنیکی تریشی هیتا. ئیستا دوو ژنی ههیه دیسان. ئەو ژنه تازهیهی خوشکی دایکی حهقی خۆمه، واته ههم پوورمه و ههم زردایکم. ناوی «زینته» له که دهبیته دایکی (حهمهدهمین) ی برام. ژنهکانی بابم ههرکام ژووری خۆیان ههبوو. به نۆره ههر شهوهی له یهکیان میوان دهبوو. ژۆر دهخۆشیدا بوون. جارێک زردایکم ئاوکیشی مالاں بوو بهلام ئیستا نانکهری ههیه، ئاوکیشی ههیه و ناوی «ئامینه سوور» له. بابیشم بووهته توجار، تووتن دهکپیت، فهعلهی ههیه و تووتن دادهبیژن و چاکی دهکهن. شهریکی ههیه و تووتن بهپێ دهکا بۆ ورمی.

براکهم «پهحمان» گهوره بووه و زۆرم خۆش دهوێ. جارچاره دهگهڵ خۆم دهیهمه نێو هۆردوو. پۆژیک له ناو ئاپۆرای هۆردوودا، قهشهیهکی پرووس تووشمان هات. دهستی بهسهر پهحمانی برامدا هیتا و گوتی وهدووم کهون. بردینی بۆ چادرهکهی خۆی. سندووکیکی کردهوه. له سندووکه که شکلی [مهبهستی «ویته»یه] خاووخیژانی خۆی دهرهیتا و پێشانی ئیمهی دا. کورپکی بهقهده پهحمانی دهنیودا بوو باقی تر ژن و کهچهکانی بوون که کهچهکانی ههموو عهزهب بوون. دهستییک کۆت و شالواری مندالانی له سندووکه که دهرهیتا دای به پهحمانی برام. ههر لهوێ جلهکانی پهحمانی له بهر داگهند و ئەو کۆت و شالواری ده بهر کرد. چهند که لاله قهندی دا به پهحمانی و پاشان وهدهرکهوتین هاتینهوه بۆ مال.

که دایکی پهحمان، چاوی به پهحمان کهوت، واق ما! پرسى ئەوه چییه؟! بۆم گپرایهوه و له خۆشیان شایى له دلدا دهگهرا. ئاخهر پهحمان ئەوهندهی ژیکه له بوو، ئەوهندهش بهو لیباسانهوه ژیکه له تر ببوو. ههرچهند پووره زینهتم تازه بۆ بابم بهبووک هاتوو بهلام شاشان زیزی کرد و چۆوه بۆ ماله بابی. بابم شاشانی ژۆر خۆشدهوێ و به فیتی ئەو دهگهڵ پوورم باش ناجولیتهوه. پۆخی دهقونگی دایه و ئەوهندهی خۆش دهوێ که دهگوتن نایه.

پیاو ههستی پێدهکرد که دۆخی ولات بهرهو گۆرانیکی سهیر دهچیت. ولات بۆنی گرانی و قاتوقری لیدههات. ئەوهی فهقیر و ههژاری ناوچهکهیه، پرویان له شار کردوو. گرانییهکی سهیره. خواردن ههر دیت له کهمی و له گرانی دهوات.

پۆژیک، نێو «ئامین» یک، ئالایهکی کهسکی هه لگرت بهرهو بازار شوپ بۆوه. ئەوهی پهجاله و لات و بهلهنگاز بوو وهدووی کهوتن. ههر دههات و خه لکی پرووت و فهقیر و برسی زیاتر لیتی وهخر دهبوون و به دوایدا دهپۆیشتن. چهند عهرووسیکیش وهپیشی کهوتبوون تا گهیشتنه راستهی بازاری. ئەوجار بهربوونه دوکانان. ههموویان تالان کرد. له قهیسهری را بگره تا بازاری، تا دوکانی عهلافان. به جاریک گهسکیان له مالی خه لکی دا.^۱

^۱ بڕوانه کتیی "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۷

منیش که مآلمان له بازار نیزیک بوو، ده گەل منداڵه کانی گەرەکی تیکه‌ل به حەشیمەت ببووین تا بزانی چ پرووی دەدات! که چاوم لیکرد منداڵه کانیش دەست دەدەنە شمه‌کی دوکانان. منیش وه‌ته‌ماح که وتم و له دوکانیکی چه‌کمه و کهوشان، دوو جووت چه‌کمه و دوو شه‌قه‌چهرم تاو دایه که بیهینمه‌وه بۆ مآل، له‌پر پرووسیک هاته پیتشم و شه‌قه‌چهرمه‌که‌ی لینه‌ستاندم و وه‌پیش خۆی دام بۆ مزله‌که‌ی که له‌نیو شاری بوو. پیده‌چوو که کهوش و چه‌کمه‌دروو بیت، چونکه مآله‌که‌ی پر بوو له که‌ره‌سه‌ی کهوش و چه‌کمه. له‌و سهرده‌مدا ئەو که‌سانه‌ی سه‌نعه‌تکار بوون زۆربه‌یان مزلیان له نیو شار بوو. که شه‌قه‌چهرمه‌کانی لینه‌ستاندم ئەوجار سه‌وله‌یه‌کی دامی و وه‌ده‌ری نام، به‌لام چه‌کمه‌کانی لینه‌ستاندم.

هاته‌وه مآل، شاشانی زردایکم که له باسه‌که حالی بوو نه‌یه‌ینا و نه‌یرد گوتی:

- ده‌ک به‌خیر نه‌یه‌وه، زیاد له‌و هه‌موو پارچه‌ فاسوونیا به‌چوو چه‌کمه‌ی بۆ من هیناوه ده‌گەل سه‌وله‌ی!

له‌و قسانه‌دا بووین که بابم له‌ نوێ هاته‌وه. نه‌قل و باسم بۆ گێرا به‌وه. لای خۆی تۆبه‌کار و ئیمانداره و بستیکی ریش به‌رداوه‌ته‌وه، چه‌کمه‌کانی برده دوکانی خۆی و فروشتنی. تا ئەو سات و وه‌خته‌ش هه‌موو پۆژیک دوو جار تا سێ جار ده‌چوومه‌ چۆمی به‌رغوو، که‌لوپه‌لم بۆ ده‌فروشت و به‌ سه‌تلان خواردن و شیوم بۆ ده‌هینا به‌وه مآل. ئەویش ئەوه‌ی له‌ خۆمان زیاد ده‌بوو ده‌یرد له‌ دوکان ده‌یفروشت.

دیسان که‌وتمه‌وه بن ده‌ستی زردایکم

قاو بوو که له‌ پرووسیه‌ی دۆخه‌که ئالۆزه.^۱ به‌یانیه‌کی بابم راستی کردمه‌وه که برۆم بۆ نوێژی و پاشانیش بۆ هۆردووی. له‌ترسی نوێژ و له‌به‌ر خه‌وی خۆشی به‌یانان، به‌ ئانقه‌ست خۆم له‌ نه‌خۆشی دا و خۆم هینا به‌ حالی جاوی و نه‌چووم بۆ نوێژ.

پاشی نوێژکردن بابم هاته‌وه مآل و گوتی یه‌ک رووس نه‌ماوه، هه‌مووی پۆیون. که ئەوه‌م بیست، یه‌کپێ راست بوومه‌وه و خۆم کۆکرده‌وه و ده‌رپه‌ریم. که چوومه‌ ئاستی هۆردوو، چاوتیده‌که‌م که‌ عالهم به‌ زنجانه‌وه وه‌ربوون، ده‌یرووخین، دار و باره‌که‌ی ده‌بن. پرووسه‌کان

^۱ ئەو سهرده‌مه سهره‌تای شوێنی پۆلشویه‌که‌کان بوو به‌ دژی (نیکۆلای دووه‌م) که دوا‌ین تهمپراتوری تزاری پرووسیه‌ بوو. ئەو شوێنه به‌ دوو قوناغدا سهرکه‌وت. یه‌کیان له‌ فێورییه‌ی سالی ۱۹۱۷ بوو. پاشان له‌ ئۆکتۆبری هه‌مان سال (وێلادیمیر لێنین) به‌ هێرشیکێ سهربازی تۆکه‌، توانی ده‌سه‌لات له‌ حکومه‌تی کاتی وه‌رگیریت و (حیزبی سوسیال دیموکراتی کریکاری پرووسیه) له‌ جیاتانی هاته‌ سه‌ر حوکم. به‌پێی ئەو ریکه‌وتانه، ئیستا تهمه‌نی کاپیتان ۹ سآله.

پردیكى باشيان له ئاستى باغى «قۆپى» دروست كردهبوو، ئەويشيان تىك وپىك دا. هەرچى دار و ئاسن بوو پرووخانديان و برديان.

به هه ناسه ساردى گه رامي هه مال. زانيم تووشى جه مەنانى زردايكم ده مەه وه. ئاخىر پوره زينه تم واته، ژنه كهى ترى بابم، هيچ ده ستى ناروات و ئەويش به ده ست «شاشان» هه هه حالى زور له حالى من ته ووتر نييه. گه وهرى مال، زردايكمه و ته نانه ت زور جارن قسهى بابيشم بپه وى نييه.

چەند پۆژان وەك گۆيلكى گيژ دەسوورامەه وه. بابم مردبا ئەوەندە نەدەر ووخام. له داهاتووم دەترسام بەدەست زردايكمه وه. دەمزانی هەلەو دەام دەكات و وەك مار پتووم دەدات. ئەو چەند سالی كه كه متر ئازارى دەام ئى ئەوه بوو كه قازانجم بۆى هه بوو. دەولە مەندم كردهبوون. هه م بۆخۆى و هه م دايك و براكه يم هه ساندبووه. له پۆل و پاره را بگره تا نان و شيوى هۆردووى بۆى دەناردن. ئيتىر ئەو دونيايه م له بهر چاوى تال ببوو. هه قم بوو له داهاتووم بترسيم، چونكه به رده وام گيرفانم پۆل و پارهى تيدابوو، منه تم له سەر زردايكم ده كرد. تير به زگى خۆم نانم ده خوارد. ئەو چەند سالی مه گين به ئيشتيا هه نديك شيوى وەك دۆلمه، دۆكليو و هەلوا ئاوى بۆ هەلكرابا دەنا، كه س بۆ لای چيشت سازکردن نه چوو.

باسى گيرفانى بابيشم ناكه م كه ئەوەندە دەولە مەند ببوو سامانه كهى بۆ حيساب نه ده كرا. باسى خانوبه ره گه وره كهى له كن مزگه وتى سوورم بۆ كردن. وه تاغه كان گه وره و عال، هه مووى پر له مافور و فهرشى عه نتيكه. دوو گاميش و مانگايه ك كه يه ك له يه كى قه له وتر بوون به لām زردايكم له گاميشه كان قه له وتر ببوو. مال ئەوەندە سازه كه تۆپ ناييرى. ئەوه جگه له پارهى زوره كه بابم هه م بۆخۆى ده يشاريتته وه و هه م ده يدات به زردايكم كه بۆى هه لگريت. پوورى چاره رپه شيشم وەك ميو و پۆنى له بن ده ستى زردايكمدا دى و ده چيت و له سەر حالى خۆم را زگم به ئەويش ده سووتا.

ده و به ينه شدا بابم له لای «مه لا هادى» ده بهر خويندتي نام. له و قوتابخانه يه (٢٠) مندالى لیبوو. مندال هه موو نانى نيوه پۆيان ده گەل خۆيان ده هيتا، به لām من به يانى كه له خه و هه لده ستم، نانتيك جيره يه و وه ريده گرم و هه ر به رپوه ده يخۆم، ئيدى هه تا شه و زگم قووپه ي ديت له برسان. شه ویش ئەگەر شۆرباويك يان شيوپكى ديكه م بۆ له سەر له ته نانتيكى پۆ ده كه ن، خو به هيچكويم رانه ده گه ييشت، بۆيه چاوبرسى بووم و به وه نده ي تيربوونم نه بوو. به و حاله ي چەند مانگم خویند، هيچ فيرنه بووم، گويم نه ده دا به خویندن. هه ر خودا خودام بوو كه زوو كاتى نان خواردن بيت و زوو جيره كه م ده ستيگر بيت. ئاخري واى ليها ت كه رام كرد له خویندن. چەندى بابم ليم ده دا و ده مباته وه قوتابخانه ي، ده گه لكوو ئەو وه دەر ده كه وت منيش پاشى ئەو ده رده پەريم بۆ ده ره وه. له دواى ماوه يه ك ئەويش چارى نه كردم و وازى ليه يتنام.

به هه ر حال، پروس كشانه وه. سابلایان چۆل كرد. ده گەل پويشتنى خۆيان برستى و قات وقرى

گهشەى کرد. گرانیهک بوو نه بێتهوه. پۆژ نه بوو که سەت کهس له برسان نه من. هیچ کوچە و کۆلاتیک نه ده دۆزیهوه که به دهیان کهلاک نه کهوتن. پشیلە و سەگ نه ما، هه مووی خورا. له چۆم و ئاوان رقه، بۆق و قڕژال هه موو خورا. له چەند شوێنان عیسان، عیسانی خواردبوو. به له دیه پێرانه ده گهیشته یه که یه کهلاکان بنێژێ. چالێ گه وره یان هه لده قه ند و ۲۰-۳۰ کهلاکیان وێکرا دهشاردهوه. کهسیکی نابهلەد نانی کړیا، به جارێک ده وریان ده دا و نانه که یان لێدهستاند، وه ها په لاماریان ده دا که هەر کوتەى به ده ست یه کیکه وه ده چوو و کابرا به ده سته تالی و مایه پووچی ده گه راپه وه مال.

بهو زستانه تووشەى، که به رێگایه دا ده رۆیشتی، له په نا دیواران عاله مت ده دیت که له برسان که وتوون و له گیانه لایه دان یا گیانیان ده رچوو. ئه وسه رده م له سابلاخ کهلاوه زۆر بوون. پرووت له هەر کهلاوه یه که ده کرد، ده تدیت چەند پرووت گیانیان ده رچوو و له سه رمان ره ق هه لاتوون. دلێ ره ق و به ردینی ده ویست ئه و دیمه تانه ببینی.

جا له و گرانی و قات وقرییه دا، بایم دیسان لات و فه قیر بۆوه. خانوبه ره و ناوماڵ هەر هه مووی فروشرا و هاته وه سه ر حوله مه ره سی جارن تا گه ییشتی نه سه ر فه رعانه. خانوبه ره که ی به «حاجی له تیفی» فروشت. بره پارەیه کی بۆ مایه وه که خانویه کی بچوو کی له «حه سه نی که بابچی» پێ کرێوه که تاقه وه تاغیک و ژێرخانیک بوو، ئه وێتر هه مووی خورا. زردایکم زۆری لێدزی. دایک و برایه کی هه بوو. له باهی ده دزی و دهیدا به ئه وان. ژنیک نیوی «ئامینه سوور» بوو، ئه و ئارد و نان و دانه ویلەى کیشه وه ده کرد بۆ ماله براکه ی. جارێک چل لیره ی عوسمانی له بایم دزی و دابووی به براکه ی خۆی. بایم پێی زانی. چەند پۆژان شه ری بوو ده گه لی و دهنگی لێگۆری که چی زۆری خۆشده ویست و زوو ده گه لی ئاشت بۆوه. ئه وه له حالیکدایه که مالی باپیرم، له دایکمه وه، که ده بێته مالی باوک و دایکی پووریشم، هه موویان به خاو و خێزانه وه له برسان مردن، به لام ماله بابی زردایکم هه موو ده رچوون. برای زردایکم نیوی «ئه حمه دی مه لا شیخی» بوو. که کهوته فه رعانه، دوکانی خه رازی دانا. بایم له ورمێ شه ریکیکى عه جه می هه بوو، چوو قه رز و قۆله کانی کۆ کرده وه و هاته وه به لام ئه ویش له نیو چوو. بهو زستانه ی بایم بیکاره، دایکم و پوورم نانی ده کهن و بابیشم ده بیاته بازار و ده یان فروشیت.

ئێستا منیش هاتومه ته وه سه ر دۆخی جارن به ده ست زردایکمه وه. دیسان برسیم ده کات و خواردنم لێده شارێته وه و لیم له قفل و هاچه ران ده نی. جه ماوجه م نانم ده داتی. به یانیان له ته نانیک، نیوه رۆیان نانیک و شه وان نانیک. خو به هیچکۆیم رانه ده گه یشت. هیچ کهس وه ک من حالێ ئه و خه لکه ی که له برسان ده مردن، نه ده زانی. هەر من ده زانم ئه وان چیان ده چێژت.

له كه يه وه كوردوستان داگیر كراوه؟

ئهو زهمان مه لا و فه قی ده ستیان یه کجار درێژ بوو، حکومه تی ئێران زه عیف بوو. حاکمیک له سابلآغ بوو، چهند نه فهر له خه لکی شاری که هه مووی سه رسه ری و شه لاتان^۱ بوون، کوردبوونی به نه زمییه. ئه وکاته «که ریمی سیسمیلی» داروغي شار بوو. هه ر شکایه ت و شکایه تکارییه ک با، ده چوونه لای داروغي. به فکری من زۆر له میژ نییه حکومه تی ئێران کوردوستانی داگیر کردووه، با پیتان بلیم بو؟! پاش به نیتیک ده ستیک سه رباز هاتنه سابلآغ. پاپاغ سوور تفهنگی وه رنه ویان^۲ ده شاندا بوو. «خه زاله شیت» یک ژن بوو به لام لیاسی پیاوونی ده به ردا بوو، ئهو قازاخانه ئهو ژنه یان ده دیت و پراینده کرد. خه زال شه پی وای له و قازاخانه ده دا نه بیته وه. له شوینیک خه زاله شیت له وی با، یه ک قازاخ نهیده وێرا تخوونی ئهو شوینه بیت. ئهو یه ک.

دوو هه م، ئهو زهمان له کۆلان و کوچان به یتیکیان ده گوت که به «سامسام» یان هه لده گوت که باسی ئه وکاتی ده کات که سه ربازانی حکومه تی ده گه ل سامسامی هاتوونه ئیندرقاش^۳.^۴ چهند که لیمه م له بیر ماوه که کاتی شه ر له سه نگه ردا له زمان که سیک به ناوی «ئه حمده» ه وه ده لی:

مامه پاشا ئهو سیتیره^۵ بو من باشه
پیتی قر ده که م پاپاغ ره شه
دهنگی سامسام^۶ له کۆلان دی
سه دای سامسام له بورجان دی

دیسان ئه حمده ده لی:

مامه مینه ئهو سیتیره م له بو بیته
پیتی قر ده که م پاپاغ شینه
دهنگی سامسام له باغان دی.

ئهو به یته زۆره، من هه ر ئه وه نده م له بیر ماوه.

سپه هه م، باش دیته وه زه ینم که دوو حاکم بو سه رده شت چوون، نه یانه یتشووه قوون داده ن،

^۱ مه به ستیان وشه ی "شارلاتان" له (Charlatan) به فه رانسه وی که به ره چه له ک ئه وروپاییه و په ریوه ته ناو زمانی فارسی و کوردیش.

^۲ له وانه یه مه به ستی تفهنگی برنه و - برنو یا "Berno" بوو بیت که تفهنگی فه رمیی له شکری ئێران بوو.

^۳ ئیندرقاش که به فارسی "اگریقاش" دیته گو، گوندیکه له ۹ کیلۆمتری باکووری شاری مه هاباد.

^۴ برپاوه کتیی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۵

^۵ "سیتیر" تفهنگیک بووه که س فیشه کی ده خوارد.

^۶ وه ک ده گوێری یه ک له گه وه رگانی تایفه ی چارداوه پوه کان بووه له هه وشار. ده نگۆش هه یه که ده ستی له کۆمه لکوژکردنی خه لکی سابلآغ له لایه ن رووسه کانه وه له سالی ۱۹۱۶ دا هه بووین. برپاوه کتیی کاره ساتیکی میژوویی ل ۱۲۲

شاربه‌ده‌ریان کردوون و وه‌ده‌ریان ناوون.^{۱، ۲}

چوارهم، له سابلاغ «که‌ریم هه‌تیو»^۳ نیتوێک عاله‌می له‌خوێ خپ کرده‌وه تا «ئه‌میر تۆمان»^۴ که حاکمی شار بوو، له شار وه‌ده‌ری نین، چه‌ند ئاغاوه‌تی خو‌فرو‌ش پیشیان گرتن، همه‌هه‌تیویان گرت و قاچیان له‌بهر زگی و لاغه‌که‌ی به‌ست و به‌کوچه و کۆلانا‌ندا ده‌یانگێرا و خه‌لکیان پێ چاو‌ترسێن ده‌کرد.

پێنجهم، خو‌م به‌چاوی خو‌م نه‌مدیوه ده‌یانگێراوه که دوو نه‌فه‌ر هاوایی یه‌کتر ده‌بن. یه‌کیان نیتوی «مه‌لا وسوو» بووه و ئه‌وه‌ی تریان نیتوی «حه‌مه‌ گروێ» بووه. ئه‌و دوو نه‌فه‌ره زۆر ئازا و چالاک بوون. نیتوبانگیان له‌هه‌موو کوردوستان ده‌نگی داوه‌ته‌وه. مه‌لاوسوو ژتیکی یه‌کجار جوان و قو‌زی ده‌بێت. حاکمه‌که نیتوبانگی ئه‌و ژنه‌ جوانه ده‌بیسێت. پێره‌ژتیکی ده‌لآلی ئاردو‌ته‌کن ئه‌و ژنه‌ و پێده‌لآی که حاکم ده‌یه‌هوێ شه‌و بێته‌لات به‌میوانی. ژنه‌که‌ش گوتیوه که مێرده‌که‌م به‌یانی ده‌چێته‌سه‌فه‌ر، ئه‌و که پو‌یشت با بێت به‌خیر بێت سه‌ر چاوان. ژنه‌ده‌لآل که ده‌پوات، هێنده‌ی پێناچێت که مه‌لاوسوو دێته‌وه‌مال. ژنه‌که‌ی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بو ده‌گێرێته‌وه. مه‌لاوسوو ده‌لآی که ژنه‌ ده‌لآله‌که هاته‌وه، قه‌ولی بده‌یه‌با شه‌و حاکم بێت. شه‌وێ حاکم خو‌ی و دوو نه‌فه‌ر فه‌راش دین بو‌مال. ژنه‌ ده‌لآی با فه‌راشه‌کانیش بێنه‌ژوور و له‌و وه‌تاغه‌ی دیکه‌ دانیشن تا که‌س نه‌یانبینێت. ژنه‌ش حاکمی ده‌باته‌ژوورێکی دی و جیگای بو‌پاده‌خات و ئیستا قوون داناده‌ن، لێیان وه‌ژوور ده‌که‌ون، جا چییان به‌سه‌ر هێناون؟ خو‌یان ده‌زانن. پاشان داریکی له‌ک.. زه‌لامتر ده‌... ی حاکم

^۱ بر‌وانه‌کتیی: سردشت در آینه‌ اسناد تاریخی، نووسینی: فریدون حکیمزاده، چاپ اول، ل: ۱۵۹ - ۱۷۰
^۲ بر‌وانه‌کتیی: یادداشته‌کانم، به‌پیتووسی: عه‌بدو‌للا احمد ره‌سوول پشده‌ری، به‌رگی یه‌که‌م، ل: ۲۸ - ۳۰
^۳ پاشی لیکو‌لینه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌باره‌ت به‌و ناوه‌گه‌یمه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌که‌ شو‌رشیک به‌نیتوی شو‌رشی "که‌ریم هه‌تیو" بوونی نییه‌یا من نه‌مدیوه. به‌ئه‌گه‌ری زۆر کاپیتان "حه‌مه‌هه‌تیو"ی ده‌گه‌ل "که‌ریم هه‌تیو" لێ تیکه‌ل بووه. دیاره‌ ئه‌و دیاردیه‌بو که‌سیکی که‌ زیاتر له‌نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌غه‌ریبا‌یه‌تی ژیا بێت ئاسایه‌که‌ ناوه‌کانی باش نه‌یه‌ته‌وه‌ یاد. من هه‌ول ده‌ده‌م له‌دپه‌رکه‌کانی داهاتوودا به‌حه‌مه‌هه‌تیوه‌بینووسم. سه‌باره‌ت به‌شو‌رشه‌که‌ی حه‌مه‌هه‌تیو زانیاری زۆر که‌م ده‌بهر ده‌ست دان. ته‌نیا خوالێخو‌شبوو "غه‌نی بلووریان" له‌بیره‌وه‌ریه‌کانی خو‌یدا باسی ئه‌و شو‌رشه‌ی کردووه و به‌جو‌ولانه‌وه‌یه‌کی بو‌لشویکی پێناسه‌ی ده‌کات. ده‌توانن بر‌وانه‌کتیی: سه‌ده‌ی کاره‌سات، نووسینی: بر‌ایم فه‌رشی، چاپی بنکه‌ی ژین له‌سلیمانی، سالی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۱۰ هه‌روه‌ها کتیی: ئاله‌کو‌ک، نووسینی: حامید گه‌وه‌ه‌ری، لاپه‌ره‌ی: ۱۴

^۴ له‌کاتی حکومه‌تی قاجاریه‌که‌کان دا، به‌سه‌رو‌کی هێزیک ۱۰،۰۰۰ سه‌ربازی ده‌گوترا (امیرتومان). "تومان" له‌زمانی "مه‌غولان" دا به‌مانای (ده‌هه‌زاره/۱۰۰۰) له‌ (هه‌نوکه‌ش ئه‌و ناوه‌ له‌تورکیه‌که‌لکی لێوه‌رده‌گیریت و پله‌یه‌کی سه‌ربازی به‌یه‌ک یا دوو ئه‌ستیره‌وه Ustegmen/teghmen). له‌تیران له‌پێکه‌وتی ۱۴/۱۰/۱۳۰۰ هه‌تاوی ناوه‌که‌گۆرا و بوو به‌ (امیر لشکر) و له‌سالی ۱۳۱۳ هه‌تاوی جاریکی تر ناوه‌که‌یان گۆری و بوو به‌ (سه‌رلشکر). دیاره‌ ئه‌و ناسناوه‌ زۆربه‌ی جاران به‌هه‌رپه‌مه‌کی و له‌رووی گه‌نده‌لێه‌کی زۆره‌وه‌ که‌ له‌ده‌رباری شایه‌کانی قاجار باو بووه، ته‌خشان په‌خشانیانی پێده‌کرا و له‌گۆتره‌ به‌سه‌ر خه‌لکیان ده‌به‌خشیه‌وه.

دەبرن و دوو شەقی تەری لیدەدەن و وەدیوی دەرتی دەنتن و دوو فەرەشەش بە پەت دەخەنکینن. بۆ بەیانی ئاغاوەتی دەور و پشەتی شار و فەرەشی حکومەت، لەشکری لیدەکەن و دەوری ماله مەلاوسووی دەدەن. پاش شەرتکی زۆر خانووێکە بە سەریاندا دەرووخینن و ئاوری تێبەردەدەن و هەردووکیان دەکوژرێن.^۱ جا بۆیە دەلێم کە حکومەت پێشتر لە کوردوستان نەبوو و عەجەم لەسەر کوردان نەبیوون بە کەلەگا. ئەوەتا گەر ویستووینە بێن کوردوستان بکەنە ئی خۆیان، کوردی قارەمان لێیان دەرەهەڵبوون و دەریان کردوون دەنا، کوردی خۆفروش پێگای بۆ ئەوانە کردەو تا حکومەتمان بەسەردا بکەن.

«حەبیب»ی یەخسیر

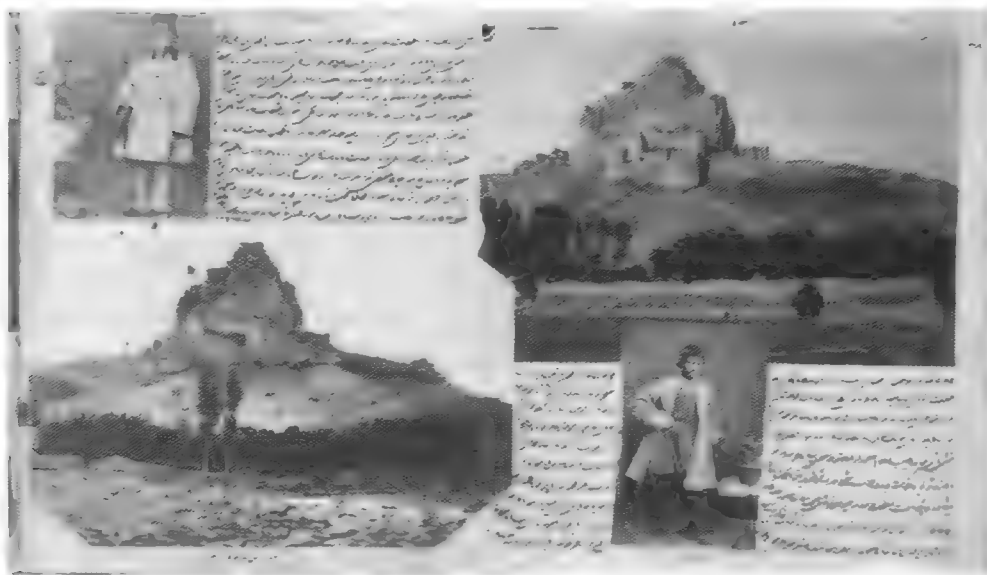
دەو بەینەیدا «جیلورەشکە»،^۲ لای ورمی و ئەو ناوەیان داگیر کردبوو. گەرەبەکیان ناوی «مارشیمۆن»^۳ بوو. لەپێشدا دەگەڵ کوردان جووت بوون، دۆژمنی عەجەمان بوون، بەلام سەمایل ئاگای سەمکۆ ئەو بڕایەتیە تێکدا.^۴

^۱ بڕواننە کتێبی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۷۱
^۲ جەلوودی، جەلوو یا جیلوو، ناوی یەک لە خێلە خاچەرستەکان یا ئاسۆریەکانی کوردستان بوون کە لە باشووری گۆلی (وان) بەتایبەتی دەفەری حەکاری و جوله‌مێرگ لە باکوری کوردستان دەژیان. هەرودەها ناوی زنجیرە کوێستانێکی چڕ و پڕپیتە لە ناوچەی حەکاری. ئەو ھۆزە لە شەپەکانی پرووسی تزاریدا کە دەگەڵ عوسمانییەکان کردیان، لایەنگرییان لە دەولەتی پرووس کرد. بەھۆی شۆرشێ بۆلشەویکەو، ھیزی پرووسان لەو ناوچانەی کە داگیریان کردبوو، کشایەو و جیلووکانیان بە تەنیا جێھێشت. ئاسووریەکان لەو شەپانەدا خەزمەتێکی زۆریان بە پرووسان کردبوو. بە کشانەووی ھیزی عرووسان و ھەرەشە تۆلەئەستاندەووی تورکان، ئیتەر جیلووکان نەیانەتوانی لە ناوچەکانی خۆیان بژین. ناچار بوون کۆچی بەکۆمەڵ بکەن بۆ ناو خاکی ئێران تا لە ھەڵمەتی کۆمەڵکوژ کردنیان ڕزگاریان ببێت. بێ لەو ھۆکارەش، دەولەتی تورکان ھەر بە تەما بوو ناوچەکە لە نەتەوەکانی غەیری تورک پاکتاو بکات. لە دەفەری موکریان بە ھێز و لەشکری مەسیحییەکانیان دەگوت (لەشکری جیلووکان) یا (جیلوورەشکە). (مارشیمۆن) ڕێبەریکی ناودار و خاوەن پێگە لە ناو مەسیحییەکاندا بوو و پشٹیوانی زۆربەی زلھێزانی ڕۆژئاوایی دەگەڵ بوو و دەبویست دەولەتێکی ھاوبەش دەگەڵ سەمایل ئاگای سەمکۆ داھمەزرینی کە ھەک دەگوتری بە دەستی سەمکۆ شکاک دەکوژرێت. "پەشکە" پاشگریکە بە مانای "حەشیمەت" کە باری نێگاتیف دەبەخشێتە ناو، لە دەفەری موکریان زۆری کەلک لێوەردەگیرێت. بە مانای خەلکانێک یا شتێک کە زۆر خۆشەویست نین. ھەک (عەجەمەپەشکە). بۆ زانیاری زیاتر بڕواننە: (سەمکۆ و بزووتنەووی نەتەوایەتی کورد نووسینی: محەممەد رەسوڵ ھاوار).

^۳ "مار شەمعوون بێنیامین" (۱۹۱۸/۱۸۸۷-۱۷-۰۳ز) کە لە ناو بەلگەنامەکاندا بە "مارشیمۆن بێنیامین" دەناسرێت، ڕیبەر و گەرەوی جیلوو فەلەکان بوو.

^۴ لە بۆچوونێکی جیاوازا بە ڕیز (ھێما سوفی) لە کتێبەکی خۆیدا بەناوی (سەمکۆ - بارودۆخی سیاسی ڕۆژھەلاتی کوردستان لە نێوان سەلەکانی ۱۹۰۵ تا ۱۹۱۸ی زاینی)، ئاماژە بەو دەکات کە کوشتنی مارشیمۆن ڕیبەری جیلووکان، بە دەھۆبەکی ئینگلیسەکان بوو.

سمایل ئاغا مارشیمۆنی به میوانی بانگه‌تشت کرد بو «چاریه»^۱ و ئه‌ویش به خۆی و چل سوارانه‌وه لێی میوان بوو. سمکۆ پیاوی له ده‌وره‌به‌ری قه‌لاکە‌ی دانا و پینگوتبوون که کاتیک من ته‌قه‌م کرد ئیوه‌ش ده‌سپژی بکه‌نه‌ سه‌ر سواره‌کانی مارشیمۆن و نه‌هێلن یه‌کیان ده‌رجن. پاش نان خواردن هه‌ڵده‌ستن ده‌ست له‌ ده‌ستی یه‌ک ده‌نێن که ب‌لاوه‌ی بکه‌ن، سمکۆ مارشیمۆنی وه‌به‌ر ده‌مانچه‌ ده‌دات. پیاوه‌کانیشی «فله‌کان»^۲ هه‌موو ده‌کوژن. من بیستوومه، خۆم له‌وێ نه‌بووم که یه‌ک-دوو که‌س قوتاریان ببو و باس و خه‌به‌ر ده‌به‌نه‌وه‌ بو فله‌کان. ئه‌وانیش له‌ کوردان وه‌خۆ ده‌که‌ون و په‌شه‌کوژییه‌کی زۆر له‌ کوردان ده‌که‌ن تا ده‌گه‌نه‌ چارییه‌ی و ئه‌ویش داگیر ده‌که‌ن. له‌ قسان روحیمان به‌ ژن، مندال، پیر و په‌که‌وته‌ش نه‌ده‌کرد. هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستیان هاتبا

قه‌لا‌ی چارییه‌ له‌ ئالبۆمی وینه‌کانی عه‌لی خان والی

^۱ چه‌ریق، چاری، چه‌ری، چارییه، یا چه‌هریق له‌پاستیدا وه‌ک پیتته‌ختی حکومه‌تی نه‌مر سمکۆ وا بوو و باره‌گای سه‌ره‌کیان له‌وێ بوو. چه‌هریق یا چارییه‌ له‌ باشووری رۆژئاوای دیلمان هه‌لکه‌وتوه‌ و ده‌که‌وتنه‌ ئێوان شاره‌کانی سه‌لماس و خۆی، به‌ به‌ری رۆژئاواشدا ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر سنووری ده‌ستکردی تورکیه. به‌پێی هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ ده‌گوتری که نه‌مر سمکۆ، مارشیمۆنی له‌ "کۆنه‌شار" کوشتووه‌ پڕواننه: کتیی: سمکۆ و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد نووسینی: محمد رسول هاوار. لاپه‌ره‌ی: ۳۹۵ - ۳۹۶ هه‌روه‌ها کتیی: پاڤه‌ڕینی کورد به‌ رابه‌رایه‌تی سمکۆ نووسینی: م.م فان بروونه‌سن. وه‌رگیرانی: شێرکۆ هه‌ژار ل: ۳۴

^۲ خاچه‌هرست، نه‌ستووری، مه‌سیحی، له‌ زۆر سه‌رچاوه‌دا به‌ (قه‌له‌)ش ناویان هاتووه‌.

مار شمیمون - مارشیمون
Mar Benyamin Shimun XXIII

دهیانکوشت. پاش بهینیک عوسمانی و ئیران و لهولاشهوه کورد، جیلووږهشکهیان راو نا. کوشتاریکی زوږیان لیکردن و راویان نان. بهشیک روویان له عیراق کرد.

له سابلأغیش، کوردی شار و دښهاتی بو تالان کهوتنه شوینیان. چا بایم که خوئی پئی موسولمان بوو سهری له فهرزی ئیسلام و خوا ههلهدههینا، نازانم لهکوی تفهنگیکی گیر کهوتبوو؟! تفهنگهی ههلگرت و پوئی تا شهری کوفار بکات و فلان بکوژیت. پئی به خهزا و جیهاد بوو. ئهدی نهیدهگوت دهچم فلان تالان دهکه! ئهسپی نهبوو، بویه به پیاده پوئی و ماوهی پانزده رۆژی پینچوو. لهوسهری که هاتهوه بارگینیک و باریک و کچیکی دهگهله خوئی هینابووه. کچیکی ژیکه لانه، جوان، پاک و بیکهرد. کچهکهی

سواری بارگینه که کردبوو بوخوئی پیاده بوو. ئیمهش بهرهو پیران چووین و بار و بارگینه کهمان برده ژووری و تاقهتمان کردن. زردایکم که چاوی به کچهی کهوت وهختهبوو شیت بئ له داخی بایم، وهیزانی داخوا چ خه بهره! پووی له بایم کرد و پرسی:

- ئه و کچه چیه؟ بو دهگه لته؟
 - فلهیه. هه لیرابوو له عیلق. بهزهیم پیداهات و دهگهله خوم هینام تا له پیتی خودای دا له محهممهدی ماره بکه. مه بهستی له من بوو.
- چه ند پوژ به سه ر چوو بایم چوو «مه لا کهریم» سی هینا و کچهیان موسولمان کرد و ناویان نا «حه بیب». زوږ به چه توونی بوو به موسولمان. شاده یمانی هینانی نیوسه عاتی کیشا. مه لا ده یگوت بلن: ئه شه دوو نه لا ئیلا...، ئه و جوړیکی تری ده گوت تا نه بیته موسولمان. بویه وای وه لام ده دایه وه که له کوئی بینه وه و زوږی لی نه کهن که دینه کهی بگوږی. هه رچو ئیک بوو موسولمانیان کرد. بایم شایی ده دلیدا ده گه را که فلهیه کی کردوو به موسولمان. کچ له ماله وه ورده ورده زمان فیر بوو. ده مالتیدا ده هات و ده چوو، یه کجار خوتنشیرن و جوان بوو. له زاری په حمانی برابچوو که که مه وه به منی ده گوت کاکه تا مردیش هه ر به منی ده گوت کاکه، به باهی ده گوت بابه، به زردایکمی ده گوت دایه، له زمان منیشه وه به پوورم، ژنه کهی تری باهی ده گوت پووری.

لهولاشهوه زردايكم پتهی لیدهی دهقهلشی. چهندهی رق و قین له من بوو، ئهوهندهشی رق و قین لهو کچه فقیره بوو. لهوه دهترسا بایم لهخوی ماره بکات، بویه دیسان مهلا کهریمیان بانگ کرد. بایم و مهلا کهریم کهمکیان چه نه لیک دا و من و چه بییان له یه کتر ماره کرد. لهسه ر حالئ خوم را زگم به چه بیی دهسووتا که زردايكم چهند بییهزه بیانه دهگه لی هه لدهستا و داده نیشته. به یانیان زوو له خهویی هه لدهستاند و سهوه تهی به شانیدا دهدا تا وه دوای گارانئ بکهوی بو کوکرده وهی ریخ و شیاکه. رۆژی سئ جار هه رجارهش ده بوو ریخه که بشیلئت و بیکاته دهوه. ئاخریکتهشی هه ر ده رمانداوی کرد و کوشتی و ئه ویشی به ده ردی دایکم برد. بوخوشم نازانم بوچی تا ئیستا منی ده رمانداو نه کردوو؟ پیشت بایم کرد که بایم به قسهی خوی له شه ری فلان هاته وه که له راستیدا ئه وه پییده لئین تالانی فلان نهک شه ری فلان. باریکی ده گه ل خوی هینابوو. دهو عانه شدا^۱ ده ر و جیران هاتبوون ده یانگوت:

— خهزا پیروژ، خهزا پیروژ.

بار و بارخانهی له عهرزئ دا و کردیوه. کهلوپه لی ژنه فلانی تیدابوو وهک، چارشئوشان، پۆپه شمین، جلیتقه و سیخمه و چهند نهنگوستیله و گواره ی زپر. ئه وهی بو ژنه کان پیویست بوو دابه شی کرد به سهریان دا. دوو زپری پانی تیدابوو که پتیان دهگوت «جه عفه ری»^۲. ئه و دوو جه عفه رییه و نهنگوستیله یه ک زردايكم گیرایه وه و نه یدایه وه به بایم. هه رچی بایم هه ولی دا به لام هیچی بو نه چوو سه ر و زردايكم نه یدایه. که مبه ریکی^۳ تیدابوو دای به براکه م و پیچیکی گولگولی باشی دا به من و له سه ری خوم هالاند. شهو زردايكم له باهی ده پرسئ:

— ئه و کهلوپه له ی ژنان بوخوت له ژنه کانت ده کرده وه؟

— نا نا، هه موو لیان به جئ ده ما.

ئه و جار «سوفی مه ولوود» چوو ده لالی هینا سه ر باره که و هه مووی فروشت و پاره که ی نه غد له گیرانی نا.

نازانم چۆن دلی هات باری فلانی ئاوا به سه ر ژن و منداله کانیدا دابهش بکات. لای خوی تۆبه کار بوو. پدینتیکی حیز و دریزی به ردابوو و به رده وام له زکر و تهلیلان بوو. شهوانه خهوی له چاوی ئیمه هه رام کردبوو ئه وهنده گۆرانی به سه ر شیخه که یدا هه لبلئ. به یینیکی شهو ده ما که له خه و راست ده بووه. دهستی ده کرد به نوێژکردن. ئه و جار له نوێژان قوتار ده بوو به رده بوو تهلیله و زکران. له ویش قوتار ده بوو بهر ده بوو گۆرانی گوتن به سه ر شیخدا. چه یفی که گۆرانییه کانم

^۱ "دهو عانه یدا" یانی "دهو ئانه یدا - لهو ده مه یدا". له موکریان وا ده لئین.

^۲ برپوانه کتییی (فه ره هه نگوکی خشل و پو شاکي ژنانه ی موکریان)، نووسینی: ماموستا عه بدوللا سه مه دی. ل: ۸

^۳ مه به ستیان که مه ر، یان پشتیندیکي خشله که له ناو قه ده یان به ست.

هه موو له بیر چۆته وه. وهك چۆن جیحیلک عاشقی کیژنك ده بئ و به سینگ و مه مکیدا هه لده لی،
 نه ویش ئاوا به شیخه کی هه لده گوت و به دهم گریانوه ده یئالاند و تییه لده کرد:

- عه لییه و عه لی و عه لی گهردن کۆ، ههر به مندالی مه یلم دا به تۆ.
- به یانه و به یانه، بۆنی چفه و شاله که ی شا حیسامه.
- خۆم به قوربانی قه دت بم بۆچی وا په عنا ده پۆی
 تاوسی باغی به هه شتی یان به عه مدهن وا ده پۆی.^۱
- بۆچ برۆم لی تیک ده نیی پروو وه رده گپری چاوه که م.
- یان ده لئی هه ددت نییه رزینم بئ به حزوور
- ده ستم دامانت یا حیسامه ددین مه دده د
- شاهی شاهان داوینی تۆم گرتووه
- پۆژی عه شری تۆ ده ناسم شاهی شاهان عه لی زووره
- گهر دهرم که ی پروو ده کوئی که م هیچ په نای دیکه م نییه
 دهر به دهر پوستم دهرینی دیمه وه چارم نییه.
- ههر به پیری تا به تفلئ قه ت دلم بیخه م نه بوو
 گهر دووشی نه و چه رخه کۆنه قه ت له من غافل نه بوو

که نه وانیه ده گوت پاشان ده یکرد به گریان و پۆرۆیه ک وهك تازه بابی مردبیت. هیند شتی
 سه یسه ییری ده گوت خۆ هه مووم بۆ نانووسریت. جا نه و ئیشه انه شی ده کرد. به قه ولی خۆی، مالی
 حهرامی نه ده خوارد به لام ده یه ئنایه وه و به سه ر مال و مندالی خۆیدا دابه شی ده کرد.

وا یلیه اتبوو که به یانیان تییده سه ره واندم، راست به وه، پۆینه مزگه وتی و نوێز بکه ین. منیش جوابم
 نه ده دایه وه. نه و جار ده که وته سه رم به پیللاه و لیبادان، دیسان ده نگم له بهر نه ده هات. به هه زار
 هه ره شه و تییه لدان، ده گه لم خه ریک بوو نوێژم پتیکات به لام هیچ چاری نه کردم. ئاخه ر، من له وه تا
 وه بیرم دیت به لیدان پراهاتووم. هیچ کارم تیناکات. گیانم خووی به ژانی لیدانی گرتووه. خودا
 بتانه سه ئینتیه وه ده ستم له نوێژان هه لگرت و ئیتستاش ئیتستایه بۆلای نه چوو مه وه.

نه وه بایم ئیتستا بیستانچییه. یه که وه بژارچنکی دابوو به من و حه بیبی و بژارمان ده کرد. من
 زۆرم کوئی نه ده دایه و خۆم ده دزییه وه. شه وانه ش من و حه بیب ده بوو له بیستان بنووین. به خیر،
 حه بیب له من ماره کراوه به لام هه ردوو کمان هیند مندالین هیچ له هیچ نازانین. وهك خوشک و
 براین و پۆژانه که کاتی ببیت، ده یکه یه گالته و گه پی مندالان. پوره که شم ده گه ل زردایکم لیان
 بوو به شه ر و ده میکه که توراوه و چۆته ماله خزمیکی خۆی. بایم و زردایکیشم چوونه ته مالی برای

^۱ نه م به یته به شیکی له گۆرانی (کانی ئاسکان) له که هونه رمه ند محه ممه دی ماملی زیندووی کردۆته وه.

زردايكم كه ناوى «ئهحمه دى مه لا شىخ»ه، رهحمانيشيان دهگه ل خويان بردووه. من و حهبيش بهردهوام له بيستانين. بام به قسهى خوى بيستانى به من ئهسپاردبوو و ههر دهىگوت:

- بيستانى بهجئنهئىلى، باشت ئاگا لىبيت. نهچى نيو مندالان و ئاگات له بيستان بېرى ها!
زردايكىشم نان و پىخورى بهتهسەلى بۆ دانه نابووین. هەرچى بهپىخۆر دهمانخوارد بهلام ههر كه ميمان دههينا. ههردووكممان به برستى دهنووستين. لای نيوه شهو بهخومم گوت:

- ئهوه حەبیب نووستوو، بۆ ناچتوه بۆ مالى بهشكوو شتىك بدۆزيتوه بۆ خواردن، خو ئهوه حال نيه تيمەى تيدايين.

تهماشام كرد حەبیب خرپەى ديت. شەيتانم بهنهحلت كرد و به ئهسپايى ههستم وهدهركهوتم. چوومهوه بهر دهركى مالى. بهسەر دهركايدا وهسەر كهوتم. خوم دههسارى هاويشت و شوين هاچهرهكه دهرانى، هاچهرهكه دار بوو، گولهكهش دار بوو. كردمهوه و چوومه ژوورى. گه رام، گه رام چيم دهستگير نهبوو. تەماشام كرد سندووقى لىباسى زردايكم ئاوالهيه. كاتيك كه لىباسى گوپىبوو، لهخوشى مالى براكهى لهبىرى كردبوو دايخاتهوه. له تالووكان هاچهرهكهى له خوارهوى سندووقهكهى بهجئەشتبوو. تەماح هەلگيرتم تا بزەنم نيتوى ئهوه سندووقهكهى كه باوكيشم ههترەى نيه بۆلاى بجيت، چى تيدايه؟

دهستم كرد به پشکينى. بۆ چما دوو لهو زيره پانه جهغفەريانه و چەند ئەنگوستيله و جووتىك گوارەم نەدۆزىيەوه! تەمام بوو هەمويان هەلگرم و بيبەم بەلام نەموئرا.

يەك له زيره پانهكانم له گيرفانم نا و وهدهر كهوتم. لهبەر نهفامى خوم و لهترسى زور، سندووقهكه گاله دا و هاچهرهكه لهسەر سندووقهكه دانا. ئهدى نهكمرد كه سندووق و هاچهرهكه وهك خوى لىبكهمهوه. ئهوجار هاتهوه بيستانى و حەبیب ههروا له شيرنخهه و دايه و خرپەى پى پوژىكى دهروات و نازانى دهورى چ پاشايهكه. به ئهسپايى چووم زيرهكه له قهراغ بيستانى شاردوه.

تاو و بان گهرم بوون و بام و زردايكىشم پهيدا بوونهوه. زردايكم گهرايهوه بۆ مالى تا نامان بۆ بينى، ئاخر بوخويان له مالى براكهى نانيان خواردبوو. كه هاتهوه هيچ باس نهبوو. جله جوان و خاوينهكانى له سندووقهكه نابوو و لىباسه كوئنهكانى دهبەر كردبووه. گوتم:

- ئوخى، شوکور نهيزانيوه، تازه زير خورا و چاوى پيشناكهوتتهوه.
بام بارى بازارپى له بيستان هەلگرت بهرهه بازار پويشت تا بيانفرۆشيت. زردايكىشم دهگه ل كورهكهى لهناو بيستان دهگه ران. منيش چووم زيرهكه دهرهينا و دهخوم نووسام بۆ دوكانى زيرينگه ران. ئهوه دوكان و ئهم دوكانم كرد، بهلام نەمويرا دەنگ لهو زيره دهرهينم، ناچار گه رامهوه. له گه رانه وهمدا بهرهه مهيدانى ئاردى دههاتم. له كوچهى «خالوغلى» تووشى «رهحمان جوحيله»ى بووم. رهحمان دهلاله و كهلوپهلى به شانتويه بۆ فروشتن. تووشى بووم و پيشم پيگرت.

پټمگوت که زیرتکم پټیه و لټم بکره. نیشانم دا و گوتی وهره به دوامدا. چووینه مزگهوتی عه جه مان.
دیسان تهماشای کرد و لټی پرسیم:

- له کویټ دزیوه؟ منیش راستیه کهم ههموو پټگوت.

- گوتی: جه ندد بده من؟

- گوتم: که یفی خوټه.

ده ریهټنا ۲۲ قرانی دامی و هه ره شهی لټکردم:

- نه کا پټیززان و لټبدهن و جه زره بت بدهن، نه که ی راستی بلټی و نیوم یټی.

- خه مت نه بی، که ولټیشم کهن، هیچ نالټیم.

که پرامه وه چوومه وه مهیدانی ئاردی. سه روپیټان ده مه نهجه لاند کولاندبوو و ده یان فروشت.

ههمووی بایی چهند شایان بوو منیش دوو قرانم ده رهټنا و دام به کابرای. نهویش پاره ی خو ی
گیراوه وه و باقی دامه وه. نهوچار هه بییم هاته وه یاد که له خوټم هه ناسه ساردرته. له خوټم برسیت و

دماوتره. یه کسه ر چووم بو
«سولی که باب»^۱ چهند
شایم دا به که باب و جه رگ
و دل، ده نانیم نا و پټچامه وه.
برټکیشم میوژ و له بله بی و
سوجوق کپی و له گیرانم
ناخنی. زانیم که ئیستا له
«گومی چارداوه پروان» گاران
مولدراوه و هه بییی چاره پره ش
له وټیه تا ریخی گارانی کو
بکاته وه. به هه له داوان چووم
بوټه وی. که که ییشتمی، دیتم
هه بیب ده که ل چهند
ده سه خوشکی خو ی به
سه وه ته ی پر له ریخه وه
دانیشتووه بوټه سانه وه. که
منی دیت، به پیرمه وه هات.

^۱ نهو دوکانه ی که جه رگ و دلی برژاو ده فروشت.

پېمگوت که سهووته که ی هه لگرت ده گه لم بېت بچینه نهو بهری. له باتی وه لām بداته وه زوو هاته دهنگ و پرسى:

- نهو هه چیه له بن پيلت دابه؟!

- با پرۆینه نهو بهر بېت ده لیم.

په پرینه وه بۆ نهو بهر و سهووته م پیدانا و بردمه قه راغ بېستانى خو مان و دامنيشاند و نان و که بابم له پيش دانا. واق مابوو. کۆمه لتيكى پرسيار لا دروست بوو بيجگه له کۆلتيک ترس. به په شوکاوى ليپيرسيم:

- نهو هت له کوئ گير که وتوو ه؟

- چهند نهفه ر پياوى «گومرگى» له «باغى کوئر» عاره قيان ده خوارده وه من به ويدا تپه ر بووم، عاره قيان قوتار ببو، گازيان کردم و پاره يان دامى تا عاره ق و خوارديان بۆ بکړم. چوومه بازار، بۆمکړين و پاشان چهند شاييه کيان دامى. منيش چوومه وه شار و پاره کهم دا بهو شتانه و بۆتوم هيتا. تير بخۆ و خه مى هيچت نه بن.

زور دلپاک و بېگه رد بوو. زوو باوه رى پيکړدم.

- نهدى نه تو بۆ ناخوى؟

- من له وى پاشماوه ی نه وانم خواردوو و تيرم. تو نانى خۆت بخۆ و خه مى منت نه بن.

نهو ننده ی برسى بوو که وهک هاران ده يخوارد. وه ها بهر ببوو نان و پيخوره که، مشه مشى پرى رۆژيک ده پړيى. له که بابه که که ته واو بوو، که وته سهر گيوژ و له بله بى به لām نهو ی زور پينه خورا. بۆم له په رۆيه که وه رپيچا و له قه راغ په رژينى بېستانه که بۆم شارده وه و پېمگوت: تياره که چووى بۆ ريخ کۆکړدنه وه ی له وانه يه برسيت بېته وه، جيگا که ی نيشانه بکه و ده ريپينه و بيخۆ. حه بيبى چاره ريشى له من چاره ريشتر، قه تى شتى تاوا نه ديوو. له مالى خو مان ده خوى ناخوى، به يان يان له ته ناتىک، نيوه پړيان ناتىک و شه وان ناتىک. کامه مروف بهو خواردنه که ئيمه ده مانخوارد له ماله وه تيرزگ ده بن تا ئيمه تيرزگ بين؟

من و حه بيب زورمان په کتر خو شده ويست. وهک خوشک و برا و ابووين. هيچ له هيچ نازانين. لای خوى ليک ماره کراوين، ژن و ميردين. به من ده لى کاکه. قهت له دلم ده رناچى. له سهر حالى خو م را ههر خه مى نهوم بوو. من کوپ بووم و ده متوانى به رى خو م به ههر جوړيک بېت، له تاو ده ريپنم. به زياد نه کرد به خير باوکى خو شم هه بوو، به لām نهو که سى نه بوو. ههر خودا ده زاننى تا چاره نووس به ده رگای «سو فى مه ولووده چرچى» دانه دابوو و نه که وتبوو به رده ستى «شاشان» ه شهيان، له چ ناز و نعيمه تىکدا بووه. زردايکم حه مبالى و پيسترين کارى پيده کرد به لām نووزى له بهر نه ده هاته ده ر. به شى نهو ههر قسه ی سووک و نانه زگه که بوو. به ده يان جار به سهريدا هاتوومه وه که ده ته نيایيدا بۆ سهر بورده و حال و چاره نووسى خوى ده گريا. منيش نهو ننده ی بۆم ده کرا، دلداريم ده دايه وه و ژيانى خو مم بۆ ده گترياه وه و به گالته و گپ له بيريم ده برده وه و

بۆی دەبوومە برا و ئاگام لیتی دەبوو. منداڵکی وەک من ھەر ئەوەندە لە دەست دەھات، دەنا دەستم پۆشیتبا، دەمزانی چۆن قەدری ئەو خوشکە پاک و بەقیمەتەم بگرم.

با بێنەووە سەر نەقلەکە ی خۆمان. باقی ئەو پارەییەکی کە لە فرۆشتنی زێرە کە بۆم ماپۆوە، بردمە «مێشە ی حاجی مشیری»^۱ دەنیو دەوونیکدا تاقەتم کرد. ئەو جار چوومەووە بێستانی خۆمان. دڵم وەک گونی ھەللاجی لێدەدا. دەمزانی ئاخری تووشی چەرمەسەری دەبم. ئەو پێنج-شەش پۆژ تێوھرسوو پراوہ بەلام ھیچ خەبەر نییە و کەس ھیچی نەزانێو. ئەو ماوہیە ھەموو پۆژی ئەو کەر و پیشەمە و دەچم لەو سولی کەبابە تێر دەخۆم و بەشی ھەبیبیش دەبەمە شوێنەکە ی خۆی. جاری وا بوو سجووق یان «ھەلوا ی دۆیمە» شەم بۆ دەکری. چەند پۆژان بە خۆشی پامانواردا.

پۆژیک لە بیستان دەگەڵ بابم لە قوناغ دانیشتبووین. زردایکم لە مالاوہ بوو. ھێشتا نانی نیوہ پۆمان نەخواردوو. چاوہرپین زردایکم بێت و نان و چامان بداتی. تەماشام کرد زردایکم ئەوہ یەکبەخۆی دەگوو پڕینتی و بە ھەلەداوان بەرھەر و پوومان دیت. بەخۆمم گوت:

— ئەوہ پۆژەکە یە کە لێدەترسام.

ھەر گەییە ساباتی، لەپێشدا تفتیکی دەرووی کوتام. بۆم ھات لێم بدات، بابم دەستی گرت و گوتی:

- چی بوو؟ چ قەوماوہ؟ بۆ وا دەکە ی؟ بۆ شیت و ھار بوو ی؟
- لە جەغفەرییەکان یەکیان نەماوہ.
- جا محەممەد بلتی چی؟
- ئەو بێشەرەفە، ئەو ھیچ و پووچە، ئەو ... دزیویتی.
- باش ناو سندوو قەکە گەراوی؟
- ھەمووم سەر و ژوور کرد. دیار نییە و دیار نییە و دیار نییە.
- با پڕۆینەوہ مالتا باشتەر بگەڕین.

تەمام بوو پا کەم، بەلام بەری دەرکە ی گرتبوو بۆم نەدەکرا. بابم پیلی منی گرت و وەپیش خۆیان دام بۆ مالاوہ. لەو رێگا و بانەش زردایکم چەند جارەن ھوروژی بۆ ھێنام، بەلام بابم دەستی دەگرت. دەلوورینتی وەک سەگ و بەکەس بێدەنگ نابن. ھەرچی بابم لەبەری دەپاریتەوہ، بەلام وەک شێتانی لێتاتووہ و وسکت نابن. «ئالای بێستانچی» و چەند نەفەری دیکە بە ھاوار و پۆرۆی من و زیق و ھۆری زردایکم، وەسەر گەران. ھەرچەند قۆلی دەگرن و لێمی دوور دەکەنەوہ، خەراپتر دەبن. ھەر دەلی دزی کردووہ و ناشویرتی نیوی زێرە کە بێن.

ھاتینەوہ مالتا. سندووقیان سەر و بن کرد، ھیچیان نەدۆزییەوہ. گیرفانم گەران، ھیچیان

^۱ مێشە یا باغی "حاجی مشیری" دەکەوتیتە بەری باکووری چۆمی سابلاخ لە پەنای "بیمارستانی سیل" ی ئیستا.

ده ستنه كهوت، نهوسا بابم به فیت و هاندانی شاشانی به ربوو له گیانم، لیتمدهدا نه ممالیدان. منیش حاشای لیته كه كم و نهویش باوه ر ناكات. تا شل و شه كهت بوو کوتامی، ههر نه چوومه ژیری. تاخری ده ژیرخانی كردم و سویندی خوارد به سه ری شیخ حیسامه ددینی، راستی نه لئی، تا گیانت ده رده چن له و ژووره دا ده تهیلمه وه. جار جار لیم وه ژوور ده كهوئی و چینیکی ترم ده كهوتی، دیسان ناچه ژیری و حاشای لیته كه كم. به لیتنم به ره حمان جوجیله ی دابوو كه كهولم بكهن باسی هیچ ناكه م.

ده تا شل بوو تا چي نه چوومه ژیری ژیری
 د ژیر خانی كردم سویندی خوارد به سه ری
 حیسامه ددینی راستی نه لئی تا گیانت ده رده چن
 له و ژووره دا ده تهیلمه وه جار جار لیم وه ژوور
 ده كهوئی و چینیکی ترم ده كهوتی دیسان ناچه
 ژیری و حاشای لیته كه كم به لیتنم به ره حمان
 جوجیله ی دابوو كه كهولم بكهن باسی هیچ ناكه م

لهو بهینهیدا كه لیدان و کوتانی بابم هه بوو، هاوار و ناله ی منیش نهو گه ره كه ی هه لگرتبوو. هه رمه نییه کی^۱ پیاوچا كمان جیران بوو ناوی «مامی گون» بوو، كه گریان و هاواری من حه جمینیان پتیه لده گرتی. به خوئی و ژن و مندالته به هاوارم هاتن. نهوان پتیشتریش ده یانزانی كه من چ حالیکي شرم هه یه به ده ست زردایكه مه وه. شاشان جامین آی نهو ماله ی نه ده ویست. چونكه زور جارن لومه ی شاشانیان ده كرد و به تاییهت كه ده یانزانی حه بیب فله بووه و

به زور كردوویانه به موسولمان و تیتاش وهك دیل و به خسیر هه لاس و كهوتی ده گهل ده كهن، بویه شاشان و باهمیان زور ناخوش ده ویست. مامی گون هاته زگ بابم، لیتی پرسى:

«ها سوئی؟ نهوه چییه؟ نهو كورته بو له نیوه رویه وه ده گری؟ بو لیته ده دهی؟ چیت له گیانی نهو منداله دهوئی؟»

^۱ «هه رمه نی» یان «نه رمه نی» به كه سیک ده گوتری كه بنه چه ی «نه رمه نی» و هاوكای مه سیحی بووبی. له موكریان و به تاییهت له مه هاباد به «هه رمه نی» بانگ ده كرتن. له مه هاباد كه ره كیکي نهوشاره به ناوی (كه ره كی هه رمه نیان) هه یه.

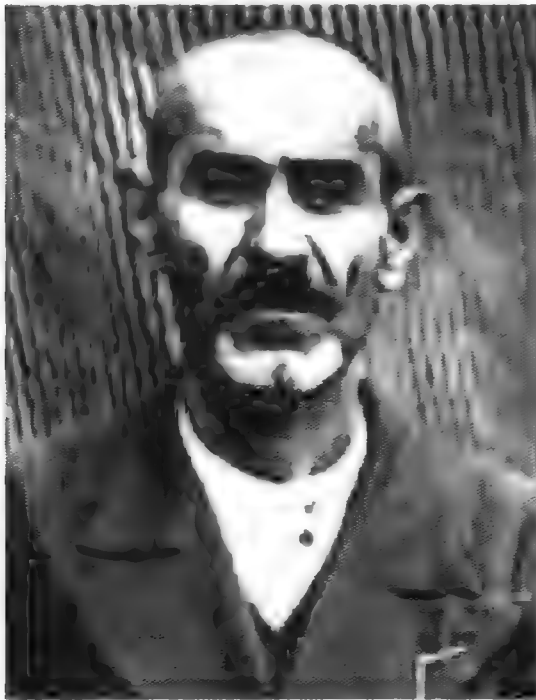
^۲ «جامین كرتن» یانی خاتر كرتن، ریز دانان، قازانج كردنی كه سیک، لاگیری كردن. نهو وشه یه له موكریان زور باوه.

- قوربان دزی کردوو
- چی دزیوه؟
- چونکه زېږه که ئی فلان بوو، نه یوړا له دووی باسه که بدات. ده ترسا کابرا لاپه رهی کۆن هه لبداته وه که چوو بوو فلانی پروت کړدبوو و حه بیب و باره نه سپنکی ده گه ل خوی هینابووه. بریک له بابم تووړه بوو گوتی:
- که من نهو دزیه کړدبا، نه وه موو لیدانه شم لیدر ابا، گهر زېږه کهم لابایه، راستیم هه ده گوت. هاچهری ژووره که ی ليوهرگرت و له ژووره که ی دهره ینام، لیپرسیم:
- چیت دزیوه؟
- هیچ.
- ناخر باوکت له سهر چی لیت ددهات؟
- ده لئ زېرت دزیوه. دایکم خوی دزیوتی و به سهر منی دادیتیت.
- هرمه نی که وشدروو بوو، دهستی درئ بوو، له ئیداره و میداران، خه لکیکی زوری ده ناسی، به باهی گوت:
- گهر دزیبای، راستی ده گوت. چی دی لئمه ده. به سییه تی.
- پیلی گرم بۆ ماله خوینم به ری، بابم نه یه یتشت. زانی له وی قسه ی له سهر ده کهم و په ته ی خوی و شاشانی وه سهر ئاو ده خه م. له کۆتاییدا هر مه نی هه پره شه ی لیکرد:
- من نهو ده پۆم به لام چیر لئینه ده ی ها! گهر بیسمه وه لئنداوه، نیوا مان زور تیکده چن! هر مه نی پویش و نه وانیش وه پشخوینام بۆ بیستانی. له وی نه و جار به خۆشی و قسه ی نه رم تئمه آلان:
- پۆله گیان چیت لیکردوو؟ به کیت فروشتوو؟ مه ترسه، ده چین پاره که ی ده ده پنه وه و زېږه که وهرده گرینه وه.
- هر چی حه ولیان دا، هه ر حاشام لیکرد و هیچیان گیر نه که وت. له و به پنه شدا که من به ده ستیانه وه له ژیر جه زره به دام و له ژیر خانیان کړدبوو، حه بیب هاتو ته وه مائی ریخ بشی لیت و ده وه بکات. که گوئی له هاوار و پۆری من ده بیت، له ترسان هه لدیته وه بۆ بیستانی. که تئمه ش که پانه وه بۆ بیستان، ته ماشام کرد له ترسان وه ک ژوشک کوورمه بووه و هه لته وه کاوه. کافر ئاوری بۆی تبه رده بوو. چوومه په نای و که مئکم دلاری دایه وه و هتوهرم کرده وه و له نیگه رانی دهرمه ینا و تئمه گیاند که هیچ شتیک پروی نه داوه که مه ترسی بۆ نه و هه بیت جا به و جوړه هاته وه سه رخو.
- دوای پۆژیکی ناخو ش و پر له هه را که هه موومانی له پاده به دهر شه که ت کړدبوو، هه روه ها پاشی حه ولیکی زوری ماله وه ده گه ل من، که راستیه کانیا بۆ بدرکتیم و هیچیان ده ست نه که وت، شه و پاکشا و له حه یفان چوون نووستن. من و حه بیب له خوار که پره که جیگامان بۆ مابوو و به

هه رجوړیک بیت جیگای خوومان کردهوه پتخه ویکمان دۆزییه وه و به خوومان دادا و نووستین. چهند
 رۆژ بوونه وه و چهند شه ویشی به دوا دادا هات. بهرده وام لیمده کۆلنه وه. هه مان پرسیاره کانی جاران
 دووپات ده کرانه وه:

• رۆله گیان چیت لیکردووه؟ به کیت فروشتووه؟ مه ترسه، ده چین پاره کهی ده دینه وه و زپره که
 وهرده گرینه وه.

هه رجارهی به جوړیک دمدوینن. به نه رمی قسم ده که ل ده کهن، جاجار لیم هه لده قولینجینن،
 جار جاریش به قسه ی خوش و پتکه نینیتیکی درۆ ده مبرزونن. جوابی منیش هه مان وه لایمی پتشیوو
 بوو، «نازانم و راحه ته گیانم». به هیچ نه چوومه ژیری. نه و ماوه یه باش ناگام له زردایکم بوو که
 ده یویست له داخی نه و جه عقهریه شتیکم به سهر بیتیت. له خوّم ده ترسام. رۆژ نه بوو بیانویه کم
 پینه گری. ناگام لیبوو که کاریکی وای ده کرد که من و نه و به ته نیا بمینینه وه تا به لایه کم به سهر بیتن
 یان وهک دایکم سهرم بخوا، بویه نه متوانی له وه زیاتر له ماله وه بم و هه لاتم و نه چوومه وه مالت.
 هه ر شه وه ی له که لاوه یه کی ده خه وتم به لام پتخه فم نه بوو. زۆرم سهرما ده بوو و شه وانه
 چه قوچۆم ده هاتی، لیوه له رزم ده گرت. زۆربه ی زۆری ئی برسیتیش بوو. چهند جارنم هه ول دا

خوالیخو شبوو میرزا مه محمود عه زیمی.

پتخه فیک بوخۆم بدزم به لام چیم
 ده ستگیر نه بوو. ناچار ده چووم ده
 حوجره کانی مزگه وتی سووردا ده نووستم.
 بابم که بو نوژی به یانیان ده هاته وتی،
 مجتوره که به «مه لا سه لیم» ی ئیمامی
 مزگه وت ده لی. نه و جار مه لا سه لیم و
 خه لکه کهش بابم لۆمه ده کهن و به سهری
 ده پۆن، ده لێن نه و کوره به ره وه مالت
 گوناچه.

شه بو نوژی خه وتنان دیتم بابم
 هاته حوجره ی و یهک-دوو چه پۆکی به
 سهرم دادا و یهک دوو تفی لیکردم و
 وه پیشخۆی دام بو مالت. نه و شه وه
 زردایکم هه ر نه یدواندم و لیم مۆن
 ده بووه.

به یانی پاشی ناخواردن وه پیشخۆی دام بو

بازارێ. به هار و هاوینان بیتانچییه و زستانانیش ده گه‌ل میرزا «مه‌حمودی عه‌زیمی»^۱ شه‌ریکه‌ له دوکانی عه‌لافیدا. منی برده لای میرزا مه‌حمودی و به‌ ئه‌وی ئه‌سپاردم و بو‌خۆی پۆیی، پاش ماوه‌یه‌ک هاته‌وه و بردمی بۆ دوکانی «حه‌مه‌ گوودیوی که‌بابچی». به‌ سرتی چی پێگوت؟ نازانم؟ به‌لام له‌و پۆژه‌وه‌ بووم به‌ شاگردی ئه‌و. که‌بابم بۆ باوه‌شێن ده‌کرد و له‌ کاراندا کۆمه‌گم ده‌کردن، پیش مشتهریم خاوی‌ن ده‌کرده‌وه، باش هه‌لده‌سوورام. نیوه‌پۆیان دوو که‌باب و نانیکم ده‌درایه و مانگێ ۵ قرانیشم مووچه‌ هه‌بوو.

«مه‌لیب» کۆره‌ که‌وه‌ی حه‌مه‌ گوودیوی له‌ من زۆر به‌ عومرتی بوو. دوکان هه‌لگیراوه و بابی چۆته‌وه‌ بۆ مالتی، چهند باری په‌ژێ کرپیو منیش ده‌قه‌رتالانم ده‌کرد و ده‌م‌برده‌ په‌ژیدانه‌که‌. له‌سه‌ر چی بوو؟ نازانم! هه‌ستا به‌ زلانی دایگرتم. نه‌یه‌ک، نه‌ دوو. لێمان بوو به‌ شه‌ر و منیش پۆییووم و ئه‌و زه‌لامه‌م ده‌بنه‌خۆم نا و دوو-سێ مستم له‌ لاچاوی دا. بۆ چما چاوی هه‌لنه‌مسا! په‌ش و شین هه‌لگه‌رابوو! ئه‌دی راوه‌نه‌ستام و چوومه‌وه‌ مالتی و ئه‌وم به‌جێهێشت. به‌یانی هه‌ستام و چوومه‌وه‌ که‌بابخانه‌ی. حه‌مه‌ گوودیو که‌ منی دیت له‌ دوور را ماشه‌که‌ی پێدادام و ده‌ستی کرد به‌ جێودانی:

— بۆ هه‌ی سه‌گی سه‌گاب.
کردی به‌ هه‌رایه‌ک نه‌بێته‌وه‌. بۆ دوکانداره‌کانی ده‌گێرایه‌وه‌ که‌ له‌ کۆره‌که‌ی داوم و لاچاوی په‌ش و شین کردۆته‌وه‌. به‌و جۆره‌ ده‌رکرام. نه‌موێرا بچمه‌ دوکان لای بابم، چوومه‌ مالتی و له‌وێ پرسیان:

- بۆ نه‌چوویه‌وه‌ بۆ کاری؟
- ده‌ری کردم!
- بۆچی؟
- نازانم!

نه‌مگوت له‌ کۆره‌که‌ییم داوه‌. له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ش را له‌ که‌سم قه‌بوڵ نه‌ده‌کرد. به‌و مندالییه‌ خۆمه‌وه‌ کێ با، جوابم ده‌دایه‌وه‌. ته‌نیا جوابی زردایکم پێنه‌ده‌درایه‌وه‌ جاری، پاشان پێتان ده‌لێم که‌ چۆنم جواب دایه‌وه‌ که‌ تازه‌ نه‌توانی بلی له‌ل. ئه‌وه‌ هه‌شت-نۆ-ده‌ ساڵ عازابی منی دا و هه‌موو داها توومی فه‌وتاند. چهند جار و یستی له‌نیوم به‌ری، بۆی نه‌کرا.

^۱ له‌ به‌شی په‌رواوێزه‌کان و له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۳ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر میرزا مه‌حمودی عه‌زیمی بخوێننه‌وه‌.

په نا بردن بۆ «کيچاوا»^۱

پۆژيک له پۆژان بۆ لای چۆمی چووم. کورێ «مه لا محه ممه دی موعته مه د» نێوی «په زا» بوو، له دهم گۆمی جوله کان قولایی داویشته بۆ ماسی گرتن. له خۆم زه لامتر و گه وره تر بوو. له سه ر چي لیمان بوو به شه ر؟ له بیرم نه ماوه! گرتم ده بنه خۆم نا و سه ر و گوێلاکیم به مست و پیتلاقان داگرت. به وه شی لێ رازی نه بووم و قولایم له ده ستی هه ستاند تا لێی بشکینم. بۆ چما قولاپ ده زاری هه لئه چه قی! به ربوو زیق و هۆر. خه ریک بووم له زاری ده ربینمه وه به لام قولابه که چه زوو داره و ده ر نایه ت، دیتم هه تیو له خۆی چووه. که وام دیت، ده خۆم نووسام و وه ک بای رامکرد. له دووره وه ئاوړم دایه وه و دیتم که گه وره و مندال لێی وه کۆ بوون. له ولشه وه «مام ئه للی بیستانچی» که وتوته دووم، بۆی نه گیرام و چوومه نێو قه بران.

پاش من په زای به داره مه یته ده به نه لای هه کیمی و زاری بۆ هه لئه ده رن و چه زوو قولایی له زاری بۆ ده ردینن. پاشان ده پۆنه مالتی به شوینمدا تا تۆلهم لێکه نه وه، من له مال نابم به لام موعته مه د خۆی و کوره گه وره که ی و چه ند فه قی، به رده بنه گیانی بابم، ئه وه نده ی ده کوتن تا له خۆی ده چی و به جییدی لێن. ئه و جار ده که ونه شوین من به کۆلان و باغ و باغاتان دا، هه ر نامدۆزنه وه. مندالان خه به ریان دامی که چییان به سه ر بابم هتیاوه، بۆیه ناوێرم بچمه وه مالتی چونکه ده زانم بابم که و لَم له حاجه ت ده خا. له ولشه وه ده مزانی که وه گیر مه لا موعته مه دی بکه وم هه ر ده مکوژیت، بۆیه سه ری خۆم هه لگرت رووم ده شاروێرانی کرد. ئه و پۆژه چوومه «کيچاوا»یه.

لای تاو په رانه و ده گه رپم له نێو دێی تا شوینیک بدۆزنه وه لێی وه هه سیتم. چوومه به ر دوکانیکی له سه ر سه کۆکه ی دانیشتم. دوکانداره که کابرایه کی پیر بوو. لای رۆژئاوا بوونی کابرا دوکاندار لیم هاته پیش و گوتی:

— کوړم خه لکی کوئی؟ بۆ لێره ی؟

— گوتم: خه لکی شاریم و بابم ده ری کردووم و منیش هاتوومه لێره. بریکي دیکه ی دواندم و ئینجا ده رکه ی ماله که ی کرده وه و ژنه که ی بانگ کرد و بر دیا مِه ژووره وه. نان و خواردنیا ن بۆ هتیم و پاش نانخواردنیکي تیره زگ، له نێوی باهی پرسی. که ناوه که م پیگوت نه یده ناسی.

— گوتی: که وایله تها ت، بۆ هه یج کوئی مه پۆ، لێره به و به به کورێ من، رازی؟

— رازیم.

ژنه که ی زۆر مندال بوو، من وه مزانی کچیتي. کابرا «په شید به گ»یان پێده گوت، مندالی نه بوو.

^۱ کيچ ناوا گونديکه له ده شتی شاروێران که له ۴۰ کیلۆمیتري باکووری مه هاباد هه لکه وتووه

کاتی خۆی عەسکەری تورکان بوو، لێرە ماوەتەووە و لەو دێیە دوکانی داناو، ئەو ژنەشی هێناو. مائ و حالیکی باش، دوو گامیش، چەند مانگا، چەند سەرئیکش مەر و بز و نوکەرێکی هەرزەکاری لە دەرکێ بوو. دوو مانگ زیاتر یا کەمتر لەو مائە بووم. پۆژانە لە دەوری دێ ئاگام لە بەرخ و گۆتیک دەبوو تا نەچن دە مووچە و مەزرای خەلکی. تیر و پڕ بووم و زۆرم پێراوەگەییشتن، زۆریان خۆشەویستم، هەرچی پێیان دەگوتم زوو بەجێم دەگەیان. تا پۆژیک لە قەرەغ دێ منداڵان کۆ ببونەووە و گالته و قوماریان دەکرد، منیش خۆم تێهەلقولاندن و بەربوومە کایە کردن. لەسەر چی دەگەل کۆری کوێخای دێ بوو بە شەڕمان؟ نازانم! ئانبازی بووم و دەپۆستم نەهات و چاکم لێدا. برا گەورەکە ی هات و بەر زلانی دام و بڕیک جێتوی نالەباری دا. لەسەر ئەو، هەر ئەودەم رێگای شارم گرت و هاڤەووە شار. پۆژ ئاوا بوو، ژنی رەشید بەگی هەموو پۆژی نانی نیوهرپۆیە بە تەسەلی بۆ دە تۆرەکە دەنام، پێخۆر با، پەنیر با یان شیرێژ با دەیدام، ئەو نانە ی دە تۆرەکەیدا هەر مابووم تیر لێم خواردبوو و برسی نەبووم. شەو داهاات و بۆ نووستن لە شوێنێک دەگەرەم لێم بخەوم. سائ گەرمە و خۆم دە کەلاوێهەکی لای مائە خۆمان کۆتا و لە تاقیکی لێکەوتەم. سەگێک لەو کەلاوێهە ترەکیوو و منی دیووە و هەر دەوهری ئەوێندە ی قوروسکاندبوو لێ نەدەبرێو. راست دەبوومەووە و بەردم بۆ داوێشت، خەراتر دەبوو. بەو چەق و لوورە ی، بابم دێ، تەماشای دەکات ئەوێ منم دەگەل سەگەکە دامبەستوو. قۆلی گرتم و گوتی:

— عەمر کورت ئەوێ نەتۆی؟ وەرە وەپێشم کەو. ئەو وەختە ی لە کوێ بووی ها؟
 وەپێش خۆی دام بۆ مائ بەلام لێنەدام، هەر توک و نەفرینیم لێدەکا، جێنۆم پێدەدا. زردایکیشم کە منی دیت نیتوچاوانی لێ گرژ کردم و لێم مۆن دەبوو. پوورم لەمائ نەبوو و وەک جارار، دیسان زیز ببوو. حەبیبیش لە سوچێک هەلتووتەکاوە و چاوی بۆ من تەرە و دەگری. بەدزییەوێ زۆری من خۆشەوێ، لەبەرئەوێ من لەسەر بەدبەختییەکانی خۆم را، زۆری بۆ باش بووم و ئاگام لێبوو. ئەو شەو نووستین و بۆ بەیانی نان و چا خورا و بردینی دە حەسارتی کردین، بەردی دە حەسارتی دەگرت. یەکەو جەوالێکی داینی وەپێش خۆی داین بۆ چۆمی تا بەردی چۆمەکە ی بۆ دە جەوالان بکەین. من دەچووم دەنیو چۆمەکەو و بەردم فڕی دەدا بۆ ئەوبەر و حەبیبیش دە جەوالانی دەکرد و کە پڕ دەبوون، بە شانی خۆماندا دەدا بۆ مائ. چەند پۆژان ئەوێ کار و پێشەمان بوو تا حەسارەکە سەنگبەرد کرا و قوتار بوو. پاشان بردینی بۆ بیستانێ و ئەوێ پێدەسپاردین بەجێمان دەهێنا. عەزاب و برسیکردنەکە ی ئەو زردایکەم لە جارار خەراپتر ببوو، زۆر دلپەقتەر بوو. هەردووکیان زۆر برسی دەکات. منیش بۆ وەدەستەیتانی خواردن هەموو کەلێن و کولێنێکی ئەو مائە دەگەرێم، هەرچی وەچنگم کەوێ دەیدزم و دەیخۆم. شاشانیش هەرچی خواردنە لێمان دە قفل و هاچەری دەنێ. لە لێدانیشت ناترسم، لەبەرئەوێ کە چاوم کردۆتەووە دەگەل لێدان بووینە هاوأل و بە جەزەبە و عازاب گەورە بووم.

شهره گهره کی سابلاغی

رؤژانه ده چوومه شهره گهره کی، نه وزه مان هر گهره که ی گهره ی خوی هه بوو. گهره ی گهره کی ئیمه نیوی «بوداغ خان» بوو کوری «دولبه ری کا کاغای»^۱. مندالی نهو گهره کانه وه ک عه سکه ری گهره کی، ده گهل گهره کیکی دیکه وه ک دوژمن وابوون. مندالی نهو گهره که بو گهره کیکی دی نه یده ویرا به ته نئ بروات، لیده درا. هه موو ئیواران ده بوو به شهره قوچه قانی، هر دوو گهره ک یان سئ گهره ک به به که وه په یمانیان ده به ست و وه ک په یمانی «وه رشه و» و «ناتو» ده بوونه یه ک. مالمان له گهره کی مزگه وتی سوور بوو. گهره کی ئیمه ده گهل گهره کی باغی سیسه ی ده چوونه گهره کی حاجی حه سه نیان. نهو دوو گهره که یه ک بوون و ده گهل گهره کی بازاری و گهره کی هه رمه نیان به شهر ده هاتین. شهره قوچه قانی له شاخی داشامه جیدی ده کرا. شه وانه ش شهره گوپال ده کرا. ئی وا هه بوو بزمار ی نالی نه سپانی له سه ری گوپاله که ی ده دا. جاری وا هه بوو پیایوی گهره یان پیایوی جیحلی سه ر و ریشدار ده هاتنه نیو شهره که.

هه وه ل رۆژ که چوومه داشامه جیدی بو شهره قوچه قانی زۆر نازا بووم و سه ری «عه زیزی حاجی سه دیقی» م شکاند. نهو رۆژه گهره کی ئیمه شهره که ی برده وه و بازار و هه رمه نیان دۆراندیان و شه پیوور لیدرا و له شکر ده ستیان هه لگرت له شهر. منیش قوچه قانییه کم خه لات کرا. له خوشیان که بداغ خان تاریفی کردووم و قوچه قانی به خه لات داومئ، هر جیفرکم له خوم ده دا، وامده زانی نهو دونیا یه م پیبه خشراوه. هه رکه س بلاوه ی کرد و چونه وه ماله خو یان، منیش قوچه قانییم له پشتی خوم به ست و چوومه وه مالتی. ئیتر هه موو رۆژی ده چوومه شهره گهره کی. رۆژ ده گهل رۆژ نازاتر ده بووم و زیاتریان خوشده ویستم.

شهره کان قانونی خوی هه بوو. که شه پیوور لیده درا، شهر ده ستیپیده کرد و گهر ماندوو ده بوون، بو پشوودان سئ شه پیوور لیده درا و گهر شهر کوتایی پیه اتبا، هر شه پیووریک لیده درا. کاتیک شه پیووری حه سانه وه لیده درا، هه موو داده نیشتن. کوره توجار و ده وله مهن دی زۆر ده نیو دابوون و هه موو شتی خواردنیان ده به ر پشتیندی نابوو و دایانده نا بو خواردن، چونکه ده شهر دا نازابووم وه کوو نه وان ده مخوارد و شهرم نه ده کرد. وا خوشه ویست ببوم که وای لیته اتبوو نه وانه ی لیم دوور بوون بوخو یان خواردنه که یان بو ده هیتام و له پیشیان داده نام.

^۱ دولبه ر له راستیدا کچی کا کاغای داروخه ی سابلخ بووه که میرد به ره شید ناغای ئیندرقاش ده کات و یه ک کورپان ده بن به ناوی بوداغ. سپاس بو کاک په حمه ت ته وه کو ل که نهو زانیاریانه ی دامئ. (زانیاریه کانی چاپه کی پئشوو هه له بوو)

چاره‌نووسی من و زردایکم

سالتیک به‌سەر چوو. ئەو سالتەشم بە بەدبەختی و چەرمەسەری بەدەست بابی ناباب و زردایکی نادایک و دێ، تێپەر کرد. پووریشم زوو زوو دەتۆرا. بایم چاری نەدەویست. شاشان دیسان زگی هەلمساوه (دووگیانه). کاتی بیستانه. بەر و بووم گەییوتن. پوژنکی نان و چای بە یانیمان خوارد و بایم باریکی تریزوو بۆ بازار برد بیانفرۆشت. زردایکم لە بیستان دەگەڵ کورەکه‌ی خەریک بوو. زانیم لە مالتی چەوێندەری دە تەندووری ناوه. سووکیکی لە بیستان وەدەر که‌وتم بە پشت مالتە «هەولای» کورتاندروو «دا وەسەر بان که‌وتم. خۆم گەیانده سەربانی خۆمان. بە قولە‌لدا شۆربوومه‌وه هەساری خۆمان. چوومه‌ مدبەقی. تۆ مەلتی، ئەو زردایکم دوا بە‌دوای من هاتۆتە‌وه مالت. جا نازانم کاری هەبووه، یا دەیزانی که‌ من خۆ دە‌گەییتمە چەوێندەرە‌کان؟! یا بە‌راستی داوه‌ بۆی دانانم تا دە‌ تەندوورم هاوێت و بسووتیم و پاشانیش بۆ ئەو لە‌سەر چەوێندەرە‌ن سووتا و مرد؟! نازانم!

دە‌رخۆنە‌م لادا چەوێندەر دە‌رهێتم. دە‌گەڵ دە‌ستم پۆهێشت بۆ تەندوور، زە‌بریکی قورس و گران وە تیغە‌ری پشتم که‌وت. هە‌ناسە‌ی لێ‌پریم، بە‌ جوژیک که‌ نە‌مدە‌توانی هاوار بکه‌م. که‌می مابوو سەر و بن لە‌ تەندووری که‌وم. زۆر بە‌ چە‌توونی خۆم گرتە‌وه. ئەو نابە‌شەرە‌ هیچ که‌ خۆی نە‌بزاوت که‌ بگرێتە‌وه، بگره‌ قیت راوه‌ستا بوو لە‌سە‌رم تا ببینێ چۆن لە‌ پۆلوان دە‌که‌وم و دە‌سووتیم و دە‌مرم. دە‌یزانی گەر تیکە‌وم هاتنە‌دەرە‌وه‌م ئاستە‌مه، ئاخەر هیچ که‌ منداڵ بووم، بالاشم کورت بوو و نە‌مدە‌توانی خۆم قوتار بکه‌م لە‌و ئاوره‌. دە‌یویست که‌ منیش یان وە‌ک دایکم و وە‌ک حە‌بیب بکوژێت یان بە‌ پە‌ندیک‌مدا بدات. دە‌وکاتە‌دا که‌ نە‌مدە‌توانی هە‌ناسه‌ بدە‌م، بە‌ هەر جوژیک بیت راست بوومه‌وه بە‌لام چۆکم هەر لە‌ قە‌راغ تە‌ندوورە‌که‌ داها‌تبۆوه. لێ‌م هاتە‌ دە‌نگ و گوتی:

• گۆر‌به‌گۆر دایک، زێ‌په‌که‌شت ناوا دزیوه؟
دریژه‌ی به‌ جینیوان دا و نە‌یدە‌بر‌پ‌یوه...

چۆماغه‌که‌ی وا لە‌ پشتم دابوو که‌ لە‌بەر ژانی پشتم بە‌ری چاوم تاریک ببوو، هەر بومه‌لێ‌تیک‌م دە‌دیت. ئە‌ماشام کرد بستمی تە‌ندوور لە‌ تە‌نیش‌ت تە‌ندوورە‌که‌یه. بستم، ئاسنیک‌ی پانه‌ و لە‌سەر تە‌ندووری دادە‌نێن بۆ بن مە‌نجە‌ل و قاپ و قاچاغ. پۆبوومه‌ بستمی تە‌ندووری و بە‌ هیز و قە‌وه‌تی خۆم زە‌بریکم وە‌شاند راست وە‌ خالیگە‌ی که‌وت. زیقە‌ی لێ‌وه‌هات و تە‌خت لە‌ عە‌رزی که‌وت و

^۱ «هەولای» یان «هەولای» و زۆرجارانی «هەبه» کورت‌کراوە‌ی «هە‌بدوللای» یه‌ و لە‌ موکریان بە‌ هەر‌چوار شتیه‌ به‌‌کاری دێنن.

له خوئی گهوزا. واشی لینه بوومه وه. هه ستامه وه و زه بریکئی دیشم له پشتی دا. ته ماشام کرد هه ست و خوستی نییه. جووله ناکات. ترسم ریکهوت و ههر وا به بیتهوشی به جیمهتشت. به سه رلیشتیواوی رام ده کرد. نه مده زانی چ بکه م؟! له پرا خوم له بیستانی خومان دیته وه. ته ماشا ده که م ره حمانی برام منی دیوه و به دوومدا را ده کات و ههرام ده کاتی:

- کاکه؟ کاکه؟ بو کوی؟ منیش به ره. کاکه گیان؟ کاکه؟

من که خوم لیباره و له وه پری سه رلیشتیواوی دام، نه مده توانی بیر له ره حمانی براشم بکه مه وه. ناچار بوی گه پامه وه و یهک-دوو به ردم رتهالاند و گیرامه وه. له چوم په ریمه وه. هه جمنیم نییه، له و میشه یه بو نه و باغ، له و بیستان بو نه و متریگ و له و موچه یه بو نه و مه زرایه. له پر خوم له «میسه ی کوردان» دیته وه.

در غه نیه دیسی در گیتی زلام چوم له سه
هه جمانی به در گیتی گه لته کام گه رکی
دی لیم در وان به زای هه لای نه
دیه لیم کاسرایی دنیوه جو گهات به روا
به زوری همه شایگی کردم گهت خلای
گهی گهت خلای شایم گهت لیریه رکی
گهت ز دایم دیکه کردم سه ری خوم
گهت لیریه خوشم سازانم رو ده لوی کم
گهت بابت گهیه گهیه چوه زوری
به ریکه لیری زنیگی جلیل گهات به ردی
به زوری به ردی به و تاخیه تماشا کرد
فانیمگی دنیوه چو بایلی داوه ته وه

تا لای نیوه رۆ خوم له
بن نه و ده وهن و پنجه که دا
هه شار دا. کونی مشکیم
پن ته نگه. له هیه کوی
هه جمنیم نییه و نوقره
ناگرم. لای نیوه رۆیه گوتم
با سه ریک له قه راغ شار
بدهم بزایم چ باسه؟
نه مویرا بچه ئاستی
بیستانی خومان. چوم بو
به ستینی چومی. خه ریک
بوو به پهمه وه نه وه ره.
چاوم لیکرد «نامینه
سوور»ی ئاوکیشمان
هاتبوو بو چومی ئاوی
به ری. هه رای لیکردم
گوئی:

- سه به قوور نه وه بو کوی ده چی؟ زردایکت ده حالی خوئی دایه و منداله که ی له بهر چوه و خووشی نه وه له گیانه لالا دایه. برۆ له و نارانانه مه مینه وه. باوکت کون به کون له تو ده که بری. وه بهر چنگی بکه وی لیکه هه لده دیت و که ولت ده کات. برۆ و پشت سه ری خوشت چاو لیمه که وه.

که وای گوت، هیندهی دی ترسم ریځکوت و نه په پرمهوه، گه پرمهوه دواوه. دهیان پرسپاری زیاترم لا دروست بوو! نه وچار پروو له کوئی بکه؟ خو من له شار و له کولانه کانی خوځمان به ولاره پروو له هیچ کوئی نه کردووه. شهو له کوئی بخهوم؟ چ بخوم؟ بلتی بابم بمدوزیتهوه چیم لیکات؟... به دهم فکر و خه یالانهوه سهری خوم هه لگرت و ریگام داگرت. نه مده زانی بو کوئی ده چم. که سهرم هه لینا ده بینم له ناو دیهاتیکي دام به نیوی «که ریزه ی شیخان»^۱. له نیزیك شار، دهرکه یه کی زه لایم بیني. چووم له سهر خواجه نه ی بهر دهرگاهه هه لتوته کام. ههر کهس دیت، لیمده پروانیت و به سهرسه کوتم را ده زانن مندالی نهو دییه نیم! کابرایه کی ده نیوچوو هات له دهرگاهه پرواته ژوور، ته ماشایه کی کردم گوتی:

- خه لکی کوئی؟!

- خه لکی شایم.

- لیتره چی ده کی؟!

- زردایکم دهریکردووم و سهری خوم هه لگرتووه و خوشم نازانم پروو ده کوئی کهم.

- بابت هه یه؟

- هه مه.

چو ژوور، بریک پیچوو، ژنتیکی جحیل هات بردمی بو وه تاغیک، ته ماشام کرد خامیکی ده نیوچوو پالی داوه ته وه و کابرای پیریش به حه واره پاره ستاوه، سلوم کرد، گوتی:

- دانیشه، له چی ده گه پری؟

- زردایکم دهری کردووم و پرووم دیره کردووه.

به ژنه جحیل که ی گوت که به ره له مدبه قی نان و مانی ده نی، منیش چووم. دیار بوو نه واران نانی خویان خواردبوو که چی، قاپیکی شوربا و گوشت و سفره نانیان له پیشی دانام، تیر و پریم خوارد. لهو دهمه دا خانم هاته مدبه قی گوتی:

- لیتره به و مه پرووه لای زردایکت

به کابرای پیریشی گوت که:

- بیبه باغی با ناگای له باغ بیت تا نه هیلن مهړ و مالآت بیتنه ناو باغه که و عه دمی کهن.

کابرای پیر وه پیش خوی دام بو باغی قه یسی که تازه ناوی تیده گه یی.

پوژیکي له باغ بووم که کوره کی خامی، «پاشاخان» له شار هاته وه. خه بهریان دابوویه که خانم کوره سابلاییه کی ناردووه بو باغ تا ناگای له باغ بیت. پاشاخان به خوی و چهند مندال هاتن بو لام له باغ. له پیشدا ده ستیان کرد به «چه لیک منزل» و گالته ی تر، منیش ده گه لیانا. پاشان

^۱ نهو گونده له لای پوژناوای سابلان هه لکه وتووه. نهوکات ده وری ۶ کیلومیتر له مه هاباد دوور بوو، تیتستا ده لین مووچه کانی ده گه ل شار تیکه ل بوون.

دهستان کرد به زۆرانی [زۆرهوانی] و منیشی دهگه‌ل کورێکی هاوته‌مه‌نی خۆمدا پێک‌هه‌لپێژاند. ئه‌وه‌نده‌ی بێتی یه‌ک و دوو، له‌ عه‌رز دا. پاشا‌خان که‌ ئا‌وای بێنی، که‌ یفی پێم هات و ده‌گه‌لم بوو به‌دۆست. چ به‌ مندا‌لی، چ به‌ گه‌وره‌یی پێم شک نایه‌ت که‌س پشتی له‌ عه‌رز دابم. بۆ پۆژی داها‌توو ته‌ماشامان کرد له‌شکرێک که‌ یه‌کجار زۆر بوون به‌ به‌ر پێگاکه‌ی ده‌م باغه‌که‌دا

عه‌لی ئاغای حاجی ئیله‌خانی (عه‌لیار). مه‌شه‌هور به‌ ئه‌میر ئه‌سه‌د

تێپه‌رین. هه‌مووی هه‌ر کورد بوون. له‌ مه‌نگور پرا بگه‌ر تا دێیۆکری، عه‌شایر ده‌پۆیشتن بۆ سه‌ر سمکۆ. چه‌ند نه‌فه‌ر نه‌فه‌ری تێرانیان ده‌گه‌ل بوو. ئه‌و عه‌شایرانه‌یان ده‌برد بۆ سه‌ر سمکۆ. بۆ لای نیوه‌پۆیه‌ له‌ «مه‌حمه‌شه‌»^١ لاده‌ده‌ن و بار ده‌خه‌ن بۆ چه‌سانه‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌مان زانی بووه‌ به‌ ته‌ق و هوور.

پاشان بیستمانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر لقه‌دارێک دوو نۆکه‌ر لێیان ده‌بێته‌ شه‌ر و یه‌کیان ده‌کوژرێت. ئه‌وجار ئه‌وانه‌ی تر پێوه‌رده‌بن. له‌و شه‌په‌دا چه‌ند ئاغای مه‌نگور و دێیۆکری ده‌کوژرێن. نۆکه‌ر هه‌ر باسیان نا‌کرێ که‌ زۆریان لێ ده‌کوژرێ. چا‌وی «عه‌لی ئاغای حاجی ئیله‌خانی»^٢ ده‌و شه‌په‌دا کوێر بوو.^٣ تێتر له‌شکر بۆی نه‌کرا بچێته‌ شه‌پی سمکۆی و

^١ ئه‌و گونده‌ ١٥ کیلۆمه‌تر له‌ که‌رتێزه‌ی شێخان و له‌ مه‌هاباد دووره‌ و له‌ باکووری مه‌هاباد و باشووری شاری نه‌غه‌ده‌ هه‌لکه‌وتوو.

^٢ عه‌لی ئاغای ناسراو به‌ (ئه‌میر ئه‌سه‌د) گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی دێیۆکری بوو. زیاتر له‌ ١٧ دێی هه‌بوو. دوکتور ئاسۆ له‌ کتێبی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیدا به‌ناوی (خاطرات زندگی پرماجرای دکتور آسو، نووسینی: دکتور قادر محمودزاده (آسو): ل: ٧٥ ئا‌وا له‌سه‌ر عه‌لی ئاغای ده‌دۆی: (عه‌لی ئاغای ئیله‌خانزاده‌ پیاویکی که‌له‌گه‌ت و به‌خۆوه‌ بوو. چا‌ویکی له‌ شه‌پی مه‌حمه‌شه‌ی ده‌گه‌ل مه‌نگوران کوێر ببوو. عه‌لی ئاغای ده‌نیو کورده‌کانی نزی‌ک له‌خۆی و خزم و عه‌شیره‌تی خۆی به‌ «ئینگلیس» نا‌ودێر بوو به‌و مانایه‌ که‌ پیاویکی وشیار و فێله‌زان بوو. ئه‌و ده‌گه‌ل شایه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ئێ‌وانی خۆش بوو ته‌نانه‌ت ناستا‌وی له‌ شایه‌کانی قا‌جار وه‌رگرتی‌وو. شاری بۆ‌کان به‌خ‌ری ئی ئه‌وان بوو). بنه‌مائه‌ی ئیله‌خانی، پاشان بوون به‌ سێ به‌ره‌: ئیله‌خانزاده‌، عه‌لیار، موه‌ته‌دی. شوێنی دانیش‌تنی سه‌ره‌کیان «بۆ‌کان» و «چه‌مامیان» بوو، عه‌لی‌ئ‌اغای خۆی له‌ گوندی «کانێ‌ره‌ش» داده‌نیشت. له‌ مانگی گولانی سا‌لی ١٣٢١هـ/١٩٤٢ز بوو به‌ فه‌رمانداری شاری سا‌بلا‌غ.

^٣ له‌سه‌ر ئه‌و شه‌په‌ کاک چه‌سه‌نی قازی نامه‌یه‌کی بۆ نا‌ردم که‌ له‌لایه‌ن یای «ئالما فاسوم» یه‌ک له‌ میسۆنێره‌کانی ئه‌مریکا‌یی که‌ بۆ پۆزنامه‌ی کوردستان مینش‌تیری نووس‌یویه‌تی. بر‌وانه‌ لاپه‌ره‌ی ٤٨٦.

هه‌مووی بڵاوه‌ی کرد. هه‌ر ئه‌و پۆژه له‌شکر گه‌رايه‌وه‌ شار و دێتمان چه‌ند که‌لاک له‌سه‌ر بارگین دابه‌ستراون. چه‌کداری مه‌نگور به‌و لايدا پۆيون و ديبۆکرييه‌کانيش به‌و شۆينه‌ی پيشووياندا گه‌رانه‌وه‌.

مانگيک زياتر يا که‌متر له‌و دنيه‌ بووم. تير و پر بووم. ده‌رپيه‌کی خام و جووتیک که‌وشی يه‌مه‌نی سووريان بۆ کرپيووم. خه‌به‌رم زانيوه‌ که‌ زردايکم خۆی و ئه‌و کوره‌ی ده‌ زگيدا بووه‌ مردوون. ئه‌وه‌ی له‌ زگيدا بوو هه‌ر پۆزی يه‌که‌م مردووه‌ و خۆشی پاشی سێ پۆزان که‌ له‌سه‌ر جیگا ده‌بێت، ده‌مری. پوورم که‌ دیسان شاشان تيته‌ه‌لکيلابوو و ئه‌ویش زيز ببوو، پۆشيبوو بۆ مالی خزميکیان، باهم که‌ ده‌بينی که‌سی له‌ ده‌وره‌ نه‌ماوه‌ و شاشان و حه‌بيب مردوون و که‌س نيه‌ ناگای له‌ په‌حمان بێت، هه‌له‌ده‌ستی ده‌چیت پوورم ده‌هينيه‌وه‌ مالی.

له‌و به‌ينه‌شدا نازانم کێ خه‌به‌ری دابوو به‌ خانم که‌ ئه‌و هه‌تيوه‌ دايمي خۆی کوشتووه‌. پۆزیک له‌ باغ ده‌گه‌ڵ پاشا خانی لیمان بوو به‌ شه‌ر. ئه‌و خۆشخۆش به‌ زلانی و به‌ شه‌ق لیم ده‌دات و منیش هه‌ر پاشه‌کشه‌م ده‌کرد. به‌ هيچ ده‌ستی هه‌له‌نه‌ده‌گرت. گه‌رم داهااتووه‌ و هه‌رچی هااته‌ به‌رده‌ستی پێمدا ده‌دات. به‌ردیکی هاوپیشت پێک وه‌سه‌رم که‌وت و خۆن فيجقه‌ی کرد و به‌ پوومه‌مه‌دا هااته‌ خوارێ. که‌ خۆنم دیت، به‌ری چاوم تاريک بوو. ئه‌وجار پۆيووم. ده‌ بنه‌ خۆم نا و به‌ مست وه‌سه‌ر و گوێلاکی که‌وتم. ده‌رفه‌تم نه‌ده‌دايه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌. چه‌ند مندالێک که‌ له‌وێ بوون به‌په‌له‌ خه‌به‌ريان برده‌وه‌ نێو دی. ته‌ماشام کرد ئه‌وه‌ دوو نه‌فه‌ر پياوی زه‌لام به‌ راکردن به‌ره‌و ئيمه‌ دین. که‌ ئه‌وه‌م دیت، يه‌کپێ له‌سه‌ر پاشاخانی راست بوومه‌وه‌، جا وه‌ره‌ را که‌.

هيچ که‌ به‌و شه‌ره‌ ماندوو ببووم، هينده‌ی دیش به‌و هه‌لاتنه‌ برکم کرد. ئیدی باسی ئه‌وه‌ش ناکه‌م که‌ هه‌نگاوه‌کانی ئه‌و دوو که‌سه‌ به‌ دوو لوقاوی من ده‌بوون، بۆيه‌ له‌ کوچه‌ی باغی «عه‌زیز ئاغا» گیرام. هه‌تا توانيان تيان هه‌لدام. به‌يه‌کجاری له‌که‌لکیان خستم. ئه‌وه‌نده‌يان به‌ نووکه‌ شه‌ق له‌ که‌له‌که‌ و سينگیان دابووم که‌ په‌راسويه‌کم شکابوو. کاتيک له‌ لیدانم ماندوو بوون، ئه‌وجار په‌کيشيان کردم تا بمگيرنه‌وه‌ بۆ ناو دی. هه‌روا که‌ به‌ په‌کيش په‌کيش ده‌يانبرده‌وه‌ بۆ لای دی، يه‌کیان هااته‌ ده‌نگ و به‌ ئه‌وه‌ی دی گوت:

- به‌ غه‌وس بيه‌ينه‌وه‌ دی، پاشاخانی ده‌یکوژیت، خۆ ئيمه‌ له‌که‌لکمان خست. با به‌ره‌لای که‌ین و پروات به‌سيه‌تی.

هه‌ر له‌وێ به‌ره‌لایان کردم. هيلاک و شه‌که‌تم. ته‌واوی قابله‌ندم به‌ خۆین و قوور سواغ بووه‌. زمانم وا ويشک بووه‌ که‌ تهم بۆ قووت نادریت. به‌هه‌ر حالێک بێت خۆم گه‌يانده‌ جوگه‌ ئاوێک. تاوێک بۆی درێژ بووم. تیشی گیانم که‌مێک سووک بوو. ئاوێکم به‌ سه‌ر و گوێلاکه‌دا کرد و که‌مێک هايمه‌وه‌ سه‌ر خۆ. دیسان فکر و خه‌يال هه‌لپانگرتم. نه‌مه‌زانی روو له‌ کوێ که‌م؟! بگه‌ریمه‌وه‌ دی، ده‌کوژیم. ده‌رۆمه‌وه‌ بۆ شار، ژنی باهم کوشتووه‌. باهم تووشم بێت، پۆشم لیده‌ستينیت. ورده‌ورده‌

سالی ۱۳۰۳ هـ - ۱۹۲۴ ز. سەید جامی جەعقەری دەگەل کۆرەگە
سەید قادر جەعقەری

برسیتیش ھێرشى بۆم ھێناوه.
چوومەو ھە شاری و لە بازار دەخولیمەو
و لە مەیدانی ئاردی لە تەماشای
سەحربازان راوەستابووم. دیتم
دەستیک لەسەر شانم دەدات، کە
تاوێم دایەو «سەید پەحیمی سەید
جامی» بوو. بانگی کردم و لە خەڵکە کە
دووێری کردمەو و گوتی:

— بۆ نایە کەم، پۆژانە گامیش و
مانگاگانم بەرە ئەو دیوی
قۆرغی بیانلەو پێتی و ئاگات
لێیان بێت؟
وا دیار بوو کە گاوانە کەیان
دەکر دیوو. دەگەل خۆی بردمی بۆ
تەویلە کە ی. ئەو لای نیو پەڕۆیە بەلام
مالات ھەر دە تەویلە دان. ئاردی نان
و پێخۆریان بۆ دە تۆرە کە ی نام و
مالاتە کەم وەپیش خۆم دا بۆ مەزرای

«داشته مر». مەزراکەش و دینە کەش ئی خۆیان بوو. مالات دمیان لە لەو پەڕین نا و بۆخۆش
لەسەر گردی گراوان دانیشتم تا تاو پەڕان و مالاتم وەپیش خۆم دایەو بۆ مالتی و شەویش لە
تەویلە کە دا نووستم. جێگام باش بوو، ئەوێم چاکتر بوو لە کەلاوان. شەوێ کلفە تە کە یان خۆراکی بۆ
ھێنام و جێگای نەرم و نۆلم راخست و بۆی نووستم. یەک-دوو مانگان ئەو ھەلالم بوو.

ئێوارە یەکی گارانم ھێناوە مالتی و دیتم «سەید قادری سەید جامی» برای سەید پەحیمی،
لێدرا بوو و تۆرا بوو و توو پەڕ بوو، لەسەر پلێکانە کان دانیشتبوو، نازانم جێی بە کێ دەدا؟ ئەو ھەندە
توو پەڕ بوو کە ئاگای لە دمی نەبوو کە دەلتی چی! لەبیرم نەماو بۆچی لە پلێکانە کان دەچوومە
سەر، لە پەڕ سەید قادر پەڕی ئەوانی بە من دەرکرد و بەربوو جێیو دان و قەسە سووک پێم، خۆ
لێ پەڕانەو ھەشی نەبوو. لێی چوومە پێش و گوتێکە ییم بێتک بادا و زللیکی باشم لە بنانگوتی دا،
کردی بە قاژ و قێژیک نەبێتەو. منیش گوتم وەک پاشا خانیم لێدە کەن با بۆی دەرچم. تا «بارامە
کۆتر» ی نۆکەریان و سەید جامی نەیانزانێو، با راکەم.

ئێستا لە ھەول دام شوێنیک بدۆزمەو تا شەو لێی ستار بم. ھەر لە گۆترە و لەرووی ناعیلاجی،

رووم له لای «پردی سوور» کرد و چوومهوه لای «علی‌آباد»ی،^۱ له‌ویشرا خوّم گه‌یاندۀ «پشته‌پ»ی.^۲ لامدایه مالیکي و داوای نانم لیکردن. ئەوانیش نانیکیان دامی. نانه‌که‌م که خوارد ئەوجار به زنوتیری «چواربه‌ردان»دا^۳ شوږ بوومه‌وه. لای نوژن‌شیتوان گه‌یمه «گه‌نه‌دار»ی.^۴ له ناو دیدا خولیکم لیدا. دیتم که‌س ناناسم. له پرا چاوم به مزگه‌وت که‌وت. وه‌ژوور که‌وتم. دیار بوو جه‌ماعه‌ت له نوژن قوتار بیوون. چه‌ند که‌سیک له‌ولاوه دانیشتبوون، که منیان دی، ده‌ستیان کرد به سرت و خورت، جا پرسیار به لیزمه به‌سه‌رمدا بارین:

- کوئنده‌ری؟
 - سابلایم.
 - لیره چ ده‌که‌ی؟
 - ده‌گه‌ل زردایکم شه‌رم بووه و راوی ناوم.
 - پاش توژیک مه‌لای مزگه‌وته‌که‌ گوتی:
 - کوری کئی له سابلای؟
 - کوری سوّی مه‌ولووده چرچی.
 - ده‌ی باشه که وایه که‌س نییه بچی بو لای، راست به‌وه با بچینه‌وه مالی ئیمه.
 - وه‌پیش خوّی دام بو مالی خوین و له ریگا پینگوتم:
 - باوکت باش ده‌ناسم. تازه مه‌چووه بو لای زردایکت و لای ئیمه بمینه‌وه.
- به دهم ریگاوه که ده‌چوینه‌وه بو ماله‌که‌یان بوّی باس کردم که له «مزگه‌وتی سوور» جیرانمان بوون و باهمی باش ده‌ناسی. دیار بوو که‌م و ژور ده‌یزانی که چه‌ند داماو بووم به ده‌ست زردایکه‌وه. ئەو له مزگه‌وتی سوور فه‌قّ بووه. له‌لای «مه‌لا په‌حمانی گه‌وره» خوئندووویه‌تی. سالتیک پیش ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه و له‌و دئی به‌ووته مه‌لا. هه‌ر له‌و دئی‌ش ژنی هیناوه. ئیستا ژنه‌که‌ی دووگیانه و زگی زه‌لامه و مندالی به‌رتویه. شه‌و پاش نان خواردن، نووستین. به‌یانی ته‌ماشام کرد ژنه‌که‌ی مانگاگانی ده‌برد په‌گه‌ل گارانیتیان بخت. کاتیک که هاته‌وه خه‌ریکی ته‌ویله بوو و ده‌یمالی. من راست بوومه‌وه و چووم یاریده‌م دا. به شه‌نه په‌ینه‌که‌م له سه‌وته ده‌کرد و ژنه‌ش ده‌یبرده سه‌رانگوئیلیکی. به‌م جوّره ته‌ویله‌مان خاوین کرده‌وه. مه‌لا که له مزگه‌وت هاته‌وه، نان و چایه‌کی تیر و ته‌سه‌لمان خوارد. ئەمجار «مه‌لا علی» پئی شاری گرت و لای شه‌وئی هاته‌وه.

^۱ به‌دواداچوونم بو ئەو گونده کرد، به‌داخه‌وه چیم ده‌ستگیر نه‌بوو.

^۲ "پشت ته‌پ" له ۴،۵ کیلۆمتری باشووری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتبوو. ئیستا ده‌گه‌ل سابلای تیکه‌ل بووه‌ته‌وه.

^۳ ئەو شوینه له نزیك پشته‌پی بووه. ئیستا بووه‌ته "دانشگاه پیراپزشکی". زه‌مانی کۆن قاوه‌خانه‌یه‌کی لیبو که به‌قاوه‌خانه‌ی چواربه‌ردان مه‌نشوو بوو. له‌وێ قاچاغچی لایانده‌دا و باره‌کانیان له‌وێ را ده‌برده ناو شاری.

^۴ گه‌نه‌دار له ۳۸ کیلۆمتری باشووری مه‌هاباد و له سه‌ر ریگای مه‌هاباد سه‌رده‌شت هه‌لکه‌وتووه.

چاوم لیکرد کراس و دهرپیتی خام و کهوايه کی بۆ کریبووم. هەر زوو ده بهرم کردن. منیش چاکه یانم له چاودا بوو. له مالدئا وهک هه لووک هه لده سوورام، مه لاژنم هه ساندبووه، زۆرم لئ پازی بوو. جارجار ئاوی بۆ گهرم ده کردم و له سه ر شوړکه ی خۆم ده شوست، زۆر ده خوشیدا بووم. یه ک-دوو مانگان لهو ماله بووم.

زۆر تاسه ی په حماني برامم ده کرد که پاشی مهرگی دایکی ده بی کئی ئاگای لئی بیت. پیمخوش بوو بزائم له مائی بابم، پاش من چ پرووی داوه! پۆژ نه بوو بیر لهو شتانه نه که مه وه. به یانییه کی که نانی به یانیم خوارد گوێلکه کانم برده مه زرایه. فکر و خه یال لیم نه که ران. ده خۆم نووسام و هاتمه وه شار. به ئیو می شهیدا چوومه بیستانی خۆمان. پوانیم پوورم ئاوی گهرم کردووه و په حماني برام ده شوات. بابم له بازار نه هاتوته وه. چوومه لایان و خۆم لئ ئاشکرا کردن. که چاویان به من که وت، شاگه شکه بوون! هه ردووکیان ده ستیان له مل کردم. پووره کهم ده گریا! په حمانيش وپرای ئه و! لای خوی دایکی ئه وم کوشتووه و ده بوو رقی لیم بایه، له خۆشی دیتنه وه ی من فرمیسک له چاوانی به ند نه ده بوو! پوورم به په حماني گوت:

- لای باوکت مه لئ کاکم هاتوته وه. ئه ویش گوتی:

- باس ناکهم.

له ترسی بابم که نه کا بیته وه مأل و من له وی بیینیت، منی برده قه راغ بیستان و نان و خواردنی بۆ هینام و چاشی دامی و گوتی:

- جارئ خۆت پیشانی بابت مه ده با ماوه یه ک تیپه ر بیت و مه سه له که ت با کۆن بیت تا بزاین چۆن ده بی.

لای نیوه پرویه و بابم بۆ فراوین دیته وه بیستان، ده بوايه پۆیشتبام. لای ئیوارئ سه ردانم کردنه وه. هه ستم کرد که ناویرن خۆم لیدهن. زوو زانیم شتیک قه ووماوه. نازانم بابم به کویدا زانیویتی که من چوومه ته وه بیستان؟ تیر و پری له پوورم داوه و هه ره شه ی لیکردووه که من نه دوینئ و رینگه م نه داته وه بۆ مأل. په حماني زۆر خۆشده وی و له وی نه دابوو به لام چاکی له په حمانيش هه لپچابوو و نه تهری نه بوو بۆ لام بیت. شه و بۆ نووستی هه یج جیگایه کم نه بوو، نه مده زانی له کوئی بخه وم. به ناچار چوومه قاوه خانه ی «قادر سیله ی»^۱.

^۱ قادر سیله باوکی ئاغای سوله یمان قزلی بوو. مالیان له گه ره کی خرپی و قاوه خانه که شی جیرانی شیرنیفرۆشی عه لی خومایزی بوو.

نازاد کردنی سابلآغ له لایه ن سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

به یانی زوو به ته ق و تۆقی سمایل ناغای سمکۆ راست بوومه وه. سمکۆ به سهر سابلآغیتی دادا و بو تاوه لاتی ته وای شاری گرت. له شکرکی زۆری سهربازی ئیران له شار بوون. ئەو زمان سهربازخانه نه بوو، هه موو ده نیتو شاریدا بوون. فه رمانده که یان نیتو مه لیکزاده (ملکزاده)^۱ بوو. مزلی له گه ره کی جووله کان بوو. سهربازا کانیس جیگایان بو له مزگه وتان کردبوونه وه. به شی هه ره زۆری له مزگه وتی سوور بوون. جا شار به فه رمانده و به سهربازوه هه مووی گیرا.^۲ له «مه حموودکان» ی خۆم له ته ماشایه بووم که هه موو سهربازه کانیان خر کردبووه و به په شاشان هه موویان کوشتن. نه فه ریگ له نیتو که لاکه کاندای پای کرد. سمایل ناغا ده ستوری دا که ته قه ی لیتمه که ن. زۆری نه مابوو له لیوی خه زایی^۳ ناوا ب و قوتاری بییت که سمایل ناغا تفه نگی له پیاویکی خۆی وه رگرت و له و دووره وه را ته قه ی لیگرد و گه وزاندی. له و نه فسه رانه ی له بهر پیتی دانیشتبوون،^۴ له یه کیانی پرسی:

— هه رالی سن؟ [خه لکی کوپی؟]

^۱ له زۆر سهرچاواندا نازاد کردنی شاری سابلآغ له ژیر ده سته لاتی په زاشای داگیرکهر له لایه ن گه وه سهر کرده ی کورد سمکۆ شکاک به «هیرش» نیتو ده بردی. نووسه ری ئەو دێرانه ئەوه به هه له ده زانیته بۆیه ده سته وازه ی «نازاد کردنه وه» له سهر دێره که دا به گونجاو ده بیته.

^۲ ماژۆر (سهرگرد) ملک زاده ی هیربید فه رمانده ی هه نگی چواره می ژانده رمه ری که به هه نگی پۆلایین ناوی ده رکردبوو. له ریکه وتی رێبه ندانی سالی ۱۲۹۹ له لایه ن په زاشاوه فه رمانی پ و درا تا هیزه که ی له مه هاباد جیگیر بکات.

^۳ نازاد کردنه وه ی سابلآغ له لایه ن هیزه کانی سمایل ناغای سمکۆ له ریکه وتی (۱۹۲۱/۱۰/۰۶ - ۱۳۰۰/۰۷/۱۸) پرووی داوه. به پیتی ئەو ریکه وته، ته مه نی کاپتان هه مه د ۱۳ سال بووه. پروانه: کتیی: (کورت ه میژووی بزوتنه وه نه ته وایه تییه کانی کورد) نووسینی: (دوکتور سادق شه ره فکه ندی)، وه رگیران له فارسییه وه: (ته ها عه تیقی)، ل: ۸۹ - کتیی: سمکۆ (سمایل ناغای شوکاک) و بزوتنه وه ی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه که م ۱۹۹۵ - ستۆکھۆلم - ل: ۵۱۵ - کتیی: (میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگیرانی: مه مه د پیرانی - چاپی یه که م - تاران - ل: ۸۹ - په رتووک: (نگاهی به تاریخ مهاباد) نووسینی: سید محمد صمدی - ل: ۸۶ - کتیی بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربید. هه ره ها له کتیی کورته میژووی بنه ماله ی قازی دا له لاپه ره ی ۴۶ نووسراوه که له مانگی ئۆکۆبری ۱۹۲۱ سمایل ناغا هیرشی کردۆته سهر سابلآغ.

^۴ «خه زایی» کیتی که له باکووری شاری سابلآغ و له سهره تای رینگای ورمی هه لکه وتوووه. گه ره کی مه حموودکان ده که وێته قه دپال و گه ره که کانی فه ره نگیان و موکریان ده که ونه پشت و گه ره که کانی باغی سمایل ناغاش ده که ونه پێده شتی ئەو کێوه.

^۵ به پیتی ئەو سهرچاوانه ی له په راوێزی سهر وه نووسراون له و شه ره دا ته نیا چوار که سی په دار زیندوو مانه وه، ماژۆر مه لیکزاده هیربید، نایب هاشمی ئەمین، سلطان مه مه د ته قی ئالپ (ئەو که سه له داها تودا کرا به شاره داری شاری مه هاباد له نیتوان ساله کانی ۱۳۳۴ - ۱۳۳۶) و که سیک به ناوی نازه رتاش.

— مړندی. [مړند]

— کوږه بید، کوږه. سه نیندی^۱ [پروانن، ئیستا ده بیینی، کهوت]
ئیمه منداله کان پویشیتین و نه مانزانی «کوږه سه نیندی» [پروانن، ئیستا ده بیینی] چی به سهر هات؟
مه لیکزاده و چهند نه فەر له نه فسه ره کانی لای سمکو دانیشتبوون. خوی له بهردیک و
نه فسه ره کانیش له خوار بهرده که و له بهر پی سمکو دانیشتبوون. هاوکات شکاک به شارپوه
وهربوون و شاریان گهسک لیدا و تالانیان کرد. هه رکه سیکیان له ناو شار گیر کهوتبا کوږه وینجه یان
له کوږل قایم ده کردن یه کسه ر بو مه حموودکانی بو ولاغه کانیان. به چاوی خوډیم که سهرداری
بوکان ده گهل چهند حاجی (عمیان شا)^۲ کوږه وینجه و گیایان لی بار کردبوون. نارقه یان له
پرووخساری ده هاته خوار. ماندوو و هیلاک ببوون. جا حاجیه کان چهند جوان بوون که شیده یان به
سهره وه، کوږه وینجه یان به کوږه وه، گوږلاکیان پیس و قووړاوی، نارقه یان تک تک به تهوږلیاندا
ده هاته خوار، وهخته بوو سوږیان بچیت بو چوپړه ټاوږیک، کهس نه بوو بیاندا تی.
بوخوډم له مه حموودکانی بووم که «برایمه گوچ» هاته لای سمکو و شکایه تی کرد و گوتی
تالان کراوم. جا برایمه گوچ زور «شاریکی»^۳ چاک بوو، هاته پیش سمکو و پییه لگوت، سمکو
نه مری کرد چی چووه بیده نه وه. به برایمه گوچی گوت که:

— ئیوه له شکر تان کردبوو که بیتنه سهر کوردان و تهنگان به شکاکانه وه بنین، ئیوه کورد نینه.
جا دهو شه پره شدا کوریکی ره فیتقم هه بوو که تهنگدز و فیشه کدز بوو، ناوی «سه لیم
جه وه هری» بوو، کاتیک له گهرمه ی تهقه کهدا سهر بازیک ده کوژری، ده بیه وی بچیت تهنه که کی
هه لگریته وه، نازانم له کووی را فیشه کتکی پیوه ده تین و نهویش ده کوژریت.
ناخری نه مزانی که سمکو چی له مه لیکزاده و نه فسه ره کان کرد، به لام پاش نه وه ی بوخوی
شاری به جیهیشت که سیک ی به نیوی «شیخ عه بدوللا» کرد به حاکمی سابللاغ. له شکره که ی هه لگرت
و پوی بو لای سه قز و هه وشار و تیله کوږه.

منیش لهو بهینه دا دهستم کرد به فروشتنی «هه لوی دویمه». شه واندهش بو نووستن ده چوومه
بو قاوه خانه ی «قادر سیله». پاش ماوه یه ک «شیخ عه بدوللا» پوی و له جیاتانی که سیک به ناوی
«حاجی سه مه د خان» بوو به حاکمی سابللاغ. حاجی «سه مه د خان» کابرایه کی ردین سپی، ریش
پان و دینداریکی ویشک بوو. له مانگی ره مه زاندا هه ر که سیک پوژووی خوارد بایه باسی سهر بوو
و خه لکی به توندی جهزا ده دا.

^۱ نه و دپړانه زور به ناروونی نووسراون. بو تیکه ییشتن له مانای دپړه کان ده گهل چهند شاره زای زمانی نازه ری
هاو فکرم کرد که نه وان ناوا وه ریانگیرا که نووسراوه.

^۲ نهم وشه یه ناروونه و دیار نیه که چ نووسراوه؟! هه ولَم داوه وهک خوی بینووسمه وه.

^۳ مه بهستی کاپیتان "شایره یا شاعیر" ه و وشه که ی به هه له نووسیوه.

رابه‌ری نه‌ته‌وی گه‌لی کورد نه‌مر سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

پشت ملم دا و هه‌ره‌شهی لێکردم که
جاریکی دی شه‌پ بکه‌ی چاوه‌کانت
ده‌ردینم، به‌و جو‌ره وه‌ده‌ریان نام.
منیش که‌شه‌فه‌هه‌لوام له‌سه‌ر سه‌رم
دانا و وه‌ده‌ر که‌وتم. هه‌تیویش بابی
نان فرۆش بوو، هاتن بردیانه‌وه.

تا ولات گه‌رم بوو، تیشکی خۆپ
پێخه‌وم بوو، که‌ شه‌ویش داده‌هات،
قوژبێکم ده‌دو‌زییه‌وه خۆی لێ گ‌لۆله
بکه‌م. پو‌ژانه که‌ له‌ بازار شت
ده‌فرۆشم، تووشی بایم ده‌بم به‌لام
پووم لێ وه‌رده‌گیریت و خۆم
تیناگه‌یینیت. نه‌وه له‌ حالیک دایه که
هه‌موو بازار ده‌زانن که‌ زردایکی
خۆمم کوشتوه. پو‌ژنیک مجو‌عه‌مه
له‌سه‌ر سه‌ر ده‌منه‌پراند:

— هه‌لوا، هه‌لوا، دۆیمه.

له‌ ناکاو په‌حمانی برام که‌ له‌تێو

قه‌بران ده‌گه‌ل مندا‌لان گالته‌ی ده‌کرد، چاوی به‌ من که‌وت و پۆم هات. باوه‌شی ده‌به‌رنام، تیر
پاممۆسی و ماچم کرد، گوتی:

— کاکه‌ وریای خۆت به‌، خالم ده‌لێ تووشی بم وا و وای لێده‌که‌م.

— پێمگوت: مه‌ترسه‌ و ناکام له‌ خۆمه‌.

که‌مێکم دل‌خۆشی دایه‌وه و دوو شاییم له‌ مستی ناو و پو‌ییشتم.

خالیی په‌حمانی برام، «نه‌حمه‌دی مه‌لا شیخی» بیان پێ ده‌گوت. که‌ په‌حمانم جێ هێشت ده‌گه‌ل

خۆم که‌وتمه‌ قسان.

— جا نه‌حمه‌دی مه‌لا شیخی کییه‌؟ چواری وه‌ک نه‌و ده‌پێچمه‌وه. تێستا گه‌وره‌ بووم و زمانم له‌

سمێلانم ده‌خشینم. گونم ناوی تێگه‌راوه و هیلکه‌ی ده‌ بن هه‌نگه‌لدا ده‌کو‌لینم. شه‌رت بێ

کاریکی پێ بکه‌م کارستان.

هه‌رزه‌کاریم و خوژیاندم

ماله «مه‌لا غه‌فوری کولیجی» ئاوه‌دان بیت که رۆژانه هه‌لواى دۆیمه‌م ده‌داتى و منیش ده‌یفروشم و تێوارانیش پوولە‌که‌ی بۆ ده‌به‌م و قازانجه‌که‌ش بۆخۆم هه‌لده‌گرم. ده‌و به‌ینه‌شدا، بۆ چاره‌په‌شیم فێره‌ قوماڕ بپووم. رۆژانه له‌ نێو قه‌بران، گه‌وره و بچووک، شێروخه‌ت ده‌که‌ن. منیش ئه‌وه‌ی له‌ پاره‌ی وه‌ستام زیاد بووبا به‌ شێروخه‌ت ده‌مدۆراند. تا رۆژێکی هه‌رجی پاره‌ی وه‌ستا و پاره‌ی خۆم هیچ؛ ته‌رازوو و چه‌کوچ و یالته‌به‌قیشم فروشت و هه‌مووم دۆراند. هاته‌وه‌ سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سی جاران و هه‌ناسه‌سارد مامه‌وه. بۆ نانی رۆژ موحتاج بوومه‌وه، به‌لام بۆ خه‌وی شه‌وان ده‌چوومه‌وه قاوه‌خانه‌ی «سمایله له‌گه‌ی»^۱ که رۆژ ده‌بۆوه نه‌مه‌دزانی پوو ده‌کوی بکه‌م؟ تاقه‌ یه‌ک شاییم شک نه‌ده‌برد که تاقه‌ نانتیکی پێبکرم. له‌ برسان هه‌لده‌له‌رزیم. وه‌ک حۆلان ده‌سوورامه‌وه. دیسان که وه‌خۆ هاته‌وه‌ ده‌بینم له‌ قه‌راخ چۆمیم.

زۆرجاران که وا برسی بووم ته‌نیا په‌حمانی برام له‌ فریام ده‌هات و به‌شه‌نانی خۆی بۆ دینام. ئه‌وجاره‌ش بۆیه‌ هاتبوومه‌وه قه‌راخ چۆمی تا به‌شکوو په‌حمانی برام بمی‌نیت و بچیت له‌ لای پوورم نانم بۆ بێنیت و دیسان له‌ برسان رزگارم بکات. خۆ له‌ ترسی باوکیشم ناوێرم خۆم وه‌ده‌رخه‌م. له‌ کونجیکی، کز و مات، ئه‌ژنۆم له‌ ئامیز گرت و تاوێکی باش بۆی هه‌لترووشکام و خۆم مات کرد. به‌لام په‌حمان سۆراخی نه‌بوو، برسیتیش تاوی دا‌بووم. هیچ ده‌ره‌تانم نه‌بوو، ناچار مام بۆ دزینی چه‌ند هێشوو تریه‌ک پوو له‌ باغان بکه‌م. چوومه «باغی گوێزی». «حامیده کوێری» باغه‌وان دیتمی. له‌وێ دزی تریم بۆ نه‌کرا. چوومه «باغی هه‌باس ئاغای»، له‌وێش بۆم نه‌لوا. ئه‌وجار چوومه «باغی مه‌وله‌وی»، ئیستا باغی خۆمه، به‌ نێو جۆگه‌یدا چوومه قۆناغی. به‌ختی من که‌سی لێنه‌بوو. ته‌ماشام کرد، ژنه‌که‌ی مام شه‌ریفی باغه‌وان ده‌ناو باغدا ده‌سوورپێته‌وه. له‌چی؟ نازانم! چوومه ژووری قۆناغی. به‌ دیتنی سفه‌رنانی سه‌ر تاقه‌ و دیزه‌گۆشتی سه‌ر ئاورگ، ئاهێکم هاته‌وه‌ به‌ر. زوو چه‌ند نانتیکم پێچایه‌وه و له‌ باخه‌لم نا. په‌رۆیه‌ک له‌وێ بوو قۆلفه‌م له‌ دیزه‌گۆشت دا و سووکیکی به‌ نێو جۆگه‌یدا نه‌دیو، چوومه ناو مێشه‌ی باغی سیسه‌ی. له‌ چۆم په‌ریمه‌وه و له‌بن دارێک دیزه‌م دانا و نانم له‌ باخه‌لم ده‌ره‌تینا دوودانه‌م له‌ دیزه‌که‌ی کووشی و ملم له‌ شۆرباو خواردنی نا. پاشان که‌وتمه‌ گیانی پله‌گۆشتان و تیرتیر خواردم. گۆشته‌که‌ زۆر بوو هه‌مووم بۆ نه‌خورا. ئه‌وه‌ی مایه‌وه ده‌ نێو نانیکم نا و پێچامه‌وه و له‌ پێچه‌که‌م نا و لوور بوومه‌وه بۆ ناو شاری. یه‌ک‌راست چووم بۆ نێو قه‌بران. ته‌ماشام کرد، خه‌لک ئه‌وه کۆمه‌ل کۆمه‌ل ملیان له‌ شێروخه‌تی ناوه. منیش ئه‌وه له‌

^۱ ئه‌و قاوه‌خانه‌یه له‌ مه‌یدانی مه‌نگوران بووه. سمایله له‌گه‌ و برایمه له‌گه‌ هه‌ردوو کوێری عه‌بدولخاله‌ق بوون. که پاشان ناسناویان بوو به‌ جافری.

ته ماشایان پراوه ستاوم و جهرگم جهرگی ده خواته وه. جا وهره پارهت پینه بن تا منیش شیروخه تیان ده گهل بکه! به ناچاری بوی دانیشتم تا قوتار بوون و بلاوه یان کرد، منیش تیهه لَبوومه وه بو چایخانه ی.

ئه وه بيمال و حالَم، شه و درهنگایهک ده چمه وه بو چایخانه بو خه وتن. بن پوول و پاره م، ته نانه ت پاره ی تاقه چایه کیشم نییه. له برسان ژانه زگ به رمنا دات و تا درهنگایه کی شه و هه لده لر زیم. سه رباقی ده ردانیش فیره سیگار کیشان بووم. به یانیانیش ده بوايه ده گهل گرفه ی سه ماوه ر و پيش هاتی خه لک بو چایخانه له خه و هه ستابام و وه دره که وتبام. هه ر خوم ده زانم چیم چیشْت، هیوادارم که س وه ک منی لینه قه ومی.

به یانیان که له چایخانه وه دره ده که وتم، گهل یک ده سوورامه وه. له و گه ره ک بو ئه و گه ره ک، له و کولان بو ئه و کولان. له برسان چاوم ره شه ک و پیشکه ی ده کرد. پوژیک به بهر مزگه وتی شاده رویش و مه حکمه ی «قازی عه لی»^۱ دا تیه پریم. بیرم کرده وه تا له مه حکمه مه وه ژوور که وم به شکو له حه سار و ده رکو بانه که ی شتیکم ده ست بکه وی تا زگی برسیمی پَن تیر بکه م. شه ی تانم به له حنه ت کرد و یه کراست بو وه تاغی مه حکمه مه ی. له پیشخانه که ی که وشیکی زور ریز کرابوون. که سیش به دیاره وه نه بوو. زوو جوو تیک که وش ی تازه م له پینچه که م وه ریچا و بینه وه ی که س بمینیت ده ره پریم بو ده ری. تا مالی «ره حمان جوجیله ی» به ند نه بووم. که وه ژووری حه ساره که یان که وتم دیتم که ره حمان نانی نیوه پویه ده خوات، ئه ویش له په نجه ره ی را چاوی وه من که وت و سفره ی به جیه تیشْت و هاته لام، پرس ی:

— ئه وه چیه له بن هه نگلْت دایه؟

منیش پینچه که م ده مستی ناو ئه ویش لیک ی کرده وه. که وشه که ی زور به که یفی بوو، دیسان

پرسی ی:

— له کویت دزیوه؟

— له مه حکمه مه ی قازی عه لی.

— چه ندت ده می؟

— سه رپشک به.

ده ری هینا دوا زده قرانی دامی، وهرم گرت و به هه له داوان چووم جهرگ و دلم خوارد و چایه کی تالیشم به سه ردا کرد. له شم گه رمای تیکه را، وزه م هاته وه بهر، چاوم ده دیدت و میشکم کاری ده کرد. ئای که برستی و نه داری و بیکه سی چیت لیده کات! یاخوا کافر به حالَم نه بی. ئیستا پاره م پییه و دلم پروونه و ناهیکم هاتوته وه بهر. گوتم با برقم پاره ی هه لوی وه ستاکم بده مه وه و سه ر له نوی

^۱ قازی عه لی باوکی پیشه و قازی محه ممه ده.

دهست بکهه به هه‌لوا فروشتن پاشان پاشگه‌ز و په‌ژيوان بوومه‌وه. ده‌مم شیرن بيوو. به‌خۆم ده‌گوت جا کاتيک ده‌توانم له‌کو‌لان بخوليتمه‌وه و به‌سووک و هاسانی شتيک‌م گير بکه‌وئ، ئیدی بۆ بچم هه‌لوا بفروشم؟ که‌وايه‌ ناچم بۆ هه‌لوا فروشتن. ده‌و سه‌ر و به‌نده‌يدا ئيران و عوسمانی سمکويان پراو ناوه. له‌شکری شکاک و هه‌رکی چوونه‌وه بۆ و‌لاتی خو‌يان. «خالۆ قوربان»^۱ به‌خۆی و له‌شکره‌که‌يه‌وه هاتن بۆ ساب‌لاغ. حکومه‌تی ئيران خالۆ قوربانی نارديبوو و‌لاتی بۆ ئەمین بکاته‌وه و له‌ولاشه‌وه عه‌شيره‌ته‌کانی هان دابوو تا خالۆ قوربان و له‌شکره‌که‌ی له‌ناو به‌رن. ئەو پرۆژه‌ی له‌شکره‌که‌ی خالۆ قوربان هاته‌ ناو شار، ئەويان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو. خالۆ قوربان به‌خۆی و چه‌ند که‌سيکی له‌ ئيندرقاش بوون. بۆ به‌یانی زوو له‌شکری مه‌نگوپ، مامه‌ش و دي‌يۆکرييان به‌سه‌ريان دادان. له‌و له‌شکره‌ زۆره‌ ته‌نيا چه‌ند که‌سيک بۆی ده‌رچوو. خالۆ قوربان و دوو برازا که‌ی له‌به‌ر مائی ئيندرقاشی که‌لاکيان که‌وتبوو و دوو په‌شاشی گه‌وره‌يان له‌ ته‌نيشت که‌لاکه‌کان که‌وتبوون. من که‌ بۆ ئەوه‌ی بژيم، ده‌گه‌ڵ عاله‌م‌ی بۆ تالانی ئەو له‌شکره‌ تا ئيندرقاشی دويان که‌وتم. ئەو شتانه‌م به‌ چاوی خۆم دیت، به‌لام چيم ده‌ست نه‌که‌وت.

پاشی خالۆ قوربان، له‌شکری ئيراني هاتنه‌ ساب‌لاغ. ئەوزه‌مان سه‌ربازخانه‌ نه‌بوو. ئەو له‌شکره‌ هه‌مووی له‌ ناو شار بوون. کاروانسه‌رای «سيمونی» تۆپخانه‌ بوو. گه‌وره‌ی ئەو له‌شکره‌ که‌سيک بوو به‌ ناو «مه‌مه‌د خان». مائی ده‌ماله‌ «مسته‌فای حاجی قادر» دا بوو. باقی له‌شکر له‌ کاروانسه‌راياندا بوون.

تي‌ستا دي‌مه‌وه سه‌ر ئاکاری خۆم. ئەو ئاکارانه‌ی که‌ بۆ ئەوه‌ی بژيم و هه‌ناسه‌ بده‌م ناچار بووم بيانکه‌م. وه‌ک باس‌م کرد، ده‌ستم له‌ هه‌لوا فروشتن هه‌لگرت. ده‌ستم کرد به‌ دزی کردن. پو‌ژ که‌ ده‌بو‌وه به‌ کو‌لانا‌ندا ده‌سوورپيمه‌وه و جل و به‌رگ يا که‌لوپه‌لی شووشتن که‌ خه‌لک به‌ ته‌نافانه‌وه هه‌ليانداوه‌سن، ده‌دزم و بۆ په‌حمان جوحيله‌ی ده‌به‌م. ئەويش خۆی و ئينسافی خۆی هه‌رچی دايم‌ی، وه‌ری ده‌گرم. هي‌چکات قه‌ره‌ی ده‌گه‌ڵ ناکه‌م، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی گه‌ر ئەو ئيمنه‌کريت به‌يه‌کجاری له‌ برسان قه‌رم دیت. په‌حمانيش ئەو پاستيه‌ باش ده‌زانيت. بۆيه‌ هه‌و‌ل ده‌دات بي‌قهره‌ پارهم ب‌داتی چونکه‌ ئەو کاره‌ هه‌م به‌ سوودی ئەوه‌ و هه‌م به‌ سوودی منه‌. که‌ پاره‌که‌شم وه‌رگرت يه‌کسه‌ر روو

^۱ مه‌به‌ست "خالو قوربان هه‌رسيني" يه‌ که‌ ئەويش کورد بوو و بۆ ماوه‌يه‌ک به‌ دژی ده‌وله‌تی ئيران ده‌گه‌ڵ "قيام جنگل" له‌ "گيلان" ي ئيران به‌ دژی ده‌وله‌ت شه‌ری کرد و پاشان ده‌گه‌ڵ ده‌وله‌ت ري‌ک که‌وت. په‌زاشا که‌ نه‌وکات (اميرتومان يا سه‌ره‌له‌شکري) قه‌زاقی ئيران بوو، لي‌ی له‌ في‌ل که‌وت و ويستی کورد به‌ ده‌ست کورد به‌کوش ب‌دات، بۆيه‌ ناردي بۆ ساب‌لاغ و شه‌ری سمایل ئاغای شکاکي پي‌کرد و له‌و شه‌ره‌شدا سه‌ری تي‌داچوو. ب‌روانه‌: کتي‌بی: ساوجبلاغ مکري (مه‌هاباد در آيينه‌ اسناد تاريخی) نووسيني: فريدون حکيمزاده، ل: ۴۹ کتي‌بی: (مي‌ژووی کورد له‌ سه‌ده‌ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسيني: کريس کو‌چيرا - وه‌رگيراني: محه‌مه‌د پيانی - چاپی يه‌که‌م - تاران - ل: ۹۹ کتي‌بی: خاطرات زندگی پرماجرای دکت‌ر آسو، نووسيني: دکت‌ر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۵، ۲۶

دهكه مه قهبران و لهوئى دهيكهم به شير و خهت. جارجار دهيدوړتيم و جاروباريش دهنيمهوه. رږوژيكي لاي نوژنى شيوان بوو. چوومه مالى «حاجى سالح»ى، دهرکه ناوه له بوو، سهر دالانه که وه تاخى ميوانان بوو. وهسهر کهوتم، کهس لهوئى نهبوو. ديتم که پره له بهره، مافوور، فهرش و کهلوپه لى گران گران. پرمدايه دوو بهريه کى بچووک و لوولم کردن. پهردهيه که به په نجره که يانه وه بوو. له تیکم درى و ده بهريه کانم وهرپنچا و به شانم دادا و به قهراغ چوميدا بردم تا ماله ره حمانى. تهماشام کرد له کوچى جوله کان عاله ميکى زورى لتيه. نهموړا بهو بهرانه وه، بهو بهرانه دا پرؤم و به ناو نهو خه لکه دا تپه پر، ناچار له کهلاوهيه که لام دا و بهريه کانم له په نايه که شارده وه. نهو جار چوومه مالى ره حمانى. تاريک داهاتبوو. ره حمان له سهر نان خواردن بوو که منى دى، هاته هه سارى. تيمگه ياند که دوو بهريه هيناوه و له ترسى عاله مى له کهلاوهى پشت مالىان هه شارم داوون. ده که لم هات تا بهريه کان بهري، به لام هه رچى گهرام بهريه کانم نه دوزيه وه، تهواوى که لين و قووژبنى نهو کهلاوهيه م سنگ و شووژن دا نهمدوژينه وه. دياربوو شيرناپاکيک ناگای له من بووه که شاردوو مننه ته وه و پاشى من چووه و هه ليگرتوون. نهو رږوژه ليم حالى بوو که له من پياوچاکريش هه ن به لام خوځيان وه دهر ناخه ن. ره حمان له حهيفان يه که چه پوکى به سهرم دادا و که ميکى بولاند و هه ردووکمان به دهستى به تال ليکته لبرين، نهو بو مال و منيش بو چايخانه. شهو له داخان خهوم لينه ده کهوت و ههر جنگلم ددها. به يانى زوو که له خه وه هه ستام چوومه گهريه کى باغى سيسه. تهماشام کرد دهرکى ماله «حاجى مشيرى» ناواله يه. لووربوومه ژوورئى. نهوان دوو هه ساريان هه بوو. يه کيان بوخوځيان لتي داده نيشت و نهوهى ترين که له پيشه وه بوو، به کړي ددها. تا له ماله که وه ژوور نه کهوتم نه مزانى که حاجى موشير نهو لايه ي به نه فسه ريکى قازاخى عه جه م به کړي داوه. نهوکات ئيستا ره زاشا ناوى نه بوو، ههر نه حمه د شا ناوى هه بوو.^۱ وينده چوو يه که م رږوژ بيت که نهو ماله عه جه مه هاتوونه ته ناو ماله حاجى مشيرى، چونکه هيشتا بارگه و بنه يان ليک نه کردبووه. له هه سارى پيشه وه وهسهر کهوتم، ديتم ژنه عه جه ميک له وه تاخى پيشه وه دم و چاوى ده شوات و که فى سابوونه کهى دم و چاوى داپوشيوه. له ناو بارگه و بنه ياندا ته نيا سندووقتيکى زه لام سهرى کراوه ته وه باقى تر هيچيان نه کراونه ته وه. له ناو نهو سندووقه زه لامه ي که کراوه ته وه پره له سندووقى بچووک و بووخچه. منيش به نه سپايى رږوبوومه بوخچه يه که و له سهره خو له هه ردوو وه تاخان وه دهرکهوتم. به قهراغ چومدا شوږبوومه وه بو ميشه ي مشيرى. بوخچه م به شانيه وه و به تالووک ده روييستم له پر له بهر دهرگای ماله «حاجى نازمى» تووشى «موته لیبى عابيد»ى بووم، گوټى:

^۱ رهزا شا له ريکتهوتى سپهه مى په شه مى سالى ۱۲۹۹ى هه تاوى (۱۲۹۲/۲/۳ز) له دژى نه حمه دشاى قاجار کوده تاي کرد و هاته سهر حوکم. بهو پينه ته مهنى کاپيتان ده بن دهورى ۱۰ بو ۱۲ سالان بووېن.

— هه‌تیوه ئه‌وه چیه به‌کوڵته‌وه؟
له‌خووه به‌زارم داهاات که:

— نازانم ئەوانە چىن. كۆرى «پوفيا» خامى جوولەكە چەند شايى دامى گوتى بىبەوہ بۆ مالمان. ئەرى زەحمەت نەبّ لەو كازانە^۱ كاميان مالى وانە؟

قامكى ھىماي بەرەو مالتىكى پاداشت و گوتى ئەوہيان ھەوہ و تىپەرى. مالى پەحمان جوجىلە لەو ئاستە نىزىك بوو، چوومە لاى. پەحمان بېرىك ناساز بوو و ئەو پوژە وەدەر نەكەوتبوو. كە لىي وەژوور كەوتم، بوخچەكەم لەپىش دانا و بۆم باس كرد كە لە كۆيّم ھىناوہ. كە لىكى كردهوہ تەماشامان كرد ھەمووى لىباسى ئەفسەرى بوو و شىلىكى تىدابوو ھەر بىرقەى دەھات، وا ھەبوو كە پاگونهكەى بەسەر شانەوہ بوو. كە ئەوانەى بينى، زەندەقى چوو و وەك شىتانى لىھات. پىشتەر كە لەبەر نەخۆشىيەكەى بە نەقەنقى قسەى دەكرد، ئىستا بە سەرما دەنەپررتنى و جنىوم پىدەدات. خۆزگە ھەر بۆخۆى بايە، خۆ ژنەكەى لەخۆى خەراپتر بوو، ھەر ھەداى نەدەدا! ژنەكەى چوو لە ھەسارى بەرچىغىكى ھىنا و بەرىبوو گيانم.

— توتکه سهگ، ئهوه سهرم به فهته پات دهدهی؟ ته ماته مالم به قووږ بگری؟ ههسته هه لیکره لایبه لیره تا هه موو قابله ندم نه شکاندووی هه ی سهگی سهگباب.

وایان په لامار بو هیتام که نه متوانی شته کان دهگه ل خو م بیتمه دهر و ته نیا توانیم سهری خو م له چنگیان قوتار بکه م. نه و جاره ش له گوڼگه لئ خه لاسیم هات و شمه که کانیش به و دهرده چوون. چه ند روژان نه مده ویرا خو ی پیشان بده م. پاشان که بو ی باس کردم، به قسه ی خو ی به چو میی دادابوون. پاش ئه و پرووداوه چه ند جار ی ک چارشئو، جل و بهرگ و شمه ک که مالان به ته نافیه و یان داده دا به دزی لیم ده کردنه وه و بو ره حمانم دهر د و پاره کانی ده دامی. به و چه شنه ماوه یه ک له برسان رزگارم ببوو و ژانه زگ و په تای برستی منیان له بیر چوو بووه.

ئەو ئەو ئەو پاستى پايىزە، سالى ساردە و تەزووى لە ئىسكان دەمرى. هەر وا لە چايخانه دەخەوم. دەرک و پەنجەرى ئەوئى، ئەوئەندەى کەلەن و ئەفەس هەيە کە هەواى ژوورى دەگەل دەرەوێ چ فەرقتى نەدەکرد. سەرباقى ئەوئەش هەچ پەتخەوێکم نەبوو تا بەسەر خۆمى دادەم و لە سەرمان هەلنەلەرزەم. حالەم شپە و رۆژگارم تووش. دەبوايە پەتخەوێک بۆخۆم بدۆزمەو، جا لە کوئى و چۆن؟ خۆ عىشاين خوداى شک نابەم.

ئەو پۈژە ھەموو كۆلانەكانم كرد تا بە تەناف و سەردیوارانەو ھەشتیك بدۆزمەو ھە كە بیکەمە پێخەو بەلام چیم دەستگیر نەبوو. چووم بۆ مەیدانی ئاردی و بۆ كاروانسەرای «حاجی نازی».

بەكسەر ملم لێنا بۆ تەویلەكەیان. تەماشام كرد كاروانی گەوركان لەوێ ھە ھەمووی تێستر و ئەسین.

۱ "کاز" به مانای کوخ یا مالّیکی فہ قیرانہ و شر.

باری تووتیان بردۆته کاروانسه‌رای و وڵاخه‌کانیان له ته‌ویله به‌ستۆته‌وه. ههر زوو دوو جله ته‌سپم له وڵاخه‌کان کرده‌وه. برێکیان لباد بوون که له‌سه‌ر به‌فری پیتی نووستیام سه‌رمام نه‌ده‌بوو. دۆشه‌گه‌له‌یه‌کی بجووکیش به‌سه‌ر وڵاخیکه‌وه بوو، ئه‌ویشم تاو دایه و ده‌گه‌ل جله‌کان پێچامه‌وه و به‌که‌ژوو تووند به‌ستم. جا ئه‌وجار نه‌مده‌زانی چۆن له ته‌ویله‌که و له کاروانسه‌راکه وه‌ده‌ریان خه‌م! هێنام جله‌کانم له هه‌یوانی را فری دان بۆ سه‌ربانی هه‌مامی و خۆم به‌ده‌رکه‌یدا و به‌سه‌لتی وه‌ده‌ر که‌وتم.

چوومه سه‌ربانی هه‌مام و شمه‌کم هه‌لگرت و به‌شانم دادا و له کاروانسه‌را دوور که‌وتمه‌وه به‌لام بچمه‌ کوێ؟ گهر بچمه‌ چایخانه‌ ناگرێ چونکه هه‌موو که‌س ده‌زانن که له‌و ده‌سته جله‌ی چلکهنه‌ی له به‌رم دایه چ سامانیکی دی شک نابه‌م. گهر ئه‌و شمه‌که‌شم بردبا بۆ ئه‌وی هه‌م خاوه‌نی چایخانه ئیزنی نه‌ده‌دام و هه‌میش لێم وه‌شک ده‌که‌وتن. ههر وا که ده‌رپۆیشتم پێم که‌وته توونخانه‌ی. بیستبووم که له توونخانه‌ منداڵی بیکه‌س‌وکار، منداڵی هه‌تیو و بێده‌ره‌تان، بۆ خه‌وتن پێگه‌ ده‌دن. گوتم وا چاکه‌ برۆمه‌ توونخانه. ته‌ماشام کرد «مام فه‌ره‌ج» خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه و که‌سی له لا نییه. مام فه‌ره‌ج به‌ته‌مه‌ن بوو. به‌لام دوو عه‌یبی هه‌بوو، زۆر تووره و قه‌لس بوو و پاره‌شی زۆر خۆشه‌ویست. له پلێکانان شۆر بوومه‌وه و چوومه‌ لای، سلاوم کرد. سه‌ری هه‌لێنا و منی دیت، ئه‌و ده‌یناسیم که منداڵیکی بیکه‌سم و بۆ ئه‌وه‌ی بژیم دزی ده‌که‌م، گوتی:

- چیه‌؟
- مام فه‌ره‌ج گهر رازی بی شه‌وانه‌ منیش بێمه‌ ئێره‌ بۆ نووستن؟
- ئه‌وه‌ چیه‌ به‌ کۆلتنه‌وه‌؟
- پێخه‌وه‌که‌مه، شه‌وانه‌ پیتی ده‌نووم.
- باشه‌ وه‌ره‌ به‌لام ههر شه‌وه‌ی چوار شایی له ههر منداڵی ده‌ستینم و تۆش ده‌بن ههر شه‌وه‌ی چوار شاییم بده‌یه‌ی.
- به‌سه‌رچاو، منیش وه‌کوو ئه‌وان ده‌یده‌م.
- ده‌ی باشه‌ برۆ ده‌ری و به‌ پۆژ به‌رده‌ستم نابێ بگری و به‌ شه‌و بۆ خه‌وتن وه‌ره‌وه‌.
- ئه‌دی ئه‌و پێخه‌وه‌ی له کوێ دابینم؟
- فری ده‌ سه‌ر ئه‌و په‌ینه‌ی.

پێخه‌وم فری دا سه‌ر په‌ینه‌کان و ده‌رکه‌وتم. دلم ئه‌وه‌نده‌ خۆشه‌ نه‌بێته‌وه. ده‌تگوت دنیا ئی منه. ئیستا بۆ نووستنی شه‌وانه‌م پێخه‌وم هه‌یه و جیگایه‌کی گه‌رمیشم گیر که‌وتوو. لای ئیواره‌دره‌نگایه‌کی هاڤمه‌وه‌ توونخانه. ته‌ماشام کرد پره‌ له منداڵی گه‌وره‌ و چووک. له پلێکانان شۆر بوومه‌وه‌ بۆ خوارێ و به‌ره‌و پێخه‌وه‌کانم که له‌سه‌ر په‌ینه‌که‌م دانا‌بوو رپۆیشتم تا ده‌ستیان ده‌می، به‌لام له‌وێ نه‌ما‌بوون. دیتم مام فه‌ره‌ج خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه. زۆر به‌ نه‌رم و نیانی پرسیا‌ری

پټخه وه کانم لږ کړد. سهرېکي هه لټنا و ته ماشايه کي پر له جنيوی لټ کړدم و که مچهي ټاورينی دهره ټينا و چاوی قوو چاند و زاری کرده وه:

— سه گباب، من نوبه چيتم؟ شهرت بڼ وات لټيکه م تا وا بجي ...
هر ته وه ندهم زانی به خوځي و به که مچهي داغوه رامالۍ کړدم. زوو دهر په ږيم بو سهر پليکانه کان. گهر رام نه کړد بایه دهیکو شتم. ټاگام لټوو به منداله کانی ده گوت:

— وه دهرينښ تهو تونکه سه گهي. لایبه نه له پټش چاوم د ه نا دهیکو ژم.
منداله کانیش رامالیان دامۍ و دهریان کړدم له توونخانه ی و دهر که یان له سهرم داخست. بهو شه وه ی و بهو سهرمایه ی نه مده زانی ږوو ده کوځي که م. پټمخو ش نه بوو که س چاوی به فرمی سکم بینیت، د ه نا هینده ی نه ما بوو له گابوړي بده م. ټاخر که س هه بوو له من چاره ږه ش تر؟ به نا چاری و له سهرمان، ته ژنو کانم له باوه ش گرت و هر له بهر دهر گای توونخانه هه لټووته کام. ټیستا شهو به باشی پاکشاهو. چاو پټش خوځي بر ناکات، له سهرمان ددانان لټکده دهم. هه لده لهر زیم و خه و نووچکه ده مباته وه. له ږر دهر گای توونخانه کرایه وه، مندالیک بوو، که منی بهو حاله دیت، هاواری کړد:

— مام فهره ج، مام فهره ج، خو تهو کوره نه ږویوه! هر له پشت دهر که ی دانیش تووه!
مام فهره ج له پليکانان وه سهر کهوت و به تووړه یی قیژاندی و گوتی:

— بو ناروۍ هه تیوه؟ ها؟ له ږوژي یه که مه وه ده ته هوځي تیرم لږ بشیو ټی؟
چ دهره تانم نه بوو. دهم زانی تهو شه وه له دهری ما بامه وه، له سهرمان په ق هه لده هاتم. زوړی له بهر پارامه وه تا ږیگام بدات بجمه وه ژوورۍ. زانی که دامو م که س شک نابهم، به زه یی پټمدا هات و ږیگای دامه وه. که میکی پرته و بو له کړد و گوتی:

— وه ره خوار سه گی سه گباب، جاريکی دی گووی وا نه خوځي، بو چما من نوبه چي پټخه ی تو م؟
لټره ږره له مندالۍ دز و ناجسن. من چوو زانم کامیان دزیو ټی. ټاگات له شتی خو ت بڼ د ه نا، خو شت ده دزن. ټیستا ږو ستار به.

که له پليکانه کان ده هاتمه خوارۍ، چاوم لټده کړد بز انم بجمه کام کونجی توونخانه که لټی پاکشیم، یا ټاخو که س لهو مندالانه هه یه به زه یی پټمدا بټته وه و پټخه ویکم بداتۍ یا شو ټی کم پټشان بدات؟ هیچ که که س نه بوو، دهوره یان دام و به لای ههر کامیکیاندا که تیده په ږيم یا مستیکیان لټده دام، یا چه پپو ټیکیان پیداده دام، یا شه قیکیان تټه لده دام. به نا چاری چوومه سهر پهینه کان و لټی پاکشام. دیسانیش ده ست هه لټاگرن و دټن به چنگان په نیم به سهر و گو ټلاکی داده کهن. تا ټاخری مام فهره ج لټیان تووړه بوو و هیدی بوونه وه.

له ناویاندا هه تیو ټکی تیدا بوو نټوی «مامی خوځي» بوو. پټشه ی گیرفانبری بوو. له ناو بازار و شو ټی پر له عالمدا گیرفانی خه لکی دهر ږی. مامی خوځي ببوو به گوونږه شی تهو مندالانه. وه ک

ئەفسەرىكى چابوك ئەمرى بەسەر ئەو منداڵانەدا دەکرد. ھەموو لىتى دەترسان. ئەو شەوھە منى زۆر ئازار دا. لەبەر ئەوھى لەناوایندا غەوارە بووم و بىدەرەتان، ئەوشەوھى ددانم بە جەرگى خۆم داگرت و ھىچ دەنگم نەکرد. ھەرچى کردى، سەرم داخست بەلام چاکم لىكۆکردەوھ و رقم لىھەلگرت. لە دلى خۆمدا گوتم بزانە چۆنت عاقل دەكەم.

كە پۆڭ بۆوھ وەك مندالى قوتابخانە، ھەركەسە و دەرپازى ئىش و كارى خۆى بوو و بۆلۆھيان كرد. منداڵە وردەكان بۆ سۆلكردن دەپۆيىشتن و درىشتەكانىش ئى وا بوو دز بوو، دەچوون لە مەيدانى، ئارد، مېوژ، كشمىش و شتى خواردنيان لە لادىيان دەدزى. ئەوانە كەوا و شاقەليان دە بەردا بوو. گىرفانى گەورەيان لىكردبوو تا جىگای زۆرى ھەبىت بۆ دزىيەكانيان. دەچوون شاقەلەكانيان بە سەر تايەكاندا دەدا و دەستيان كە لە نىو گىرفانيان دايە و كەس نايىيىت. چەند چنگىك لە تايەكە دەدات و لە گىرفانە گەورەكەى دەكات و دەپوات و شوئەكە جىدلىت. ئەوانە توورەكەى بەتاليان ھەمىشە پىبوو. دەچوون لە شوئىكى نەديو گىرفانيان بەتال دەكرد و توورەكەيان لى دەناخنى. جا ئەوجار دەچوون بۆ سەر دوكانىكى دى و بۆ دزىنىكى دى. تا توورەكەكانيان لىپاولىپ دەكرد و ئىنجا دەيانبرد دەيانفرۆشت. تىشياندا بوو وەك مامى خۆى پۆڭانە بۆ گىرفانبىرى وەدەر دەكەوت. خۆى و چەند ھاوالى كە ئىوارە دادەھات، دەگەرانەوھ بۆ توونخانە و ھەركەس لە قەدەر خۆى پارەى مام فەرەجى دەدا و دەپواتە شوئى خۆى بۆ ھەسانەوھ. من كە يەكەم پۆڭم بوو كەمى زووتر ھاتبووومەوھ و ئاگام لە ھەموو ئەو بەزمەى بوو بۆيە، منىش لاساى ئەوانم كەردەوھ و پارەى خۆم دا بە مام فەرەج و چوومە سەر پەينەكان و پالم لىدايەوھ. دەگەلكوو مام فەرەج پارەكاني كۆكردەوھ بۆ نان خواردن پۆيىشتەوھ مالمە خۆى، جا ئىستا منىش لە بيانووئەك دەگەپم تا خۆيەك بە مامى خۆى نىشان بدەم و قۆلجىكى بگرم. باش لە يادم نىيە لەسەر چى بيانووم پىنگرت! لىمان بوو بە شەر و لىك راست بووئەوھ. گرتم و لە نىو پەينەكەم خست. جا وەرە بە مستان لە سەر و گۆتلاكى بدە. ھىندەم لىدابوو كە تواناى نەبوو دەست بكاتەوھ. دەستم دە گەرووى نا و گوتم بلى گووم خوارد، دەنا ھەر دەتخنىكم. ئەوئىش لەسەرەخۆ و بە قرخەقرخ گوتى گووم خوارد و منىش بەرم دا. ھەتۆتۆك نىوى «پەحىمە لال» بوو، لە دىھاتى داىك و بابى مردبوو، ھاتبوو بۆ شارى و كەس نەيدەناسى و بە قەستى خۆى لال كەردبوو تا خەلك بەزەھيان پىيدا بىت. خەلكىش باوھريان پىكەردبوو. ئەو ھەتۆھەش لاگىرى مامى خۆى بوو. ئەوھ ئەمن سواری مامى بووم و نەفەسم لىپريوھ، كەچى پەحىمە لاللىش سواری من بووھ و بە مستان سەر و گۆتلاكى داگرتووھ. كە لە مامى تەواو بووم، لە پەحىمە لاللى راست بوومەوھ و پىر بە دلم شەققىكم لە گوونى دا و لەسەر پەينەكان را بۆ خوارىم فرىدا. چما وەزمان نەھات؟! زمانى كرايەوھ و يەكەخۆى قىزاندى:

— ئەى بابە...

بۆ چەند چركەيەك ئاگام لىيوو كە ھەموو مىندالەكان بىدەنگ بوون و يەك چاوى لە يەكن دەكرد. تەننەت مامى خویش كە لە ھەناسە كەوتبوو لەسەر لاتەنىشتىك بۆى درىژ ببوو و بە لاوازی سەرىكى ھەلئىنا و چاوى لە پەحيمە لالى دەكرد كە چۆن ھەك بولبول دەخوینت و ھاواری باوكى دەكات. ئىنجا ھەموو مىندالەكان دەورەيان دا و بە چاوى پەرسارەو لىيان دەروانى. ئەویش كە كەمىك زانى گونى ھىوەر ببۆو ھەقسە ھات و گوتى:

— بەو شەقەى ئەو ھەتوھە كە لە گونى دام، زمانم كرايەو. بەلام درۆى دەكرد. ئەو ساختەچىيە بە ئانقەست خوۆ لال كەربوو. ھەتوینك كە كەمچەى لەباتى مام فەرەجى لىدەدا، بە ھەلەداوان چووبوو مام فەرەجى ئاگادار كەربۆو كە ھەرە پەحيمە لال زمانى كراوھتەو. ئەویش كە ھۆكارەكەى دەپرسى، بۆى باس دەكەن كە ھەمەد شەوۆ لە گونى داوھ و بۆيە زمانى كراوھتەو. مام فەرەج پياوینكى دونيادیدە و عەيار بوو، دەيزانى ئەو ھەتوھ بە درۆ خوۆ لال كەردوو. چەپپۆكىكى بە سەرى دادا و گوتى:

— ھەتوھ ئىمە بە شىت دەزانی؟ ئىستا بۆ خۆت لال كەردوو؟ ھا؟ لە سابلاخ مەنشوو كە زمانى پەحيمى، ئەمەن كەردوو مەتوھ و خەلك بە گالە بە پەحيمان دەگوت:

— بزانە ھەمەد بە كام لاقى شەقى لىداوى، پڕۆ ھەموو پڕۆژى ماچىكى لىكە. با ئەو ھەندەشتان لەسەر پەحيمە لالى بۆ باس بكەم كە، گەر دەچوو بۆ سوآلكردن ئۆينى سەير و سەمەرەى لەخوۆ دەردەھىنا. لە راستىدا شانۆكارى باش بوو. جارۆ لەپىشدا كاتىك بە زمانى لالان قسەى دەكرد ھەر خوۆش بوو چاوى لىبكەى، پاشان ئەو دەستەى لە بنان گوچكەى دەنا و گۆرانى بە زمانى لالان دەگوت. دەنگى دەكردە دووزەلە و خوۆ دەگەل دەلەنگاند و سەرى بۆ با دەدا. جا دەنگى سەرسەرى لە خوۆ دەردەھىنا و بە مرقەمرق و فلقەفلقان خوۆ دەژياند. پاش ماوھەك دەگەل مىندالەكان دەچوو بۆ دزى ئارد و شتى تر. تا ئەوكاتى كە مەن لە سابلاخ دەژيام ھەر ماووبو ئىستا نازانم ماوھ يا نا؟

جا ئەو زستانە و توونخانە جىگامە. دەگەل مامى خوۆ موومان لەبەينەو ناچى. ئەو ھەر وا سەرقالى گىرفانپرىيە و بڑۆي ژيانى خوۆ ئاوا دەست دەخات. ئەوزەمان ھىشتا پەزاشا ئەسلەھەى لە كوردەوارى كۆنەكەربۆو. پڕۆزانە دەگەل مامى خوۆ دەچووم بۆ مەيدان. ئەوزەمان سىحر و ئۆينى سەرسەريان دەردەھىنا و خەلك بۆ تەماشايە لىيان كۆ دەبوونەو. ئىمەش لە ھەرشوئىكى ئەو مەيدانە زانىيامان كۆمەلە و خەلك خەپ بۆتەو، خۆمان تىدەخزانە و دزى فیشەك و دەرەغى دەمانچەمان دەكرد و دەمانبەردە لای كابرايەكى دوكاندارى چەكفرۆش كە ناوى «ھەمەپەسولە كەپۆ» بوو، پىماندەفرۆشت و قووتى خۆمان لى گىردەخست. لەوھتا دەگەل مامى خوۆ خەرىكى ئەو بەزمەى بووم ئىتر بۆ لای تەناف و دىواری كوچە و كۆلانان ئەدەچووم. تا لای جىژنى نەورۆزى

لهو توونخانهیه مامهوه.

با ئهوهندهشتان باسی مامی خوئی بو بکهه. ئهوههتیوه کاتیک که گهوره بوو، زهمانی رهزاشای کاری پتگری و پیاوکوشتن بوو. زور کهسی به ناحق کوشتبوو. عالم زوری لیدهترسان. ناخر زور به نامهردانه خه لکی ده کوشت. جوانیکی کوشت که ئاوی خواردباوه له گهردیندا دیار ده بوو، ئهوهنده لاوچاک بوو. له بن بهردیکی خوئی مات کردبوو و کورهش به بهر دمیدا هاتبوو، له دهم ریگا کوشتی و تفهنگه کهی بردبوو. زهمانی شای خه لک و حکومه تیشی ههراسان کردبوو. کاتیک سالی ۱۹۴۱ که حکومه تی شوهری هاته ئیران و کوردوستان، ههموو قاچاغ و قوچاغ نازاد بوون و ئه ویش گه راپه وه سابلآغ. بیستمه وه که له بهر ئه و کاره قوړانه ی ده یکردن ده یانه وه ی بیکوژن. پوژنکی له قاوه خانه ی دهم چومی دیتم و به قسه کردن تا لای ماله خویمان هاتین و پتمگوت که ده ست له و کارانه هه لگرت دهن، وریای خوئی نه یی، تیداده چیت. یه ک-دوو پوژنی پیچوو دیتم ون بوو. چوو بوو بو «قه مته ری» دی «میرزا عه بدوللا حاجی سالحی». له قه مته ری هه ز له کچیکی ده کا. برای کچه ی له ده شتی ده گرت و ده لی ده بی بچی خوشکتم بو بیی دهن ده تکوژم. کورهش له ترسی گیانی ده لی باشه. ده چیته وه ناو دی خوشکه که ی بو دیی و له ولشه وه چهند که سان فتر ده کات که بگه نه سه ریان. مامی خوئی ده گه ل کچه که ی له قوژنیک دانه یشن و بهرده بنه راز و گله یی، له و عانه یدا به چهند نه فهران سواری ملی ده بن و ههر له و دی ده یخنکین. پیاوی که ر و بی می شک ده بی به و جوړه بیی. ناخر کیت دیوه خوشکی به ری بو که سیک؟

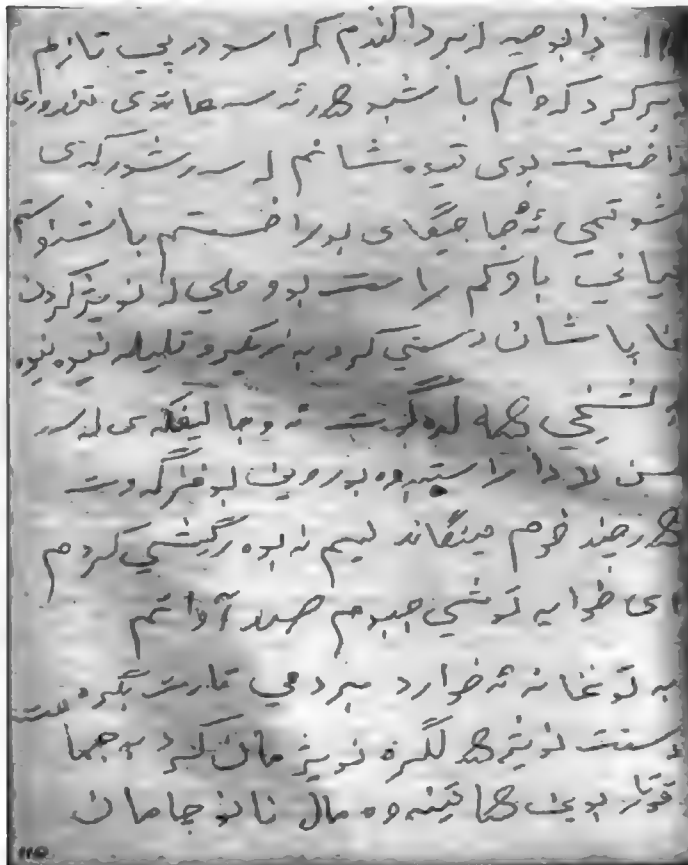
پوژنیک تووشی ره حمان جوجیله ی بووم. که دیتمی، زوری به زهی به سه ر و سه کوئمدا هات. جلیکی ئه وهنده رهش و چلکنم ده به ردا بوو که شوینی ساغی نه مابوو، ههمووی دپا بوو و له که لک که وتبوو. له دووره وه رشک و نه سپی و مۆرانه م لیده باری. ده موچاوم ئه وهنده چلکن بوو ههر بو باس نابن. ره حمان به زهی پیما دها ت و منی برده وه مالتی و جه میکی تیر کردم. پاشان کراس و ده ریپیه کی خام و که وا و پاتو لیک نیما دشتی^۱ دامی و گوتی بییه ده به ری بکه. منیش ئه وهنده دژوینم که شه وانه خه وم نییه له بهر مۆرانه و رشک و نه سپیان. «میرزا مه حموودی حه مامچی» جیراغان بوو. جار جار به زهی پیما ده هات و ئیزنی ده دام بچمه حه مامه که ی به ئاوی گهرم ده موچاوم بشوم. ئه و پوژنه چوممه حه مام و خوم پاک و خاوین شوست و جله کانم ده بهر کرد و جله کوئه کانیشم برده توونخانه و ده کوره ی توونخانه م هاویشتن و سووتان.

خه لک با میان زور سه رکونه ده کرد. ئاگادار بووم که زور جاران میرزا مه حموودی حه مامچی

^۱ مه به ست که وا و پانتو لیکه که پیشت له بهر کراوه و له تازه ده رچوو و بووه ته به کارهاتوو. نه زور کوئه و نه تازه. به واتای نه مرویی ده بییه که وا و پانتو لی ده ستی دوو. ئه و وشه یه له فارسیشا به هه مان مانا هه یه و ویده چیت چاوغ و ماکي ئه و وشه یه فارسی بوو بیت.

بایمی لۆمه کردبوو، به لām بابم گوئی نه دابوویه. نهو شهوه تیمه منداله کان له توونخانه خهریک بووین بنووین. ژووره که مان تاریک بوو هیچ کوتمان لی دیار نه بوو. له پیر ته ماشامان کرد له سه ره وهی پلیکانه کان سی کهس شوپروونه وه و دینه لامان. مام فهره ج که فتیله به کی پنبوو ده که لیان قسه ی ده کرد و ناوری توونخانهش که چه پروونا کاییه کی ده به خشیه لای نه وان. هه تا زیاتر له پلیکانه کان ده هاتنه خوار، زیاتر پروون ده بووه که کین. ته ماشام کرد بابم و «مه محمود سه قزی» و «بارامی ده لال»-ن و هاوړی ده که ل مام فهره ج به سه ر باهدا ده پۆن. بابم ده لی:

— کوپه کاکه، نهو هه تیوه ژن و کوړمی کوشتووه، عالم له به خه م نایته وه ده نا، هه تاهه تایه به له خه تم ده کرد.

ئیدی قهت نه پرسی که بو نهو پرووداوه پرووی دا؟ که بو کار گه یه نهو ئاسته که نهو کوپه م ژنه کهم بکوژی؟ باشه نهو ژنه ده بی چی کردین که نهو کوپه منداله کوشتویه تی؟ گهر ته نیا جارێک نهو پرسیارانه ی له خووی کردبا زۆر شت پروون ده بووه، به لām قهت نه یکرد. هه رچه ند به ته ما نه بووم بیکوژم ته نیا ویستم لێیده م تا خووم رزگار بکه م و ده ته ندوورم نه هاوێت و نه مکوژیت. لهو قسانه دا بوو که مام فهره ج هه رای لێکردم. منیش به په له

له سه ر په ینه کان هاغه خوار و وه پیشخوێان دام بو ماله وه. پوووم که منی دیت، به ربوو گریان و په حمانی براشم و پرای نهو ده گریا. زوو به کی نهو لیباسه ی په حمان جوجیله دابوویم، له به ری دا که ند م و کراس و ده پیتی تازهم ده به ر کرد. گورچیکێ جله کانی برد له ته ندووری وه شان و له سه ر شوکه ی پاک و خاوین شوشتمی و نه و جا جیکای بو راخستم و باش نووستم.

به يانی زوو بایم له خه و راست بۆوه و ملی له نوێژکردن و موناجاتی نا. پاشانی دهستی کرد به زکر و تهلیلای. نیه نیه وهک عاشقه و ماشقه به شیخی هه لده گوت. نه و جا لیقه ی له سه ر من لادا و هه لیستاندم تا برۆین بۆ مزگه وتی. هه رچی خۆم مینگاند لیم نه بۆوه. نه و جا راکیشی کردم. نه ی خودایه، ته ماشا نه من تووشی چ بووم؟ سه ت ناواتم به توونخانه ی ده خواست. هه رچۆنیک بێ بردمی بۆ مزگه وت. ده گه ل خۆی بردمی تا تاره ت بگرم و ده ستوێژ هه لگرم. په یتابه یتاش لیم ده پروانی بزانی ده ستوێژ هه لده گرم یا به فشه وا ده کهم. به هه رحال نه و رۆژه نوێژمان به جه ماعه ت کرد و قوتار بووم و هاتینه وه مالن. نان و چای به یانیمان خوارد جا گوتی:

— راست به وه به ره و دوکان.

وه پیش خۆی دام بۆ دوکانی. ده گه ل «مه حموودی عه زیمی» له دوکانی عه لافی، شه ریک بوو. دوکانه که ی دانا و چوو له دوکانی «عه لی په شه ی» تاییک کشمیش و تاییک له بله بی کری. نازانم قه پرتاله و یالته به ق و ته رازوو و به ردی له کوێ هینا؟! نه وه نده ی ده زانم هه مووی بۆ پیکه وه نام و له بهر ده مم هه لیچنین و پیشانی دام و گوتی بفروشه. به رانه ر به دوکانه که ی خۆی و له نیه وراستی مه یدانی ئاردی، جیگایه کی بۆ کردمه وه و که پریکی بۆ دروست کردم و ده ستم کرد به فروشتنی کشمیش و له بله بی. تا تاو و بان گه رم بوو، نه و هاوالانه ی توونخانه م لێ کووده بوونه وه و بابیشم به گوپه گوپ بۆیان ده هات و بلآوه ی پیده کردن. پاشان ده که وته گیانی من و ده یکرده پرته و بۆله که:

— تۆ که ی چاک ده بی؟ بۆ ره قیتی چاک ناگری؟ له مه و دوواوه مه هیله نه وانه بیته ئیره و ...

منیش هه ر ده مگووت باشه، ئیره نه مده گوت که تۆ منت هیناوه ته سه ر دنیا و له به ده به ختیانت هاویشتووم و له بن دهستی زردایکت نام و پشتت لیکردمه وه، بۆیه داوم له داوی توونخانه و دزیتی و نه و هاوالانه که وتوو. هه رچه ند هاواله کانم بۆ من، له دایک و باب چاکتر بوون و پشت و په نای رۆژی ته نگانه م بوون. درۆ ناکه م گه ر بلیم له بایم خۆشترم ده ویستن. له پرووی ناچاری، که کوپه کان لیم دوور و نیزیک ده بوونه وه، به ئیشه ره تیمده گه یاندن و نه وانیش سووکیکی ده گه رانه وه. به و جوړه ژیا نیکی تازهم ده ست پیکرده وه، کاسی که م باش بوو، دوکانه که م فراوان کردبۆوه. له گوێز را بگه ر تا سنجوو و میوه ی وشک و بادام و هه رچی گه یامنی دامده نا بۆ فروشتن. سه رم گه رمی کاسی کردبوو. بایم چی گوتبا، گویم ده دایه و به قسه م ده کرد. خودا هه لئاگری به رده وام به سیله ی چاوی له منی ده پروانی و چاوه دزیی ده کردم. کاتی بانگی نیوه رۆ و ئیواران که ده هات، نه مری پیده کردم تا بچم بۆ نوێژی. نه و دوکانی خۆی داده خست و ده هاته سه ر که لوپه له کانی من. منیش ده چووم که میک ده خولامه وه و له سه ر حه وزی مزگه وتیش ناویکم به ده موچاوم داده کرد و هه لته ک هه لته ک ده گه ر پامه وه سه ر که لوپه له که م. جا له هه مووی خۆشتر نه وه بوو که ده ها تمه وه، به گومانه وه خپسه یه کی لیده کردم و لیده پرسیم:

— نوڤت کرد؟

— به.ئ.

— دەي پەببي خودا لیت قەبول بکات و له گوناحانت پاک کاتهوه.

ده خۆمدا ده کولام و ده مگوت نه گەر ده زانی نه چووم بۆ نوڤتی! شهرت بێ که وڵم ده کات!
پاش ئەوه یکه من ده هاتمه وه، ئینجا ئەو ده چۆوه دوکانه که ی خۆی. بهو چه شنه سهرم له نیش
و کار نا و بۆ ماوه ی سن-چار مانگان هیچ بۆلای کاری خهراپ نه چووم. ئیستا له مالی باوکی
خۆمم. پووری خۆم، نازی دایکانه م ده کیشیت. تیرم و جیم گهرم و نه رمه.

وتنه ی پۆلنک له مندا لانی سابلاغ له سال ی ۱۹۱۴ زایینی که له لایهن کۆنسولی پروسییه ی تیزاری ئیلتیکساندر ئیفانوفیچ
ئیاسه وه گیراوه

عاقل کردنی سهربازی پهزاشا

نه و سه ردهم ده ستیک سهربازيان تازه هيتابوو بو شاري که هيتا جلي سهربازيان له بهر نه کړدبوون. هر وا به لیباسی شه خسی خویان مه شقیان پیده کړدن و هر بهو لیباسانه شه وه له ناو شاردن ده خولانه وه. نه و زه مان سهربازی ئیجباری نه بوو، به پاره سهربازيان ده کړد. جا له وهرزی هاویندا پوژانی جومعه دوکان و بازار داده خران و منیش بیکار ده بووم. ئیواره به کی جومعه ی دهستی په حماني برام گرت و چووین بو قهبران. دیتم مندال «توپه را کړدن» ده کهن و منیش ده که لیان چوومه کابه وه. ده ستیک پیاوی له ئیتو چووش بریک دوور له ئیمه سهربان به سر به که وه

۱۱۳۰ الیاری جومعه ی دکه ل رحمانی
برام چوینه لیتو قبران مندالان
دپه را کړدنیان نه کړد منیش جومعه
کایه وه دستیا سهربازيان هیتابوو
هیتا لیباسی سهربازيان دپه کړد
له لیباسی سهربازيان روژه منیش
پیده کړدن نه و زه مان سهربازی اجباری
نه بو به پاره سهربازيان نه کړد دستیا
پیاوی له لیتو چو بریک دوور له ایمه سهربان
په سهربازی کیکه وه نا بو له جی نه دوان خویان
نه زانم ئیت له و سهربازيان هیتا لیباسی
ایمه له تماشای توپینې ایدم مرا و ستیا

نابوو قسه یان ده کړد. له چی ده دوان؟ خویان ده زانن.

که ستیک له و سهربازانه هاته لای ئیمه و بو تماشای توپینې راوه ستا. ئیمه میړمندال بووین و تازه سمیلمان گووگره ببوو، نه و سهربازش جیتل بوو، لانیکه هم هه شت-نو-ده سالتیک له ئیمه که وره تر بوو. «برایم خانی...» له و توپینه ده بوو و ده که ل ئیمه ده یکړد. نه و مندال ئیکی لوس و جوان بوو. هر ده چوو دهستی له پروومه تی ددها و پیلی ده کیشا. هه تیویش خوی راده پسکاند و ده کپوزاوه و بو شویتیک دی ده پووی.

کابراش وای ناوړ گرتوو که قه تیساند بووی و وه دووی ده که وت. کابرا بهرینگی کوره ی بهر نه دا تا ده گریانی خست. جیا له و هه موو پیاوه ی که له و ده ورو بهر ی بوون و جیا له و هه موو مندال له ی، چوومه پیتش و لئی وه جواب هاتم. کابرا شه قنکی داهیتامی، به لام خوم لادا نه یگرتم. پو بوومه بهر دیک پر به چنگم و پر به هیزی خوم له که لله ی سهریم دا و بورایه وه و که وت.

ئەو پىلوانەى كە لەوئى دانىشتبۇون ھەموو ۋەك با پايانكرد. ھەر نەھاتنە پېش بزانن چ قەوماۋە! تەنانەت مندالەكانىش بىلاۋەيان كرد. منىش پىلى پەھمانىم گرت و جا ۋەرە را كە. لە كاتى پاكردندا چەند جارىك ئاۋرېم دايەۋە تا بزانم كابرا جوولە دەكات! بەلام جوولەى چى، كەلاكى كەوتبوو و جووت لاقى لى دريژ كوردبوو. دوور و نيزىكى مالى بووينەۋە و پەھمانم تېگەياند كە لاي بابم باسى ھىچ نەكات و ئەوم لە مالى دانا. منىش لە ترسان نەمدەزانى پروو لە كوئى كەم. دەمزانى كە حكومەت لەو كابرايە دەپرسىتەۋە و چ بىتى و چ بىرى من جەزىرەبە و ئازار دەدەن. ئەويش بەجىي خۆى، لە ترسى بابم نەمدەزانى چ بكەم؟ ئاخىر ئەو پىي خوش نەبوو گرفتەم بۆ ساز بىتەۋە ديسان، بەردەوام ئامۇزگارى دەكردم تا خۆم لە شەپرى خەلكى ھەلنەقوتىنم، منىش بەخۆم نەبوو، نەمدەتوانى ئەو شوورەيە قەبۇل بكەم، نەمدەتوانى بە ھاناي لىقەوماۋىك نەچم، نەمدەتوانى سەرى خۆم شور كەم، نەمدەتوانى بىنىم كە عەجەمىك بىت و دەست بەریتە نامووس و شەپەفى كوردىك. سەرداخستەن بە من نەدەكرا. ئامادەبووم مەرگىش بى، بە دل و بە گيان بىكپمەۋە، بەلام ئەو سەرشۆپىيە قەبۇل نەكەم.

لە ترسى بابم نەمدەتوانى بچمەۋە مالى و نەشمەزانى ديسان پروو لە كوئى كەم. سەرم ھەلگرت و چووم بۆ ئىو باغان. لەو باغ بۆ ئەو باغ، لەو مېشە بۆ ئەو مېشە. مەلاس ببووم و لە ھىچ كوئى ئۆقەرەم نەبوو، تا چوومە مېشەى «باغى ھەسەن خانى». ئەو نوژى شىۋانە و ولات بەرەو تارىكبۇون دەروات. برسیتی تاوى بۆ ھىناوم و لەبرسان ھەلدەلەرزىم و خەوم لىناكەۋى. عىلاجەم نەبوو، ھەرچۆنىك بى لەو باغە شەوم پۆژ كردهۋە. بە خۆم گوت با بچمە قەراغ باغەكانى شار بەشكوو دەنگ و باسېك بزانم يان پىخۆرىك ۋەدەست خەم. ھاتم گەيمە «باغى حاجى داۋدى»^۱. «سولتان»ى باغەۋان بارى بازارى دەبرد بۆ شار، كە منى دىت گوتى:

- ھەتېۋە ئەۋە لەچى دەگەپى؟ ھا؟ ئاخىرى بە خۆتەۋە سەرى بابىشت بە فەتەرات دەدەى. دۆينى ئىۋارى چەند نەفەر سەرباز ھاتوونەتە مالتان و بە لىدان و كوتان بابتيان ۋەپىشخۆيان داۋە بۆ تۆپخانەى. ھىندەيان لىداۋە شل و شەل و شەۋتقىان كرددوۋە. پىرۆ خۆت ون كە، بگىرىي كەۋلت دەكەن.
- كاك سولتان لەۋە گەپى جارى، فرىام كەۋە زۆرم برسېيە.
- پىرۆ لە «ھاجەر»ى نان و خواردن ۋەرگەرە.

^۱ ئەو باغە ملكى بنەمالەى حاجى مستەفا داۋدى (جەجۆك) بوو. لەسەر پىكاي مەھاباد ورمەن ھەلگەۋتوۋە. لايەكى ئەو باغە، بە (كانونى كارآموزى) نووساۋە و لايەكىشى بە باغى "گولان" ھەۋە نووساۋە. باغى گولان، باغىك بوو كە بە دەستى مىرزا فەتاحى قازى ساز كرابوو كە لە پرووى جوانى و پىساي و زاكوونى ئەندازىايىيەۋە لە زەمەنى خۆيدا بىۋىنە بوۋە. بىروانە كىتېبى: تارىخ مەھاباد - نووسىنى: سىد محمد صمدى - چاپ رھرو - ل ۱۳۵

كەسى ژمارە ۱ عەزىز زەندى (عەزىز ئالمانى) ۱-ئە و كەسى ژمارە ۲ مىرزا محەممەدى تابانىيە دەگەل پۇلىك لە مافپاريزانى مەرغەبىي و تەوريزى. كاك محەممەد مافناس بوو، بەلەم مافناسىبوونى كاك عەزىز زەندى قەسى لەسەرە و ھەندىك پىيان وايە مافناس بوو و ھەندىكى بەپىچەوانە بىر دەكنەو. سىپاس لە كاك مەسعود تابانى كە ئەو وئەبەي بۆ ناردەم.

ھەراي لە ژنەكەي كرد و پىيگوت نانم بداتى. ژنەكەشى دوو-سى نان و كەمىك پەنىرى بۆ پىچامەو و گوتى برۆ گىر مەبە. نانەكەم وەرگرت و بە باغ و مېشاندا تا باغەكانى «خانەگى»^۱ بەند نەبووم. ئەو شەو ش دە نىو مېشەي خانەگىدا پۆژم كردهو. تا سى پۆژان بەو حالە رامبوارد. سەرى چوار پۆژەي گوتم با بچمەو لای شار، خو لىرە لە ھىچ ئاگادار نابم، خو وەختە دلم بتوقى بۆ دەنگ و باسان. با بزەنم چ قەوماو؟

ھاتم، چوومە لای يەرغووى.^۲ لە كەلاوكانى لای «مالە گولان» برىك نووستم. پاشان بىرم كردهو كە بچمەو بۆ لای مالى تا بزەنم چ باسە؟ بە «تەكەيە بابە خەلىفەي»^۳ دا ھاتمە ئاستى مالە

^۱ گوندىكە لە ۵ كىلۆمىترى باكورى مەھاباد ھەلەكەوتوو. دەتوانىن بلىنن كە ئەمرو بوو تە بەشېك لەو شارە.
^۲ «يەرغوو» چۆمىكى وەرزىيە كە لە كىوكانى باشوور و پۆژەلەتى سابلەغ سەرچاو دەگرت. زۆربەي پۆژەكانى سال وېشكە. لە تەرەسلاندا ئاو يا سىلاوى تىدەكەرى و تىكەل بە چۆمى سابلەغ دەپىتەو و لە ئاكامدا تىكەل بە دەرياچەي ورمى دەبى. بۆ زانبارى زياتر لەمەر مېزوو و ناوى ئەو چۆمە، پروانە كىتېي: شارى ويران- نووسىنى عەلى حەسەنيانى (ھاوار) - چاپى دووھەم - بىلاوكراوھى مانگ - ل: ۱۶

«په‌حمانی سه‌کری» له قه‌راخ شار. هه‌ر له کووچه‌ی وه‌رسوو‌پامه‌وه، به‌رانبه‌رم «محمود خانی مه‌لولود خوگتی» به‌ خو‌ی و دوو له‌و سه‌ربازانه که لیباسی سه‌ربازیان هیشتا له‌به‌ر نه‌کردبوو، منیان دی، محمود خان هاواری کرد:

— نه‌وه‌تا؟ بیگرن.

هه‌لاتم تا خو‌م قوتار که‌م، سوکیکی خو‌م له‌ ماله «مه‌لا هاره‌ی» هاویشته. به‌داخه‌وه هاتن له‌و‌ی گرتیانم. هه‌ر له‌و‌ی‌ را به‌ لیدان و تیه‌له‌دان بردیانم بو‌ تو‌پخانه‌ی له «کاروانسه‌رای سیمونی». نه‌وه‌ عاله‌میکی زو‌ریش به‌دواماندا دین بو‌ ته‌ماشای. که‌س نه‌بوو له‌ چنگیان پزگارم بکات. که‌ گه‌یمه‌ نه‌و‌ی به‌ ته‌واوی له‌ که‌لکیان خستبووم. له‌ دالانی کاروانسه‌رایه‌ برستم لی‌برا و هیزم نه‌ما که‌ به‌ پیوه‌ خو‌راگرم، که‌وتم و هو‌شم له‌ خو‌م نه‌ما. نازانم چه‌نده‌ بیهو‌ش بووم به‌لام که‌ وه‌هو‌ش هاته‌وه، ده‌بینم که‌سیک ده‌ستی به‌سه‌رمه‌وه‌یه و به‌ شه‌ربه‌ ناوم به‌ گه‌روودا ده‌کات و دم و چاوم بو‌ ته‌ر ده‌کات و ده‌یس‌پ‌یتته‌وه. هه‌ندیک زیاتر تاقه‌تم دا به‌خو‌م تا وه‌رسوو‌پ‌تم و بزانم نه‌و که‌سه‌ کتیه؟ دیتم «میرزا محه‌مه‌دی تابانی»یه که‌ به‌چاوی به‌فرمیسه‌که‌وه‌ بو‌م ده‌گری. تو‌ مه‌لی نه‌ویش گیراوه و منیان له‌ ژووره‌که‌ی نه‌و کردوو. گویا ژنتیکی هه‌رمه‌نی خواستوو و هیناویتی و می‌رده‌که‌ی نه‌و ژنه‌ی کوشتوو، ئیستا به‌و تاوانه‌ گرتوو‌یانه. مالی ئاوه‌دان بیت نه‌یه‌شتبوو خوینم زو‌ر له‌به‌ر بروات و ئاگای لیم ببوو تا وه‌هو‌شی هینامه‌وه.

ژووره‌که‌ نه‌ختیک تاریک بوو. له‌پ‌ر ده‌نگی نا‌له و پ‌و‌ر‌و‌ی که‌سیکی دیم هاته‌ گوی. که‌ ئاو‌رم دایه‌وه، ده‌بینم نه‌وه‌ با‌مه‌ به‌کزی و لاوازی له‌سه‌ر زگ در‌ژ بووه. هینده‌یان لیدابوو که‌ هیزی نه‌بوو له‌سه‌ر قوون دانیشیت. سه‌ر و گوتلاکیان هه‌موو بریندار کردوو و خویتی به‌ند نابیت. هه‌ردووک چاوی هه‌ل‌ماسیوه و شین و په‌ش بو‌ته‌وه. په‌نگ و پروخساری به‌ته‌واوی گو‌راوه و شه‌رزه‌یان کردوو. ته‌نیا که‌می‌ک زمانی کار ده‌کات، نه‌ویش هه‌ر به‌شی نه‌وه‌ ده‌کات جینوم پیندات و تووک و دو‌عام لیتکات. ددان له‌ چیره‌وه‌ ده‌با و ته‌کان به‌ خو‌ی ده‌دات که‌ ئان‌بازم بیت و لیم بدات، به‌لام ناتوانی له‌ جیتی خو‌ی راست بیتته‌وه. له‌ دووره‌وه‌ جینوان ده‌دات و تفم پینداده‌کات و هه‌رچی له‌به‌ر ده‌ستی بیت تیمه‌له‌ده‌کات. بو‌یه‌ک چرکه‌ش راوه‌ستانی نییه.

— په‌بی‌ی خودا له‌ منت بستینی. په‌بی‌ی له‌سه‌ر مه‌بیت دانیشم. پ‌و‌له‌ ده‌ست له‌ گووی خو‌ت ن‌تی باشه؟ خودایه‌ من چیم کردوو که‌ نه‌و سه‌گه‌ت دا به‌ من؟ په‌بی‌ی هه‌لاهه‌لا بی. له‌ خودای ده‌که‌م ته‌له‌ب و ته‌مه‌نایه‌ خو‌شی له‌ خو‌ت نه‌بینی و ...
خو‌ش‌خو‌ش میرزا محه‌مه‌د تابانی ل‌تی وه‌ده‌نگ ده‌هات و پینده‌گوت:

— خودا نه‌کات. سو‌فی چو‌ن د‌لت د‌تی به‌ کو‌ری خو‌ت ئاوا بل‌تی؟ قسه‌ی وا مه‌که. تو‌ ده‌بی شانازی پیتکه‌ی که‌ به‌و ته‌مه‌نه‌ که‌مه‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر هاو‌ر‌پ‌یه‌که‌ی وه‌جواب هاتوو و نه‌و کیشه‌ گه‌وره‌یه‌ی بو‌خو‌ی ساز کردوو. ک‌تی نه‌و پیاوه‌تییه‌ی پ‌تی ده‌ک‌ری؟
به‌و قسانه‌ی میرزا محه‌مه‌د بریک ئارام ببو‌وه. له‌وه‌ی دل‌نیام که‌ میرزا محه‌مه‌د تابانی له‌و‌ی

نه با و بابم توانیبای قوون بجوولیتیت، گهر عهجه مان نه یانکوشتبام، بابم ههر دهیکوشتم. نه وه به خته وه ریبه کی گه وره بوو که میرزا محهممه ده گه لمان له و ژوورده دا بوو.

بابم خوشکیکی هه بوو که نانی مالانی ده کرد. سهرهنگ «یوسف خان» ده ماله «مسته فای حاجی قادری» دایه. نه و پوره م نانی ماله مسته فای حاجی قادریش ده کات. ده چیت له بهر ژنه که ی زور ده پارته وه و نه ویش به میرده که ی ده لیت و نه ویش به سهرهنگ ده لیت. پاشی سی شه و و پوژان بابم به دردا. چهنده فهر له عه لافه کان فایتوونی بو دین و ده یبه نه وه مالت. یه ک- دوو پوژان له مالت بو ده که وی تا که میک دیته وه سهر خو، بای نه وه نده ی بتوان له سهر پین پروات. نینجا بو نه وه ی قامک له سهر هه ست و شعوری خه لکه که دابن، ههر به سهر و سه کوتی بریندار و هه لپچراو، ده چیته بازاری. یه که م کاری نه وه ده بیت که کاخه زیک به میرزایه کی باش ده نووسی و تیتدا حاشا له من ده کات و ده لیت نه وه کوری من نیه، له دایک و بابیکی دیکه به، نووسیووی که:

— «نه وه کوری «حه مه گاوان» ناویکی بووه که هه تیو که وتووه، من زگم پیت سووتاوه و ده پتی خودایدا به خیتوم کردووه. تا تیتستا گه وره م کردووه و نانم داوه. له مه وه به ولاره به پرهلای ده که م و ههر تاوانیک که بیکات به عوده ی من نیه».

جا نه و جار چوو بوو موری «قازی عه لی»، موری «قازی موعیتی»^۱، موری «مه لاره حمانی گه وره» و هه روه ها به هه موو مزگه وته کانداسوورابوو و له مه لا را گرتوویه تی تا فه ق و قوتابی، پتی مور و نیمزا کردبوون، ته نانه ت بازاری و توجار و که سه به شی له بیر نه چوو بوو. کاتی خو ی که بابم مرد، ده پال که لوپه له کانیدا نه و نامه یه م دوزیه وه. کاخه زه که ی گه زیک دریز ده بوو و لایکه م ۱۵۰ مور و نیمزای لیدابوو. له مه وه به ولاره که کیشه بو من دروست ده بوو و که له لایه ن ده ولته وه دووم ده که وتن و ده چوون یه خه ی باهمیان ده گرت، باش بوو هه موو جار نه و کاخه زه له فریای بابم ده که وت و پتی قوتار ده بوو.

بابم له و زیندانه قوتاری بوو به لام من نه وه ههر له و ژووره دام. باش بوو میرزا محهممه دی تابانی م لا مابوو دنا، نه و پوژانه زور به چه توونی تیپه ر ده بوون. بو منیکی میمندال له دوخیکی ثاوا که وتن، زور زه حمه ت و دژواره. هه موو پوژنی یاوه ریک به دوو-سی سهر بازان لیم وه ژوور ده که وتن. چیت خواردووه؟ ترش و چه وه نده ر. ثانبازم ده بوون و لیان ده دام و به جنیوان کو لیکیان بیریزی پنده کرم. ده یانگوت: حالیت ده که ی که ده ست له سهر سهر بازی حکومه تی شاهه نشاهی هه لیتیه یانی چی. وات لیده که ی که بلتی غه لته م کرد، جه هه ننه مه ت دینینه بهر چاوه کانت. ته نانه ت جاریکیان نه وه نده یان لیدابووم که له زمانیان خستبووم، میرزا محهممه د گوتی:

^۱ قازی مونعیم درووسته.

— رۆلە گيان تۆ مندالى، كەس گلهييت ليتاكات، هيچت لى كەم نابىتەو، بلى مېوورن و مېبە خشن بەشكوو بەزەيەكيان پىتدا بىتەو و پەزايەتت بەدەنئ و بەرت دەن.

— نەخىر مىرزا محەممەد، بشمكوژن لە زار و زمانم نايەتە دەر. جا چۆن عەجەمىك لە ولاتى خۆى را بىتە تىرە و تەماح لە نامووسمان بكات و منىش هيچ نەلیم؟ هيچ كە پەزىوان نىم، بگرە كەر بەرىشم دەن و بەيانى شتىكى ئاوايان لىبىنمەو، ئەوجار بە كوشتىشيان لىخوش نابم. لىگەپرى با تا ماندوو دەبن لىمدەن، بەلام نالیم مېوورن و غەلەتم (غلط) كرد. من بەو شتانه خاراووم. كە هاتوومەتە سەر ئەو دونيايە تىمەهلەراو، برسى كراوم، بە جىئوان پروخاندووينايم، تا سەرەمەرگى بردووينايم، بەلام سەرم بۆ كەس دانەنواندوو و دەستم بۆ كەس درىژ نەكردوو.

سەرتان نەهیشىنم، پاشى چوار شەو و پۆژان منىش بەردرام. پوورم باشم لە فريا هات و سەرەنگ يۆسف خان ئەمرى كرد و بەرياندام. تەمەنم بۆ كوشتن نەدەشيا. گالتهى پىناكرى، پەزاشا گوونى گوونداری دەردىنى و منىش خوینى سەربازى ئەوم پشتوو. ئەو كابرايەى من لىم دابوو، ئىستا بە كەتانی سى سەر و سەكوتيان بۆ هەلپىچاو و تەقەلى لەسەر خۆى نەماو و هەتەران و پەتەران دەلئ. سەربازەكان پىيان شەرم بوو كە مندالىكى بگرن و پاشان لە شار بۆيان بلأو بكرىتەو كە سوپای شاهەنشاهی مندالىك دەتوانئ لىيان بدات يا سەربازى شاهەنشاهی بە مندالان دەوئرى نەك بە گەوران. زۆر پىيان خۆش بوو خەلك حىسابيان بۆ بكات. جا چ بە ترس يا هەپەشە يا بە جەرزەبەدانى خەلكەكە يا بە سەگىتى. پىموابى بەردرانى منىش هەم تەكای پوورم بوو هەم سەگىتى سەرەنگ يۆسف خان كە گەورەى سوپای شاهەنشاهی بوو لە سابلاغ.

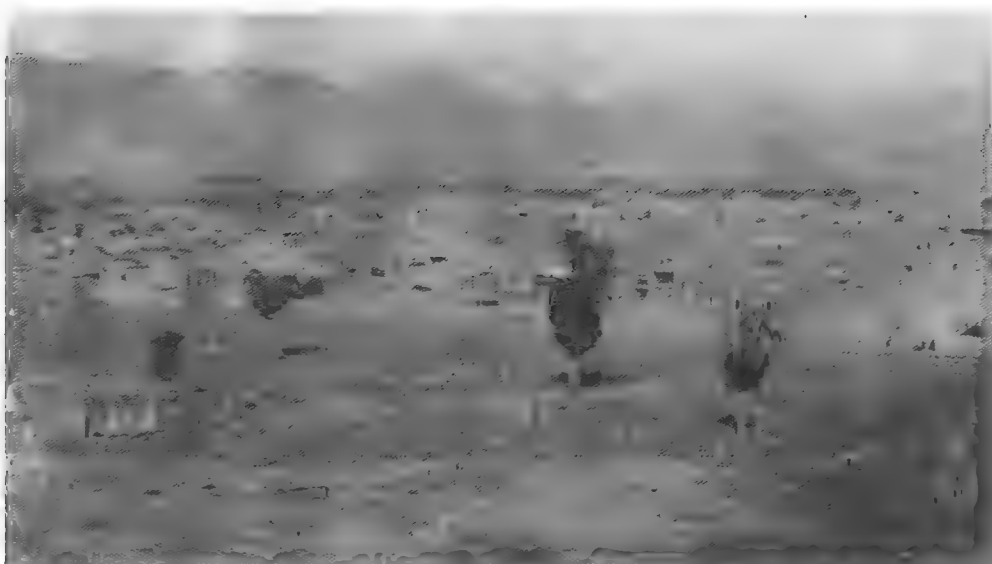
لاى ئىواره بوو كە لە تۆپخانەيان وەدەر نام. سەر و گوئلاكىم خوئناوى و چلكن، لا چاوەكانم پەش و شىن هەلگەپراون، توانام نىيە هەنگاوەكانم بەباشى هەلنمەو و بە شەلەشەل دەپۆم، هاوكات لە خەمى ئەو دەدا بووم كە لە كوئى بخەوم؟! چۆن زگم تىر كەم؟! دەمزانی تازه دەبن دەست لە بابم بشۆمەو و رامناگرىتەو. بە ئاومىدى بەرەو مەيدان هاتم. لە مەيدان حەشیمەتتىكى زۆرى لىبوو. منىش نەمدزانى كە ئەوانە بۆ تەماشای من لەوئى پراوەستاون. پىيان سەير بوو كە مندالىك ۱۳-۱۲ سالانە لە سەربازى پەزاشای بدات! تا زياتر لىيان نيزىك دەبوومەو، زياتر سەرم سوور دەما. تەواوى ئەو كەسانەى كە تا دۆينئ پرويان نەدەدامئ و ئامادە نەبوون قوومىكم ئاو بەزاريدا كەن، هەموو پرويان لە منەو و هەركەسە و بە جوړىك بە شان و بالم هەلەلن.

— يەك دەيگوت: ئای بابم بە قوربانت بئ.

— ئەوى تر: وەى دەستيان شكئ، تەماشأ چۆنيان لىداو.

— يەكى تر: ژانت هەيه؟

— ئەوەيتريان: دا بۆمان بگىرەو، چىيان لىكردى؟

وینه‌یهک له قه‌برستانه کۆنه‌که‌ی سابلاخ که کاپستان همه‌د به‌رده‌وام باسی ده‌کات و شه‌وانه له‌وی شه‌وتووه.

— هتد

ئه‌وانه‌ی که مندالی هاوته‌مه‌نی خۆم بوون و ده‌مناسین، له‌ باوه‌شیان ده‌کردم و ماچیان ده‌کردم. ده‌چوووه هه‌ر شوێنیک ئه‌و خه‌لکه به‌دوامه‌وه بوون و وه‌ک قاره‌مانیک باسیان ده‌کردم و پیانه‌لده‌گوتم. له‌ فکری ئه‌وه‌دا بووم که برۆمه ناو قه‌بران و ئه‌وشۆ له‌وی بنووم. پێی قه‌برانم گرت و ئه‌و خه‌لکه‌شم به‌ دواوه‌ بوو، دیتم له‌ مه‌یدانی همه‌ خرچه‌م. له‌ناکاو کوپیکی عه‌زه‌ب هاته‌ پێشم و زۆر به‌ پێزه‌وه‌ گوتی:

— بابم بانگت ده‌کات.

— بابت کیه؟

— وه‌ستا «سه‌عیدی ده‌لاک».

— له‌ کۆنیه؟

— له‌ مانییه، وه‌ره‌ با برۆین، چاوه‌روانته.

کۆمه‌لێک مندالی زۆر له‌ ده‌وره‌م بوون و به‌ریان نه‌ده‌دام، له‌ منداله‌کان تووڤه‌ بوو و ده‌وریان چۆل کردم.

مه‌نا ئه‌و پۆژه‌ی که له‌ قه‌بران له‌و سه‌ربازه‌م دا، وه‌ستا سه‌عید ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌ پیاوه‌ له‌ تێوچوووه‌کاندا بووه. هم‌ ناگای له‌و سه‌ربازه‌ بوو که چۆن ته‌ماحی له‌ «برایم خانی ...» کردبوو و له‌یه‌خه‌ی نه‌ده‌بووه‌ و هه‌میش ناگای له‌ من ببو که چۆن سه‌ربازه‌که‌م عاقل کرد و که‌لاکیم خست و به‌ سه‌ر و گوناک هه‌لپێچراوی بۆ حکومه‌تی شاهه‌نشاهیم نارده‌وه. له‌ولاشه‌وه‌ ناگای له‌و باسه‌ی

بابم ببوو که قهباله‌ی نووسیوه و تییذا حاشای له من کردووه و بی مآل و حآلم، بۆیه له‌دوو ی ناردووم.

چوومه مآلی وه‌ستا سه‌عید، دیتم وه‌ستا دانیشتووه و دوو کچی چووکه‌ی به ده‌وره‌وه بوو. سلاوم کرد. زۆر به گهرمی به‌خیرهاتنی کردم و فهرمووی کردم تا دانیشم. ژنیککی جحیلێش ده‌هات و ده‌چوو. ئه‌ویش به پروویه‌کی خۆشه‌وه به‌خیری هینام و چای بۆ هه‌موومان دانا. من له‌پیشدا وای بۆ چووم که ئه‌و ژنه یا بووکی وه‌ستایه یا کچی وه‌ستا، که‌چی پاشان زانیم که ئه‌وه ژنیتی! تۆ مه‌لن دایکی ئه‌و مندالآنه‌ی وه‌ستا مردووه و وه‌ستاش تازه ئه‌و ژنه جحیلێ هیناوه. ئه‌و ژنه‌ش به ده‌وری ئه‌و مندالآنه‌دا وه‌ک گۆلی ده‌هات و ده‌چوو، وه‌ک له‌کۆشی خۆی به‌ربوو بیتنه‌وه، وابوو.

شه‌و نان داندرا، پلاو و ساواریان لێنا‌بوو، به‌ زۆری ده‌رخواردی ئه‌و مندالآنه‌ی ده‌دا. به‌ ده‌سه‌ری، لێو و دمێ مندالآه‌کانی ده‌سپێوه. مندال تیر بوون و نایانه‌هوێ نان بخۆن، که‌چی پله‌گۆشتی بۆ راده‌داشتن. پاش نان خواردن بپێک هه‌سانه‌وه و ئه‌و جار چای بۆ تیکردن، ساردی ده‌کرده‌وه و به‌دمێوه‌ی ده‌کردن. چوو له‌ ژووریککی دیکه‌ جێگای بۆ راخستن و هه‌ریه‌که‌ی له‌ جێی خۆی درێژ کردن. له‌ دایکی خۆیان جوانتر به‌ ده‌وریاندا ده‌هات و ده‌چوو. که‌ ئه‌و دیمه‌نهم دیت هینده‌ی دی زگم به‌خۆم سووتا که چۆن ئه‌و زردایکه‌ی من هه‌موو ژیاغی فه‌وتاند. نایشارمه‌وه که تیره‌بیم ده‌برد به‌و مندالآنه و خۆزگه‌م ده‌خواست منیش دایکیککی ئاوام هه‌با که نازی کیشابام. به‌داخه‌وه که چاویم هه‌لێناوه ده‌گه‌ل ناخۆشی، برسیتی، بیجیتی، جنیو، تیئه‌ل‌دان و نازنه‌دیتن له‌ دایک و باب، بووین به‌ هاوڕێ و تا تێستاش که ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌م ده‌نووسم، به‌روکیان گرتووم و له‌کۆلم نابنه‌وه.

شه‌و پاشی نانخواردن، ته‌مام بوو هه‌ستم بپۆم، که‌چی وه‌ستا وه‌دنگ هات که مه‌رۆ و لێره به‌. به‌ کوره‌که‌ی گوت بیبه ئه‌و دیوی پیشان بده با بنوێ. کراس و که‌وايه‌کم ده‌به‌ر دابوو که خوێن و چلک و چه‌په‌لێ پێوه بوو، دامکه‌ند و ژنه‌که‌ی بردی بیشوات. کراسیکی درێژیان دامی، ده‌به‌رم کرد و بۆی نووستم. به‌یانی داهاات و بێده‌نگی شه‌و شکا. وه‌ستا سه‌عید له‌ نوێژ هاتۆته‌وه و به‌ته‌مایه‌ نان و چای به‌یانی بخوات. منیش ئه‌وه هه‌ر له‌ جێگا و له‌ خه‌و دام. کوره‌که‌ی هات و خه‌به‌ری کردمه‌وه. ته‌ماشام کرد جله‌کانم به‌ پاک و خاوینی له‌ ته‌نیشتم داندراوه. زۆر سه‌رسام مام! ئه‌و جلانه به‌ کوێدا شۆران؟! به‌ کوێدا ویشک بوونه‌وه؟! نازانم! ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که زۆر خۆیان به‌ منه‌وه ماندوو کردبوو که هیه‌چکات فه‌رامۆشی ناکه‌م. کورده‌واری ده‌لێ:

— ژنیش هه‌یه و ژنۆکه‌ش هه‌یه.

ئه‌وه‌ش ژنه و زردایکی منیش ژن بوو. هیوادارم ده‌ قه‌بری‌شدا نه‌حه‌سیته‌وه.

جله‌کانم له‌به‌ر کرده‌وه و چووم بۆ نان خواردن. پاشان وه‌ستا راست بۆوه و وه‌پیش خۆی دام و چووینه دوکانه‌که‌ی. له‌وێ که‌میککی که‌لوپه‌له‌که‌ی کۆ کرده‌وه و هه‌ندیک کاری پۆژانه‌ی خۆی کرد و پێیگوتم که لێره بم و نه‌بزووم تا دێته‌وه. ته‌نانه‌ت هۆشدارێ دامی که له‌ دووکان نه‌چمه

دهرئ. ئه و رۆيشت، تۆزىكى پىچوو و هاتهوه، گوتى:

— وه دوام كهوه.

له رتيه دهستي كرد به قسان:

— لاي «شۆخه چايچى» به شاگردى داممه زانددوى. شۆخه زاواي خۆمه و كچى من ژيتتى. لهوئى سهري خۆت بهردهوه و كارى خۆت بكه با موحجاجى ئهم و ئه و نه بى. نه كهى بزۆز بى و بله وه زى بكه. شهوانهش وه ره وه مالى و وپراي مندا له كانم نه توش فهرقت نيه. كه چووينه لاي شۆخه، به پرويه كى خۆشه وه قسه ي ده گهل ده كردم و كاروبارى چايخانه كه ي فير كردم. پاشان ده گه لم هات و هه موو ئه و دوكاندارانه ي موشته رى ئه و بوون پيشانى دام و رى وشوئنى دوكانه كانى تيگه ياندم و منى به ئه وان ناساند. هه ر ئه و ساته ده ستم كرد به كار كردن.

پاكم و بيباكم

سه ير له وه دا بوو كه ئه و چايخانه يه جيرانى دوكانى بابم بوو. بابم ئيتاستاش له مالىيه و هه ر نه هاتو ته وه سه ر حال. رۆژى دوو - سى جار ان نيوعه ك ده كرى. ئه وه نده يان به قامچيان له پشت و سمتانى داوه، له كه لك كه وتوو. باش بوو شه ريكه كه ي «ميرزا مه حمودى عه زيمى» له سه ر دوكانتيه. پاش چه ند رۆژان بابم ده زانى كه شۆخه رايگرتووم. به شه له شه ل و قونه قون هاته زگ شۆخه. وه ستم له سه ر سه ماوه ر بوو و خه ريكي كارى خۆى بوو. بابم له سه ر شۆخه كردى به هه رايه ك، نه بتيه وه. عاله ميكي زۆر به هات وه اوارى بابم له پيش چايخانه كه كو بوونه وه. يه ك به خۆى ده ينه پراند:

— ئه وه پۆ ئه و به لايه ت هتيان وه ته بن پيلم ميرزا شۆخه؟ ها؟ ئه وه له داخى من هتيان وه؟ قه لسه م ليده گيرى؟ كه س نه ما بوو ئه و به لايه پاكري به شاگردى، ئه تۆ نه بى؟
له و ده مه يدا وه ستا سه عيد په يدا بوو. چوو پيش بابم و وه لامى دايه وه:

— ئه وه سوڤى مه ولوود پۆ وا شيت بووى؟ چى بووه؟ چ قه باعه تيك پرووى داوه؟

— چۆن چ بووه؟ نابىنى ميرزا شۆخه ي زاوات ئه و به لايه ي هتيان وه ته بن پيلم؟ ئه من ئه وه هه ر له چنگانى هه لديم و ميرزا شۆخه ش ده يكا ته وه تووكى لووتى. دونيا و عاله م سه ر ليك بده ن ده بى هه ر ئيتستا راوى بنيت و ده رى بكات ئه و هيج و پوچه ي.

— وه ستا سه عيد: لاي خۆت تۆ به كارى و خودا و پتغهمبه ر ده ناسى سوڤى گيان. ئاخه ر بۆچى ده رى بكات؟ بپروات دزى بكات؟ كارى خه راپ بكات؟ تۆ ده بى شانازى به و كوره ته وه بكه ي. ئه وه ماوه ي چه ند رۆژه پياوه تى ئه و كوره ت وپردى سه ر زمانانه. به و ته مه نه كه مه يه وه، كارى كى كرد كه به زۆر كه سمان ناكريت. له باتى قه درى بگرى ده چى قه باله شى له سه ر ساز ده كه ي و حاشا ي له ده كه ي؟

بابم بهو قسانه‌ی وه‌ستا سه‌عیدی زۆر به‌خۆیدا شکایه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی دیسان ده‌ست بخاته سه‌ر هه‌ست و سوۆزی خه‌لکه‌که، سوکیکی سوخمه و کراسه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داکه‌ند و پشت و زگی به خه‌لکه‌که نیشان دا که چلۆن شین و ره‌ش هه‌لگه‌راوه و چلۆن به قامچییان برینی قوولی تی‌بووه! نه‌وجار وه‌لامی وه‌ستای دایه‌وه:

- چاو لێکه و بزانه له‌سه‌ر ئه‌و هه‌تیوه‌ی چییان به‌سه‌ر هیتاوم؟ گهر پێم عه‌یب نه‌با پاتۆل و ده‌رپێته‌که‌شم داده‌که‌ند تا شاکاره‌کانی ئه‌و هه‌تیوه‌م باشر ببینن و جا پشتی بگرن! ئه‌من به‌و ته‌مه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه ده‌بم ئاوام به‌سه‌ر بێتی؟
- سوۆفی گیان تاوانی ئه‌و کوپه‌ر چیه؟ خۆ ئه‌و نه‌یگوتوه‌و بچن له‌ بابم بده‌ن و ئاواي شپه‌زه بکه‌ن! تۆ پیت وایه حه‌مه پێبخۆشه ئاویان به‌سه‌ر هیتاوی؟ ئه‌وه خه‌تای ئه‌و حکومه‌ت و سه‌ربازه نامه‌ردانه‌یه که زوڵم و زۆریان گه‌یاندۆته سه‌ر ئێسقان. لێگه‌رێ با ئه‌و کوپه‌ت سه‌ر به‌ ژيانی خۆیه‌وه بێت و له‌سه‌ر پێی خۆی راوه‌ستیت. سه‌ر هه‌لێنه و خودای بێنه.
- پاشی ئه‌و قسانه که له‌ نیتوانیدا تێپه‌ری، وه‌ستا سه‌عید قوولی باهی گرت و بردی بۆ دوکانه‌که‌ی خۆی. جا له‌وێ چییان له‌ نیتواندا تێپه‌ری؟ نازانم! ئێتر بابم زۆری سه‌ر نه‌ده‌هاویشه سه‌ر سه‌رم و کاری پێم نه‌دaboو. هه‌رکه‌سیش باسی منی له‌ لا کردبا، ده‌یگوت نایناسم.
- ئێستا ماوه‌ی چوار-پێنج مانگه له‌وچایخانه‌یه کار ده‌که‌م. وه‌ستام زۆرم لێ پازیه‌یه. مشته‌ریه‌کانیش هه‌روه‌تر. وه‌ک دوکانی خۆم و وه‌ک هه‌لووکی هه‌لده‌سوورپێم. دلم خۆش بوو که له‌ کاری خراپ پرینگاومه‌وه. له‌ مالتیشدا زۆریان خۆشده‌وێم. شیو و کوڵم بۆ ده‌که‌ن و به‌رده‌وام جله‌کانم خاوێنه. زگم تیره و گیرفانم پر له‌ پووله. تا بلێی ده‌ خۆشی دام. ئه‌و دۆخه‌م به‌ هیچ نرخیک ناگۆپمه‌وه.
- هه‌ر وه‌ک باسم کرد رۆژانی جومعان دوکان و بازار داده‌خران و خه‌لک بۆ حه‌سانه‌وه و بۆ ده‌رباز بوون له‌ گه‌رمای هاوینی پرویان ده‌کرده‌ باغ و سه‌یرانگاکان و ده‌یانکرده‌ هه‌لپه‌رکی و شای، گۆرانی گوتن و ده‌هۆل کوتان. وه‌ستاکه‌م وێرای خه‌لک خۆی ساز کردبوو بجیه‌ سه‌یران. بانگی هه‌شتم و گوتی:

- ده‌رۆمه‌ باغ، نه‌وه‌کوو دره‌نگ بێمه‌وه، ها، ئه‌وه هه‌چه‌ری چایخانه‌ی، به‌یانی زوو بجۆ ده‌رگای بکه‌وه و هه‌موو که‌لوپه‌له‌که‌ی حازر بکه‌ تا من دێمه‌وه.
- هه‌چه‌رم له‌ قه‌دی گیرفانم نا و رۆییشتم. که‌یفم به‌ خۆم ده‌هات و شام به‌ سه‌پان نه‌ده‌زانی. بپێک له‌ناو شار سوورپامه‌وه. لای نیه‌رۆیه‌ چوومه‌ لای چۆمی. له‌ «گۆمی جوله‌کان» منداڵ و گه‌وره مه‌له‌یان ده‌کرد. له‌وبه‌ری چۆمیش ده‌نگی ده‌هۆل و زوورپایه له‌ «باغی گه‌وره گویز»^۱ ده‌هات.

^۱ ئه‌و باخه‌ ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌ی (ته‌په‌ی تابانی) له‌ باکووری مه‌هاباد که‌ تێستا هیچ ئاسه‌وارێکی لێ نه‌ماوه‌ته‌وه. به‌ باخی گویزی یان باخی گه‌وره‌گویی یان باخی گویزی گه‌وره‌ ده‌ناسرا.

منیش پرووت بوومهوه و خۆم ده چۆمی هاویشت. تا ماندوو بووم مه‌له‌م کرد و خۆم فینک کرده‌وه. پاشان جله‌کانم ده‌به‌ر کرد و له چۆمی په‌ریمه‌وه تا له نیزیکه‌وه گوێ بدەمه ده‌نگی ده‌هۆل و زوورنا. که چووم، دیتم په‌شبه‌له‌کیکه، که چکی تیناگه‌رێ. ژن و پیاو، کچ و کور تیکه‌ل ببون ده‌ستان ده‌گوشن و تۆزێ له‌ عهرزی هه‌لده‌ستین. دلایان ئه‌وه‌نده خۆشه نه‌بێته‌وه. تاوێکی باش تیان پامام. هه‌رچه‌ندی زیاتر لێیانم ده‌روانی زیاتر له‌ قوولایی نه‌هامه‌تییه‌کانی خۆم پۆده‌چووم. زیاتر زگم به‌خۆم ده‌سووتا و زیاتر به‌خیلیم به‌و خه‌لکه‌ ده‌برد که بوچی من له‌و خۆشیانه‌ بێه‌شم؟ ئیستا به‌ره‌و عه‌زه‌ببوون ده‌چم به‌لام له‌ ژیاغدا ده‌ستی که‌سم بۆ په‌شبه‌له‌ک نه‌گرتوو، که‌رێک هه‌لنه‌په‌رپوم و که‌سیشم نه‌بووه که‌رێکم سی‌تی، سی‌چکه‌یی، سۆسکه‌یی، سۆمای، شیخانی، مه‌ریوانی، عه‌بدۆیی، داغه، پۆینه، دالانه، راسته، چۆپی، گاده‌ران، له‌نجه، خوانچه یا که‌رانه‌وه‌م فیر بکات. ژانی زگه‌برسی و خه‌می جیخه‌و، ده‌ره‌تانایان نه‌دام تامێک له‌ هه‌ستی شادی بچێژم. نه‌ به‌ مندالی وه‌ک مندالان ژیا، نه‌ به‌ جحیلێ وه‌ک جحیلان. ئیستاش به‌ سه‌ری پیری، له‌ ولاتی غه‌ریابه‌تی و له‌ ناو عه‌جه‌ماندا، به‌ پشتی کوورپه‌وه و په‌نجه‌ی قه‌لشیوه‌وه، باغه‌وانی ده‌که‌م. باشر بلیتم، قه‌ت خۆشیم نه‌دیتوو تا شاد بيم و هه‌له‌په‌رم. هه‌ستیکێ زۆر نامۆ بوو ته‌نانه‌ت دیتنی ئه‌و دیمه‌نانه‌ش نامۆ بوون. ئه‌وه‌نده نامۆ بوون که‌ بۆم باس نا‌کرێ.

پۆژ پۆژی هاوینه، خۆ نابێته‌وه. تاوێکی خۆشه، له‌ سه‌بری سه‌یران و په‌شبه‌له‌کی باغی گوێزی که‌وره‌ پاره‌ستام. دیتم که‌ ئیستاش پۆژ زۆری ماوه. هه‌لکشام به‌ره‌و «باغی مکابلی». له‌وێش ئه‌و هه‌وايه‌ بوو، شای، په‌شبه‌له‌ک، زه‌ماوه‌ند، خۆاردن و خواردنه‌وه. وه‌ستا شۆخه‌شم دیت، داوه‌تی ده‌گیرا. دۆیه‌کی یه‌که‌جار ته‌رپه‌ری ده‌ ده‌ستیدا بوو. دیمه‌نی ئه‌و په‌شبه‌له‌ک و سه‌یرانه‌ ئه‌وه‌نده جوان بوون که‌ هه‌رچی هه‌ولم ده‌دا به‌ بزه‌یه‌ک گووپه‌کانم قیت که‌مه‌وه و فیزی دلخۆشان لێبده‌م به‌لام سه‌ربورده‌ی تالم بزه‌ی لێ بزر ده‌کردم و لێوه‌کاغی پێداده‌ژنیم.

ده‌و کات و ساته‌دا، که‌ له‌ قوولایی خۆشیی خه‌لکدا قوم ببووم. دیتم له‌ دووره‌وه‌ چه‌ند که‌سیک به‌ پاکردن له‌ خه‌لکه‌که‌ نیزیک ده‌بنه‌وه و له‌ ئه‌م و ئه‌وی ده‌پرسن:

— ئه‌رێ حه‌مه‌دی مه‌ولوودیتان نه‌دیتوو؟

خه‌لکیش قامکیان به‌ره‌و لای من درێژ کرد و منیان پێشانیان دا. که‌ لیم نیزیک بوونه‌وه دیتم، «کاکه‌ مری چایچی» که‌ دۆستی نیزیکی وه‌ستام بوو، هاوێی ده‌گه‌ل دوو له‌ خوارزاکانی و کوپری «فه‌قی ئه‌حمه‌دی عه‌لاف»ین. هه‌ر واق مام. ئه‌من چی و ئه‌وانه‌ چی؟ ده‌بێ چ کارێکیان به‌ من بێت؟ له‌ مه‌ودای ئه‌و یه‌ک-دوو چرکه‌یه‌دا به‌ ده‌یان فکر مه‌خشووشیان کردم.

لیم هاتنه‌ پێشه‌وه و بێ ئه‌وه‌ی تیمگه‌ییتم که‌ چ بووه، کوت و پڕ پامالێان دامی. چاویان قووچاند و زاریان کرده‌وه، ئینجا به‌ شق و پێلاقه‌ و چه‌پۆکان به‌ربوونه‌ گیانم. داوه‌ت و په‌شبه‌له‌ک کۆتایی پێهات و بڵاوه‌یان کرد. گشتی ئه‌و عاله‌مه‌ هاتبوونه‌ سه‌یری ئیمه‌.

وهستم عه‌جایب ما و هاته پِیشی لیکي کردینه‌وه و پرسیری کرد:

— چ بووه؟ چ باسه؟ تاخر ئیوه بۆ لهو کوره بهسته‌زمانه ده‌دهن؟ چی کردووه؟
کاکه مر هه‌لی دایه:

— له چۆم مه‌له‌م کرد و پاشان لیباسه‌کانم ده‌به‌ر کرده‌وه. ٤٥ مه‌نم له گیرفاندا بوو. که ده‌ستم له گیرفانم رۆ کرد، ٤٥ مه‌نه نه‌ما‌بوو.

— هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نێ له‌وێ بووه یان که‌سی دیشی لیبوو؟

— ناوه‌للا عاله‌می زۆر لیبوو به‌لام که‌سی وای لێ نه‌بوو که شکم بۆی بجێ. له‌وه زیاتر که‌س نه‌و پووله‌ی له گیرفانم ده‌رنه‌هێناوه. له‌سه‌ر قورئان هه‌لده‌په‌رم که له‌وه هه‌تیوه لای نه‌داوه.

هه‌ر وای گوت و زوو‌یه‌کی وه‌ک شیتان په‌لاماری دام و به‌رک و باخه‌له‌کاهی هه‌موو گه‌را. ئه‌وجار وه‌ستم هاته پێشه‌وه و هه‌موو له‌شمی به‌ وردی پشکنی. کاکه مر دیسان هه‌لی دایه:

— تاقه‌تی کردووه. ئه‌وه هه‌تیوه بۆخۆی ده‌زانێ له‌ کوێ ناوه.

ئای خودایه ئه‌وه چ به‌لایه‌که بۆت ناردووم؟ له‌وه‌تا هاتوومه‌ته سه‌ر دونیایه ئه‌تۆ سه‌رشاخم لێده‌گری. تاخر منداڵیکي وه‌ک من له‌ رۆژی یه‌که‌میی ته‌مه‌نییه‌وه، ده‌بێ چ خه‌راپه‌یه‌کی ده‌رحه‌قی تۆ کردبێ که ئاوا لێی داغداری؟

زمانم ویشک بووه. له‌شم ده‌له‌رزێ. له‌ شه‌رمی ئه‌وه خه‌لکه که تێمانده‌روان، به‌ حاله‌حال له‌سه‌ر پێیان خۆ راده‌گرم. قسه‌م بۆ نا‌کری. چاوه‌کانم پڕ له‌ ئاو و له‌خۆم ده‌نووسم که فرمیسکه‌کانم به‌رنه‌ده‌مه‌وه. پێم خۆش نییه‌ به‌پارێمه‌وه و بلالێمه‌وه تاخر، به‌لێنم به‌خۆم دا‌بوو که به‌شوین کاری خه‌راپدا نه‌رۆم، بۆیه چیم له‌خۆمدا شک نه‌ده‌برد. پاکی پاک بووم. دیسانیش گه‌ر باسی چارشێو و په‌تووی سه‌ر ته‌نافی مالانیان کردبا، ده‌مگوت له‌وانه‌یه راست بکه‌ن و قه‌دیم دزیبێتم و ئیستا پێیان زانیوه به‌لام ٤٥ مه‌ن ئه‌وه‌نده زۆر بوو که ئه‌وه زه‌مان دوکانیکي باشت پێ داده‌نا.

وه‌ستم به‌ رووی پرسیاره‌وه خێسه‌یه‌کی لیکردم. سوێندم بۆ خوارد که من ئه‌وه پووله‌م نه‌دزیوه و نه‌مدیوه. دیسان وه‌ک گورگی برسی په‌لاماریان بۆ هێنام و به‌ جنیو و هه‌ره‌شه وه‌درۆیان ده‌خسته‌مه‌وه. هه‌رچه‌ند سوێندم بۆ ده‌خواردن، چاوم لیکرد شێلگیرتر ده‌بن. وه‌ستم که زانی ئه‌وانه ده‌ست هه‌لناگرن، ئه‌وه جه‌ماعه‌ته‌ی رازی کرد که له‌ماله‌وه و به‌ شینه‌یی قسه‌م ده‌گه‌ل بکات. وه‌پێش خۆی دام بۆ ناو شاری و بۆ ماله‌وه. هه‌ر له‌ باغی میکایلی را تا به‌ر ده‌رگای مالتی، حه‌شیمه‌تیکي زۆرمان به‌دواوه بوون. له‌و ریگا دوورده‌دا، هه‌ر که‌سمان ده‌دیت ده‌یانپرسی:

— ئه‌وه چی بووه؟ چ قه‌وماوه؟ خێره؟

— ئه‌وه دزی کردووه و پاره‌ی له‌ باخه‌لی کاکه مری دزیوه. ئه‌ویش ٤٥ مه‌ن.

هه‌ر که پێم ده‌حه‌سارێ مالی وه‌ستم نا، دیسان چینیکی خۆشیان لێدام. شه‌ق و مست و پێلاقه و که‌له‌ و شه‌په‌لاخه لا یه‌ک، جنیو و قسه‌ی سووکیش لایه‌ک. ئه‌وجار دایک و خوشکی وه‌ستم

هاتنه ناو کيشه که وه و له چۆنیهی تی باسه که یان ده پرسى. دیسان هه مان هه مان. دزی کردووه له باخه لى کاکه مری، ٤٥ مهن بووه. خودا هه لئاگرى هه ردووکيان لاگیرى من بوون و ده یانگوت که کارى حه مه د نییه. ئینجا وه ستا سه عیدی دۆست و دلسۆزم پهیدا بوو و به هاوارمه وه هات. وه ستا شوخه که زاواشی بوو پرووی تیکرد و دهینه پراند چۆن:

— نه تو نهو توتکه سه گهت له ملی من هالاند. نه تو ئابرووی منت برد. نه وه تا نهو وه کاره جوانه کانیتی. خودا ده زانی سبهی چی دی لی پروون ده بیته وه و کیتی دی دیت بهری ده رگام پنده گریت؟

چاوم لیکرد وردهرده وه ستا سه عیدیش لیم دوودل بووه و چۆته سهر قسهی نهوان و باوه پرم پیناکات. هه رچی سویندی بو ده خۆم که کارى من نییه و پۆحم ئاگادار نییه، چ فایدهی نییه، نهویش چوو سهر دینی نهوان و وهک نهوان بیر ده کاته وه. له ولای را دایکی شوخه هه لیدایه:

— هیچی تر جه زه به و ئازاری مه ده ن، بیبه نه لای (...)^١ ی نهو که راماتی هه یه. هه ر چاوی لیبکات به کسه ر ده زانی که دزیوتی یا نا. ته نانهت نه گه ر لای بیت جیگا و شوینی پاره که شتان پنده لی. ده دلی خۆمدا نهو قسه یه ی دایکی شوخه م زۆر به دل بوو. ده مگوت جا «(...)» دزه که بدۆزیته وه من ده زانم چ به سهر وه ستام و کاکه مر دینم؟ نه وه ی پاره که شی دزیوه و ئیستا له لایه تی وا به هاسانی له چنگانم قوتار نابی!

په پچکیان دام بو لای «(...)ی». حه شیمه تیکی یه کجار زۆریش به دوامه وه. چووینه گووتی پیاوه که ی. له سهر هه یوانه که ی دانیشین. خه بهریان دا به «پیره سه گه» و هات و هه موو حه وا که وتین. کوت و پر به پمالیان بو راخست. تاوئیکی خۆش سهری ده به ر خۆی نا. نهو عاله مه ش مت بوون و نووزه ناکه ن. ئینجا سهری هه لئنا و به وه ستامی گوت:

— شوخه چییه؟ چ باسه؟

— قوربان، کاکه مر له چۆم خۆی شووشتوه، نهو هه تیوه نه وه نده پاره یه ی له گیران ده ره ئناوه، ده گه لی شلوکوت بووین ناچیته ژیری.

تۆزیک چاوی لیکنا، پاشان سهری ده به ر خۆی نایه وه. نهو جار سهری هه لئنا و له شوخه ی پرسى:

— کوپى کتیه؟

— کوپى مه ولووده چرچییه.

نهو جار چاوی له چاوم بری. نهو نه بوو چاوی بترووکینی یا چاوی له سهرم لابه ری. قهت شتی وام نه دیووو. شه رمم ده کرد چاوپرکینه ی ده گه ل بکه م. سهری خۆم داخستبوو. نازانم له ترسان بوو

^١ لهو به شه دا کاپیتان حه مه د زۆر به تووندى ده پرژیته سهر که سیک که بو پاراستی که سایه تی و که رامه تی نهو که سه ناوه که ی له که وانه دا به ٣ خالان داده تيم.

يا له خوشيان، به لّام بوخوم گويم له ترپه ي دلي خوم ده بوو. ئاخر چاره نووسى من له سهر ليواى
ليوه كانى نهودا بوو. جارجار چاوم تيده برى تا بزنام چ لهو زمانه ي ديتنه ده ر؟!
له پر وه دهنك هات و گوتى:

— هه تيوه، پرؤ لهو شوينه ي پاره كهت ناشتووه، ده رى بهينه و بیده وه.
نهوجار پرووى ده وه ستام كرد و گوتى:

— رۆله، شوخه، نه گهر زانيت راستى ناليت كه سيكتان بيتته وه لام، من بوى له سهر نانى ده نووسم
با نهو هه تيوه بيخوات و بخنكى!
به ساجى پرووره ش، ههر نه وه نده بوو نهو سه گه نه وه ي گوت، كه وشيان بو دانا و ته شريفى
چوو بو ههره مسه راي خوئى. منيشيان به ليدان و شق برده وه بو مالّه وه ستام و له كو له كه يان
به ستم چ نه ما به سه رمى نه هينن و پيم نه لين! نهوجار به قسه كانى (...) پشتته ستوور ببوون و
شيلگيرانه تر لتيان ده دام. پيشتر داىك و خوشكه كانى وه ستام لاگرم ببوون به لّام تيستا نه وانيش ليم
به ژيوان بووونه وه و پيمده لين كه:

— به قسه ي (...) بكه و له كوئى شاردووته وه پرؤ بيهينه وه و بیده وه به ساحيه كه ي.
ههركهس ده هات تقي له پروم ده كرد. جنيو نه ما له زاريان نه يه ته ده ر و پيمي نه لين. نه وانه ي
پيشتر بيده نك ببوون تيستا جنيو ده دهن و شق و مستم ليده دهن. ئيتر ههر له و كاته وه با وه پرم به و
شيخ و مه لا و پياوه ئايينيانه نه ما. جارن نهو (...) به رۆزى جومعان ده هات بو نوژى جومعه.
عالم بو زيارهت كه له كه ده بوون. منيش كه مالمان جيرانى مزگه وتى بوو نهو ديمه نانه م ده بينى
و وه مده زانى گهر منيش وا نه كه م به شم ده خوريت و وه پاش ده كه وم، به ههر به دبه ختبه ك بوايه
خوم ده گه يانده پيشى و ده ستم ماچ ده كرد.

با زورى له سهر نه روم. به جنيو، ليدان، تف له پروو كردن، توونى كردن، جه زره به و ئازارم، زوريان
هول دا و چييان بو نه چوو سهر و منيش نه وه ي راستى بوو پيمكوتبوون كه «پاكم و بيباكم».
پيش قسه كانى (...). به گريان و پارانه وه ده مكوت كارى من نيبه به لّام تيستا هيج كه ناگريم؛ ته نيا
نه وه م له زار ديتنه ده ر:

— «پاكم و بيباكم».

ئاخر هيج فايده ي نه بوو، ناچار خوارزاي كاكه مريان نارد بولاى (...) و له سهر نان بوى نووسى
و هاته وه. په لكه نانتيك كه نازانم چى ليتووسرابوو دا يانه مستم. يه ك ده يگوت:

— بيخو با گه رووت ده ق بى.
نهوى تر ده يگوت:

— ليتكه رين با بتوپ.
به كى تر له ولاوه هه لديدده دايه:

— ههتیوه برۆ پاره‌که‌ی بدهوه و خۆت به هیلاک مه‌ده.
له پشته‌وه را یه‌کی تر دهینه‌راند:

— با جه‌هه‌ننه‌می لێ پر بێت، لێگه‌رێن با نانه‌که بخوات.
هه‌ر چاوم له نانه‌که بوو و بیرم لێده‌کرده‌وه که بیه‌خۆم یا نه‌یه‌خۆم؟ به‌خۆم گوت خۆ پاره‌که لای من نییه و من نه‌مدزیوه ئێتر بۆ بترسیم له خنکاندن؟ زوو پێچامه‌وه و قووتم دا. نه‌ خنکام و نه‌ هیچ پرووی دا. گووی سه‌ی به‌ گۆری (...) و به‌ قه‌بری ئه‌و شیخه‌ی ئه‌و سه‌یه‌ی کردۆته
پاشی ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تی و بوختان و تێهه‌ڵدان و تف له‌ پرووکردنه‌م، له‌ کۆله‌که‌یان کردمه‌وه و به‌ره‌للا کرام، منیش سووکیکی له‌مال و ده‌ره‌که‌وتم. سه‌ری خۆم داگرت بۆ نێو بازاری. نه‌ پوولم پێیه و نه‌ جێگایه‌ک شک ده‌بم شه‌وی لێ رۆژ که‌مه‌وه. ته‌نانه‌ت پاره‌ی مانگانه‌که‌شم خورا و گیرم نه‌که‌وته‌وه. له‌ ریگا دلێ خۆم ده‌دایه‌وه و به‌خۆم ده‌گوت:

— رۆله، ئه‌تۆ رۆژی له‌وانه‌ سه‌خترت دیتوه، خه‌م مه‌خۆ له‌ هه‌موو هه‌وران ناباریت. منه‌ت له‌ کس هه‌لمه‌گره‌ و
زۆر سه‌یره، ده‌لێی خودا ئه‌منی ساز کردوه‌ که به‌لاکانی له‌سه‌ر من تاقی کاته‌وه. ئای له‌ خۆم چاره‌په‌شی! ئاخ بۆ تۆزیک به‌خت و شانس که‌ نه‌مبوو.

پروویه‌کی دی کۆمه‌ل

به‌ده‌م رێگاوه‌ بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که چلۆن زگ تێرکه‌م و نان و چایه‌ک بخۆم؟ ئاخ له‌ به‌یانیه‌وه‌ له‌و ته‌نانه‌ گلاوه‌ی (...) زیاتر، چێر نه‌چوو‌بوو سه‌ر زارم. ورده‌ورده‌ تاو به‌ته‌ما بوو بپه‌رێ. بامدایه‌وه‌ بۆ ماله‌ پوورزا که‌م که‌ می‌رده‌که‌ی «مه‌دمال»^١ بوو. شه‌وانه‌ تا به‌یانی ده‌چێ له‌ حه‌مام لباد ده‌گێرێ. پوورزا که‌شم قس‌ر بوو، مندالی نه‌ده‌بوو. بۆ مندالی‌ک ده‌چوو ده‌حه‌واوه. زۆر چاک و پیر گه‌را که‌ ئه‌و چاک و پیرانه‌ مندالی بده‌نت به‌لام که‌س جوابی نه‌دایه‌وه.
شه‌وی کاتیک که‌ می‌رده‌که‌ی ده‌یویست بچێ بۆ کار، پرسیری لێکردم که‌ بۆ ده‌گه‌لم نایه‌ی بۆ کار؟ منیش بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ بکه‌مه‌وه‌ ده‌گه‌لی پۆیشتم. ئه‌و شه‌وه‌ تا لای نیوه‌شه‌و یاریده‌م دا، پاشان فۆتیکێ^٢ بۆ لوله‌ کردم و گوتی:

— برۆ بنوو و ئه‌وه‌ش له‌بن سه‌رت بنێ.
ئه‌وه‌نده‌ رۆژیکێ ناخۆشم تێپه‌ر کردبوو که‌ هه‌ر سه‌رم له‌سه‌ر فۆته‌که‌ دانا، خه‌وم لێکه‌وت.

^١ که‌سێک که‌ پێشه‌ی سازکردنی مه‌د و لباده‌.

^٢ ئه‌و په‌رۆ یا ده‌سه‌ر ناسکه‌ی که‌ له‌ حه‌مام به‌ خۆیانه‌وه‌ی ده‌گرن. به‌ره‌لبێنه‌ - به‌ره‌هه‌لبێنه‌ی حه‌مام.

ئەو دەیزانی که زۆر هیلاکم. به یانی که هیشتا عاڵەم نە هاتبوون بۆ حەمام، ئیمە چووینەووە مآل و پاش خواردنی نانی به یانی من له مآل وەدەرکهوتم و چوومه مهیدانی مەنگوران. ئەووە سەربازخانە دروست دەکەن. له من چووکه تر بۆ کارکردن دەچن بۆ سەربازخانە. من زەلام یووم، مووی سمیل و ریشم سەریان وەدەر ناوہ به لآم هیشتا تیغم لێنەداوہ.

له مهیدانی چوومه ئیو فەعلان، «فەتەحە بەگ» ئیویک سەرکاری سەربازخانە بوو. ئەو ناوی فەعەلەکانی دەنووسی بۆ کار. چوومه لای و گوتم: منیش بنووسە! بڕیک لیم پاما و پاشان نووسیمی. به کۆری «وەستا حەسەنی مێعماری»^۱ گوتم:

— ئەوہی دەگەڵ خۆت بەرە با لەژێر دەستی تۆدا کار بکات. بابی ئەو کۆرە مێعماریکی باش بوو، کۆرەکە ی مندال بوو، تازە مووی له پروو دەرکردبوو، باوکی فیری کاری مێعماری کردبوو و ئیستا وەستایەکی باشە. تاوم دایە خورجین و کەلوپەلی وەستام و بەشانم دادا و وەدووی کهوتم بۆ سەربازخانە.

دەستم به کار کرد. به پۆژ دەچووم بۆ فەعەلیی و به شەویش دەچوومهووە مآلە پوورزاکەم.

سەربازخانە، مەھاباد، ١٩٢٢
سەربازخانە، مەھاباد، ١٩٢٢

وتە ی سەربازخانە ی کۆنی مەھاباد که شوێنەکە ی له جێگای ئیدارە ی دوخانیاتی ئیستا یە. وتە گر عەلی خان والی

ئەو پوول و پارە یی وەرمدەگرت، دەمبەردەووە مآلی و دەمدا به پوورزاکەم. حاتم زۆر باش بوو. به خەوینیش باوہ پرم نەدەکرد که ئاوا هەستمەووە سەرپێ و دەستم بگاتەووە دەمی خۆم. لەولاشەووە پوورزاکەم «هەنێ هەلگر» بوو. پۆژانە بانگیان دەکرد بۆ مآلان و هەنیتی

^۱ لەسەر وەستا حەسەنی مێعماری زیاتر بخوێنەووە له لاپەرە ی ٤٢٢

ژنانی هه‌لده‌گرت. به پیلان نان، پتخور، قهند و چای ده‌گه‌ل خۆی ده‌هتیاوه‌وه مالت. یانی پاره‌ی به هیچ شتیک نه‌ده‌دا. دوو-سێ مانگ به‌سه‌رچوو، له‌و پاره‌یه‌ی که مانگانه ده‌مدا به پوورزاکه‌م، هه‌مووی کۆ کردبووه و چوو له‌سه‌ر تا پتیم لیاس و جلکی بۆ کپیم.

وه‌ستام و فه‌تحه به‌گی سه‌رکاری سه‌ربازخانه، زۆریان خۆشه‌وه‌یستم. هه‌رچی گوتبايان به گوتیانم ده‌کردن. وه‌ک هه‌لووکی له‌به‌رده‌ستیان ده‌هاتم و ده‌چووم. چونکه شاگرد بووم، سه‌رکاره‌که ۱۰ شای له فه‌علان زیاتر ده‌دامت. به‌و شتیه‌یه‌ی کارم ده‌کرد و زۆریش له ژیانم پازی بووم. به‌یناوبه‌ینیش کۆنه هاوڕێکانم که له جمخانه ده‌مناسین، ده‌مدیتن. زۆریان له بن گویمدا ده‌خوێند که وه‌ره‌وه لای خۆمان و خۆت بۆ ماندوو ده‌که‌ی و ئیمه هیچ ماندوو نابین و پاره‌ی چاکیش ده‌ردنن به‌لام من به‌گویم نه‌ده‌کردن و سه‌رم به‌ردابووه کاری خۆم ده‌کرد.

بەستەرێ بۆ ده‌زدا له‌جانبه‌ی سه‌رکاره‌ی ده‌سه‌ڵات

وێنه‌یه‌کی تر له سه‌ربازخانه‌یه‌ی مه‌هاباد که عه‌لی خان والی گرتوویه‌تی

په نابردن بؤ ماله «حاجی مسته فا داودی»!

بهوشیوهیه دهگهل وهستاگم کارم کرد تا کاری سهریازخانه بهرهو تهواوبوون چوو و تهنا تهت قولهکانی دهوړ و پشتی شاریشمان تهواو کرد. ناخرین پوژ وهستا گوتی کاریکی دیمان دهست

“میرزا نهحمدهی گولهدامی” میرزا نهحمدهی نهشعهری

کهوتووه له مالی «میرزا نهحمدهی گولهدامی» رهئیسى بهلهدئی. دهچین ههسارهکهیان بؤ سنگه بهرد دهکهین، تو بهیانی خورجین و کهلوپهلهکهی بهره بؤ نهوئی و چاوهروان به تا من دیم. بهیانی له پیش وهستامدا لهوئی بووم. هیندهی پینهچوو وهستاگم هات و دهستمان بهکارکردن کرد. نهو بهردی له ههساری دهگرت و منیش بهردم بؤ دههینا. لای چیشتانئ رهئیس تهشریفی هاتهوه مال. دهگهل باوکی وهستام که لهسهر دیوار بوو و کاری

دهکرد، دهستیان به قسان کرد. پاشان لهسهر دیوار هاته خوار و دهگهل وهستاگم من بریک دوا. نهوجا چوو بؤ تپو باخچهی و لهویرا منی گاز کرد و گوتی:

— ههتیو! هو ههتیو، پو نهو پاچهی بینه و نهو رنگایه خوش که. وهستام لهسهرم وهدهنگ هات و گوتی:

— قوربان نهوه شاگردمه و لهبن دهستم نهبن ناتوانم کار بکه. هیچ گوتی نه دایه و گوتی:

— هیچ نیه نهو توزه رنگایه خوش دهکات و زوو تهواو دهبن و دپتهوه لات. هیچ فایدهی نهبوو، لیم نهبووه، ناچار چووم. پاچم ههنگرت و بهریوومه پاچ وهشاندن، به ههموو هیزی خوم پاچ لهو عهرزه دهدهم. عهرز چ عهرز! نهوهنده رهق و سهخت بوو که ههر

^۱ شاهرداری شاری سابلان (مهاباد) بؤ بهکه مجار و به شیوهی نهوړویی له سالی ۱۳۰۶هـ دامهزرا، میرزا نهحمدهی نهشعهری (ناسروا به میرزا نهحمدهی بهلهدئی) بهکه شاهرداری نهو شاهه بووه که تا سالی ۱۳۱۶ له پستهکهی خویدا ماهوتهوه.

جاره ی پاچی لیده ده دم، به قهرا که الله قه ندی کی هه لده گرتی، ئه ویش له سهر سهرم پراوه ستاوه و به ناحه زی خوش خوش پیمده لئی:

— هه ی پشت شکئی! ته ماشا ده لئی له سهری من ده دات! هه ی داوه شتی باشه! ده ی دلت تۆقن،

ده ی که می توندتری لیده ده لئی نانت نه خواردوه!

ئه وه وه ستام و باوکی وه ستام و هه موو فه عله کانیش گوئیان هه لختستوه و چاویان لئی. ئه وانیش له و بپرزیه ی که ره ئیسی به له دی به منی ده کرد سهریان سوور مابوو! ئاخر به و ده نگه زه لامه ی یه کبه خوئی جیتی ده دا و بپرزیه ی پیده کردم، خو پراوه ی نه بوو. هه رچی من توندترم له عه رزه که ده دا، ئه و جیتیوه کانی پیستر و دهنگی زیاتر ده کرد! ئه وه ئاره قه ی رهش و شینم ده رکردوه، له گیانی خۆم وه ره ز بووم، ئه وهش له سهر سهرم ئاوا ده کات، جیتی و قسه ی سووک نه بئ له زاری نایه ته ده ر. ئیتر هاته سه ر ئیستکانم و گوتم:

— کوپه بو چما هه زار ره ئیسی به له دی بی ...!

پاچم هه لئنا و له باتی له عه رزی ده م به هه موو هیز و قه وه تی خۆم لیم پراکیشا!

یه کسه ره به ره و دم که وت. هه ست و خوستی لئیرا. که ئه وه م دیت، وه ک با رام کرد. فه عله کان هاواریان لی به رز بووه:

— ها بیگرن بیگرن، نه هیلن ده رچی، ئه وه له ره ئیسی به له دی داوه.

خۆ نه شیانده ویست بمگرن، ده نا زۆر به هاسانی ده یانگرتم. ئه و هات و هاواریان بو ئه وه ی بوو پاشان لئیان نه پرسنه وه که بو نه تانگرتوه؟ به هه ر چۆنیک بیت بۆی ده رچووم و ئه و جار هه ش قوتار بووم.

به پاکردن له هه ورازی سهری خرئی شوپر بوومه وه، که ییمه بهر ده رکی مزگه وتی هه باس ئاغای، ئاوړم دایه وه تا بزائم له پشت سهرم چ باسه؟ بلئی که سم به دواوه بی؟ دیتم هیچ باس نییه و که سم له دوو نییه. چاوړم لیکرد ده رگای ماله «مسته فای داودی» ئاوه له یه^۱. مسته فا ئه وکاته نه چوو بوو بو حه ج. خۆم ده ماله ئه وان پاکرد. کهس له ده رک و بان نه بوو. ملی ریگام گرت و تا ته ویله ی به ند نه بووم. له نیو ئاخوړی و لاخاندا تاوێک خۆم مات کرد، هیچ باس نه بوو، نه ده نگێک نه هه ستیک نه خوستیک. دنیا زۆر له وه ی بیرم لیده کرده وه ئارامتر بوو. ئه وه هیلاک و شه که تم و خه ویش هیرشى بو هیناوم. له نیو ئاخوړه که دا له سهر گازی^۲ پشتی بۆی نووستم. چووم ده خه ویکی قوول و بیبن. ئه وه نده خوش بوو نه بیته وه. له و به ینه یدا «ده رویش حه سه ن» ی میته ری (مه یته ر - مه تر به فارسی) ماله مسته فا داودی دیته ته ویله و ته ماشا ده کات ئه وه هه تیویک له نیو ئاخوړی ته ویله دا

^۱ ئه و ماله جیرانی مزگه وتی "قوبله" بوو له کوچه ی خوسره ی و به ریکیشی ده که وته سهر "خرئی".

^۲ کاپتان له ده ستووسه کانیدا به و شیوه یه نووسیوتی که منیش وهک خۆی دامناوه ته وه. هه رچه ند منیش به و شیوه یه بیستومه، به لام ویده چیت که "گازره ی پشت" دروسته ری.

بۆی نووستووه. زوو دهچیت خه بهر ده داته «خامی». «تهلی» کچی مائی و کچه که ی «میرزاله» سی
 خزمیان دینه سهر که لاکم و ته ماشا ده که ن له سهر پشت نووستووم و..... نه وائیش ده چن له باغه،
 سهر و شوولیکی ته پ لیده که نه وه و دینه سهرم. له و خه وه شیرن و خو شه به ژانی شوولان وه خه بهر
 هاتم. سهرم هه لئنا «تهلی» کچی مسته فا داودی و کچه که ی تر شوولیان به دهسته وه به به دم قاقا
 و پیکه نینه وه لیم ده ده ن. هه ستاوه مه سهر قوون، که چی دیسان دهسته لئاگرن و ههر پیده که نن
 و له ناوگه ل و ران و قاچ و قوولم راده کیشن. قاقایان نه و گه ره که ی داگرتووه. به هو ی پیکه نینه وه
 که میک وچان ده ده ن و ده کیشن وه پشته وه به لام دیسان هورووژمم بۆ دینه وه. منیش له شهرمان
 و له ترسان نه مده زانی چ بکه م، تیمابووم! له گهرمه ی نه و به زمه دا بوو که «سافی» کلفه تیان که
 ژنکی پیر و وه نیکه وتوو بوو هات. له کچه کان تووره بوو و لیم کشانه وه. نه و جار ده وریان دام
 بۆ پرسیاران:

— بۆ لیره ی؟ چ ده که ی له نئو نه و ناخوره یدا؟ له که یه وه لیره ی؟ ...
 منیش بۆم گیرانه وه که شهرم کردوو و له ره ئیسی به له دیم داوه و خستوومه. ئیستاش له ترسی
 گرتم خۆم لیره هاویشتووه. دیار بوو نه وان ههر نه وه نده یان بیستبوو که فه عله یک به پاچ له
 ره ئیسی به له دئی داوه و به دارمه ی بردوو یانه ته سهر جیگا، ئیدی نه یانده زانی که من نه و کاره م
 کردوو. ئیستا که حالی بوون، نه یانده زانی چیم ده گه ل بکه ن! خه به ریان دا به خامی که نه وه
 هه مان فه عله یه که له ره ئیسی به له دئی داوه. خانم گوئیوی بۆم بانگ که ن با بزائم نه وه کییه له
 ره ئیسی داوه؟

بردیانم بۆ لای خامی. سلّوم کرد. گوئی:

- هه تیو، تۆ له ره ئیسیت داوه؟
 - به ئی.
 - هه تیو، ده زانی چ تاوانیکت کردوو؟
 - به ئی.
 - ده زانی بترگن که و لت ده که ن؟
 - به ئی.
 - په ژیوان نی؟
 - نه خیر.
 - بۆ په ژیوان نی؟
- هه موو نه قله که م له سهر را بۆی گیرایه وه. که ته واو بووم له گیرانه وه ی، گوئی:
- دهسته کانت خوش بیت و چاکچاکت کرد.

خوالیخۆشبوو میرزا مستهفا داودی
(حاجی) که پاشان بوو به وهزیری
بازرگانی کۆماری کوردستان

ئه مری کرد: بهرن نان و چای بدهن. بردیانم بۆ مدبهقی ههر له نان و رۆنی که ره را گرتوو بهتی تا په نیر و چای شیرن له پیشیان دانام. منیش تا مه شکم بردی خواردم. تیر تیر بیوم. ههر له سووچی مدبهقه که ی لبادیان بۆ هینام و بۆی نووستم. نه و جار نه مویرا له سه ر پشت بنووم. له سه ر زگ نووستم. ترسام. گوتم نه کا دیسان به شوولان بینه وه سه رم!

خه بهر ده هات که نه وه چوار- پینچ پیاوی به له دی، هه ریه که و چۆماغیک به ده سه وه، کون به کون که وتوونه سۆراغم و له من ده که پرتن. چهند جارن چوونه ته زگ بایم و له منیان پرسیه، بایشم هه مان قه باله یان پیشان ده دات و قوتاری دیت. پتیا ن ده لێ که بچن بۆ مائی «قادر له په»، حه مه د له وێ ده ژێ. دتین قادر په کیش ده که ن و به لیدان ده بیه ن بۆ لای «میرزا نه حه مه دی په نیسی به له دی». که ده جیگا دایه و ناتوانی بیزوی. قادر له وێ ده گری، ده پا رتیه وه و سویند ده خوات که بابی حه مه دی (سۆفی مه ولوود) درۆ ده کات و حه مه د له لای من ناژی. میرزای په نیس نه مر ده کات که به ره لآی که ن. نه ویش به م جو ره قوتاری ببوو. لای نیوه رۆیه میرزا مسته فا و «حه سه ن» ی کوری بۆ نه هاری دینه وه مائی. خه به ری ده ده نێ که نه وه هه تیویک شه ری ده گه ل په نیسی به له دی کردووه و خۆی ده ته ویله ی تيمه هاویش تووه. میرزا مسته فاش گوته ی:

— چاکێ کردووه و ده سه گانی خۆش بیت، جاری په نیس له جیگا دایه، که هاته وه سه ر حال و که وته وه سه رپ، خۆم پتیه دتیم که عه فوی بکات. پاشی چهند رۆژنکی تر میرزای په نیس وه ده ر ده که وێ. رۆژنک ده چیته حو جره ی،^۱ چهند نه فه ر له ده وله مه نده گانی شار له وێ ده بن و ده بیبن که ره نیس به و حاله شه ری به ویدا تیده په پرت. بانگی ده که ن، که میکی ده دویتن و هه ندیکیشی گالته پتیه که ن، له کۆناییشدا په جای لیده که ن که عه فوم بکات و نه ویش عه فوی کردبووم. نیوه رۆیه لای چیش تانی که میرزا مسته فا و کوره که ی دیسان دینه وه بۆ نه هاری، خه به ری عه فوی من باس ده که ن. من که له مدبهقی ده گه ل نو که ره کان خه ریکی نان خوارد بووم، ده رویش حه سه نی مه یته ر به هه له داوان هات و خه به ره که ی پیدام.

^۱ شویتن بازارگانیکی گه وه ره له بازار. حو جره له دوکان گه وه تر و له به ره و ته.

پاش ماوهیهک نان ومان خورا، میرزا حهسهنی کوپی میرزا مستهفای که دههات پرواته حوجرهی، سهری ده مدبهقی نا و به منی گوت پیویست ناکا لهوه زیاتر خۆت بشاریوه. خۆت وهدهرخه و قوتار بووی. بایم خواییشی له رهئیس بهلهدی کرد و ئهویش عهفوی کردووی.

ئهوان که له مآل وهدهر کهوتن، خامیش کراس و ده‌رییهکی کۆن، جووتیک قۆندهرهی کۆن و کهوایهکی بۆ نارد. کهوش و جلیقه کهم [جلیقه - سوخمه] ئهوکاتی که له رهئیس دا و رام کرد له مآله «میرزا ئهحمدهی په‌یسی بهلهدی» لیم به‌جی مابوو. منیش چووم مآلئاواییم له خانم کرد و له مآلی ده‌رکه‌وتم. زۆر نه‌رۆیشتبووم که «هه‌ولا» ی [هه‌ولا - عه‌بدوللا] نوکه‌ریان هه‌رای لیکردم و منیش گه‌رامه‌وه لای. هه‌ولا سی قرانی ده‌ مستم نا و گوتی ئه‌وه خانم بۆی ناردووی. سپاسم لیکرد و چوومه‌وه بۆ مآله پوورزا کهم. که وه‌زور که‌وتم شالۆی بۆ هینام گوتی:

— سه‌ربه‌قوور ئه‌وه له‌چی ده‌گه‌رپی؟ میرزا ئه‌حمده‌ هه‌ستاوه‌ته‌وه سه‌ر پت و وه‌ده‌رکه‌وتۆته‌وه، تووشت بن که‌ولت ده‌کن، پرۆ خۆت ون که، گیر مه‌به، نازانی پیاوانی به‌له‌دی چیان به‌ سه‌ر قادر له‌په‌ هیناوه؟

منیش هه‌ندیکم هیوه‌ر کرده‌وه و بۆم باس کرد که عه‌فوو کراوم و به‌و جوړه‌ ئاهیکی هاته‌وه به‌ری.

پۆزانی شوانکار تیم

ئه‌وه شه‌ری پۆده‌ر (پشه‌ر) و حکومه‌تی په‌زاشایه.^۱ پشه‌ری له‌شکری ئیرانیان راواناوه و سه‌رده‌شتیان به‌خری تالان کردووه و پاشانیش سووتاندوویانه. له‌ دوکان را بگره‌ تا خانووبه‌ره‌ی خه‌لک هه‌ر هه‌مووی سووتاوه. پاشان حکومه‌ت پشه‌رییان له‌ سه‌رده‌شت وه‌ده‌ر نا و له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دا بوو که به‌ سه‌رده‌شت را‌بگات.^۲ له‌ سابلآغ چه‌نده‌ی وه‌ستا و به‌ننای هه‌یه، هه‌مووی کو‌کردۆته‌وه و بۆ سه‌رده‌شتیان ده‌نیریت تا ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه. وه‌ستا کهم ده‌پوا بۆ سه‌رده‌شت و دا‌وای لیکردم که ده‌گه‌لی بچم، ده‌گه‌لی نه‌چووم. هه‌رچه‌ندی هه‌ولی دا، گوتم نایه‌م. ئه‌وان رۆیشتن بۆ سه‌رده‌شت و منیش چه‌ند رۆژیک به‌بێ ئیش له‌ شاردا سو‌رامه‌وه. رۆژیک «مام و سووی قه‌ساب» تووشم بوو و گوتی:

— وه‌ره‌ بئیرم بۆ سه‌رده‌شت. می‌گه‌له‌مه‌رێک ده‌به‌ی بۆ سه‌رده‌شت، مانگێ ئه‌وه‌نده‌ پاره‌ت ده‌دریت، هه‌موو خواردنت له‌ سه‌ربازخانه‌ وه‌ک سه‌ربازان ده‌دریت.

^۱ ئه‌و شه‌ره‌ له‌ په‌شه‌مه‌ی سا‌لی ۱۳۰۷ی هه‌تاوی واته ۱۹۲۸ زایینی رووی داوه. به‌و پێیه‌ تێستا ته‌مه‌نی کاپتان ۲۰ سا‌له.

^۲ پروانه کتیی: ساوجبلاغ مکر (مه‌باد در آینیه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۵۲

بردمی بۆ لای قودراخچی^۱ ئەو کابرایەکی عەجەمی خەلکی تەوڕیزی بوو. من و کابرا و مام و سوو هەموو قەرارومەرارمان براندهو. بڕیارمان دا تا سەردەشت ئاوەدان دەکەیتەوه شوان بـم. هەركات لەشکر گەڕایەوه بۆ سابلاخ منیش دەگەڵ لەشکر بگەڕیمهوه. پارەى دوو مانگانم لە قۆنتەرەتەچى وەرگرت و هەر ئەو پۆژە دەگەڵ سەربازیکى سوار، مێگەلمان وەپیش خۆمان دا بۆ سەردەشت. بە چەند پۆژان چووینە سەردەشت. وەستاکەم و باوکی، لەوێ کاریان دەکرد. خەبەرمان پێدەگات کە ئەو هەمەد هاتووئە سەردەشت. من لە قەراخ شار مەپم دەلەوهواندن چاوم لێکرد، رەشاییەک لێم نزیکی دەبیتەوه، دیتم وەستام بوو. زۆرى بە دیدارى گەشامهوه. گوتى:

— کە لێرە قوتار بووی مەچۆوه بۆ سابلاخ و وەرە لای خۆم بۆ کارکردن.

— پێمگوت کە قەرارم وا داوه کە تا سەردەشت ئاوەدان دەکەیتەوه شوانم.

ئەویش قەبوولی کرد و شوینەکەى خۆى پێگوتم و پۆی. بۆ بەیانى قەساب هاتن و چەند سەر مەریان کوشتەوه، منیش چەند دەست جەرگ و دلم گلدایەوه و بە قەراى سێ کیلۆ گۆشتیشم برد بۆ شوینی وەستام. چەند مانگان کە لە سەردەشت بوون، نەمەیتشت پارە بە نان و گۆشت بەدن. ئاخەر قەسابەکان بـن من نەیاندهتوانى دەست لە مەڕان بەدن و گۆشت بەرن بۆ سەردەشت. وردەوردە سەردەشت هەستایەوه سەر پـن. لەشکر گەڕایەوه بۆ سابلاخ، لەشکر قەسابیان نەبوو، من لە پێگادا هەم قەساب بووم و هەم شوان تا گەیتشتینەوه بۆ سابلاخ. لەوێ کابرای قۆنتەرەتەچى زۆرى حەول دا تا مەرى بۆ بەرمهوه تەوڕیز و دەیگوت کە لەوێر بە ماشین دەتێرمهوه سابلاخی بەلام بەگویم نەکرد و حەق و حیسابى خۆم تەواو لێهەستاند و مائاواواییم لێکرد.

لە ڕێگای (هامیلتۆن) کرێکارم و لە رواندز کووپەفرۆش

ئەوه کوپى سابلاخى هەمووی دەپۆن بۆ گەرمیتى بۆ فەعلەى. دەلێن ڕێگا دەکێشن بۆ سەر حدوودی ئێران.^۲ کاتیک دەگەڕێنەوه، کۆک و پۆشتەن و باخەلیان پەرە لە پوول. منیش بڕیارم دا کە

^۱ مەبەستى کاپیتان قۆنتەرەتەچى - کۆنتراکتچى، ئەو کەسەى گرتەبەستى دەگەڵ دەکەى.

^۲ ئارچیبالد میلن هامیلتۆن (۱۸۹۸ - ۱۹۷۲) (Archibald Milne Hamilton) لە نیوزیلاند لەدایک دەبێت. سالى ۱۹۲۷ دیت بۆ شارى (دیوانیە) عێراق و لە سالى ۱۹۲۸ را دەست دەکات بە سازکردنى ڕێگای نێوان هەولێر - حاجى ئۆمەران کە چوار سالان دەخاینینت تا تەواو دەبێت. ئەو ڕێگایە ئیستاش بە ناوی ئەو ئەندازیارە نیوزیلاندىیە دەناسرێت و بە ڕێگای (هامیلتۆن) بەناوبانگە. هامیلتۆن لە کتێبە کەیدا لە ژێرناوی "Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq" کە لە سالى ۱۹۳۷ لە نەندن بڵاوکراوەتەوه، باس لەو پۆژانە دەکات کە سەرقالی دروستکردنى ئەو ڕێگایە بووه کە لە راستیدا لاپەرەیهى گرىنگ لە مێژووی کورد لەو سەردەم دایە.

وینته بک له هسانه وهی کریکارانی ږنگای هامیلټون که له کتیه کهی نارچیانډ
میلن هامیلټون وهرگیراوه

بچم کریکاری بکه م و
پاره بک وه کوکه م. چهند
پوژیکي پېچوو تا خو م کو
کرده وه. به بن هاوړی و
هاوال ږنگام داگرت. به
چهند شهو و پوژان گهیمه
گهرمین. جاده گهیبوو
«حهریر»ی. بن نه وهی
دهرفت له ده ست بده م
چوومه ناو عه مه لان. دیتم
چهند که سی سابلای
له وین. له «لاولوه کویر» و
«مه جید»ی برای میوان
بووم. نه وانیش بردیاغه لای

«ره مزی نه فهندي» بیه کی. کابرا خه لکی سلیمانی بوو. ټیونوس کرام و ده ستم کرد به کار تا سال
سارد بوو. نه وچار کوړه سابلاییه کان هه مووی چوونه وه بو سابلای به لام من نه چوومه وه. ناخر
چووبامه وه کو؟ نه مایک، نه حالتک، سه رباقی نه وه ش به بیکه سیان ده زانیم، به ردیک له
ناسمانی را که وتبا خواری، ده یانگوت کاری هه مه دیه. منیش له به رامهر زولم و بیدادیدا ناتوانم
بیده نگ بم و دهرسم تووشی رووداویکی ناخوش بم. برینی بوختانه کهی کاکهر و خزمه کانی و
(...)، ټیستاش تازه یه و شه وانه له داخان خه وم لئناکه وی که بو ده بن نه م تاوانه گه وره یه به رامهر
میرمندالیکي بیکه سدا بکه ن؟ ته نیا تاوانی من نه وهنده بوو که بیکه س و بیشتیوان بووم. دیوارم
له دیواری هه موو که س کورتر بوو. بویه پریارم دا له گهرمین مینمه وه و تا ده توانم کار بکه م و
پاره کوکه مه وه و به ده ستی پر بچمه وه شاری خو م.

هه ستم، چووم بو رواندزی. «سه عیدی که وگیری» له وی دووکانی ته نه که سازی دانا بوو. چوومه
لای و پی سهر بوو که نه چوومه وه سابلای. بوم باس کرد که ناچمه وه و ده مه وهی نه و زستانه ی
کار بکه م تا ده بیته به هار. که زانی ناوا قاییم له سهر کارکردن پنداده گرم، واده کا:

— راوه سته، ټیستا له لای کابرایه کی هیندی کارت بو ده دوزمه وه. نه و کابرایه ناوی
«مه مه دعلی» یه، کوپان ساز ده کات و ده یانفروشیت. له شاگردیکي باش ده گهریت. وهره
لیره دانیشه ټیستا پیدا ده بیت، قسه ی ده گهل ده که م و داتده مه زریتم. نه و زستانه ی نه و کاره ی
بکه و تا به هاریش خودا گه وره یه.

تاویک لای سه عیدی دانیشتم و کابرای هیندی به ویدا تیپه ری. له مه نجه لیکدا کووپه ی ده گیرا. هه رای کردی و هاته لامان. به محهمه دعه لی گوت که به رده ستیکی باشم بۆ دیتوویه وه. له وی پرسیار و له من وه لām، له سه عیدیش مه دح و سه نام. به و جوړه کارم سه ری گرت و قه رار برپایه وه که مانگانه دینار و نیو یکم بداتی، خواردنم له سه ر نه و بیت و له لای ته ویش بمینمه وه و بخه وم. وه پیشخوی دام بۆ ماله وه. له مال ده گه ل ژنه که ی بریک قسه یان به زمانی خو یان کرد که من هیچیان لئ تینه گه ییشتم و نه زمانی باسی چ ده که ن! ژنه که ی جحیل بوو، دوو کوپری یه ک سالانه و سن سالانه ی هه بوو. ژنه له مالتی کووپه ی دروست ده کرد و محهمه دعه لیش ده ی بردن بۆ فروشتنی. پاش خواردنی نانی نیوه پوویه، مه نجه له کووپه ی بۆ تیکنام و گوتی:

— برۆ له رواندزی خواروو^۱ بیانفرۆشه و منیش لیتره ده یانفرۆشم. مه نجه له کووپه ی برده خواروی و زوو هه مووم فرۆشت و گه رامه وه. دیتم نه وه محهمه دعه لی هه ر وا به مه نجه له کووپه وه له ناو بازاردا ده خولیته وه و ئیستا قوتار نه بیوو. نه و پاره یی فروشتبووم دامه ده ستی و چووینه وه مالتی و قازانی بۆ پرکردم و چوومه وه بۆ رواندزی خواروو. نه و پوژه سن جارن چووم و هاته وه. دیاربوو لیم رازی بوو. وریا و توندوتوڵم. باش هه لده سووړیم. ده ستپیس نه بووم. نه و پاره یی ده ستم ده که وی بئ پیچ و په نا ده بهیتمه وه و له مستی محهمه دعه لی ده که م. هه رچی پیانده سپاردم به و په ری باشی خویه وه به جیمده هیتا. محهمه دعه لی کابرایه کی نه وسن بوو، له مالیاندا خواردن و خواردنه وه باش ده خورا. تیر و پر بوون. شه و له پیشخانه ی جیگایان بۆ من راخست. ماله که یان تاقه وه تاخیکی هه بوو که بوخویان له وی ده نووستن. به و جوړه کارم ده گه ل محهمه دعه لی هیندی کرد تا به هار داهات و ولات گه رمای تیکه را. کوپه گه لی سابلآغی هاتنه وه، منیش دامنا بوو که سه ره له نووی بجمه وه سه ر کاری ریگاسازکردنه وه. به محهمه دعه لیم گوت که ده پووم، زوری سه ول و ته قه لا کرد که به جینه هیتلم و له لای بمینمه وه و نه پووم، به لām قایل نه بووم. پاره یی نه و چهند مانگه م وه رگرت و چوومه وه نیو عه مه له ی و به ربوومه کارکردن. کارم کرد تا جاده گه یی «گه لی عه لی به گ» و سه ر هه ددی ئیرانی. به و جوړه کاری ریگاسازکردن کوتایی پیته ات. که حیسابی خو م لیکدایه وه نه و پووله ی لای کابرای

^۱ به پتی نه وه که کاپیتان خه لکی سابلآغ بووه و له رواندز غه واره، ئاساییه که باش نه توانی ناوه کان به ری یان پیئاسه ی نه و شاره بکات. سه به رت به رواندزی خواروو دوو بوچوون هیه. یه کیان په نگه مه به ستی گوندیکی بچووه که له خوار پیچه کانی رواندزه و له پیده شتی نه و شاره و له سه ر چومه که هه لکه وتوو که پییده گوتری "کاولۆکان" که ده وری ۲ کیلۆمتر له شاره که دووره. نه گه ریکی تر نه وه یه که سه روشتی نه و شاره وا هه لکه وتوو که لیژه. قه دیدم نه و ماله نه ی له سه ره وه ی شاره که بوون پییان گوتوو "گه په کی سه روو" و نه و ماله نه ی که له خواری شاره که بوون واته له سه ر هه لدره که بوون پییان گوتون "گه په کی خواروو". وا ویده چی کاپیتانیش مه به ستی گه په کی سه روو و گه په کی خواروو بووبی نه ک رواندزی سه روو یا خواروو.

هیندی دهستم که وتبوو ۱۱ دینار بوو و نهو پاره‌یه‌ی که له کاری جاده‌ی گیرم که وتبوو ۳۵ دینار بوو که سهرجه‌م ده‌یکرده زۆر.

کاری رینگاکه که کۆتایی پیهات، کوره سابلآغیه‌کان ده‌گه‌پانه‌وه بو سابلآغ و پاره‌کانیان ده‌گۆرییه‌وه به پاره‌ی تیران. دیسانیش من ده‌گه‌لیان نه‌چوممه‌وه. ده‌خۆم نووسام و سواری ماشین بووم یه‌کراست چووم بو هه‌ولێر. هه‌ر نه‌و رۆژه‌ تووشی «سه‌ید عه‌لی» بووم. کاتی خۆی له سابلآغ گیرفانێر بوو. ئیستا له هه‌ولێر دوکانداره و وازی له گیرفانێری هێناوه. ریشیکی قۆری به‌رداوه‌ته‌وه و ته‌سبیحیکی درێژی به‌ده‌سته‌وه‌یه، لێپرسیم:

— چۆنه لیره‌ی؟

منیش به‌سهرهاتی خۆم بو باس کرد که کارم له رینگا دروست کردن بو سهر حدوودی تیران کردووه و بریکم پاره کو کردۆته‌وه و ده‌مه‌ه‌وی بیده‌م به که‌لوپه‌ل و برۆمه‌وه بو سابلآغ به‌شکه‌م، ناوا قازانجیکی بۆم تیدابیت. بردمی بو کاروانسه‌رای «کاکه حه‌مه‌ی» نه‌ویش خه‌لکی بۆکان بوو و ئیستا له هه‌ولێر کاروانچیه. به کاکه حه‌مه‌ی نه‌سپاردم و قه‌رارمان دانا که به‌یانی بچمه‌وه لای له دوکانی و چیم لازم بێت بۆم بکری. بو به‌یانی کاکه حه‌مه بردمی بۆ مه‌یدانی ولآغان و که‌ریکی باشی بۆ کریم. که‌ژوو، گوریس و هه‌رچی هه‌وجه‌ی ده‌کرد بۆی کریم. که‌رم له کاروانسه‌رای کاکه حه‌مه به‌سته‌وه و بۆخۆم چوومه کن سه‌ید عه‌لی و نه‌ویش ده‌گه‌لم هات بۆ ناو بازار. نه‌وکات زه‌مانی په‌زاشای بوو، په‌زاشا لیباسی ژن و پیاوی قه‌ده‌غه کردبوو. سه‌ید عه‌لی گوتی:

— با فهردیکت بالتۆی ژنان بو بکرم، له تیران خیری باش ده‌کات. برۆ عه‌مبالی گازکه بۆت بار که‌ن، پاشان نه‌وانه به‌ره‌وه خانی و وه‌ره‌وه باقی پاره‌که‌ت بۆ خه‌رج که‌م.

گورچوگۆل بالتۆکانم برده خانی و هاته‌وه لای. نه‌وجار باقی پاره‌که‌ی بۆ دام به‌ گرشین^۱ بریک دیاریم بۆ پوورزا که‌م کری^۲ و بار و بارخانه‌م پێچایه‌وه. سه‌ید عه‌لی به کاروانی شه‌قلآوه‌ی نه‌سپاردم و هه‌ر نه‌و رۆژه ده‌گه‌ل نه‌وان که‌ومه رینگا. به دوو قوناغ هاتینه «شه‌قلآوه»^۳، له‌ویشرا ده‌گه‌ل کاروانی رواندز هاته «دیانان»، هاته ناو «کیلکه‌کان»^۴. کاروانی «غه‌فوری فاته‌ گری»^۵ باری «عه‌لی

^۱ ده‌بی مه‌به‌ستی کاپشین بیت.

^۲ ده‌بی مه‌به‌ستی له پووری هه‌مان پووره زینه‌تی بووبیت که ژنی باوکیشی بوو. کوره‌که‌شی «حه‌مه‌ده‌ نه‌مین راتب» بوو که هه‌م ده‌بیته پوورزا و هه‌م ده‌بیته باوکبرای کاپشانی.

^۳ شه‌قلآوه له ۴۳ کیلۆمتری باکووری رۆژه‌لاتی هه‌ولێر و ۱۳۰ کیلۆمتری ده‌مینی بۆ حاجی ئۆمه‌ران (سنووری ته‌مه‌رچیان).

^۴ کیله‌کان ۴۵ کیلۆمتر له باکووری شه‌قلآوه هه‌لکه‌وتوووه و ۸۵ کیلۆمتریش له سهر سنووری خه‌یالی و ده‌ستکردی تیران و عێراق دووره.

^۵ له‌وانه‌یه «فاته‌ گروی» دروست بیت.

ريحان»يان دهبرد بۆ سابلاغ. دهگەل کاروان تا سەر هەددى هاتم. «شېخەي چارويدار»^۱ کۆنە خرمى باجە، بە باجى هەر دەگوت خالە. لای تاوپەپان بوو، بە منى گوت تۆ بکەو (ههوارقادر)^۲، تيمە لە «شيناوئى»^۳ دەبين، وەرە وئى. وه ههوارقادرى کەوتم، شۆرپوومەو بە بەرى خانتدا پۆيشتىم، چوومە شيناوئى، ئەوانم نەدیتەو. لەوئى بەند نەبووم و هەر ئەو شەو هاتە «لگېن»^۴. بۆ بەيانى بە دۆلى مەيدان بەلە کيدا^۵ ورده ورده هاتە «داشتهمر»^۶. لە مەزراى داشتهمرى بارىکم لە نيو گيا و گۆلدا تاقەت کرد و کەرەكەم لەبن داريكى كە سيبەرى هەبوو بەستەو.

کۆتايى بەشى (۱) و (۲)

خوێنەرى هێژا،

لێرەدا دەفتەرەکانى ژمارە يەك و دوو كە ناوەرۆكە كەيان تا پادەيەكى زۆر وەك يەك دەچوون كۆتايى پێهات. گشت نووسين و پرووداوەكانم پێك گرتن. گەر ورده زانيارىيەكى زياتر لە يەك لەو دوو دەفتەرەدا هەبووبىت ئەو تێكەلم كردۆتەو. لە لاپەرەكانى داهااتوودا دەفتەرى ژمارە ۳ هەلەدەپنەو. لەویدا لەو قوناغە پا دەستپێدەكات كە سەر دەمى كۆمارى كوردستانە. وەك دەبين و یستگەيەكى زۆر هەستيار و گرینگ لە ژيان و بەسەر هاتەكانى كاپيتان حەمەد ونە و تیداچوو كە دەورى ۱۰ تا ۱۲ سأل لە تەمەنى لەخۆ دەگرێ. پێك لەو و یستگەيە دايە كە كاپيتان ژن دىنى، مندالى دەبىت، حېزب دادەنيت، دەگيريت و شاربەدەر دەكرى بۆ شيراز، لەوێرا بە پتي پەتى و بە شاخ و كيواندا دەگەریتەو زېدى خۆى، كۆمەلێك هاوړى لە دەورى خۆى كۆ دەكاتهو كە هاوېر و هاوفاكر بوون ئەوجا لە دەولەت ياخى دەبىت و بە ئەمنىيە و نەزمىيەكان دادەدات و پرووتيان دەكات و زۆر بەسەر هاتى سەرنجراكيش كە بەداخەو لێيان بيبەرى بووين. لەو سەردەمەدا

^۱ باش پروون نىيە چى نووسيوه پەنگە، مەبەستى كاپيتان چوارديوار، چواردهوار يا... بىت.

^۲ "ههوارقادر" گونديكى بچووكة لەسەر سنوورى دەستكردى ئيران و عێراق لە ناوچەى حاجى ئۆمەران كە لە بەشى عێراق هەلکەوتوو.

^۳ گوندى شيناوئى دەكەوتە باشوورى پۆژەهلاتى شارى پيرانشار (خانئ). دوو كيلۆمىتر كەمتر مەوداى هەيە دەگەل ناوهندى شارەكە و ماوهى ۲۵ كيلۆمىتر دەگەل سنوورى دەستكرد مەودايان هەيە.

^۴ لگېن لە نيوان دوو شارى مەهاباد و خانئ (پيرانشار) هەلکەوتوو. ۵۵ كيلۆمىتر لە پۆژەهلاتى خانئ و ۴۳ كيلۆمىتر لە پۆژاواى مەهابادەو دوورە.

^۵ مەيدانبەلەك زنجيرە كوستانىكى سەركەش و سەرسەوزە كە لە نيوان خانئ و مەهاباد هەلکەوتوو. لە لگېن را تا گوندى خەليفە پانتايەتى.

^۶ داشتهمر گونديك بوو لە باشووزى مەهاباد كە زۆر لەو شارە نيزىك بوو. كە بەنداوى مەهاباد لە سالى (۱۳۴۹هـ/ ۱۹۷۰ز) ساز كرا وەبن ئاو كەوت. پاشان ئەو گوندىيان گواستەو بۆ شونىتيكى تر كە تىستا ۱۲ كيلۆمىتر لەو شارە دوورە و كەوتۆتە پاش بەنداوى مەهاباد.

به سهرهاتیک ههیه که خوالیخو شبوو یای «خورشید پههبر»^۱ هاوسهری کاپیتان بو نهوهکانی باس کردوو (به نووسهری نهو دێرانه شهوه) که ههول دهدهم لێره بینووسمهوه:

سیاسهتی لادانی پهچه و چارشییی رهزاشا

کاتیک رهزاشا قانونی لادانی پهچه و چارشییی (کشف حجاب) دهکرد، له کوردستان بهباشی بۆی بهرپۆه نهچوو. شوپشه کهی مهلا خهلیل گۆرهمهر (۱۳۰۷ - ۱۹۲۸ز) یهک لهو شوپشانه بوو که له دژی نهو قانونه ی رهزاشا بو ماوهیهک پههری نهستاند. یای خورشید دهیگپراهوه:

[له سابلأغ نهمنیه^۲ چاکي هیرش هینابوو سهر خه لک. ههر ژتیک له کوچه و کۆلان چارشییی له سهر بوویه و ئازان^۳ یا نهمنیهیهک دیتبای، چارشیییه کهیان به زۆر له سهری لادهدا و هیچ که کۆمه لیک جینۆ و بیرزییان پیده کردن، به چۆماغان وهریانده گه پرائی. یهک لهو نهمنیهانی سابلأغ، ئازاتیکي عهجه م بوو که نامانی به خه لکه که هه لگرتبوو. مندالی سهر پشتی لانکی لێیده ترسا. (یای خورشید ناوی نهمنیه کهشی دههینا، به داخه وه ناوه کهی نایه ته وه زهینی نووسهر).

مالمان له گه رهکی نهرمه نیان بوو. پوژتیک چارشیییه سهر به کۆلندا تیده په پریم، کهچی له بهختی رهشم تووشی نهو ئازانه ناجسنه بووم. ئازان په لاماری بو هینام و به زۆر و به جینۆدان چارشییی له سهرم فری دا. که دیتی من ژنی حه مه دی مه ولوودیم، ئازان خه وفی ریکه وت و چارشیییه کهی دامه وه و داوای لیکردم که لای کاک حه مه د باس نه که م. سوتندی بو خواردم که گهر زانیای هاوسهری کاک حه مه دم، چارشییی لی نه ده کردمه وه. منیش و ئازانه کهش ده مانزانی گهر کاک حه مه د نه وه بزانی، ئازانه که له کۆشی پتخه مبه ریدا بی و هه زار پۆچی هه بی، یهکی پیناهیلای بۆیه، لای کاک حه مه د باسم نه کرد و گوتم با له وه زیاتر کیشه بوخوی دروست نه کات چونکه پوژ نه بوو له قوژتیک نه که وی.

نازانم کاک حه مه د^۴ له کوژی نهو باسه ی زانیبووه. بی نه وه ی لای من باس بکات له په سیوێک له ئازان ده خه فتی و له بوومه لیلی تیواره به رانه بری ئازان دیت. که کاپیتانی ده بینتی، ئازان نه ژنۆی ده شکتی و ده که ویتته سهر چۆک و له بهر کاک حه مه د ده پارێتته وه که نه یکوژتیت و ده لی نه مزانیوه که هاوسهری تو بووه، ده نا نهو کاره م نه ده کرد. کاک حه مه د هیچ قسان ناکات ته نیا به یهک

^۱ پروانه لایه ره ی ۴۱۰

^۲ بهرپۆه رایه تی پۆلیس یا بنکه ی پۆلیس. له سهرده می قاجاره کانه وه به بنکه ی پۆلیسیان ده گوت (نهمنیه یا نهزمیه).

^۳ له سهرده می قاجاره کان به پۆلیسیان ده گوت "نازان" که له Agent ی فه رانسه وی یا ئینگلیسییه وه وه رگیراوه.

^۴ یای خورشید هه میشه میترده که ی به " کاک حه مه د " بانگ ده کرد.

فیشهک دهیکوژیت. که ئازان کوژرا، شار شله‌زا. کهس نه‌یزانی ئەو ئازانه کێ کوشتی؟! که مآلمان هات بۆ «خەلان»ی، له‌وێ کاک حەمەد بۆی گیرامه‌وه که کوشتنی ئازانه که کاری ئەو بووه. گوتی: ئەو ئازانه ئیستا له‌ دایکی خۆی نه‌بووه که چارشێو له‌ سه‌ری ژنی حەمەدی مه‌ولوودی لیکاته‌وه.

(تبعید) تارانندن یا دوورخستنه‌وه‌ی زۆره‌ ملی بۆ شیراز

کاپیتان که بۆ کارکردن له‌ پرێگای هامیلتۆن چوو بۆ باشووری کوردستان، ئیتر له‌وێ فێری کاسبی بوو و به‌ کرپن و فرۆشتنی که‌لوپهل و ئەودییو و ئەمدییو کردنیان له‌ سنووری ده‌ستکرد که پێناده‌گوت قاچاخچیت، ده‌وله‌مه‌ند بوو. له‌ ئەزموونه‌کانی خۆی له‌و بواره‌دا که‌لکی وه‌رده‌گرت و هه‌رجاره‌ی که هاتۆته‌وه بۆ سابلاخ هه‌ولێ داوه هه‌ندیک له‌و کورپه‌ سابلاخیانه که باری ئابوریان باش نه‌بووه، ده‌گه‌ل خۆی بیانباته ئەودییو و شتیان بۆ بکێژێ تا ئەوانیش خێرێک بکه‌ن و ژیاڤیان هاسانتر تێپه‌رێ. له‌و که‌سانه ده‌توانین ئاماژه به‌ حوسینی زێرینگه‌ران، برایمه‌ سوور، سه‌عیدی حه‌مه‌قاله‌ی و برایمی حاجی ئەللا (ئیلاهی) بکه‌ین. له‌و نێوانه‌دا ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پرووناکییران و تیکۆشه‌رانی باشووری کوردستان ئاشنا ده‌بن. ئەو ئاشنایه‌تییه ده‌بیته‌وه هۆی ئەوه که هه‌م پێناسه‌ی عێراقی بۆ ده‌رهێنن و هه‌م کاریگه‌ری له‌سه‌ر کاپیتان و حوسینی زێرینگه‌ران دابنێن بۆ گه‌شه‌ی بیرى ناسیۆنالیستی که ئەوکات له‌ جیهاندا جمه‌ی ده‌هات. به‌تایبه‌ت که گه‌لی کورد خۆی به‌ به‌شخوراو ده‌بینی، ئەو هه‌سته‌ خه‌وی له‌ لاو و پرووناکییرانی کورد هه‌راسان کردبوو.

کاپیتان، سه‌عیدی حه‌مه‌قاله‌ی و حوسین زێرینگه‌ران به‌ گواستنه‌وه‌ی بیرى نه‌ته‌وه‌یی و گوڤار و بڵاوکراوه‌کانی تر بۆ مه‌هاباد که له‌ باشوور ده‌رده‌چوون، کاریگه‌رییه‌کی باشیان دانابوو له‌سه‌ر جوولاندنی رۆحی نه‌ته‌وه‌یی له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌لکدا. هه‌روه‌ها ئەوان بوون به‌ هۆی دامه‌زراندنی یه‌که‌م حیزبی مۆدێرنی نه‌ته‌وه‌یی له‌ ئاستی پۆژه‌لانی کوردستان به‌ ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان).

به‌ پێی په‌یمانی سه‌عدئاباد ده‌بوايه ده‌وله‌تانی ئێران و عێراق یه‌کتریان له‌ هه‌ر چه‌شنه جموجۆلێکی فه‌رهه‌نگی و سیاسى که به‌دوور له‌ بازنه‌ی پلانی ده‌وله‌ت بێ، ئاگادار بکێنه‌وه. وا وێده‌چێ که ده‌وله‌تی عێراق ده‌وله‌تی ئێرانی له‌وه ئاگادار کردیته‌وه که قاچاغچیه ئێرانییه‌کان به‌رده‌وام ده‌گه‌ل ئەو کورده نه‌ته‌وه‌ییانه له‌ پێوه‌ندی دان. له‌ مه‌هابادیش ده‌وله‌ت هه‌ستی به‌ جموجۆلێکی سیاسى کردبوو و نووسراوه‌یه‌ک بڵاو کرابوو که داواى له‌ خه‌لک ده‌کرد شۆرش بکه‌ن. ئەو خالانه‌ وا له‌ ده‌وله‌ت ده‌کات که ئەو که‌سانه‌ی قاچاغچی بوون و هاموشۆی عێراقیان کردوووه یان به‌ چه‌شتیک له‌ ناو خه‌لکدا ناویان دیاره، به‌ محانج بیانگرێ و دووریانخاته‌وه بۆ شیراز که حوسین زێرینگه‌ران و کاپیتان یه‌ک له‌و که‌سانه‌ بوون.

دوکتور ناسو و ماموستا هه ژار موکریانى و کاپیتانىش لهو کتیبهى بهرده ستاندا هه ندیک له سه ر
 نهو پرووداوه دواون که له داهاتودا دهیخویننه وه. ههروه ها له نامیلکه ی (حیزبى نازادى
 کوردستان) د'ا به سه رچاوه و به لگه مه نه، باسى ورده کارییه کان کراوه بۆیه بۆ نه وه ی درێژه دادپرى
 نه بۆ لیره باسه که زۆر شى ناکه مه وه. ته نیا نه وه نه بۆ که کاپیتان له شیراز هه لئاکا و مه ترسیه کانى
 به دل و گیان وه نه ستۆ ده گریت و له شیراز به پیتی په تی را ده کات و پتی روژناوا ده گریت و
 شاخ به شاخ و گوند به گوند و که ند به که نه، دیته وه ناوچه ی سابلآغ. ته نانه ت ده یانگپراهه وه که له
 پنگا شیر و نانى له شوانان وه رده گرت. خو ی له شیتن دابوو تا که س شکی بۆ نه چن.

یای خورشید په هبه ر و ئامین کچی کاپیتان و کاک عه بدولپه حمان (خانه) کورى کاپیتان، باسیان
 ده کرد که کاتیک پاشى شه ش مانگان پنگاکوتان له شیرازه وه دیته وه بۆ مه هاباد، به که مجار پروو له
 گوندی «زگدرپاو» ده کات. نهو گونده ش ملکی بنه ماله ی به پریزی «شاتری» بووه. لهو پیوه نندییه دا له
 پنگای کاک کامبه خش شاتری وتووێژیکى کورتم ده گه ل به پریز کاک حوسین شاتری کرد که تیتستا
 ته مه نی ده وری ۸۵ سال ده بۆ و نهو پرووداوانه ی له زمان دایک و بابی خو یه وه ناوا بیستوه:

(ناغای حه مه دی مه ولوودی که که سیکی زۆر ئازا و نه ترس و نه مین بووه، که ته بعید کرابوو بۆ
 شیرازی، له شیرازی را پیش شه هریوه ری ۱۳۲۰ به شاخان و به نه بوونی و به برستى و بیخه ویدا
 پنگای گرتۆته بهر و هاتۆته وه بۆ لای سابلآغ تا ده گاته زگدرپاوى. که واریدی زگدرپاوى ده بۆ
 ده چینه حه وز و کانیه که ی تا ده ست و چاوى بشوات. مندا ل وه دووی ده که ون هه رای ده که نه ت:
 هو شینه شینه. پیاویک له مندا له کان تووره ده بۆ و ده ریان ده کات و پییده لئ:

- مامه گیان کارت به کتیه؟ چۆنه هاتووی؟
- ئاخیر میرزا که ریمی شاتری مالیکی نهو دتیه ی نییه؟
- به ریۆه لئا
- کوا؟ لیره به؟
- به لئ به مال و مندا له وه نه وه له ناو باغین.
- ده کرى پنگای باغیم پيشان ده ی؟
- کابرا ده گه لى دیت هه تا ناو باغى. که دوور و نيزیکى بنه ماله ی کاک که ریم ده بنه وه، ده بینن
 کابرا به کی سه ر و ردین هاتوو، چلکن، لیباسى دراو، هه موو گیان به ده ره وه دتیه لایان و سلآوى
 ده کات. له پیرا حوسنى خانم که چاوى لیده کات، کاک حه مه دی ده ناسیته وه. دیار بوو له پيشدا
 ناسیاویان هه بوو. ده لئ:
- حه مه د نه وه نه تو ی؟

— به لئی خانم بۆخۆمم.

— مالت شیتوی ئەدی ئەو چ وەزعیکی ههته؟ کۆره ههموو گیانت دیاره مالت خراپ، ها ئەو دهرهیهی به خۆت داده جارێ.

کاتهکهی جهنگه‌ی نانی نیوه‌پۆیه ده‌بی، نانی بۆ تیده‌که‌ن و تیرتیر نانی ده‌خوا و جا ئەوجار بۆیان باس ده‌کات که چۆناوچۆن له شیرازه‌وه به پێیان هاتۆته‌وه که شەش مانگی خایاند. ئینجا حوسنی خانم ده‌ستوور ده‌دات تا بچن له مالت له‌سه‌ر ته‌ندوو‌ری ئاوی بۆ گهرم که‌ن تا کاک حه‌مه‌د له شۆرکه‌ی خۆی بشوات. پیاوی‌کیش بانگ ده‌کات تا پ‌دین و سه‌ر و سه‌کو‌تی کاک حه‌مه‌د کورت که‌نه‌وه. له‌ولاشه‌وه جلی تازه و خاوی‌نی بۆ دابین ده‌کات. له‌پاشان حوسنی خانم پێیده‌لێ که حه‌مه‌د زۆر پیست لیده‌گه‌ڕێن و به شوێنته‌وه‌ن تا بتگرن، وشیا‌ری خۆت به و جارێ لێره مه‌زوو تا بزانی‌ن چ پرووی ده‌دات. کاک حه‌مه‌د پێنج پۆژ یا حه‌وتوو‌یه‌ک تاقه‌ت دێتی و به حوسنی خانم ده‌لێ که پێخۆشه‌ بچیته‌وه مه‌هابادی و مندا‌له‌کانی ببینته‌وه. هه‌رچی حوسنی خانم ده‌لێ نابێ و نا‌ک‌رێ و ده‌تگرن و ده‌تگوزن، کاک حه‌مه‌د به گو‌پی نا‌کات و ده‌چیته‌وه بۆ مه‌هاباد. به‌لام قه‌ولی لیده‌ستینی که له مه‌هاباد گیر نه‌بیت و بچێ بۆ عێراقێ. چل تمه‌نی ئەوکاتیشی له گیرفانی ده‌نی و مالتا‌وا‌یی له یه‌ک‌تر ده‌که‌ن. ئیتر کاک حه‌مه‌د ته‌نیا شه‌وی‌ک له لای مندا‌له‌کانی ده‌میتته‌وه و بار ده‌کات بۆ عێراقێ.^۱ له به‌ختی ئەو هی‌نده‌ی تی‌وه‌رنه‌سو‌ورا که شه‌ه‌ری‌وه‌ری ۱۳۲۰ پرووی دا و حکومه‌ت نه‌ما و کاک حه‌مه‌د ئازاد بو‌ویه‌وه. ئی‌وانی به‌ینی مه‌ و کاک حه‌مه‌دی فه‌وق‌ولعه‌ده‌ خوش بوو. ئەوکاتی ئا‌غایانی (یه‌ک له عه‌شیره‌ته‌کان)^۲ به واسیته‌ی حیساب و کیتابی‌کی که ده‌گه‌ل با‌پیرم (حاجی مسته‌فا شات‌ری) هه‌یان‌بو‌وه که گۆیا پو‌ولی به قه‌رز دا‌وه‌تی، ده‌نێ‌ری و ده‌لی بچن که‌ریمی شات‌ری تالان بکه‌ن. له‌ولاشه‌وه که دۆستان ئەو خه‌به‌ره ده‌زاننه‌وه، جه‌ماعه‌تیک زۆر به هانا‌مانه‌وه دین. یه‌ک له‌وان کاک حه‌مه‌د بوو. له‌و هه‌موو عاله‌مه‌ی ته‌نیا با‌بم (که‌ریم شات‌ری) و کاک حه‌مه‌د شه‌ری چاکیان کرد. پاشان کاب‌رایه‌کی خه‌لکی دێی ده‌لێ ئا‌غا، عه‌شیره‌ت هاتنه‌ نیو دێی، ب‌رۆن، لا‌چن. به ناچار دێیه‌که به‌جێ دێ‌لن و عه‌شیره‌تیش تالانی ده‌که‌ن. کاک حه‌مه‌د و مندا‌له‌کانی کاک حه‌مه‌دیش هه‌یچ‌کات ئەو چا‌که‌یه‌ی حوسنی خانم و بنه‌ماله‌ی شات‌ریان فه‌رامۆش نه‌ده‌کرد و به‌رده‌وام باسیان ده‌کرد و ببوو به خا‌لیکی به‌هێز له ئی‌وان ئەو دوو بنه‌ماله‌یه‌ دا. جا بۆیه کاپیتان له‌و بیره‌وه‌ریانه‌یدا که له داها‌تو‌ودا ده‌بینن، ده‌فه‌رمو‌ی که ده‌مه‌هو‌ی چا‌که‌یان بده‌مه‌وه و له‌سه‌ر ئەو بنه‌ماله‌یه‌ تا لی‌واری مردن ده‌روات.

^۱ کاپیتان سه‌ردانیکی کورت بۆ عێراق ده‌کات و دواتر ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئا‌وچه‌ی موکریان و به ناویکی ساخته له گونده‌کاندا خۆ حه‌شار ده‌دات و له گیشه ده‌وه‌ن و ته‌پا‌ل‌اندا خۆی شاردۆته‌وه.

^۲ له ناوه‌تانیان خۆ ده‌پاری‌زم. ته‌نیا ده‌نوو‌سم یه‌ک له عه‌شیره‌ته‌کان. هۆکاره‌که‌شم له پێشه‌کیه‌که‌دا باس کردوو‌ه.

دەفتەری ژمارە (۳)

رووالەت و تایبەتمەندیەکانی دەفتەری ژمارە (۳)

دەفتەری ژمارە سی هاوشیووی دەفتەری ژمارە بەک ۱۷ سانتیمتر پاناییەتی و ۲۰،۲ سانتیمتر درێژی. رووبەرگیکی کاخەزی ئەستووری هەیه بەلام بو پاراستنی زیاتری رووبەرگە، بەرگیکی کەسکی پلاستیکی توندوتۆڵیان بە چریش (سڕیش) یا شتیکی هاوشیو لێداوە کە بەتەواوی رووبەرگە کاخەزییەکی داپۆشیو. کە رووبەرگە کە هەڵدەدەیهووە تەنیا دوو واژۆی کاپیتانی پێوێه کە یەکیان گەورەیه و ئەوەیتریان بچووکتەر. کاپیتان لەو دەفتەرەدا سەرەتا و کۆتاییەکی لێ تیکچوو و لە لاپەرەکانی کۆتایی دەفتەرە کە را دەستی کردوو بە نووسین.

دەفتەرە کە دەوری ۱۸۰ لاپەرە کە هەمووی پەش کردۆتەو. لاپەرەکان کاخەزی ناسکی بۆرن کە بە «کاهی» ناو دێرن و خەتەکانی درێژاودرێژ و پانهوپانن بەسەر یەکترا هاتوونەو کە چوارگۆشە ی ورد دروست دەکەن. لە رووبەرگی کۆتاییشدا پێک لە ناوەراست، هەندیک زانیاری بە زمانی رووسی لەسەر پستی رووبەرگە کە وەدیار دەکەوێ کە وا وێدەچی زانیاری ئەو کارگەیه بووێت کە لێی سازکراوە. کاتیک بە کەرەسە ی وەرگێرانی دیجیتاڵ تاقیم کردووە پێگوتم کە ئەو زمانی بولگارییه و کە وەری گێرا نرخی دەفتەرە کە ی بوو دەگەڵ پێژە ی چۆنیەتی دەفتەرە کە و پادە ی لاپەرەکانی. زیاتر لە هەشت واژۆی کاپیتانی لەسەرە.

لاوازبوونی حکومت و ههلاتنی عهجه مان له سابلآغ^۱

ئهو پوژه لای نیوه پویه ئینگلیسه کان فانی بوون. ئهوان ون بوون و عالهمی شار به سهربازخانه وهربوون. داریان به سهر بهردی نه هیشت. سهربازخانه تالان کرا.^۲ عالهم وا داغدار بوون که چه ند هۆدهیان سووتاند. خه بهرم زانی که دهستیک ئیستری توپخانه له زینوی چاواربهردان^۳ به پره لایه. به هاواله کانم گوت با بچین ئه و ئیسترا نه بگرین. من و «پره حیمی عهبدی رهزا» ی^۴ ده گه ل دوو نه فهری تر بو لای ئیستره کان چووین، ته ماشامان کرد «بایزه خیلی ...» خو ی و سی نه فهری نوکهر، خه ریکه ئیستره کان ده گر ی، دوو ئیستری گرتوو و نوکهر یک په تی کردوون، ئیمه ش چووین بو ئیستره کانی دی. بایزه خیل به سه رماندا گووران دی:

– برون لیره!

که میک قسه ی سووکی کرد و بۆمان هات که شالۆمان بو بیتن. «ده مانچه ی پروتم دهره ئنا و بۆی چووم و گوتم:

– گوپی باپیره دهر ویشه که تان وا و وا لیده که م، ئه و ئیسترا نه مالی باوکه کاذ و شه نه دزه که تانه؟ سه گباب ئیستا وه ک سه گ په تت ده که م لیره!

به عومری خو ی شتی وای چاوپینه که وتبوو، زمانی گیرا و دهستی کرد به پارانه وه و زمانلووسی و گوتی:

– بایم، ئیمه براین، شه پ و قه لسه بوونی ناو ی، نه چۆبچیت، ئیستره کان دوو به ش ده که ی، به شیک بو ئیوه و به شیکیش بو ئیمه.

^۱ دهوله ته کانی شوړه وی و ئینگلیس له ۱۰ی خه رمانانی ۱۹۴۱/۵۱۳۲۰ز ئیرانیان داگیر کرد و حکومتی ناوه ندی چ دهسته لاتیکی به سهر ناوچه داگیرکراوه کاندانما. خه لکی سابلآغ به هیمه ته ی پیشه وا قازی محه ممه د پاریزگارییان له ئاسایشی شاره که ده کرد. بروانه کتیی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیگلتنون - وه رگپانی: سید محمد صمدی ل: ۲۹، ۳۱

^۲ له سهره تاکانی ئه و سالددا هیزه کانی شوړه وی پاشی بۆمبارانکردنی شاری سابلآغ، دهستیان به سهر بنکه ی پولیس و سهربازخانه ی ئه و شاره دا گرت و هه موو سهربازه کانیان چه ک کرد و ئه سه له حه خانه کانی ئه و بنکانه یان هه موو ده گه ل خو یان برد. ئه وه ی مابوو هه مووی ئه سه له حه ی کو و له که لکه وتوو بوو. پاشان ئینگلیسه کان له رینگای خانیوه هاتنه ناو سابلآغ و دوو پوژ له وئ مانه وه و خه لکیان هانده دا تا بچن ئه و به رماوه له سیلاحه بیکه لکه کان به رن بوخو یان. بروانه کتیی (کورت ه میژووی بنه ماله ی قازی له ویلایه تی موکری - نووسینی: خه لیلی فه تاحی قازی - وه رگپ و ئاماده کار: حه سه نی قازی ل: ۱۰۴، ۱۰۹)

^۳ جوان دیار نییه که چ نووسراوه! چواربهردان؟ چاواربهردان؟ چاوه بهردان؟ چاوپرهردان؟... به نه گهری زور مه بهستیان "چواربهردان" ه.

^۴ بنه ماله که یان ناستاو یان ئیستا "مالکی" یه و بنه ماله یه کی کو و په سه نی سابلآغ.

ئەوان بېئەوہی مەقیان بێت سێ ئیستەرەکی خۆیان برد و پڕۆیشتن، مایەوہ تێمە کہ نەماندەزانی ئەو چوار ئیستەرە بۆ کووێ بەرین؟ لەوہ دەترساین عەرۆسان بمانگرن. پاش گەفت و تەگبیریکی زۆر، هاتینە سەر ئەوہی کہ ئیستەرەکان بەرینە زینوی بیانفرۆشین. ھەر لەوێ پەحیمی عەبدی رەزای دەگەڵ «وەستا بڕایم» ی^۱ ئیستەرەکانیان برد و رۆیشتن.

منیش ئەوەندەم لە پاره‌که وەرگرت که پاره‌ی دەمانچه‌ی «هاشمی فەرهادی»^۲ بده‌مه‌وه، دەنا من ئەوکات هیچ دە فکری پوول کۆکردنه‌وه‌دا نه‌بووم. له‌سه‌ر ئەو حاڵه‌ی را هاتوو‌مه‌ته‌ سه‌ر ئەو حاڵه‌ی، بۆ من هه‌موو شتیک بوو. ئەمنیک که له‌ترسی ئەمنیه‌ی شوێنیک نه‌بوو خۆی لێوه‌شارم، ئەمنیک که له‌ته‌ویله و په‌سیواندا به‌ مانگ و پوژ خۆم هه‌شارداوه تا گیانم له‌ چنگ پیاوی ده‌وله‌ت و عه‌شایر پرزگار بکه‌م، ئیستا ئازادم و تام له‌و ئازادییه‌ ده‌که‌م و تۆله‌ی خۆم له‌عه‌جه‌م و ئەمنیه‌ و ده‌وله‌مهن‌دی خوێری ده‌که‌مه‌وه.

^۱ بروانته لاپه‌ره‌ی ۴۲۴ تا وه‌ستا برایم بناسین.

120

من پېشتړ به
کارکردن و
قاچاغچیتي و
قه‌علیه یی کردن له
جاده یی رواندز،
توانیم که می‌ک پوول
و پاره کو بکه‌مه‌وه و
نه‌و باغانه‌ی هه‌من
بیانکړم. به‌داخه‌وه
نیستاش کوټیکیان
له‌سه‌ر قه‌رزدارم و
له‌به‌ر کوردوستان،
نه‌وه لیره له ولاتی
غهریبي
که‌وتوومه‌وه و
ناتوانم باقی
پووله‌که‌یان بو بنیرم
و مشکلوژمه‌یانم.
هیوادارم که‌ردنم نازا

بکهن. وهک بیستوشمه دهوله‌تی ئیرانی دهستی به‌سه‌ر باغه‌کاغدا گرتووه و هه‌مووی لیم داگیر کردووه.

^۱ مه‌به‌ستی جادده‌ی هامیلتون‌ه.

دایمه دهستی. تئستا په حمانی برام دلی پتوهیه و منیش وه خته بوی شیت بم. به په حمانیم گوت با برنوویه که لای تو بیت تا به کی ترم گیر ده که وئی. له خویشیان هه ر مابوو هه لفری، تفهنگه ی برد و چووه بو ماله خوئی.

به یانی «سهید عه بدوللا سهید تهها»^۱ له دوکانه که ی را دهستیکی لتهه لوه شاندم و گوتی وهره لام. چوومه لای و تاوئیکی له لای دانیشتم، جا واده کات:

— ده زانی چی؟! قایم مه قامی په نیسی گومرگی جیراغه و خه لکی ته ورزیه. بار و بارخانه ی تئکانوه و خه ریکه پرواته وه بو ته ورزیز. سه گباب کاتیک هات بو شار خوئی و جووئیک گوونی، که چی تئستا دوو-سی ماشین جیگای سه ر و سیپالی نابیته وه. خوئی بگه یینه وه ک پیاوان و نه هیللی ده رچن. تو قهت ده زانی نه وانه چییان له عالمه من کرد؟ له سه ر خوئی نه و خه لکه داماوه خویان ته یار کردووه و تئستاش ده یانه وئی وا به سووک و هاسانی تیقوولینن؟

جا «کوئیر چیت ده وئی، دوو چاوی ساغ»، ده ردی عه جه مان هه ر له کن منه. شه وئی هه شت له هاواله به کاره کانم هه لگرت و چوومه ماله که ی قایم مه قامی. هه رچه ند ده وروبه ری ماله که ی خول ده دهین ریگای ژووریمان نییه. په حیم^۲ چوو دیواربری هیئا، دیوارمان پی بری و چووینه ژوور. هه موو ژووره کانمان سه ر و سووژن دا به لام نه و شتانه ی که سهید عه بدوللا باسی کردن هیچ دیار نه بوو. مالئیکی پرووت و قووت. نه وه قایم مه قام ده گه ل ژنه که ی له هه ساری نووستوون یا وه خه بهرن و ناویرن جوول ه بکه ن؟! نازانم! وه ستا برایم چوو سه ریان و تیپوه ژانندن و راستی کردنه وه. کابرایان هیئا بو دیوئیکی و پیمانگوت:

— کوا ناوماله که ت؟ کوا پوول و پاره ت؟ بو ماله که ی ناوا چوله؟

— به هه زه رتی کئی و کئی نه ورؤ هه رچی پوول و ناومالی که هه مبووه ده گه ل منداله کانم به ریم کردوون.

هه موومان ده ستمان سارد بووه و نه مانده زانی باوه ری پییکهین یا نا؟ له ولای را وه ستا برایم که مالی له و گه ره که ی بوو هه لیدایه:

— نه ورؤ هیچ ماشینیک به و نارامانه دا نه هاتووه.

نه و جار کابرایان هه لپیچا پیس! وا ترسا که وه قسه هات و ده یگوت:

— هه ر مه مکوزن جا من جیگا که تان پیده لیم.

وه پیشمان که وت و بو ژوورئیکی بر دین و نیشانی داین که له کوئی شاردوویه ته وه. ماله وای ده رکه که ی سواغ دابوو که که س شکی نه ده کرد لی ره شمه ک تا قهت کراون! زوو به دیواربر کردیانه وه و ته ماشام کرد تا میچی فهرده له سه ریه که هه لچندراوه. کابرا و ژنه که ی له دیوئیک گیران و

^۱ له بنه ماله ی به ریژی ته یوبیانی مه رکه زی.

^۲ به نه گه ری زور مه به سستی په حیمی عه بدی په زایه (مالکی)،

نۆبه چیشمان بۆ دانان به لّام پېشتر مندالّه کانی په وانه کړدبوو و ئیستا خوۍ و ژنه که ی به سه لّتی ماون. نه و فەردانه نه وهنده زۆر بوون که نیوټک زیاتری کیشا تا کیشایانه وه ماله «مامه جه لیل» ی. له ماله مامه ی تابه کاښان کړده وه و دیتمان که زۆر شتی چاکي تیدایه. فەرشى چاک، پښخه فی چاک. ده نېو چه مه دانه کاند ا که لوبه لی نایابی تیدابوو. ئیمه ش نه وه ی پتو یستمان بوو هه لمانگرت و باقییه که مان دا به سەید عه ولای تا له ماله فەقیرانی دابه ش بکات. دواتر زانیمان وه که شه وټک پېش ئیمه «هاشمه کوټر» و براکانی به سهریان داداوه و نه وه ی شتی باش بووه ده گه ل خوټیان بر دوویانه بوټیه، کابرا له ترسان مندالّه کانی ده رباز کړدوو و باقی شته کانیشی ده و ژووره یدا سواغ داوه.

جا چەند شەو لەسەر یەک دەچووینە سەر ئەو ئەفسەرانە ی که ما بوون له سابلّاغی، نه وه ی لازم بوو ده گه لیاښان ده کړد. نه وه ی نه و ماوه یه ی له سابلّاغی به سەر نه و خه لکه یان هیتابوو هه موومان تۆله لیکردنه وه و وه ک سه گ بۆمان داده هاتنه وه و ده پارانه وه. ترس و تهق وره وټکیان ده ناو کهوت نه بیته وه. ههر هه مووی پریان کړد و زۆربه یان که لوبه له کانیا ن ته سلیم به ده ولّه مه نده کانی سابلّاغی ده کړد و بوخوټیان بۆی ده رده چوون. ته نانه ت نه و عه جه مه ده ولّه مه نده ی له سابلّاغی ده ژیان، تهق وره ویان تیکه وت و پریان کړده وه بۆ ئازهر بایجانن.^۱

^۱ بپروانه به لگه ی ژماره یه ک که له لاپه ره ی ۴۷۴ دانراوه و پشتراستی قسه کانی کاپیتان ده کات.

کۆکردنهوهی قاحبه خانه کانی «ئه کبه رئاباد»^۱

خوایه خۆشبوو ئه حمه دی حمه کهوله
(مه شیر)

ورده ورده شار ئارامتر ببۆوه. عه جه م شاریان به جێده هێشت. ئهو عه جه مانه ی له شار دۆست و ناشنایان هه بوو، ماله که یان ده دا به و دۆستانه یان و ئه وانیش ماله کانیان له مه یدان بۆ هه راج ده کردن و خۆیان و ماله و مندالیان سووکبار ده کرد و ده پۆیشتنه وه بۆ ئازهر بایجان.

تیستا شتی که ماوه که ئه نجامی بده ین ئه ویش، کۆکردنه وه ی ئهو قاحبه خانه ی لای باغی سیسه ی بوو. لای باغی سیسه ی هه مووی قاحبه خانه بوون. ئهو گه ره که شه ش-حه وت چایخانه و دوکانی لیبوو، لای که م ۱۰۰ ماله هه بوو هه موو قاحبه خانه بوون. به و گه ره که یان ده گوت «اکبر آباد». «ئه حمه دی حمه که وله ی»^۲ گوتی:

— ئه وشۆ ده پۆین ئهو قاحبه خانه و ئهو گه ره که ی داغان ده که ین. ده بی ئهو شاره به گه واد و قاحبان چۆل بکه ین، با برۆن له و شاره.

شه و چهند نه فه رمان بۆیان چووین، لامان دا بۆ چایخانه یه ک، ته ماشامان کرد به تار و که مانچه و ده فه ی، به زمیکه ئه و سه ری دیار نه بی. چووین دانیشتی و برێک سه یرمان کردن. دیار بوو لیتمان دوودل بوون، به دیتیمان به زمه که یان سارد بوو. ئه حمه د گوتی:

^۱ به پێز ئه حه دی ئه نجیری له کتیی (سلاو له سابلاغ) دا، له لاپه ری ۱۷۵ دا له سه ر ئهو گه ره که دواوه و ده فه رموی که: (گه ره کیک بوو له باکووری سابلاغ له شوین مه دره سه ی "جامی" تیستا که و نه گه ییشتوو به پردی یه رغوو که ناوی به خه راپ ده رکردبوو. ئهو سه رده م چواره وری ئهو گه ره که چۆله وانی و ده شت بوو و هه یچ خانوبه رته له ده وری ئهو گه ره که نه ده دی. به واتایه کی تر ئهو گه ره که له قه راغ شاری سابلاغ دروست کرابوو و له شار دوور بوو و دانیشتووانی خه لکی غه واره و غه یری کورد بوون که له سایه ی خودا و به چالاکیه کی شۆرشگیرانه ئهو گه ره که توونا کرا و خانووی لێ نه ما). هه روه ها له لاپه ری ۸۸ دا به هۆنراوه یه ک باسی ئهو گه ره که ده کات و ده لێ:

لێ بوو دوو سن ماله ی خه راپ خواری شار *** شوکری خودا به ردی بناغانی خوار ئه کبه رئاباده تیوی بوو له سه ر *** خه لکی ئه وێ جه مه ی هه موو خه لکی ده ر ناخری شه ماله یکی توندی، قه وێ *** ماله ی هه موو کرده خه راپ و نه وێ
^۲ خوایه خۆشبوو ئه حمه دی مه شیر.

• — ئهوه بۆچی سارد بوونهوه؟

داوای گۆرانییه کی کرد و بۆیان گوت. ئیستا کابرا گۆرانییه کهی تهواو نه کردبوو، ئهوه ندهم زانی ئهحمده ههستا تاره کهی له دهستی کابرای ههستاند و منیش به داویدا چووم که مانچه کهم ههستاند، ئهوجار ئیمه بووینه به زمگیر. نه ئهوه دهیزانی تار لیدات و نه من دهزانم که مانچه لیدم. لیما شیانندن به پیسی، هاواله کانیشمان به شق و پیلان کهوتنه گیانی جهماعه ته که و به زمگیر پاوران و من و ئهحمدهش ئهوه بهربووینه تار و که مانچه لیدان، شق و هۆرچکمانه نه بیتهوه. ساحتیب چایخانهش له ترسان رای کردوو و له ولشهوه ههر رهجالهیه دین بۆ ئهوه گهپه که. ئهوه ندهم زانی زاق و زووق و سووتانه. عاله م وهسهر گهراون و ههمووی سهعاتیک وهرنه سوورا ئهوه گهپه که تالان کرا، چهند مال سویتندرا، ئهوه قاجبه و ته رهسانه ههموو شاربه دهر کران و من له ههموو تالان و پاو و رووته ته نیا «سه ره چبوغیک»^۱ زیاتر چیرم گیر نه کهوت.

جا دوکان و مال ههمووی به تالان چوو. به یانی که پۆژ بۆوه لهوه گهپه کهیدا زیاتر له ۱۰۰ مال دهرکه و په نجه ره و دار و بار ههموویان بردبوو. ئهوه گهپه که ببوو به کهلاوه. خه لک لهوه به تالانبرنده ههموو دهوله مه ند بوون به لام من خۆم نامه هوئی پاره کوکه مه وه. ده ئیم لهوه زیاتر که به نازادی ده سوورپیمه وه، ئیتر به سمه واده زانم دونیام ههیه.

به کهمین دیدار ده گه ل قازی محهممه د و به رگری کردن له شار

بۆ به یانی قازی^۲ له دووی ناردم و منیش چوومه مه حکه مه ی. دیتم ئهوه چهند نه فهر له دهوله مه نده کانی له لایه. یه کراست وه ژوور مه حکه مه که وتم و سلاوم کرد. دهوله مه نده کان به چاوی نه گبهت ته ماشایان ده کردم. ئهوان چووبوونه لای قازی گوتبوویان که حه مه د ئهوه گهپه کهی تالان کردوو و ئه گهر پیشی نه گری ئیمهش تووشی ناره حه تی ده کات. قازی پرووی تیکردم و گوتی:

— ئهوه ئه که ره نابات تالان کردوو؟ باشه که تالانت ده کرد بۆچی ئهوه گهپه کهت ده سوتاند؟
منیش پرووداوه که چۆن بوو هه موویم بۆ گنپا یه وه. ئهوجا دهوله مه نده کان هه موو لئوی خۆیان ده کروشت به لام پیم ناویرن، ئیمه زۆرین و ئهوان کهم. پاش ئهوه ی به رانبه ری هه موویان قسه کانم کرد، ئینجا قازی واده کا:

^۱ «چه پۆغ - چپق به فارسی» یا «سه بيله» قامیش یا داریکی درێژه، سه ریکی خری ههیه که له گل ساز ده کړیت. تووتنی لهوه سه ره خپه ده کهن و دووکه له کهی ده کیشن. ئهوه سه بیلانه یان چه پۆغانه ئه وه سه رده م زۆر باو بوون.

^۲ مه به ستی کاک حه مه د نه مر (پیشه و قازی محهممه د). له یه ک یا دوو شوین نه بی که ده لئ پی شه و، ده نا ههر به قازی ناوی دینیت.

— برۆ به لām لای تاو په پان وهره وه بو ئیره کارم پیتته.
له مه حکه مه ی قازی وهدهر که وتم و چوومه وه لای چهند نه فهر له هاواله کانم که له خیابانی
چاوهروانی من بوون تا بزنانن چ باسه، منیش هه مووم بو گپرا نه وه. به لām ئیستا دلم هه ره له
خورت وپرت دابه! نه مده زانی قازی نه منی بوچییه؟ ئاخر من نه وه یه که مجاره ده گهل قازی قسه م
کردبئی. هه رچوئیک بئی، بوو به تاو په پان و چوومه وه لای قازی له مه حکه مه ی. دیتم «مه لا
مه ممه دی دربکه» سی^۱ له لایه. سه لامم کرد و گوتی وهره دانیشه. منیش به شه رمه وه چوکم دادا.
پروانی له په نجه رهی را دیتی که چهند نه فهر له توجار و دهوله مهند ده هاتن بو لای قازی. قازی
هه ستا و مه لاش راست بووه و وهدهر که وت. که مه لا وهدهر که وت، قازی پرووی ده من کرد و گوتی:

— تو چه ک و مه کت هه یه؟

— به ئی.

— مه نگوران به ته مان پیتته سه ر شاری و تالانی که ن. من به هه موو گه ره که کانم گوتوه که هه ر
گه ره که و شه وان ه چهند نه فهر یان نوبه چی بن. توش چهند نه فهر هاوالت هه یه خه به ریان
بدیه به ئه وانیش به رگری له شار بکه ن و نه هیلن مه نگور تالانی بکه ن. ئه گه ر هاواله کانیش
مومکین نه بوو، نه وه ده سیترم چهند نه فهر ت ده نی و ده گهل خوت شه وان ه به شاریدا بکه رین
و شار بهارین.

هه رچهند له مندالیمه وه چاو م به رای نادات ته ماشای دهوله مهند و ئاغان بکه م، هه ر خو م
ده زانم چن! له به رانه به ره عه جه ماندا خو پیکه م و له به رانه به ره کوره فه قیر و نه دارانیشدا شین. چی
بکه م، له به ر خاتری قازی گوتم:

— باشه.

— ده ی که وایه شه و وهره وه به ره مه حکه مه ی بیتیتم.

^۱ مه لا مه ممه دی دربکه یان مه لا مه ممه دی لاهیجانی (لاجانی) یه ک له ماموستایانی ئایینی به ناوبانگه کانی
ناوچه ی موکریان بوو. له گوندی دربکه ی ناوچه ی پیرانشار له دایک بووه. که سیک زانا بووه. قازی عه لی باوکی
پیشه و قازی مه ممه د له مه لا مه ممه دی دربکه داوا ده کات که بیت بو سابلغ و پیشنوژی مزگه وتی قازی
بکات. ئیتر له وکاته وه وه چه ی ماموستا مه لا مه ممه د له مه هاباد نیشته چی ده بن و به یه ک له بنه ماله به ریزه کانی
ئه و شاره ده ناسرین. به ریز قادر مه حموودزاده ناسراو به دوکتور ئاسو له کتیی: خاطرات پرماجرایی دکتور آسو -
مقدمه و توضیح: محمود پدرام (زوزان) - نشر رهرو - چاپ اول - سال ۱۳۷۳ - لایه رهی ۹۶ دا ئاوا باسی ماموستا
مه لا مه ممه د ده کات: (له ته مه نی ۱۰ سالییه وه په مە زانان بو نوێز و ته راویحان باوکم منی ده گهل خوی ده برده
مزگه وتی قازی که پیشنوژه که ی خوالیخو شوو ماموستا مه لا مه ممه دی دربکه (لاهیجانی) بوو. ئه و پیاوکی
زانا، تیگه بشتوو، هیمن و له خو بردوو بوو. ئه و فه رمانبه ری ئیداره ی ته وقاف بوو و له خوتندن گاکانیش وانهی
ده گوته وه. دوو کچ و کوریک هه بوو. ماله که ی به رامبه ر به مزگه وتی رسته مبه گی بوو که یه ک له مزگه وته
به ناوبانگه کانی مه هاباد بوو که بایه خی میژوویی هه یه). له پاشکوی ئه و کتیه دا چهند وینه یه ک له ماموستا مه لا
مه ممه دی دربکه ده بینن که له لایه ن نه وه ی به ریزیان کاک ئه حمده لاهیجانی گه یوه ته ده ستم.

مانئاواييم له قازی کرد و له پليکانه کانی مه حکمه مه وه ده هاتمه خوارئ، ته ماشام کرد دټله ترکه نه کان وه سر ده که وتن تا بچنه لای قازی. ترسیان لئ نیشته وه که مه نگوران تالانیان که ن. ودها ترساون که خوځیان ده که ل ره جالی شاری نیزیک ده کرده وه و ببوونه دټست. له وه پش بیزیان لټده کردن و به عیسانیان نه ده زانین و سووک و بی قیمه ت چاویان لټده کردن. جاری وابوو که رقیان هه لده ستا پیان ده کوتین (عه مبالئ کوری عه مبالئ)، یان جنیوی هه ره که وره یان، (برؤ لاجوو هه ی ره جاله ی سه گباب) بوو. وه که نه وان له زیر دروستکراین و تیمه له قوور. ئیستا له ترسی مه نگوران و له ترسی به تالان چوونیان، ده سته ده سته ره جاله ده به نه مالی خوځیان و سوئند بو یه کتر ده خوځ، ده که ل یه کتر بران و موویان له بهینه وه ناچئ. زور جار که ده لاله کانی ده وله مه نده کان ده هاتنه لام و پیان ده گوتم که نه وشو بانکراوی بو ماله کئ و کئ، منیش گوونم نیشان ده دان و نه ده چووم. چپیکه مه ده سته قازیم کوول بوو و له بهر خاتری قازی شه وانه ده چووم بو کیشک.

له چه په وه: نهر ابولقاسم سهدری قازی (سهدروئیسلام)، ماموستا مه لا محه ممه دی دریکه (لاهیجانی) یا (لاجانی) و که سی چواره م مه لا سهدیق سدی و که سی پینجه میش نهر پیشه و قازی محه ممه د

تالان کردنی «زگدراو»^۱

مامه غەنی^۲ بوو بە پەنەییسی چەند نەفەر قۆڵسور، منیش بە ئەمری قازی بوومە قۆڵسور. مامە غەنی هەر ئەمریک یا کاریک بە منی دەگوت، دەمکرد. تا بەینیک بەو جۆرە دەگەڵ یەکتەر بردمانە سەر بەلام مامە غەنی خۆشی لە چەر و چارم نەدەهات، دەیبوغازندم، زۆر لای قازی بوو تێدەچاندم، باش بوو قازی گوێی نەدەدایە. مامە غەنی لەپێتیدا لە فەرمانداری کاری دەکرد. جیرەخۆری حکومەتی ئێران بوو. ئیستا بوووەتە سەرۆکی شارەوانی.^۳ لای هیچ بوو، خۆشی لێنەدەهات. منیش خۆشیم لە مامە غەنی نەدەهات، تا پۆژنک «کەریمی شاتری» هاتە ئیدارەیی و بانگی کردم بۆ دەری و دەگەڵی چووم. گوتی:

- فلانە عەشیرەت دەیانەهوی تالانم بکەن. چوومەتە لای «کاک مامەندی کولیچی»^۴ ئەویش چەند نەفەری داویتی، ئەوانم بەرێ کرد بۆ «زگدراوی»، تۆش وەرە بە کۆمەگم.
- زۆر باشە، خەمت نەبێ، لە ئەسڵەحە تەیار و سازم، دەمانچە و پرنەویشم هەبە. لە پێتیدا نووسیومە کە کاتیک لە شیراز گەرامەووە لامدا دێی کەریمی شاتری، (زگدراو). ئەویش زۆری کۆمەگ کردم.^۵ لە عەوەزی ئەو چاکەیی دەگەڵی کردووم، منیش سێ تەفەنگم داوەتی. تۆزیکم

^۱ زگدراو گوندیکی گچکۆلەبە و لە پۆژەهلاتی شاری مەهاباد و لەسەر ڕینگای مەهاباد - بۆکان (قەمتەری) هەلکەوتوووە کە ۳۰ کیلۆمەتر لە ناوەندی مەهاباد دوورە.

^۲ مەبەستی کاپیتان لە خۆلێخۆشبوو (غەنی خوسرەوی) یە کە بە (مامە غەنی) ناودێر بوو. ماوەیەکیشت سەرۆکی شارەوانی سابلاخ بوو.

^۳ لە زمانی فارسیدا بە بنکەیی پۆلیس دەلێن (شەربانی) کە لە پراوێزی خەلکی سابلاخدا دەگوترێ (شارەبانی). هەرەها لە زمانی فارسیدا ئەو شوێنەیی کە لەوێ کاری خەزمەتگوزاری دەکەن بۆ شارەکە، دەگوترێت (شەرداری) کە لە پراوێزی خەلکی سابلاخدا دەلێن (شارەداری) و بە گەشتی خەلکی باشووری کوردستانیش پێی دەگوترێ (شارەوانی). پرون نییە کە ئەو سەردەم لە (شارەبانی یا بنکەیی پۆلیس)، هاوکات کاری (شارەداری یا شارەوانی)، واتە خەزمەتگوزاری بۆ شارەکەش کراوە یا نا؟! ئەمڕۆ ئەو دوو ئیدارەیی جیاوازن و هەرکام کاری خۆیان دەکەن. لە زۆر بەلگەیی ئەو سەردەم شارەوانی نووسراوە و لە زۆر بەلگانیش شارەبانی. بە ئەگەری زۆر، لەبەرئەوێ کاپیتان لە باشوور ژیاوە و لەوێ خۆیندن و نووسین فێربوو، پەنگە بە پراوێزی ئەو دیو داوێ.

^۴ سەبارەت بەو ناوە هانام برد بۆ بەرێز کاک کامبەخش شاتری و بابی خۆشەوێستان کاک کەریم شاتری کە ئەو پروداوانەیی بەباشی لەیاد ماوێ و جێی خۆیەتی دنیایەک سیاسیان بکەم. کاک کەریم فەرەموویان کە حاجی مستەفای شاتری کچەکەیی کە ناوی زیبا بوو دای بە کۆرەکەیی کاک مامەندی کولیچی کە ناوی عەبدوللا بوو. کاک مامەند مامەشە و دەگەڵ کاک هەمزەیی جەلەدیانی تاقەیی قادرییان پێدەلێن. گوندی "کولیچ" مۆلکی کاک مامەندی بوو. لەبەر ئەوە هەم پێیان دەگوت کاک مامەندی کولیچی و هەم پێشیان دەگوت کاک مامەندی جەلەدیانی دەنا، لە ئەسڵدا کاک مامەندی قادرییە لە تاقەیی مامەشە.

^۵ زۆر بەداخووە ئەو بەشە لە نووسراوەکانی کاپیتان فەوتاووە و لە بەر دەستدا نین. لەو بارەییەو نووسەری ئەو دێرانی کورته نووسینیکی نووسیوە کە لە سەرەتای بەشی (دەفتەری ۳) خۆیندووتانەتەو.

چاکه داوه تهوه به لām نهو له پوژي تهنگانه دا به هاوارم هات و ئیتستاش من ده بئ به هاواری بچم. ده گه ل میرزا که ریم چووم بو زگدرای، دیتم چهند نه فهر پایوی مامه ندی کولجیش له وئین و به هاواری میرزا که ریمی هاتوون. کاک مامه ند و میرزا که ریم خزم بوون. خوشکی میرزا که ریم، ژنی کوپری کاک مامه ندی بوو. به یانی بوو که چووم بو زگدرای بو لایان. پایوه کانی کاک مامه ندی چوونه شاخی و ئیمهش له ده وره به ری دی بووین. نه وه نده مان زانی سواری عه شیرت هوروژمیان کرد بو سهر دی. لای خوئی پایوه کانی کاک مامه ند له پیشیان بوون، به درو چهند تفه نگیکیان به سهر یه کتردا هه لئو قانند. من و پایوئیکی میرزا که ریم شوئینگیان پئ سپارد بووین که لاوه بوو. ته ماشامان کرد میرزا که ریم و چهند تفه نگیچی رایانکرد و بوئی ده رچوون. نه وه پایوه کانی کاک مامه ندیش به درو ته قه ده کهن. عه شیرت هتیشیان هینا بو سهر زگدرای. چاوم لیکرد نه و پایوهی که کاک که ریم ره گه لئی خستبووم خه ریکه هه لئیت و را بکات، منیش نایه لیم. سیله م له عه شیرت داکوتا و ته قه م لیکردن. هه رچی هه ولیان دا نه مه ئیش بئنه پی شه وه و پاشه کشه م پیکردن. ته ماشام کرد سواریک به خوئی و دوو نه فهری دی لاساری ده کهن و ناگه رینه وه دوايه و شالو بو دئی دئین. دوو تفه نگیم بو سواره که ته قانند، هه وه ل تفه نگیم له ده سکی خه نجه ری دابوو و که دوا تفه نگیشم هاویشت، سوار به خوئی و بارگینی گه وزین. چا و لئده که م له ناو دی را ناهه رینیکیان بو کردم. نه وه نده م زانی سواره که راست بووه به لām بارگینه که ی توپیوو.

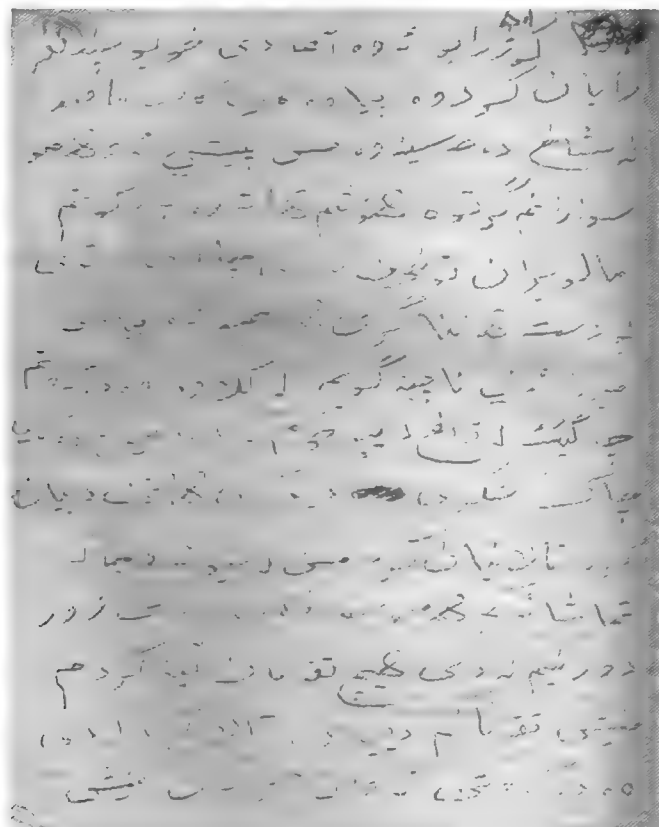
نه وه ئاغای دئی به خوئی و چهند نه فهر له پایوه کانی رایانکردوو، پایوه کانی کاک مامه ندیش له شاخ خه ریکن خو ده حه سیننه وه، منیش وه ها به قینه وه شه رم ده کرد نه بیته وه. خو م شیت کردوو و به تاقی ته ئی پی شم به وه هه موو سواری عه شیرتی گرتوو. ئاخه که س نییه بلئی بابی بایم، ئاغای دئی رای کردوو و شه ر ناکات نه تو ده لئی چی؟ نه تو بو ده گه ل نه وه هه موو تالانچییه ت پئده کری؟ له پر هو شم هاته وه بهر و به خو م گوت:

(مالویران نه تو خوئین به ری چاوی گرتووی؟ بو ده سته لئناگری؟)

چاوم لیکرد خو نه و پایوهی کاک که ریمی که ده گه لیم بوو، له میژه پئمه د لئ واز بیته، به لām من ناچیته گوئیم! عه شیرته کان ده یان زانی که ته نیا له و که لاوه یه را ته قه یان لئده کریت. منیش بریارم دا که لاوه که به جئ به ئیلم و شوئنه که م بگوئیم، له بهر نه وهی که س نه بوو ده گه لیم ته قه له عه شیرت بکات. که لاوه م به جئیه ئیش و خو م گه یانده «چاک» یکی که له قه راغ دئی بوو. له ئیو بهرده کانی نه و چاکه دا خو م حه شار دا.

نه و جار له شکری عه شیرت هاتن بو ناو دی و تالانیان کرد. نه وه من له ئیو نه و چاکه م و ته ماشایان ده که م. هه موو سواره کان ده زانن زور دوور نیم له دی به لām هیچ ته قه یان لئنه کردم و منیش که نه وه م دیت ته قه م لئنه کردن. دئیان پاکپاک تالان کرد و جا وه ده رکه وتن. نه وان که ئاوا بوون منیش له ئیو چاک هاته ده ر. له خو م زیاتر که س نه ماوه. دئیکی چو ل و هو ل. به ناچار

گه رانه وه بو شاری و له پێگایه لام دا بو «دۆستالی» ماله «میرزا مهحمودی کوپی تاجرباشی». نه وهندهم زانی «کاک په حیمی کوپی شیخی بورهانی»^۱، خوێ و دهستیک سوار دین بو زگدرپاوی تا نه هیتن تالان کرێ. لایاندا دۆستالی و نان و مان خورا و گه رانه وه بو شاری و منیش پاشی نه وان هاته وه سابلاغ. له شار ته ماشا ده کهم «حاجی مستهفا باوکی میرزا که ریمی شاری» چهند نه فهری کوکردۆته وه به هاواری کوپه که ی برۆن و قوتاری کهن، که زانیان قوتاری بووه، نه وانیش گه رانه وه.

^۱ له سه ر ژبانی خوالیخۆشبوو شیخی بورهان و کاک په حیمی کوپی له به شی پهراویزه کان و له لاپه ره ی ۴۲۰ دا بخوێننه وه.

ده‌کردنی فه‌رمانی کوشتنم له‌لایه‌ن عه‌شیره‌ته‌وه

جا ئیستا «ئاغای عه‌شیره‌ت» رایسپاردوووه بۆ کوشتنی من! خه‌به‌رم وه‌رگرتوووه و له‌ خۆم در‌دۆنگم، ئاخ‌ر ئه‌سپم له‌ژێر «سیقدی»^۱ ئا‌غایدا کوشتوووه! تفه‌نگم له‌ ده‌سکی خه‌نجهری ئا‌غای عه‌شیره‌ت داوه! تا ئیستا شتی وا‌ رووی نه‌داوه. ده‌وری عه‌شایربازییه، عه‌شیره‌ت ده‌ستیکی در‌ژیان هه‌یه، هه‌مووی ساح‌یب چه‌ک و نو‌که‌رن، ساب‌ل‌اغ ژ‌رچه‌پو‌کی عه‌شیره‌ته. شه‌وانه ده‌چنه سه‌ر زو‌ر له‌ ده‌وله‌مهن‌دی شار و به‌ زو‌ر پار‌ه‌یان ل‌یده‌ستین! وه‌ع‌زی [وه‌زعی، د‌و‌خی] شار باش نییه به‌ده‌ستیانه‌وه!^۲

ده‌بوایه ئا‌گام له‌خۆم ب‌یت که عه‌شیره‌ت نه‌مکو‌ژن. که‌م‌تر ت‌خوونی ما‌لی ده‌که‌وتم. ئه‌وکات ما‌لمان ده‌ ما‌له «حاجی له‌ت‌یف» دا‌ بوو. حاجی مردوووه، به‌لام ژ‌نه‌که‌ی ده‌گه‌ل چه‌ند مند‌الان به‌ ب‌یوه‌ژنی دان‌یشتوووه و خاوه‌ن ما‌لمانه. ده‌ش‌زانی که عه‌شیره‌ت ل‌یم ده‌خه‌فت‌ین بۆ کوشتنم. چه‌ند پ‌و‌ژ به‌سه‌ر چوو، شه‌ویک ها‌تمه‌وه ما‌ل تا ب‌ریک به‌حه‌س‌یمه‌وه، به‌ «خورشید» ب‌یم گوت:

— من که‌م‌یک ده‌نووم، زو‌ر ه‌یلاکم، به‌لام تو‌مه‌نوو و نو‌به‌چی به‌.

ده‌رکه‌ی حه‌سار‌یم گ‌ال دا و ب‌وی نووستم. خورشیدیش ب‌ریک نو‌به‌چی ده‌ب‌یت و پ‌اش ماوه‌یه‌ک خه‌وی ل‌یده‌که‌و‌یت. ژ‌نه‌که‌ی حاجی له‌ت‌یفی ده‌رکه‌ی حه‌ساری ده‌کاته‌وه. لاشم وابوو که ف‌یریان ک‌ردبوو ب‌یکاته‌وه. ئه‌وه‌نده‌م زانی چوار نه‌فه‌ر به‌ تفه‌نگه‌وه له‌سه‌رم پاوه‌ستاو‌ن و نووکی تفه‌نگیان له‌ ته‌پ‌لی سه‌رم گ‌رتوووه و پ‌تمده‌ل‌ین که راست ب‌یمه‌وه. من‌یش هه‌ستامه سه‌ر قوون و ته‌ماشام ک‌رد «پ‌ه‌حیمی پ‌یاوی ئا‌غا» یه. ده‌گه‌ل‌یان به‌ربوومه قسان و هه‌رچی ک‌ردم و ک‌راندم، ب‌یفایده بوو، گوتیان ه‌یچت بۆ ناب‌ی، با ب‌رو‌ین بۆ لای «ئا‌غا». ناچار وه‌پ‌یش خ‌ویان دام بۆ ما‌له ئا‌غای. ته‌فه‌نگه‌که‌م له‌بن

^۱ پروون نییه چ‌ نووسراوه، س‌یقه‌د، س‌یقد، ... به‌ ئه‌گه‌ری زو‌ر (س‌ی قه‌د) له‌.

^۲ پ‌اش لاوا‌زبوون و نه‌مانی ده‌سته‌لاتی حکومه‌تی ناوه‌ندی له‌ مه‌هاباد، نه‌م‌ر ق‌ازی مح‌مه‌مد هه‌موو عه‌شیره‌ته‌کانی ک‌ۆک‌رده‌وه و به‌ زمان‌یکی خ‌ۆش هه‌موویانی قایل ک‌رد که به‌رپ‌رس بن سه‌باره‌ت به‌ ئاسایشی ساب‌ل‌اغ. ناکو‌کی و به‌رچاوت‌ه‌نگی و مرخی عه‌شیره‌ته‌کان له‌لایه‌ک و گو‌ت‌رپ‌ابه‌لی سه‌رو‌کانی زو‌ربه‌ی ئه‌و عه‌شیره‌تانه له‌ حکومه‌تی ناوه‌ندی له‌لایه‌کی تر، وای ک‌رد که له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه ق‌ازی مح‌مه‌مد وه‌لاب‌ن‌ر‌یت و له‌ ر‌یکه‌وتی ۱۳۲۰/۱۰/۲۰ هه‌تاوی ۱۹۴۲-۰۳-۱۱ زاینی (عه‌لی ئا‌غا ئیلخانی‌زاده) ناسراو به‌ (ئه‌م‌یر ئه‌سه‌د) که پروانگه‌کانی له‌ ده‌وله‌تی ناوه‌ندی ن‌یزیک بوو، وه‌ک فه‌رمانداری ئه‌و شاره‌ داب‌ن‌ر‌یت و ه‌ت‌یزکی عه‌شایریش ئاسایشی ئه‌و شاره‌ ب‌گر‌یته ئه‌ستۆ. ئه‌و د‌و‌خه به‌ د‌لی پ‌رووسه‌کان نه‌بوو. ئه‌وان به‌ هاندانی خه‌ل‌ک و گوشاری لاوه‌کی، هه‌روه‌ها ناکو‌کی ن‌یوان عه‌شیره‌ته‌کان، عه‌لی ئا‌غای ئیلخانی‌زاده‌یان ناچار ک‌رد له‌ ر‌یکه‌وتی (۱۳۲۱/۰۶/۵ هه‌تا ۱۹۴۲-۰۸-۲۷ ز) ده‌ست له‌کار ب‌کش‌یت‌ه‌وه و له‌ گوندی "وشته‌په‌ی" سه‌ر به‌ بو‌کان ن‌یشته‌ج‌ن ب‌یت. ب‌روانه: تاریخ مه‌هاباد، س‌ید مح‌مد صم‌دی، سال ۱۳۷۳، انتشارات ره‌رو مه‌هاباد ل: ۱۵۶ هه‌روه‌ها ک‌ت‌یبی: کۆمه‌له‌ی ژ‌یانه‌وه‌ی کوردستان - نووسینی: حامید گه‌وه‌ری - ل: ۱۱۳ هه‌روه‌ها: ج‌م‌ه‌وری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیگ‌لتۆن - وه‌رگ‌یرانی: س‌ید مح‌مد صم‌دی ل: ۳۲

سهرم بوو و تاوم دایه که هه‌لیگرم و ده‌گه‌ل خۆمی بێنم نه‌یان‌هێشت، به‌لام خه‌نجه‌ر له‌به‌ر پش‌تینم دایه. ئه‌وه شه‌و دره‌نگه، عاله‌م نووستوون، که گه‌ییشتینه ماله‌ ئاغای، دیتم ئاغا و چه‌ند نه‌فه‌ر ئاغای دی و «سه‌یدی قزلقۆپی» و «حه‌سه‌نی برایمه‌ گۆجی»^۱ ش' له‌وین و به‌و شه‌وه دره‌نگه خه‌ریکی قوما‌ر کردن. قوما‌ره‌که‌یان هه‌نده گه‌رم بوو که کاتیان نه‌بوو همدوین. له‌ ئاست خۆمه‌وه دانیشتم و پاشی سه‌عاتیک زیاتر که قوما‌ر قوتار بوو، ئاغای عه‌شیره‌ت راست بۆوه و هاته سه‌رم. نوکه‌ره‌کانی زوو خه‌نجه‌ره‌که‌میان له‌به‌ر پش‌تینم ده‌ره‌ینا. ئاغا به‌سه‌رمدا گوران‌دی:

— هه‌ی سه‌گاب، ئه‌وه وات لێهاتوه تفه‌نگ به‌ عه‌شیره‌تی... وه ده‌نی؟
ئه‌وه‌ی له‌و ژووره‌یه ته‌ماشای من و ئاغای ده‌که‌ن. «کو‌ری حه‌سه‌نه سووری» خزمی منه و ئه‌ویش نوکه‌ری ئاغایه، جار‌جار ئه‌و خه‌به‌ری ده‌دام. داخه‌که‌م ئه‌و شه‌وه به‌ ویان نه‌گوتبوو که دین من بگرن. ئه‌وه ئه‌ویش له‌وینیه و ماته، جوان دیاره په‌رۆشی منیتی. ئاغا ئه‌مری کرد په‌کیشی که‌ن بۆ حه‌ساری. خۆی له‌ هه‌یوان پاره‌وستا. به‌ نوکه‌ره‌کانی گوت لێده‌ن. به‌ چوار نوکه‌ره‌ن که‌وته سه‌رم، لێمه‌ده‌ن ئه‌ما لێدان! خزمه‌که‌ی منیش لێمه‌دات به‌لام من هاوار ناکه‌م! له‌بنه‌وه پێمه‌ده‌نی هاوار که، جوابی ناده‌مه‌وه. تا تیر بوون لێاندام، پاشان گوران‌دی به‌سه‌ر نوکه‌ره‌کاندا و گوتی:

— بۆ یتو قه‌برانی به‌رن و له‌وێ بیتۆین.
قۆلیان گرتم، راستیان کردم‌ه‌وه و وه‌پیش خۆیان دام تا ئاستی ماله «مه‌لا مولودی». له‌په‌ر ته‌ماشام کرد «حه‌سه‌نی برایمه‌ گۆجی» یه‌که‌به‌خۆی هه‌رای نوکه‌ره‌کانی کرد:

— بیه‌گه‌ریننه‌وه! بیه‌گه‌ریننه‌وه!
ئه‌وانیش گه‌ریانمه‌وه. حه‌سه‌ن هاته پێش و گوتی:

— برۆ، ئه‌وجاره‌ش ڕزگار‌ت بوو، «سه‌یدی قزلقۆپی» ت‌کای له‌ ئاغای کرد و تۆی به‌خشی.
خه‌نجه‌ره‌که‌م به‌ نوکه‌ره‌کان بوو، وه‌ری گرت‌ه‌وه و دایه‌وه به‌ خۆم و به‌ شه‌که‌تی هه‌مه‌وه بۆ مأل. جا هه‌ر بۆیه شو‌رشم خۆشه‌وێ، پیاو به‌ مه‌رامی خۆی ده‌گات و زولم‌لێک‌راوان تۆله‌ی خۆیان ده‌ستیننه‌وه. شو‌رش ناهێلت هیچ له‌سه‌ر دلت بیه‌ته‌ گرتی، ئه‌وه‌ی جارێکی زۆرداری کردبیت، له‌سایه‌ی شو‌رشه‌وه، ده‌ستی تۆله‌ ده‌یگات. کاتی خۆی ئه‌و ئاغایه چی به‌سه‌ر من هینا؟! من بیست ئه‌وه‌نده‌م تۆله‌ کرده‌وه. پاشان گو‌تتان له‌و باس و خواسه‌ی من و ... ئاغا ده‌بیت که‌ چۆن وه‌ک مه‌یمونی هه‌لمه‌ده‌په‌راند! ته‌واوی ئاغای دی‌بو‌کر و مه‌نگو‌ر و مامه‌ش له‌ شاری سابلا‌غی وه‌ک سینه‌ما له‌ ته‌ماشای ئه‌و به‌زمه‌ خۆشه‌ بوون و چاویان له‌و ئاغایه ده‌کرد که‌ چۆن سه‌مای پێده‌که‌م، که‌چی که‌س نه‌بوو غیره‌تی هه‌بی بلی بۆ وا له‌و ئاغایه ده‌که‌ی، نه‌ نوکه‌ر فزه‌یان ده‌هات، نه‌ ئاغا‌کان ده‌یانو‌یرا بلین له‌ل! که‌س نه‌بوو بۆی بپاریته‌وه!

^۱ وه‌ک ده‌گوتری مالی له‌ چاکی قووله‌قه‌بری بووه و مه‌نشوو‌ر بووه به‌ "ناجی" و به‌رده‌وام سه‌رخۆش بووه.

شاربه ده رکردنم، ته ورژ، حیزبی توده و چەند پرووداویک

له ولشهوه مامه غەنیش لای قازی بۆی تیچاندبووم که ئەوه پرسی به من نه کردووه و چۆته زگدرای و دهگه‌ل عەشیره‌تان شه‌ری کردووه. قازیشیان ترساندبوو یان به‌قسه‌ی مامه غەنی تۆزیک ده‌گه‌لم سارد ببۆوه. لاشم وابوو له ترسی ئەو عەشیره‌ته‌ و سارد ببۆوه. ئاخر ئاغاوه‌تی ئەو عەشیره‌ته‌ ده‌گه‌لم ببوونه‌ دوژمن و ته‌نگیان پێته‌لچنبوووم. هه‌موو ده‌رگایه‌کیان له‌سه‌ر داخستبووم. په‌لپیان پێگرتبووم که ده‌بێ ئەو شاره‌ چۆل که‌م و له‌و ئارامانه‌ نه‌مێنم. کورد و کرمانجی ده‌یانویست شاربه‌ده‌رم که‌ن. منیش که‌ وامزانی گوتم با ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر چاویان نه‌مێنم و هه‌ستام چووم بۆ ته‌ورژێ ماله‌ «قامه‌ خانم» ی و چەند شه‌ویک له‌وێ بووم.

ئه‌وکات هه‌ر کوردیک ده‌یتوانی به‌ ئەسله‌حه‌وه‌ له‌ ته‌ورژ بسووڕیته‌وه‌، عه‌رووسان بۆ کوردان ده‌نگیان نه‌ده‌کرد. منیش به‌ تفه‌نگ و فیشه‌کدانه‌وه‌ چوو بووم. ئەحمه‌دی حه‌مه‌که‌وله‌ و چەند نه‌فه‌ر سابل‌اغیش به‌سه‌فه‌ر هاتبوون بۆ ته‌ورژ. هه‌موومان به‌ ئەسله‌حه‌وه‌ ده‌خولاینه‌وه‌ که‌س هه‌یچی نه‌ده‌گوت. نه‌ ئەمنیه‌ و نه‌ ئازان قسه‌یان نه‌ده‌کرد، عه‌رووس ئیجازه‌یان دا‌بوو.

شه‌ویک «خاله‌قی که‌ریمی ئەحمه‌د جانی» هاتنه‌ مژله‌که‌ی ئیمه‌ و گوتی: «سه‌روان قادر ...» شه‌وانه‌ له‌ «میهمانخانه‌ی^۱ ریحانی» ده‌نوێ. قادر ئەفسه‌ریکی ئەمنیه‌ی ئێرانی بوو. خه‌لکی سابل‌اغی بوو و ئیستا له‌ ترسان پای کردووه‌ و له‌ ته‌ورژه‌. میرزا قادر زۆر جوان و زه‌ریف بوو، هه‌ر ئەو جوانیه‌شی بوو که‌ به‌ سه‌روانی که‌یانده‌بوو. ئەحمه‌د گوتی با سه‌ریکی لێده‌ین. شه‌و پاکشا، من و ئەحمه‌د و کو‌ری که‌ریمی ئەحمه‌د جانی هه‌رسێکمان چووینه‌ لای جه‌نابی سه‌روان قادری. وه‌ژوور که‌وتین و دیتمان خۆی رووتکردۆته‌وه‌ و خه‌ریکه‌ بنوێ. له‌پیشه‌وه‌ شیره‌که‌ی هه‌لاوه‌سرابوو، دامگرت و له‌ قه‌دی خۆم به‌ست. هاواله‌کانم دانیشتن به‌لام من له‌ ده‌مانچه‌که‌ی ده‌گه‌رام و نه‌مه‌دۆزییه‌وه‌. هه‌لمپێچا بۆ ده‌مانچه‌که‌ی، سوێندی خوارد که‌ له‌ ئیداره‌ ئیجازه‌ ناده‌ن ده‌مانچه‌ هه‌لگیرن. ئەوجا بیانوویمان پێگرت که‌ ده‌بێ به‌و شه‌وه‌ ده‌گه‌لمان بێی بۆ که‌ران، ئەویش ده‌کرووزیته‌وه‌ و ده‌پاریته‌وه‌ که‌ ده‌ستی لێهه‌لگیرن. له‌و ده‌نگه‌ده‌نگه‌ی ئیمه‌، «حوسینی حاجیه‌ که‌له‌ی» که‌ ئەویش له‌و میهمانخانه‌یه‌ بوو، به‌سه‌ر ئەو به‌زمه‌یدا هات. تکا و په‌جای بۆ کرد و له‌ ده‌ستمان قوتاری کرد. ئەو چۆوه‌ ژووره‌که‌ی خۆی و ئەوجار (...) گوتی شه‌و دره‌نگه‌ و لێره‌ ده‌نوین تازه‌.

^۱ میوانخانه، مسافرخانه، مۆتیل Motel

ئەو دەگەل میرزا قادری لەسەر کراوتەکە^۱ نووست و ئیمەش لەسەر فەرەشەکە نووستین. (... گوتی ئێوە بنوون من خەوم نایەت. کە وای گوت، زانیم دەلتی چی! من نووستم و چووم دە خەویکی قوولەو، کاتیک راستی کردمەو و گوتی بڕۆنە لای میرزا و لەو ئارامانە^۲ مەمێن. عیلاجمان ئەما و شیرەکەم دایەو و وەدەر کەوتین و چووینەو بۆ مزلەکە خۆمان. بۆ بەیانی لە مزل وەدەر کەوتم بۆ گەپان. لە رینگا تەماشام کرد کچیکی زۆر جوان و تەمیز سیسەرەم لەسەر هەلناگری. چەند کەرەت پیشەوبەرم لێدەدا و تەماشام دەکات. کچەکە کابرایەکی دەگەلە، وادیارە نۆکەریتی. کابراش دەگەل کچە تەماشام دەکا. من سەری خۆم داخستوو و بە خیاباندا دەپۆم، جارجار ئاور دەدەمەو و ئەوانیش بە دوامدا دێن و خۆبەخۆ قسە دەکەن. کەمیک زەینم دانێ، تەماشام کرد کابرا تاوێکی خوش پیشەوبەری دام و ئەوجار لێم هاتە پیش و گوتی:

— ئاغا، ئیجازە هەیە کەمیک بەیەکەو قسە بکەین؟

— فەرموو!

— ئەو کچە لە دوورەو پاوەستاو، کچە ئاغامە. دەلتی زۆر مەمنونی دەبم گەر پرازی بی، ئەو لیباسانەیم بۆ سەعاتیک بدات، دەمەوێ وێنە یێو بکێشم.

— یانی من لیباسەکانم بدەم بەو و بەرووتی بەرنگادا بڕۆم؟ ئەو چ داوایە کە بابم؟

— نا نا، وا نا! بەیەکەو دەپۆینە جینگای وێنە کێشان، تۆ لیباسەکانت داکەنە و ئەو وێنە خۆی بکێشیت، کە قوتار بوو، لیباسەکانت دەبەرکەو.

— دەی زۆر باشە و دەگەلتان دێم.

من و کابرا و کچە هەرمەنی چووینە جینگای خۆی. لە دیوێک پرووت بوومەو، لیباسەکانم

^۱ لە راستیدا چاوگ و ماکی ئەو وشەیه لە وشە (کر) را دێت کە بە مانای کاری دەست، دروستکردن، چێن، تەنراو، دوورین، سەنەت و پیشە را دێ. قەدیم و ئیستاش بۆ دروستکردنی جل و بەرگ یا پێخەف لە خوری و لۆکە کە لێکیان وەرەگرت و وەرەگرن. لە کوردستان کە ئاژەلداری یەک لە پیشە نەتەوێیەکانی ئەو گەلەیه، زیاتر خوریان کردۆتە پێخەف. خوری و لۆکەش بۆ ئەوێ بۆ جل و بەرگ و پێخەف و بەرە و مافووڕ دەکاری بینن، دەبن لە پووالەتە چێر و گۆلە ئاساکە بێننە دەر و پێشال ریشال و تەنگ و ناسکی کەنەو کە لە سازکردنی پێخەفدا زیاتر خوری و لۆکەکە هەللاجی دەکەن بۆ ئەوێ نەرم و نۆل بێتەو. لێرەدا کاپیتان دەلتی کە ئەو دوو کەسە لە سەر (کراوتە) کە خەوتن و ئیمەش لەسەر (فەر) لێکە. مەبەستی ئەوێ کە ئەو دوو کەسە لەسەر پێخەفە کە (دۆشەگ) نوستن کە لە خوری یا لۆکە (کراو) ساز کراو، یان لەسەر تەختیک نوستوون کە جێ نوستنەکە بە شێوێ راپەل و پۆ تەنراو. تەننەت ئەو وشەیه لە کاری جۆلایەتیشدا کە لێکی لێوڕدەگرن. مامۆستا عەبدوللا سەمەدی لە کتێبی: (کەشتیک بە کارگە جۆلایی دا - فەرەنگۆکی وشە و زاراوەکانی جۆلایی بە شێوەزاری مەهابادی) دا لە مانا کردنەوێ چاوگی (کر) دا دەلتی کە کر یانی (تەنراو) و بە دەستکرد و دروستکراوەکانی جۆلاییش دەلتی (کری جۆلایی) یا (کرانە جۆلایی). هەرەها ژنانی کوردەواریش بۆ تەشی رێستن دەبوایه خووریە کە بکەنەو و بە شانە بپشکنن پاشان بپرسن و ئینجا بیچن. لەلایەکی تریشەو (کراوات - кровать) لە زمانی روسیدا بە مانای تەختی خەو یان قەرەوێلە دێت. ئێتر دیار نییه کامەیان مەبەستی کاپیتان بوو؟

^۲ (ئارا) یانی ناوچە، مەیدان.

داکەند و دام بە کابرای بردی. کچە ھەرمەنی وینە ی کیشا و لیاسەکانی بۆ ھینامەو و دەبەرم کردەو. پیاو ھەق بۆ، لیاسەکی زۆر قۆزم دەبەردا بوو. رانک و چۆغە ی گرژال، پەنگی ئاسمانی، ھەر تروسکە ی دەھات. پشیتندی پەشمینە، پەستەکی سەبات، شەدە ی پەش، کچە ھەرمەنی ناحەقی نەبوو لیاسەکاغی لا جوان ب و وینە ی پتو بەگری. پاش ئەو ی کە کاریان لەلام راست ھات، زۆریان سپاس کردم و وەدەرکەوتم. ھاتمەو و ناوشاری بۆ گەپانی، لەپەر تووشی «پەحمانە چەتە» ی بووم. وردەوردە بۆخۆمان ملمان لە گەپانی نا. لە دوورەو و عالەمێکی زۆرمان دیت کە پریشان گرتوو. پیمان سەیر بوو! ھەنگاوەکاغان خیراتر ھەڵتایەو و تا بزانی چ باسە؟

— پرسیمان: ئەو چ باسە؟ ئەو عالەمە بۆ رێچکەیان گرتوو؟

— گوئیان: تیرە قوسوورخانە ی^۱ پرووسانە، بە نۆرە دەپۆنە ژوور و پاساپۆرتی [پاسپۆرت] شۆپە ی وەرەگرن.

پرووم دە پەحمانی کرد و گوتم:

— کۆرە کار لەو بەشتەر نابێ، من دەچم پاسپۆرتی شۆپە ی وەرەگرم. پەحمان گوئی: منیش دێم. چووین دە رێچکە یەو و نۆبەمان گرت. پاش ماوێک پراوەستان، دیتمان سێ نەفەر پرووس، بە لیاسی شەخسی، لەبەر ھە یوانە کە پراوەستان و لە ئیمە دەپوانن کە لەتو عالەمە کە ی داین. یەکیان ھاتە لامان بە زەرەخەنەو، مەلاییم گوئی: کارتات ھە ی بە ئیمە؟ پەحمان نازەربایجانی باش دەزانی و گوئی: بەلێ، ئیمەش دەمانھەو ی پاسپۆرتی شۆپە ی وەرگرتن و لە ئیخە ی حکومەتی ئێران ببینەو. ئەو حکومەتە دەگەل ئیمە نیتوانی باش نییە.

لە عالەمە کە یان ھەڵبواردین و فەرموویان کردین و وەپیش خۆیان داین بۆ ژوور ی لای کۆنسولی. ئەویش بە پروو یەکی خۆشەو و زۆری دواندین و پاشان ھەریە کەو کاخەزێکی پانیان داین و چوار تەمەن و ۳۰ شای پەرەمان دا و دوو نەفەر تا بەردەرکە ی بەرپیان کردین، دەستیان دەدەستی ناین و وەدەر کەوتین. دلم خۆشە کە بوومە تەبەعە ی شۆپە ی. لە خۆشیان وەختەبوو بآل بگرم. جا ئاغا و ماغا چ دەکەن با بیکەن، چۆنم باس دەکەن با بیکەن، خۆ ئەوانە قەت بەزەییان بە کۆری فەقیر و ھەژاراندا نەھاتوو. تا بۆیان بکری پیاو دەکوژن، دەنا کابرای سووک و پرسیوا دەکەن. ھەر ئەو پۆژە پەحمان چەتە چۆو بۆ سابلأغ.

^۱ مەبەستی کۆنسولخانە یە - Consulate. لە درێژە ی کتیبە کەدا چەند جارێکی تریش ھەر بەو شێو یە نووسییتی، بۆیە لەمەودا وشە دروستە کە ی دەنووسمەو.

منیش ئەو خەبەرمان زانیووە کە لە تەوڕیز حیزبی تودە ھەیه و «عەزیز زەندی»^۱ دەو حیزبە ی دایە. چوو بۆ کولوبی و لەوێ بردیانم بۆ لای کابرایەکی نێوی «قوڵی یۆف» بوو. کەمێکمان قسە کرد و پاشان گوتی کە عەزیز لەو ئیدارەییە و کۆرپێکی دەگەڵ ناردم بۆ لای زەندی. کە چوو، دەبینم لە ژوورێک لەسەر میزێک دانیشتوو و بەک-دوو نەفەری لایە. کە منی دیت، زۆری پێخۆش بوو و پێزێکی باشی لێنام و دەفەتری حیزبی تودە ی دامێ و منیش وەرماگرت.

ئیدارەکە زۆر ئاوەدان بوو و ھات و چۆم بۆ ئەوێ کرایەو و زوو زوو دەچوو. پۆزێکی عەزیز منی بردەو لای قوڵی یۆف و پاشان پێیانگوتم کە تازە مەچۆو بۆ مێھمانخانە و لێرە بە. دیوێکی ژیکەلە و پاک و خاوینیان دامێ، پێخەفی نوێ و شاھانە. چەند شەو و پۆزێک لەو کولوبە نووستم. شەوێکی دیتم کە «عەزیز زەندی» کابرایەکی گرتوو، لەسەر چی؟ نازانم! عەزیز لای نیو شەو ھاھە لام و گوتی:

- ئەو کابرایە بەرھەو بۆ مآل، ۲۰۰ تەمەنت دەدات، ئەگەر پارەکە ی نەدایە ی بیکۆژە.
 - من شتی وا ناگەم. بۆ ۲۰۰ تەمەنی تۆ ییو بکۆژم؟ دەپۆمە لای قوڵی یۆفی بزانم ئەو دەلێ چی!
 - مەچۆ لای ئەو یا ئەو نەزانێ.
 - ھەر دەچم.
- و ھەردە کەوتم بچم بۆ لای قوڵی یۆفی، کە چی دووم کەوت و زۆر پارایەو و گێرایمەو.
- ئەدی کە ئەو مە لێدیت، زۆرم بەزەیی بەخۆمدا ھاھەو. لە لایەکی زۆرداری ئاغا و دەوڵەمەندان تەنگی پێھە لێچنیوم، لەلایەکیش پەنام بۆ حیزبێک ھێناو کە خۆی بە پەنای لێقەوماوان دەزانی،

^۱ «عەزیز زەندی» (۱۸۹۸-۱۹۷۲ز) ناسراو بە «عەزیز ئالمانی»، بەک لە دامەزرێنەرانی (حیزبی ئازادی کوردستان) بوو. پێشتر وەک بەرھەستی مێسیۆنیری ئالمانی دوکتور شالک کاری کردوو و زمانی کوردی فێری مێسیۆنیرەکان کردوو. توانیوتی کتێبی پیرۆزی ئینجیل بە کوردییەکی لاواز وەرگێڕیتە سەر زمانی کوردی کە ناوی کتاب ارشاد المذنین (ئامۆزگاری گوناھباران) (سالی ۱۹۴۵، ۲۴۸ لاپەرھ) یە. ئەو کتێبە لە (۷ شەوالی ۱۳۴۴) بەرامبەر بە (۱۹۲۶/۰۴/۲۰) بە دەستنووسی خۆی نووسیویەتەو، بەلام بیست سال دواوە لە ئامریکا چاپ کراوە. لە سالی ۱۹۳۹ دوکتور شالک عەزیز زەندی دەگەڵ خۆی دەبا بۆ ولاتی ئالمانی و سالتیک دواتر، پاش داگیرکردنی ئێران لەلایەن سوپای ھاوپیمازان، دەگەڕیتەو بۆ مەھاباد. لەناو بەلگەکاندا قسە و باس لەسەر بەرێز «عەزیز زەندی» زۆر نووسراوە، بۆ زانیاری زیاتر دەتوانن پڕواننە کتێبی: کۆمەلەی ژیا نەوێ کوردستان، نووسینی: حامید گەوھەری، لاپەرە ۳۴. نامیلکە ی (زیحی کاریمای ناھام) نووسینی: مامۆستا «ناسر باباخانی». ھەر ھەوا، کاک «حەسەن قازی» لە وێلاگی خۆیاندا بەناوی «پوانگە»، لێکۆڵینەو یەکی دەوڵەمەندیان لەسەر بەرێز «زەندی» کردوو کە دەتوانن لە پرگای ئەم بەستەرە کورت کراو یە ی ژێرەو سەردانی ئەم لێکۆڵینەو یە بکەن: <http://bit.ly/YZsdxUc> پەنگە پێوھندی بە باسە کەو نەبێ، بەلام ھەر بۆ زانیاری خۆتەرەن بەباشی دەزانم بێم کە سووری دەوران وای کردوو کە بەرێز عەزیز زەندی بێتە خەزۆوری مامۆستا حەسەن زێرەک و کاپیتانیش بێتە خەزۆوری مامۆستا محەممەدی ماملێ.

نهویش ئاوا ده‌رچوو تا من بکه‌نه قوربانی ۲۰۰ مەنی خۆیان.^۱

گه‌رانه‌وه له ته‌وریزه‌وه بۆ سابلاخ و په‌لپی عه‌شیره‌تی...

بۆ به‌یانی سواری ماشینی بووم و گه‌رامه‌وه بۆ سابلاخی. تا تێستا سه‌رم بۆ که‌س دانه‌نواندوه، تازه‌ش بۆ ئاگیانی دانانۆتیم. هه‌رچی ده‌بی با بی. که‌ چوومه‌وه مأل، خورشید گوتی:

— چه‌ند که‌رەت پیاوه‌کانی ... ئاگی هاتوون و له‌ تۆیان پرسیه‌، گوتومه‌ نازانم له‌ کوێه.

ته‌واو قوونم گه‌رم دانه‌هاتبوو ده‌بینم سێ پیاوی ... ئاگی لێم وه‌ژوور که‌وتن. گوتیان:

— ئاگا ده‌لی ده‌بی له‌و شاره‌ نه‌میتێ.

— برۆمه‌ کوێ؟ من له‌و شاره‌ له‌دایک بووم، مردوو و زیندوو له‌و شاره‌یه.

— زۆر قسه‌ مه‌که‌، به‌یانی نابێ لێره‌ بتبیننه‌وه، ده‌بی لێره‌ برۆی. قسه‌ی ئاگیه‌ و ته‌واو.

ئه‌وان وه‌ده‌رکه‌وتن و منیش شه‌و له‌مأل نووستم و بۆ به‌یانی زوو پێگای په‌زایه‌م گرت و چوومه‌

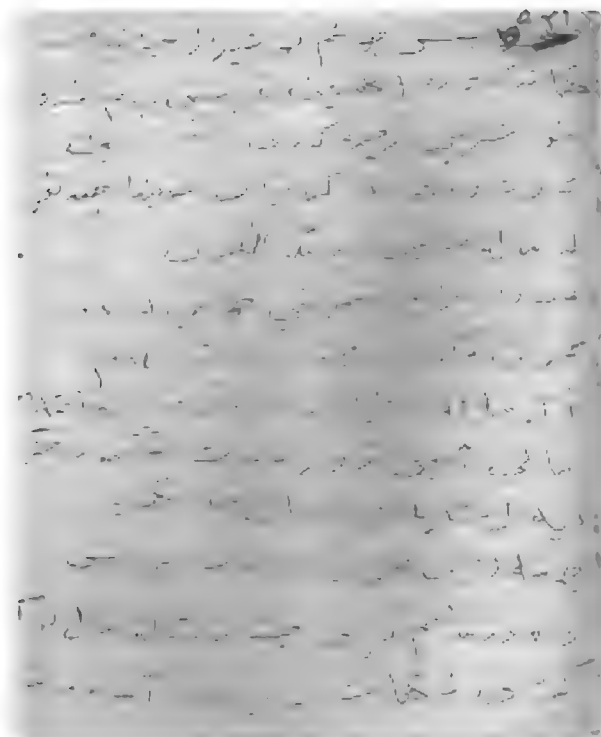
ورمێ. «حه‌بیه‌ زه‌رد»-یشم ده‌گه‌له‌ و چوومه‌ لای رووسان. کابرایه‌کی ئه‌فسه‌ر نێوی «عه‌لی‌یۆف»

بوو، ته‌ته‌ر بوو، کاپیتانیش بوو. ده‌گه‌ل هه‌بیه‌ی چوومه‌ لای کابرا. حال و وه‌زعم بۆ باس کرد و

پێمگوت که‌ تێستاش ئاگاکی فله‌نه‌ عه‌شیره‌ت شاره‌به‌ه‌ریان کردووم، چارم چییه‌؟ پێه‌کم نیشان

ده‌! برێک پاما، گوتی:

^۱ (ئه‌رده‌شیری ئاوانیسیان - آرداشس آوانیسیان) په‌کیک له‌ که‌سایه‌تییه‌ کۆمۆنیسته‌کانی ئێران له‌ سه‌رده‌می په‌زاشا و په‌ک له‌ دامه‌زرێنه‌رانی "حیزبی توده‌ی ئێران" له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیدا له‌ باسی سه‌روبه‌ندی به‌ر له‌ پێکهاتنی فیرقه‌ی دیموکرات، باسی پێکخراوه‌یه‌ک ده‌کا به‌ ناوی "سازمان زحمه‌تکشان آذربایجان" - پێکخراوی زه‌حمه‌تکشانانی ئازهربايجان - و ده‌نووست: "پێه‌رانی ئه‌وان خه‌لکی به‌دۆلاب و فێلباز و له‌ باری سیاسیه‌وه‌ نه‌خوێنده‌وار بوون که‌ هیچ ئامانجێکیان نه‌بوو جگه‌ له‌ پرکردنی گیرفانیان نه‌بێ، که‌سی هه‌ره‌ سه‌ره‌وه‌یان به‌ ده‌ره‌جە‌ی په‌که‌م کابرایه‌ک بوو به‌ نێوی "قوڵی‌یۆف" که‌ مه‌علووم نه‌بوو له‌ پێشوو دا چکاره‌ بووه. ئه‌و چه‌ند ماشینی باری هه‌بوو که‌ سوورسوور دیار بوو له‌ پێگه‌ی دزی و پاشه‌که‌وته‌وه‌ وه‌ده‌ستی هێنابوو. سه‌رۆکه‌کی دیکه‌یان که‌سیک بوو به‌ نێوی زه‌ند که‌ به‌ په‌چه‌له‌ک کورد بوو و پێشتر لای ئالمانییه‌ فاشیسته‌کان کاری کردبوو. زه‌ند ته‌نانه‌ت جاسووسی ئالمانییه‌کانیش بووه. ئه‌وه‌ی ئاشکراوو هه‌ر دووکیان شارلاتان و دز بوون "....." به‌ هه‌مه‌ حال وابزانم له‌ نێوه‌پاست سالی ۱۹۴۲ دابوو که‌ ئهم پێکخراوه‌یه‌ له‌ به‌ر په‌که‌ له‌وه‌شا. [خاطرات اردشیر آوانیسیان، ل. ۲۱۰، ۲۱۱]. (ئه‌و دێرانه‌ له‌ وییلاگی (روانکه‌) که‌ کاک هه‌سه‌نی سه‌یفی قازی به‌رپێوه‌ی ده‌با، وه‌رگیراوه‌).

برو ټو نهغهدهی لای «شیخ
 محهمهدهی عه‌لیالی» و بلتی
 فلانکس ناردوومی. ههر ټو پروژو
 چوومه نهغهدهی و گوتم هاتووم ټو
 لای ټو و حال و نه‌قلی خووم ټو
 کتیرایه‌وه. ټویش به‌خیره‌تانی کردم
 و بردمی ټو ټیداره‌کی خوی و به
 قوټسووره‌کانی ناساندم و گوتمی
 له‌مه‌ولا حه‌مه‌دی مه‌ولوودی
 سه‌روکی ټیوه‌یه و ټیوه‌ش ده‌بی پزی
 لیگرن. هه‌موو به‌یه‌کده‌نگ گوتمیان
 ټیمه زور پازین. شیخ محهمه‌د
 هه‌موو ټیختیارکی دابوو به‌من، زور
 به‌باشی کاروباری نهغه‌ده‌مان
 هه‌لده‌سووپراند. خوی و هه‌واله
 قوټسووره‌کان زورم لی پازی بوون.

سوټند خواردنی یه‌که‌مم ده‌کوټمه‌له‌دا (ژ.ک)

روژنیک خورشید خه‌بری ناردبوو که زوو بگه‌پریته‌وه، ټامینی که‌چمان نه‌خو‌شه. چوومه لای شیخ
 محهمه‌د و پټمگوت که‌کچه‌که‌م ناسازه و ده‌بی بجمه‌وه سابلآغ، ټویش بردمی‌ټو مالت و ۳۰۰
 ټه‌نی دامی و گوتمی زور زوو بگه‌پریته‌وه به‌لام ټاگات له‌خوت بیت با ده‌گه‌ل ټو عه‌شیره‌ته ټووشی
 گوټکه‌لی نه‌بی. سواری بارگینی شیخ حه‌مه‌دی بووم و گه‌پامه‌وه ټو سابلآغ. خه‌به‌ریشم هه‌یه که
 (کوټمه‌له) هه‌یه و خه‌ریکی خوټریک‌خسته‌نه، به‌لام به‌من نالین.

ا‌خوال‌تخو‌شبو" شیخ محهمه‌دی عه‌لیالی" له‌بنه‌ماله‌ی عه‌لیاییه‌کانی سابلآغ‌تیه که‌کاتی خوی ژنیکي نازهری
 ده‌ه‌تیت و له‌نه‌غه‌ده‌نشته‌جن ده‌بی. زینده‌یاد که‌سیکی تاجر بووه. له‌سهرده‌می پټش کوټماری کوردستان و له
 سالی ۱۳۲۰ه‌تاوی که‌روسه‌کان هاتن ټو ناوچه‌که، به‌هو‌ی زانینی زمانی نازهری و تا راده‌یه‌کیش رووسی، بوو
 به‌باوه‌پټیکراوی رووسه‌کان و کرا به‌سه‌روکی قوټسووره‌کانی ټو شاره و ناسایشی ټو شاره‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرت.
 بی له‌وه‌ش که‌سیکی خاوه‌ن پزی بووه له‌لایه‌ن چینه‌جیاوازه‌کانی ټو ناوچه‌یه‌دا. دیار نییه له‌چ‌ریکه‌وتیک له
 دایک بووه، به‌لام له‌سالی ۱۳۲۳ه‌/ ۱۹۴۴ز و له‌گرمه‌ی ټو پروژو چاره‌نووسازانه‌دا له‌نه‌غه‌ده‌کوټچیدوایی کردووه.
 ټو پرووداوانه‌ی کاپیتان باسیان ټیوه‌ده‌کات ده‌بی له‌سهروبه‌ندی پټش کوټچیدوای کردنی شیخ محهمه‌د بووبیت.

پیش راگواستمنم بۆ شیراز حیزبیک هاته کایهوه که نۆهه مین نه فەر من بووم^۱.
 ئەو شەو له سابلاغی من و «شەریفی پەحمە کەری» بانگ کران و هەردوو کەمانیان سویند
 دا. ئەو چەند کەسە له ماله حوسینی زێرینگەران بوون:

➤ عەبدوڵلا برایم شەمزی

➤ حوسین لبادی

➤ محەممەدی مەنگوری

چەند نه فەری تری لیبوو بەلام له (کۆمهله) به ئیمه یان نه گوتبوو.

تۆله کردنهوه له پەنسی ئەمنیه

که هاتهوه مال دیتم ئامین زۆر نهخۆشه. هەکیم و دوختەر [دوکتور] نییه له شار، دەرمانخانه
 نهی. چوو مه لای «محەممەدی دەرمانفرۆش» و داو و دەرمانم کړی. ئەو چەند پوژیکه له مالم،
 له پیاوه کانی ئاغا و ماغایان کەس نه هاته سۆراغم. مامه غەنیش له سەر کار نییه. قازی، «مەنسووری
 کۆری قازی فەتاحی» له جیگای مامه غەنی داناوه. مەنسوور دەرگەل من زۆر دۆسته. لای خۆی
 یەک-دوو پوژ سوورامهوه. پوژیک خەبەر یان دامی که پەنسی ئەمنیه له ماله «سەدرولئیسلاهم»^۲
 کەلوپەلی له ماله ئەوان بە جیماوه و هاتۆتهوه ئەوان دە ماشین بهاویت و بیانباتهوه بۆ
 ئازەربایجان.^۳ هەر ئەو پەنسی جارێک منی گرتوو و زۆری عازاب داوم. گۆتم پوژ پوژی تۆلهیه و
 نابێ بە سەرییهوه بچیت. چەند نه فەر هاوالم هەلگرت و چوو مه سەر پێگای. هاوالم کانم له ناستی
 «باغی حاجی داودی» لهو بهر و لهو بهر دامەزراند و خۆم گەپامهوه بۆ شار بەشکوو خەبەرێک

^۱ له سالی (۱۳۱۷/۱۹۳۷ز) یه که مین حیزبی مۆدێرینی پوژههلاتی کوردستان به ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان)
 ساز کرا. ته مەنی ئەو حیزبه که می خایاند و کاپیتان یەک له دامەزرێنه رانی ئەو حیزبه بووه. بۆ خویندنهوه له سەر
 ئەو بابته ده توانن سەردانهی لاپهه ۴۷۸ ئەو کتیه بکەن.

^۲ (صدرالاسلام) یان (سەدری قازی) ناویانگی برا بچوکی پێشهوا قازی محەممەد بووه به ناوی (ئەبولقاسمی
 سەدری قازی). له زەمانی دهستهلاتی قاجاره کاندایا تا رادهیهکی له زەمانی پەهلەوی باب دا، به خشینهوهی ناسناو
 باو بووه. ناسناوی پێشهوا قازی محەممەدیش (محەممەد هومامی قازی) بووه.

^۳ له لایه ن کاک حەسەنی قازییهوه به لگهیهکم وه رگرت که رهنهگ پێوهندی هەبێ بهو باسهوه. به لگه که نامه ی
 یەک لهو کاربه دهسته عهجهمانه ی مههاباده که له ترسان راپکردۆته ورمێ و مال و حاله که ی له مههاباد
 به جیهیتشووه و غیره تی نییه بیهوه مههاباد هه لێگرێ، بۆیه نامه یهکی بۆ نهر سەدری قازی نووسیوه تا ئەو
 یاریده ی بدات و کەلوپەله که ی بۆ به ماشینی بارکات و به پیاوه کانی خۆیدا بۆ به رێکاته ورمێ. دهقی نامه که
 له لاپهه ی ۴۷۴ دانراوه و ده توانن بیخویننهوه و تییدا زمانلووسی، هه لپه رستی و مالخۆشه ویستی ئەو عهجهمانه
 زیاتر به رچاو ده که وێ و دۆخی ئەوکاتی سابلاغان زیاتر بۆ روون ده بیهوه.

له راستهوه: میرزا خلیل فهتاحی قازی، په حیم جه وانه رد قازی (کوری عه بدولپه حیم قازی دسرو به ئاغای سالار)، مهنسووری قازی کوری قازی فهتاح، عه بدولپه حمان قازی (ئاغای سالار کوری قازی فهتاح - دانیشتووه)، موحین موجهیدی (کوری قازی فهتاح له دایکیکی تارانی)، قاسم قادر قازی و محهمه د فیرووز قازی. نهو کهسی له پشتهوه به نه ناسراوه تهوه. سپاس بۆ دوکتور یوسف فهتاحی قازی کوری میرزا خلیل که نهو زانیاریانهی دامن.

بزائم که کهی ماشین وه پریده کهوئیت. سوارم و له ماله «حاجی مشیری» را ته ماشای ماله قازی ده کهم. ده بینم نهوه خه ریکی بارکردن. من که پامه وه، که کهیمه باغی، ماشین هات تیپه ری. منیش ئه سپم تاو دا و وه دوای کهوتم. دیتم هاواله کانم له و بهر و له و بهر لئی درژ بوون و پرووی تفهنگیان ده ماشینی کردووه و رایانگرتووه. منیش به سواری کهیمه سهریان. ته ماشام کرد «کوری ... ئاغای که ئیوی هه مزه ئاغابه» و «حه سه ن ئاغای ...» ده گه ل پیاوئکی قازی که ئیوی «مه لا برایمه» و مه ندیلکی سپی به سه ره وه یه ده ماشینه کهی دان. هه مزه ئاغا و حه سه ن ئاغا «ده مانچه ی پرووت» به ده سته وه و به سه رمدا ده گووړئین:

— مه یه پیش، مه یه پیش کوژراوی!

منیش ده مانچه ی پرووت به ده ستمه وه. جا بۆ درۆ و راستی چهند نه فەر له و شوئنه بوون، ده توانن لئیان بپرسن. یهک له وان مه لا برایمی پیاوی قازی که پاش نهو کهین و بهینه چهند که رت دایکی به قوربان کردووم که چۆن جوابی ئاغا کانم داوه ته وه. کاتیک خویان راده پسکاند و پرووی ده مانچه یان تیکردبووم و ده یانگووړاند به سه رمدا، لئیان چوومه پیش و گوتم:

— ئای ئای! نهوه ده مانچه له پرووی من ده گرن هه ی ... بۆ نازانن ده مانچه ی من له ئی ئیوه به کار تره؟ هه ی ...

یەك-دوو قسەى چاكى دىكەم پىڭگوتن و زياتر لىيان چوومه پىش و بە سەرياندا دەمگورپاند، چۆن! بەتەواوى تىكيان داويشت و شلەژا بوون. رەئىسى ئەمىنيەى خۆى دەپەناى ئاڭاكان خزاندىبوو و كوني مشكى پى تەنگ بوو. لىي نيزىك بوومهو و پرووى دەمانچەم دە كەللەى رەئىسى دەگرت و ئەويش دەچوو دەپىي ئاڭاكانەو، ئەوانيش دەنيو خۆيان گرتبوو كە فيشەكى پىو نەنىم. دەيانزاني بەراستيمە و خوين و تۆلە بەيەكەو بەرى چاويان گرتووم. جا هەر بەراستى بە قەستى كوشتنى چووبووم بەلام هەر نەكرا بىكوژم. هات و هاوار و پارانەو بەيان بوو، نەبىتەو. ئەو مەنىش هەليان دەسوورنىم، چۆن! سەريان وا لىشيوو كە نازانن بە چ زمانىك قسەم دەگەل بكەن. پرووم دە ئاڭاكان كرد و پىمگوتن:

— ئاخر ئىو چۆن لەسەر ئەو خوڤىيە دەكەنەو؟ ئەو سەگە منى بە ناحەق گرتو و تا سەرمەركى لىداوم، ئىستاش تا نەيتۆنىم دەستەلناگرم. ئاڭاكان ئەوجا زانيان من لەوان شىترم و بەراستيمە بۆيە، سارد بوونەو و كەوتنە رەجا و پارانەو كە بىيەخشم و ژن و مندالى هەيە و چى و چى. مەلا برايم هاتە پىشم و زۆرى رەجا لىكردم و خاوى كردمەو. جا ديسان بە دەمانچەو بۆيان چوومه پىش و گوتم:

— بپۆن، خودا بە قوربانى ئەو مەلایەتان كات! ئەگەر ئەو نەبا ئىستا دەتانزاني چىم بەسەر دەهيتان.

پىگام بۆ چۆل كردن و پىويشتن، ئىمەش پىويشتينەو بۆ شار. گيانى رەئىس ئەمىنيەم بە تكاى مەلای بەخشى، بەلام وەها سووك و بىقيمەتم كردن كە تا دەمرن لەياديان ناچىتەو. تۆلەى خۆم نەكردەو و نەمكوشت، بەلام بەو جۆرە كە سووك و پىسوام كردن، وەها هەستىكى خۆشم بوو كە دەتگوت دونيا ئى منە، كەسم بە پياو نەدەزاني، غروورىك دايگرتبووم نەبىتەو. ئەو من نازانم كە سەدرى قازى ئەو باسەى بىستۆتەو و خۆى و چەند پياوى لە خيابان دەگەپىن بۆ گرتنى من! مەنىش وەها غروور بووم كە ئەوەى فكرم لىنەدەكردەو ئەو بوو كە بىانەوئى مەگرن. ئاخر من پياو تيم كردوو و كابرام نەكوشتوو، جا ئەگەر زانيام ئەوانە هەر دەمگرن كابرام دەكوشت جا گرتبايەنم. هاتن و گوتيان:

— سەدرى قازى و پياوكانى لە خيابان دەسوورپىنەو، وا بزاني خەرىكە تۆ بگرى.

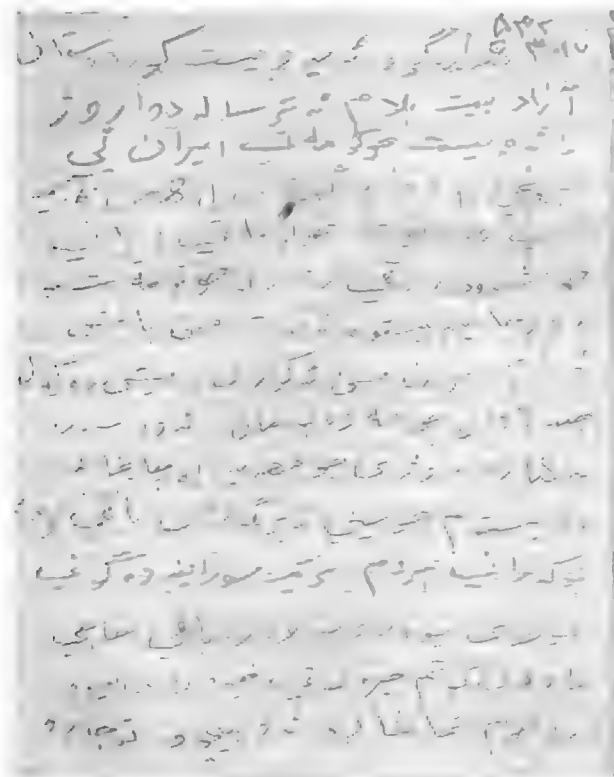
— بۆ چىم لە سەدرى قازى كردوو؟ بۆچى دەمن پۆ دى؟ گوتىم نەدايە، چوومهو مالى، بارگىنم داكىشا تەويلەى و تەفەنگم دا بە خورشيد و بردى بۆ ژوور. دەمانچەم بە قەدەو چوومه خيابان وەك لە من بەدەر كەس سەدرى پىو نىيە، ئەو نەندە غەرپە بىووم و شايىم بەخۆم دەهات نەبىتەو، كە چىم بە ئاڭاكان و رەئىسى ئەمىنيەى هيتاوه. دەگەلكوو چوومه ئاستى شارەوانى تەماشام كرد خۆ راستە، ئەو سەدرى قازى خۆى و چەند

نه فەر ئاغا و نوکەر لیکهالون و سرت و خورتیانه. دیسان گوتم نه دانت و چوومه دوکانی «بارون»^۱ ی تیرم عارهق خواردوهوه. پاش عارهقخواردنه وهیه کی خوش و تاویکی زور، لهوئ وهدهرکه وتم. ئهوجا ته ماشام کرد هاتوونه ته چوارچرایه ده گهرین. پیاویکی سهدری نئیوی «بایز» بوو، ئهمن به رهو سهره وه ده پویشتم، ئه ویش له وه بهری خیابانی ده پویشتم. له وه بهری را چاویکی لیهه لته کاندم و به ئیشاره ده یکو ت برۆ. منیش ئه وهنده سهرخوشم ناگام له خوم نییه و وامزانی ده گهل که سیک تریتی. ئه وهنده مه ستم، بپه روا ده سووپمه وه. قازی کوری قازی کییه تا حیسابی بو بکه م. ئه وه به ته نیاشم و هاواله کانیشم کهس به ده وه ره وه نییه، تاق و ته نیام. ئه وهنده م زانی، مه نسور کوری قازی فه تاحی که له جیاتی مامه غه نی کراوه به په نیسی شاره وانی و زوریش ده گهل تم دوسته، هات دهستی ده دهستی نام، به قسه کردن ده قسانی گرتم و کاتیک به خومم زانی ئه وه له شاره وانی، له دیوی مه نسووری. ئاخریه کجار زور دوستین. ناردی له چایخانه ی «وه هاب» ی، چایان هینا، هیشتا چایه که له گوپی بوو که یازده نه فەر وه ژوور که وتن. له پیشه وه مه نسور پوویوه پیلیم و ئه وانی تریش سوارم بوون. ده مانچه یان لیکردمه وه و قوئیان به ستم. کوری قازی و بایز و هه مزه ئاغای کوری که ریم ئاغای هاتن و به ربوونه گیانم، لیم ده دهن و ده لئین: سه گباب، وات لیهاتووه پیشی میوانی ئیمه ده گری و ته ماح له گیانی ده که ی؟ له ناکو سهدری قازی و ئاغاکانیش هاتن. پیشتر باسم کرد که بایزی پیاوی سهدری قازی به چاو ئیشاره ی دام که برۆم و خوم قوتار که م به لام من گوتم نه دایه! تو مه لئ، سهدری قازی و ئاغاکان چاویان لیبووه که ئیشاره ی کردووم. ده گهل وه ژوور که وتن، سهدری قازی به ردیکی له ده ستیدا بوو، وای له سهری بایزی راکیشا، یه کته خته که وت، به و حاله ش لی نه بووه و چهند پیلقه شی به ورگیدا دا و به سهریدا قیراندی: سه گباب، مه گهر ئیمه هه موو کویر بووین، چاوت لیده ترووکاند که بروات. بایز که لاکی که وت و به داره مهیت په کیشیان کرد بو هه یوانه که ی ئیداره ی، جا ئه وانیش که وتنه سهرم. پاش تیهه لدانیکی باش ده ژووریان کردم و چوار تفه نگچیان له سهر دانام. ئه وه خه ریکیشن به ریم که ن بو په زایه ی. ئه وه شه وه گیرام. بو به یانی چهند نه فەر هاوالانم هاتنه لام، «سه عید بابی» شیان ده گهل بوو. سه عید بابی هه م پووسی ده زانی و هه م ده لالی پووسانه، له مه یدان ولاغیان بو ده کریت. به وه ستا برایمم گوت که بچیته ماله من و له ناو کیفی پاره یدا، کاخه زیکی چووی تیدایه^۲، بیدات به سه عید بابی

^۱ (بارون) ناوی پیاویکی ئه رمه نی بوو که له نزیکی چوارچرای مه هاباد مه یخانه ی هه بوو.

^۲ دیار نییه ئه و نامه به ناوه رۆکه کی چیه و کاپیتانیش له هیچ شویتیک ناماژه ی پینه داوه. له وانه به ئه و نامه به له لایه ن حیزبی توده له ته ورئز یان نامه یه ک بیت که له کونسوولی ته ورئز وه ریکرتبیت یان شتیکی له و چه شنه که بتوانیت له سبهری ئه و نامه به دا خوئ له داو و ده هوئ دوژمنه کانی پزارئز و دهستی نه یاره کانی نه یانگانی. پیشتریش خویندما نه وه که کاپیتان ده لئ: (دلَم خوشه بوومه ته به عه ی شو ره ی). په نگه ئه و نامه به په یوه ست بن به و باسه وه و بووبیته ته به عه ی ئه و ولاته.

تا بیدات بهو چهند عهرووسه‌ی که دتین بۆ مه‌یدانت بۆ ولّاغان. سه‌عید بابیش وه‌ک پیاوان گوتی

بۆم بینه تا بۆ مایوری به‌رم و
بۆخۆشم چاکی حالّی ده‌که‌م.

وه‌ستا برابیم و چهند له
هاوالانم کاخه‌زی له مالتی دتین
ده‌یده‌ن به سه‌عید بابی و نه‌ویش
ده‌ییات بۆ لای پرووسه‌کان. زۆری
نه‌کیشا کابرای پرووس هات بۆ
ئیداره‌ی. مه‌نسور له‌وی نه‌بوو،
«مسته‌فای زینه‌تی» هه‌مه‌کاره‌ی
بوو، له‌سه‌ر داوا‌ی کابرای پرووس،
مسته‌فا ناردی مه‌نسور هات. به
مه‌نسوری گوت:

- نه‌وه‌تان بۆ گرتووه‌؟
- قوربان من نه‌مگرتووه‌،
- سه‌دری قازی و کوری ...
- ئاغا گرتوویانه.

- له‌سه‌ر چی؟ دزی کردووه‌؟ تالانی کردووه‌؟

- نه‌خێر قوربان! له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری یتشی به‌ میوانی قازی گرتووه‌.

- جا نه‌وه‌ بۆ وه‌ی ده‌بێ بیگری؟ زوو به‌ره‌للای که زوو.

دیاربوو سه‌عید بابی له‌ ده‌ره‌وه‌ چاکی حالّی کابرای پرووس کردووه‌. که ده‌ستووری به‌ره‌للاکردنی
منی دا نه‌وجار زۆر به‌ ناقایلی ئیداره‌ی به‌جیه‌شت و رۆیی. نه‌وه‌که‌په‌ت سه‌عید هات پیاوه‌کانی
هه‌مه‌ ئا‌غای تیر جینۆ کرد و ده‌رکه‌ی کرده‌وه‌ و له‌ گرتووخانه‌ ده‌رکه‌وتم.

لای خۆی ده‌ور ده‌وری کوردانه‌! حکومه‌ت له‌ شار نییه‌ که زولم بکات! عه‌رووسه‌که‌ قوتاری
نه‌کردبامایه‌ بۆ ئیوارێ به‌رێ ده‌کرام بۆ ره‌زایه‌ی چونکه‌ هه‌مه‌ ئا‌غا خۆی و سواره‌کانی له‌ جی‌گای
نه‌منیه‌ بوون. سواره‌کانی هه‌موو مووچه‌یان له‌ حکومه‌تی وه‌رده‌گرت.^۱ ده‌و ماوه‌ کورته‌یدا دووه‌هم

^۱ پاش هاتنی پرووسه‌کان بۆ کوردستان و هه‌لاتنی پیاوه‌کانی حکومه‌تی تیران له‌ ناوچه‌که‌، ورده‌ورده‌ له‌سه‌ر ئیزنی
پرووسه‌کان دوو ئیداره‌ شاره‌بانی و فه‌رمانداری ناوه‌دان کرانه‌وه‌ و عه‌شیره‌ته‌کان به‌رتوه‌یان ده‌برد، به‌لام
تی‌ج‌ووه‌کانی ده‌ب‌وايه‌ حکومه‌تی ناوه‌ندی دابای. نه‌و پرووداوه‌ ده‌بێ له‌ ئیوان ساله‌کانی ۱۲۲۲ تا سالێ ۱۲۲۳
روویاندا‌بێ که عه‌شیره‌ته‌کان ئاسایشی مه‌هابادیان درابوو ده‌ستی.

که په تله سهر ده سترى کورد، له سهر لټوى قهبرى گه پراومه وه. جارى پيشوو «کورې فلانه ناغای» له سهر شپږې زگدپاوې، تيسټاش «سهدرى قازى». (سهدرو لئيسلام)^۱ خوې بؤ نومايه ندهى مه جليسى رينگای ئاواله ده کړد. قازيش دوو شووتى به ده سټيک هه لده گرت. له لايه ک ده يهه ويست کوردوستان نازاد ببيت و له لايه کيش له دواړوژ ده ترسا، نه يده ويست دلې حکومه تى ئيران برهنجيتي. له دواييدا گوټيان له هه موو ئاکاريک ده بى. وه نه بى قازى حکومه تى ئيرانى خوشبوې، رقى زور له حکومه ت بوو. زور جار ليم بيستووه ده يگوت:

— من باش ده زانم ئيران من ده کوژي.

کوژرانى په حمانى برام

ليړه دا نه وه شم وه بېر هاته وه. له سالى ۱۹۴۱ په حمانى برام کوژرا. چهند چته له دولې «مهيدانبه له کى» تووشى په حمانى برام ده بن. نه وه به باره وه له گهرميڼ ده گه رټه وه بؤ سابلاغ. شهوى جيتنى په مه زانې چته کان ده پون به ره و لاجان^۲ و له مهيدانبه له ک^۲ تووشى ده بن. هه ول ده دن پرووتى کهن و تالانى کهن، ده ست نادا و ده گه ليان ده کاته شهر. تا فيشه کى قوتار ده بن شهر يان ده گه ل ده کات. نه و جار به ۱۲ که سان پشتى ليده گرن و نه و يش به تاقى ته نن چى پټناکريت و زور به ناپياوانه ده يکوژن. پاشى چهند پوژ خه به رى کوژرانى په حمانم زانى. به په له خوم گه يانده مهيدانبه له کى، ته ماشام کرد مه يتى په حمانى هه ره له وټيه. منيش له وټى قه برم بؤ هه لقه ند و ناشتم. به کوژرانى په حمانى پشتم به يه کجارى شکا. له ژيانمدا که ليتنى په حمانى به هيچ پر نه ده بووه. با نه وه ليړه بوه ستى.

^۱ شهيد (نه بولقاسم سهدرى قازى) برابرچووکى پيشهوا قازى محممه د بوو که به (سهدرى قازى) و به (سهدرو لئيسلام) يش بانگ ده کرا و له ريکه وتى ۱۰ ى خاکه ليتوهى سالى ۱۳۲۶ هه تاوى هاوپي ده گه ل شهيدان پيشهوا قازى محممه د و همه حوسين خانى سهيلى قازى له چوارچراى مه هاباد له سداره دران.

^۲ "لاجان" يا "کونه لاجان" گونديکه له ۱۰ كيلوميتري شارى خانې (پيرانشار) هه لکه وتووه و هه شت كيلوميتريش ده گه ل سنورى ده سترکد و خه يالى تيان تيران و عيراق دووره.

^۳ "مهيدان به له کى" يان "سهرى مهيدان" ناوچه يه کى سارد، سهر سهوز، جوان، زوزان، له يلاخ، شاخاوى و به رزه که له ۳۵ كيلوميتري پوژ ناواى مه هاباد هه لکه وتووه. له پنده شته کانى گوندى خه ليفه را ده ست پنده کات تا ده گاته لکين.

سویند خواردنی دووهه مەم دە کۆمه له دا (ژ.ک)

ئەو سەر بە هار، پوژی جومعه یه، له چایخانه ی دانیشتووم، ده بینم حوسینی زیرینگه ران بانگم ده کات و بردمی بو گه رانی. پاش که میک سوورانه وه گوتی بو لای نیوه پویه وهره باغی حاجی داودی.

— خیره؟

— خیره خیر.

لای نیوه پویه چووم، ته ماشام کرد ئەوه بیچوو توجار و ده وله مەند، به شیکیان له و باغن. سلاوم کرد و دانیشتم. له هه لسوکه وتیان را زانیم که به شی ههره زوریان پیتان خوش نیه هاتوومه ته باغی. که میان دی، به ربوونه سرتەسەت و فسه. چی به یه کتر ده لیتن؟ نازانم! ئەوه ندهم لیحالی بوو که من به لایانه وه میوانیکی ره زاگرانم و پیتان خوش نیه له لایان دانیشتووم. یه ک-دوو جار ته مام بوو هه ستم پرۆم، پاشگه ز بوومه وه، گوتم با بزاتم ئەو کۆبوونه وه یه چی به سەر دیت؟! له ناویاندا زۆرم چاو گیرا که سم نه دی تای من بیت، له حوسینی زیرینگه ران به ولاره، هه مووی کوره ده وله مەندن. ئەویش وه کوو ده وله مەنده کانی لیها تووه و که سویند ده خوات ده لیت (خودا شایه ده) چونکه ئەو ئەعیانانه ئاوا سویندی ده خۆن، ئەوه ی نه شیناسن خودایه. ده نا، شتیکی تریش ده لیتن (بیلته خهره)، په ککوو که لیتان ناحهزه. یه ک-دوو سهعات له وی بووم. دیتم دوودوو و سسین ده پونه نیو باغی. وا دیاره داخیلی (کۆمه له) ده بن به لام کهس به من نالت. حوسین زیرینگه ران سه ری له هه موویان قالت پرۆم، ههر ده هات وچۆدا بوو. کاتیک که حوسین چه ند نه فه ریکی هه لگرت که بیاناته ناو باغی، هه ستم پرۆم. لیتان پرسیم بو کوئی ده چی؟ منیش سه رئاوم به بیانوو هینایه وه. ئیتر هه ستان و پویشتم یه ک بوو و هاتمه وه شار. ده دلی خوُمدا دلم زور له حوسینی هیشابوو. ئاخر بوچی بانگی کردم بو ئەو باغه؟ بوچی هه موو له و باغی پرویان ده گه ل من گرژ بوو؟ خو حوسین باش ده زانی که دانم ده گه ل دانی ده وله مەند و ئاگیان ناکولت! حوسین له هه موو کهس باشر خده ی من ده ناسی! تاوپه ران چوومه وه مالت، خورشید گوتی:

— میرزا حوسین دوو که پەت هاتۆته مالت و توی ده ویست.

شه و کاتی نان خواردن حوسین و «محهممه دی یاهوو» وه ژوور که وتن. زور به گهرمی و هیدی

دهستی کرد به قسان:

— نه ری ئەوه چیت لیها ت؟ به کویدا ون بووی؟ بوچی گه رایه وه؟

— حوسین گیان، وایزانم ئەو جهامعه ته ی له وی بوون خوشییان له من نه ده هات و دلخورد بوون بویه گه رامه وه. گوتم با لیتان تیک نه ده م. بوخۆت ده زانی من و ئەو جهامعه ته یان نه گووتووه.

— له و قسانه گه ری، راست به وه با پرۆین، کارمان زور پیته.

هه‌لیانگرتم به‌کسه‌ر بۆ ماله‌ حوسینی. که‌ چووم، سێ نه‌فه‌ری تریش له‌وێ بوون. هه‌ر سێکیشیان سه‌ید بوون. تاویک پامانیوار، پاشان حوسین راست بووه‌ چوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌ که‌ و به‌ که‌شه‌فیکه‌وه‌ که‌ سه‌ری داپۆشرا بوو هاته‌وه‌ ژوور. که‌شه‌فه‌که‌ی دانا عه‌رزێ و شیریکیشی له‌ته‌نیشتی دانا و په‌رۆکه‌ی له‌سه‌ر لا‌برد. له‌سه‌ر که‌شه‌فه‌که‌ قورئانیک و ئالابه‌کی کوردستانی له‌سه‌ر بوو. گوێیان وه‌ره‌ پێشه‌وه‌ و سوێندیان دام به‌و ئالا و شیر و قورئانه. من سوێنده‌که‌م له‌

دله‌وه‌ خوارد و به‌ راستیشم بوو. سوێندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردستان به‌ گیان و مال چه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ ته‌ به‌ زۆلتی سوێندیان خوارد بوو.

ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌ گیان پێش پاگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله‌، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله‌ حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

دله‌وه‌ خوارد و به‌ راستیشم بوو. سوێندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردستان به‌ گیان و مال چه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ ته‌ به‌ زۆلتی سوێندیان خوارد بوو.

ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌ گیان پێش پاگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله‌، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله‌ حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

^۱ سه‌باره‌ت به‌و سوێندخواردنه‌ و پا‌ده‌ی وه‌فاداری کاک چه‌مه‌د به‌و سوێنده‌ ده‌توانن وتووێژی به‌ریز عه‌لی که‌ریمی ده‌که‌ل زیندوو یاد نه‌جه‌م ده‌دین ته‌و حیدی بخوێنه‌وه‌ له‌ لا‌به‌ره‌ی ۳۶۰

^۲ له‌پاش ئه‌و سوێندخواردنه‌ ژماره‌ی نه‌ندامتیی ۴۵ و ناوی نه‌یتی له‌ کۆمه‌له‌ی ژ.ک عدا (چکاوه‌ند)ی بۆ کاپتان هه‌لده‌بژێرن.

^۳ مه‌به‌ستی کاپتان کاتی دامه‌زراندنی (حیزی ئازادی کوردستان)ه‌. بروانه‌ بابه‌تیکێ پێوه‌ندیدار به‌و حیزبه‌ له‌ لا‌به‌ره‌ی ۴۷۸

گیان و روحیکی پاک. هەر دوو که پەت سۆتندم بۆ کوردوستان خوارد. هەردوو که پەتیش تووشی قۆرتی یە کجار گەوره بووم بە لām دیسان لۆتم لێ هەلنە ئەنگاوت و پەژیان نەبوومەوه بگرە، جار دەگەڵ جار خۆم توندوتۆڵتر دەکرد. ئیستاش ئەوه پاشی ۲۶ سالان لە ولات دوور که وتوومەوه، ۲۶ سالە مāl و مندālم نەدیوه و لەوانە یە ئیستا بیانبینم و بمبین، یە کتر نەناسینەوه. خۆداش دەزانێ چەند بە هەناسە ساردی گەوره بوون، سەرباقی ئەوانەش خۆم لە پێش چاو نەکه وتوووه و خۆم لۆمه ناکەم و شانازی بە خۆم دەکەم و خۆم پرووسوور دەبینم لە ئاست کوردوستان و ئەو سۆتندە ی خواردوومە. پێمخۆشە مندālەکانیشم وەک من سەریان بەرز بێت و بشمبوورن که نەمتوانی بابێک بم وەک هەموو بابان. هیوادارم ئەوانیش بۆ کورد سۆتند بخۆن و بۆ کوردوستان گیانفیدا بن چونکه دەزانم ئەوانیش وەک من پەژیان نابنەوه، هەرچی بۆ کوردوستان بیکەن، ئیستا کەمە. ئاخر هیچ لەوه ناخۆشتر نییه ئەمنییە یەک و عەجەمێک بێتە سەر مālت و سووکابەتیت پێیکات یا دەنا، بەناحەق تێتھەڵبات. کورد دەبێ ئەوه قەبول نەکات. مردن خۆشترە لەو حالە.

یەکەم راسپاردە ی (کۆمەلە)

جا گۆتم داخیلی کۆمەلە بووم. سۆتندیش درابووم که هەر ئەمریکی پێم بسپێرن، پرووی لیوهرنەگیرم بە لām هەر لە پۆژی هەوێلەوه خۆشیم لە بەعزە کاریکیان نەدەهات. ئاخر ئەوهی دەو کۆمەلە یەدا بوو، سەتی نەوهد و پێنجی ئاغاوهد و توجار و سەید بوون، ئەوانەش بێزیان لە خەلکی کاسب و زەحمەتکێش دەبۆوه هیچ، ئەوانە داخیلی هیچ شتێک نابن که قازانجی خۆیانی تیدا نەبێ. ئەوانە که زگیان بە خەلکی زەحمەتکێش و داماو نەسووتێ، چۆن زگیان بە کوردوستان دەسووتیت؟ ئەوانە دەبوو داخیلی ئەو حیزبە نەکرابان. لە هەر عەشیرەتە ی چەند ئاغا ... دەو حیزبە وەر دەدا. من چەند نەفەر لە هاوالەکانی خۆم نێو برد که لەخۆم دڵسۆزتر بوو تا بیانھێنمە ناو (کۆمەلە) که چی، پازی نەبوون. شەوێک لە (کۆمەلە) را لە دوویان ناردم بچمە مālە «عەلی ریحان» ی. که چووم، چەند نەفەر کۆ ببوونەوه. «پەحمانی زەبیحی» و «مستەفا سۆلتانی» گۆتیان:

— دەرۆیه مالی «سەید عەلی چل سەیدان»^۱، وەزیری ک هاتوو (نێوە کەم لەبەر ئەماوە) ئەو کاخەزە ی بده بە دەستی خۆی. (وەبیرم هاتوو نێوی «فەهیمی»^۲ بوو) هەرکەس گوتی بیدە بە من بۆی دەبەم، مەیدەیه، خۆت بە دەستی خۆت دەستی بنێ.

ئاخر سویندم بۆ خواردوون، مردن دە گۆریدا بێت، ئاور بێت، دەبێ خۆمی تێهاوێژم. کاخەزەم وەرگرت و ناشانم چی دە نێو ئەو کاخەزە دایە یا چی تیدا نووسراوە! هەرچۆنیک بێت پویشتم بۆ لای مام وەزیر. دەرکە ی ماله سەید عەلی ئاوەڵە بوو و چوو مە حەساری. تەماشام کرد پەرە لە ئاغاوەت. کە چاویان بە من کەوت هەموو واق مان! گوتیان:

— بۆ کوێ؟

— کارم بە ئاغا ی وەزیرە.

هەموو عەجایب مان!

— چ کارێک؟

— کاخەزێکم پێتە و دەبێ بیدەم بە خۆی.

هەرچی کردیان کە ئەچمە لای وەزیر بەلام کەسم بە پیاو نەزانی و چوو مە ژوور پێشخانە کە ی. دیتم ئەویش پەرە لە ئاغاوەت. دیسان کەسم بە پیاو نەزانی چووم بۆ ئەو وەتاغە ی وەزیری لێبوو. دیتم وەزیر لەسەر کورسی دانیشتوو و دەوری وەتاغە کەش هەمووی ئاغاوەت بە پێتە

^۱ سەید عەلی باوکی "باباغا ی حوسەینی" بوو. باباغا یەک لە مامۆستایانی مەدرەسە ی "سەعادەت" بوو.

^۲ ئەو وەزیرە کە سێک بوو بە ناوی "دکتور خلیل فەهیمی" کە لە زەمانی قاجارەکانەو بە پلە ی بەلای لە دەوڵەتە یەک لە دوا ی بەکەکانی ئێراندا هەبوو. لە پارێزگاری را تا بەلۆیزی ئێران لە تورکیە و ئینگلیس؛ لە وەزیری دەرەوی ئێران را تا جیگری سەرۆک وەزیران؛ لە نوێنەرایەتی پارلەمان تا سەرۆک وەزیری ئێران بە وەکالەت پاشی تێپۆکردنی رەزمنارا. لە سالی ۱۳۳۲ هـ لە تاران کۆچیدوا یی کردوو. ئەو هاتنە ی فەهیمی بۆ سابلاغ لە پێکەوتی ۱۹۴۴/۰۱/۱۴ واتە پۆژی هەینی ۱۳۲۲/۱۰/۲۳ هەتاوی پووی داو. لە کتیی کۆمەلە ی ژباننەو ی کوردستان - نووسینی: حامید گەوھەری - ل: ۴۷ باسی ئەو سەفەرە ی فەهیمی دەکات، بەلام دەلێ کە کە سێک بە ناوی ئێرا هیمی ئێرا هیمیان (نەوجەوان) ئەو نامە یە ی داو بە فەهیمی. وەک لێرەدا دەرە کەوێت، کاپیتان گە یاندنی ئەو نامە یە بە فەهیمی وەک یە کە مین پاسپاردە حیزبی خۆی پێناسە دەکات و بە وردی باسی پووداوە کە دەکات. بە ئەگەری زۆر ئەو یەک لە سەرچاوە کە ی کاک حامیددا پووی داوە یان باس لە سەفەرێکی دیکە ی فەهیمی دەکات. هەرەو ها لە کتیی "پۆژەلانی کوردستان لە سەردەمی دوو م جەنگی جیهانییدا بە پێی بەلگە نامەکانی یەکیەتی سۆقیەت لە نووسینی دوکتور ئەفراسیاو هەورامی و پێداچوونەو و نامادە کردنی سدیق سالیح لاپەرە ی ۱۱۷ دا لە زمان راپۆرتی "حەسەنۆف" سەرکۆنسولی یەکیەتی سۆقیەت لە تەو ریز باس لەو سەفەرە ی فەهیمی دەکات، بەلام ئەو دەلێ کە فەهیمی سەردانی ماله قازی محەممەد و مالی کە ریم ئاغا لە گوندی قومقەلای کردوو. لەو بەلگە نامە یەدا هێچ باسی لە مالی سەید عەلی چل سەیدان نە کردوو. یان سەردەانی ئەویشی کردوو و حەسەنۆف نەیزانیو یان کاپیتان لێی تیکچوو. ئەگەرێکی تریش ئەو یە کە رەنگە لە حیات سەفەرێک چەند سەفەری کردبێ بۆ مەهاباد.

پاوه ستاون. «قاسم ئاغای ئیلخانیزاده» ش^۱ لای وه زیر به پتوه پاوه ستابوو، ته نانه ت یه ک که سیشیان دانه نیشتبوون، هه موو وه ک به رچیغ چه قابوون. ده ست له سه ر سینگ چووم بۆ پیتش جه نابی وه زیر. کاخه زم بۆ له سه ر میزه که ی پیتشی دانا. نه و عاله مه ش وه ک من سینمه ما بم، چاویان بریوه ته من. جه نابی وه زیر گوتی: این چیه؟

— من نازانم چیه!

سه ری پا که ته که ی لابرده، ته ماشایه کی کاخه زه که ی کرد، دیار بوو به که یفتی نه بوو، هه مووی نه خوینده وه. کاخه زه که ی دانا سه ر میزه که ی و منیش سه رم بۆ دانواند و ده رکه وتم. چوومه وه لای هاوالانی کۆمه له م که هیتشتا بلاوه یان نه کردبوو. هه موو نه قلله که م بۆ گیرانه وه و تۆزیک ئافه رین و بژیم وه رگرت و چوومه وه مالتی. لام وایه وه زیره که ئیوی «مهمی» بوو چونکه نه و شتانه ده میکه پروویانداوه و باش له بیرم نه ماوه. ئیستا که نه و شتانه ده نووسمه وه سالی ۱۹۷۲یه. یانی ۳۱ سأل له مه و به ر بووه. زۆر شتم له بیر نه ماوه. نه وه ی دیتته وه بیرم، که م و کوریک ده ی نووسم. چه ند سأل له مه و به ر هه مووم به ریکووپیتی نووسیوو، کوریکی یه کجار باش بوو که زۆرم جامین ده ویست، رۆژی جاریک نه مدیا ئۆقره م نه بوو، کوریکی دلپاک و په وشت و خووی ته میز، نه وه ی نووسیوووم هه مووی برده لای خۆی گوتی من هه مووت بۆ له سه رپا ده نووسمه وه و ده گهل خۆم ده یبه مه وه بۆ عیراق. کاتیک خه به رم زانی که نه و کوره گه پاوه ته وه عیراق و نووسراوه کانم سه ری تیداچووه.^۲ پاشی دوو سألان کوریکی تر ئیوی «که مال»^۳ بوو و هاوالی «عیزه ددین» بوو، بریکی له نووسراوه کانی بۆ هیتنامه وه. ده شیکوت عیزه ددین کاخه زی بۆ نووسیوم که نووسراوه کانم لای کت بووه و بۆم وه رگرتوته وه و دایمه وه به لام نه وه ی مابوو و ده ستم که وته وه که لکی نه مابوو و سه رله نووی نووسیمنه وه.

^۱ قاسم ئاغای ئیلخانیزاده نه ندای کۆمه لی ژ.ک بوو. به پیتی به لکه نامه کان وه زاپه تی ده ره وه ی سۆقیه ت نوینه رایه تی ژ.ک و کورده کانی کردووه بۆ وه ده سه تینانی پشتیوانی له کۆماری کوردستان. پروانه کتییی "رۆژه لاتی کوردستان له سه رده می دووم جهنگی جیهانیدا به پیتی به لکه نامه کانی یه کیه تی سۆقیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیاو هه ورامی و پیتداچوونه وه و ناماده کردنی سدیق صالح لاپه رهی ۱۱۳

^۲ مه به ستی دوکتور "عیزه ددین مسته فا ره سوول" له که له رینگای کاک نازاد بایزه وه وتووێژی کورتم سه به رت به کاپیتان و چۆنیه تی ناشابوونیان و دیداره کانیان ده گهل کردووه که له لاپه رهی ۴۰۰ی ئهم کتییی به رده ستاندا ده توانن بیخویننه وه.

^۳ مه به ستی دوکتور "که مال مه زه هر" له. دوکتور که مال له کتییی: کورد و کوردستان له به لکه نامه نه تینیبه کانی حکومه تی به ریتانیدا به رگی یه که م و چاپی دووه م له سالی ۲۰۰۹ و لاپه رهی ۳۳۴ دا ئاوا باسی کاپیتان و دیداره کان و ناشایه تیان ده کات که ده توانن له لاپه رهی ۲۸۶ ئهم کتییی به رده ستاندا بیخویننه وه.

سەدرى قازى و خۆھەلېزاردنى وەك نومايەندە^۱

نەمىز ئەبولقاسم سەدرى قازى (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا بە
(صدرالاسلام)

جا ئەو قازى و براكەي لەسەر جەنابى
رەئىسى ئەمىنيەي لىم تۆراون. رۆژىك سەدرى
قازى لە چوارچرايە تووشم بوو. بەتەنى بوو و
دەستىكى بۆ پاداشتم و بانگى كردم، منىش بە
پىرىيەو چووم. سلاوم كرد و زۆر بە گەرمى
سلاوى ساندەمەو. بە قسەكردن دەرواوەو بۆ
لاى مالى و منىش بەدووويەو. زۆرم گلهيى
لێدەكات كە بۆچى پىشتم بە ميوانى ئەو
گرتووە؟ و جارجارىش رووى خۆشم دەداتى.
پاش زۆر قسە كردن و گلهيان وادەكا:

— خەرىكم دەمە نومايەندە. ئەو كەسەي
ناسياو و دوستى تۆيە حاليان بكە رەي
بۆ من دە سندوقى باوين.

منىش وەبازار و كۆلەنان كەوتم و تووشى
هەركەسىك بىام دەمگوت بۆ سەدرى قازى

دەنگ دە سندوقى باوين، ئەو باشترە لە «ئىلخانزادە» كان. ئاخرىش بوو بە نومايەندە و چوو بۆ
تاران. ئاخرىش ئەو نومايەندە بوونە سەرى خوارد. هەر ئەو ميوانانەي خۆي بوون بە جەللادى يان
هاوالى ئەو ميوانانەي بوون كە پەتيان دە ملي كرد و بە شەوى تاريك خنكانديان.

ئاخر هەر ئەو سەدرى قازيە بوو كە ئەوئەندە دلسۆزى دەنواند بۆ ميوانە عەجەمەكەي، بۆ
رەئىسى ئەمىنيەكەي و خوشیدەويست. ئەو رۆژە كە منيان گرت و دەمانچەكەيان لێكردمەو،
دايان بە دەستى سەدرى قازى، ئەويش گەر نەيانگرتبا، بەتەما بوو لەسەر ميوانە عەجەمەكەي،
لەسەر ئەو رەئىسى ئەمىنيە زالمەي، هەر بەو دەمانچەيەي خۆم، بكموژيت. ئەوكاتەي كە پەتيان
دەملى كرد ميوانە خوشەويستەكەي لە هيچ كوێ ديار نەبوو پەجاي بۆ بكات تا نەيخنكىنن. بۆيە
قەت نابى پشت بە عەجەمان ببهستى.

^۱ ئەبولقاسم سەدرى قازى (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا بە (صدرالاسلام)، كورى قازى عەلى و براپچووكى پيشەوا قازى
محەممەد بوو. بەرپىزيان لە هەلېزاردەكانى خوولى چارەدەهەمى مەجلىسى شووراي مىللى تيران لە سالى
(۱۹۴۳/ز ۱۲۲۳هـ) بوو بە نوێنەرى خەلكى مەهاباد و دەوروپەرى لە تاران.

نيزيكبوونهوهی دووبارهه له قازی محهمهه

چهند رږڅيک پېچوو. رږڅيکيان دهستېک نهفسهري ټيران هاتن بو سابلاغ و له قازی میوان بوون. يهک له نهفسهرهکان سهرههنگ بوو. قازی دهگهليان خهريک بوو و میوانداري لیدهکردن. بوچی هاتوون؟ نازانين! شهو داهات و بو نانخواردن «سمایل» و «فتهاح»ی هاوالم له ماله مه بوون، تهماشام کرد «حهمه شیت»ی پياوی قازی هاته مالن و گوتی قازی توی دهوی. منیش سهرم سوورما! ناخر دهبن قازی بوچی منی بوئی؟! له حهمه شیتم پرسى:

— منی بوچییه قازی؟

— نازانم.

— دهی کهوايه پرږ بلن حهمهه نايهت.

هاواله کانم گوتيان خهمت نهبنی نهو نهفسهرايه هيچيان بو ناکرې و ټيمه زورين. ههسته باچين بزاني قازی دهلی چی؟! خورشیدی ختزانیشم کردبوويه بازارې خوې و دهیگوت:

— دايکم مرې و بابم مرې ناهيلم بچی، نهو نهفسهرايه هاتوون تا بتگرن. بوخوت نازانی که حکومهت به خوینی سهرت تینووه؟ حهمه شیت ههليدایه:

— مهترس، هيچی بو نابن، لام وایه نهوشوکه نهو نهفسهرايه له شارن، حهمهه ناگای لیان دهبن تا بهیانی دهپوون.

ههستاین چووین. له رېگا تووشی «پرهیمی عهبدی رهزا» بووین. که له خهبهرهکهی زانی، نهویش به خوې و دوو له هاوالهکانی دهگهلمان هاتن. که نيزیکهی ماله قازی هاتین، لام واپوو نانیان خواردبوو. دیتم نهوه قازی و چهند نهفهر له خرم و تایفهکهی نهفسهرهکانیان لهژيللا دههینا بو خهوتن و ټيمهش له خیابان تووشیان بووین. سلاوم له قازی کرد و به پرویهکی زور خوشهوه وهلامی دامهوه و گوتی:

— نهوه هاتی؟ بهخیرتی. وهره با بچینه ژووری. لهوی پییگوتم:

— لیتره به با نهو سهگانه دامهزیتنم جا دیمهوه لات. برتکی پیچوو و نهوجار هاتهوه و گوتی:

— نهوشو دهبنی باش ناگاداری نهو نهفسهرايه بی، بهیانی فانی دهبن و دهپوون. نهوه چهند نهفهری پياوی خویم و قولسوورت دهگهلی بیت بهلام لهوان ټمین نهبی بوخوت بهرپرسی و کس نابن له قسههت دهچیت.

نهوه ماوهیه که قازیش لهسهر کابرای پهئیسى ټمینیهی دهگهلم نالیکه و بیزم لیدهکات و لیم لالووته، ټیستاش وای لیتهاتووه سهر و مالی خوې و میوانهکانی به من دهسپیریت. ههر زورم پی سهر بوو! قازی و خرزمهکانی پرویشتن و من و چهند نهفهر قولسوور نهو شهوه تا بهیانی نوبهچی بووین. بهیانی که تاو ههلات، منیش نامانهتهکانم [میوانهکان] به ساغ و سلامهتی تهسلیم به قازی

کرده‌وه و هه‌رکەسه و چووینه‌وه مالی خۆمان. لای ئێوارێ بوو، قازی دێسان له‌دوای ناردم و هه‌ستام چووم بۆ مه‌حکمه‌ی. له‌وتی چه‌ند نه‌قه‌ری لا بوو و زۆریش ده‌گه‌لم پوو‌خۆش و گه‌رم‌وگور بوو و گوتی:

— ده‌بێ پڕۆیه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ت و ده‌گه‌ل هاواڵه‌کانت ئاگاتان له‌ گه‌ره‌کی بازار بێت. منیش که په‌نده‌که‌ی سه‌دری قازیم له‌بیر نه‌چوو بۆوه که له‌سه‌ر په‌نێسی ئه‌منیه‌یه‌کی عه‌جه‌م و زالم، چی به‌سه‌رم هه‌تا و گه‌ر عه‌رووس نه‌بان هه‌ر خودا ده‌زانی چییان به‌سه‌ر دێنام، بیانووم هه‌تایه‌وه و گوتم:

— هاواڵه‌کانم رازی نین و خۆشم بۆم ناکرێ. هه‌رچه‌ند فه‌رمووی من قه‌وم نه‌دایه. بیانووم هه‌تایه‌وه که که‌لوپه‌لمان کړیوه و ده‌بێ بیه‌ین

بۆ ره‌زایه‌ی بیانفرۆشین.

کاتی‌ک ها‌مه‌وه به‌سه‌ر چاو، هه‌ر ئه‌مرێک ب‌قه‌رمووی له‌سه‌ر چاومی داده‌نێم. راستیه‌که‌ی زۆریش له‌به‌ر مه‌نسوور قازی پێم خۆش نه‌بوو هاوکاری بکه‌م چونکه‌، کاتی‌کی سه‌دری قازی خه‌ریک بوو ب‌مگرت، مه‌نسوور به‌ ده‌هۆ منی برده‌ ئیداره‌که‌ی و منیان گرت و له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ که مه‌نسوور ده‌گه‌ل منی کرد نیتوانم ده‌گه‌لی زۆر ناخۆشه‌ و دلم زۆر لێهه‌تاشاوه. ئاخ‌ر ئێمه‌ زۆر دۆست بووین. ئه‌وه بوو که من بیانووم بۆ قازی محه‌مه‌دیش هه‌تایه‌وه.

پێشه‌وای موعه‌ززه‌می کوردستان، نه‌مر محه‌مه‌د هومامی قازی (قازی محه‌مه‌د)

پیلانگیزی حکومت و ئاڭاکان بۆ نانهوهی ئازاوه له نیتوان من و «که‌ریم جانگیر»دا^۱

ئەو ئەو ئاڭاوەتی دەورووبەری شار خەریکی سەرتیداچوو، دەگەرێن بە چ جۆرێک بێت، لە نیتوان بەرن. ئە ئەوان جامینی منیان دەوێ ئە من چاکە ی ئەوان. تا ئەو جێیە بۆیان لوابێ، بۆ ئەو چوونم هەولیان داوه، بوغز و قینیشیان ئەوەندە زۆرە کە سێسەرەم لەسەر هەلناگرن. پۆژیکیان بە سەرسوورمانەوه چاوم لێکرد پیاویکی «هەولناڭای مەنگور» ھاتە لام و گوتی: ئاڭا دەلی لای نیوہ پۆیە بێت بۆ لام کارم پێیەتی. ھەر زۆرم پێ سەیر بوو! دەمزانی کاری خیری پێم نییە، بەلام ئەمەزانی چی دەبن سەری داہ؟! ناچار ھەستام چووم. چوونم باشتر بوو تا ئەو چوونم. پاشی زۆر قسەکردن و بەسەردا ھەلگوتنم و شیر و پێوی ھێنانەو، گوتی: دەبێ «که‌ریم جانگیر» بکوژی! گوتم: بۆچی بە نۆکەرەکانی خۆت نالیی؟ گوتی: ئەو کارە بە تۆ دەسپێرم.

ئەو پۆژە زۆری شووتی وەبن ھەنگلی نام کە من شانم وایە، بآلم وا، شەوگەتم وا. «که‌ریم جانگیر» کوپیکێ زۆر ئازا و وریا بوو. ئەو لە دەرهوہی شاری میاندوووا و «کەلبی رەزاخان»^۲ لە کوشتنی ئەمنییە و پیاوی حکومەت رانەدەوہستا. خۆشی خەلکی زۆری دەگەل ئەبوو بەلام ئەو نیتوہی چاک شیواندبوو. حکومەتی ئێرانی ئەمری بە ئاڭاکانی سەردار عاشیرەت کردبوو کە من و کەریم بکوژن. «هەولناڭا» لەولاشەوہ پیاوی ناردبوو بۆ لای کەریمی و راپساردبوو تا من بکوژیت. ئاوا بەتەمایە بە مەقسودی خۆی بگات و سووک و ھاسان دە گیانی یەکرمان بەردات و من و کەریم جانگیر بە یەکتەر بەکوشتن بدات. چۆن بە منی گوت کە کەریم بکوژم، ئاواش بە کەریمی گوتبوو. زۆری پێنەچوو بەھەلکەوہت لە ناو شار دەگەل کەریمی یەکرمان چاوپێکەوت. ئەو ھەلی داہ و گوتی: ئاڭا پیاوی بۆ لای من نارد بۆ تۆ، وشیری خۆت بە، لەوانە ئەمین مەبە، ئەکا پەندێکت بەسەر بێنن! منیش گوتم: دەنا بە منیشیان گوتوہ بۆ تۆ!

جا ھەردوو کمان وشیار بووینەوہ و لێک حالی بووین و زانیان کە ئەوانە بە فیتی حکومەتی ئێرانی بەتەمان ھەردوو کمان بکوژن و ئەو سەر ئیشە بە لەکوڵ حکومەت و ئاڭاکانی بکەنەوہ. زۆر بە گەرمی لێک ھەلبراین و قەولمان دا ئەگەر خەبەرێک بوو یەکتەر ئاڭادار بکەینەوہ.

^۱ لە کتیبی (لە قەرەشلاخەوہ بۆ سوێتد) نووسینی مامۆستا محەممەدی خەزری - بەرگی یەکەم و لە لاپەرە ۱۶۷ باس لە کەسێک دەکری بە ناوی (جانگیر). بەداخەوہ پێشنای (کەریم) دەگەل ناوہ کە نەھاتوہ تا مەرووف دنیایا بێ کە ئەو ھەمان کەریم جانگیرە کە کاپیتان باسی دەکات یا نا!

^۲ «کەلبە رەزاخان» گوندێکە لە سێسوچکە ی مەھاباد، میانداو و بۆکان ھەلکەوتوہ. ئەو ناوہ وێرای ناوی زۆر لە گوندەکانی موکریان لە درێژە ی شەرە درێژخایەنەکانی سەفەویەکان و عوسمانییەکاندا تەتریک کراوہ دەنا ناوہ کوردی و ماکەکە خۆی (سەچنار). ھ. خەلکەکە ی کورد و لە ۲۲ کیلۆمەتری باشووری شاری میانداو ھەلکەوتوہ.

کۆمه‌له‌ی ده‌وله‌مه‌ندان و کۆمه‌له‌ی کاسب و زه‌حمه‌تکیشان

(کۆمه‌له‌) منی کردۆته دارده‌ست. ئه‌وه‌ی بۆخۆیان پێیان ناکرێ به‌ منی ده‌که‌ن. سویندیشم بۆ خواردون و هه‌ر ئه‌مریکیم پێده‌سپێرن به‌دڵ و به‌گیان بۆیان ده‌که‌م. هه‌رچه‌ندی ژن و مندالم هه‌یه به‌لام نه‌ له‌ مردن ده‌ترسم و نه‌ باکم ژن و مندالمه‌، ئاخ‌ر من سویندم به‌ کوردوستان و به‌ ئالای کوردوستان خواردوو، چۆن ده‌توانم له‌ ئه‌مریان لا بده‌م، که‌چی ته‌ماشای (کۆمه‌له‌) ده‌که‌م له‌ سه‌ید و ئاغا و توجا‌ر به‌ولاره‌، که‌س داخیلی ئه‌و حیزبه‌ ناکه‌ن. زۆر که‌سم نێو گو‌توو‌ه که‌ ئه‌وانه‌ پیاوی چاکن و کو‌ری ئازا و گیانه‌سه‌رده‌ستن به‌لام به‌ گو‌یم ناکه‌ن و پا‌زی نابن.

پو‌ژیک ده‌گه‌ڵ چه‌ند نه‌فه‌ر له‌ ها‌واله‌کانم له‌ مالی «په‌حیمی عه‌بدی په‌زای» کو‌بووینه‌وه‌ و زۆر له‌و حیزبه‌ دوا‌ین. ئاخ‌ری هاتینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌و جه‌ماعه‌ته‌ بکیشینه‌وه‌ و خو‌مان هه‌ر ئه‌و حیزبه‌ ئیداره‌ بکه‌ین، عاله‌م داخیل بکه‌ین و گه‌وره‌ی که‌ینه‌وه‌. هه‌ر ئه‌و پو‌ژه له‌ هه‌موو گه‌ره‌کان شو‌عه‌مان دانا. هه‌ر گه‌ره‌که‌ی سه‌رو‌ک و نو‌وسه‌ری خو‌ی بۆ دیا‌ری کرا.

- «سه‌ید محه‌مه‌دی عیسا‌قی»/ئیسحاقی] سه‌رو‌کی گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیا‌ن.
- «سه‌ید محه‌مه‌دی حاجی سه‌ید په‌حمانی»^۱ گه‌ره‌کی حاجی سه‌هه‌نیا‌ن.
- «حاجی سه‌هه‌نه‌ شه‌له‌» گه‌ره‌کی قوله‌قه‌بران.
- «مسته‌فای وسو‌و قه‌ساب»^۲ گه‌ره‌کی په‌زگه‌یا‌ن.
- «په‌حیمی گه‌رمینیا‌ن» گه‌ره‌کی با‌زا‌ری.^۳

^۱ کورته‌ ژبا‌نامه‌ی سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید په‌حمان یا‌ن سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌یدی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۳۹ ئه‌و کتێبه‌دا بخو‌یننه‌وه‌.

^۲ ئیستا‌ناسناویان (داو‌دی)یه

^۳ له‌ په‌رتو‌وکی (سێبه‌ری ئازادی)، نو‌وسینی به‌رێز (که‌مالی عه‌بدو‌للا‌هی) چاپی بنکه‌ی ژین، له‌ سلێمانی و سا‌لی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۲۵۲ و ۲۵۳ له‌ زمانی پ‌ژدار "عو‌به‌یدیلا‌ ئه‌ییویان" ه‌وه‌ ده‌لێ: [له‌ سه‌رده‌می ژ.ک له‌ مه‌هاباد، ته‌نانه‌ت گه‌ره‌که‌کانیش نا‌وی په‌رمزیا‌ن هه‌بوو. بۆ ئه‌مونه‌ "ده‌سته‌ی هه‌لو" نا‌وی نه‌یتی "گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیا‌ن" و گه‌ره‌کی "حاجی سه‌هه‌ن" بوو. گه‌ره‌که‌کانی قو‌وله‌قه‌بران" و "شو‌انان" و "په‌زگه‌یا‌ن" و "م‌زگه‌وتی شاده‌رو‌نشی" نا‌وی نه‌تییا‌ن "ده‌سته‌ی با‌ز" بووه‌. سه‌رو‌کی "ده‌سته‌ی با‌ز" (خاله‌مه‌لای داو‌دی) و سه‌رو‌کی "ده‌سته‌ی هه‌لو" ش، (سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌یدی) بوو. دواتر ئه‌ندامانی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ په‌ره‌یا‌ن ئه‌ستادن و گه‌ره‌که‌کان بو‌ونه‌ حه‌وت دانه‌. ده‌سته‌کانی دیکه‌م له‌بیر نه‌ما‌وه‌، به‌لام له‌بیرمه‌ که‌ گه‌ره‌کی "په‌زگه‌یا‌ن" جودا بو‌وه‌ و کاک "مسته‌فا‌ خاته‌می" کرا به‌ سه‌رو‌کی گه‌ره‌که‌که‌. گه‌ره‌کی "هه‌رمه‌نیا‌ن"یش جو‌ بو‌وه‌ و کاک (عه‌زیزی کوردپو‌ر) کرا به‌ سه‌رو‌کی. گه‌ره‌که‌کانی لای "م‌زگه‌وتی سه‌ید نیزام" و "خانه‌قای شیخ عه‌لاو‌دین"یش بو‌ونه‌ ده‌سته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ، به‌لام نا‌وی ده‌سته‌که‌یا‌نم له‌بیر نه‌ما‌وه‌. کاک که‌مال عه‌بدو‌للا‌هی ئا‌وا پای خو‌ی ده‌نو‌وسێ: [پ‌نکه‌وتی دامه‌زرا‌ندنی ئه‌و په‌رمانه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌رده‌می پ‌و‌ودا‌وه‌کانی دوا‌ی خه‌رمانانی سا‌لی ۱۳۲۰ هه‌تا‌وی (مانگی ئو‌وت و سێپتامه‌ری ۱۹۴۱ ی زایینی)]

لهو پېنچ گهړه کانه شوّعبه مان کرده وه و من و «میرزا برایمی گهورک» شهوانه بهو گهړه کانه دا ده گهړاين و به سه رمان ده کرده وه. که خه لکه که نه وه یان ده زانې، ده سته ده سته داخل ده بوون و ده هاتنه ناو کۆمه له. ههر بهو مه پرامنامه یه ی (کۆمه له) سویند ده خورا و کاریان پیده سپێردرا و خه لکه که ش به دل و به گیان ناماده ی گیانفیدایی بوون. نهو خه لکه هه مووی خه لکی زه حمه تکیش و کاسب و فه قیره که بوون و هیچیان نه بوو که دلیانی پښ خوښ کهن، به لام کابرای ده وله مه ند که م وا هه یه دلی به کوردوستان بسووتی، نهوان هوشیکیان ههر له سهر سامانه که یانه که چون زیادی بکه ن و لپی که م نه بیته وه، بویه که ده وله مه ند ه کان نه وه یان دیت که پیر و جوان به کۆمه له داخلی (کۆمه له) ده بن، کیچیان ده که ولی که وت. تیمه به بی پرسی نهوان نهو گۆنگه له مان گیرا و زوریان پیناخوښ بوو، چهنده که رته پینان گوتم که نه وه کاریکی باش نییه ئیوه کردووتانه، من جوابم نه وه بوو و گوتم:

— بۆ خهم نابن، ههر یه ک کۆمه له یه و یه ک مه پرامه و یه ک شتی تیدا هه یه، نه وه ی ئیوه ده وله مه ند و ناغای تیدایه و نه وه ی تیمه ش کاسب و زه حمه تکیشن، لای ئیوه نهو نوقسانه ی هه یه.

تیستا (کۆمه له) بوو ته دوو ده سته ی تیر و برسی. تیمه ی برسی و نه دار یه کجار لهوان زۆرتین، لهوان دلسۆرتین، لهوان بیده عیترین، لهوان زیاتر زگمان به کوردوستان ده سووتیت، وه ک نهوان نین که بۆ پاراستنی مال و خوړانانی، له (کۆمه له) نیزیک بیینه وه و پاشان قسه ی زه لام زه لام بکه ن و خوڤه لکیشن و له پوژی ته نگانه شدا پشتی (کۆمه له) به رده یان و کوردوستانمان له بیر بجیتته وه و به سمیلی نهو سوینده پیکه نین که خواردومانه.

پیموایه سالی ٤٢ [١٩٤٢] یان ٤٣ [١٩٤٣] یه که نهو شتانه پرووی دا. تیمه کۆمه له ی برسیان هه مووی مانگیک نییه هه یان، به لام نهوان لای که م دوو-ستی ساله هه ن که چی، تیمه چهنده به رابه ری نهوانین. که نه وه یان دیت کیچیان ده که ولی که وت و نارام و قه راریان لیه له گیرا. خه به ریان نارد که ده یانه وه ی قسه مان ده گه ل بکه ن و داوای کۆبوونه وه یان لیکردین. بۆ شه وی ده-پازده نه فه ریان هاتن^١ وه کوو:

● عه لی ریحانی

^١ وا ویده چی که نهو کۆبوونه وه یه له مالی کاپیتان گیرابیت. مامه غه نی له بیره وه رییه کانی خویدا باسی ریکخراوی جهوانان ده کات و ده لی له مالی حه مه دی مه ولودی ده گه ل کۆمه له ی ژ. ک کۆبوونه وه و هیزه کاتمان تیکه ل کرده وه. کاپیتان حه مه د ده لی هه مان کۆمه له بوو به لام مامه غه نی ده لی ریکخراوی جهوانان بوو. گه ر وته کانی مامه غه نی و کاک حه مه د له کن یه ک دانتین نهو گریمانه یه ساز ده بن که په نگه مه به سستی کاپیتان هه مان ریکخراوی جهوانان بی که مامه غه نی لپی دواوه یا پیچه وانه که ی. له لایه کیش کاپیتان هه م له لایه ره کانی داهاتوودا و هه م له ده ق و سه رچاوه کاندایه باسی له دروستکردنی (حیزی توده) کردووه. پروانه کتیبی ناله کوک - بیره وه رییه کانی غه نی بلوریان - ل: ٣٣

• مسته‌فا سولتانی

• دوو سهیدی ماله چل سهیدان و ...

باقی ترم له‌بیر نه‌ماوه و کۆبوونه‌وه‌مان ده‌ستپێکرد. پاشی زۆر هه‌لسوو‌پاندن و بێنه و به‌ره، هه‌ردوو‌ک کومه‌له‌مان کرده‌وه به یه‌ک حیزب و ده‌ستی به کار کرد. له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌وله‌مه‌نده‌کان شه‌وانه‌ عالم بانگ ده‌که‌ن بۆ سویتند خواردن که هه‌موو به‌یه‌که‌وه بۆ براهه‌تی تیبکۆشن و عاشیره‌ت زولم و زۆریان لینه‌کات.

که‌سی دوو‌هه‌م له‌چه‌په‌وه: میرزا مه‌نافی که‌ریمی، میرزا مسته‌فا سولتانی یا سولتانپانه. کاک کاوه سولتانپان له زمان کاک سوله‌یمان سولتانپان شیمانه ده‌کات که که‌سی سه‌هه‌م میرزا خه‌فووری مه‌حموودپان بێ و کاک جه‌سه‌نی قازیش هه‌ر له‌و بڕوايه دایه.

کوشتنی په ئیسی ئاژان و په ئیسی سجیلی^۱

شه ویک «میرزا برایم» هاته مالم و گوتی: له ماله حوسینی زیرینگه ران تویان دهوئ. که چووم، حوسین و «سه عیدی یوسفی» و «حه مه دهمین خاتمی» و چهند نه فهری دیکه له وئی بوون. لام وایه زه بیچی بوو گوتی:

— به یانی ده ستیک مه عمووری تیران دینه شار، په ئیسی ئاژان و په ئیسی سجیلیان ده گه له. ده بی هه ردوو په ئیسی سجیل و ئاژانی له تپو بچن، نه وانه بویه دین تا بنه ی حکومتی داکوته وه و جن خوشکه نه وه، تیمه نابئ ئیزنی نه و کاره یان پییده یان.

په ئیسی سجیلی له گه ره کی «جوله کان» ده بی و په ئیسی ئاژانیش له گه ره کی «حاجی حه سه نیان» ده بی. هه ردوو گه ره کیش «سه ید محه مده دی سه ید ره حمان» سی به سه ریان پاده گا که ده کومه له یدا نه بوو. شه وانه خوئی و پیاوه کانی نوبه چین. مامه غه نیش له سه ر کاره و په ئیسی شاره وانییه و چهند نه فهر قوئسووریش له ئیداره ن و به کاروباری شار پاده گه ن و قازی هه ر نه مرئ بکات، نه وان به جتی ده گه یینن. جا منیش نه ئیوانم ده گه ل مامه غه نی هه یه نه ده گه ل سه ید محه مده دی، نه و نه مره شم پیسپتردراوه و هه ر ده بی به جتی بگه یینم، عیلاج نییه. هاواله کانم کوکرده وه و له ناو خو ماندا را و مه سله حه تمان کرد، چی بکه یین؟ چوون نه و کاره قورسه راپه رتینن؟ هاتینه سه ر نه وه ی دوو نه فهر بچنه سه ربازخانه. له وئی نه فهریک له پیاوه کانی مامه غه نی شه وانه نوبه چی سه ربازخانه یه، نه و شه وه نوبه ی «هاشمی خه لیل تالانی» یه. له وئی ژووریکی لئییه دار و باریکی زووری تیدایه، نه و دوو نه فهره ده بی بچن نه و ژووره ئاور تیه رده ن تا مامه غه نی به هاواری سووتمانده وه بچیت و شار چوئ بییت و تیمه ش بتوانین کاری خو مان بکه یین. به لام پیشت ده بوایه بچم ده گه ل سه ید محه مده دی ئاشت بیمه وه و پازی بکه م که هاوکارمان بیت ده و کاره دا تا به ئاسووده یی بچینه لای په ئیسه کان. جا نه وده م «یان گال دی یان په موغ»^۲.

نه و مانگه ش مانگی په مه زانه و ده بی تا کاتی پارشیو له هه موو کار ببینه وه. هه موو پئی و شوئینیکمان دانا و هه رکه سه و کاری خوئی ده زانی. شه وئی دوو نه فهر چوون بو سه ربازخانه و من و «میرزا برایم» و «وه ستا برایمی به ننا» چووینه ئیداره که ی^۳ سه ید محه مده دی. چهند پیاو له وئی بوون، به لام خوئی له وئی نه بوو. چوووو بو عاره ق خواردنه وه. گوتیان خوئی و دوو که سی دی له

^۱ نه م پرووداوه له شه وئی ۲۴ په زه ری سالی ۱۳۲۲/۵۱۳۳ ز پرووی داوه. پروانه به لگه ی ژماره ۱۱۲۰۰۱ - ۱۱۱ له ئارشوی سازمانی به لگه کانی نه ته وه یی تیران که به ریز محه مده ره زا سه یفی قازی له په رتووک (اسرار محاکمه قازی محه مده و یارانش) دا چاپی کردووه. هه روه ها به پیئ نه و ریکه وته کاپیتان ته مه نی ۳۵ ساله.

^۲ له موکریان نه م مه ته لاه به «په مو» بیستووه نه ک به «په موغ»، په نگه به و چه شنه ش هه بووبی و من نه مبیستبی.

^۳ مه به ستی ئیداره ی «دوخانیات - دخانیات» ه

ماله «ناستیری جوله که»-ن. منیش یه کسه ر چووم. نه وه ده میکه یه کتر نادوینین و شیر و تیر لیک ده سوین و وه ک کیرد و په نیر واین، که چی هه مووشی ئاغا و ده وله مه نده کان ئاژاوه یان له نیوان ناوینه وه و ئیمه یان وا کردوه به دوژمن که سهری یه کتر بخوین تا نه وان ئاسووده بن.

له مالی «ناستیر»-ی وه ژوور که وتین و ده گهل سلأومان کرد، «سه ید محه ممه د» یه کپی له بهرمان راست بووه و به رووخساری را دیار بوو که زوری پیخوش بوو که ئیمه چووینه لای. دانیشتین و تا دره نگیتی له کاتی خواردنه وه دا گله یه کاغان هه لپشت. نه و گله یی خوئی ده کات و منیش گازنده ی خوُم، جا بوَمان ده رکه وت که هه مووی به قسه ی دووژمنه کاغان که ده وله مه ند و ئاغا کان بوون لیمان بووه ته نه دواندن و دوژمنایه تی. پاشی راز و گله ییان، پیلیم گرت و گوتم هه سته با برۆینه ده ری. له ریگا تیمگه یاند که کارم به تویه و نه و دوو که سه ی ده گهلن، به رییان که با برۆنه وه بو شوینه که ی خوَیان. نه وانی به ری کرد و سهری قسه و باسه که ی خوَمانم ده گهل کرده وه. پیمگوت که ده بی نه و ره ئیسانه به و جوَره بن. رازی نه ده بوو، به لام هه رچوئیک بیت دلیم نه رم کرد. نه وه کات تا دیت نیزیک ده بیته وه، به دوو نه فهره که ی که نارووومن بو سهر بازخانه گوتومه که سه عات نه وه نده ئاوره که بکه نه وه که چی چاولیده که م ده و ده موده سته یدا سه ید محه ممه د لیم په ژیوان بوته وه و ده لی:

— من به یانی چ جوابی قازی و مامه غه نی بده مه وه؟! —

— گوتم تازه زور دره نگه بیر له وه بکه یه وه. سه عات نه وه نده ئاور ده سهر بازخانه به رده دن و خوَت و پیاهه کانت به هاواری سووَمانه که وه برۆن، مامه غه نیش خوئی و قوَلسووره کانی هه موو له وئی ده بن، نه وده م تو تاوانبار نابی و که س لیت به شک نابن. به هه زار قیر و ناری عه لی، هینامه وه سهر ریگا و دلی نه رم بووه. بریک سووپرینه وه تا عاله م له چایخانه و کوَلانان بلاوه یان کرد. بریک له و کاته ی که دامانابوو بو سووتاندنی سهر بازخانه، گری ئاوری بلیند بوو، نه وه ی نۆبه چی بوو به هاواری سهر بازخانه وه چوون. ئیتر ئیمه ش وه خو که وتین و چووینه ماله ره ئیسی سجیلی که نیوی «قازیزاده» بوو. زور سووپرینه وه به ده وری ماله که یدا تا ریگیاهه ک بدوزینه وه و بچینه ناو ماله که ی، به لام زور چه توون بوو. ناردم له ماله جووله کان نیردیوانیان دزی و هینایان و به په نجه ره وه مان نا و خوَم وه سهر که وتم. ولات گهرمه و دیتم په نجه ره یان ئاوالله یه و چراکه یان خه فه کراوه. «قازیزاده» و خوئی و ژنه چوکه که ی به یه که وه له خه وئی شیرن دان و باقی مندا له کانی ده گهل ژنه گهره که ی له مهرته به ی خوارین. چهند ده قیقه یه ک خه ریک بووم بوَم نه کرا بیکوژم، ته قه م لیکردبا ژنه که شی ده گرتوه. میرزا برایمی که ورک ده پیشدا ئازان بوو، تیستا ئازانکوژه. وه سهر که وت و لیمهاته پیش و گوتی:

— نه وه بو راوه ستاوی؟ —

— ته ماشا که، گهر ته قه بکه م ژنه که شی وه بهر دی.

— به جهه نه، پښتگام که ټیستا خوم نهو سه گانه ده ټوټیتم.

پازی نه بووم و نه مه پشست. له نهردیوان هاتمه خوار و گوتم نهردیوانه که تان له کوئی هیتاوه، بهرنه وه جینگای خوی و جا وهرن به دوومدا. له پشست ماله «قادر ثاغا» وه وه سهربانن که و تم و سن نه فهریشم به دواوه. بانه و بان چوومه ئاستی ماله په ئیسی. لهوئی نهوی بوو، چوومه خوار و ههر دوو برابیم گهورک و به نناش له دوومن. چوومه هه سار و له دالان دیونکی چوکه هه بوو، ده رکهم کرده وه، ته ماشام کرد ئازانیک ده شیرینخه و دایه چوون! پرژه که ی به پښگاوه بووه و نه وه ننده شه که ت و ماندوویه که ئاگای لهو هه موو ته په ته پ و چوونی تیمه نه بوو و وشیار نه بووه. چوومه سهری راستم کرده وه و ده مانچه که م له ژیر سهری دهره یتا و وه پیش خوم دا تا دهرکه ی دیوی ره ئیسیم پیشان بدات. پرسیم:

— لهو دیوهی چرای خفه کراوه، کی لینه؟

— مندا له کانی ده گهل ژنه گهوره که ی لیره خه وتوون و خوئی له سهره وه ده گهل ژنه جیتله که ی نوستوون.

ژووره که ی پیشان دام که له سهر پلیکانان بوو. لهو عانه شدا دهرکه ی ماله په ئیسی کراوه ته وه و هه موو هاواله کانم هاتوونه ژوور و له دالانه که ی دان. له پلیکانان وه سهر که و تم و ده ستم به دهرکه ی ژووری په ئیسه وه نا، به لام لهو دیو گاله درابوو. که پرته دیواوه دهرکه م تووند کیشا کراوه. په ئیس که منی دیت، راست بووه سهر قوون و ده سستی بو ژیر سهری برد. ده ست بردن بو ده مانچه که ی و ته قاندنی یه ک بوو. زوو خوم لانه دابا، کوشتبوو می. نهو جار هه ستاوه ته سهر پی و ته قه مان لیده کات و ژنه که شی لیفه ی ده خوی وه ریچاوه و دهری کینن، چوون! له په نا دهرکه ی را ده مانچه یه کم له په ئیسی دا، ده مانچه که ی له ده ست به ربووه. دوو ده مانچه ی تریشم تیه لکرد، به لام نه که و ت. له ولای را «وه ستا برابیم» تفه نگیکی لیدا و له سهر عهرزی دریزی کرد. ئیستا ژنه که ی ده پارته وه و ده لن:

— مرا دست نزن تو را به خدا. [بیکه بو خاتری خودای ده ستم لن مه ده]

— مه یکه هه را، که س کاری به تو نییه.

ته دی ژنه تیو نه یه زانی بو نه وه ی نهوی وه بهر نه ده ی زور وه درهنگی که وتووین و ده بی به په له برؤینه گیانی په ئیسی ئازان. نه وه زوری نه ماوه بو پارشیو، به په له ی، ده بی برؤین، ته ماشام کرد «سه ید محه ممه د» خوی و دوو نه فهر له هه سار بوون ده گهل هاواله کانی من. که ته قه کرا، وه سهر که و تن و هاتنه ژووره که ی په ئیسی لای تیمه. لهو نیوه دا ده مانچه ی په ئیسی ون بوو. لام وایه «سه ید محه ممه د» هه لیگرتوو، چونکه هاواله کانم هیچکات ده گهل من درویان نه ده کرد و لیان نهرخه یان بووم. ئیستاشی ده گهل بیت «سه ید محه ممه د» نه چوو ژیری. زور به تالوکه گوتی: نه من ده بی برؤمه وه بو سهر بازخانه. تیمه ش بو لای ماله په ئیسی ئازانن چووین تا کاری نه ویش ته واو که ین.

نەمر حوسینی زێڕینگەر (فروهر) ئەو وێنەیه لەسالی ١٣٣٠ له شاری شیراز گیراوه کاتیک دهگهڵ کاپیتان حەمەدی بۆ ئەو شارە تارێندراون. ئەم وێنەیه له ویلای وێنهکانی کۆماری کوردستان وهرگیراوه.

ئەو هات و رابرد، بەلام هەر نەمزانی
 کە رەئەسی ئازان چۆنی زانیبوو و کێ
 ئاگاداری کردبوو و بە لیباسی شەخسی
 رای کردبوو و چوو بوو نێو باغان؟! دوايه
 بیستمانهوه کە «عەلی رەحمەتی» ماشینی
 بۆ بردبوو و هەر ئەو شەو تا میانداوایی
 بەند نەکردبوو. ئەو دوو رەئەسە دەگهڵ
 سێ نەفەر ئازان هاتبوونە شارەکه مان تا
 جێگای خۆیان خۆش کەن و ئەو
 قۆڵسورانهی مامە غەنیش تا کاتی خۆی
 لەجێ ئازان بن دەنا، لەسەر (کۆمەڵە) و
 خەڵکەکه بێنە سیخوڕ و ئەوێندە
 ئازادیه مان لێتیکدەنەوه و دیسان ئازان و
 ئەمنیهی زالم لەسەرمان بێتەوه کەڵەگا.
 مامە غەنی لەپێشدا لە فەرمانداری کاری
 دەکرد و داژدار و لاگیری ئێرانییه کان بوو.
 بوو بە پارشیو، عەلم لەمال هاتنە دەر بۆ
 مزگەوت و حەمام دەپۆن و ئێمەش
 رەئەسی ئازاغان دەستگیر نەبوو.
 هاوآله کانم ناعیلاج هەرکەسە چوو یهوه
 ماله خۆی. منیش چوومهوه مال و زۆر
 شەکەت بووم و یه کسەر بۆی نووستم.

تاوێکی پێچوو تەماشای دەکەم «خورشید» هاتوو و خەبەرمان دەکاتەوه بە پەشوکاوی دەلێ:

— هەستە، ئەو شو رەئەس کۆزراوه. عەلمێکی زۆر لە خیابان کۆبووتەوه، قازیش لەنیویانە. راستیم
 پێلێ، ئەو کاری تۆیە یا نا؟

زوو لێ توو رەبووم و نەمەشت جارێکی دی باسی بکاتەوه. نان و چای بەیانیم خوارد و
 چوومه خیابانێ. تەماشام کرد بەردەرکی مالی «قازی زادهی» عەلمێکی زۆری لێکۆبووتەوه و
 «قازی» ش کورسییان بۆ دانائە و وەسەری کەوتوو و نوێتقی^١ بۆ عەلمەم دەکات. چوومه نێو

^١ قسە کردن بۆ ئاپۆرای خەڵک بە دەنگی بەرز. رێشەیی ئەو وشەیه عەرەبییه و پەریوەتە زمانی کوردیهوه.

خه لکه که تا گوئى بۆ «قازى» هه لڤه، که چى ده بینم هه موو خیتسه م لیده کهن، سوور ده زانن کارى منه. ئاغاوه تى مه نگور و مامهش و هه موو عاشیره ته کان هاتوونه ته ماشایه و له خه مى «قازیزاده» دان و خیتسهش له من ده کهن. منیش گویم داوه به قازى و که سیش به پیاو نازانم. قازى ده لى:

— ئه و «قازیزاده» یه له وه پیتش له شارى تيمه بووه، په نيسى ئه و شاره بووه، داخوا زولمى له کن کردووه که تیتسا به و ده رده چوووه.

زۆرى ترى له سه ر پۆبى و له عه ینى قسانیشدا جار جار چاوێک له من ده کات. منیش له خۆرا دلم به و چاوانه ی قازى خۆش بوو. ئه و زه مانیش ده ور ده وری عه شایره، هه رکه سه هه رکه سه. سابلأغ له نئو ئاگانوه به ش کراوه، به نۆبه هه ر پۆژه و ئاگاهیه ک حکوماتى شاره. هه موو ئاغاوه تى عه شایر ده شارى خزاوون. له لایه ک ئێران کۆپین ده دات به ئاغاوه ته کان و قهند و شه کرى پێوه رده گرن و سه رى عه شایر به و قهند و شه کره گهرم ده کهن تا به قسه ی ئه وان بکه ن و پیاوى ئه وان بمیننه وه، له ولاشه وه حوسینى زێرینگه ران که له گومرگ کار ده کات و خۆشیش هه مه کاره ی کۆمه له یه، به کۆپین زۆر ئاگای داخیلی کۆمه له ی کردوون.^۱

داو و ده هوئى ئاغاوه تان بۆ له ناو بر دنم

ئه و پۆژه مه یتى «قازیزاده» یان برده نئو قه بران و شاردیان ه وه. ئه و سه ردار عاشیره تانه هه ر ده تگوت بابیان کوژراوه، ئه وه نده خه م بار بوون. ئیتر هینده ی دى له من به پقدا چوون و ناشوێرن به ئاشکرا له نئوم به رن. له من ناترسین، له و کاخه زه ی ده باخه لم دا به ده ترسین. ئه و جا خه ریکن به جورێکى دیکه ده گه لم ببزوونه وه. منیش به رم داوه ته بیتعارى و ئه وانیش وه خته شه ق به رن. ده و له مه نده کانى شار له ئاگان زیا تر ددانیان لى ده چیره وه ده بر دم. پۆر نه بوو نه چنه لای قازى و درۆ هه ل نه به ستن و بۆم تینه چینن. قازیش زۆریان گوئى بۆ شل ناکا.

له وه تا حکومه ت ده سه لاتی که م بۆ ته وه، کار و کاسبى منیش خۆش بووه و له عیراقى را بارى قاچاغ هاسانتر و زۆتر ده گاتى و لیره ش را بۆ ئه وى هه ر وایه. خه لکیكى زۆرى برسى و بیکارم ده کارى وه رداوه و کارم بۆ ده که ن و بارم له عیراقى را بۆ دینن و منیش یا بۆخۆم ده یبه م یا به خه لکیدا ده ی نیرم به عه جه مانى ده فروشمه وه. جیا له وه ی شه وان له قوما ر ده یدوړینم، دوو باغم کړیوه و می شه یه کیشم له کورى «حاجى که ریم شیرى» کړیوه. که یفم باشه و نه باغه لم جیگای ئه و هه موو پووله ی ده بیتته وه، نه له مالتى بۆم هه ل ده گیریت.

زیا تر له مانگێک به سه ر کوژرانى «قازیزاده» یدا به سه ر چوو بوو. له ترسى تالانى عه شایران هه ر گه ره که و کیشکچى خۆى هه بوو. پۆزێکى «قازى» ناردى له دووم و هه ستام چووم. گو تى:

^۱ بروانه کتیبى: ئاله کوک، نووسینى: غه نى بلوریا ن، کوک رده وه ی: حامید که وهه رى، لاپه ره ی ۲۹

— ټیستا «سهد محهمه دی سهدی» گهړه کی حاجی حهسه نیانی به دهسته، «سهد پیره» ش هم به گهړه کی ههرمه نیان راده گا و هم به گهړه کی بازای، ئاوا کورت دیتی، با نه و ههر به گهړه کی ههرمه نیان رابگات و توش ده بی به سر گهړه کی بازای رابگی.

من له داخی دهوله مند و ئاغانان نه مویت خو دهو به زمه ی وهردهم، زورم بیانوو هیناوه، سوودی نه بوو. گوتم چند نه فهر پیاوی باش راده گرم و من موچه یان دهده می تا له جیاتی من نه و کاره راپه رینن، دیسان لی قه بول نه کردم. ناچار ودهر که وتم. له و هاوالانه ی خوم شش نه فهرم هینایه کایه وه. هه مووی تفهنگی خویان هه بوو و زور ئازا بوون. نه و گهړه که زور موهله که بوو چونکه دوکان و بازار و قه یسهری ده با شه وانه له دهو روبه ری بگه رتی و بسوورپیه وه. ئاغاهت چاویان تیبریوو تالانی کن.

رؤژیک خه بهر هات که له گهړه کی حاجی حهسه نیان دوکانی پارچه و کوتالی «دهرویشه جووله که یان» برپوه. نه وه هه مان گهړه که که «سهد محهمه د سهدی» به سهری راده گات. لای نیوه پوی نه و رؤژه بوو، له دوکانی «حاجی په حمانی چه له بی» بووم، نه ویش حاجی په حمان بوخوی بانگی کردم. دیار بوو فتر کرابوو. وای ده قسان گرم که سهری لیشتواندبووم. له و قسه ی کوتایی ده هات، بو لایه کی دی ده پوی، نه وه ندهم زانی «حه ولای بایز ئاغای» و «بایزی عه زیز ئاغای» و سئ ئاغای دی هاتنه بهر دوکانی حاجی په حمانی. له وی به ربوونه قسه کردن ده گه ل حاجی چند ده قیه به یمه له دوکان دانیشوین، به لام نه وان دانیشن و به حه واهه قسه ده گه ل حاجی ده که ن. نه وه ناشزانم که داویان بو دانامه وه و حاجی نه وان فیران کردوه که من بانگ بکات و نه وانیش من له وی په چیک دن. واشبوو، تفهنگم له تنیشت خوم هه لپه ساردبوو، نه وه ندهم زانی رپوونه تفهنگم و نه وه نده ی بلتی یه ک و دوو، ده مانچه و خه نجه ریان لیکر دمه وه و چند نه فهر نو که ر که خویان له قه یسهریدا مات کردبوو هاتن و قولیان به ستم و به نیو قه یسهریدا بو مزلی «بایزی عه زیز ئاغای» وه پیش خویان دام.

له ریگادا یه ک به خویان ده یانگورانده که نه وه دوکانی «دهرویشه جوی» برپوه. توجاره کانیش شایان ده دلیدا ده گه را. گوتم لیبو «مه جیدی که رباسی» گوتی:

— ده بیبه ن و نه و به لایه مان له کو ل که نه وه. به لئ، به و حاله و به و دهرده بردیانم و به ده سته سترای ده ژووریکیان کردم و چوار نه فهر کیشکچیشان به تفهنگه وه بو دانام. ههر نه و کاته ش نارذبوویان بو «په زایه»^۱ تا ماشین و نه منیه بین بو نه ویم راگوژن. هینده ی پینه چوو «هه باسه کورد» یشیان هینا و ده پال منیان کرد. «هه باس» ههر دوعا له و که سه ده کا که نه و کاره ی ده گه ل کردوه و نه و تووشی نه و به لایه

^۱ مه به ست شاری "ورمئ یا نورمیه" یه که ۱۲۰ کیلومتر له باکووری مه هاباد هه لکه وتووه.

کردوو. جارجار وهخته بگری و منیش دلی ددهمهوه و هتوری دهکهمهوه. ئەوه ناشزانم که ئاغاگان «هه‌باسه کورد» و «مسته‌فای زینه‌تی» ده‌گه‌ل چەند نۆکه‌ری خۆیان ناردوو. دەرۆشە جووی بپرن. ئەو داوه‌یان بۆ منە تا من دەگیر کهوم، بە‌لام حقە پڤڤگای خۆی ون ناکات. «سەید محەممەدی حاجی سەید پەحمان» لەو گەرەکه ئاشنای ژنیکه. لای تێوه‌پۆ خۆی و «مەحمود» نێویک که پیاویتی، دەچیت بۆ لای ئەو ژنه. تەماشای دەرکات ژنیک لەویتی و تەلیسینکی بە کۆله‌وه‌یه و بۆ کوپی دەبا، کەس نازانی!

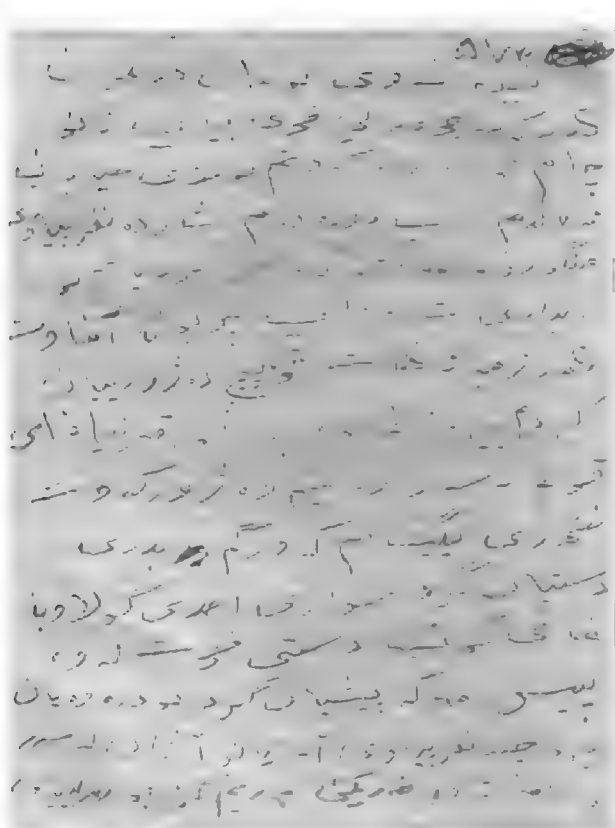
ژنه‌که‌ی پادەگری، کۆله‌که‌ی پیداده‌نی، زاری تەلیسه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ ده‌بینی هه‌مووی پارچه‌ و کوتالی «دەرۆشە جوو» یه‌ که‌ لیان دزیوه‌ و ژنه‌که‌ش ژنی «هه‌باسه‌ کوردی» یه‌! ئەوه‌ هه‌باسه‌ کوردیش ده‌گه‌ل من گیراوه‌. ژنه‌ی وه‌پیش خۆیان ده‌دەن و ده‌گه‌ل هاواله‌کانی من دەرۆنه‌ لای «سەید بابی» که‌ ده‌لآلی پروسه‌کانه‌. باش حالی ده‌کەن و ئەویش ده‌گه‌ل «سەید محەممەد» و هاواله‌کانم ده‌چیتە کن «عەبدوڵڵایۆف» ی که‌ کابرایه‌کی پروسه‌ و ولانغان ده‌کری بۆ پروسه‌کان و بۆی باس ده‌کەن که‌ ئەوه‌ داوی ئاغاگانە بۆ منیان ناوه‌ته‌وه‌، ئەویش ده‌لی: چەند جارێک ئاغاگان هاتوونه‌ته‌ لام و گوتویانه‌ که‌ ئەو کابرایه‌ دزه‌ و پیاوکۆزه‌ با بیکوژین. بە‌لام عەبدوڵڵایۆف لیان تووره‌ بووه‌.

تێستا کوتاله‌که‌ دۆزراوه‌ته‌وه‌ و «سەید بابی» ش‌چۆته‌ لای «عەبدوڵڵایۆف» ی و تییگه‌یانددوو. که‌ دنیا چ‌باسه‌. ئەوه‌نده‌م زانی «سەید محەممەدی سەیدی»، خۆی و چەند نه‌فه‌ر به‌ گۆره‌گۆر وه‌ژوور مزی «بایزی عەزیز ئاغای» که‌وتن و ژنه‌که‌ی هه‌باسه‌ کوردیشیان ده‌گه‌له‌ و کۆله‌ کوتاله‌که‌ش به‌ کۆلی پیاویتی سەید محەممەده‌وه‌یه‌. ئەوجار قۆلیان کردمه‌وه‌. ئەگەر سه‌عاتیکی دی پێچووبا، ماشین و چەند نه‌فه‌ر له‌ په‌زایه‌ را هاتبوون بۆ من مبه‌ن بۆ په‌زایه‌ و له‌ناوم به‌رن، به‌لام له‌ «باغی هه‌سه‌ن خانی» پیاوه‌کانی ئاغاگان گیرابووینته‌وه‌. ئەوه‌ پاشان بۆیان گیرامه‌وه‌. «سەید بابی» که‌ هات ئاغاگان له‌مال نه‌بوون. تهنه‌گ و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ وه‌رگرمه‌وه‌ و له‌خۆم به‌ست و فیشه‌کم ده‌به‌ر نا بۆ «هه‌باسه‌ کورد» ی چووم تا بیکوژم، که‌چی «سەید محەممەد» پیلی گرتم و نه‌یه‌یتشت دهن، وه‌سه‌ر خوداکه‌ییم ده‌کرده‌وه‌. ئاخ‌ر بۆخۆی ده‌نیو ئەو پیلانه‌دا بوو. له‌ولاش هه‌ر دۆعای له‌و که‌سه‌ ده‌کرد که‌ تووشی ئەو کاره‌ی کردوو. وا ده‌کرووزایه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر حالی خۆم را به‌زه‌ییم به‌و خوێرییه‌ ده‌هاته‌وه‌. تۆ مه‌لی به‌ ساخته‌ ده‌ پال منیان کردبوو و به‌خۆشییه‌وه‌ هه‌ر له‌ خۆیشی ئاشکرا بوو.

ئەو ئاغا و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ پیلانی وایان بۆ ده‌گیرام که‌ هاواری سه‌ر و مال بوو، هه‌یچیش سه‌ری نه‌گرت بۆیان، هه‌موو پووچه‌ل بوو. نه‌ له‌ بوختانپێکردنم ده‌وه‌ستان، نه‌ به‌ ناو‌زپاندنم به‌ دز و تالانچی. خه‌لکیان ده‌ترساند که‌ وێم نه‌که‌ون. داویان بۆ داده‌نامه‌وه‌ که‌ بکوژیم و له‌ناوم به‌رن. شاربە‌ده‌ریان ده‌کردم. بۆیه‌ منیش قه‌تم جامین نه‌ده‌ویست و ئەوه‌ی بۆم کرابا ده‌گه‌لیانم ده‌کرد.

نهوانه نه يانده زانی که له زياديان ده ژيم و چهند که رت ده گهل مردن ده سته ملان بووم سه رباقي نه وهش، سهرم بو که س دانه نواندووه. نه گهر بو شم نه لوابی که له سهر ناحه قی وه ده نگ بيم، نه وه رژی خوی تولی خو مم نه ستاندو ته وه و نه مه يتو وه له سهر دلم بيم يته وه. جا چ ده لين با بلين، چيان بو ناچيته سهر. حه ق ريگای خوی ون ناکا.

داوینکی دیکه ی ناغایان بو له ناوبردنم

ههر دهو ساله دا ده ستیک ئازان و ره ئیس و ده سته و دايره ی ئیران له نه کاو هاتنه شار و جیگای خویان خوش کرد. ههر نهو رژه ش وه کوو پت شوو ده ستیان به کار کرد. نه مانه يتشت جی قوونيان خوش کهن، که شهو داها ت چو وینه سهریان و کردمان به ته قه^۱ نهوان له ژوورین و ئیمهش له دهو روبه ری ئیداره ی. نوکه ری ناغا کانیش به کومه گی وانه وه هاتوون، به لام شه وه و کهس کهس نابینیت، ههر چه ند هه ولمان دا بو مان ده رنه کران. به ناغا وه ت پشته ستوور بوون. تا لای نیوه شه وی ده گه لیان خه ریک بووین، بو مان ده رنه کران. ناچار هه رکه سه چو وه مالی خوی. به یانی نان و چام خوارد

و وه ده رکه وتم بو لای خیابانی. نه وه ندهم زانی دهو ره درام. شازده نه فهر پیاوی مه نگور و مامهش و گهورک، بر دیانم بو شاره وانی. پر بوو له ناغا وه ت. قو لپنج ده ژوورینان کردم. نه وه قو لم به سترا وه،

^۱ سه باره ت بهو گوشاره ی که کاپیتان و هاواله کانی له مه هاباد هینا بو ویا نه سهر پیاوانی حکومه ت تا لهو شاره جی خوش نه کهن، به لگه یه ک له لاپه ره ی ۴۷۶ داندرا وه که تیی دا دله را وکی کار به ده ستانی ده وله ت پشان ده دا و داوا له سه روک وه زیر ده کهن تا به هانایانه وه بچن.

تەماشە دەكەم «پىرۆت ئاغای برازای قەرەنى ئاغای» لىم وەژوورى كەوت و خەنجەرى لىكىشام كە وىرگم بىرې، دەستيان گرت. «سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغای» گوتى: دەستى خۆت لەوہ پىس مەكە! پىشيان گرت و بۆ دەرەوہيان بىر، بەلەم چەند نەفەر ئازان و پىاوى ئاغايان لەسەر دانام. ديسان ئەوہ خەرىكن بۆ «رەزايە» م بەرى بکەن و لەوئى لەناوم بەرن. كەمىك پىچوو ئاغا بلاءوہيان كىر، رەئىسى ئازانىش بە جوئى وەدەر كەوت. «مامە غەنى» ئەو ئىدارەيەى هەلەدەسوورپىنى و ئەویش ئەوہ لەوئىيە.

زۆرى نەكىشا، ئەوہەندەم زانى چوار نەفەر مەللىكە^۱ لە ئاسمان هاتنە خوار و يەكسەر بۆ ئىدارەى وەسەر كەوتن و بە نىوچاوانى گرژوہ چوون دە ديوى رەئىسىوہ. رەئىس بۆخۆى لەوئى نەبوو، بەلەم «مامە غەنى» لەوئىيە. ئەوہەندەم زانى «مامە غەنى» وەپىش ئەفسەرەكان كەوت و هاتن بۆ ئەو ژوورەى كە مەن لىي بەند بووم. بە پىاوى ئاگاكانيان گوت كە قۆلم بکەنەوہ و ئەوانىش كىرديانەوہ. ئەوجار چووينە ژوورى «مامە غەنى». ئىستا لە «مامە غەنى» دەپرسن:

— ئەوہت بۆ گرتووە؟

ئەویش حاشای دەكرد و دەيگوت: ئەمەن نەمگرتووە، رەئىس و ئاگاكان گرتوويانە.

— لەسەر چى گىراوہ؟

— شەو ئىدارەى داوہتە بەر تەفەنگ.

پاشى ئەوہى كە چەند پرسىارىكى دىكەى لىكرى، لىي پرسى:

— كەنگى گرتووتانە؟

— شەو لە كاتى تەفە كىردندا گرتوومانە.

كابرا بە دەنگىكى بلىند هەلەدايە:

— نەخىر درۆ دەكەى، بەيانى تاوبان هەلاتووە و لە چەقى خىابانئ پىاوى ئاغاوت گرتوويانە. ئىتر زۆر بەسەر «مامە غەنى» دا رۆيىشتن و قەسيان پىگوت. ئەوجار ئەفسەرەكان روويان دەمەن كىرد:

— دەگەلى ئاشت دەبىوہ؟ دەبىەخشى؟

منىش كە چاوسوورى خۆم ديوہ و پىشم ئەستوورە، چاوم قوچاند و ...

كە وەخۆ هاتىنەوہ دىتمان لە ئىمە و «مامە غەنى» بەولاوہ، كەس لەو ئىدارەيەيدا نەماوہ، ئەوانەى نۆبەچىم بوون و پىاوى ئاگاكان بوون، رايانكردوہ. پاشى قەسەكىكى زۆر بە منيان گوت تۆش بچۆوہ مالى و بچەسىوہ و جا لەوئى وەدەر كەوتىن. ئەوان سواری ماشىن بوون و رۆيىشتن. كە هاتمە خىابانئ تەماشە دەكەم پەرە لە خەلك و هەموو هاتوون سەيرى مەكەن. با ئەوہش

^۱ مەبەستى ئەفسەرى رووسەكانە.

بَلِّیم که ئەوکارە که کردوووە و شەوێ چووم دەگەڵ ھاوآلەکانم ئیدارەى ئاژانمان داووەتە بەر - تەفەنگان، (کۆمەڵە) هیچ خەبەرى نییە، لەخۆمانەووە ئەو کارەمان کردبوو. ئەماندەویست که حکومەت جێ خۆش بکاتەووە و ئاغاوەت بەهێز ببەووە و دیسان زۆلم و زۆری بکەن. گەلیک کار (کۆمەڵە) خەبەرى نەبوو که دەمانکرد چونکە سیخووری زۆر تێخزابوو.

گرتنى ئیدارەى پۆلیس و کوشتنى ئاژانەکان

ئەو «قازی» گەرەکی بازاری بە من ئەسپاردوووە و شەو تا بەیانی لەوێ کیشکێ دەکیشم و ئاگام لە بازارە. بە شەو لە بازارم و بە پۆزیش دەنووم. زۆری کیشایان کەم، پۆژێک که هاتبوووەوە مآل و لە خەوێکی قورسدا بووم، خورشید هات راپیەپاندم و گوتی لەتێو شار تەقەیه. راست بوومەووە و چوومە خیابانی. لەوێ پرسیم و گوتیان که «عەزیز خانى کوپى گەنجالی بەگى» لە خیابان نوتقى کردوووە و بە فەرمانداری گوتوووە که دەبێ لە شار برۆی! عەلەم چوو بوون بۆ ئیدارەى شارەوانى و ئەو ئاژانى دەتێو ئیدارەى دابوون، هەموویان کوشتبوون. دەو نێوەدا «عەبدوللای کوپى

ئیدارەى پۆلیسی سابلاغ

مینە خالندى» کوژراوە و بە کوشتنى عەبدوللای، خەلکەکه هەموو ئاژانەکان دەکوژن و پەنسی ئاژانیش را دەکات.^۱ بۆ لای ئیدارەى چووم تا بزانم چ بە چییە! تەماشام کرد ئیدارە دارى لەسەر بەردى نەماوە. لە ژووری ئیدارەى هەشت-نۆ

^۱ ئەو رووداوە بە بەربلای و بە وردەپێشالەووە لە سەرچاوە میژوووییەکاندا باسی لیکراوە. تێو بۆ وەدەستەینانی زانیاری زیاتر دەتوانن سەردانی ئەم سەرچاوانە بفرمون: کتییى (کورتە میژووی بنەمالەى قازى لەویلاپەتەى موکری - نووسینی: خەلیلی فەناحی قازى - وەرگێڕ و ئامادەکار: حەسەنى قازى ل: ۱۱۳ کتییى: جمهورى ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیکلتۆن - وەرگێڕانی: سید محمد صمدى ل: ۵۰ کتییى: ئالەکووک، نووسینی: غەنى بلووریان، کوکردنەووەى و ئامادەکردنی: حامید گەوھەرى ل: ۲۴ کتییى: میژووی کورد لە سەدەى ۱۹ و ۲۰ دا، وەرگێڕانی: محەممەد ریانى، چاپى یەکەم، ل: ۲۶۴

که لاکه ئاژان له گۆرڤی کهوتوو. میز و سهندهلی ئیداره‌ی تیکوویک شكاوه و له هه‌ساری فریدراون. پاشان چووم بۆ لای ماله‌ عه‌بدو‌ل‌لای. گوتیان مه‌یته‌که‌یان بر‌دۆته‌وه‌ مالت. دیتیم که عاله‌میکێ زۆر کۆبوته‌وه‌ و هه‌مووشی کاسب و کوسووبه‌. بۆ لای تاو‌به‌پان مه‌یتی عه‌بدو‌ل‌لامان به‌ گۆل سپارد و گه‌پاينه‌وه‌ شار. ته‌ماشام کرد ئه‌وه‌ چه‌ند ئه‌فسه‌ری پرووس له‌به‌ر ده‌رکی ئیداره‌ی راوه‌ستان و له‌ کوشتاری ئه‌و ئیداره‌یه‌ ده‌پرسن. بریک له‌ ده‌و‌روبه‌ری ئیداره‌ سووپانه‌وه‌ و سواری ماشین بوون و پ‌و‌یشتن. منیش بۆ لای مالت گه‌پامه‌وه‌. که چوومه‌وه‌ مالت ده‌بینم ئاژانیک له‌ ژوورڤی دانیشتوو. خورشید گوتی:

— نه‌که‌ی عاجزی که‌ی، زیاد له‌ هه‌موو ماله‌کانی ئه‌و شاره‌ی، خۆی ده‌ماله‌ ئیمه‌ هاو‌یشتوو. ئاژان نیوی «غولام حوسین» له‌پیشدا زۆر ده‌ترسا و منیش دل‌خۆشیم داوه‌ و ئه‌هوه‌ن بۆوه‌. گوتیم ترست نه‌بی، به‌ریت ده‌که‌م بۆ میانداو. دوو پ‌و‌ژ پامگرت پاشان ماشینم بۆ گرت و تا چایخانه‌ی «گویتکه‌په‌»^۱ ده‌گه‌لی چووم و له‌ویش را په‌وانه‌م کرد.

کۆبوونه‌وه‌ی هه‌موو سه‌رداری عه‌شایری موکریان بۆ له‌ناو‌بردنم

چه‌ند پ‌و‌ژ پ‌یچوو، پ‌و‌ژیک ته‌واوی ئا‌غا‌وه‌ت له‌ هه‌موو تایفه‌ی عه‌شایر، ده‌سته‌ده‌سته‌ ده‌پ‌و‌ژن بۆ کۆنه‌ فهرمانداری. که‌س نازانی چ باسه‌ و ئه‌وه‌ی خه‌به‌ریشی هه‌یه‌ ده‌نگ ناکات و به‌ که‌س نالت! هه‌ر ئا‌غایه‌ و چه‌ند نۆکه‌ر و پ‌یاوی به‌چه‌که‌وه‌ ده‌گه‌له‌، هه‌مووشی سه‌ردار عێلن که‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ دان له‌ فهرمانداری. سابل‌اغ هه‌موو سه‌ری سووپ ماوه‌. منیش ئه‌وه‌ له‌ دوکانی «وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌م‌چی»^۲م، تفه‌نگم چه‌خماخی کار ناکات، داومه‌ چاکێ کات، دوو پ‌و‌ژه‌ له‌کنیتی. تفه‌نگی «په‌حمانی کیانی»^۳م به‌ ئه‌مانه‌ت وه‌رگرتوو تا هینه‌که‌ی خۆم وه‌رده‌گره‌مه‌وه‌. ئه‌وه‌ هه‌ر ئا‌غا‌وه‌ته‌ تیکداوین و ده‌پ‌و‌نه‌ لای «قه‌ره‌نی ئا‌غای مامه‌ش»^۴ و سه‌ردار عێله‌کانی تر. ئه‌وه‌نده‌م زانی «سلیمانی په‌سول ئا‌غای مه‌نگور» هاته‌ به‌ر دوکانی وه‌ستا محهممه‌د و به‌چاو ئیشاره‌ی کردم گوتی:

^۱ گوندیکه‌ له‌ ۱۴ کیلۆمێتری باکووری پ‌و‌ژه‌ه‌لاتی مه‌هاباد و له‌سه‌ر پ‌یگای میانداو هه‌لکه‌وتوو. له‌ سالی ۲۰۱۷ بوو به‌ شار.

^۲ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر ژبانی خوالیخۆشبوو وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌م‌چی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۵ دا بخویننه‌وه‌.

^۳ قه‌ره‌نی ئا‌غا کوری محهممه‌د ئا‌غای مامه‌ش و گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی مامه‌ش بوو. به‌ هۆی هیز و پ‌ینگه‌ی کۆمه‌ل‌به‌تیانه‌وه‌، نیوانی زۆر ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی ناوه‌ندی خۆش بوو. له‌ سه‌رده‌می پ‌یش دامه‌زراندنی کۆمار که‌ ده‌وله‌ت بۆخۆی نه‌یده‌و‌ێرا و نه‌یده‌توانی له‌ سابل‌اغ حکومه‌ت بکات، داوای له‌ قه‌ره‌نی ئا‌غا کرد که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ که‌ هه‌مووی چه‌کداریان هه‌بوون، ئاسایشی سابل‌اغ به‌ده‌سته‌وه‌ بکرن و قه‌ره‌نی ئا‌غاش وه‌ک فه‌رماندار خۆی بناسین. فه‌رمانداریی قه‌ره‌نی ئا‌غا چه‌ند مانگیک زیاتری نه‌خایه‌ند و له‌زیر گوشاری پروسه‌کان گه‌پا‌یه‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خۆی له‌ نه‌لۆسن.

وهره. رهنگی تیکچوووو و پشووی سوار بوو، گوتی:

— برؤ خۆت قوتار که ئیستا دهگیرئ.

ئوهوندهی گوت و بهپهله گهراپهوه لای ئاڭاکان. منیش چوومهوه مالتی. خورشید گوتی:

— بو وا تیکچوووی؟ دیسان چ باسه؟

— هیچ نییه و بیتخه م به.

تهواو قوونم دانه دا، ئه وهندهم زانی «حه مه دی وسوو کوتکه ی» به سواری له بهر دهرکی
حه ساری هه رام ده کا:

— حه مه د، کوره حه مه د، زوو وهره گیرای!

له په نجه ره وه ته ماشام کرد ئه وه له شکرک به ره و ماله من دین که لای که م ۲۰۰ نه فەر پیاوی
ئاڭایان ده بوون. بیجگه له و له شکره، چهند ئه وهنده منداله ورکه به دوویانه وه. به په له هاتمه خوار
و حه مه د گوتی: سواری پاشته رکم به. سوار بووم و پفاند می بو ماله «حه مه مه دی غولامی
قه ساب» ی. من با له وی بم!

له شکر پیاوه کانی ئاڭاوته و عه شایری ده چنه بهر مالتی، له دووره وه هه را ده که ن: حه مه دی
مه ولوو دی و هه در که وه! خورشید ده لئ: له مال نییه. سوور ده زانن له مال نیم، به لام ۲۰ نه فەر
ده پۆنه ژوور و ته ماشا ده که ن من له مال نیم و به قوونی خویان داده ده ن و ده پۆن. له ولشه وه
ده ستیک له شکر ده پۆنه ماله «سه ید حه مه مه دی سه یدی»، ئه ویش راده کات بو «حه مامیان» مالتی
«حاجی بایز ئاڭای دیبۆکری» که ئاشنای «حاجی سه ید په حمانی» باوکی بوون. ئه ویش با له
حه مامیان بئ!

ئیستا که ئیمه ده گیران نه که وتووین، «قه ره نی ئاڭای مامه ش» ئه مری کردوو که «ئه وانه له بن
هه وران بن بیاندۆزنه وه و به زیندووپی ده مه وه ئنه وه». وه ک دال لیمان ده گه رین. ئه وه به ته نیم
و هاواله کانیشم به ده وره وه نین. ئاخو نه مه ده زانی ئه وه هه موو عه شایره ته نیا بو من و «سه ید
حه مه مه دی سه یدی» له شکران کیشاوه! له ولشه وه خه می مال و منداله کانم بوو که نه کا شتیکیان
به سه ر بینن. ئه و پۆزه تا شه وم لیداهات، شه قم برد. که تاریکی داهات، «سه ید حه مه مه دی
نیسحاقی» خوی و چهند نه فهری دی هاتن و گوتیان:

— ده بئ برؤی خۆت دهر باز که ی ده نا له ناو شار بمینتوه ده گیرئ!

— گه ر ئیستا، لیره بگیریم له شار وه ده ر ناکه وم. ئاخو برۆمه کوئ؟

- «شیخ لەتیف» لە عێراق رای کردوو و هاتۆته «سەردەشت»^۱. برۆ بۆ لای ئەو و ماوەیهک لەوێ به با بزاین ئاخری به کوێ دهگات.
- دوو پوژان خۆم خاقلاند و له جیگای خۆم نه‌بزووتم، لای نوێژی‌شتوان بوو که حوسینی زیرینگه‌ران خۆی و چه‌ند هاوایی هاتن و گوتیان:
- بۆ هیچ کوێ مه‌پۆ، ئەوه چه‌ند ئەفسه‌ری عه‌رووسان هاتوون و ده‌یان‌ه‌وێ پرۆنه لای «شیخ لەتیف» له سەردەشتی، باسی تۆمان بۆ کردوون و گوتیان‌ه چه‌ند پوژان خۆی وه‌ده‌ر نه‌خات و خۆی راگرێ تا له‌و سه‌فه‌ره ده‌گه‌رێنه‌وه.
- ئەوه بابیشم هاتۆته لام و ده‌لی:
- ده‌بی هه‌ر ئیستا برۆی تا ده‌گیر ئا‌غاوه‌تان نه‌که‌وتووی، تا پووس ده‌چه‌نه سەردەشت و ده‌گه‌رێنه‌وه، ئا‌غاوه‌ت کاری خۆیان ده‌که‌ن و ده‌تگرن و سه‌رت تیدا ده‌چی و پشتم ده‌شکێ با وه‌ک «په‌حمان»ی نه‌تۆشم له‌کیس نه‌چیت. ئیستا نا‌رۆمه‌وه تا نه‌تۆ به‌رێ نه‌که‌م!
- به‌هه‌رحالێک بێ، با‌ه‌مان لاوانده‌وه و هێورمان کرده‌وه جا نه‌ویان به‌رێکرده‌وه مانی. به‌ قسه‌ی

له راسته‌وه: که‌سی دووه‌م عه‌لی یاوه‌ر یا عه‌لی په‌هه‌ر که ده‌بیته ژن‌بای کاپتان - که‌سی پێنجه‌م که سمیلێکی که‌وره‌ی هه‌یه کاک حه‌مه‌دی و سوو کوته‌یه و که‌سی چه‌ته‌م کاک مه‌تلیب ماملێیه و که‌سی ئاخ‌ر کاک سه‌دیق په‌هه‌ر (مه‌لا په‌هه‌ر).

^۱ نه‌مر (شیخ لەتیف به‌رزنجی) کو‌ری نه‌مر (شیخ مه‌حموودی حه‌فید، پاشای کوردستان)، له مانگی (ئۆکتۆبری سا‌لی ۱۹۴۳) هاتۆته سەردەشت و بۆ ماوه‌ی چه‌وت مانگان له‌و شاره‌ ماوه‌ته‌وه. به‌وێته ئەو پروداوانه‌ی کاپتان باسیان ده‌کات له مانگی که‌ل‌پ‌زانی ئەو سا‌له‌ پرویان داوه.

حوسپنی زېږينگه ران و هاوالانم کرد و ههرچونتيک بې شەش پوژى دیکەش تاقەتم هینا و نه بزووتم. سەرى شەش پوژى ته مەشام کرد «سەيد پیره» و «عەبدوللاى خالى» خەبەريان بۆ هينام که:

— دەرکەوه، پروسەکان لە سەردەشت گەراونەوه و یەکسەر چوونە مزلێ قەرەنى ئاغای مامەش، که لەوێ وەدەرکەوتن، بە ئیمەیان پاسپارد که بە تۆ بلیین وەدەرکەوی. جا مزلێ قەرەنى ئاغای دە ماله «جوسپنی حەمەى نالەند»یدا بوو. حوسپنی حەمەى نالەندى بۆگتپرامەوه گوتی:

— کاتیک زانیم سێ نەفەر ئەفسەرى پروس هاتن و یەکسەر وەسەر کەوتن بۆ دیوی ئاغای. پێانگوت که تۆ چیت داوه لە حەمەدى؟ بۆچی خەریکی بیگری؟ ... ئەوجا وەدەرکەوتن. بەیانى زوو قەرەنى ئاغای لەشار وەدەر دەرکەوتى و دەچیتەوه مالى خۆی. لەوێ نەخۆش دەرکەوت و هەر ئەو نەخۆشییه بوو که پێیهوه نووسا و کوشتی^۱. ئەوه بوو که ئاغاوت زراویان چوو و شاریان چۆل کرد. ئیتەر ئەو هەر و گیفەیان نەما. جاروبار ئاغای دەرەتەتە تێو شار و وەک تۆبەکاران سەریان دادەخست و نەزەریان نەدەکرد.

ناکۆکی و ناتەبابی سیاسى دە (کۆمەلە)دا

لەو بەینەشدا ئەوه (کۆمەلە) شتواوه چۆن! ئەوەندەى سیخوورى تێخزاوه نەبیتەوه. «قازى تەها» ئیویک دەگەڵ «عەزیز زەندى» و چەند نەفەرتیکى دى بەربوونە گیرەشتواندن. لەلایەک «مەلا پەحمانى سەدرولعولەما» شەوانە لە مالان کۆبوونەوه دەکات و لەلایەکی دى «مەحمودیان»^۲ خەریکی جولانەوه یەکی دیکەیه. ئیمەى تەبەقەى هەرە خوارەوه یا بە قەولى دەولەمەندى سابلأغى که بە ئیمەیان دەگوت «پەرچالە»، ئیمەى بێسەواد، دەو ئیوهدا سەرەگیرەمان گرتبوو. کامیان زوورپناى باش لێدایا وەدووى دەرکەوتین. «قازى محەممەد» تازە داخیلى (کۆمەلە)

^۱ لە پوژنامەى "کوردستان" ژمارە ۳۲ لاپەرەى ۴ لە قونچکچیکى بچووکدا هەوالی مەرگی قەرەنى ئاغای بۆلەو کراوەتەوه. که پوژى مردنەکەى نووسیه ۱۳۲۵/۰۱/۱۴ ساعەت ۱۲ نیوەرۆ. بەو پێیه ئەم رووداوهى کاپیتان دەگتپرتەوه (پەنگە) دوو- سێ پوژ بەر لە مەرگی قەرەنى ئاغای بووین.

^۲ مەبەستى بەرپر "غەفور مەحمودیان" ئەو که ئەویش یەک لە دامەزرێنەرانی (حیزبى ئازادى کوردستان) بوو که پاشان دەگەڵ عەزیز زەندى (عەزیز ئالمانى) لەو حیزبه جیا بوونەوه. لە داهاوتوشدا دەگەڵ (کۆمەلەى ژ.ک) تیکەڵ نەبوو و کەوتنە پکەبەریان. کۆمەلەیک دەنگۆ لەسەر هۆکارى کوشتنى بەرپر مەحمودیان هەیه. ئەو قەتڵە یەک لە هەرە رووداوه قسە لەسەرەکانى سەردەمى کۆماره که لە لاپەرەکانى داهاوتودا، کاپیتان پەردەى لەسەر لادەدات. هەرەها لە زۆر بەلگە و دەقى مێژوویدا و لە زمان ئەو کەسانەى که بەرپر سيارەتییان لە کۆماردا هەبوو لەسەر ئەو باسە دواون. بۆ غوممه پروانته: کتیبى ژيان و بەسەرھاتەکانى عەبدولپەرەحمانى زەبیحى (ماموستا عولەما) نووسینی عەلى کەرىمى - نامەى کاک یوسف ریزوانى لە لاپەرەى ۳۹۵. هەرەها سەرچاوهى پەرەوێزى ژمارە ۲ که لە ژێرەوه داندراوه.

ببوو و ههركهسه ههول ديدات بو لای خوئی رایبکیتش.

تیمه ی بیسهواد که یه کجار زوریش بووین، له تئو خۆماندا کۆبوونهوه مان کرد و پامان هاته سه ر نهوه که چهند نهفهر له لایهن تیمهوه بچیته پهزایه ی لای کۆنسوولی پروسان و پیتیان بلتی که تیمه نهو کۆمه له یه مان ناوێ که نهو خه لکه خهراپه ی تئخزاوه و سه ریان له خه لکیش شتواندوه، خۆمان حیزبکی دی تهشکیل ده دهین. نهوه ناشوێرین له بهر عاله می ناوی «حیزبی توده» ده رپرین چونکه نهوه ی ده کۆمه له دا بوو به شی هه ره زوری زراویان له «توده» چوو بوو. وایان بر دبوونه میتشکیوه که «توده» دین و ئیمانی نییه و خوا نانسێ و پروپانتیکی زۆر دهو حیزبه دا جیگیره.^۱

«حه سه نه شهل» و «باقی» ی برای و دوو نهفهری دی چوون بو پهزایه ی بو لای کۆنسوولی و لهوێ قسه یان دهگه ل کۆنسوولی کردبوو. کۆنسوول لێی پرسیبوون که:

— مهحموودیان و دهگه له؟

نهوانیش پیتیان وابوو گهر بلتین دهگه لمانه کاری باش دهکهن و وهلامیان دا بووه:

— به لێ به لێ، دهگه لمانه.

هه رچهند هیشتا «مهحموودیان» نه هاتوته کایه وه، به لām «حاجی» وایزانیوو «مهحموودیان» لای پروسان زۆر به پرتزه، به باشی زانیوو که بلتی نهویشمان دهگه له تا بهشکوو پروسه کان پشتیوانیمان لێ بکهن. نه دی پاشی نهو قسه یه، کۆنسوول زۆر مبالات بهو وهفده [نوێنه رانه] نه دا بوو و گه رانه وه بو سا بلاغی. خوئی خوئی که کۆنسوول گوئی به مهحموودیانو دهگه له، جا هه ر نهو شه وه چهند نهفهر چوون بو لای «مهحموودیان» و هینایان بو کۆبوونهوه ی و هه ر نهو شه وه ش «مهحموودیان» بوو به سه روکی نهو حیزبه و نهویش «مهحمه دی یاهوو» و «عه زیز زهندی» و «قازی سهید تهها» و هه موو نهو ... له دهووری خوئی کۆکرده وه. تیمه ش هه موو له «قازی مهحمه د» ی هه لکه راینه وه و زۆر باش پشتی «مهحموودیان» مان گرت.

چهند شهوی نه کیشا که حیزب بوو به دوو قۆل. لای «قازی مهحمه د» ی هه موو نهوانه بوون که کۆمه له یان پیکه وه نابوو و دهسته ی «مهحموودیان» یش نهو ... بوون و تیمه ی بیسهواد و نه زانیش چونکه کۆنسوول گوئی به «مهحموودیان» و دهگه له، له پشتیان بووین. دهسته ی «مهحموودیان» زۆر له دهسته ی «قازی مهحمه د» به هیزتر بوو، چونکه په جاله هه موو دووی «مهحموودیان» بووین. زۆر شهوی وا بوو به یه ک هه لده پرتزاین.

شهوانه «مهحموودیان» به سه ر هه موو گه ره که کاندایه سوو راوه. «مهحمه د یاهوو» خوئی

^۱ مامۆستا محهممه دی سه مه دی له کتییی تاریخ مه هاباد له زمان مامۆستا مه لا قادر موده په سی له نامیلکه ی (ژ.ک چ بوو؟ چی دهووست؟ و چی لێ به سه رهات؟) دا له لایه په ی ۱۰۷ باسی نهو پرووداوانه و نهو حیزبه دهکات که وهک به پرتزیان باسی دهکات له مانگی سه رماوه ی سالی ۱۳۲۰ ی هه تاوی پروویان داوه.

ئېمەش پشتمان له «قازی کردوو و پالمان وه «مەحموودیان» هوه ناوه. بهو جوړه چەند پوژتیکي کیشا له پېر دېتم لای نیوه پوځیه «سەید محەممەدی ئیسحاقی» هاته مالتی و گوتی: «قازی» دەلێ بێت بۆ لام. ههستام دهگه‌ڵ «سەید محەممەد» ی چووم بۆ مەحکەمە ی. که وه ژوور که وتم دېتم «قازی» خۆی و کچیکي چووکه ی له وه تاغی مەحکەمە ی دانیشتبوون. سلاوم کرد و گوتی دانیشه. پاشی گله ییه کی زۆر گوتی:

— ئێستا نهوه وه دووی «مەحموودیان» ی که وتووی؟ حیزبی توده تان پیکه وه ناوه؟ ئاخر چۆن نه‌تۆ نازانی «مەحموودیان» به قسه ی ئینگلیسه کان نه‌و ئازاوه به ی ناوه ته‌وه؟
زۆری له‌و قسانه ی پێگوتم و یه‌ کجار زۆر به‌ سهرم پوځی، به‌ لام هیچ دلم به قسه‌ کانی نه‌رم نه‌بوو و هه‌ستام و خواحافیزیم لێکرد و ده‌گه‌ڵ «سەید محەممەد» ی وه‌ده‌ر که‌وتین. له‌ پێگا هه‌ردوو کمان گومان قازی راست ناکا، «مەحموودیان» خاوتنه. هه‌ر نه‌و شه‌وه له‌ گه‌ره‌کی «مزگه‌وتی سوور» کو‌بوونه‌وه بوو و عاله‌میکي یه‌ کجار زۆری لێبوو. «مەحموودیان» پێشنیاری کرد که:

— کاتیک قازی بۆ نوتق کردن وه‌سهر کورسی که‌وت، پیلی بگرن و دایه‌زێتن.
نه‌وه‌نده‌مان زانی، «عه‌لی»^۱ پیاوی حه‌مه‌ده‌مین موعه‌ینی هات و به‌ سرتە به‌ گوتی «مەحموودیان» یدا شتیکي گوت و یه‌ کپێ «مەحموودیان» راستبووه و ده‌گه‌ڵ «عه‌لی» پویشتن. ئېمەش سێ نه‌فهر وه‌دووی که‌وتین و چه‌لێش نازانین نه‌وه چ باسه! چوینه مالتی «حەمه‌ده‌مین موعه‌ینی». ده‌گه‌ڵکو وه‌ژوور که‌وتین ته‌ماشامان کرد چوار نه‌فهر نه‌فسه‌ری رووس له‌وین و ده‌ستیان له‌ ده‌ستی «مەحموودیان» ی نا و چوون بۆ وه‌تاغیکي دی. ئېمەش نه‌وه له‌ وه‌تاغیکي دیکه‌ چاوه‌روانیانین بزانیان کو‌بوونه‌وه که‌یان به‌ کوێ ده‌گا. پاشی زیاتر له‌ سه‌عاتیک، له‌ قسه‌کردن بوونه‌وه و «مەحموودیان» به‌ که‌یفخۆشی و دمه‌پیکه‌نینه‌وه له‌ دیوه‌که‌ هاته‌ دهر و گوتی با پوژین. له‌ پێگا که‌ ده‌رویشیتین هه‌ر جیفرکی له‌ خۆی ده‌دا و به‌ خۆشحالییه‌وه قسه‌ ی بۆ ده‌گێرینه‌وه که‌ چۆن نه‌و نه‌فسه‌رانه‌ لێ پازین و زۆر شتیان قه‌ول پێداوه. نه‌وه‌نده‌ به‌ده‌ق و به‌ده‌ماخ بوو نه‌بێته‌وه. ده‌و عانه‌شدا که‌ قسه‌ ی بۆ ده‌کردین دېتمان نه‌فسه‌ره‌کان به‌سواری ماشین به‌لاماندا تێپه‌رین و ده‌ستیکیان بۆ «مەحموودیان» ی هه‌لێنا و چوونه‌وه بۆ «میانداوا» ی. شه‌و دره‌نگی کردبوو بۆیه «مەحموودیان» مان تا به‌رده‌رکی مالتی برده‌وه و ئېمەش هه‌ر که‌سه و بۆ مالتی خۆی. جا له‌ پاشی نه‌و کو‌بوونه‌وه یه‌ را «مەحموودیان» وه‌خۆ که‌وت و هه‌ڵده‌سوورا وه‌ک باده‌وه، هه‌دادانی نه‌بوو. چەند شه‌ویک دواتر له‌ فه‌رمانداری «قازی» نوتقی بۆ عاله‌مێ ده‌کرد،

^۱ وه‌ک ئامین خانم و په‌ری خامی موعه‌ینی وه‌لامیان دامه‌وه نه‌و کاک عه‌لی یه‌ میرزا و قه‌لهم به‌ ده‌ستی باوکیان بووه.

«مەحمودیان» ئەمری کرد که دەبێ برۆین بۆ ئەو کۆبوونەوهیە و گێڕەشتۆتێ بکەین. رەجالە کۆبوو و چووین. ئەو شەو زۆری ئەمابوو کە پیکوهریین. «قازی» هێدی و لەسەرەخۆ بوو، دەرگەڵ ئەوانە لەدەرەوی بوون، لە شلییان دا و بلۆهیان کرد، دەرنا زۆر پیس دەشتا. ^۱ بۆ بەیانی لە چایخانە بووم و «حەبیبە زەرد» هات و گوتی:

— وەرە ئەو «نەماز عەلی یۆف» ^۲ تۆی دەوێ.

منیش «نەماز عەلی یۆف» ناناسم و زۆرم پێ سەیر بوو کە ئەفسەرێکی ڕووس ئەمنی بۆ چییە؟

پرسیم:

— چ کاری بە منە؟

— نازانم، هەستە وەرە.

دەرگەڵی چووم و دیتم «نەماز عەلی یۆف» لەبەر ماله «بارۆن»ی دەهات و دەچوو. سلاوم کرد و دەستی دەرناو دەستی نام و بە قسەکردن هەلکشاین بۆ لای گاراج [گەرچ - Garage - تێرمینال]. داوای لێکردم کە مەرنامەهێ حیزبەکە خۆمانی بۆ بەرم، بەلام بۆی تەرجومە بکەم بە زمانی ئازەربایجانی. چووم لە گەرەکی بازار ئەو جێگایە لێی کۆدەبوونەوه، «هاشمی گەرمینی» کاتبی ئەو گەرەکە بوو، پێمگوت و مەرنامەهێ بە زمانی ئازەربایجانی نووسی. مەرنامەهێ هەر ئەو مەرنامەهێ «کۆمەلەی ژێ - کاف» بوو، بەلام «یاھوو» چەند شتی لێ زیاد کردبوو. لەو چەند شتانە یەکیان ئەو بوو کە:

(ئیمە خیانت بە مەعمورەکانی سیاسی شۆڕەوی ناکەین) و چەند شتی تر. مەرنامەم دا بە ئەفسەرەکە و دەرناو لێ نا و هات کە بڕوات، ڕووی تێکردم و ئەوئەندە پێگوتم:

— تۆ لەو حیزبە بکێشەوه!

ئەوئەو گوت و سوار ماشینی بوو و ڕۆیششت. منیش زوو چووم چەند هاوالتیکم خەبەردار کرد

^۱ دەقی ئەو ڕووداو بەرێز قادر مەحمودزادە ناسراو بە (دوکتور ئاسۆ) لە بیرەوهریهکانی خۆیان دا بە وردی باسی کردوو کە ڕیک بەو چەشنە دەگێڕتەوه کە کاپیتان باسی دەکات. ڕواننە خاطرات زندگی پرماجرایی دکتور آسو، نووسینی: دکتور قادر محمودزادە (آسو): ل: ۱۴۰

^۲ سەبارەت بەو ئەفسەرە ئازەرییە ئەرتەشی سووری شۆڕەوی زۆر گوتراوه و کەم ناسراوه. دوکتور ئاسۆ لە سەرچاوهی سەرەوه دا و لە لاپەرە ۱۲۸ ئاوا باسی دەکات: (سەروانتیک دەزگای (چکا) بوو، هەرچی ویستبای دەیکرد، دەستی لە هیچ جینایەتیک نەدەپاراست! هەرکات ویستبای کەسێکی بێسەرەوه، دەتدیت کە جینایەتیک ڕووی دەدا. ترس لە نەماز عەلی یۆف دە لەشی هەموو کەسدا هەبوو. هەرکات سەروان تەواریش مۆرە لە کەسێک کردبای بە توندی دەرگەڵ کەسێک دوابا، پۆژی گەشی لێ پەش دەکرد). ئەو ئەفسەرە ۲۵ سالی تەمەن بوو. وەک لە بەلگەکاندا باس دەکری پیاویکی توندەخوو و کەمدۆی بوو. ئەو بەرپرسیارەتی ئارامی و ئاسایشی ناوچەیی مەهاباد و میانداوای بەدەستەوه بوو بەلام، بێکەیی سەرەکی و شۆینی ژبانی لە میانداو بوو. ڕواننە کتیبی: جمهوری ۱۹۴۱ کوردستان - نووسینی ویلیام نیگلتن - وەرگێڕانی: سید محمد صمدی ل: ۱۲۰

که ئیش بهو جوړه‌یه. حه‌بیه زهره‌د گوتی:

— نه‌وشو قه‌راره له مزگه‌وتی هه‌باس‌ئاغای هه‌موو گه‌ره‌که‌کان کو بینه‌وه. جا گهر به باشی بزائن، کاتیک مه‌حموودیان یان هاواله‌کانی چوونه سهر کورسی بو نوتق کردن، په‌لپیان پنده‌گرین و لپیان ده‌شپوینین.

نه‌و شه‌وه وهک شه‌وه‌کانی دی چووینه کو‌بوونه‌وه. له‌و کاته‌دا که «قازی ته‌ها» له‌سهر مینه‌هر گهرم داهاتبوو و نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوتنه‌وه، چوومه پيشی و قولیم گرت و هینامه خواره‌وه. «حه‌بیه زهره‌د» چوو جیگای نه‌و و عاله‌می تیکه‌یانند. من و چهند هاوال لپیان وه‌خو که‌وتین و نه‌وه‌ی زانیمان داژداری مه‌حموودیان کومان کردنه‌وه، به‌لام مه‌حموودیان هیشتا نه‌هاتبوو. نه‌و شه‌وه زور به هاسانی لپمان شپواندن و چ گپره و کیشه نه‌قه‌وما و تیمه‌ش بلاوه‌مان کرد و ههرکه‌سه بو مالّه خوی. بو به‌یانن له‌سهر نان و چا خواردن بووم که «عه‌لی چاپچی» هات و گوتی «قازی محه‌ممه‌د» توی ده‌وی. زوو زانیم چ باسه! به‌خوم گوت: نه‌وه نه‌قله‌کانی شه‌وی بیستوه و بانگم ده‌کات و ده‌ستخوشیم لیده‌کات. هه‌ستم چووم، دیار بوو قازی به‌دهق و به‌ده‌ماخ بوو. دیسان پاشی هه‌ندیک گله‌یی کردن و قسه و باس گوتی:

— هه‌سته خوت و شه‌ش که‌س له‌هاواله‌کانت پرؤنه شاره‌وانی [بنکه‌ی پولیس] و به‌سهر شار رابگه، به‌لام له‌خوته‌وه هیچ کاران مه‌که، نه‌وه‌ی من نه‌مرم پیکردی نه‌وه‌بی.

— مووجه‌ی نه‌و شه‌ش نه‌فهره و خوم له‌کوی ده‌کات؟

— خه‌مت نه‌بی نه‌ویشت بو دیاری ده‌که‌م.

هه‌ستم چووم، ده‌گه‌ل هاواله‌کانم شاره‌بانیمان ناوه‌دان کرده‌وه و ده‌ستم‌ان کرد به‌کار و کیشه و گرفته‌کانی شارمان چاره‌سهر ده‌کرد. گهر که‌سیک شکایه‌تی ده‌بوو، ده‌چوو بو لای قازی، قازیش بو منی ده‌نووسی که نه‌وانه بنیره لای مه‌لا شه‌ریان بکات یان نه‌و ئیشه‌ی ناوا لپیکه. منیش بی نه‌مری قازی نه‌ده‌جولامه‌وه و سه‌ربه‌خو کارم نه‌ده‌کرد. زور باش به‌کاروباری شار پاده‌گه‌یشتم و خه‌لکیش و قازیش زور رازی بوون. ئیستا من بوومه داروغه‌ی شار و په‌ئیس‌ی نه‌و ئیداره‌یه‌م که له‌گرتووخانه‌که‌ی گیرابووم و نه‌شکه‌نجه‌یان دابووم و تا سه‌ره‌مه‌رگن تپیاننه‌لدا‌بووم. ئیستا من له‌وی په‌ئیس‌م، خه‌تاکاران ده‌گرم، له‌و ژووره‌یان ده‌که‌م و بیتاوانان به‌رده‌ده‌م.

زوری نه‌کیشا «قازی» نه‌مری کرد که «مه‌حموودیان» بگهر و ده‌گرتووخانه‌ی که. منیش ههر بلپی یه‌ک و دوو گرتم و ده‌ژووریم کرد. چهند گیرای دیکه‌ش گیرابوون. «سه‌عیدی کاکه‌لاچینی» پیایو کوشتبوو، ده‌گه‌ل «مه‌حموودیان» ده‌ژووریکیدا بوون. پاشان «قازی»، «مه‌حموودیان»‌ی شارب‌ده‌ر کرد و بو لای ورمی چوو. به‌داخه‌وه له‌ویش نه‌توار و ئاکاری باش نه‌بوو و ههر به‌قه‌سی ئینگلیسه‌کان ده‌بزوته‌وه.

هاتنی لهشکری سوور بۆ سابلاغ و گاوگەردوونی من لهپیش لهشکری سوور^۱

لیره‌دا چەند شتم وه‌بیر هاته‌وه. له‌مه‌وبەر لهشکری پروسان هاتن بۆ سابلاغ. چەند نه‌فه‌ری (کۆمه‌له‌) گوتیان به‌یانی هوردوی شو‌ره‌وی دێته‌ ناو شار، ئیمه‌ گایه‌ک ده‌ک‌رین، کاتیک له‌شکر گه‌یه‌یه قه‌راغ شار، تۆ گایه‌که‌ له‌پیش له‌شکر سەر بې‌ره و گاوگەردوونیان بۆ بکه و منیش قه‌بو‌لم کرد. دیار بوو ئه‌وان له‌ پاشه‌پو‌ژێ ده‌ترسان و نه‌یانده‌ویست به‌ ئاشکرا گاوگەردوون بۆ له‌شکری سوور بکه‌ن، دوا‌پو‌ژیان له‌پیش چاو بوو. بۆیه‌ خو‌یان نه‌یانده‌وی‌زا ئه‌و کاره‌ بکه‌ن و هاته‌نه‌ لای من تا بۆیان بکه‌م، منیش دوا‌پو‌ژ و موا‌پو‌ژم تیدا نه‌ه‌یشتبو‌وه.

به‌یانی زۆر زوو ده‌گه‌ڵ «عه‌لی ریحانی» و «په‌حمانی زه‌بیحی» بۆ مه‌یدانی ولاغان چووین و گاجوو‌تیکمان ک‌ری و ئه‌وانیش پاره‌که‌یان دا. ده‌گه‌ڵ چەند نه‌فه‌ر له‌ هاوا‌له‌کانم چووینه قه‌راغ شار و چاو‌ه‌پ‌ری له‌شکری سوورمان ده‌کرد تا بگات‌ی و له‌ولاشه‌وه «حه‌بییه‌ که‌چه‌لی قه‌ساب»م ه‌یناوه‌ تا گایه‌که‌ سه‌ر‌ب‌پ‌ری. له‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ زۆربه‌ی ده‌ کۆمه‌له‌دا ئه‌ندام بوون و خو‌یان به‌ ده‌ مانگای زاو نه‌ده‌گۆ‌را‌یه‌وه، که‌س نه‌هات‌بوو بۆ پ‌یش‌وازی له‌ له‌شکری سوور، هه‌مووی ٤٠ یان ٥٠ که‌س له‌ په‌ج‌اله‌ی ب‌یسه‌واد نه‌ب‌ی، که‌سی وای ده‌نی‌ودا نه‌بوو که‌ دموله‌وسیکی پ‌توه‌ب‌یت که‌ کاتیک سه‌ری گایه‌که‌مان سه‌ر ب‌پ‌ری، نو‌تقی‌ک یان چەند قسه‌ی به‌که‌ل‌ک بکات. به‌ حه‌بییه‌ زه‌ردم گوت:

- کاتیک له‌شکر هات و گایه‌که‌ت سه‌ر‌پ‌ری، دموله‌وسی وه‌ت هه‌یه‌ قسه‌ بکه‌ی؟
- با له‌شکر ب‌یت بزانه‌ چ به‌زمی‌کی ده‌گ‌یرم. هه‌ر ئه‌تۆ و قسه‌کردن؟
- ئه‌و له‌شکره‌ نازانن ئیمه‌ ب‌یسه‌واد و نه‌زانین، زمانی ئیمه‌ش نازانن، تۆ ئه‌وه‌نده‌ی که‌ گایه‌که‌ت سه‌ر ب‌پ‌ری ده‌ست به‌ هه‌را و ب‌گره‌ بکه‌ و به‌س.
- ب‌یخه‌م به‌.

لای چ‌یش‌تانی بوو که‌ له‌شکر له‌ «که‌ل‌کی به‌گ‌زادان»^۲ شو‌پ‌بو‌وه و هات گه‌یه‌یه‌ ئاستی ئیمه‌. قه‌ساب و هاوا‌له‌کان گایان له‌ عه‌رزێ دا. گه‌وره‌ی له‌شکره‌که‌ له‌پیش له‌شکر بوو، ئه‌س‌پی تاو دا و وه‌ک گولم‌یخ له‌ ئاستی قه‌ساب راوه‌ستا. «حه‌بییب» زوو سه‌ری گایه‌که‌ی به‌ده‌ستیکی له‌ حه‌وا‌یه‌ راگ‌رت و کردی به‌ گۆ‌ر‌پ‌ه و هه‌را و ده‌یگوت:

^۱ ئه‌رته‌شی سووری به‌که‌ته‌ی سو‌قیه‌ت (شو‌ره‌وی) له‌ پو‌ژی پ‌ینشه‌ممۆ ر‌یکه‌وتی ٦ گه‌لاو‌یزی سا‌لی ١٣٢٠ هه‌تاوی (١٩٤١/٨/٢٨ ز) مه‌هابادیان داگیر کرد.

^۲ (که‌ل‌کی به‌گ‌زادان) ناوی ته‌پۆ‌ل‌که‌ یا گرد‌یکه‌ له‌ ١٠ کی‌لو‌م‌یتری باکووری مه‌هاباد و له‌سه‌ر ر‌یک‌ای مه‌هاباد میان‌دواو هه‌ل‌که‌وتوووه و هه‌رکات له‌ میان‌دواوی را ده‌گه‌یه‌ سه‌ر دوون‌دی ئه‌و که‌ل‌که‌، مه‌هاباد وه‌دیار ده‌که‌و‌ی. ئه‌و گ‌رده‌ نرخی‌کی می‌ژوو‌یی هه‌یه‌.

— سەرى ھىتلىل [مەبەستى ئادۇلف ھىتلىرە] ۋەك ئەو گايە بە نووکی نىزەى سالتى شۆرەوى. بۆى دەۋلەتى شۆرەوى.

قسەى وا جوان و باشى دەکرد نەبىتەۋە، بەداخەۋە ھەمووم بۆ نانووسرىت. ئەۋە ژىنپىرالەكەش ۋەك پىز لەۋ خەلکە و لە قسەکانى «حەبىب»ى دەستى لە حەۋايە. خۆ «حەبىب» پىرانەۋەى نەبوو، وردەۋردە گەرم داھات و ئەۋجار بۆمان ۋەك خۆى لىنەدەھاتەۋە. ئەۋەى لە دەۋرى بوۋىن، تىنمان بۆھات كە بەجورىك بىدەنگى كەين. چەند دەقەيەك لەسەرى پۆيى و پاشان ھەرچۆنىك بىت بىدەنگ بوو جا «ژىنپىرال»ەكە دەستى دادايەۋە و ئەۋجار ئەو نوتقى كىرد. ئىمەش ھارەى لە برەى ناكەينەۋە كە دەلى چى و باسى چ دەكات؟! ئەۋەندە نەبى كە لە قسەكردن قوتار بوو گوتى: موسىقى كوردى لىدەن. ئەۋە لەشكرىش بە سوار و ماشىنسوارەۋە ھەمووى پراۋەستاۋە تا «حەبىب» و «ژىنپىرال» لىبۈنەۋە. ئەۋجار دەستيان كىرد بە شەپپوور و بالەبان لىدان تا چۈۋنە سەربازخانەى. لە شار زۆركەس خۆشيان لەۋ گاۋگەردۈۋنە ھات كە من لەپىش لەشكرى سوور كىردم، دەنگى باشى دايەۋە. زۆر كەسش كۆپ بوون و چاۋيان برواى نەدا بۆ تەماشاكىردن. ئەۋ لەشكرە چەند پۆز لە سەربازخانە بوو و تەننەت يەك نەفەريان نەھاتە ناو شار. پاشى چەند پۆزان بۆ لای ورمى چۈۋن. دىسان چەند پۆزىكى تىۋەرسوۋپايەۋە كە دەستەيەكى دىكە پرووس ھاتن و لە جىگای پرووسەكانى پىشۋو دابەزىن و تا ماۋەيەك مانەۋە. پۆزىك چەند نەفەر لەۋ ھاۋالە كۆمەلەنەم لەدوۋيان ناردم بۆ دوكانى «سەيد عەبدوللای سەيد تەھا»ى. گوتيان:

— ئەۋ پرووسانە خەرىكن بەيانى بار دەكەن، پۆ بۆ لايان و ميوانداریيان بىكە با بىتە مالە «بارۋنى ھەرمەنى».

— چۆنيان ھالى كەم خۆ زمانيان نازانم؟!

— چەند نەفەر كوردى شۆرەۋى سالداتن، ئەۋان كوردى دەزانن. منىش چۈۋمە شۆنەكەيان دوو نەفەر سالدات ھاتن كورد بوون. دەگەليان بەرىۋومە قسان، نە ئەۋان لە من ھالى بوون نە من. ھەلئەك ھەلئەك لەۋپرا گەپامەۋە. گەپام گەپام تا «سەيد بابى»م دىتەۋە. ئەۋ زمانى پرووسانى باش دەزانى و لای «عەبدوللايۋف»ى دىلمانج [ۋەرگىر] بوو. سەعيدم برە شۆينى پرووسەكان و ھالى كىردن. ئەۋان گوتيان ئىمە بۆ ميواندارى نايەين. لە خۆمەۋە گوتم: پازى دەين چەند سەر مەپ بىكرم و بۆيان بىنم؟ قەبوليان كىرد. منىش چۈۋم بە «مستەفاى سولتانى» و بە «ەلى رىحانى»م گوت:

— بابم، ئەۋانە دەلەن ئىمە ميوان نابىن، ئەگەر دلە نەھىشەت يەك دوو سەر گىسك و بەرخ بىكرن و بۆمان بىتنە مزلەكەى خۆمان.

گوتيان بەيانى يان خۆت، يان دوو نەفەر لە ھاۋالەكانت ۋەرنە مەيدان، بۆيان دەكرىن و تىۋەش بۆيان بەرن.

ئەو دارۋغەى شاربم و قازى كردووومى بە پەئىسى شاربانى و حاواندەوہى ئەو شارە لە ئەستۆى منە. سەرم ئەوہندە قالە نەبىتەوہ. لە قسەى قازى دەرناچم و ئەوہى ئەو بلى وا دەكەم. پرووسەكانىش دەزانن كە من دارۋغەى شاربم و دەمناسن بۆيە، ھاوالەكانم ھاتنە لام و ويستيان من ميواندارى پرووسەكان بكەم. پرووسەكان كە قايل نەبوون ميوانداريان بم، بۆ بەيانى چەند سەر بزن و مەر كران و دايان بە من و بۆم بردن بۆ شوئەكەى خويان كە لە تەنیشت ئىدارەكەى ئىمە بوو. كابراى قەرەول پىشى پىگرتم و نەيدەھىشت بچمە ژوورەوہ. پىشم دەگرى و ھەيوانەكان دەگىرپتەوہ. نە من لە ئەو ھالى دەبووم نە ئەو لە من. ھاوالەكانم نارد تا «سەعيد بابى»م بۆ بدۆزنەوہ. نارديان سەعيد ھات و دەگەل كابراى قەرەول كەوتنە قسان و كابرا گوتى:

— دەبى بىروا كاخەزىك بنووسى كە من بە مەيلى خۆم ئەو ھەيوانانەم ھىناوہ بۆ ئىوہ. چوومەوہ ئىداھرى و كاخەزىكم بە «كازم»ى نووسى و دام بە نۆبەچىيەكە و ئەويش ھەراى كرد كابرايەكى دەرەجەدار ھات و كاخەزەكەى داىە، بىرىك قسەيان كرد ئەوچار، ھەيوانەكانيان داكردە ژوورى گاراجى و تىمەش گەراينەوہ. ھەر ئەو رۆژەش ئەوان باريان كرد و چۆنەوہ بۆ ئازەربايجان.

کاتیک که زانیم ئالای کوردوستان له چوارچرا هه‌لده‌کریت!

له و سه‌روبه‌نده‌دا بووین که پروسه‌کان ئالمانیان راو نا و بێرلین گیرا.^۱ «حوسین زێرینگه‌ران» و چه‌ند نه‌فه‌ر له (کۆمه‌له) هاتنه‌ لام و گوتیان ئیستا که بێرلین گیراوه، ئیمه‌ش ده‌بێ جێژن بگرین. پروویان ده‌من کرد و گوتیان تۆ ده‌بێ سه‌ره‌رستی ئه‌و جێژنه‌ بکه‌ی. پاره‌یان بۆ هێنای و هه‌موو پێ و شوێنیکیان نیشان دام، ئه‌وه‌ بکه‌، ئه‌وه‌ وا لێکه، فلانه‌ شت له‌بیر نه‌چی و چی و چی. ئه‌وان له‌ دوا‌پۆژی خۆیان ده‌ترسان و نه‌ده‌هاتنه‌ کایه‌وه‌ و خۆیان وه‌به‌ر چاوه‌ده‌دا. منیش خۆم و ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ری ده‌که‌لمه‌ ده‌ستمان به‌ کاره‌کانی جێژنی گیرانه‌وه‌ی بێرلین کرد.

چووم چه‌ند تۆپ خامی سوورم کړی و وه‌ستایه‌کی نه‌جبارم هێنا، جا له‌ چوارچرايه‌ تاقیکم له‌ نیوه‌راستی خیابان دروست کرد که بلیندایه‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ چراکانی خیابان، پێک له‌سه‌ر بلیندایی چراکان ئالایه‌کی سوورم چه‌قاند. چه‌ند نه‌فه‌ر سابلاگی له‌ زه‌مانی ره‌زاشایه‌وه‌ مۆزیکه‌^۲ و باله‌بان لێده‌ر بوون، ئیستا سه‌رباز نین و له‌ناو شار کار و کاسبی ده‌که‌ن. ناردم خۆیان و موزیکاکه‌یان هێنان. پێنج شه‌و و پۆژ له‌سه‌ر ئه‌و تاقه‌ مۆزیکه‌ و باله‌بان، له‌ خوارووی تاقه‌که‌ش ده‌هۆل و زوورنا لێده‌را و شه‌و و پۆژ شای و زه‌ماوه‌ند بوو.

ئه‌وانه‌ی ده‌ کۆمه‌له‌یدا بوون و جارجار دینه‌ لام و شتم فێر ده‌که‌ن که‌ چ بکه‌م و چ نه‌که‌م و هه‌ر زووش خۆیان ون ده‌کرد، به‌لام من سه‌رم له‌و شتانه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو، ئه‌وه‌ی بۆخۆم به‌ سه‌لاحم زانیای و ئه‌وه‌ی ئاهاوت و ده‌وله‌مه‌ند پێیان ناخۆش با، ئه‌وه‌م ده‌کرد. ده‌و ماوه‌یه‌دا که‌ من دارو‌غه‌ی شاریم، هه‌یچکات له‌ قسه‌ی «قازی» ده‌رنه‌چووم ئه‌و جاره‌ نه‌بێ که‌ ئیجازه‌م لێنه‌خواست. «قازی»ش هه‌یچ ئالێ، نه‌ ده‌لێ باشت کردووه‌ نه‌ ده‌لێ خه‌راپت کردووه‌. ماله‌، له‌و پێنج شه‌و و پۆژه‌یدا ئه‌وانه‌ی ده‌ (کۆمه‌له‌ی ژێ.کاف) دا بوون و به‌ منیان ده‌گوت وابکه‌م و وانه‌که‌م تا جه‌ژن بۆ که‌وتنی ئالمان بگرین، له‌ترسان یه‌کیان بۆ لای ئه‌و شای و زه‌ماوه‌نده‌یدا نه‌ده‌هاتن، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ سیله‌ی چاویان ده‌دایه‌ و تێپه‌ر ده‌بوون، تۆ مه‌لێ ئه‌وانیش به‌بێ ئیزنی کۆمه‌له‌ی هاتبوون منیان فێر ده‌کرد که‌ جێژن بگریم، خۆ (کۆمه‌له‌) هه‌ر خه‌به‌ری نه‌بوو. ئه‌وانیش به‌ غیره‌تی منه‌وه‌

^۱ شاری بێرلین - Berlin پێته‌ختی ئالمان له‌ پۆژی ۱۹۴۵/۰۴/۳۰ (۲۲) خاکه‌لیتوه‌ی ۱۳۲۵ هه‌تاوی) له‌لایه‌ن هێزی هاو‌په‌یمانه‌کانه‌وه‌ گیرایه‌وه، ته‌نیا له‌ بالاخانه‌ی فه‌رمانده‌یی هه‌یتلیر به‌رگری به‌رده‌وام بوو تا پۆژی ۱۹۴۵/۰۵/۸.

^۲ "مۆزیکه" هه‌مان موزیک Music ه. خه‌لکی کۆنی موکریان به‌ ژه‌نباری ئامرازی موزیکیان ده‌گوت: "مۆزیکه‌چی". یه‌ک له‌ کۆنترین هونه‌رمه‌نده‌ مۆزیکه‌چییه‌کانی (ژه‌نباره‌کانی) ئه‌و سه‌رده‌م خوالێخۆشبووان هاشمی مۆزیکه‌چی (فه‌ره‌جی) و مسته‌فای مۆزیکه‌چی (جه‌ننه‌تی) بوون.

^۳ "مالته‌ یا مالته‌" له‌ موکریان به‌تایه‌ت له‌ مه‌هاباد زۆری به‌کار ده‌هێن. به‌ مانای (تۆمه‌ز، تۆ مه‌لێ) که‌ به‌ ده‌م که‌لییه‌وه‌ به‌کاری دێنن وه‌ک: "مالته‌" - "مالته‌نه‌"، ئه‌و ئاوێنه‌یه‌ت بۆ نه‌دامن.

ئەو وێنە بە لە فیلمیک هەلگیراوە کە ئی سەردەمی کۆماری کوردستانە. ئەو کەسە دەهۆلە کە لێدەدات کاک هاشم فەرەجی یە کە بە هاشمی موزیقەچی ناودێر بوو. وێنە بە کێ تریش لە کاک هاشم لە کۆتایی کتێبە کە دا داندراوە.

وێنەیان کێشاین. جا هەموومان بە لیباسی پەسەمی و بە چەکەوێ پراوە ستابووین کە وێنە کەیان گرتین، داوامان لێکردنەو کە بە کدانه لەو وێنە یەمان بدەنەو و بە لێنیشیان دا، بە لām درۆیان کرد و نەیاناردەو. پاشی پێنج شەو و پۆژان شایی و لۆغان و جێژن کۆتایی پێهات. ئەو خامە سوورە ی تاقە کەم هەموو دابەش کرد بە سەر ئەو کەسانە ی واجب بوون، بە لām ئەو ئالā سوورە ی کە بۆخۆم چەقاندبووم نەمپێنا خواری. هەرچەند گوتیان دایگرە و لایبە، گۆتیم نەدانی و گۆتیم دەبێ ئەو ئالā یە هەر لەوێ بیت با ئەوانە ی دەبێ چاویان پێی کۆتیر بیت و دلایان پێی بتۆقی، ببینن. بۆیە ۱۰ پۆژ دواتریش ئەو ئالā زەلامە لەو شوێنە لارەلاری بوو. فکری ئەوێم کرد کە نەکا دەهۆلەمەند و پیاوی ئاغاوەتان بچن دایگرن، بۆیە بەدزییەوێ کێشکچیم بۆ دانابوو تا کەس تخوونی نەبێ، باش بوو کەس نەترە ی نەبوو بەلایدا بروت.

سەری ۱۰ پۆژە ی لە مالتی لەسەر نانخواردن بووم دیتیم «وەستا بڕایم» کە یەکەمین هاوالتی

ئەوکارانەیان دەکرد و دەیانزانی من گۆی نادەمە (کۆمەلە) و ئەو ی دەهۆلەمەند و ئاغاوەت پێیان ناخۆش با دەمکرد. شتی زۆر سەیر و سەمەرەم دەکرد، بە لām هەمووم بۆ نانوو سێ، دەست و پلێکی وام نییە تا بە تەواوی و بە پێکۆو پێکی بیاننوو سەم.

لێرەدا ئەو شەم بیر هاتەو، کاتیک کە ئەو تاقەمان لە چوارچرا رازاند بۆو و ئالā سوورە کە دەشە کایەو و شایی و هەلپەرکی دەگەرا و موزیقا و دەهۆلێدان بوو، چوار ئەفسەری پروس هاتن و ئێمەیان دیت کە خەریکی چین و زانییان بۆچی ئەو بەزەمان سازکردوو و ئالā ی سوورمان هەلکردوو! زۆریان پێخۆشبوو و من و هەموو هاوالتە کامیان لەبەر ئالā سوورە کە ریز کرد و دەگەل ئالاکە

دلسۆزم بوو، هات و گوتی ئهوه پیاوی «حهمهدهمین موعیتی» هاتۆته ئیداره و دهلی ههر ئیستا بێته ماله «موعیتی». ههستام و چووم. وهژوور کهوتم و دیتم که دوو نهفه ره ئهفسهزی پرووس دانیشتون. سلاوم کرد و گوتیان دانیشه. یهکیانم دهناسی و نیتی «نهماز عهلییۆف» بوو و ئهوهی تریش «مایۆر»^۱ یکی پرووس بوو که قهتم نهدیوو. له قسهکانیان را دیار بوو لهوهپیش چووبوونه لای «قازی» جا چیان گوتوو، من نازانم! که لهلای قازی دههچووبوون منیان گاز کردوو. پریک لهولا و لهولا قسهمان کرد و ئاخری «مایۆر»^۲ که به پرووسی دهستی کرد به قسهکردن دهگهڵ «نهماز عهلییۆف»ی. پاشان نهمازیش پرووی ده من کرد و گوتی:

— ئه و ئالایه داگره!

— بۆچی؟ چ زهره دی ههیه؟ با ههر لهو ههوایه بێ.

تاویکی خۆش مشت و مرمان بوو لهسه ره ئه و ئالایه. ئه و دهیگوت بیهینه خوار و منیش پازی نهدهبووم.^۳ ئاخریکهی به زهرده خه نهوه گوتی:

— ئالاکه داگره، زۆری ناکیشی که ئالای کوردوستان هه لده کهن!

که ئه و قسهیان کرد له خۆشیان وهخته بوو هه لفرم و دلم نه رم بوو و ههر ئه و شه وه ئالای سوورم هینایه خوار و ئه وانیش رۆیشتن بۆ ئازهر بایجان.

^۱ پلهیهکی سهربازیه که له فارسیدا "سرگرد" و له ئینگلیسیدا "Major" ه.

^۲ مامه غه نی بلوریان له بیره وه ریه کانی خۆیدا که به رتیز برایمی فهرشی له کۆی کتیبیکدا به ناوی سه دهی کاره سات بلاوی کردۆته وه، له لاپه ره ی ۱۶ ی دا ئه و رووداوه له ده لاقه ی بێ تراوه کانی خۆیدا باس ده کات که له گه ل قسه کانی کاپیتان تا رادهیه کی زۆر یه ک ده گر نه وه.

سینه‌های ئینگلیسه‌کان له مه‌هاباد

له راستهوه: سهید رهحیم جعفری، ژۆرژ ئادیسۆن یونانان (کۆری چه‌کیم یۆناتان) و منداله‌که‌ش سهید قادر جعفری‌یه که له پۆلی یه‌که‌م له مه‌دره‌سه‌ی سه‌عاده‌ت ده‌بخوێند. (ئهو وێنه‌یه له لایه‌ره‌ی فه‌یسبووکی "مه‌هاباد در آینه اسناد تاریخی" وه‌رگیراوه).

یه‌ک-دوو پۆژ به‌سه‌ر چوو. لای نیوه‌پۆ بوو که چه‌ند نه‌فه‌ر ئینگلیسی هاتنه‌ شاره‌که‌مان. هه‌وه‌ل چوونه‌ لای «قازی» و پاشان چوونه‌ لای چه‌کیم «وێنه‌تان»ی. لای تاو په‌ڕان بوو، هاتن گوتیان قازی تۆی ده‌وی. هه‌ستم چووم. دیتم قازی هاتۆته‌ سه‌ر چۆمی تا له‌وێ به‌تایبه‌تی بمبینیت. گوتی:

- ده‌زانی بۆ بانگم کردووی؟ ئه‌وه ئینگلیسه‌کان سینه‌مایان هێناوه تا پێشانی شاره‌که‌ی ده‌ن، کارێکی وا بکه‌ سینه‌ماکه‌ بشیوتنی، نه‌یه‌تلی سینه‌ما کار بکات تا پڕۆن و فانی بن. بۆ به‌یانیش سه‌رێکی دوکانی کۆری «چه‌کیم وێنه‌تان»ی بده‌.

ئهو‌ی گوت و چۆوه‌ بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی. ئیوارێ لای تاو په‌ڕان ده‌گه‌ل هاوالان هه‌موو پێشوونێکمان جێگیر کرد و ئاماده‌بووین تا ئینگلیسی بێن و سینه‌ما دا بنێتن بۆ خه‌لکی. شه‌و هاتن و سینه‌مایان وه‌کار خست. کۆره‌کان به‌ گۆمه‌ و به‌رده‌ورکه‌ سینه‌مایان

داگرت. دیار بوو ده‌ستی لێهه‌نراگرن و دیسان سینه‌ما وه‌کار ده‌خه‌نه‌وه. نازانم «هاشمی گه‌رمینی» له‌کوێ مه‌هستی ته‌نه‌که‌سازی گیر که‌وتبوو، چوو سیمی سینه‌مای ب‌پ‌ری و له‌کاری خست. ئینگلیسی هه‌یج خۆیان شلوی نه‌کرد، به‌بێده‌نگی که‌لو په‌لیان کۆکرده‌وه و خۆیان و ماشین و سینه‌ما، به‌ قوونی

^۱ وه‌ک ده‌بینن پێشه‌وای مه‌زن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی کوردستان ناچار بووه‌ هه‌ندێک ب‌پ‌یار بدات که‌ په‌نگه‌ به‌ دلی ئه‌و نه‌بووین، به‌لام بۆ پاگرتنی دلی پروسه‌کان که‌ ده‌سته‌لاتداری ناوچه‌که‌ بوون، ناچار بووه‌ بیانکات. ئه‌و سه‌رده‌م سه‌ره‌تای شه‌ری ساردی ئێوان شو‌ره‌وی و ولاتانی پۆژئاوایی بوو. پروسه‌کان به‌و که‌سانه‌ تێکده‌چوون که‌ له ئینگلیسه‌کان ن‌زیک بوون. لێره‌دا پێشه‌وا دوو ئه‌مر به‌ کاپیتان ده‌دات یه‌کیان تێکدانی سینه‌مای ئینگلیسه‌کانه‌ تا نه‌یه‌ نه‌وه‌ سابل‌اغ و یه‌کیشیان گوشار هێتانه‌ بۆ سه‌ر بنه‌ماله‌ی (چه‌کیم یۆناتان) که‌ ئینگلیسه‌کان لێیان میوان ده‌بن و به‌ دۆستی خۆیانی ده‌زانن. ئه‌وه‌ له‌ خۆیدا ده‌بیته‌ مه‌ترسی بۆ ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی پروسه‌کان ده‌سته‌لاتی ته‌واویان له‌و ناوچه‌دا هه‌یه‌ و ئه‌و که‌سانه‌ که‌ له ئینگلیسه‌کان ن‌زیکن ده‌که‌ونه‌ به‌ر ڕق و قینی پروسه‌کان و له‌ناویان ده‌بن. وه‌ک له‌ داها تووشدا ده‌بخوێنه‌وه‌ له‌ناو بردنی به‌پ‌رز خه‌ف‌ور مه‌حموودیان ده‌که‌وێته‌ ئه‌و بازنه‌یه‌وه‌. وێده‌چێ که‌ پێشه‌وا له‌و راستیه‌ی ناگادار بووبی بۆیه‌ به‌ کاپیتان ده‌لی بچنه‌ سه‌ر دوکانه‌که‌ی تا به‌و شیوه‌یه‌ شار به‌جێهێلن و گیانیان ڕزگار ب‌یت له‌ چنگی پروسه‌کان. وریا

خوښاندا دا وړوښتن. بڼه يانېش لای نيوه پړويه چووينه موغازه کورې «حه کيم وښنه تان» نى که موغازه کهى مه شرووبات بوو. ټيمه چهند نه فهر بووين و چووين دانېشتين، ده ستمان کرد به خواردن و خواردنه وه تا تير بووين. «حوسټينى خال ياغاي» (حوسټينى خال ياغاي) زور سرخوش بوو، ده مانچهى دهره ټينا و هه موو فيشه که کاني له شووشه کاني سره تاقه کهى به تال کرد و به و تهقه يه نه وهى له و دوکانه دا بوو و نه وهى کاريشى ليدنه کرد، رايان کرد بڼه دهره وه. نه و جا که دوکان کهسى تيدا نه ما، په جاله وه سره که و تن و هو جوميان بڼه کرد، نه وه ندهى فوو له قه ننهى بکهى هه رچى مه شروپ و که لوبهل بوو برديان و دوکانتىکى چولوهول له جيتى خوځى ما. کورې هه کيمى يه کراست ده چيته لای قازى و شکايه تى له من ده کات. قازيش پياوې به دوو دا ناردم و هه ستم چووم. برټک خوځى ليم تووړه کرد و گوتى: نه وه بڼه و اتان به سر هه کيمزادهى هيتاوه؟

— جه نايى قازى من چى بکه م؟ بڼه يه خه من ده گرن؟ په جاله کردو ويانه من بليم چى؟
برټک دلخوشى هه کيمزادهى دايه وه و پرووى دهن کرد و به توړه يه وه گوتى:

— بڼه له پيش چاوم.

من وه دهر که وتم، به لام هه کيمزاده له لای قازى مايه وه. نه دى نازانم پاش من قازى و هه کيمزاده چييان له نيوان رابرد. پاشى چهند پوژټک ديتان هه کيمزاده کوچ و بارى تيکنا و به ره و نازره بياجان پړوي. نه وه هه له تيداره شاره واني له سره کارم و به کاروبارى شار راده گم، به زياد بيت هم خه لکه که ليم پازين و هم قازى. هه رچى نه و بيليت من ده يکه م. له و به ينه دا ديتان که کوردټکى زورى عيراقن راويان ناو و هاتوونه ته ناوچهى شنو و نه غه دهى، برټکيش هاتوونه ته سابلاغ. پوژانه زورترين کارم نه وه بوو که کومه گ و ناو مال و نارد له مالان کوکبه موه و دايامه زرينم.

^۱ کوربه کهى هه کيم يوناتان ناوى (ژورژ ناديسون) بوو که تاقه کورې هه کيم يوناتان بوو. له پاش نه و پرووداوه کوچ ده کهن بڼه ورټز. ماله کهيان له لايه ن کومه لهى ژيکافه وه به کرى ورده گرن و ده يکه ن به چاپخانه. گوډارى نيشتمان و پوژنامهى کوردستان و زوربهى بلاوکراوه کاني نه و سرده ميان له و ماله چاپ ده کرد. هه لبت هه کيم يوناتان دوو کچيشى هه بوو به ناوه کاني (له يلى) و (په جينا). ياي (له يلى) شوو به په رويزخانهى عه ککاس (صياديان) که له وښه گره مه سيحيه کاني نه و سرده ميان مه هاباد بوو ده کات. به ره مې ژيانان کچيتک بوو به ناوى (ويلما) که ماموستاى خويندنگا بوو. نه و سرده م له پوژنامهى کوردستان ژماره ۲۷ و لايه پړه ۲ کورته يه که له قسه کاني نه و يايه بڼه پيروزباييکردنى دامه زراندى کومارى کوردستان وهک موديرى مه دره سهى کچان، به زمانى کوردى نوو سيوه و بلاوى کردو ته وه. وهک دهره که وښت ياي ويلما نه وهى هه کيم يوناتان، دواى تيکچوونى کومارش له مه هاباد ماوه ته وه. سپاس بڼه ماموستا محه مدهى سه مدهى که نه و زانيار يانهى دامى. بڼه زياتر خوښنه وه له سر نه و بڼه ماله يه ده توان سهردانى کتبي: (ضميمه کتاب: نگاهى به تاريخ مهاباد - نوو سيني: سهد محمد صمدى . سال ۱۳۸۰ - لايه پړه ۳۳ تا ۴۳) بکه ن. ليره دا ده بڼه ناماژهى به و ديداره گرينه گى پيشه واه و هه کيمزاده (ناديسون) بکرى و په نگه پيشه واه قاييلى کردبى که باشتره نه و شاره جيتيلى له بهر ناسايشى گيانى خوځى. دياره نه وانه شيمانه و گريمانهى نوو سهى نه و ديرانه يه.

گرتنی پادگانی میانداو و یارمه تیدانی فیداییه کانی نازهربایجان

له لایه کی تریش ده مانیبسته وه که له لای نازهربایجان و ورده ورده شالو ده به نه سه ر پۆسته کانیا. هاواله کانم گوتیان برۆ بۆ لای قازی و پتی بلتی که تیمهش به چه کی خۆمانه وه حازرین برۆین به کۆمه کی نازهربایجانه وه. منیش چوومه لای قازی و پیشنیاری خۆم و هاواله کانم ده گه ل باس کرد. ده جوابدا قازی گوتی: جاری دهست راگرن، بۆخۆم پیتان ده تیمه وه. چاوه پروانمان کرد تا قازی پیمان بلتیه وه، به لām قازی چ دهنگی نه بوو. چهند جاریکی دیکهش چوومه لای، که چی بیسوود بوو تا شهوئیکی چهند ئه فسه ری شوپه وی هاتن و چوون بۆ لای قازی له مه حکه مه ی. هاواله کانم گوتیان ئیتسا کاتی چاکه برۆیه لای و له کن ئه و ئه فسه رانه داواکارییه که مانی پیتلی. من که پیشت چهند جاریک سه بارهت به و باسه وه چووبوومه کنی شهرم ده کرد زووزوو برۆمه لای و سه ری بگرم. ناچار چووم قسه م ده گه ل «که ریم خوسره وی» کرد و ئه وم ناردنه کن قازی و تیمگه یاند که ده بی بلتی چی. ئه و که قسه که ی ده گه ل قازی باس ده کات، قازیش پرس به پروسه کان ده کات و ئه وانیش ده لێن زۆر باشه، هه رکه س مه یلی لته با پروات. که ریم هاته وه و خه به ره که ی داینی و گوتی: قازی ده لتی برۆن. منیش هه ر ئه و شه وه چوومه گاراجی دوو ماشینم هینا و ٤٥ نه فه ر که زۆربه یان قاچاغ و قاچاغچی بوون و هه موویشی به چه کی خۆیه وه سواری ماشین بووین و به نێو میانداو دا چووینه «ته غیابات»^١ که فیدایی نازهربایجان له وی بوون. «ئارامی هه رمه نی»^٢ ساخته چی، ره ئیسی ئه و فیدایانه بوو. به واریدبوونی تیمه زۆریان پێخۆش

^١ «ته غیابات» یا «تقی آباد» ئه و کات گوندیکی نزیک «میانداو» ی بووه که ٢ کیلۆمتر له و شاره دوور بوو و له باشووری رۆژه لاتی میانداو هه لکه وتبوو. ئیتسا ده گه ل شاری میانداو تیکه ل بۆته وه. «ته غیابات» ٧ کیلۆمتر له گوندی «که لبه ره زاخان» یا (سه رچنار) ی کوردنشین دووره.

^٢ سه بارهت به و که سه زانیاری زۆر دهست ناکه وی. وه ک ده گوتری هه رمه نییه کی نازهربازان بووه. کوردیه کی باشی زانیوه. دوکتور ئاسۆ (قادر مه محمودزاده) له کتیه که یدا ده لتی: (که سیکي ده سترۆیشته و بووه له ناو فیداییه کانی نازهربایجان و له «میانداو» پیاویکی ناسراو بووه. هه روه ها له ناو فیرقه ی دیموکراتدا له باکو به رپرسیاره تی به شی دارایی و ئه مانه تداري ئه و فیرقه ی له تارافگه له سه ر شان بووه. براهی کی هه بووه به ناوی «عیشق خان» که دواتر له باکو ده گیرسیته وه و له سییه ری فیرقه و حیزبی کومونیسته وه دهستی زۆر ده پروات. خوشکیکیشی هه بووه به ناوی «وانیا» که ئه ویش له نازهربایجانی شوپه وی ده گیرسیته وه و میرد به پیاویکی عه پهبی موسلاوی ده کات به ناوی «الحیو»). هه روه ها یه ک له و که سانه بووه که راسته وخۆ له بن دهستی ئه فسه ری تایبه تی ئه رته شی سوور به ناوی «نه ماز عه لی یۆف» کاری کردووه و له شاری سابلأغیش که سیکي ناسراو بووه و ته نانهت له گیره شیوتنییه کانی سابلأغ له رووداوه کانی دواي خه رمانانی سالی ١٣٢٠ ی هه تاوی (مانگی ئووت و سپتامبری ١٩٤١ ی زاینی) دهستی هه بووه. مامۆستا محهممه دی سه مه دی له کتیی تاریخ مه هاباد له زمان مامۆستا مه لا قادر موده پره سی له نامیلکه ی (ژک چ بوو؟ چی ده ویست؟ و چی لئ به سه رهات؟ له لاپه ره ی ١٠٧ باسی ئارامی هه رمه نی ده کات و به که سیکي ئاژاوه گیر ده یناسیتن.

بوو. نهو شهوه له «تهغیابات» جی و ریځان نیشان داین. بو بهیانی پاش نانخواردن «نارام» گوتی برؤن بو میاندواو. «قارهمان» تئوټک که نهویش ههرمه‌نی بوو وه پېشمان کهوت بو میاندواو. له‌وتی، له چاپخانه‌ی مه‌لا تئوټک، کردمانه مزل که له‌ته‌نیش پادگانی، به‌رامبه‌ر به ئیداره‌ی دیځبان،^۱ لای خواره‌وه‌شمان ئیداره‌ی نه‌منیه بوو، بارکه و بنه‌مان به عهرزی دادا و بو‌ی دانیشتن. چهند پوژان لهو چاپخانه‌یه بووین، به‌لام سهرباز و نه‌منیه وه‌ده‌ر ناکه‌ون، شوټنه‌کانی خو‌یان ههموو سهنګه‌ربه‌ند کردوو. جارجار و که‌م‌وکوړ ناژان ده‌رده‌که‌ون. شه‌وټک له‌دوو‌یان ناردم بو «تهغیابات» تی، که چووم، چهند نه‌فهر لای «نارام» بوون. یه‌کیان پېاندنه‌گوت «عه‌زیمی». پاش چاک و خو‌شی کردن ده‌گه‌ل من، پرووی ده «نارام» سی کرد و به‌سرت و خورت که‌میک دوان. نه‌وجار سی که‌سیان هه‌ستان و ده‌ستیان ده‌ده‌ستی ههمو‌ویان نا و وه‌ده‌رکه‌وتن. نه‌وان که‌پویشتن، نارام پرووی تیکردم و گوتی:

— ده‌زانی بوچی له‌دووی تو‌مان ناردوو؟ چوار نه‌فهر پیاوی گه‌وره ههن، ده‌بی له‌تو بجن. نهو چوار که‌سه ده‌ست‌پو‌یون و پش‌تیوانی له‌ده‌ولت ده‌که‌ن و ناهیلن پادگان و ئیداره‌کانی ده‌ولت له‌میاندواو، ده‌ستی فیدایه‌کان بکه‌ون. ئیستاش له‌تو به‌ولوه له‌که‌سی تر رانابینن تا نهو کاره‌مان بو بکات.

— نهو که‌سانه ناناسم یه‌ک، دووه‌م نه‌وه‌موو فیدایی نازهریاجان هه‌یه بوچ به‌وان ناسپیری؟ نهو فیدایانه نهو که‌سانه زور به‌باشی ده‌ناسن و پټو شوټنه‌که‌ش له‌من باشت‌ر شاره‌زان. ههرچی گوتم و کراندم، بیانوو یه‌کی هینایه‌وه. نهو ههرمه‌نیه ساخته‌چییه زور زمانلووس و ته‌له‌که‌باز بوو و ناخری پېشاندمی و به‌لټنم پټدا. گوتم من نهو که‌سانه ناناسم، ده‌بی که‌سیکم به‌شاره‌زا ده‌گه‌ل خه‌ی. نهویش هه‌مان کوپه ههرمه‌نی که‌ده‌گه‌لمان هات بو میاندواوی و ناوی قاره‌مان بوو، به‌چاوساخ دایمی و ده‌گه‌لمان گه‌پایه‌وه بو میاندواوی. ههر نهو پوژه ده‌گه‌ل هاواله‌کانم له‌چاپخانه‌که دانیش‌تووین. هه‌تیوی ههرمه‌نی وه‌ژووری چاپخانه که‌وت و چاوټکی لټروکاندم و بانگی کردم ده‌ری. «مسته‌فا زینه‌تی» نه‌وه‌ی دیت و وه‌دووم که‌وته ده‌ری. ههرمه‌نی گوتی:

— «مه‌شه‌دی سه‌لیم‌خان» وا له‌ژللا دټ.

چوومه نیو خیابان و «سه‌لیم‌خان» یش ده‌گه‌ل چهند که‌سان به‌قسه‌کردن لټمان نیزیک ده‌بووه. نه‌وانه‌ی ده‌گه‌لی بوون چوون بو گاراج و خویشی چوو بو دیځبان. تاوټکی خو‌ش له‌وی مایه‌وه، دیار بوو ته‌له‌فونی ده‌کرد. پاشان له‌دیځبان هاته‌خوار و سوالکه‌ریک له‌به‌ر ده‌رکی دیځبان ده‌ستی بو درټ کرد و ده‌ریه‌تیا پاره‌ی دا به‌سوالکه‌ره‌که. له‌و ده‌مه‌شدا چهند نه‌فهر نوکه‌ری ناغا‌کانی

^۱ به‌پټوبه‌رایه‌تیه‌کی سهربازییه که‌تاییه‌ته به‌سهربازان. وه‌ک پو‌لیسیکن که‌کاریان به‌سهربازانه. Military (MP) police

دیووکری تووشم ببون و ده قسه‌یان گرتبووم. بایی تووریکیان لی حالی نه‌ده‌بووم ناخر، هوشتیکم ههر له‌سەر «مه‌شەدی سه‌لیم‌خان» بوو خو نه‌مه‌زانی باسی چی ده‌که‌ن، هیچ گوتم نه‌ده‌دا به قسه‌کانیان! له‌و عانه‌یدا خان یه‌کسه‌ر به‌نیوه‌پراستی خیاباندا هات تا گه‌یه‌ ئاستی ئیمه. چاوم له‌ مسته‌فای تروکاند و گوتم زووبه. مسته‌فاش ده‌ریه‌تیا تفه‌نگیکی لیدا و کابرا که‌وت و که‌لاکی درێژ بوو.

ئه‌و پیاوانه‌ی له‌لام بوون، که‌ ئه‌وه‌یان چاوپێکه‌وت، ده‌خویان نووسان و رایانکرد. ههرچی بازار و دوکانی ئه‌و شاره‌ بوو تیکیان هاویشت و دایانخست و یه‌کسه‌ر بوو ماله‌وه. که‌س له‌و نیوه‌دا نه‌ما، کوچه‌ و کۆلان، بازار و خیابانی ئه‌و شاره‌ چۆلوهوول بوو. ئیمه‌ش بۆمان نه‌کرا بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ لای هاواله‌کامان، له‌پراستیدا ئه‌وان خه‌به‌ری ئه‌و کاره‌یان نه‌بوو که‌ ئیمه‌ کردمان. که‌ وا ده‌زائن، ده‌چنه‌ سه‌ربانی چایخانه‌ و ده‌وروبه‌ری و پرووبه‌رووی پادگان و ئیداره‌ی ئه‌منیه‌ خویان قایم ده‌که‌ن و چاوه‌پروانی پێشهاته‌کان ده‌بن. من و مسته‌فاش پروومان له‌و چایخانه‌یه‌ کرد که‌ له‌لای کارخانه‌ی قه‌ندی بوو. پاشان چه‌ند سالداتیکی شوپه‌روی به‌ سواری دینه‌ نیو شار و که‌میک ده‌خولینه‌وه‌ و ده‌ست به‌سه‌ر دۆخه‌که‌دا ده‌گرن. که‌ ولات نه‌هوه‌ن بوویه‌وه‌ ئیمه‌ش هاتینه‌وه‌ لای هاواله‌کامان له‌ چایخانه‌که‌. دیار بوو هاواله‌کان لالووت بوون، ده‌یانگوت:

— بۆچی که‌ ئه‌و کاره‌تان ده‌کرد به‌ ئیمه‌شتان نه‌ده‌گوت! با هه‌موو به‌یه‌که‌وه‌ کردبامان. ئه‌دی گه‌ر کێشه‌یه‌ک بۆ ئیوه‌ ساز بووبا چیتان ده‌کرد؟

گوتم من ده‌مزانی که‌ «ههرمه‌نی» بۆ ئه‌وکاره‌ چاوی له‌من ترووکاند و بانگی کردم ده‌ر و منیش دووی که‌وتم تا ئیوه‌ به‌کاره‌که‌ نه‌زائن و کێشه‌تان بۆ ساز نه‌بیت و گه‌ر به‌لایه‌ک به‌سه‌رم هاتبا با ههر من تیداچووبام نه‌ک ئیوه‌. هه‌مووتان خه‌ریکی قومارکردن بوون و ته‌نیا «مسته‌فا» ئاگای لیبوو که‌ ههرمه‌نی چاوی له‌ من هه‌لترووکاند بۆیه‌ دوم که‌وت، ده‌نا ئه‌ویشم نه‌ده‌برد.

به‌و قسانه‌ ئه‌هوه‌نم کردنه‌وه‌ و له‌ دلایان هاته‌ ده‌ر. ئه‌وه‌ یه‌ک له‌و چوار که‌سه‌ له‌ناو چوو و مایه‌وه‌ «سه‌رگوردی^۱ ئه‌منیه‌» و خانیکی دیکه‌ به‌ناوی «سارم‌خان» و چواره‌مین که‌سیشم له‌بیر نه‌ماوه‌. ههر ئه‌و پۆژه‌ زۆر چاوه‌پرسی بووین که‌ «ئارامه‌ تکه‌نی ههرمه‌نی» که‌سیک بنێری تا ده‌گه‌لمان بێته‌ به‌له‌دی و ئه‌و دووکه‌سه‌ی دیکه‌مان نیشان بدات، به‌لام که‌س نه‌هات و نه‌مانزانی له‌ ترسان له‌ چ کونیکدا خۆی شاردۆته‌وه‌. ئیمه‌ش سه‌رگوردی ئه‌منیه‌ باش ده‌ناسین. خۆمان له‌ کۆلان هه‌شار دا به‌شکوو به‌و شوینه‌دا بێت و بروت. ئیمه‌ شه‌ش نه‌فه‌ر، تا لای نیوه‌شه‌و چاوه‌پروان بووین، که‌س به‌و ئارامانه‌دا نه‌هات و نه‌چوو، ناچار خه‌و هێرشی هیتا و چووینه‌وه‌ بۆ چایخانه‌ و لیبوووستین. به‌یانی خه‌به‌ریان پێداین که‌ پاشی کوژرانی ئه‌و خانه‌، ئیداره‌ی ئه‌منیه‌ به‌ شه‌و رایانکردوه‌وه‌.

^۱ پله‌یه‌کی بالای سه‌ربازی Major - به‌ فارسی ده‌بیته‌ (سرگرد) و به‌ عاڕه‌بیش ده‌بیته‌ (رائد)

دەستیک فیدایی نازەربایجان بە سەرۆکایەتی «ئیلخانی ھەرمەنی» لە کارخانەی قەندی بە ماشینی راوەستابوون، تێمەشیان گازکرد و سواری ماشین بووین و وەدووی ئەمنییەکان کەوتین بۆ ھەوشار و چارداوەروو تا گەییشتینە دژی «ئیفیتخاری چارداوەروو». لە پێگا دوو ئەمنییە تووش بووین و چەکمان کردن و سواری ماشینمان کردن. درکەندیان کە چەند نەفەر ئەمنییە لەو دێیە خۆیان ھەشار داوە. چووینە ئێو دیی. «ئیفیتخار» خۆی و چەند نەفەر لە دژی بوون، ھەلمپێچان بۆ ئەمنییەکان، حاشای دەکرد و دەیکوت شتی وا ھەر نییە، ئەمنییەکی چی و شتی چی؟! خەریکبووم بیکوژم، کەچی «ئیلخانی ھەرمەنی»، سەرۆکی فیداییەکان پێشی گرت. بە ھاوڵەکانم گوت کە دێیەکە ھەموو بگەرێن. لە مالا ئاگای دوو بارگین کە وا دیار بوو بارگینی ئەمنییە بوون لە تەویە دەریان کێشان. دیسان «ئیفیتخار» ھەلمپێچا، بەلام ھەرمەنی گاور پازی نەبوو. بەناچار دێمان بەجێھێشت و تا «مەحمود دج»^۱ شوێنیان کەوتین، بەلام ھیچمان دەستگیر نەبوو و گەڕاینەو بۆ داوای. لە کارخانەی قەندی دەگەڵ فیداییەکان لیکھەڵپراین و ئەوان چوونەو بۆ «تەغیبات» و تێمەش ھاتینەو بۆ میانداو.

ئەو ئیداراتی دەوڵەت لە تەوریز و مەرغە تەسلیم بە خەڵک و فیداییەکان بوون، لە ھەموو شارەکانی نازەربایجان ھەر ئەمنییە و پیاوی دەوڵەتە چەک فرێدەدەن و ھەڵدێن، بەلام ئەو میانداو تەسلیم نابێ. بە کوشتنی سەلیمخان ھەوڵ شەو ئیدارەی ئەمنییە و ئەو خان و مانانەی میانداو کە لاگیری دەوڵەت بوون ھەمووی رایان کرد، ماوەتەو پادگانی میانداو کە بەک-دوو ھەزار سەربازی لێبوو. ئەویش وەک دەیانگوت ئەو «مەشەدی سەلیمخان»-ە پێشی پێگرتوو کە خۆ تەسلیم نەکەن، گوتبووی تەسلیم مەبن، من ئازوو قەھێ چەند سالتان دەدەم. ئێستا کە تەشریفی کوچیدوایی کردووە ئیدی پشت و پەنای سەربازخانە نەماوە و ورەیان دا بەزیو. ھەر ئەو شەو لەلایەن «عەزیمی»-یەو ئەمرم بۆ ھات کە دەبێ دەگەڵ ھاوڵەکانم پادگان دەورە بدەین دەنا پادەکەن. شەو لە دەوری سەربازخانە خۆمان ھەشار دا. سەربازەکان لە قۆلەکانەو قسەمان دەگەڵ دەکەن. لای نیو شەو بوو سەربازێک لە قۆلەیکەو گوتی ئەو نەفەرێک دەنێرینە لاتان بۆ قسەکردن، تەقە ی لێمەکەن. دێتمان نەفەرێک چرایەکی دەستی لەپێشەو دایسیست ھاتە لامان. گروبانیکێ^۲ جھێڵ بوو. دەورەمان دا و ھێنامانە لای خۆمان. گوتی تێمە تەسلیم دەبین. منیش چوار نەفەر دەگەڵ خەست و ناردم بۆ تەغیباتی. تا ئەوان چوون و ھاتنەو، پۆژ بۆو. چەند نەفەر ئەفسەری نازەربایجان دەگەڵ ژێنێرال عەزیمی ھاتن و دەستیان دەناو دەستی نام و

^۱ گوندی «مەحمود جج» یا «محمود جج» لە ۵ کیلۆمتری شاری «ساینتەل» یا «شاهین دژ» ھەلکەوتووە.

^۲ «گروھان یان Sergeant» پلەیکەکی سەربازییە لە نەرتەشی تێراند. لە پاویژی خەڵکی بەتەمەن بە «گروبان» یا «گروبان» گۆراوە.

بريکيشيان شووتى وهبن ههنگلى دام و لهسەر بارودۆخى سهربازخانه ليپيرسيم و منيش ههمووم بۆ باس کرد. دهو قسانهدا يووين، ديتمان ئەوه فيدايى نازهربايجان رېچکەيان بهستووه و دىن لهژىللە. بريکيان دىن و خوڤان له عەرزى دەدەن يانى ها، ئيمه سهربازخانهمان دەوره داوه. وردهورده سهربازخانه خوڤى وهدهستهوه دا، عەزىمى خوڤى و چەند ئەفەر ئەفسەرەکه چوونه ناو سهربازخانه تا کەلوپەل له سەربازەکان وەرگرن و له سەربازخانه وهدهريان نين و پەوانەيان کەن بۆ نازهربايجان، بەلام ئيمه که بووين به باعيسى خوڤەدهستهوهدانى سەربازخانه، رېگايان نه دا تا بچينه ناو پادگانهکه ته نيا بۆ دەستخوشانه دوو پەشاشى قوورس و چەند تەفەنگى برونو و هەر ئەفەرە قومقوومهيهكى ئاويان دا به پيشمهەرگەکان و گەراينهوه بۆ شار.^۱

له شارى ئيدارهى نەزمىيه دەستى لینه درابوو. «باقى حەسەنە شەل»ى خوڤى و چەند پيشمهەرگە چوون ئازانەکانيان چەک کرد. ئيدارهى ئەمنىيەش که پيشتر چۆليان کردبوو، چووين تا لەوئى جى بگرين ئەوهەندەمان زانى دەستىک سواری فيدايى نازهربايجان هاتن، بريک خوڤان توورە کرد و وهدهريان ناين. باقى حەسەنە شەلى خەريک بوو کيشە بکا، من ئەمەيشت و ئەهوهەنم کردەوه. به فيدايه کانم گوت:

— ئيوه شەو لەکوئى بوون که ئيمه سەربازخانەى دەولەتمان بۆ خست؟ ئيستا شنگلتان لەخوتان داوه و هاتوونه سەر حازرى و بزرى و ئيمه دەردەکەن؟

من لەو کاتەوه ئەو نازهربايجانانە باش دەناسم و دەزانم چ مالتىکن! ئەوانە جامينى کوردیان ناوئى. ئيستا ئيويان لە خوڤان ناوه (نازهربايجانى)، لەوهپيش ئەوان به ئيمهيان دەگوت کورد، ئيمەش به واغان دەگوت (عەجەم). ئەو ميانداواوه سابلأغى گرتى، ريشەى کارەسات سابلأغى لەئيو برد، دەنا ئەوه غيرهتەى عەجەمان نەبوو تخوونى خان و مان و ئەمنىيە و نەزمىيە و سەربازخانەى حکومەت بکەون. زۆرمان کۆمەگ بەو عەجەمانە کرد، وهەنبى به خەيال بىت يان درۆ، شايدەى موحتەبەر^۲ هەيه. هيج ئەو پيشمهەرگە و هاوالانەى له ميانداواو دەگەلم بوون، ئەفسەرى شۆرەوى که لەو ناوچەيه بوون هەمووى ئاگادارن بەتايەت، «نەماز عەلىيۆف» له هەموويان ئاگادارترە که

^۱ ئەو رووداوانەى کاپيتان لىرە دەيانگيرتەوه له هيج سەرچاوهيهكى کوردیدا نەکەوتە بەرچاوم، يا من نەمديوه. تەنيا سەرچاوه که باسى کردبى پۆژنامەوانىكى پۆژنامەى دەولەتى "اطلاعات" به ناوى "نجفقلی پسيان" له پۆژنامەکهياندا چاپى کردوو و هەموو رووداوهکانى کردۆتە کتييبک به ناوى (مرگ بود، بازگشت هم بود) بەلام باس له پۆلى هيزى کوردهکان له گرتهوهى ئەو پادگانەدا ناکات. له لاپەرەى ۱۰۴ دا زۆر به وردى باسى رووداوهکانى ئەو پۆژانەى ميانداواى کردوو که هەمووى دەگەل قسەکانى کاپيتان يەک دەگرەوه، بگرە زۆر به وردى ریکەوت و ناوهکانى نووسيوه. وەک له کتيبهکهدا هاتوو، ئەو کەسە که کاپيتان ناوى هيناو، به هەمان شيوه ناوى هاتوو و ئەوهش زياد دەکات که رووداوهکه له ریکەوتى ۱۹ى سەرماوهزى ۱۳۳۴ى هەتاوى رووداوه و تەنانەت قسەکانى کاپيتانىش پشتراست دەکاتەوه که ئەو کەسە سەر به دەولەت بووه و نەيهيشتوو پادگانى ميانداواو بکەوت، بۆيه کوشتوويانە.

من چیم بۆ ئو عهجهمانه کردوو و تهنا ته له داهاتووشدا ههر بۆم کردن که باسی دهکهه. نهوهندهم کرد بۆيان که لهلايهن نهفسه رانی شوپره وييه وه خهلات کرام. ههر خۆم دهزانم چ عازاييکم بۆ ئو تورکانه کيشاوه.

بهلن، بهو شيويه شانه شانی ئو نازه راي جانينه، مياندا و اومان له دهولت پاک کرده وه ههتا دهگاته «مهحمود جغ» و «هموله سوو»^۱. جا «ئارامی ههرمه نی» سپه ی داکوتا له «هموله سوو» يه. ئاگاهه ی ئو دنيه که ناوه که ييم له بير چۆته وه يه کجار دهوله مه ند بوو. ئو که ساحيب دي بوو رايکردبوو و ئارامی ههرمه نی به ميراتی ئاغای شاد ببوو و ههموو ئو قه سر و قوسوره ی که ئاغای جيپه يشتبوو، کيشايه وه بۆ ته غيا باتن. کاتيک ژنه که ی ئارامی هات بۆ خاکی شوپره ی، دوو ماشيني که لوپه لی به قيمه تی دهگه ل خۆی هينابوو. ئارام له زه مانى په زاشای گاراجدار بوو. نه وه ی رۆژه رۆژ گيری نه که وتبا نه يبوو بيخوات و هه ميشه مه حتل بوو. ئيتر بهو سه نه عاته ی ده ستی گير بوو و خۆی ده وله مه ند کرد و هه تا ملان تبيخزانده.

قه رار بوو له تاران بۆ کوردوستان بمرين و نه گه رينه وه

پاشان ئيمه هاتينه وه مياندا و. له وئى گوتيان که قازى محه ممه د هاتۆته مياندا و و ده يه وه ی بچيته ته ورريزى. داواى کردوو که پيش نه وه ی بپرواته ته ورريز، چاوى پيت بکه ویت. ئيستا له ئيداره ی لای «نهماز عه لی يوف» ه. که چووم، سلّوم کرد و نه ویش به گه رمی سلّوى هه ستانده وه و فه رموى کردم تا لای دانیشم. زۆر به پرووخوشی حال و نه حوالی پرسيم و تاوئکی باش ده گه لم دوا. «نهماز عه لی يوف» له لای قازى زۆر هه ليدامه وه و تارييف و په سنى منى کرد و هه روا به ده م پيئه لاگو تنمه وه له سه ر جيتى خۆی راست بۆوه و دوو قوتوى ده ره يئا و داى به من و گوتى:

— نه وه خه لاتى حکومه تی شوپره وييه بۆ پياوه ئازا و نه به رده کان، ده يدەم به تۆ، له به ره نه وه ی شايانته.

منیش زۆرم پيخۆش بوو که له کن قازى ئو خه لاته ی دامى، ئاخه هه ستم ده کرد که قازى خۆی به من پرووسور ده زانيت و منیش ههروه ها و امده زانى که هه م قازى و هه ميش کوردم سه ره رز کردوو. له کو تاييدا قازى گوتى:

— من ده رۆمه ته ورريز، تۆش بگه رتۆه بۆ سابلاخ، ليتره کاروبارت نه ماوه. نه و رۆژه هه موو ها و اله کان گه راي نه وه بۆ شارى، له وئى ديتم «سه يد بيره» له شوئنه که ی من له

^۱ ئو گونده "هولاسو" شى پتده ئين و له ۶ کيلۆميتري باشوورى رۆژه لاتى شارى ساينقه لا هه لکه وتوه. ساينقه لا و مياندا و ۶۰ کيلۆميتر ليک دوورن.

ئىدارەى شارەوانىيە. ديار بوو كاروبارى شارى باش ھەلەدەسووراند. پاش چەند پۇژان قازى لە تەوريز ھاتەو. ئازەربايجان حەكومەتى مىللى خۇى دامەزراندوو، بەلام قازى ھەر لە ھاتوچۆ دايە و جارى حەكومەتى دا نەمزراندوو.

يا پۇژىك يا دوو پۇژ دەبى كە قازى لە تەوريزى ھاتۆتەو. گوتيان قازى بەپەلە تۆى دەوئ. كاتم بە فيرۆ نەدا و ھەستام چووم بۆ فەرماندارى^۱ كە ئىستا كراو بە ئىدارەى حيزبى ديموكراتى كوردوستان. دىتم قازى بەتاقى تەنئ لە ژوورىك دانىشتوو. پاشى سلاو و چاك و خۆشى گوتى:

— دەزانى بۆچى لە دووم ناردوو؟ كارىكى يەكجار گەورەم پىتە، پىنگاكەش پىنگاى ھات و نەھاتە، كردنى ئەو كارە بۆ داھاتوو كوردوستان زۆر گرینگە، دەلئى چى؟ دەچى؟ دەيكەى؟

— ھەر كارىك ئەمرى ئىوھى لەسەر بىت من دەيكەم و بۆ مردنیش ئامادەم، چونكە دەزانم ئىوھ خەمى كوردوستانانە و مردنیش لە پىرى كورددا بۆ من شانازىيە، بەلئى، حازرم و چ دەفەرمووى با وا بكەم.

— چەند نەفەر پووس لە مالە ھەمەدەمىنى موغىنين، دەپۆيە لايان، ئەوان تۆ دەبەن بۆ تارانئ، لەوئ كەسەك بە تۆ نیشان دەدەن، تۆ دەيكوژى، ترسيشت نەبئ، خۆيان قوتارت دەكەن.

— عەززم كردى قوربان من بۆ مردنیش پىتە ئامادەم و سەرىشم دەپۆيە دايە بۆ كوردوستان. كە وامگوت قازى ھەستا سەرپى و تووند دەئامىزى گرتەم و گوتى:

— بەلام بەتەنئ نەچى، ھاوائىكىشت دەگەل خۆت بەرە. ئەرى كام لە ھاوالەكانت دەگەل خۆت دەيكەى؟

— منيش گوتەم: «سمايل»ى دەگەل خۆم دەبەم.

— «وہستا برايم» باشە، ئەوى دەگەل خۆت بەرە و پىرۆن و خوداتان دەگەل بىت. قازى ھەموو ھاوالەكائى باش دەناسى و دەيزانى كە ھەموويان بۆ كوردوستان گيانلەسەردەستن و مەرگى بە دل و بەگيان دەكپنەو.

گەردن ئازاييم لە «قازى» خواست و خواحافيزيم لىكرد و وەدەرکەوتم. يەكسەر چووم بۆ مالە «وہستا برايمى». ھەموو نەقلەكەم ھالى كرد. ئەويش زۆر كوردانە و مەردانە گوتى:

— زۆر باشە، منيش بۆ قازانجى كوردوستان لە گيانى خۆم درىغ ناكەم و حازرم لە پىناويدا بىرم.

— كە وايە، شەو وەرە مالى ئىمە، لەوئ نانومان دەخۆين، پاشان دەچين بۆ لای ئەفسەرە پروسەكان.

ھەر واشمان كرد، شەو پاشى نان خواردن ھەردووكمان چەكمان ھەلگرت و چووينە مالە «ھەمەدەمين موغىنى». كە وەژوور كەوتين دىتم ھەوت-ھەشت ئەفسەرى زەلام لە دەورى

^۱ «قايم مەقامى». بالاترين بەرتوبەرايەتى دەولەتى لە شارەكان.

میتزیک دانیشتوون، کوئیکیان کاغز و ماغز لهپیشه، یهک دینووسئ و یهکتر لئی دهروانی. ههمووی ههر خهریکی نووسین و خوئندنهوه بوون. دهمانچه رهشاشیکی چووکم پیوو، لای وهستا برابم بهجیمهتشت و نهو لای موغینی مایهوه و منیش چوومه لایان و سلوم کرد. یهکیان گوتی:

— کوانئ نهسلهحهکته؟

— رهشاشهکهک لهودیوه.

نهوجار دهگهلم کهوتنه پرسیار و جوابان. له نیوی خوم را تا نیوی دایک و بابم ههمووی لیپرسیم. لهو نهفسهراکه یهکیان نیوی «بابایوف» بوو ههر نهوم وهبیر ماوه که زوری پرسیار لیدهکردم. پاشان دوو نهفهر له نهفسهراکهان راست بوونهوه و گوتیان وهخوکهوه با پروین. لهبهر ماله موغینی ماشین حازر بوو، سواری ماشین بووین و پفاندیانین. یهک له نهفسهراکهان فارسییهکی باشی دهزانی و بهفارسی قسهمان دهگهلم دهکات. له چاپخانهی «بهردهپهشان»^۱ گوتی:

— نهړئ نهوه هیچتان نازانن گورانی بلین؟

— من دهنگم ناخوشه، بهلام نهو هاوالهم یهکجار دهنگی خوشه.

ههر وامگوت، وهستا برابم تییهه لکرد:

● لیم یاغی، لیم یاغی، شیلانه و گهردن باغی

تا گهیشینه پردی «حاجی رهسوولی» لئی نهبرپوه. لهسهر پردی ماشین راوهستا. نهوهی ماشینهکهی لیدهخوری دابهزی و نهوهی فارسیشی دهگوت دهگهلم تیمه ده ماشینهکهیدا ما و گوتی:

— نیوه دهروونه کوئی؟

که وای گوت ههردووکهان واق ماین و ده یهکتر دهفکرین. گوتم:

— نیوه دهبن پیمان بلین که تیمه بو کوئی دهبن؟

— بو «قازی» به نیوهی چ گوتووه؟

له بنی بوم گیرایهوه که قازی به تیمهی گوتووه که نهو پرووسانه دهتابهنه تاران، لهوی کهسپکهان نیشان دهدهن و نهوکات تیمه خومان دهزانین چ دهکهین. له قاقای پیکهینینی دا و نهفسهراکهی تر له میزکردن بووه و هاتهوه سوار بوو. بهیهکهوه دهستیان کرد به قسان و تیمهش هیچیان لی تینهدهگهیشیتین. له قهراغ میانداوای ماشینهکهی راگرت و گوتی:

نیوه لیته ناسیاوتان ههیه؟

بو نهوشو لیته دهبین؟

^۱ گوندیکه له سهر ریگای مههاباد و میانداو هه لکهوتووه که ۲۷ کیلومتر له مههاباد دووره و ۲۷ کیلومتری شی دهمینن بو میانداو.

که یفی خۆتانه، هه زده کهن لێره بن دهنا پرۆنهوه سابلاغ.
 ئیستا پرۆنهوه لای قازی چی جواب بدهینهوه؟ بلێن چی؟ قازی شتیکی به ئیمه گوتوه و
 ئیوهش شتیکی دیمان پیده لێن!
 ئیوهم بۆیه هیناوه تا پرۆنه سه قز و بزنان له شکر له چ شوینیکه؟ قۆرخانه و کهلوپه لیان له
 کوینه؟
 زۆر له میژ نییه که چهند ئازان له سابلاغ کوژران، په ئیسی ئهو ئازانانه ئیستا له سه قزه و من
 باش ده ناسم و نامههوی بچمه وی.^۱
 دهی، با هاواله کهت پرواته ئهوی و تۆش له میانداو چاوه پرتی به.
 ئیستا من دهستی لێ هه لئاگرم و ده لیم ئهوهی قازی گوتیه تی ده بی ههر وا بیت. ئاخری له
 قه راغ شاری دایبه زانیدن و گوتی:

— کاتیک هاواله کهت له سه قز گه رایه وه، ههر خه به ریک بوو پرۆنه لای «نهماز عه لی یۆف» ی و
 به ئه وی بلێن.
 ئه وان رۆیشتن و ئیمهش له میانداو له «خانم و سولتانی جووله که» میوان بووین.
 ئیستا ده گه ل «وه ستا برایم» ی مشتومرمانه. من ده لیم پرۆ بو سه قز، به لām ئهو له من عاقلتر
 بوو گوتی:

ده زانی چی؟ ئهو ئه فسه رانه قازی تا قی ده که نه وه، ده یانه هوی بزنان که قازی که سی وای هه یه
 به گویی بکات و خوی بو به خت بکات؟!
 من ده مگوت وای نییه ده بی پرۆیه سه قز و خه به ران بو «نهماز عه لی یۆف» ی بێنیه و پاشان
 به یه که وه ده چینه وه بو سابلاغ.
 گوتی باشه من ده چم بو سه قز، به لām ئه گه ر ئهو ئه فسه رانه راست ده کهن خویان له سه قز را
 هاتوونه سابلاغ، ئیستا بو ئیمه بو ئه وی ده نێرن؟!
 هه رچۆنیک بوو ناردم بو سه قز و منیش له میانداو چاوه پرتی بووم. وه ستا تا «زه مبیل» ی
 ده پروات و دوو شه و له وی پایده بو پرتی و سه ری سێ رۆژه ی گه رایه وه بو لای من. چهند خه به ریکی
 به دروی سه قزی بو هینام و منیش وه پیش خۆم دا بو لای «نهماز عه لی یۆف» و خه به ره کانم
 پێگه یاند. ئه ویش به سه ره ره کییه وه گوتی باشه پرۆن. هه یج موبالاتی به قسه کاغان نه دا. ئه وده م
 زانیم «وه ستا برایم» راست ده لێ و ئهو روه سانه قازی تا قی ده که نه وه. ئاخ «نهماز عه لی یۆف»
 من باش ده ناسیت، له میژ نییه لای قازی خه لاتی کردووم و دوو قوتووی داومه تی. کاتیک له مه نزل

^۱ ئاماژه ی کاپیتان به سه رۆکی شاره بانی ئه وکاتی مه هاباده که که سیک بوو به ناوی سه رگورد "قوربانی" که کوردیکی
 خه لکی کرماشان بوو و دوا ی روه دوا ی گیرانی شاره بانی مه هاباد و کوژرانی زیاتر له ۵ ئازان و هه روه ها کوژرانی
 شارۆمه ندیکی مه هابادی به ناوی "عه بدوللای مینه خالندی" له مه هاباد رای کردبوو و له سه قز گیرسابۆوه.
^۲ "زه مبیل یا زه نبیل" گوندیکه له ۲۷ کیلۆمتری باشووری رۆژئاوا ی بۆکان وله ۴۹ کیلۆمتری باکووری رۆژئاوا ی
 سه قز هه لکه وتوووه. به مه لهند و ناوه ندی ئه ویندارانی ته ریه قه تی قادر/نه قشبه ندی ده ناسریت و خانه قای ئهو
 گونده مه کۆی مریدانی ئهو رێبازه یه.

قوتوووه کانم کرده وه، یه کیان ده مانچیکی کۆلت و قوتوووه که ی دیش هه مووی فیشه کی ده مانچه بوو. که نه و خه بهرمان بو برد هیچ گوئی نه دایه! پرسیاری نه کرد که چهند پوژ له سه قز بووی؟! یان بو و زوو چووی و گه پرایه وه؟!

سه ری خو مان هه لگرت و گه پراینه وه بو سابلآغی. هه ر نه و پوژه من له به ری چایخانه ی «نه حمه دی» بووم که دیتمان قازی خو ی و چهند نه فهر له دو خانیات^۱ ده هاتنه خواره وه. چووینه پیشه وه، که چاوی به من که وت عه جایب ما! سلاوم کرد و نه وانه ی ده گه لی بوون لایان دا و منیشی ده گه ل خو ی برد. چووینه شوینه که ی خو ی له حیزب و له ژووریک دانیشتین و گوئی:

— جا قسه م بو بکه، بو و زوو گه پرایه وه؟ چۆن بوو؟ چیتان به سه ر هات؟ هه موویم بو بگپره وه. منیش له هه وه له وه هه موویم چهند که رت بو گپرایه وه. هه ر من قسه م بو ده کرد و نه ویش له خو ده بووه. هه تا دووپاتم ده کرده وه زیاتر پیده که نی. له سه عاتیک به ولاره، به سه رهاته که م بو گپرایه وه، به لام هینده ی پیخو ش بوو لی تیر نه ده بوو. ناخری من به قازیم گوت که پیموایی ده یانه وی تو ئاقی بکه نه وه. که چی هه مووی حه وتوویه ک تیوه رنه سووړا که ئالای کوردوستان له سابلآغ چه قیندرا و حکومه تی میلی دامه زرا.

^۱ نه و به رنوبه پرایه تییه ی به کاری تووتن و سیغار راده گات.

کاپتان حەمەدی مەولودە چەرچی

«غه فوری مه حموودیان» چۆن کوژرا!

جا فتوای چهند نه فهر درا که ده بئ له نئو بچن. ئەو که سانه ئەو چهند ساله ی خه ریکی ئازاوه نانه وه بوون. پێتیکیان له تاران بوو پێتیکیان له کوردوستان. ئۆقره یان نه بوو تا کورد سه رنه که وئ. ئەوانه یه کیان «مه حموودیان»، «میرزا ره حمه ت شافعی» و چهند نه فهر ئاغای مه نگوپ و گهورک بوون. مه حموودیان له نئو شکاک و هه رکریان ده سووپایه وه، دیار نه بوو که ئینگلیسه کان چیان پێته سپاردبوو؟ دوو نه فهران نارد تا له هه ر شویتیک بیت بیکوژن. یه کیان «سه عیدی حه مه قاله ی» و ئەوه ی دیش «هاشمی کورد»^۱ بوو. ئەوانه زۆر ده سووپینه وه به شویتیدا، بۆیان نه کرا و گه رانه وه شار.

ئەو پۆژه له شار بۆ سه ربه خۆیی کوردوستان شای و لۆغان بوو. هه موو ئاغا و چهند شیخ له شاری بوون. قازی بوو به پێشه وا. «حه مه حوسین خان» ییش بوو به فه رمانده ی هیز و ئەسه له حه به سه ر پێشمه رگه دا دابه ش کرا. ئالای کوردوستان هه لکرا. نئوی ئەو چهند سیخوړانه گوترا و ئاشکرا بوو. هه ر ئەو پۆژه ش «مه حموودیان» هاتبووه سابلآغ و له حاجی باوه شیخی میوان بوو.

ئەویش پیاوی ئینگلیسه کانه و هاواله ده گه ل «مه حموودیان»^۲. ئەو ناردوویه و مه حموودیان ی هتیاوه ته وه سابلآغ. ئەو پۆژه هه ر ئەو دوو نه فهره دیاری کران تا «مه حموودیان» له هه رکوی بیت سه که تی که ن، بۆیان نه لوا. فه رمانم بۆ هات تا من یاریده یان بده م، منیش گوتم باشه.

دیار بوو، حاجی باوه شیخ به ری ده گرتن و نه یده هتیشته ده ریکیشنه ده ری. پێمگوت که بۆ ئازه ربایجان شاره به ده ر ده کری تا ده ست هه لگرئ. ئەو گوتی خۆم ده چمه لای قازی و نکای بۆ ده که م، گوتم من ده یبه مه گاراج تا ره وانه ی ئازه ربایجانی که م و تۆش پرۆ لای قازی. مه حموودیانم

^۱ له سه ر نه م هاشمی کورد کورته باسێک له لاپه ری ٤٥٢ بخویننه وه.

^۲ خوالێخۆشبوو حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ) سه رۆکوه زیرانی ده ولته ی موسته قیلی کوردستان بوو که له سه رده می کۆمار زۆر ده نگۆی خیانه ت و پیاوی ده ولته ت و ئینگلیسه کان یان پێوه ده لکاند. له کتیی: جولانه وه ی نه ته وه یی کورد نووسینی پرۆفیسۆر د. وه دیع جوهدیه و وه رگیرانی له ئینگلیسییه وه پرۆفیسۆر ی. د یاسین سه رده شتی له لاپه ری ٥٤٢ دا ئەو شته باس کراوه. مامۆستا هێمن موکریانیش له سه ر ئەو باسه له کتیی "تاریک و روون" و له به شی "له کوێوه بۆ کوێ" سه باره ت به حاجی باوه شیخ ئاوا ده فه رمۆئ: [لێره دا که باسی حاجی بابە شیخ هاته گۆرئ ده مه وئ شتیکی میژوووی روون بکه مه وه. له نووسراوی چهند پیاوی بێخه به ردا دیومه و له خه لکی ساکاریشم بیستوهه تاوانی خه یانه ت وه بال حاجی بابە شیخ ده دن. من حاجی بابە شیخم خۆش نه ده ویست. چونکه له گه ل ئەوه شدا ده یانگوت له علوومی دینیدا زۆر شاره زایه و رپازیاتی کۆن زۆر ده زانئ، پیاویکی زۆر کۆنه په رست و که له ره ق و خۆپه رست و ناشاره زا بوو. به لآم زۆر راست و پاک و ئازا و به بیر و باوه ر بوو. به هێج باریک تاوانی خه یانه تی پێوه نانووسئ. له کاتی وتووێژ له گه ل نوێنه رانی ده ولته ی مه رکه زیدا دوور نییه فریوی خواردبئ و به هه له چووئ. به لآم له رێگای راست لابنه داوه.]

دەرکیشا و دام به «سه عیدی همه قاله‌ی» و «هاشمی کورد». گوتم بۆ گاراجی بهرن، به‌لام تا حاجی باوه‌شیخ ده‌پرواته لای قازی په‌وانه‌ی مه‌که‌ن. سه‌یدی‌ک که‌لوپه‌لی مه‌حموودیانی به‌شانه‌وه بوو، نه‌ویشم گیراوه و که‌لوپه‌له‌که‌م دا به‌هاشمی. نه‌وانیش تا کووچه‌ی جووله‌کانی ده‌به‌ن. که گوتم له دوو تفه‌نگان بوو، زانیم مه‌حموودیان کوژرا.

چوومه حیزبی، پر بوو له عه‌شامات [حه‌شامات-ئاپۆرا] و قازی قسه‌ی بۆ ده‌کردن. ته‌شریفی حاجی باوه‌شیخ له‌ته‌نیش قازی دانیشتووه. له‌پیشدا چیان گوتووه به‌یه‌که‌وه، نازانم! چوومه ژوور به «حه‌مه‌حوسین خان»-م گوت که مه‌حموودیان کوژرا. قازی ده‌ستی به‌سه‌ری خویه‌وه گرت و سه‌ری له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا، یانی خه‌می مه‌حموودیانی بوو. له‌ولاشه‌وه دیار بوو ده‌نگی مامه‌شیخ ده‌هات.

(میرزا خه‌فور مه‌حموودیان)
سپاس بۆ کاک فاروق فه‌ره‌اد که نهم وینه‌یه‌ی دامن

تۆله کردنه وه له «... ئاغا»

ئیدی من وهدهر كهوتم و چوومه ناو شار. لهو جاده و خيابانانه يهك شايي و ههلهپهريه بوو نهبيتهوه. تهماشام كرد «... ئاغا» له مزلي سمایل ئاغای وهدهر دهكهوي و بو لای حيزب دهچيت. پيشتر دۆست بووين و پاشان لهسهر شهپهكه ي زگدراوي ليم بوو به دوژمن و پياوهكاني به نيوهشه و منيان له مالت دهريهنا و لهپيش چاوي كۆمهليک ئاغا و گزير جنيو و بيري زي پيده كردم و به نوکهره كاني بهتتهلدان دام و فهرمانی دا مبه نه نيو قهبران مكوژن تا «سهیدی قزلقوي» تکای بو کردبووم و نه يانکوشتم، ئاخريکه شي شاربه دهري کردم.

به لي، شوړشم بويه خوښدهوي كه ناهيلي هيچت لهسهر دلي مينيتهوه. له بهختي جهنابي ئاغا من له حيزب وهدهر كهوتم و نهويش له مزلي سمایل ئاغای هاته دهر تا بجيته حيزبن. له چهقي خيابانتي تووشي بووم كه دهگهل چهند نهفهری ديکه بوو. كه چاوم پي كهوت، وهكوو گول كه شامهوه. چوومه پيشي و سهرم نيو كهز بو دانواند. نهوجا سهرم ههلينا و دهستم لهسهر سينگم دانا و سلاويكي شهقم كرد و گوتم:

— ياخوا بهخيپي ... ئاغا!

ئهوه نيو سهعاتيش دهبن كه مهوموديان كوژراوه و ئاغاوهت به بيستني نهو خه بهره كنجيان دهكهولي كهوتوه، ههر تيكداوين و سهريان ليشيواوه. نهو چهند كهسه ي دهگهليشي بوون وهك لال و كهړ، دميان هه لئاچكړي. قولي ... ئاغام گرت و گوتم:

— فهرموو ئاغا گيان.

پهنگي زهرده لگهرا و پشووي سوار بوو. ئهوهنده زماني گهرا و گوتم:

— كاك حه مهده بو كوي؟

ئهي ئهي! خو پيشتر ناوم لهلای نهو (ههتيو) بوو، تيستا بو بووم به (كاك حه مهده)! ههر پيم سهير بوو! گوتم:

— مهترسي، من وهكوو تو ناكهم. ناتكوژم، بهلام هه لنده پهريتم و سه مات پيده كهه، هيچي تر ناكهم.

— به لي!

جا ئهوه ي بوتان دهگيرمه وه بو درو و راستيان پرون له سابلآغياني بپرسن. لانيكه م ۲۰۰۰ نهفهر ئاگايان لهو پرووداوه ههيه. وهك باسم كرد له هه موو شاري ههلهپهريه و شاييگيران بوو. خيابان پر له ئاغاوهت، كهس نيه زار هه لچري و تكيه كي بهخيپي بو بكات و قوتاري بكهه. دهستي كه ههر وا به دهستمه وه بوو، رامكيشا و هينامه نيو ههلهپهريتي و ده دهستي «په مهزان» نيويكه هاويشت كه له مندالييه وه جيگاي توونخانه بووه. لات و شه رلاتاني وهك خو ي كهه بوو. نهو

لیاسانه‌ی ده‌به‌ری دایه، ئاوری تیبهرده‌ی بۆسۆ نایه، ئه‌وه‌نده چلکن و دژۆینه. ئه‌وه‌ی له‌ دووره‌وه وه‌ستابوون، پێیانخۆشه‌ که‌ وا له ... ئاغا ده‌که‌م و ئه‌وه‌ی له‌ پێشیش وه‌ستاوه پێیانخۆشه و به‌ چه‌پله‌لێدان و «مه‌ملی‌مه‌مۆ» گوته‌وه‌ چاو له‌ ئا‌غای ده‌که‌ن که‌ چۆن هه‌لیده‌په‌رێنم. خۆشم له‌نیو داوه‌ته‌که‌ چه‌پله‌ لیده‌ده‌م و ده‌گه‌لی ده‌سووریمه‌وه‌ ناهێلم شلی کاته‌وه. تا شه‌که‌ت بوو هه‌لمپه‌راند. ئه‌وجا گوتم:

— ... ئاغا ئه‌و ده‌هۆل و زوورنالی‌ده‌رانه‌ شاباشیان ده‌وی.

به‌ نۆکه‌ره‌که‌ی گوتم و ۲۰۰ قه‌ه‌ن درا به‌ شاباش. جا گوتم:

— له‌وه‌ زیاتر کارم پێت نه‌ما، فهرموو برۆ، من وه‌ک تۆ ناکه‌م ده‌نا ده‌متوانی زۆر شت به‌سه‌ر بێنم.

سه‌ری خۆی داخست و له‌ شه‌رمی عاله‌مێ رۆیی و هه‌ر ئه‌و رۆینه‌ بوو ئه‌دی چاویم پێنه‌که‌وته‌وه. جا شۆرش شتیکی زۆر باشه. ناخ و داخ ناباته‌ ژێر گلی و پیاو به‌ ئاواتی خۆی ده‌گا. با ئه‌وه‌ش لێره‌ راوه‌ستی.

برپاری له ناوېردنی میرزا رحمة تی شافعی!

میرزا رحمة تی شافعی به من نه سپتر درابوو تا گهر له نیو هه واشدا بیت، بیدوزمه وه و شورت و گومی کهم. له راستیدا ده بوو له پیش مه حموودیانیش بکهوئی، به لام خوئی حه شار داوه و کهس نازانی له کوئیته! چهند که پرت له ده وروبه ری مالیان سوورم داوه، که چی وه بهر چاوم ناکه وئی. کاتیک له داوه ت و هه لپه راندنی ... ناغای قوتار بووم، که پامه وه تا پرؤمه وه بو مالی و به بهر دالانی حیزبیدا هاتم، ته ماشام کرد میرزا رحمة ته که هه لته که وه سهر پلیکانه کانی حیزبی ده که ویت و ده بهه وئی بجیته لای قازی، مسته فای زینه تیشی به دووایه وه. له دالانی حیزب پیشه و بهرم لیدا، وا شیوا بوو نه بیته وه، که چاوی به من کهوت کوتی:

— قازی له ماله؟

له راسته وه: که سی دووه هم میرزا نه حمه دی نه شعهری (شاره داری مه هاباد)، میرزا رحمة تی شافعی و پیشه وا قازی محهمه د.

وا زمانی شکابوو که ده یویست بلتی: قازی له حیزبه؟ ده رکهی کرده وه و یه کسه ر چوو بو لای قازی. (...) قازی به پتوه پراوه ستا، چاو له میرزا رحمة تی ده کا و هیچ قسان ناکات. منیش له ته ماشای نه و دیمه نه م. قازی پرووی ده من کرد و به ناشکرا به منی کوت: حه مه د، کارتان پتی نه بی. نه و جار پرووی ده میرزا رحمة تی کرد و کوتی: پرؤ نازادی. حه مه د، به رپی که! وه پیش خوّم دا، هه ر ناوړ ده داته وه دوواوه، منیش تا ده رکی ده ری به ریم کرد، نه و رپی و که پامه وه لای قازی. له ژوروه کهیدا به ته نن بوو، خه ریک بوو پرواته وه بو مال، کوتی:

— خه بهرم زانیوه ... ناغات هه لپه راندووه، جاری وه ختی نه و کارانه نییه.

تا بهر ده رکی مالی ده که لی چوومه وه و له وه زیاتر چی تری له بابته ... ناغاوه نه کوت! منیش نه وه نده هه لسوړا بووم، ماندوو ببووم و چوومه وه مالی.

به پله‌ی کاپیتان بووم به فرماندهی پۆلی هه‌وشار و چارداوه‌پوو

ئه‌وه پێشمه‌رگه و ئه‌فسه‌ر هه‌موو لیباسی په‌سمی له‌به‌ر دایه، به‌لام که‌س له‌من نا‌پرسێ!
«محهممه‌دی نانه‌وا»ی نه‌مر فه‌رمانده‌ی هه‌یزه. له‌میژشه‌ نیوانمان نییه. هه‌رچه‌ند خوێشی له‌من

کۆلتۆنیلی شه‌هید محهممه‌دی نانه‌وازاده

نه‌ده‌هات، به‌لام له‌تێو ئه‌و هه‌یزه‌ی کوردوستاندا، دوو یان
سێ ئه‌فسه‌ری وه‌کوو نانه‌وا هه‌بوو، کوردوستان ده‌ستی
زۆر درێژ ده‌بوو، به‌پاستی له‌و ئه‌فسه‌ر و ئه‌وانه‌ی له
حیزیدا بوون له‌هه‌موویان دڵسۆزتر بوو. حکومه‌تی ئێران
زوو فه‌وتاندى، قازى به‌نومه‌یه‌نده‌ ناردبووی بۆ سه‌قز و
بانه. سواری فرۆکه‌ی بوو له‌ سه‌قز ده‌چوو بۆ بانه، فرۆکه
سووتا و فرۆکه‌وانه‌که به‌چه‌تر قوتار بوو. «په‌زمه‌نارا» به‌و
جوۆره‌ی کوشت. ئه‌گه‌ر ئه‌و مابا کوردوستان وای به‌سه‌ر
نه‌ده‌هات. هه‌رچی باسی محهممه‌دی نانه‌وا بکه‌م که‌مم
کو‌توو، ئه‌ونده‌ی ده‌لێم که‌ که‌س له‌ محهممه‌د دڵسۆزتر
نه‌بوو بۆ کوردوستان. با بێمه‌وه سه‌ر باسه‌کی خۆم.

جا زۆر له‌سه‌ر دلم گران بوو که‌ کو‌ری «تابانی»
لیباسی ئه‌فسه‌ری ده‌به‌ر بکات و چه‌ند ئه‌ستیره‌ی له‌سه‌ر
شانی بێت، که‌شیش له‌منی نه‌ده‌پرسی و قازیش
نه‌یده‌ویست من ده‌ستدرێژ بێم. شه‌و ده‌گه‌ڵ چنډ له
هاواله‌کانم له‌ میهمانه‌خانه‌ بووین. ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ
نه‌فه‌ر له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی کوردوستان وه‌ژوور که‌وتن و به
ساحیب میهمانه‌خانه‌ که‌یان گو‌ت:

— ئه‌مشه‌و جێژنه‌مانه، هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان لێره
ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه.

به‌ په‌حمه‌ت بێ «محهممه‌د نازمی» هاته‌ پێش
میه‌زکه‌ی تێمه و گو‌تی:

— په‌جا ده‌که‌م ئێوه‌ش زوو قوتار بێ، ئیستا
ئه‌فسه‌ره‌کان دێن، جیگایان بۆ چۆل که‌ن.
به‌سه‌ر چاوم!

له‌ لامان دانیه‌شت و بڕیک لاتاوی هاویشته‌ گۆیا من له‌ کاروبار ده‌ستگیر نیم، به‌لام هیچم

نه گوت، نه كه، نه زور! هه ستاين وه دهر كه وتين. ئه فسه ره كان ئه وشه وه جېژنه يان كرد، ئيمه ش به دلساردى بومان چول كردن. هاواله كانم بريت قسه يان كرد و لومه يان ده كردم گويا ئه وه مه موو شه پرده قه ي به سه رمان هاتوو به خوراى چوو. له بهر لومه ي خه لكى چهند پرژان وه دهر نه كه وتيم. ده چوومه باغى و كاروبارى باغه كه مم ده كرد و شه و ده چوومه وه بو مال. لام وا بوو كه قازى چارى نه ده ويستم و نه شيدده ويست بيمه كايه وه، سه رزاره كى زورم ده گه ل پرووخوش بوو. ئه وانى له ده وروبه رى قازى بوون هه موو ئاغا، شيوخ و مه لا بوون كه هيچى خوشيان له من نه ده هات. هه ر ئه وانى بوون چووبوون ده بن پىلى قازييه وه و دلى قازيان له من ره ش كردبوو. له پيشدا قازى زورى حورمه ت ده گرتم ئىستا، به و جوړه يه. هيچ شتيك ئه منى نه كوشتوو ئه وه نه بى كه چوومه وه بو مال، خورشيدى ژنم گالته ي پيده كردم. زورجار شه پرده گه ل ده كرد. له شه رمى هاواله كانيش سه رم هه لته ده هات. ئه و چهند نه فهره ي هاوالم ئه وانيش وه كوو من هه موو تفه نكيان دراوه تى، به لام وه كوو من بيكارن و زورم تانه ليدده دن. منيش جوابيكم نيه بيانده مه وه، سه رم به رده دايه وه و بيده نگ ده بووم. تا بلتي ناخوش بوو، هه ستم ده كرد به گه مژه يان زانيوم و وه ك ماشه پولوويان پيگرتووم. هه ستيكى يه كجار ناخوش بوو.

ئه و پرژه له باغ بووم خوم به كارانه وه گه رم كردبوو، داخ و قىنى خوم به باغى ده رده كرد. ته ماشام كرد دوو سوار ته قلعه كوت دين. يه كيان «حه بيب» له و ئه وه ي تريان «وه ستا برايم». به هه ناسه بركه هاتنه پيش و گوتيان:

— قازى تووى ده وى!

— قازى منى بو چيه؟

— نازانم!

به ته ما بووم نه چم، به لام فكرم كرده وه، ئىستا قازى ره ئيسى جمهوره، قسه له قسه ي بكه م خه راپ ده بى. وه پيش خويان دام بو لاي قازى. كه چووم، دىتم قازى له بهر هه يوانى حيزبى بوو و ده گه ل چهند نه فهران قسه ي ده كرد. له قسان كه قوتار بوو سلاوم كرد و پاشى سلاو ئه ستانده وه منى برده ژووره كه ي خووى و داينيشاندم و بريت حال و ئه حوالى پرسيم پاشان گوتى:

— چهند پرژ بوو ديار نه بووى؟ خه ريكي چى بووى؟

هه رچى گوتى جوابم داوه، ئاخىرى گوتى:

— تووم كردوو به فه رمانده ي پولى هه وشار و چارداوه پروو، ده ره جه شت كايتانه، پرؤ لاي هه مه حوسين خان.

هه ستم چووم بو شوينه كه ي هه مه حوسين خانى، چهند ئه فسه ر له لاي دانيشبوون، سلاوم كرد و ده ستم كرد به قسان. له پيشه وه تاوانبارى كردم كه من چهند پرژه ديار نيم و له خزمه ت دوور كه وتووومه ته وه و له و شتانه. به لام هه ردوو قازى به قه ستي خويان له من قه لس ده كرد. خه لك

چووبوونه لای قازی و گلهیان لیکردبوو که بۆچی همهده ده کایه‌دا نییه؟ له کوتیه؟ کیچیان ده‌که‌وَلی که‌وتبوو. به هه‌ره‌داوه^۱ له‌دووی منیان نارد و کردیانم به فهرماندهی پۆلی هه‌وشار و چارداوه‌پروو. همه حوسین خان گوتی:

— به‌یانی وه‌ره به‌ر مزگه‌وتی شاده‌رویشی، «مه‌لا مسته‌فا بارزانی» خۆی و داروده‌سته‌که‌ی دین بۆ لای ئه‌فسه‌ره‌کان.

بۆ به‌یانی هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ریز دران. مه‌لا مسته‌فا چه‌ند نه‌فه‌ری ده‌گه‌ل بوو. قازی خۆی له‌وێ بوو و له‌پیشدا ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا ده‌ستیان له‌ ده‌ستی یه‌کتر نا، پاشان هات بۆ لای ئه‌فسه‌ره‌کان. محهممه‌د نانه‌وا فهرمانده‌ی هیز بوو و یه‌که‌یه‌ک ئه‌فسه‌ره‌کانی به‌ مه‌لا مسته‌فا ناساند. ئه‌وه‌ فلانه‌ که‌سه و فهرمانده‌ی فلانه‌ جه‌به‌یه‌ تا که‌یشتنه‌ ئاستی من و محهممه‌د گوتی: ئه‌وه‌ همه‌دی مه‌لولوودی، فهرمانده‌ی پۆلی هه‌وشار و چارداوه‌پروو. ئه‌وجار قازی نوتقی کرد و مه‌لا مسته‌فاش دوا‌ی ئه‌و. پاشان قازی و مه‌لا پۆیشتن و تیمه‌ش هه‌ر که‌سه‌ چۆوه‌ سه‌ر ئیشی خۆی. به‌یانی قازی له‌دووی ناردم و چووم، گوتی:

— ده‌پۆیه‌ بۆکان و ناچی بۆ هه‌وشار.

یه‌کجار زۆرم پێخۆش بوو، به‌ خۆشی‌خۆشی چوومه‌وه‌ مالتی، به‌لام ئه‌وانه‌ی ده‌گه‌ل من زۆریان زه‌حمه‌ت دیوه، که‌سیان پێگا نه‌داوه، هه‌موو سه‌راسیمه‌ ده‌سووپرتنه‌وه. منیش یه‌کجار دوودلم که‌ ئه‌و کاره‌ بکه‌م یا نا! ئاخ‌ر چۆن ده‌بێ ئه‌و که‌سانه‌ له‌ پۆژه‌ سه‌خته‌کاندا ده‌گه‌لم بوون تا کوردوستا‌مان که‌یانده‌ ئه‌و پۆژه‌ و ئیستا وه‌لاوه‌یان بنین؟! هه‌رچی فکرم لێده‌کرده‌وه‌ نه‌مده‌توانی ئه‌وه‌ قه‌بوڵ بکه‌م. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ هه‌ستام چوومه‌وه‌ لای قازی و ئه‌وه‌ی زانیم و ده‌ دلمدا بوو به‌ قازیم گوت. فه‌رمووی:

— نێوی هه‌موویان ده‌زانێ؟

— به‌لێ.

— هه‌موویان کۆ که‌وه‌ و ئیوارێ ییانه‌ ئیداره‌ی.

ئێستا چاوه‌پێم تا که‌ی قازی ئه‌مر بکات، پرۆمه‌ بۆکانی. بۆ پۆژیک دواتر قازی گوتی ساز به‌ برۆ بۆ «سایینقه‌لا»یه. بۆ بۆکان په‌شیمان ببۆوه. ئه‌و سه‌ید و شیخ و مه‌لا و ئا‌غاه‌تانه‌ی له‌ ده‌ور و پشتی قازی بوون، قازیان له‌ خشته‌ برد و له‌جیاتی من «محهممه‌دی نازمی» په‌وانه‌ی بۆکان کرا.

^۱ ئه‌م وشه‌یه‌ که‌میک نامۆ ده‌نوین. پێمابوو که‌ مه‌به‌ستی (هه‌له‌داوان) بووه، به‌لام نه‌متوانی خۆم قاییل که‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر به‌ پروونی وشه‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌ نووسراوه، بۆیه‌ منیش ده‌قاوده‌ق لێره‌ نووسیومه‌ته‌وه‌.

مەھاباد - سالى ۱۳۲۵ ھەتايى، سەردەمى كۆمارى كوردستان. لە راستەو شەھىد كۆلۆنىل مەھمەد
نەنەوازادە، كاپىتان مەھمەد خەلىل مۇھەققى و مىرزا پەھىم جەۋانمەردى قازى.

دهفتەری ژماره (۴)

پرواڵەت و تایبەتمەندییەکانی دهفتەری ژماره (۴)

دهفتەری ژماره چوار هاوشیوهی دهفتەری ژماره یەك و سێ، ۱۷ سانتیمتر پاناییه‌تی و ۲۰،۲ سانتیمتر درێژایی. پرووبه‌رگیکی پێوه نییه. زۆر ئالۆز و هه‌لوه‌شاهویه و کاتیکی زۆری گرت تا پێکم کردوونه‌وه. دهفتەره‌که ۱۷۶ لاپه‌ریه که هه‌مووی په‌ش کردۆته‌وه. لاپه‌ره‌کان کاخه‌زی ناسکی بۆرن که به «کاهی» ناودێرن و خه‌ته‌کانی درێژاودرێژ و پانه‌ویانن به‌سه‌ر یه‌کتدا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن.

سایینقه‌لّا^۱

مه‌لا مسته‌فا بارزانی و پیتشه‌وا قازی محهممه‌د

پیتشه‌وا کوتی ده‌بنی بجی بو
سایینقه‌لایه. «ئارامی ههرمه‌نی»
فه‌رمانده‌ی نازهرییه‌کانه و تۆش به
به‌شی کوردان پاده‌گه‌ی. ههر زوو
وه‌پتکه‌وتین. «ئیفتیخار» و
«عه‌لیزه‌زاخانی چارداوه‌پروو» به‌درۆ
هاتبوونه لای پیتشه‌وا و وه‌فاداری
خۆیان پیشان دابوو و ههریه‌که
نیشانیک‌کی کوردوستانیان له‌سه‌ر
سینگیان قاییم کرا، وه‌ک ئه‌وه‌ی
چه‌ند سالان ده‌ژێر ههرده‌دا کاریان
کردییت و ئیمه‌ نه‌مانزانیییت. به
فیزیکی یه‌که‌جار سه‌یره‌وه ده‌گه‌لمان
هاتن بو «هه‌وشاری».

ئه‌و ئاغاiane ده‌بویه هاتبان بو
ئیداره‌کردنی من و ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی
ده‌گه‌لم بوون. ده‌بویه وه‌ک
ئه‌فسه‌ریکی کوردوستان ده‌ستیان بو

هه‌لتابان و ئه‌وانیش به‌ فیزیکی له‌ پاده‌به‌ده‌ر وه‌لامیان ده‌دایه‌وه و وه‌ژووری ئیداره‌که‌مان
ده‌که‌وتن و ده‌ستیان ده‌کرد به‌ قسه‌ی قۆرقۆر و وایان پیشان ده‌دا که‌ سووتاون بو کوردوستان،
منیش وامده‌زانی به‌راستیانه.

گوتیان ئیمه‌ ۱۰۰ پیتشه‌رگه‌ به‌ خۆبه‌خش پیتشه‌کش به‌ ده‌وله‌تی کوردوستان ده‌که‌ین. هه‌موو
خه‌رجیان له‌سه‌ر ئیمه‌ بیّت. داوایان لیکردم که‌ من ته‌نیا داوای تفه‌نگ و سیلاح و فیشه‌کیان بو له
سابلاخ بکه‌م. منیش نامه‌م نووسی بو سابلاخ و قازیش ده‌ست‌وبرد ماشینیک‌کی تفه‌نگ و فیشه‌ک بو

^۱ سایینقه‌لّا (شاهین دژ) له‌ ناوچه‌ی هه‌وشاره. ئه‌و شاره ۸۵ کیلۆمێتر له‌ باکووری رۆژناوای "تیکاب"، ۵۵ کیلۆمێتر
له‌ باشووری رۆژه‌لاتی "میاندواو" و ۴۵ کیلۆمێتر له‌ رۆژه‌لاتی "بۆکان" هه‌لکه‌وتوو.

ناردم و منیش ته سلیم به ئاغاكانم كرد. ئەو پێشمەرگانەى دەگەڵ من بوون، زۆریان پێگوتم كە ئەو ئاغاكانە مارن، پڕۆژىك دىت كە پێمانهوه بدهن بەلام من لىيان تووڤه دەبووم دەمگوت ئیوه نازانن، ئەوانه له دەستى قازى نیشانى كوردوستانیان وهگرته و خیانەت ناكەن. ههروهك باسم كرد، پیاوهكانى «عهلیرهزاخانى چارداوهپروو» پڕۆژانه دههاتنه ناو ساینقهلايه و چهند كاتژمێرك به شهقام و كۆلانهكانى شارددا دهخوولانهوه و عهلیرهزاخانی و هك ئەفسهريكى دلسۆز وهپیشیان دهكهوت. لهو سهر و بهینهدا چهند كەس له فیداییهكانى نازهربایجان ههلاتن و هاتنه ئیو ئیمه. جا ئەوه سهر بوو كە له ئیو ئیمهدا جاسووس و پیاوخراپ زۆر بوون و لهناو نازهربایجاندا هه مەپرسن، وهك خۆلێ ههبوون. ئیمه تهلهفۆمان نهبوو، دهباوه چووباین بۆ ئیدارهى نازهربایجان تا تهلهفۆن بكهین بۆ سابلاخ. ئەوهنده خهراپ بوون كە ئیزیان نهدهداین. كە ئەو شتانهم دهديت وردهورده منیش دلم لىيان رهش بوو. ئیتر وایلیهاتبوو كە ئەوهندهم رق له رهزاشای نهبوو، ئەوهندهم رق لهوان بوو. ئەوه منیش بێخه بهرم كە ههموو دووژمانان کلکیان له دژى ئیمه لیکهالاندوو، ههتا پڕۆژىکیان وهختابوو لیکراکیشین، تا ئەوان پاشهکشهیان كرد. دهئیو ئیمهدا ئاغاكانى چارداوهپروو ئیمهیان هان دهدا تا دهگەڵ نازهربایجان بیکهین به کیشه و له ناو نازهربایجاندا دووژمهكانى ئەوان. تا شهویكى ژینپال «كهبرى»^۱ و «شهبوسترى»^۲ هاتن بۆ ساینقهلايه. شهو له دوویان ناردم و منیش چووم. پاشى قسه و باسكى زۆر گوتیان كە بۆمان سهلماوو ئەو ئاغاكانه له نیوان ئیمه و ئیوهدا ئاژاوه دهگیرن و له راستیدا دووژمنى ههردووكم لمانن. من كە ئەو قسانهم بیست زانیم كە ههله نهبووم و وا دیاره لایهنى نازهربایجانیش ئەو ههستهى منیان ههیه. بۆم باس كردن كە ههركات دهچم بۆ تهلهفۆنكردن، بهربهستم بۆ ساز دهكەن. بۆ ههرك ئیشیک و ئاتاجیک بچینه لایان، هاوکاریمان ناكەن و كۆسپ دهخهنه سهر پێمان و به ئانقهست له نیوانماندا نهمامى دهكەن. پاش پراویژىكى زۆر پێشنیاریان كرد كە بۆ ئەوهى كیشهكان چارهسهر بێن دهبێ له چنگى ئەو ئاغاكانه خهلاسیمان بێت. وتم چۆن؟ گوتیان تۆ كارت نهبێ، تهنیا ههول بده ئەو دوو كەسهمان بۆ له داو باوى باقییهكهى ئیمه دهیکهین. من گوتم دهبى قازى لهو كاره ئاگادار بكهمهوه. ئەوان نهیانهیشت و گوتیان پتویست به قازى ناكات، ههركى پرووى دا لهسهر ئیمه. بهیانى بهپێى بهرنامه ناردم له داوى «ئیفیتخار» و «عهلیرهزاخان» تا به بیانووى ئەوهكه ئەسلهحهى قورسمان بۆ هاتوو و دهبێ بێن وهربگیرن و ئیمزای بكەن بهشكوو بیانئیرمه «هولهسوو»^۳.

^۱ دهبى مه بهستى "په بیع كهبرى" بێت كە له دهولهتى نازهربایجاندا وهزیری پۆست و تیلیگراف و تیلیفۆن بوو.
^۲ پهنگه مه بهستى حاجى میرزا عهلى شهبوسترى سهروكى مه جلیسى نه تهوهی نازهربایجان (سهروكى مه جلیسى نه یالهتى)، بى.

^۳ ئەو گونده له باشوورى پڕۆژهلاتى شارى ساینقهلا هه لکهوتوو كه ۱۱ کیلۆمێتر لهو شاره دووره. به كوردی "هولهسوو یا هولهسوو" ی پێدهگوترى و به نازهریش "هولاسوو".

نازهريه کان زور قهولى سهر و سه مهربان پنده دان، خولاسه کرديانن به شا و له سهر تهختيان دانان، تا به شکوو رازی بن بچن بو «هوله سوو»، هه موو هاتن به لام «ثيفتيخار» نه هات، کوره کهى ده يگوت نه خو شه و نه يتوانيوه بيت. گوتمان نابى و ده بى نه ويشتان ده گهل بيت. دلان خوش بوو و ههر فيکهى سميليان ده هات و وه يانده زانى راسته! هه موويان به خوشى خوشى گه رانه وه بو ساينقه لايه. له و به ينهيدا من به «يوسف خان»ى کورى ثيفتخارم گوت که گهر به يانى بابت چاک بووه وهر نه وه بو ساينقه لايه و به يه که وه ده چين بو هوله سوو. نه و نه سلحه و شتانه تان ده ده ينى و وه ريگرن و بابيشت ده بى بنه کهى ئيمزا بکات. گوتى باشه و به سروود خو پندن و به نهى ره قيب گوتنه وه له شارى وه دهر که وتن. بو به يانى ثيفتيخار و عه لپره زاخان ده گهل چهند نوکهر يان هاتنه ئيداره که مان. گوتمان با پرؤين بو هوله سوو. من به بيانوى هه نديک کارى پتويست مامه وه و به لئيم دانى که بو لاي چيشتانى ديمه وه لاتان. نه وانم به پى کرد. مه به ستيش نه و دوو که سه بوون. که ده چنه نه وى، دوو کاترميرى پيناچيت که سهرى هه ردوو کيان به گو ميده ده که ن و به نه مانى نه و دوو که سه، ولات نارام بووه.^۱ ده گهل نازه ربايجانيان وه ک برايمان ليها ت. نه و قين و بوغزه ي پيشت هه بوو، هيچى نه ما. بو هه رشتيک ده ماننارده لايان، نه يانده گوت نا. نه و دوژمن و ناحه زانه ي له ناو نازه ريه کانيشدا بوون، ده ستيان کيشايه وه و نه ماميان نه ده کرد. وه ک ناو به ناو ر دا کهى وابوو و ولات دامرکا.

به لى، چهند روژيک پيچوو من چوومه وه بو سابلاغى. ههر نه و پرؤه قازى ناردى له دووم. گوتى هوردوو ئيران هاتوونه «تيکانتبه»ى هه وشارى و ده گهل هيژى نازه ربايجان شه رپانه، ده بى بگه رپيه وه ساينقه لايه. نه وه «سه عيدزاده»^۲ ده گهل ده ستىک پيشمه رگه ده پرؤن بو يارمه تى نازه ريه کان و تو ش ده بى بگه رپيه وه و هاواله کانت هه لگرى و به هانا يانه وه بچى. گوتم به سهر چاو. ئيتر بيته وهى له مال و مندالم مالئاوايى بکه م ههر له کن قازى ها تمه دهر ماشين ئاماده بوو، سوار بووم و يه که سه ر بو ساينقه لا. پيشمه رگه کانم ئاماده کرد و چووم بو هه وشار. «پيرزاده» ناويک، نه فسه رى نازه ريه کان بوو که فه رمانده يى شه ره کهى ده کرد. له ولاشه وه سه ره هه نگ «موزه ففه رى» گه وره ي هيژى ئيرانيه کان بوو که خه ريک بوو هه وشار بگري ت. پاش شه ريکى که م، هيژى ئيران تيکشکا و کشانه وه. ئيمه نه گه ييشتينه نه و شه ره. خه تاي سه عيدزاده ي بوو. له گونديک

^۱ سه فه رخان قه ره مانيان له کتيبى بيره وه ريه کانيدا به ناوى (خاطرات صفرخان) که به ريز عه لى نه شه رف درويشيان بوى نووسيوه ته وه، له لايه رى ۱۳۶۵ به وردى ئماژه به و پرودا وه ده کات و ده لى له گر تى نه و که سانه دا به شدار بووه، به لام نه و بن نه وه ي ئماژه به کاپيتان بکات، ده لى که نه و ناغيانه مان به خو يان و به ۷۰ که سانه وه گر ت و ره وانه ي ته وريژمان کردن. له وى نه و دوو سى که سه ئتعدام کران و نه وانه ي تريش زيندانى دريژخايه نيان بو برينه وه. بو نه وه ي صفرخان قه رمانيان زياتر بناسن پروانه لايه رى ۱۳۴۰ عى نه م کتيبه.

^۲ به نه گه رى زور مه به ستى له به ريز "محهممه دى سه عيدزاده" يه.

که ناوی (قرل قهر) ^۱ بوو، زوړی خو خافلاند و چهند جاریکیش دمه قاله مان لن پهیدا بوو تا وای لپهات که نهو چوویهوه بو میاندواو و منیش گه پامهوه بو ساینقه لایه. «سه عیدزاده» کات به فیرۆ نادات و هر له رینگاهو نامه یهک دهنووسیت له دژی من و به هه موو پیشمه رگه کانی نیمزا ده کات و له میاندواو دهیدات به «همه حوسین خان» ی که حه مه دی مه ولووده چرچی دهستی لیدامه ته ده مانچه ی و گهر پیشمه رگه کان نه یانگرتبا، سه عیدزاده کوژرابوو.

بو به یانی بو کاری پیویست ده بوايه چووبامه وه بو سابلآغی. له میاندواو لامدا بو ئیداره ی کوردان. ته ماشام کرد حه مه حوسین خان له ستاد بوو، دهستم بو له حه وادا به لام زوړ به لالووتی وه لامی دامه وه و به ساردی پرووی تیکردم و گوتی: من چاوه پروانی نه وه م له تو نه بوو وا به سر سه عیدزاده بیئی؟! منیش له وه لامدا تفهنگه کم له خو م کرده وه و ده گه ل نهو حوکه ی دابوویمی بوم فیریدایه وه بهر لاقی و بیته وه ی یهک وشهش له زارم بیته دهر له ژووره که ی وه دهر که وتم. چهن دی هه رای کردم ههر وه لام نه دایه وه. نه و جار پیشمه رگه کانی بانگیان ده کردم، دیسان وه لام نه دانه وه و لیان دوور که وتمه وه. ملم لینا بو سابلآغی. له رینگایه چاوم لیکرد «سید محمد ئیسه قاقی» به ماشینی وه دوام که وتوو و هه رچی کردی و کراندی نه گه پامه وه. نه وه چهند روژه له سابلآغم به لام خو م پیشانی که س نه داهو، تا شه وکی له سر نانخواردن «وه ستا برایم» ده گه ل «سمایی» وه ژوور که وتن. گوتیان:

— قازی له حیزبیه و داوای کردووی و تو ی دهو ی، دهن ههستی و ده گه لمان بیی و له چاوه پروانیت دایه.

منیش گوتم کارم به که س نییه و نایه م.

دهستبه ردار نه بوون. زوړیان هه ول دا و قسه کاغان زوړی کیشا. به هه رچو نیک بی هه ستام ده گه لیان چووم. که چووینه حیزبی، قازی لهو ی نه مابوو، گوتیان تازه چوو به بو مالی. دیسان نایه م له من و دهن بیی له وان. عیلاجم نه بوو، ری مالی قازیمان گرت. که چووین دیتم قازی محه ممه د له ژووره که ی خو ی دایه و حه مه حوسین خانیش ده گه ل نه فسه ریک به ناوی «کا کاغا» ^۲ له ژووری میوانان ته خته نه ردیان [یاری تاو له] ده کرد. سلاوم کرد. حه مه حوسین خان گوتی:

^۱ نهو گونده له باشووری روزه لاتنی شاری ساینقه لآ هه لکه وتوو که ۲۰ کیلومتر له و شاره دووره.

^۲ پودپولکوفنیک ("سرهنک دو، Podpolkovnik, Подполковник) Lieutenant colonel) "سه لاهه دین کازمو ف" یان "سه لاهه دین عیسا زاده کازمو ف" کوردیکی کوردستانی سوور و نه فسه ریکی نه رته شی سوور بوو. به هه ردو زمانی کوردی کرمانجی و تازه ری ده گه ل خه لکی سابلآغی قسه ی ده کرد و زوړ زوو له ناو دلی خه لکی نهو شاره دا جیی خو ی کرده وه و به (کا کاغا) بانگیان ده کرد. وهک له به لکه کانداس ده کر ی که سیک ی لپهاتوو بووه و به قاره مان نه ته وه یی سو فیتیت پیناسه ده کرا. ویلیام ئیگلتن له کتیه که یدا به ناوی (جمه وری ۱۹۴۶ کردستان)، له لاپه ری ۱۱۹، هه روه ها عه بدوللا نه حمه د ره سول پشه ری له کتیی: یادداشته کانم، ل: ۵۷ باسی نهو نه فسه ره کورده ده کن.

— که چهل! نهوه چهند رۆژه له کویتی؟ ها؟ بۆ دیار نی و لیتمان ون بووی؟

— دیار بم چ بکهه؟

لهوه پرا سه ری قسان کرایه وه و تا درهنگایه کی بهدهم قسانه وه دانیشترین. پاشان پییگوتم که:

— قازی زۆری پتخۆش بوو قسه ت دهگهل بکات. تیتستا ماندوویه و له زووره کهی خۆی دایه. بهیانی برۆ لای بزانه چیت پنده لێ.

بهیانی ههستام چووم بۆ لای قازی. دیتم چهند ئاگاهی که له لا بوو و وهزیره کانیش دهوور و پشتیان گرتوو و ههر ئهوانیش بوون به کوشتیان دا. بانگی کردم و گوتی:

— نهوه چهند رۆژه له کویتی؟ چهند که رهتم ناردۆت به شویتندا به لām دیار نی؟

نهمر همهه حوسین خان سهیفی قازی و پۆدپۆلکۆفینیک سهلاحه دین کازمۆف" یان "سهلاحه دین عیسا زاده کازمۆف" (کاکاغا)

پاشی زۆر قسه کردن و گویتگرتن بۆ قسهکانی منیش، فهرمووی ده بێ بجیه وه بۆ ساینقه لایه سه ر نیش و کاری خۆت.

قازی باش منی دهناسی و دهیزانی که من ههر کاریک بۆ کوردوستان نه بیت نایکهه. گهر من قسه له سه عیدزادهی هه لبه زیوه ته وه له سه ر چوونه پیشی کاره کان بووه نه ک نیشی خۆم. بۆیه به قسه ی قازیم کرد و چوومه وه سه ر پۆسته که ی خۆم له ساینقه لایه. که چوومه وه بۆ ساینقه لایه دیتم «نارام» لهوێ نه مابوو، له جیگای «پیرزاده» دانرابوو. پیرزاده سه ره نهنگینکی زۆر له سه ره خو و تیکه ییشوو بوو، به ره چه له کیش فارس بوو. دهگهل نه و زۆر باشم لیده گوزه را و زۆر شتی لێ فێر بووم که هه چکات له یادی ناکهه.

تەمۇغە^۱ و ھەمەرەشىد خانى بانە^۲

پاش ماوھىيەك خەبەرم بۇ ھات كە «وھىستا برايم» لە جەبھەى سەردەشتى شەھىد بوو. زۆرى پى تىكچووم. خۆم وھەخۆ نەگرت. پۆستەكەم دا بە «يوسف خان»ى و لە جىگاي خۆم دانا و چەند رېنۆئىيەكەم كەرد كە پەيوەست بوو بە كارەكەوھ، پاشان چوومەوھ بۇ سابلاغى. يەكسەر چوومەوھ كەن قازى. داوام لىكرد كە بىنېرېتە جەبھەى. بۆم رازى نەدەبوو. ئەو پىيى واپوو كە لە سايىنقەلایە دەتوانم زياتر خزمەت بە كوردوستان بكەم، بەلام مەن دەمزانی كە لە جەبھە باشتر خزمەتم پىدەكرىت و لەلایەكى تریشەوھ روخسارى وھىستا برايم بەردەوام لەبەر چاوم بوو و خەم لىدەخوارد كە بە دەستى دوزم شەھىد بوو. ھەرچۆنىكەم پىت قازىم رازى كەرد و ئەمەم وەرگرت و ھامەوھ بۇ سايىنقەلایە. ئەو ھاوالانەى كە لەمىزبوو دەگەلم بوون، ھەلمگرتن و ئىدارەكەشم بە گشتى تەسلىمى يوسف خان كەرد. ئەوجار دەگەل ھاوالەكانم پى سابلاغىمان كەرت. لەویش دەستەيەك پىشمەرگەم وەرگرت و چووم بۇ «سەرايە». خىرى تىدا پىت، «ھەمەرەشىد خان» فەرماندەى جەبھەى سەقز بوو. يەكسەر چووم بۇ لای ھەمەرەشىد خان و ئەمەرەكەم دایە دەستى. گوتى:

— برۇ بۇ «تەمۇغە»ى و لەوئى بە خۆت و ھىزەكەت پۆست بە و ھەر ئەمرىكم بۇ ناردى، بىكە. ھەر ماشىنىك ھات بىگەرې. گەر ئەسلەھەى تىدا بوو دەستى بە سەردا بگرە و گەر شەمەكى خواردنىش بوو، لىكەرې با پروات بۇ سەقز و بانە بۇ تىرانىيەكان. چوومە تەمۇغە و ھەر ئەو پۆزە دەستىك ماشىن ھاتن، سەرھەنگ «غەفارى» و چەند سەرباز و ئەفسەرى دەگەل بوو. سى پىشمەرگەى ئىمەش وەك چاوەدېر دەگەلىان بوون. منىش ماشىنەكانم پراگرت و ھەموويانم بە باشى پشكنى. لە شتى خواردن بەدەر ھىچمان نەدۆزىيەوھ. چەند قوتوو نالى وەلاخانى تىدابوو، ئەوانم گىراپەوھ. ھەرچەند سەرھەنگ غەفارى ھات و ھاواری كەرد نەمدایەوھ. گوتم:

— ئەمريان بە مەن كەردووھ كە لە خواردەمەنى زياتر ھىچ شتىك بۆى نىيە لەو سنوورە دەرباز پىت. لەو قسانەدا بووین كە يەك لەو پىشمەرگانەى چاودىريان بوون، ناوى «مەھمەد» كورى «وھىستا قادرى بەننا» بوو، ھاتە لام و گوتى:

— سەرھەنگ لە رېگايە دەمانچەكەى خۆى داوھتە مەن تا بۆى ھەلگرم و پاش ئەوھى لە پۆستى دەرباز بووین، بىدەمەوھ!

^۱ "تەمۇغە" گوندېكە كە لە ۱۷ كىلۆمېترى رۆژئاواى شارى "سەقز" ھەلگەوتوھ كە دەكەوتتە نيوان دوو شارى "سەقز" و "بانە".

^۲ كورتيەك لەسەر ھەمەرەشىد خانى بانە لە بەشى پەراويزەكان و لە لاپەرەى ۴۲۹ دا بخوتنەوھ.

گوتم کوا دهمانچه که؟

دهستی بۆ بهر پشیتندی برد و دهريهتينا و منيش ليموه رگرت. سهرهنگ غهفاری چاوی لیمان
بوو و هاته پيشی و گوتی:

— رهجا ده کهم مدهوه، ناخر تۆ تیرانی و منیش تیرانیم و کوا وادهبی و...
زۆری نهزیره بۆ هینامهوه تا بیده مهوه، ئیتر نهیده زانی لهو پۆژه ده که پام تا په لپی پیگرم و
حالی بکه م کئی تیرانییه و کئی کورده. تا توانیم به سهریدا گوراندم و بریکم هه لسووراندم و نه زیه تم
کرد، ئینجا لیمان گه پام برۆن. سهرهنگ له سهرایه چوبوو بۆ لای هه مه پره شید خان و شکایه تی
منی کردبوو. زۆری پینه چوو دوو پیاوی خانی هاتن و گوتیان:

خان ده لئ ده بی دهمانچه و ناله کاتمان بۆ بنیترته وه.
منیش نه مدهانه وه و پیمگو تن که بۆخۆم دیم، دیار بوو پیمان لئ هه لدینا به لام هتدیم
ده کردنه وه. به و حاله ئه وانم به ری کرده وه بۆ خانی. زۆری پینه چوو خامیرزا که ده که ل پیاویکی دی
هاته لام و واده که ن:

— خان ده لئ من فهرانده ی ئه و جه بهیه م یان تۆ؟!
منیش پیم گوتن: من تازه هاتوومه ئه و جه بهیه، من پره شید خان باش ناناسم به لام ئه و کاره هیچ له
به ره وه ندی کوردوستاندا نییه. به و پریارانه ی که خان ده بدات پیاو نازانی که خان پیاویکی باشه یا
خه پاره؟ به ناچار دهمانچه کهم دانئ و رۆیشتن.
چه ندی پینه چوو که «مسته فا خوشناو»^۱ و «میرحاج»^۲ هاتنه لام و منیش هه موو نه قله که م بۆ
باس کردن. ئه وانیش سهریان سوور مابوو و دیار بوو ئه وان پشتر له من خانیان به و پریاره سهر
و سه مه رانه یه وه ده ناسی بۆیه، پیمان گوتم که له وه ودوا جوابی خانی مه ده وه و ههر ئه مریکی
بۆی ناردی، تووری ده.

مالیان ئاوه دان بیت، چابوو ئه وان زوو حالیان کردم. له مه و پاش که س نه بوو حیسیب بۆ قسه ی
خانی بکات. هه رچه ند شیره شیرهی ده کرد و خۆی ده برد ئاسمان و ده هاته وه عهرزی، که س نه بوو
گوئی بۆ پاگریت، که زۆری هات و هاور ده کرد، ته نیا ئه و جوابه م ده دایه وه که:

— مسته فا خوشناو فهرانده ی ئیمه یه و تۆ ناناسم.
خان له سه ر ئه و کارانه ی من رقی له هه رچی سابلای ده بۆوه. ئه وچه ل وای لته اتبوو «ئاغا» که
میوانی ده هات پینده گوتن که حکومه تی کوردوستان ته نیا له مه هابادی هه یه. جا سهر له وه دا بوو
که میوانه کان ده هاتن ئه و قسانه یان بۆ میرحاج و مسته فا خوشناو ده گیرایه وه. خودا

^۱ له سه ر نه مر مسته فا خوشناو ده توانن سهردانی لاپه ره ی ژماره ۴۶۲ ئه م کتیه بکه ین.

^۲ له سه ر نه مر میرحاج ئاکره یی ده توانن سهردانی لاپه ره ی ژماره ۴۶۱ ئه م کتیه بکه ین.

بتانحه سیئیتتهوه هیندهی پینهچوو که همه رهشید خان بۆی دەرچوو^۱ و مستهفا خوشناو بوو به فرماندهی جهبههی سهقر و بانه، نهوکه رهتهی ههر نهمریکی نهوم بۆ دههات زوو بهجیمدههینا. من که له ته مۆغه ی پۆست بووم، ئاغای ته مۆغه نیتوی «ئاغاخان» بوو. سێ برا و باوکیکی پیران ههبوو. ئاغاخان دهگهڵ باوکه پیره کهی، زۆر زۆرداریان دهکرد بهلام دوو له براکانی ههر له ته مۆغه تیکهلی دیموکراتی بوون. باوکیان دهستهلاتی هه موو له بهردهستی ئاغاخان نابوو. براکان هیچکاره بوون. من که دهمدیت ئاغاخان و بابی زولم و زۆرداری دهکهن، چووم دهبن براکان و هانم دهدان، تا وایلهات ئاغاخانیان وهدهر نا و خویان بوون به ئاغای ته مۆغه. بهو جۆره تا نهو رۆژهی من لهو پۆسته بووم نهوان ئاغای نهو دێهه بوون.

پووداوهکانی «بهلهجهر»^۲

وهختیک، لهلای خوشناوی^۳ را نهمرم بۆ هات که دهبن برۆم بۆ «بهلهجهر»ی. منیش گورجوگۆل خۆم و هیزه کهم ساز کرد و پتی بهلهجهریم گرت بهر. لهجیاتی من «سهعیدی محهممهده علی غابی» به خۆی و چهند بارزانیانهوه هاتنه ته مۆغه و پۆست بوون. له بهلهجهری خه لکی دێهه که و ئاغاکان زۆر به حوورمهتهوه به پیرمانهوه هاتن. به گهوره و بچووکهوه ئالای کوردوستانیان ماچ دهکرد و له لایان زۆر پیرۆز بوو. دیوه خانیان بۆ پێشمه رگهکان چۆل کرد. زۆر دهگه لمان به پێژ و قه درهوه دهجوولانهوه. له پیر و په ککهوته را تا ژن و مندالی نهو دێهه دههاتن به چاوی به گریان وه ئالای کوردوستانیان ماچ دهکرد و بۆی دادههاتنهوه. نهو پێشمه رگانهی دهگه لم بوون، نهوانیش به دیتنی نهو دیمه نانه کۆلی گریان ده نهوکیاندا دهما و له گابۆریان دهدا. پیره ژنی وا هه بوو دههاتن و پێشمه رگه کانیان له نامیز دهگرت و ماچیان دهکردن. ههسانهوه و پهنجبه خه سارنه بوونم له رووخساری هه موو پێشمه رگه کاغدا بهدی دهکرا. نهو تیکه لاوییهی فرمیسک و بزه، که له رووخساری پێشمه رگه دا دهتدیت، خۆی داستانیک بوو به ههزاران لاپه رهوه. به داخه وه نازانم بینوو سم. من تا مابم نهو رۆژه م له بیر ناچیتتهوه و شانازی به خۆمه وه ده که م که توانیومه وه ک پێشمه رگه یه ک ده خزمهت گه لی لێقه و ماوی خۆمدا بم و نهو

^۱ سهبارهت به چوونی همه رهشیدخان بۆ عێراق و بهجیهتشتنی کۆماری کوردستان، بهریز عهبدوڵلا نهحمه د رهسۆل پشدهری له کتیی: یادداشتهکانم، ل: ۷۷ کورته باسیک دهورووژینیت.

^۲ «بهلهجهر» گوندیکه که له ۲۷ کیلۆمتری رۆژئاوای شاری «سهقر» و ۳۵ کیلۆمتری باکووری رۆژهلاتی شاری «بانه» هه لکه وتوه که ده که ویتته نیوان دوو شاری «سهقر» و «بانه».

^۳ مه بهستی پۆدپۆلکۆفینیک «مستهفا خوشناو» ه.

ههسته به خه لکی خۆم ببه خشم تا پيشمه رگه ی کوردوستان به پشت و په نای خۆيان بزائن.^۱
چهند رۆژێک بوو که له به له جهر دامه زرابووين. کار و باره گامان به باشی به رپوه ده چوو و

سو پاس

ئهمين محمد، ولودی به خرم و پيشمه رگه گانممه، گه ماوه بهك بوو
له گوندی به له جهر گامان یی ته سیر درابوو آغا یانی به له جهر
به تیری مانه آغا و فارس آغا و برابانی مانه آغا ههيشه به یونی
ئیمه نادو خوشحال بوون و هموو رۆژی دینه تیان لی ده کردین
و دیانگوت ئیمه نه یی، خومان له ههچ جوره خود به پناوتانیک
گوتایی ناگهین و آماده یی بهال و به گامان دروی آزادی و
پاراستی آلاهی ملس و به دوزخه تانی لوتجاع گیانازی یکهین
دیان رۆژی جیزی رمضان عه لوی پشمه رگه گانی به له جهریان
و پشمن کرد و جیز نه یی رۆژ به لی کردین، له رۆژی ۹-۶-۲۵
له لاهان جانی پوت و لگوتیکه مصلقی خوشناو به ئیمه رگه گانممه
که پستی به له جهر بگورینه و به یه رهدی آغا یانی به له جهر
به گورینه و به ئیمه زور و غهنگ بوون و ته میره دی ده گه گمان
هات و به ریان، کردین .

که چونه پستی میره دی آغا ی رسول آغا ی جوانمردی
هات به میره ماته و له پستی میره دیش دیمه لی کردین و له ماوه ی
چهند سهره تان که له گمان دانیشتن رسول آغا به قرانی مسجد
سوتندی خوارد گه گمان به نه یی خود آماده دمی آلاهی
و پاراستی خاکی کوردستان و آزایی دهمتوری پشیمه ی
محبوب دله ههچ جوره خود پناوتانیک رومنه گه گمان به لسان
دهستی له ناو دهستی هه بووان ناو زور به دلخوشی و شادمانی
به یی هیشتین .

ئیمه تهو آغا یانی : رسول آغا . مانه آغا فارس و سایر
به کوردیگی نیشتمان به رومر دمه تیان و زوریان سو پاس و لهد
زانی لیمه گهین

سپاسنامه ی کاپیتان حه مه د له ناغا یانی گوندی به له جهر و
میره دی که له رۆژنامه ی "کوردستان" ی ژماره ۸۵ لاپه رهی ۲
نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان چاپ کراوه.

ده رده هیتا. لۆکه ی ده زاری دهنه و ده ریده هیتا به وه، وهک به ته شی بیرتسی ده بوو به ده زوو.
کاخه زی ده زاری دهنه به لووله ده ریده هیتا وه. زۆر عه جایی و سه یر و سه مه ره بوو. پشمه رگه گان
هیتا ده یان پئ سه یر بوو که هه موو پتی خا فلابوون، به لام من لیتان زیاتر وه شک که وتم، چونکه
قه ت باوه یرم به عه جه مان نه بوو. چوار ماشین مابوون که بیانپشکین. «غه فوری فه تاحی فه یزی»
هاته لام و گوتی:

— کاکه نهو چوار ماشینه چ لیکهین؟

^۱ کاپیتان له گوندی "میره دی" را، له کۆی بابه تیکدا به ناوی "سو پاس" له رۆژنامه ی "کوردستان" ی ژماره ۸۵ لاپه رهی
۲ نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان دا، دۆخی گونده گانی میره دی و به له جهر هه لده سه نگینیت و سپاس و
پێزانینی خۆی له ناگاکن و خه لکی نهو دیانه ده رده بریت. بۆ دیتی و خوتینه نهوی دهقی نهو په یامه برونه
لاپه رهی ۳۳۲

من و غه فور بۆ لای ماشینه کان چووین که بیانگه پڕین، دیتم سن سهرهنگ ده گهل ماشینه کان بوون، ههر که دهستان کرد به گهپان، قۆلیان گرتم و گوتیان:

— پۆزمان لی درهنگ مه که و لیمانگه پری با پڕۆین. ئهوه تا ههمو ماشینه کانت گهراوه هیچی تیدا نه بووه ئهوانهش وهک ئهوانی ترن، تکایه ئیزغان بده پڕۆین. وایان لیکردم که سهریان له منیش شیواند و منیش فهرامنم دا تا بهریان بهردهن تا پڕۆن. که گوتیان له فهرامنه که ی من بوو به په له خۆیان ئاماده ده کرد که پڕۆن، له پڕ هوار له پشیمه رگه یه ک بلیند بوو و بانگی کردم:

— وه ره چاو لهو ماشینه که، پره له تۆپ و تفهنگ. که چووم چ ببینم؟ دوو تۆپ، قۆمپاره یه ک [خۆمپاره-هاوهن]، چوار بئسیم، ۱۲ کۆتری کاغه زه لگر [کۆتری نامه به ری] ئه مریکایی، دوو ره شاشی گه وره، تفهنگ و قۆرخانهش که له حیساب نه ده هات. «په حیم عه بدی پهزا»ش له ولای را هات و گوتی:

— کۆره حه مه د به گه یه، لهو ماشینه ی دیشدا کللوریک زینی ولآخانی تیدایه. فهرامنم دا که ئه و ماشینه نه به تال که ن و ئه فسه ر و سهر بازه کان ده سته سه ر بکه ن. جا ئه و جار که وتمه گیانی سهرهنگ و مه رهنگان. ده ردیکم دانی به سه گی نه درایی. ئه وه ی بپریزی بوو پیمکردن. ئابرووم بۆ نه هیشتن. تا پۆژ بوو، له بهر سووره تالوی رامگرتن و که شهویش داهات، له ماشینه کانی خۆیاندا حه پسیم کردن و پشیمه رگه م له سه ر دانان. به خه لکی دتیه که شم گوت که ههر که س چۆره ئاوێکیان بداتی، له به ره ی تيمه نییه.

لای گه رمای نیوه پڕۆیه سهرهنگیک که چوو بوو ده نیو ده وه نیکه وه سه ری هه لپنا و به پارانه وه یه کی زۆر حیزانه و سه رشۆرانه وه پارانه وه که وت بۆ قوومیک ئاو. منیش ئه وه م ده ویست که ئاوا سووک و پيسوایان بکه م. که ئه وه م بیانی به پشیمه رگه کانم گوت بیانبه ن بۆ نیو دتیی و له دیوه خانی که میکیان نان و ئاو بده نی تا نه تۆپن. جا چه ند جوان بوون که ئاوا به دیلی و سه رشۆری ده هاتن و ده چوون ده تگوت تازه له نیو قه بر هاتوونه ده ر.

ئاغا کان هاتن و گوتیان گه رازی بی لهو پلاوه ی بۆ پشیمه رگه مان لیئاوه له پشیمان دابنن؟ منیش بیریکم لیکرده وه و گوتم جا چۆن میوانی وا ئازیز ده بی پلاوی بیگۆشتیان بده م؟! قه ت دلم دیت ئه وانه وا به هاسانی پلاوه که یان له قوورگی بجیتته خواری؟! په حیمی عه بدی پهزام بانگ کرد و پیمگوت که بجیت ئه و کۆتره نامه به رانه سه ر بپریت و ئاو پرووتیان بکات و له جیات گوشتی مریشکی بۆیان له بن پلاوه که ی بنی با بیخۆن. ئاخه ده مزانی که ئه و کۆترانه چه ند به نرخن و چه ند به که لکیان دیت و چه ندیان خۆشده ویستن.

ئەوان كۆترەكانيان بۇ كارى جاسووسى و سيخوورى كردن له دژى ئىمه به كار دهيتنا.^۱ ره حيميش نه يكرده نامردى هەر زوو به چه قۆ تيژەكەى سەرى هەلپاچين و ناردى بۇ ئاوپرووتكردن. لهولاشه وه ناردم به شوين فەرمانده كه مان [مستەفا خۆشناو] له «سەرا»^۲ يە تا بيت و له ميوانداريه كه دا به شدار بيت و ههم خەنى بيت به ديتنى ئەو ديمه نانه و ههميش با بزائين چ ته گيبريک لهو وه زعه ده كات داخه كه م، فەرمانده چوو بوو بۇ سابلأغ.

هەر ئەو پۆژه «وه هابی بلوورى»^۳ كه وه زيره، هاتبوو بۇ سەرايه تا چاويك له جه بهه بخشيتيت. ديتم بۇ لاى نيوه پۆيه و كاتى نانخواردن مستەفا خۆشناو و ئاغای وه زير پهيدا بوون. وردە وردە سفره پاخرا و نان داندرا. ئەوانيش كه وه زير و فەرماندهيان ديت، دهستان كرد به شكايەت كردن له من. هەر ئەوان دهيانگوت كه حەمەد ئاواى ليكردووین و فيسارى ليكردووین، ئاوى نه داوینى و له بهر گه رمایه پايگرتووین، حەپسى [به ندی - زيندانى] کردووین و بپريزي پيكردووین، مستەفاش زياتر بزەى دههاتى و كهيفى سازتر ده بوو به لام ئاغای وه زير نيوچاوانى غه زه بى ليده بارى، ديار بوو زۆرى پتاپارهت بوو كه ئەو ئەفسەرانه م ئاوا سزا داوه. وه هاب له كن ئەو عه جه مانه وه دهنگ هات و به قەلسى گوتى:

— ئەوه چ وه زىكه پيكت هيتاوه؟ ئەتۆ چۆن بۆخۆت قانون داده تاشى؟ چۆن ئەو جه نابانهت نه زيهت داوه؟ تۆ چۆن له خۆته وه كاران ده كهى؟
ديار بوو زۆرى ده پيست و پتي ليهه لدين و برينه وهى نه بوو. منيش له كن ئەوان به توندى وه لام دايه وه و دمكوتم كرد و بيدەنگ بوو. ئەفسەرەكان هەليان وه گیر كه وتبوو و زمانيان كرابوو و ده يانويست ئاژاوه مان له ناو بخەن، ئەوهى ده يانگوت نه يانده گوتە وه، منيش رقى ئاغای وه زيرم به ئەوان رشت و له جوقه ي شای را تا مه له كهى، له وه زيرى را تا گزيرى، له ئيران را تا تورانى، له ئالايان را تا ئايينيان و له خاكيان را تا خوليان هه مووييم بۆ داگرتنه وه ئەوجار نۆره گه ييشته خويان و كهس و كاريان، كه سم بۆ نه هيشتن ته نانهت مردوو و زيندوو شيانم به سەر كرده وه. ئەوه مستەفا

^۱ له سەر ئەو كۆتره نامه به رانه و به كار هيتانيان له لايەن دهوله تى ئيران بۆ جاسووسيكردن له سەر هيزى پيشمه رگه ي كوردستان، له پۆژنامه ي كوردستان ژماره ۲۱ - سالى يە كه م - شه ممو ۱۱ ر شه مه ۱۳۲۴ له لاپه رەى كۆتاييدا كورته هه واليكي له سەر نووسراوه،

^۲ "سەرا" گوندينكه له ۱۹ كيلوميتري باكوورى شارى "سەقز" و ۱۸ كيلوميتري باشوورى شارى "بوكان" هه لكه وتوووه كه ده كه ويته نيوان ئەو دوو شاره. ئەو گونده به گوندى حەمەد ئاغای سەرايه (عه باسى) سەر به عه شيره تى ديپوكرى ده ناسريت و لهو سەر ده مدا بنكه ي فەرمانده يى هيزى پيشمه رگه ي ليپوو.

^۳ وينده چيت كه كاپيتان ناوه كهى به باشى نه زانييت يا له بيرى چوو بيته وه، بۆيه له مه ودوا له برى بلوورى، بلووريان ده نووسم. به ئەگه رى زۆر مه به ستان به ريز "وه هابى بلووريان" بيت كه له سەر تاهه ده گەل كۆمه له ي ژ. ك بوو و له به رنه وهى كه سيكى خوينده وار بوو دواتر پله ي به رز بوويه وه و بوو به ئەندامى كۆميتە ي ناوه ندى حيزبى ديموكراتى كوردستان. ماوه يه كيش ئەندامى كۆميتە ي شارى سابلأغ بووه.

خوښناوېش ده‌ټي پړوني سه‌ي له قالبي هه‌لده‌سووي، له‌ولاي دانيشتبوو هه‌ر بزه‌ي ده‌هاتي و زياتر ده‌گه‌شايه‌وه. نه‌و كه‌ فهرمانده‌م بوو، بوي هه‌بوو ليم‌ قه‌لس بيت و بیده‌نگم بکات و سزام بدات به‌لام نه‌ك نه‌وکاره‌ي نه‌کرد بگره‌ به‌ بزه‌ و پيکه‌نينه‌کاني زياتري هانده‌دام. جه‌نابي وه‌زيريش پته‌ت ليدابا، ده‌قه‌لشا. مسته‌فا چه‌نده‌ي پيخوش بوو، جه‌نابي وه‌زير سه‌ته‌ينده‌ي پيناخوش بوو. هه‌ر وا كه‌ له‌ گهرمه‌ي قسان بووين كه‌لوپه‌لي سفره‌ش داده‌نران. مسته‌فا كه‌ زاني نيت‌ر نه‌وه‌ي ده‌بوا بگوتري گوتم، بوي نه‌وه‌ي باسه‌كه‌ بگوپري، وه‌ده‌نگ هات و گوتي:

— باشه‌ پيم بلې بزانه‌م نه‌مرو چيت بوي ساز کردوون؟
نه‌وه‌ ده‌شزاني كه‌ کوتره‌کانم چ ليکردوون! وه‌لامم دايه‌وه:

— پلاو گوشت.

— ده‌ي باشه‌ پړوژ دره‌نگه‌ با نايمان بخوين.

نان هات. كه‌ ته‌ماشايان کرد نه‌و گوشته، فرووج يا مريشك نيه‌! زوو زانيان كه‌ نه‌وه‌ کوتره‌کاني خويانن كه‌ بومان له‌ بن پلاوي هاويشتوون. نيت‌ر سه‌ره‌ه‌نگ و مه‌ره‌ه‌نگ وه‌ك شيتانيان لي‌هات. ده‌ستيان له‌ پلاو و نانه‌كه‌ كيشايه‌وه و گوتيان:

— جه‌نابي بللوري نه‌وه‌ چ كاريكه‌؟ نه‌و کوترانه‌ له‌ نه‌مريکايه‌ پرا ده‌نكي به‌ ۵۰۰ مهن کړاون. نه‌و کوترانه‌ ناسايي نين و نامه‌به‌رن. عاملاندني نه‌و کوترانه‌ كاريكي هاسان نيه‌.
ديسان وه‌هاب ده‌ستي کرده‌وه به‌ ريستن و له‌لای نه‌و عه‌جه‌مانه‌ خوي شيرن ده‌کرد. زانيم كه‌ کوتره‌کان كاري خوي کرده‌وه بويه، قسه‌م به‌ وه‌هابي پچراند و پرووم له‌ مه‌جليسه‌كه‌ کرد و به‌ ده‌نگي به‌رز گوتم:

— ده‌بن جه‌نابي سه‌ره‌ه‌نگه‌کان و نه‌فسه‌ره‌کان بيه‌خشن كه‌ تيره‌ جه‌به‌يه‌ و گوشت كه‌م ده‌ست ده‌كه‌ويت بويه کوتره‌کانم بوي ناماده‌ کردن تا خوشتان لي‌رابوي‌ري. له‌وه‌ ده‌ترسام پاشه‌مله قسه‌مان پي‌لئين و بلئين كه‌ قه‌دريان نه‌گرتين و پريزيان لينه‌نارين.

نيت‌ر به‌و قسانه‌م هي‌نده‌ي دي ناوړم تيه‌ردان. جا سه‌ير نه‌وه‌ بوو كه‌ نه‌وه‌موو گوشت و پلاوه‌مان بوي دانابوو به‌لام دمیان له‌ هيچ نه‌دا جگه‌ نه‌ختي ماست و دوي. هه‌م دليان نه‌ده‌هات نه‌و کوترانه‌ بخون و هه‌ميش قسه‌کاني من زور له‌سه‌ر دليان كاري کردبوو. باوه‌رتان بيت نه‌وه‌ نيت‌شاش نه‌و پيشمه‌رگانه‌ي له‌وي بوون و نه‌و ديمه‌نانه‌يان ده‌ديت هه‌ر ماون ده‌توانن ليتان بېرسن، وه‌هابي بلووريان وه‌کوو نه‌فسه‌ره‌کان، دمي له‌ نان نه‌دا، له‌ نه‌فسه‌ره‌ ئيرانييه‌کان زياتر ته‌م دايگرتبوو، وه‌کوو نه‌وان ده‌سته‌وه‌ژنو دامابوو. وه‌هاب ده‌گه‌ل مسته‌فا خوښناوي كه‌ تازه‌ گه‌يشتبوونه‌ لامان، له‌پيشدا هاواري کرد نه‌ري چمان هه‌يه‌؟ زورم برسيه‌! سه‌ير نه‌وه‌ بوو كه‌ نه‌فسه‌ره‌کان نان و ماستيکيان تام کرد، به‌لام وه‌هاب له‌ دوو كه‌چک دوي به‌ده‌ر، هيچي دي نه‌خوارد. يه‌ك له‌ کوتره‌کان له‌ ده‌وري [قاب] مسته‌فا خوښناوي‌دا بوو، نه‌ويش زوري برسي بوو، له‌مني‌كه‌وي هه‌ر مابوو

ئىسكەكانى بخوات تەنانەت قامكەكانىشى دەليستەو. داواى كۆتيركى دى كرد، چوون كه بۆى بىتن، بەلام پىشمەرگەكان هەموويان خوارد بوو، ناچار بە ماست و دۆ خۆى تير كرد. باوهر بكن ئەو قسەى مستەفا بوو كه گوتى: بەخوا بەلەزەت بوو. بە عومرى خۆم نانى وا بەلەزەتم نەخواردوو. بەو قسانە وەهابى قەلس دەكرد و پىي رادەبوارد.

نان و مان خورا و وردهورده دەستيان كرد بە سفرە كۆكردنەو. لە ناو دەورىيە كدا ئىسكىكى چۆلەمەى كۆترەكانم كەوتە بەرچاو. تاوم دايە و پەحيمى عەبدى پەزام بانگ كرد و لەپىش چاوى هەموو ئەفسەرە ئيرانييەكان و جەنابى وەزير، لەسەر ميوانداریيەكى كه چووينەو بۆ سابلاغى، چۆلەمەشكىنەمان كرد. هەر بۆيەش وام كرد تا زياتر داخ لەسەر دليان دانيم و قەلستريان بكەم و رقيان هەستيم. مستەفا خۆشناویش لەوبەرى ئەو چاوى لە منە و پەش و شين هەلگەراو هيندەى پىيكەنى. ئەو پەندەى من بەو ئيرانيانەم دا، دەبى بە داستان باس بكرىت. جا من نازانم بەباشى بۆتان بگيرمەو، با ئاكانى بەلجەر و پىشمەرگەكان بۆتان بگيرنەو. ئينجا پاشى هەموو حەيسوبەيسىك عەجەم پرويان لە وەهاب و مستەفا خۆشناو كرد كه پۆژ درەنگە و ئيزمان بدەن برۆين. ميرزا وەهاب ئەمرى دا كه ئازاديان بكەم تا برۆن.

— من گوتم: ناتوانم ئازاديان بكەم.

— وەهاب گوتى: من ئەمرت پىدەدەم كه ئازاديان بكە و تۆپ و ئەسلەحەكەشيان بدەو، ئيتر توورە بووم لەخۆم دەرچووم و بە سەريدا گوراندم و گوتم:

— گەر قازيش بلى تۆپ و تفەنگ و بيسيم و ئەسلەحەكانيان نادەمەو. من تۆ ناناسم و بەرپرسى من نى. مستەفا خۆشناو فەرماندەى جەبەيە گەر ئەو بلى باشە من هيج نايم. مستەفاش وەك پياوان دەستورى دا ماشين و خۆراکەكانيان بدەنەو بەلام قۆرخانەكەيان بگيرنەو. مينيش قۆرخانەم گيرايەو و ئەوانەى ديم دانەو. قۆرخانەكەم لەوى پانەگرت و زوو ناردەم بۆ سابلاغى. بە واريديبوونى ئەو شتانه بۆ ناو شارى، بە راديۆ و بلىنگۆ،^۱ دەست كرابوو بە تارييف و پەسنى من كه ئەو فلانە كەس بە بىتەقەرەقە، ئەوئەندە ئەوئەندەى سيلاح و كەلوپەلى لە دوژمن گرتوو و واو و واى كردوو. كه هاتيشمەو سابلاغى دەچوومە هەر شوئيتىك هەر تارييفى من بوو و خەلك بە ريز و خۆشەويستىيەو دەستخۆشى و سپاسيان ليدەكردم. ئەو پۆژە يەكسەر چووم بۆ لاى قازى. وىراى بەخيهرتەكان و دەستخۆشەيەكى گەرموگور، فەرمووى كه:

— نەدەبوايە ماشين و خۆراکەكەشت دابانەو بە ئيرانى.

— لە وەلامدا گوتم: قوربان جەنابى وەزيرەكەت لەكن ئەو ئيرانيانە دەگەلم بەشەر هات و چاوى لىسوور و شين دەكردمەو، ئەو پىداگرى كرد كه بياندمەو دەنا، سوئند بە كوردوستان هەر بە پىيان

^۱ لە بەشى پەراويزەكاندا و لە لاپەرەى ۴۷۲ ورده زانياريەك لەسەر ئەم راديويە بخوينەو.

به پيژمده كرده وه و ده مكرده په ندى عالهمى، جا چوڼ من شت ده دمه وه به تيرانيان؟ چوڼ ده هيلم خيږم له ده ستى بيبين؟ نه وه كارى جه نايى وه زيره كهت بوو. باوه پتان يې، قازى هه ر ناخ و داخى بوو. نه و جار فهرمووى كه:

— نه ده بوايه نه و كوژانه ت سهر برپيا، ده بوايه نارد بانه وه بو سابلاغى.

— گوتم: قوربان ده مزاني كه ميرزا وه هاب نه وانيشى ده دانه وه، هه رچاك بوو كو شتمنه وه و لانيكه م پيشمه رگه كان خوارديان و عه جه ميش پتي دران له داخان.

همه حوسين خان كه فهرمانده ي گشتى هيزى پيشمه رگه بوو به تاييه تى بانگى هيشتم و خه لاتى كردم. يه ك ميدالى نازره بهيجان و ده ستيك جلى نه فسه رى و ۵۰۰ تمه نى كرده خه لاتم و فهرمووى كه بو سالى تازه ش دهره جه يه كت بو زياد ده كه م ده بى به «مايور».

چهنه ر ژويك له مالى وچانم دا و ده گهل مال و مندالم رامبارد. پاشان چوومه وه جه بهه ي. زوري تيوره نه سووړا خه بهريان دامى كه براكه ي قازى كه له تاراني نوينه ره، له تاراني را بو نه و توپ و قورخانه يه هاتوته وه سابلاغى له قازى وه رگرتوته وه و داويه ته وه به تيراني. ئيتر خو م بو رانه گيرا و به په له و به تالووكه خو م گهيانده وه بو سابلاغى. يه كسه ر چووم بو لاي قازى و لومه م كرد كه:

— تو به منت ده گوت بوچى ماشينه كانيش دانه وه كه چى بوخوت هموو نه و قورخانه باشه دوايه ته وه به تيراني؟! تو هه مان كارى وه زيره كهت كرده وه، چوڼ شتى وا ده بيت؟! گوتم:

— پروسه كان گوشاريان هينابوو و ده يانگوت تيوره بوخوتان توپ و قورخانه ي باشان هه يه، نه كا به ته ما بن ده گهل نازره يه كان شه ر بكن؟ منيش له حه يفى نه وان داومه ته وه.

پاشى زور قسه و باسى ره ق و ناخوش كه له به ينماندا هات و چوو له ژووره كه ي وه دهر كه و تم و چووم بو لاي (نه سه دو ف) ي كه موسته شارى شوړه وي بوو له سابلاغى. پيمكوت كه:

— نه وه چ كار يكه كر دوته؟ بوچى واتان به قازى گوتوه و نه و توپانه تان ليته ستان دوته وه و داواتانه ته وه به تيران؟ گوتم:

— ئيمه كارى وامان نه كر دو ت و ناگاشمان ليته بووه. براى قازى له تاراني را هاتوته وه بو نه و توپانه تا وه ريانگر يته وه بو تيرانيان.

نه سه دو ف كا براهه كي عه رووسى زه لامى له لا بوو و ديار بوو له نه و پله ي به رزتر بوو، هه رچى من ده مگوت به عه رووسى به و كا برا زه لامه ي ده گوت و قسه كانى نه ويشى بو من ته رجومه ده كرده وه. زورمان كيسه بوو و چاوم ليكرد ناگه ينه سه رته نجام له داخان وه دهر كه و تم. وه ك مار جينگلم ده دا، نه مده زاني روو له كوئى بكه م، كه سه رم هه ليئا، ديتم كه چهنه كس له هاواله كانم چاوه پروانى منن و (نامينى كچيشم) ده گه ليانه. كچه كه م ده باوه ش كرد و نه و جا چوومه وه مالى. ئيستا نه حه سابوومه وه كه حه م حوسين خان نه مرى بو ناردم كه ده بى هه ر ئيستا بچيته وه بو جه بهه. منيش يه كسه ر ريگام برى و هاتمه سه رايه لاي مسته فا خوشناوى. هه موو شتيك بو باس كرد. گوتم كه:

- هه‌موو شتیکم زانیوه و ئاگادارم، به‌راستی کارێکی زۆر خه‌رایان کردووه.
- به‌شهره‌ف ئه‌وه‌ی ده‌یڵیم قسه‌ی ئه‌و بوو، گو‌تی:
- ئاخ‌رمان خێر بێ. قسه‌یه‌کی تری گو‌ت که‌ بۆ نووسین نابێ و من خۆی لێ‌ده‌بوێرم.

شه‌هیدی قاره‌مان و هه‌رگیز نه‌مر، پۆتبولکۆفنیکی
مسته‌فا خوش‌ناو

حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ)

حاجی بابە شیخ ۱۸۸۴ - ۱۹۵۹ ز - ناوی
عەبدولپەرەحمان کۆری سەید عەبدولکەریمی
زەنبیلە و ناسناویان (سیادەت) ه.

پاشی ئەوێ که هەموو قسەکانم لەلای مستەفا خۆشناو
هەلپشت، چوومەوێ بۆ جەبەهە لای هاوالەکانم. چەند
پۆژیک تێپەری هیچ باس نەبوو تا پۆژیکیان دەستیک
ماشین هاتن. هەر ماشینەو ئەفسەرێکی تێرانی تێدابوو.
جەنابی «حاجی باوه شیخ»یش لە ماشینیکدا دانیشیبوو و
چەند پێشمەرگەشی دەگەڵ بوو. ماشینەکان پێ بوون لە
شت. هەر خودا دەزانی چی تێدابوو که دەپۆیی بۆ بانە و
سەردەشتی. خۆم گەوج کرد و وەسەر ماشینیک کهوتم تا
بیگەرێم، لەپەرگازیان کردم که جەنابی حاجی باوه شیخ تۆی
دەوێ. منیش چووم و گوتی: پێویست ناکات ماشینەکان
پێشکەن. لە پووی ناعیلاجی بەقسەم کرد، ئەو سەرۆکەزیر
بوو و نەمدەتوانی لە قسەي لادەم.

جەبەهەي سەردەشت

پاشی چەند پۆژیک مستەفا خۆشناو لە سەرایە را ئەمرێکی بۆ ناردم که لە سابلاغی را تۆیان
دەوێ. کاتیک چووم بۆ سەرایە گوتی منیشیان داوا کردوو، بوەستە با بەیەکەوێ جەبەهەوێ بۆ
سابلاغی. لەوێ مستەفا بوو بە فرماندە هیزی کوردوستان و بە ئەمری قازیش من چووم بۆ
جەبەهەي سەردەشتی. قازی گوتی:

— پێشمەرگەکانت هەلگرە و بچۆ بۆ جەبەهەي سەردەشتی. وەک دەلێن «بەکر»^۱،
فرماندەي جەبەهەي سەردەشتی تەفەنگ و فیشەک بەرێ دەکاتە عێراقی، پێو
برازنە ئەوێ چ کارێکە؟

چوومەوێ بۆ جەبەهەي بانە و هاوالەکانم هەلگرت و بەتێو گەورکاندا چوومە جەبەهەي
سەردەشتی. بە تێو هەر دێیە کدا دەپۆیشتم لادێی بەپیرمانەوێ دەهاتن و بەخێریان دەهێناین.
ئالای کوردوستانیان ماچ دەکرد و کێنوشیان بۆ دەکرد. هەشبوو شکایەت و گەزەندیان لە ئاغانەکانیان
دەکرد. بەداخەوێ تێمە نەماندەتوانی بەبێ ئەمری حیزبی دیموکرات هێچیان دەگەڵ بکەن.

^۱ مەبەستیان (بەکر عەبدولکەریم حەویزی) که بە (پەنێس بەکر) ناودێرە. ئەو سەردەم کرا بە فرماندەي جەبەهەي
سەردەشت.

قاسم به می گوشت برود به جبهی سرده شتی
 ده لینی بکر فرماندی جبهی سرده شتی ده لینی
 تقه فیشک ده ناله صراقی برود ناله ده جبهی
 لوتی برود به پیشمرکه ان که لکه نه دیار برود جبهی
 ده شتی جومه ده جبهی بانه که نام گران
 ده جبهی ده ناله جومه جبهی سرده شتی ده لینی
 که ریشک ده ده ریشکین لادیی پیرو ده ده
 که انت خیران ده کبابی آلاب کوردستان
 مای ده کرد شکایه تیان نه آلمان ده کرد ده شتی
 ناله تورانی بی اسری جبهی دی مولی
 کجی کارکین از دشمنان برود ده ناله
 نیرد برود چارخان به جبهی نایا دلجو
 تیان ده ناله ده ناله که نه لینی الیه ده بی
 ناله بشکینه دیکه نیرای بانه سرده شتی لینی
 دیکه نه بیرجونه ده کارکین پیروزیک کپلی
 کجی شکایتان کرد پیروزیک که تو بکی قور نه
 سرده شتی ده ناله کجی ده ناله ده ناله

ناوریسمان بو نهو هزار و
 پروت و برسیانه
 تیه رده بوو. داخه کهم، له
 دلخوشی دانه وه و
 دانه جه رگداگرتن، چیرمان
 له ده ست نه ده هات.
 پیمانده گوتن که خه متان
 نه بن به دلی تیه ده بن، تا
 که پیشینه لادییه کی نیوانی
 بانه و سرده شتی، - ناوی
 دییه کهم له یاد چوته وه -
 کابرایک و پیره ژتیک و
 کچیک گنج، شکایه تیان له
 ناغای نهو دییه هه بوو.
 پیره ژنه که تویتکی قوور
 له سر سهری داناوو و
 به ده م گریان و ناله وه

ده یگوت که ناغا کوره که لی بیسه و شوتن کردوو. نازانین چی به سهر هیناوه! وه خته بوو شیت
 بم. گوتم با نهو شه وه لهو دییه پیتینه وه به شکوو دهستم بگاته ناغاگان. به داخه وه ناغاگان
 چوو بوونه به ره ی نهو ناغایانه ی که له دژی کوماری کوردوستان ده ستیان دابوو تفهنگ و یارمه تی
 ئیرانییه کانیان ده کرد.

نهو شه وه من له مالی نهو ناغایانه بووم. له ترسان نه ناغاگان و نه کوره کانی نه هاتنه وه. گهر
 نهو شه وه هاتبانه وه، له داریان دابام، توله ی نهو دایک و کوره داماوهم ده ستانده وه. تیتاش له سر
 دلمه که نه متوانی هیچیان بو بکه م. به یانی تا لای نیوه رویه به تانقه ست لهو دییه ماینه وه به شکوو
 سهر و گوتلاکی ناغاگان وه دهر بکه ویتنه وه به لام ناغاگان له کونی مشکیشدا دیار نه بوون.
 دییه که مان به جیهیت و چووین بو «ره به تی» له نیزیک سرده شتی. فه رمانده ی جه بهه که

۱ "ره به ت" که به فارسی "ربط" ده نووسری گوندیک بووه له سهر ینگی سهره کی نیوان مه هاباد و سرده شت.
 ۱۵ کیلومتر له باکووری پوژناوای سرده شت و ۱۰۸ کیلومیتیش له باشووری مه هاباد هه لکه وتوو. تیتا
 بووه ته شاروچکه به کی که وه.

«به‌کر» له‌وێ پۆست بوو و له ژووره‌که‌ی خۆیدا بوو. ئێمه نه‌چووینه ژووره‌که‌ی و هه‌ر له‌ده‌رێ پاره‌ستان. چه‌ند کاتژمێرێکی تێوه‌رسووپا تا ته‌شریفی هاته‌ ده‌رێ و بزانی ئه‌و هیزه‌ بۆ هاتوون بۆ په‌به‌تی؟ دیار بوو زۆری پێناخۆشه‌ که‌ ئێمه‌ هاتووین. پاش چاک و خۆشی، به‌ریک‌کردین بۆ «مه‌کلای»^۱ که‌ ئه‌ویش هه‌ر له‌ نزیك سه‌رده‌شتی بوو.

ئاغای دێیه‌که‌ که‌پۆ و لووتی برابوو. کاتی خۆی «مه‌لا خه‌لیل»^۲ له‌ شه‌پیدا ده‌یگریت و لووتی ده‌برێ. مه‌کلای دێیه‌کی زۆر خۆش و دل‌رفین بوو. دوو-سێ پۆژان له‌وێ بووین. پۆژیک ئه‌مری فه‌رمانده‌م بۆهات که‌ به‌کر ئاغا بێت. نووسیویو:

— کاتژمێر ئه‌وه‌نده، چه‌ند ماشینیك به‌لای ئێوه‌دا دێن، بچن بۆ سه‌ر جاده‌ی و پیشیان پێنگرن، گه‌ر پێشمه‌رگه‌ی ئێمه‌یان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو پرایانگرن و نه‌هێلن برۆن.
به‌په‌له‌ چووین بۆ سه‌ر ڕێگایه‌ و خه‌نده‌قمان لێدا و تییاندا جێگیر بووین. زۆری نه‌کیشا ده‌نگی ماشینان هات. نزیکیکبوونه‌وه‌ و رامانگرتن. سه‌ربازه‌کان هه‌مووی ئه‌سله‌حه‌یان پێبوو، نه‌مانه‌یتشت له‌ ماشین بێنه‌ خوار. چوار ئه‌فسه‌ریان ده‌گه‌ڵ بوو، ئه‌وانم هێنا خوار و دام به‌ پێشمه‌رگه‌کان و گوتم بیانبه‌ن بۆ دی. ئه‌فسه‌ره‌کان کردیانه‌ قاز و قرووژ:

— بۆچی ده‌مانگری؟ ئه‌وه‌ سه‌ره‌نگ «ئایروم» دیت و بۆخۆت قسه‌ی ده‌گه‌ڵ بکه‌.
ده‌و قسانده‌دا بووین که‌ سه‌ره‌نگ ئایروم له‌ ماشینیک هاته‌ خوار. ئه‌و منی باش ده‌ناسی. چه‌ند جارێک ماشینه‌کانیم پشکنیوو. به‌ تووره‌یه‌وه‌ گوتی:

— مه‌ه‌لوودیان، دیسان چ باسه‌؟ بۆ وا ده‌که‌ی؟ بۆ پێشت به‌و ماشینانه‌ گرتووه‌؟
— گوتم: پێشمه‌رگه‌تان ده‌گه‌ڵ نییه‌ و نه‌هێلن برۆن.
— گوتی: تا چه‌ند ده‌قه‌ی دی ڕینگات به‌ردا باشه‌ ده‌نا، به‌زۆر ده‌پۆم.
من عه‌جایب مام؟! تا ئێستا چه‌ند که‌په‌ت پێشم به‌و سه‌ره‌نگ ئایرومه‌ گرتووه‌ هه‌ر له‌به‌رم پاراوه‌ته‌وه‌ و منه‌تبارم بووه‌ که‌ ڕێگای بده‌م! ئێستا بۆ وا له‌سه‌ره‌؟ نازانم! منیش لێ تووره‌ بووم و گوتم:

— گه‌ر پیاوی و له‌ پیاوان بووی ده‌پۆی. جا بزانه‌ چیت به‌سه‌ر دێنم.
له‌و قسانده‌دا بووین هاره‌ی تانکی هات. پێشمه‌رگه‌کان هه‌رایان لێ بلیند بوو که‌ کاکه‌ تانک گه‌یه‌ سه‌رمان. به‌په‌له‌ ویستمان خۆمان له‌ خه‌نده‌قان باوژێن بۆ چما نارنجۆکیکیان پێدانه‌دام؟!

^۱ ئه‌و گونده‌ ده‌که‌وێته‌ ۱۸ کیلۆمێتری رۆژه‌لاتی شاری سه‌رده‌شت که‌ له‌ نێوان ڕێگای سه‌رده‌شت بانه‌ هه‌لکه‌وتوو.

^۲ مه‌به‌ستی کاپتان، "مه‌لا خه‌لیل گۆرمه‌پێ"یه‌ که‌ له‌ سالی ۱۳۰۷ه‌تاوی تا سالی ۱۳۰۸ هه‌تاوی (۱۹۲۸- ۱۹۲۹زایینی) له‌ دژی قانونی جل و به‌رگی زۆره‌ملی که‌ په‌زا شا داوای ده‌کرد و به‌ قانونی (کشف حجاب) به‌ناوبانگ بوو، شوێشی کرد.

له به ختی من نارنجوک نه توقی و «حوسینی عه بدوللای بیستانچی» هه لیگرتیه و له جانتاکه ی
هاویشته که ههر به قهرای سیونکی گه وره ده بوو. بهو حاله خوومان ده تیو ده وهن و خهنده قی
هاویشته و بوو به ته قه. سه رههنگ ئایروم له ناو قرمه ی فیشه کانداهواری ده کرد»

— کوره مه ولودیان ته قه مه که.

فه رمانم دا رۆحمیان پی مه کهن. ههر ئه وه ندهم زانی به په له خو ی له ناو ماشینیکی هاویشته.
جا گوتم دایگرنه و ماشینه ی. باوه رتان بیت بارانی فیشه کانم به سه ردا باراند. به داخه وه خو ی
وه بهر نه هات و بۆی ده رچوو به لام دوو ئه فسه ربی که له و ماشینه دا بوون، وه بهر هاتن و کوژران.
تانکه که شالو ی بردبوو بۆ سه ر ده سته یه ک پیشمه رگه. ئیستا مایوو بگاته ئیمه. ته ماشام کرد دوو
گروبان که هه ردووکیان ره شاشیان پیوو، زۆر بییه زه بیانه ده یان په شاند. ئامانیان به کهس نه ده دا.
له و خهنده قه دا من و دوو پیشمه رگه ی دی بووین. یه کیان ناوی «محیدین بارزانی» بوو و ئه وه ی
دی «حوسینی عه بدوللای بیستانچی» بوو. گو تیان:

— کاکه چی بکهین؟ ئه و دوو گروبان به ره شاش وچان به کهس نادهن! ئه و هتا له پیش ئیمه ن!

— گوتم: لیان ده ن.

محیدین و حوسین وه ک پیاوان له سه ر زگ لیان نیزیک بوونه وه و هه ردوو گروبان هکانیان
تۆپاندن و ره شاشه کانیان هه لگرت و هاتنه وه. ئه و جار تانکه که زۆری بۆ هینان و ریگای پی چۆل
کردین. ئه وان ده رچوون به لام ۱۲ کهسیان لی کوژرا. له و بهینه شدا کوژیکی بارزانی که عه مری ۱۳-
۱۴ سالان ده بوو، به ده نگ ته قه یه وه هاتبوو. ده گه رمه ی ته قه دا گروبانکی ده کوژیته و ده چیت
که سیلاحه که ی هه لگرتیه وه، وه بهر دیت. ئیمه ش چووینه وه بۆ پۆسته که ی خوومان.

لای نوژی شیوان چاومان لی کرد که ئه وه ههر ماشینه و دینه خواری. هاتوچۆیه کی سه یریان
هه بوو. ئه وه ناشزانین که بۆ سه ر ئیمه دین. هینده جموجۆلیان زۆر بوو که ناچار بووم ته گبیرنکی
بکه م و سه نگه ران قاییم بکه ین. له سه ر هه موو ته په کانی ده وری دی پیشمه رگه ی نۆبه چیم دانان،
بۆخۆشم ده گه ل چه ند نه فه ران له تیو دی بووم. ئه وشه وه تا به ره به یانی له جموجۆلدا بوون.
ئه وه ندهم زانی بوو به ته قه. که وه سه ر که وتم دیت «حوسینی خال ئاغای» شه هید ببو. حوسین
له بن داره گیوژیک هه لده ستیته سه ر پی تا گیوژان بخوات، تۆمه س تانکیک له بن ده وه نان خو ی
مات کردبوو. که حوسین راست ده بیته وه بۆ گیوژان، تانکه که به ره شاشی لینه دات و ده کوژری.
ئیمه له و ته پۆلکه یه ی که حوسینی لی کوژرا، جیگیر بووین. ئه و جار تانکه کان که زانیوویان
ناشکرا بوون، پیش ئه وه ی ئیمه هیرشی بکه ینه سه ریان، ئه وان هیرشیان کرد. ئیمه بووین به دوو
به ش. به شیکمان خوومان له ناو دی هاویشته و به شه که ی دیکه ش ریگای په به تی گرت. له شکری
ئیران وه یزانی هه موومان هه لاتووین و نه ماوین. به هه راکردن هجو میان کرده ناو دییه که. وه نه بن
زۆر ئازا بن، پیان وابوو که دییه که چۆل بووه و که سی تیدا نه ماوه. له هه رچوار لاهه به هه راکردن

هیرشیان کرد. پرووم له پېشمه‌رگه‌کان کرد و گوتم: به‌بابه‌وه‌و ده‌به‌ر مرم، که‌س ته‌قه‌ نه‌کات تا ده‌گه‌نه‌ ناو دئی. له‌پېش هه‌موو سهربازه‌کانه‌وه‌ گروبان‌یک به‌ ره‌شاشه‌وه‌ خۆی له‌نیو دئی هاویشته. پرووی له‌ ده‌رکه‌ی ماله‌ سهدی‌کی کرد و به‌ ره‌شاشه‌که‌ی بیه‌زه‌بیانه‌ ره‌شاندی و زیقه‌ی له‌ ژن و مندالی سهدی هه‌ستاند. له‌تاو ماله‌ و مندالی سهدی ئاورم گرت و فه‌رمانی ته‌قه‌م ده‌رکرد. له‌یه‌که‌م ده‌ستریژ، کابرای گروبان که‌لاکی که‌وت و ۹ گولله‌ی به‌رکه‌وتبوو. به‌داخه‌وه‌ به‌ ره‌شاشی کابرای دوو مندالی سهدی کوژرابوون و ژنه‌که‌ی و مندال‌یکشی بریندار بوون.

ئه‌وجار سهربازه‌کانیش له‌ هه‌وای گروبان‌ه‌که‌ هیرشیان کرد و وه‌یانه‌زانی که‌سمان له‌ دئی نه‌ماوین. له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ فیشه‌کمان به‌سه‌ردا باراندن. چاکمان داگرتن. سهریان باش لیشیوابوو. نه‌یانه‌زانی خۆیان له‌ چ کوئیکی ڕاکهن. ئیمه‌ له‌ قه‌لکه‌دا ۱۲ که‌س بووین، ئه‌وه‌نده‌مان زانی تانک به‌ری ده‌رکه‌ی لیگرتین. به‌ پشتیوانی تانکه‌که‌ هه‌ر چوار ده‌ورمان گیرا. زوو سێ دانه‌ نارنجۆکم له‌ شری‌تیک به‌ست و به‌ تانکه‌که‌م دادا. به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی نارنجۆکه‌کانم پێدا هاویشته زۆر چکۆله‌ بوو، به‌باشی تانکه‌که‌ی نه‌گرت، به‌لام ترستیکی سه‌یری خسته‌ ناو دلی دوژمن. له‌ولاشه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی پېشمه‌رگه‌ سه‌ربه‌رزیه‌ی و سه‌رکه‌وتنی کوردوستانی له‌ دلدا وه‌ک چرا دایسا و ئاماده‌بوون هه‌موو گیانفیدایه‌ک بکه‌ن، له‌ تانک و فیشه‌ک نه‌ده‌ترسان، بۆیه‌ له‌ شه‌رپکی قاره‌مانانه‌دا به‌ خۆم و ۱۲ پېشمه‌رگان، ده‌ردنکمان دا به‌ له‌شکری تیرانی که‌ تا ماون شه‌ری مه‌کلاوی له‌یاد نه‌که‌ن. ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ له‌ زیره‌کی ئیمه‌ نه‌بوو به‌لکوو له‌ خۆشه‌ویستی خاک و نیشتامان بوو، له‌ خۆشه‌ویستی ده‌وله‌تی کوردوستان بوو.

له‌ گه‌رمه‌ی هه‌لاته‌ه‌لاتی له‌شکری تیرانی، ته‌ماشام کرد کابرایه‌کی په‌سته‌ک سووری پشتیند سپی، له‌ناو له‌شکرده‌ خۆی هه‌لده‌سووراند و پاشه‌کشی ده‌کرد و پای ده‌کرد. پرووم له‌ هاواله‌کانم کرد و گوتم په‌جائان لیده‌که‌م ته‌قه‌ مه‌که‌ن و ده‌ست ڕاگرن. من ئه‌و فیشه‌که‌ داویمه‌ په‌سته‌ک‌سووری و تێوه‌ش ته‌ماشای که‌ن. ته‌قه‌م لی‌کرد و وه‌رمگیرا. هه‌موو پېشمه‌رگه‌کان بۆیان له‌ هورا دام. من به‌ ره‌شاش زۆر چاکم ده‌نگواوت. ئیتر پېشمه‌رگه‌کانیش وایان لی‌هاتبوو که‌ به‌ ئیشتیا سیله‌یان له‌ عه‌شیره‌تیک یا سهربازی‌ک ده‌گرت و سلاریان ده‌کرده‌وه‌. ئه‌و له‌شکره‌ وه‌ها لی‌که‌ه‌لوه‌شابوو که‌ ئه‌وه‌ی هه‌لات، هه‌لات، ده‌نا زۆریان خۆیان ده‌ناو ده‌وه‌ن و که‌ند و دۆلندا حه‌شار دابوو تا نه‌کوژرین. به‌و جوړه‌ له‌شکری تیرامان به‌ هوراکیشان شکاند و هه‌موو هه‌لاتن و دبیان به‌جیه‌تشت و که‌لاکیکی زۆریان له‌پاش به‌جیما. له‌پاشان زانیمانه‌وه‌ که‌ ئه‌و هیرشه‌ به‌ هاوکاری له‌شکری بانه‌ و سه‌رده‌شت کرابوو و زیاتر له‌ ۲۰۰۰ که‌س ده‌بوون جیا له‌ عه‌شایر. هه‌موو چه‌شنه‌ ئه‌سله‌حه‌یه‌کیان پێبوو. ته‌نیا شتیکی که‌ نه‌یانبوو غیره‌ت و ده‌مار بوو که‌ عه‌جه‌م و تیرانی لی‌ی بیه‌رین. به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک عه‌شایری خۆفروش و خاکفروشیان ده‌گه‌ل بوو که‌ له‌ بنه‌ره‌تدا له‌ غیره‌ت به‌تال بوون، بۆیه‌ خۆیانفروشتبوو، ده‌نا عه‌شایر هه‌بوو به‌ دل و به‌ گیان ده‌گه‌ل کۆمار بوو. ئه‌و شه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ی

له ئىران و كۆمارى كوردوستاندا ناوبانگى دەرکردبوو، دە ئەوەندەش لە كوردوستانى عێراقى ئىوى كوردبوو. ئەو پيشمەرگانەى دەگەل من بوون، بڕوا ناكەم لە شوپەویش شەركەرى وا هەبى. بە ١٢ نەفەران دوو هەزار سەرباز و عەشايرت وەسەر گەپى و بەو هەموو سىلاحە قورس و قۆرخانەيەو، ئەوان بدۆرپن و هەلپن ئيمەش بيبەينەو و لە ناو ديدا بىكەين بە هەلپەركى و شايى. لە مێژوودا دبى باس بكرىت.^١ ئەوجار هيچيان پينه مابوو، لەسەردەشتى را بە توپان، توپيارانيان دەكردين. سەير ئەو بوو كە دەنكيكيش وە ئيمە نەدەكەوت. يا لە گيشانيان دەدا يا لە دەشت و دەوێنان. دەورى ئەو قەلایەى كە ئيمەى لىوون هەموويان داگرتبوو بە توپان بەلام دەنكيك نەهاتە ناو قەلەكەى. ئەو پۆزە هەر لە چيشتانەو تەبەللىك لە شەو هەر توپيان تيهەلكردين. بەكر ئاغا كە فەرماندەى جەبەهە بوو، نەيدەتوانى يارمەتى و هيزى پشتيوانى بۆ ئيمە بنيرىت، لەبەرئەوێ پىگاكەن هەمووى بە تانك و سەربازى ئىرانى و عەشاير گيرابوون. ئەو خۆش بوو كە لەشكرى ئىرانى نەيدەوترا تخووغان بن، دەيانزانى كە ئيمەش «شووشە»^٢ مان پيە. جارجار لە دوورەوێ را تەقەيەكيان دەكرد و هيچى تر. درەنگايەكى شەو فەرماندە نامەيەكى بە چەند پيشمەرگەيەكدا بۆ نارد. لە كاخەزەكدا نووسىبووى پۆستەكەتان چۆل كەن و وەرەنە پەبەت. فەرماندە خۆشى لە پەبەت دادەنيشت. بۆم نووسىيەو^٣:

— تاكوو سەرمان نەپەرپن ئەو دىيە چۆل ناكەم. جا چۆن دەهيلم ئەو فەتەحەى پيشمەرگەكان كوردووانە بپيەو هەيچ.
كاخەزم لە مستى پيشمەرگەكان نا و بەرپمكردنەو بۆ فەرماندە.

وردەوردە تەقە نەما و ئيمەش دانىشتين بۆ نان و چا خواردن و حەسانەو. پيشمەرگە ئەوەندە ورەيان بەرز بوو كە بەو درەنگانەى شەوێ دەستيان كوردبوو بە هەلپەركى و گۆرانى گوتن. بۆ لاى

^١ ئەو رووداوانە بە وردە ريشالەو "نجفلى پسيان" كە رۆژنامەوانىكى سەر بە دەولەت بوو، لە كتييبك بە ناوى (مرگ بود، بازگشت هم بود) چاپى دووھەم لە لاپەرەى ١٦١ دا چاپى كوردوو و ريزەيەكى باشى لە تواناكاني هيزى دەولەتى و بە ناوھيتاني فەرماندەكانيان و چۆنيەتى شەپەكە و خەسار و ليكوژراوكانى نووسيو كە دەقاودەق دەگەل قسەكاني كايتان يەك دەگرنەو. ھەرەھا (بەكر عەبدولكەريم ھەويزى) كە زياتر بە (رەئيس بەكر) ناوديرە و فەرماندەى جەبەهەى سەردەشت بوو لە كتييبەكەى خوياندا بە ناوى (گەشتيك بە كۆمارى مەھاباددا) بە وردى باسى ئەو رووداوانە دەكات.

^٢ "شووشە" ناوى چەشنە نارنجوكيكي دژە تانك بوو كە ئاگرى لە تانك بەردەدا. ئەپتەشى سوور دابوو بە كوردەكان. بەريز "عەبدوللا ئەحمەد رەسول پشدرى" لە كتييبى "يادداشتەكانم" دا، بەشى يەكەم، لە لاپەرەى ٤٩ و ٨٦ باسى ئەو شووشەبە دەكات و دەلن: [دەولەتى شوپەو بە ديارى پيشكەشى هيزى پيشمەرگەى كوردستانى كوردوو لە ناوياندا چەند هەزار دانە "شووشە" (تيزاب) كە بۆ سووتاندنى (دەبابە - تانك) بەكار دەھات. ئەویش دەبوابە پيشمەرگەى گيانفیدا لە نيزيكەو بىخاتە سەر دەبابەكە].

^٣ ئەوسەردەمە كايتان هەيچ خويئندەوارى نەبوو. مامە غەنى لە بيرەوھەرييەكاني خويدا دەلن لە مەكلاوى بەريز (سەدىق خاتەمى) ميرزاي دەستەى كايتانى بوو و نامەكاني بۆ نووسيو، بڕوانە كتييبى ئالەكۆك لاپەرەى ٨٠

به يانتي «عه بدولپر حمان بارزاني» به خوئی و چه ند بارزانی هاتن و نووسراوه يه کی دیکه يان له
فه رمانده وه بۆ هیتام. نووسیوووی:

— من فه رمانده م یا نه تو؟ من نه مروت پتده که م وه رنه وه بۆ ره به تني و نه و پۆسته ی چۆل
که. گهر بۆ ره به تيش نايه ی بچۆ بۆ دنيه کی نيزیک پۆسته که ت.
نيوی دنيه که شي نووسیوو به داخه وه له يادم نه ماوه. عه بدولپر حمان و هاوالانی نه و شه وه
له لمان مانه وه. تاريک و پروونی به يانی له سه رده شتی را سه يديک له لايه ن سه ره نه نگ ئايرومه وه
هاته لام و گوئی: سه ره نه نگ داوا ده کات که ئيزن بده ی تا که لاکه کانه يان کۆ بکه نه وه. منيش ئيزنم
دا. نه و سه يده فه قيره له سپايی به يانه وه تا به تلتيکی باش له شه و، ههر که لاکي کۆکردنه وه و
پيشمه رگه ش له دووره وه چاوه دپري ده کردن نه کا تيرانی په ل بيزتون. له گهرمه ی شه ره که دا چه ند
که سيکمان پشده ري ده گه ل بوون که هاتبوون بۆ ناو پرزه کانی پيشمه رگه ی کۆماری کوردوستان
وه ک «مسته فاي خامي» و «عه بدولئاغا»^۱ و چه ند که سيکی دی که ناوه کانم له ياد نه ماون زۆر
قاره مانانه ده ستیان ده کرده وه، ههروه ها چه ند که س له خه لکی دی زۆر مه ردانه ده گه لمان
له سه نگه ردا بوون و گيانفیدايانه به ره نگاری دووژمن بوونه وه و شه رتيکی باشيان کرد بۆيه، که ته قه
نه ما به خه لکی دنيه که م گوت بچن تفه نگی نه و که لاکانه هه لگرنه وه بۆخوتانی به رن. دوو ره شاشی
۲۰ تيرم گلداه و باقیم دا به نه وان. که تفه نگه کانم دانتي، نه وه نده خو شحال ببون نه بيتنه وه.
له مه ودوا وایله اتهابوو که عه شيره ته کان خو يان بۆ لای من ده کوتا. ده يانزانی من تفه نگیان
لیناستينمه وه، ئيتير کتيرکتیان بوو که ليم نيزیک ببنه وه. تا نه و راده يه ی که عه شيره تي ده ورره ري
سه رده شتم هه موو تيها لآبوو. عه شيره ت تفه نگی ليمه ستينه وه، ئاماده يه خۆت بۆ به کوشت بدات.
گهر به کر ئاغا، که فه رمانده ی جه بهه بوو، له عه شيره ته کان تووره ده بوو، پيیده گوتن برۆنه لايه کی
تر، نه وانيش ده يانگوت ئيمه بۆلای حه مه دی مه ولوودی زياتر ناچين بۆ لای که س.^۲

^۱ ده بتي مه به ستیان "عه بدوللا نه حمه د ره سول پشده ري بيت که خه لکی پشده ر و له ئاغانی میراوده لی بووه.
بیره وه ريه کانی خویشی له مه ر نه و رۆژانه نووسیوه ته وه به ناوی "يادداشته کانم". عه ولئاغا تا دواسته کانی
پرووخانی کۆمار له جه بهه ده گه ل کاپيتان بووه.

^۲ سه باره ت به شه ري مه کلآوی ره ئيس به کر له کتبه که ی خو ياندا له لاپه ره ی ۹۲ دا به وردی باسی هه موو شتيکی
کردوه که ئاراسته ی پروداوه کان وه ک نه وه ده چتي که کاپيتان باسی ده کات، به لام گيترانه وه که يان جياوازه. ره ئيس
به کر بۆ لای خوئی و هيزه که ی خوئی که زۆرتر له هيزی بارزانيه کان پیکهاتوه بايد دهاته وه و کاپيتانیش بۆ
پيشمه رگه کانی خوئی، به لام نه کاک حه مه د ده تواني حاشا له قاره مانه تي بارزانيه کان بکات و نه ره ئيس به کریش
ده تواني رۆلي سه ره کی کاک حه مه د و پيشمه رگه کانی بشاريتته وه. ته نيا شتيک که له و نيوانه دا پروونه نه وه يه که
نه کاپيتان که يفی به ره ئيس به کر هاتوه و نه ره ئيس به کر به کاک حه مه د.

قاره‌مانی کۆماری کوردوستان

هه‌روه‌ک پێشتریش باسم کرد ئه‌و شه‌په‌ی مه‌کلاوی هه‌م له‌ کوردوستانی ئێرانی و هه‌م له‌ کوردوستانی عێراقی ناوبانگێکی زۆری ده‌رکرد. ئه‌و پێشمه‌رگانه‌ی ده‌گه‌ڵ من بوون، یه‌که‌و حوکمی ده‌ره‌جه‌یه‌کیان بۆ هات و منیش حوکمی میدالی قاره‌مانیم بۆ هات. له‌لایه‌ن ئازهربايجانیشه‌وه، ته‌قدیرنامه [نامه‌ی رێزلێنان] یکی زه‌لامم بۆ هات.

له‌ سابلاغی به‌ رادیۆ و به‌ بلینگۆی له‌ هه‌موو شاردا جاریان کێشان و دیسان تاریف و په‌سنی منیان کردبوو که‌ ئه‌مجاره‌ش کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوودی له‌ جه‌به‌ی ئاوا و ئاواي شهر کردوو و خاکی نیشتمانی پاراستوو و ئاوا و ئاواي ده‌ستکه‌وت بووه. پاشی چه‌ند رۆژان که‌ زانیم جه‌به‌هه‌ ئه‌من و ئه‌مانه‌، بۆ چه‌ند کاریکی پێویست بۆ جه‌به‌هه‌، ده‌بوايه‌ بچمه‌وه‌ سابلاغی. که‌ چووومه‌وه‌ هه‌ر واقی مابوو. دنیا له‌پێش چاوم زۆر گۆرابوو. من هیچ گۆرانکارییه‌کم له‌ خۆمدا شک نه‌ده‌برد و هه‌مه‌ده‌که‌ی جارێ بوم. ئێستا له‌لای ئه‌و خه‌ڵکه‌ من شتیکی ترم. هه‌رکه‌س ده‌مگاتی ده‌ستم ده‌ ده‌ستی ده‌نیته‌ و «غه‌زا» پێرۆزیم لێده‌کات. ئه‌وه‌ی ناشناسیته‌ لێم دیته‌ پێش و ده‌ستیم ده‌ ده‌ستی ده‌نیته‌ و ئه‌حوالم ده‌پرسیته‌.

به‌ واریده‌بوونم، قازی له‌دووی ناردم. که‌ چووومه‌ لای، دیتم خه‌ڵکیکی زۆری له‌لایه‌ و مه‌لا مسته‌فای بارزانیی ده‌گه‌له‌. له‌پێش چاوی ئه‌وه‌هه‌موو خه‌ڵکه‌ سه‌ت هێنده‌ی چه‌لان حوورمه‌تی گرتم و گوته‌:

- من ئه‌وه‌ ده‌چمه‌ ته‌ورێز و میداله‌که‌ت بۆ به‌دروسته‌کردن ده‌ده‌م. حوکمه‌که‌م بۆ ناردی بۆ جه‌به‌هه‌ی، وه‌رتگرتوو؟
- به‌ ئێ قوربان وه‌رم گرت.
- به‌ مه‌لا مسته‌فا بارزانی و خه‌ڵکه‌که‌ی گوته‌:
- میدالی قاره‌مانیم بۆ ناردوو.
- یه‌که‌مین که‌س بووم میدالی قاره‌مانیم وه‌رگرت.

۹۹
 اصرافیه بخونده پشده ریمان چند نه فیه ریک ده که ل
 بر وک سطلای خانمی صبد و لای خای چند نفر تر
 چند و تر پیچ چومه ده سابلانی که چومه ده
 ده که حه دی جاران نبرم ایست شتی ترم
 گند که سی ده مغایب دستم له دست ده تی
 نه ترا پیر و نیم لیه کاه وی تا شتم ناسی و دینی
 بر پیر و ربای دستم له دست ده تی و خولم نه پر گری
 نه و ارید بوشم قاری له دوی نارم و کهد
 گیندی چه لای زیاد تر چومه تی و کرتم
 کر تی نه ده ده روم بوش و ریزی عید له کت پر
 در و ست ده لم حو کله که شتم بونا ر دو به جبهی
 ده رد کر تو ده گو شتم بلی ملا صطلای شتی ده که ل
 بر کر تی حو کی عیدای قاره مانیم بونا ر دو ده
 نه خلله که گرت پر بونا ر عالم یه مین که سی
 بوم ~~صطلای~~ عیدای
 قاره مانیم و گرت پر دور و تر له مال بوم

شەپەكەى (مەلاشىخ)ى^۱

دوو پوژان لە مالى بووم بەلام دلم ئۆقرەى نەبوو. هەموو بىر و هۆشم هەر لە لاى جەبەه و هاوالەكانم بوو. ناچار خۆم تىكۆهريپىچا و چوومەوه جەبەه. كە چوومەوه دەبينم ئەوه شەپە. ئيرانيەكان هيرشيان هينابوو سەر پيشمەرگەكان. كاتىك كە پيشمەرگەكان لە دىي (مەلاشىخى) دەبن ئيرانيەكان زۆر بە خەستى دەورەى هەموو شاخەكانيان ليدەگرن و هوروزميان دەكەن. بەكر ئاغا لە دووى منى نارد. لەولاشەوه ناردبووى بەشويتن «سالىخ ئاغاى بارزانى»، براى «عيزەت»ى كە چەند كەسىشى بارزانى دەگەل خۆى هينا بوو. لە پەيامەكەيدا بەكر ئاغا بە من و بە سالىخ ئاغا گوتبوو كە:

— گەر بەپەلە خۆتان نەگەيتننە ئيمە و بە فريامان نەبەن، عەجەمان پەبەتى دەگرن. دەگەل سالىخ ئاغا گەيشتينيە يەكتر. پاش ليكدانەوهى بارودۆخەكە سالىخ ئاغا بۆى دانام كە چوناوچۆن بە يارمەتى ئەو پيشمەرگانەوه بچين و لە گەمارۆى عەجەمان پرگاريان بكەين و بەو كارەش مەترسى كەوتنى پەبەت كەم بكەينهوه. بە منى گوت كە حەمەد، تۆ دەستەى خۆت هەلگرە و بەو باسكەيدا پرۆ و لە فلانە و فلانە شوين جىگير بن و منيش دەستەى خۆم هەلدەگرم و بەو دۆلەيدا تيهەلدەبم. سالىخ ئاغا لەسەرەخۆ و ژيرانە بريارى دەدا. كەم كەسم ئاوا ديتووه. تا ئيمە وەسەر كەوتين سالىخ ئاغا و بارزانىيەكانى هاوالى، عەجەمەكانيان لە سەنگەرەكانيان هەلكەند و دە سەردەشتى كردنەوه. ئەو پرۆزە سالىخ ئاغام وەك شير هاتە بەرچاوا. ئەو ئازايەتتەى بەو كابرايە و بە دەستتەكەيهوه ديتم، هيجكات نەمديتبوو. ئەو شەپەى ئەو قارەمانە بە خۆى و هاوالانى كرديان، باوەر ناكەم شتى ئاوا لە هيج حكومەتلكيدا هەبووبيت، گەر هەشيانيت بە قامكىكى سالىخ ئاغا نابن. دەلتن لە «لينيىنگراد»ى قارەمانى وا هەبووه، مە باوەرناكەم، چونكە ئەوان حكومەتيان هەيه كە باسيان بكات و پتيان هەلبلىن، خۆ ئيمەى كورد حكومەتمان نيه هيج، بگرە دەيان دوژمنيشمان هەيه و بيكەسىشين و هيج دوستان نيه دەنا، دەبوايە ئەو قارەمانەتتەى سالىخ ئاغا و بارزانىيەكان لەخويان پتيانمان دا، تا دونيا ماوه وەك ميژوو لە كتياندا بنووسرئەوه. لە ناو كوردى چارەپەشدا پياوى قارەمانى وەك سالىخ ئاغا شوينى ون دەبيت و ناوى دەشورئەوه. بەراستى من كە سالىخ ئاغام ئاوا بە قارەمانانە ديت، خۆم لەپيشچاوا كەوت. سەبارەت بەو قارەمانە هەرجى بلیم كەمم گوتووه. خۆزگە سەوادهكەم دەبيرى، جا ئەوكات دەمزانى چۆنى باس بكەم. چيروكى غيرەت و گيانفەيداىى ئەو قارەمانە، پياوى بەدەست و قەلەمى باشى دەوئ.

ديارە لەو شەپەدا پشدەرى بەشداریيەكى زۆر باشيان كرد كە ناكړى باسيان نەكەم. بەراستى

^۱ گوندیکە لە ۱۵ کیلۆمەتری باکووری سەردەشت هەلکەوتووه.

گیانفیدایانه به گژ دوژمندا هاتنهوه، بهلام کهس تۆزی «سالحئاغا»ی پینهدهشکا. لهو شهپه‌دا کوره‌ئاغایه‌کی «سوئسن» که ناوی «حه‌سه‌نئاغا»^۱ بوو کوژرا. جوائیکی زۆر قۆز و شوخ بوو. دیسان سه‌رکه‌وتین و دیسان ناوی کوردوستان، کانگای هه‌موو گیانفیدایه‌ک بوو. دیسان خو‌شه‌ویستیمان بۆ کوردوستان پشتیوانان بوو. نه‌مجاره‌ش سه‌ربه‌خۆیی کورد و پاک‌کردنه‌وه‌ی خاکی پیروزی کوردوستان له‌ بێگانان، هه‌وینی هیز و سه‌رچاوه‌ی وزه‌ و بناخه‌ی ئیمانی پته‌ومان بوو. ئیتر که‌ شهر کۆتایی پته‌ات، هه‌موومان به‌ فه‌تح و خو‌شی، به‌ ئه‌ی ره‌قیب و سروود گوتنه‌وه، که‌پانه‌وه‌ په‌به‌تی.

رووداوه‌کانی «میرشێخ‌حه‌یده‌ر»^۲

پاشی هه‌سانه‌وه‌یه‌کی کورت، به‌کر ئاغا گوتی ده‌بی به‌ خو‌ت و هاواله‌کانت پۆسته‌که‌ت به‌ری بۆ «مه‌لاشێخ»ی چه‌ند پوژێک له‌ مه‌لاشێخی بووین. هه‌موو پوژێ وردیه‌ ته‌قه‌ ده‌گه‌ل ئێرانیان پروی ده‌دا، به‌لام پاشه‌کشان پیده‌کردنه‌وه. پوژێکی ئه‌مرم بۆ هات له‌لایه‌ن فه‌رمانده‌ی هیزی پێشمه‌رگه‌ که‌ مسته‌فا خو‌شناو بوو. ده‌بوايه‌ به‌ زووترین کات بچمه‌وه‌ بۆ سابلاغی. جه‌به‌هم به‌ تۆکمه‌یی به‌جیه‌شت و چوومه‌وه‌ بۆ لای فه‌رمانده‌ هیز له‌ سابلاغی. به‌ هو‌ی ئه‌وه‌ که‌ پێشتریش یه‌کترمان ده‌ناسی و زۆرمان یه‌کتر خو‌شده‌ویست و ئه‌و له‌ دل و ده‌روونی من ده‌گه‌یشت و منیش هه‌روه‌ها، بۆیه‌ من زۆر دل‌م به‌ مسته‌فا ده‌کرایه‌وه‌ که‌ دل‌نیاشم ئه‌ویش هه‌ر وا بوو. پاشی قسه‌ و باسێکی زۆر گوتی: ده‌بی پۆسته‌که‌ت به‌ری بۆ «میرشێخ‌حه‌یده‌ر»ی.^۳ هه‌روه‌ها له‌ وه‌لاغه‌کانی

^۱ ره‌ئیس به‌کر له‌ کتێبه‌که‌ی خویدا له‌ لاپه‌ره‌ی ۸۶ به‌ وردی باسی ئه‌و شه‌ره‌ ده‌کات و به‌ شه‌ری جێژنی قوربان ناوی دینیت و ناوی ئه‌و شه‌هیده‌ش به‌ هه‌سه‌ن خانی بریاجی ده‌ناسیت. هه‌روه‌ها خوالێخو‌شبوو که‌ریم حیسامی له‌ کتێبی (کاروانیک له‌ شه‌هیدانی کوردستانی ئێران) ساڵی ۱۹۷۱ لاپه‌ره‌ی ۱۶ سه‌باره‌ت به‌و شه‌هیده‌ ده‌نووسیت که‌ هه‌سه‌ن خان کوپی برایم ئاغا بریاجی یه‌کێک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی حکومه‌تی دیموکرات بوو له‌ گوندی "نه‌یه" نزیکی سه‌رده‌شت له‌ شه‌ریکی دژی له‌شکری حکومه‌تی تاران دا شه‌هید کرا.

^۲ "میرشێخ‌حه‌یده‌ر" ده‌که‌وێته‌ پێنج کیلۆمێتری پوژناوای شاری سه‌رده‌شت و له‌سه‌ر رێگای "سه‌رده‌شت" - "باساوی"یه. واته‌ لای ده‌شتی که‌پران.

^۳ له‌ لاپه‌ره‌ی ۸۷ی کتێبی (یادداشته‌کانم) به‌ پێنووسی (عه‌بدوڵلا ئه‌حمه‌د په‌سوڵ پشه‌ری) به‌شی یه‌که‌م - به‌غدا ۱۹۹۲ نووسه‌ر سه‌باره‌ت به‌ شه‌ر له‌ گوندی (میر شێخ‌حه‌یده‌ر) ئاوا ده‌نووسێ: [داوی چه‌ند شه‌و و پوژ شه‌ر و لێکدان ئه‌وه‌بوو به‌کر ئاغا خو‌شی هات بۆ به‌ره‌که‌مان وه‌کوو سه‌ردان و پشکین (تفتیش) و زۆر پازی بوو ئیشوو کاری (به‌ره‌) و رێکخستنه‌مان و له‌سه‌ر داوای ئیمه‌ (حه‌مه‌ی مه‌لود)یش له‌ ناوچه‌ی (ره‌به‌ت)ه‌وه‌ گوازه‌ته‌وه‌ لای ئیمه‌ به‌ خو‌ی و لقیکی سه‌ربازییه‌وه‌ چونکه‌ به‌ره‌ی ئیمه‌ کیلی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن بوو و هه‌موو گر و که‌رمای ناگری شه‌ر که‌وتبوو سه‌ر ئه‌و به‌ره‌یه‌].

«حيساموشكرى»[ئەم وشەيە بەباشى ناخوئندىرتتەو، لەوانەيە حيسام و لەشكر بىت يا ...]^۱ مائىتىكى بە جاننوى خەلات كردم و بەلىنى دامى كە بۆ سالى دادى، دەرەجەيەكم بۆ زياد بكات و حوكمەكەشى بۆ نووسىم و دايە دەستم، ھەرۈەھا مانگى ۲۰۰ تەنى بۆ خەرجى سەفەرم بۆ بريمەو ھە و گوتى:

— لە جەبھەي ميوانت دەبى با پوولت ھەبى كە بۆيان خەرج بكەي.
ئىتر منىش ھەر بۆ بەياني خۆم ئامادە كرد و ھاتمەو ھە بۆ جەبھەي و ھاوالەكانم ھەلگرت و چوومە ميرشېخەيدەر. لەوئىش بەھەمان شىو، ھەموو پوژىك دەگەل عەجەمان قوونەشەرە.^۲ پوژىك ئەوان دىنە سەرمان و دەيانشكىنين، پوژىكىش ئىتمە بەسەريان دادەدەين و دەرياندەپەرينىن. «سالىح جوجكە»^۳ بە خۆي و پارتىزانئىكى زۆرى سەردەشتى، لە سەردەشتى رايانكردبوو و ھاتبوونە ناو ديموكراتى و لە ميرشېخەيدەر گىرسابوونەو. سالىح جوجكە پياوئىكى زۆر ئازا و بەكار بوو. ئۇ و منداڵكەي لە سەردەشت مابوونەو. سەردەشتى و خەلكى دەوروبەرى ئەوشارەي زۆر دەگەل بوو، ھەمووشى زۆر ئازا و لەزەبر بوون.

پوژىكى شەپكى قورس كرا و عەجەم شكان و پىشمەرگەكان دوو پياوى «ھەمەد ئاغاي» ميرشېخەيدەرى دەگەل مامى ھەمەد ئاغايان، بە يەخسىر گرتن. ئەوانە لە راستيدا پىشمەرگەي كوردوستان بوون و ناويان لەو لیستەدا بوو كە مووچەي پىشمەرگەيان بۆ دەھات. ھەمەدئاغا بۆخۆشى لە حكومەتى كوردوستان «پۆلكوئىك»^۴ بوو. ھەركات پارەي پىشمەرگە ھاتبا، ھەك پىشمەرگەي كۆمارى كوردوستان پارەي خۆيان وەرەگرت. كە مامىي و پياوھەكانى گىران، يەكسەر پەوانەم كردن، بەلام زۆرى پىتەچوو بەرەللا كران. ھەم خۆم و ھەم پىشمەرگەكان لەو كارە واق مابووين كە چۆن دەبى ئەوانە ناويان ھەك پىشمەرگە ھەبىت؟! پوولتى پىشمەرگەيەتى وەرگرن؟! ھاوكات بچن لە پىزى دوژمەو ھە و دەگەل ئەوان گوللە بە ئىمەو ھەبىت؟! لە ھەمووشى سەپتر ئەو ھەبوو كە لە شەپدا بە يەخسىرمان گرتبوو، كەچى بەرەللابەرەللا بە بەرچاوماندا دەھاتن و دەچوون؟! كە پىشمەرگەكان لىيان دەپرسىم ئەو چ باسە؟ من ھىچ ھەلەمىكم نەبوو بيانەمەو ھە جگە لە خۆخواردنەو.

بە ھەلەكەوت تووشى ھەمەد ئاغا بووم. بەخۆم گوت ھەلى چاكە بەشكەم بيانوويەكم بۆ ھەلەكەوت و بە دلى خۆميان دەگەل بكەم. ئەو پۆلكوئىك بوو و بەتەمەنىش لە من گەورەتر

^۱ كاك ھەسەنى قازى يارمەتى دام و فەرموويان ئەو كەسە (حيسام داشكەستان) ھە.

^۲ شەپى كەم و كورت، بەلام زوووزوو.

^۳ لە باشوورى كوردستان بە سالىحى مام پەحماني ئىدوئىرە. لە سەردەشت ناو و ناسناوى "سالىح پەحماني" يە. لە ناو خەلكدا بە "سالىح جوجكە" ناسراو.

^۴ پۆلكوئىك يا Полковник يا Colonel واتە، سەرھەنگ بە فارسي.

بوو، که هاته ئاستی من ده‌بوايه ده‌ستی بۆ هه‌لێتم و ڕێزی سه‌ربازی بۆ دابنێم. ئینجا لیمپرسی که:

— «سامه»ی برات له‌تیو عه‌جه‌مان دایه و تۆش پۆلکلۆنیکێ کوردوستانی، چۆن شتی وا ده‌بیت؟ ده‌کرێ بۆم باس بکه‌ی؟

ئه‌و له‌ من زیره‌کتر بوو، هه‌یج بیانووی نه‌دام. زۆر به‌ خۆشی و له‌سه‌رخۆ به‌لام زیاتر وه‌ک پارانه‌وه و خۆ په‌راندنه‌وه جوابی ده‌دامه‌وه و گوتی:

— چی بکه‌م؟ زۆرم ده‌گه‌ل گوت به‌لام به‌قسه‌ی نه‌کردم، بۆم پازی نه‌ده‌بوو.

ئه‌و جوابه‌ منداڵیکیش پازی ناکا چ بگا به‌ من، ده‌زانن بۆ؟ ناخر ئه‌وه فێلی ئاغا و سه‌رۆک عه‌شیره‌تانه‌ که‌ دلی هه‌ردووک لا پارگرن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان. به‌ داخه‌وه له‌و به‌ینه‌دا که‌م نه‌بوون ئه‌و ئاغا قاچاغانه‌ی که‌ له‌ترسی دیموکراتی رایان کردبوو و چو‌بوونه‌ پال عه‌جه‌مان، شه‌ریان ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ ده‌کرد و فیشه‌کیان پێوه‌ ده‌ناین. یه‌ک له‌وان «هه‌ولای بايز ئاغا»ی بوو که‌ تفه‌نگی به‌ ئێمه‌وه‌ ده‌نا. «حه‌مه‌د ئاغا»ی برای هه‌ولای، له‌ دیموکراتیدا مایۆر بوو. هه‌روه‌ها «بايزی عه‌زیز ئاغا» هه‌مه‌کاره‌ی قازی بوو به‌لام براکانی له‌ سه‌قز هه‌مووی له‌ناو عه‌جه‌ماندا بوون. له‌و ئه‌وانه‌ زۆر بوون و زۆرمان له‌و پۆزانه‌ بینی. مه‌نعم مه‌که‌ن که‌ وا ده‌لێم، باوه‌رتان بیت ئاغا و عه‌شیره‌ت که‌وره‌ترین غه‌دریان له‌ کوردوستان کرد.

شکانی نازه‌ربایه‌جان و گه‌رانه‌وه‌ به‌ره‌و سابلاغ

پۆژیک له‌ ئاخری پۆژه‌کان، خه‌به‌ریان هه‌تیا که‌ ئه‌وه ده‌ستیک سه‌رباز به‌ تێستری تۆپخانه‌ی، خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌لیان بۆ قولله‌کانی عه‌جه‌مان ده‌به‌ن. سālچ جوجکه‌ هات و گوتی کاکه‌ ئیزم بده‌ ئیستا ئه‌و ئیسترا نه‌ به‌ ئه‌رزاق و که‌لوپه‌له‌وه‌ هه‌مووی ده‌ست به‌سه‌ردا ده‌گرم و دیانه‌یتیم. منیش ئیزم دا. سālچ به‌ خۆی و هاواڵه‌کانی پۆیشتن. هه‌ینده‌ی پێنه‌چوو په‌یدا‌بوونه‌وه. زۆر ئازایانه‌ و نه‌ترسانه‌ چو‌بوون ده‌ستیان به‌سه‌ر خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌له‌که‌دا گرت و یه‌که‌م ده‌ستپێژ، چه‌ند سه‌رباز ده‌ستده‌که‌نه‌وه‌، که‌ ئه‌وان ده‌کوژن ئیتر سه‌ربازه‌کانی دیش هه‌مووی هه‌ل‌دین و ون ده‌بن. منیش که‌ ئاوا ئازا و ده‌ستکه‌ره‌وه‌م دیت، ئیستره‌کانم دا به‌خۆیان و لێمه‌ستانده‌وه. هه‌ر ئه‌وپۆژه‌ بۆ لای نوێزی شێوان سه‌ره‌ه‌نگ «ئایرۆم» به‌ کوپه‌که‌ی سālچ جوجکه‌یدا کاخه‌زێکی دوور و درێژی بۆ سālچ جوجکه‌ی نارد و تێیدا نووسیوی که‌:

— نه‌وه ټیوه خه‌ریکی چین؟ نازه‌ربایجان نه‌سله‌حه‌ی داناوه و «پیشه‌وه‌ری»^۱ هه‌لاتووه و ته‌وریز گپ‌راوه، ټیوه‌ش تا زوویه چاره‌ی خو‌تان بکه‌ن.

خوالیخو‌شبوو س‌ال‌ج جوجکه

ټیمه‌ش نه‌وه خه‌به‌ری هیچمان نییه و ناگاداری هیچ نین. ناشزانین که فه‌رمانده‌که‌ی ټیمه که به‌کر ناغایه، بیته‌وه‌ی ټیمه ناگادر بکاته‌وه له ره‌به‌تی هه‌لاتووه و چوته‌وه سابل‌اغتی. هه‌رچی ده‌مکرد نه‌مده‌توانی باوهر بکه‌م که فه‌رمانده‌که‌مان جه‌به‌هی جیته‌یشتووه و هه‌لاتووه. ناخر زو‌ری پ‌ن ټیک‌چووم. که‌می‌کم وره دایه‌وه به هاواله‌کانم و له‌جیاتی به‌کر ناغای کاخه‌زیک‌ی که‌یلی جنیو و قسه‌ی سووکم بو‌سه‌ره‌نگ ئایروم نووسی و وه‌کوره‌که‌ی س‌ال‌ج جوجکه‌م دا، گوتم بو‌ی به‌ره‌وه بو‌جه‌نابی سه‌ره‌نگ. کوره‌که‌ی س‌ال‌جی که‌پویی ئیتر دانیش‌تین و فکرمان لیک‌رده‌وه. هه‌ر ده‌هات زیاتر له‌فکران پ‌وده‌چووین. ناخر نه‌وه چ بوو که سه‌ره‌نگ نووسیویه‌تی؟ بل‌ئی راست بکات؟ نه‌دی بو‌ټیمه ناگاداری هیچ نین؟ که‌ر شتی ئاوا پرووی دابا هه‌مه‌ن به‌کر ناغا

خه‌به‌ری به‌ټیمه ده‌دا! درویه. شتی وا ناب‌ی. به‌و قسانه دل‌خو‌شی خو‌مان ده‌دایه‌وه. له‌که‌رمه‌ی نه‌و قسانه‌دا بووین که «برایمی هه‌باسی» ده‌گه‌ل «مام جه‌سه‌نی کوری سه‌ید که‌ریمی» به‌تالوو‌که وه‌ژوور که‌وتن و گو‌تیان:

— ټیوه خه‌ریکی چین لیتره؟ کوره نازه‌ربایجان گیرایه‌وه! هه‌ستن خرکه‌نه‌وه پ‌رو‌ن!

^۱ سه‌ید جه‌عفر جه‌وادزاده ناسراو به سه‌ید جه‌عفر پیشه‌وه‌ری سه‌رو‌کوه‌زیرانی ده‌وله‌تی نازه‌ربایه‌جان و دامه‌زرینه‌ری فیرقه‌ی دیموک‌راتی نازه‌ربایجان بوو.

من باوەرم پێنهکردن و وه مزانی گالته دهكهن و پێیان پێكه نيم. كه زانیان ئيمه زۆر بێخه بهرين لێپرسيم:

— باوەرم پێناکهی؟

— نا!

— ده ها بگره ئه وهش کاخهزی پێشهوا که بۆ تۆی نووسیوه.

کاخهزم وهرگرت و دام به میرزا کهم بۆی خویندمه وه. قازی نووسیوووی: زۆر به په له پۆسته کهت هه لده گری و دێیه وه بۆ سابلاغي.^۱

ئه و جار زانیان خه به ره کان راستن و زۆر به په له بارگه و بنه مان تیکنا. که لێبووینه وه شه و دره نگایه ک بوو. کۆمه لێک پشده ریمان ده گه ل بوو. به هوێ ئه وهی که ئیمه ناخرپۆست بووین و ده مانپروانییه عێراق، پشده ریه کان زۆریان تکا کرد که تازه نه چینه وه بۆ سابلاغي و ده گه لیان بچینه وه بۆ پشده ر. ده یانگوت تا ئیمه مابین کۆمه گ و یارمه تیت ده کهین و ده تپارێزین. زۆرم سپاس کردن و به و شه وه سه ری پێگایه م گرت به ره و سابلاغي.^۲ له سه ر پێگامان چه ند پۆستیکی پێشمه رگه ی لێوو، هه ر هه موویان چۆلیان کردبوو و چوو بوونه وه بۆ سابلاغي و ئیمه یان ناگادار نه کردبوو تا چووین بۆ «ره به ت» ئی که ناوه ندی فه رمانده که مان بوو و ده بوايه فه رمانده که مان به کر ئاغا له وێ بوايه که چی، بنکه که ی چۆل وهو ل بوو. سو راغی فه رمانده مان له خه لکی دێیه که پرسى، گو تیان:

— هه ی هوووو، ئه وه ده لێن چی؟ سێ رۆژه فه رمانده چوو ته وه بۆ سابلاغي و ئیستاش نه ها ئۆته وه.

چه ند پێشمه رگه یه ک مابوون که نه یانده زانی چ بکه ن! له خۆرا ده خولانه وه! ئه وانی ش چوونه وه ماله کانیان و ئیمه ش درێژه مان به سه فه ره که ماندا و بۆ لای به یانی گه ییشتی نه له شکرى «زێرۆ به گی»^۳ و پێشمه رگه کان. ته ماشام کرد «سه عیدزاده» هه موو پێشمه رگه کانى له خۆی

^۱ به رێز عه بدوللا ئه حمه د ره سو ل پشده رى له کتێبه که ی خۆیدا به ناوی (یادداشته کانم)، به رگی یه که م به غدا ۱۹۹۲ لاپه ره ی ۹۴ ده قى نامه که ی پێشه وای نووسیوه ته وه که ده قاوده ق و بیده ستکاری له به شی په راویژه کان و لاپه ره ی ۳۴۲ نوو سرا وه ته وه

^۲ به رێز عه بدوللا ئه حمه د ره سو ل پشده رى که خۆی خه لکی پشده ره له عه شیره تی میراوده لی، له ته مه نی ۲۲ سألیدا بۆ پشتیوانی کردن له کۆماری کوردستان تیکه ل هێزی پێشمه رگه ی کوردستان ده بی ت و له ناوچه ی سه رده شت خزمه ت ده کات. له نێزیکه وه ده گه ل (کاپیتان حه مه دی مه ولودی) له سه نگه ردا بووه. به ریزیان بیر هه ریه کانی خۆیان له کۆی په رتوو کیکدا که نووسیوه ته وه به ناوی (یادداشته کانم). له به رگی یه که می ئه و کتێبه و له لاپه ره ی ۹۲ به ولاره به وردی یاسی ئه و کات و ساتانه ده کات که کاپیتان دیانگێر پێته وه. له به ر گرینگی با سه که ده قی بیر هه ویه کانی به رێز عه بدوللا ئه حمه د له لاپه ره ی ۳۴۰ داده ئیمه وه.

^۳ کورته یه ک له سه ر ژێنێر آل زێرۆ به گی هه رکی له لاپه ره ی ۴۴۵ دا بخو ئنه وه.

خرپرکړدوټه وه و قسه یان بۆ ده کات. که ټیمه چووین زور خوشحال بوون. یه کهم قسم ده گه ل سعه دزاده پرساری فه رمانده م لیکرد و گوتم:

— فه رمانده چی به سهر هاتووه؟

— وه لّلا خه به ری به ټیمه ش نه داوه و چوټه وه بۆ سابلّاغی.

زور ماندوو بووین. بهو شه وه یه کببین پښگامان کوتابوو. باش بوو پښمه رگه کان که میک حه سانه وه و نان و مان خوران و سهرله نوئی وهری که وینه وه. بۆ لای تاوپه پان گه یتشتینه «کاوان»^۱ و له وی شه ومان پوژ کرده وه. چهند ټاغيه کی مه نگوران مایور و نه فسه ری جه بهی کوردوستان بوون، له وانه «حه مه دئاغای ...» و برای «قادی ...» و چهند که سی دی که هه ری که و فه رمانده ی جه بهی که کی بوون. نه وانه شه وی له کاوانی خوئیان دزیه وه و چوونه پال له شکری مه نگوران و له «گوپچکه دهری» پښگه یان له ټیمه گرتوو و نه یانده هیشت دهر بازی سابلّاغی بین و دیانویست چه کمان کهن. نه وانه ههر له پوژی هه وه له وه به ده غه لی خوئیان وا نیشان ده دا که گویا ده یانه وه وی کوردوستان نازاد بکه ن و بۆ کورد شهر بکه ن. به یانی که له خه و راستبووینه وه زانیان که نه وانه هه لاتوون و خوئیان دزیه ته وه. خه به ریشیان دابووینی که نه وه مه نگور له شکری کی یه کجار زوریان له سهر پښان ناماده کردوو تا پښگه مان پیگیر و چه کمان بکه ن. ټیمه ش هه موو شتی کمان به دل و به گیان قه بول کرد و خویمان ساز کرد و وهری که وتین. من له ناوه ندی له شکره که بووم و زیرپه گیش به سواری ماشین له دواوه ی له شکر بوو، هیشتا زور نه پویشتبووین که له دوور را دیتم نه وه پښمه رگه کانی پښ ټیمه و لیکه لآبوون هه موو تکیان داویش، ههر ده تگوت شتی کی عه نتي که یان دوزیبتته وه. زوو سوار بووم و ته قله کوت خویم گه یان دنی. که پښمه رگه کان میان دی بانگیان کردم و گوئیان وهره بزانه نه و سنی که سه ده لّین چی؟ نه و سنی که سه دیار بوو میان ده ناسی. گوتم:

— چیه؟ چ بووه؟

— ټیمه راسپارده ی و چمان له سهر نییه. قاسیدین و ناردوو یانین بۆ لای ټیوه.

— ده ی؟

— ټاگاکانی مه نگوران هه موو پښگاکانیان له ټیوه گرتوو و ده یانه وه ی چه کتان کهن.

— ده ی؟

— ټاگاکان ده لّین «حه مه دی مه ولوودی» ده گه ل هه موو سابلّاغی کان پښگایان کراوه یه، ده توان بین برؤن به لام زیرپه گ و ده سته که ی ده بی تهنگان دابنن جا برؤن.

^۱ کاوان گوندیکه له سهر قه دی پښگای ټیوان سهرده شت و مه هاباد هه لکه وتوو. ۵۷ کیلومتر له باکووری سهرده شت و ۶۲ کیلومتریش له باشووری مه هاباده وه دووره.

من ئەو كەسە نەبووم پىشتى پىشمەرگەى كوردوستان بەردەم. هەرچى ئاغى خائىنە دەكەم بەقوربانى پىتلای پىشمەرگەىك، بىئەوئەى لەسەر زىڤۆبەگى پراوەستم تا دەگاتى و تەگبىرى دەگەل بكەم، وەلەم ئاوا دانەو:

— كىشە نىيە تۆ برۆ پىتان بلى تىستا تىمە دىين بۆ «گوپچەكەدەرى»^۱ و لەوئى قسەى خۆمان دەكەين. بەلام ئەوئەشم پىلەين بزانم حەمەدئاغا و ئەفسەرەكان لەوئى؟

— بەلى، نىوئەشەوئى ھاتوونەو و كلاًو ئەفسەرىيەكانيان فرى دا و نىشانەكانيان لەخۆيان كردهو و گەپيان پىدەدان و قسەيان پىدەگوتن.

— دەى باشە كە وابىلەھات برۆن پىتان بلىن تىمە لە قەراخ گوپچەكەدەرى خۆمان مەلەس دەدەين و لە حەمەدئاغا و ئەفسەرەكان زياتر كەس نەيەت، لەبەرئەوئەى تىمە ئەسلەحەكامان تەنيا دەدەينەو بە ئەوان كە ئەفسەرى كوردوستان بوون.

ئەوان وەرپىگا كەوتن و گەرانەو، تىمەش درىژەمان بە پىگا دا، لەو شاخ و كوستانە سەختانە وەسەر كەوتىن و گەيشتىنە گوپچەكەدەرى. مير و لەشكرى مەنگوران هەرچى شاخ و پىگا بوو گرتبوويان. وچانىكەمان گرت و كەمىك حەسايەو و لەسەر قەولى خۆشان پراوەستايان تا بەشكوو بىن چەكمان لىبستىن، كەچى نەھاتن. ئەوجار فەرمانى ھورووژم دا و پىشمەرگە خۆنەويستانە پەلامارى لەشكرى مەنگورانيان دا. شەر دەستپىكرد. ھەر دەھاتو گەرمتەر دەبوو. بە باشى نازانم خۆم تارىفى خۆم بكەم، بەلام من سوار بووم و لەمن بەدەر ھەموو پىادە بوون. زىڤۆ بەگ نەبى دە ماشىنەكەدا بوو كە لە دواى ھىزەكەمان بوو. ئەو پۆژە پىشمەرگەى سابلەغى شەرپىكان كرد تا ئەورۆ شتى وا نەبىزاو. ھەر كادەروئىشى بوو ھەلەدەھات. تەرتوتوونا بوون. كەس نەيزانى بۆ كوئى ھەلاتن و لە چ كونيكدە خۆيان شارەدەو. براپەكى «كاكە پەحمانى گەنەدارى» كوژرا، كە ئەو كوژرا ئىتر خۆيان نەگرتەو. بەوجۆرە گوپچەكەدەرىمان گرت و خوا ھەلناگرئى پىئاوہەكانى زىڤۆبەگ شەرىكى مەردانەيان كرد. تىمەش تاوئىك وچامان گرت و كەمىك حەسايەو. «خانانى ھەرمىلەى» كە ئەفسەرىكى كوردوستان بوو، گوئى باشتەر واىە وەدووويان كەوين و پراويان بنىين نەكا خۆيان بگرنەو، تىمەش وەدووويان كەوتىن. ئەوشەو ھاتىنە «ھەمزاوا»^۲ (....) شەو لەنىو دى تىر حەسايەو. بۆ بەيانى چووئەو سابلەغى. كەسوكارى پىشمەرگەكان ھەموو ھاتبوونە سەر پىگايە، زانىبوويان مەنگوران ھاتوونەتە سەر پىگامان. واينزانىبوو كە تىداچووئى ئىتر نەيانزانىبوو كە كورەكانيان شەرپىكان كردهو بىوتنە. شىن و واوہىلەكان بوو نەبىتەو. ھەر داىك و باوك بوو

^۱ گوپچەكەدەرى گوندىكە لەسەر قەدى پىگای تىوان سەردەشت و مەھاباد ھەلەكەوتو. ۷۹ كىلۆمىتر لە باكوورى سەردەشت و ۵۴ كىلۆمىترىش لە باشوورى مەھابادەو دۆرە.

^۲ ھەمزاوا گوندىكە لەسەر پىگای تىوان سەردەشت و مەھاباد ھەلەكەوتو. ۱۱۰ كىلۆمىتر لە باكوورى سەردەشت و ۲۰ كىلۆمىترىش لە باشوورى مەھابادەو دۆرە.

دهستی له ملی پوځی خوی گرتبوو و له خویشیان ده‌گریان. ده‌گه‌لکوو هاتینه ناو شاری، سهرم سوور مابوو، نهو پوځه من سابلاغم قهت وا نه‌دیوو، له چهند نه‌فهر خائین به‌دهر ههموو مات و ملکه‌چ، ههموو وهک مردوو یان لیمردیت و ابوو.

کهسانی وهک «میرزای بلووری»^۱ و هاوتاکانی فیکه‌ی سمیلان بوو، وهک باوکیان زیندوو بیتته‌وه و ابوو. کهس هیژ و وزه‌ی نه‌وه‌ی نه‌بوو له ده‌ری بیتته‌وه، ههر کهسه‌چوو ده‌ماله‌خوی، منیش چوومه‌وه مالت. خه‌یالم بوو پرۆم بۆ لای قازی، به‌لام گوتیان لیره‌ نییه و چۆته میانداوای به‌پیر «سه‌رله‌شکر هوما یونی»-یه‌وه. بۆ به‌یانی خه‌به‌رم زانی که قازی هانتوته‌وه. هه‌ستام چووم. که چوومه مه‌حکه‌مه‌ی پر بوو له ناغا و توجار. وهک «میرزا ره‌حمه‌تی شافعی» وهک «بایزی عه‌زیز ناغای»، پتی پنداری نه‌بوو، له قووژبنیکی جیی خۆم کرده‌وه به‌لام وایان ته‌ماشا ده‌کردم، ماندوونه‌بوونیان به‌ته‌سه‌وه لیده‌کردم.

زۆر به‌داخه‌وه لاپه‌ره‌ی ۷۱۴ تا لاپه‌ره‌ی ۷۱۷ له‌ده‌فته‌ره‌که‌دا نییه.

[خوینه‌ری هیژا، نهو قوئاغه له ژیا‌نی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی گریدراوه به‌زۆر بریار و پروداوی چاره‌نووس‌ساز که به‌داخه‌وه فه‌وتاون. له‌و وێستگه‌یه‌ له ژیا‌نی کاپیتان، گهر نه‌فه‌وتابا و ده‌ستمان که‌وتبا، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و کات و ساتانه‌ی باس ده‌کرد که سه‌روکه‌کانی کۆمار و ژ.ک ده‌بوابه‌ بریاری خۆیان بدن. کاپیتان ههمووی له‌و بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی له‌زه‌بر و به‌توانا بووه، به‌رده‌وام ته‌گیریان پیکردوو. ئاگاداری ههموو دۆخه‌کان بووه. ئیستا که به‌داخه‌وه نه‌و به‌شه‌فه‌وتاو و له‌نووسینه‌کانی کاپیتان بیهیواین، ناچارین له‌لاپه‌ره‌کانی بیره‌وه‌ریه‌کاندا بگه‌رپین به‌شکوو شتیک بدۆزینه‌وه. ده‌قی هه‌ندیک ورده‌باسم دۆزیوه‌ته‌وه و لیره‌ وهک خوی

^۱ میرزا مسته‌فا بلووری ناسراو به‌"میرزای بلووری" (۱۲۹۲ - ۱۳۷۲هه‌تاوی). ناوی بابی "خه‌لیل"ه و س‌ی برای هه‌بووه به‌ناوه‌کانی قادر، په‌سول، نه‌حمه‌د که له‌کۆنه‌وه مەلکدار و سه‌رقالی باغداری بوون. ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی شای نیوانی خۆش بووه و له‌سالی ۱۳۴۶ خوی کرده‌کاندیدی مه‌جلیسی شو‌رای میلی و ته‌نیا ۹۰۰ ده‌نگی هینابوو. به‌مه‌اله‌ی بلووری به‌گشتی به‌به‌مه‌اله‌یه‌کی شه‌هیدپه‌روه‌ر و نیشتمان خۆشه‌ویست به‌ناویانگن، به‌لام دیار نییه که میرزای بلووری بۆ هه‌لوێسته‌کانی دژ به‌کۆماری کوردستان بووه؟ ته‌نانه‌ت له‌به‌لگه‌نامه‌کانیشدا به‌روونی هه‌لوێستی میرزای بلووری به‌لگه‌مه‌ند کراوه. بۆ وینه‌ده‌توانن ب‌روانه‌کتی (اسرار محاکمه‌قازی محمد و یارانش - نوشته‌دکتر رحیم سیف قازی - ته‌یه و ترجمه‌محمد رضا سیف قازی - چاپ سوم - سال ۱۳۸۵ - ل: ۱۳۲ تا ۱۳۶). سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی میرزای بلووری نه‌وه هه‌لوێستی بووه به‌رانبه‌ر به‌کۆمار، به‌لام دوو کوری خوینده‌وار و قاره‌مانی بۆ کوردستان و نیشتمانه‌که‌ی بوون به‌قوربانی به‌ناوه‌کانی "خه‌لیل" و "عه‌لی". خه‌لیل له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۹/۲۵ و عه‌لی‌ش له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۱۰/۹ به‌مه‌ودای ۲ هه‌وتوو له‌یه‌کتر له‌لایه‌ن کۆماری ئیسلامی تیرانه‌وه له‌ورم‌ن له‌سیداره‌دران. سپاس بۆ کاک مه‌نسور بلووری که یارمه‌تی دام بۆ نه‌و کورته‌نووسینه.

دایانده نېمه وه، گهر هه له یه کی تایپی یا پښمانی هه بی هیچ پښوهندی به کوکهره وه نییه و مافی
نهو نییه دهستیان تپوه ربدا.

بزوو تنه وهی پښگاریی نه ته وایه تی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۶۱ - ۱۹۶۷
نووسینی په حیمی قازی - دهزگای چاپ و بلاو کړدنه وهی ناراس - هه ولتر لاپه پهی ۲۹۳. دوکتور
په حیمی قازی ده نووسیت:

(... ههر نهو شه وه که قازی و هاوړنکائی گیران ۱۱۵۰ کهس له تیکو شه رانی حیزب و
پیشمه رگه کانی کوردستان له مه هاباد بوون به سه روکایه تی نه فسه ری هیزی پیشمه رگه «
محهمه دی مه ولوودیان» به چه که وه له شاری وه دهر ده که ون و تیکه لاو ده بن به هیزی
پیشمه رگه به سه روکایه تی مه لا مسته فا بارزانی که له مه لبه ندی تیوانی نه غه ده و شنو جیگیر
بوو بوو. به تیکه لاوی نه م هیزه ژماره ی هوردووی ژیر فهرمانی بارزانی گه یشته ۷ هه زار کهس و
دهستیان کړد به خوئاماده کړد بۆ په لاماربردن بۆ سه ر گوردووی تیران له مه هاباد. ژماره یه کیش
له فیداییه کان و نه فسه ره کانی نازه ربایجان تیکه لاوی هیزی بارزانی بوون....) ههروه ها له

له کتیبی: ژیان و به سه ره اته کانی عه بولر ه حمانی زه بیحی (ماموستا عوله ما)

نووسینی: عه لی که ریمی - نامه ی کاک یوسف ریزوانی له لاپه پهی ۳۹۷ دا نهو بیره وه ییه هه یه
که جیی خو یه تی لیره جی بگری. خوالیخو شبوو کاک یوسف ریزوانی بۆ کاک عه لی ده نووس:

(۳- به چاوی خوم دیتم که قازی محمد خه لکی له مزگه وتی مه اباد کو کرده وه و فهرمووی
نه وه حکومه تی نازه ربایجان ته سلیم بوو، من تا ئیستا که سه روک کو مار بووم و ئیستا
پیشمه رگه یه کی ساکارم و تفهنگ به دست، پشتیوانیم بکه ن، واجبی نیشتمانیه ده بی کومار
بپاریزین. له ناو ته واوی خه لکی شاری مه اباد «حاجی حسن زیبری» که له ده وله مه نده کانی مه اباد
بوو دهنگی هه لپری و وتی قازی ده ته وی شاره که مان ویران بکه ی؟ ئیمه حازر نین له به رانه ر
حکومه تی تاران بوه ستین و خیانه ت به نیشتمان بکه ین!! خه لکی ترساند به لأم قازی ده رگای
سه ربازخانه ی کرده وه هه رچی چه ک و ئاله تی دیفاع بوو ته سلیمی خه لکی مه ابادی کړد و وتی
کی پیاوه با دیفاع بکات. له و کاته دا (حه مه ی مه ولوود) به خوی و پیشمه رگه کانی هاته گوږه پانی
کو بوونه که وه و به و له هجه یه وتی ژنو ... سابلای، نه وه بۆ پیاو تان تیدا نه ماوه؟ چون سه ر شوږ
ده که ن؟ هه رچی چه کی قورس بوو بردی و وتی نه وه من ده چم بو میاندواو پرده که ی ده روختیم،
با شا پیاو بی و بتوانی پی بنیته مه اباده وه. ته واوی میشه و باغه کانی مه اباد و ئیندرقاشی داگیر
کړد و مه لسه له کانی دامه زراند و چند جنیوی توندی به حاجی حسن دا و له مه یدان ده رچوو

و ده گهل بارزانیه کان ده رچوون. ئه وهی زۆر به رچاو بوو هه رچی پێچ و شه ده و بالتۆ و کهوشی تازه بوو، به زۆری له خه لکیان هه ستاند و له شار ده رچوون. شه ر له لای نه غه ده دهستی پێکرد و به عێراق و ئێران و تورکیا، بارزانیه کان و دهسته ی هه مه ی مه ولوودیان به [ناخوێندریته وه] چه کی قورس داگرت، تا کوو و جارێکی تر هیزی ئیرتیجاع کوردستانیان داگیر کرد و به سه دان ئینسان شه هید کران.

پایه کی دی

کۆکه ره وه و ساغکه ره وه ی ئه م کتیه، له زمان بابی خۆیه وه "حه مه ده ی ماملی"، ئه و سات و ئانانه ی به ده یانجار بیستوه. هه رکات باسی کاپیتانیان ده کرد وه ک که سێکی نه ترس و به غیره ت ناوی ده هینا که منه تی به که س نه بووه. نه له مه رگ ترساوه و نه ژیا نی خۆی بۆ گرینگ بووه. تا سه ر ئیسقان کورد و نیشتمانپه ره ر بووه. باو کم وه ک غموونه ئه و روودا وه ی ده گیرایه وه و ده یگوت که: (بۆخۆم له مزگه وتی بووم که پێشه وا خه لکی کۆ کرده وه و ته گبیری ده گه ل کردن. پێشه وا که زانی خه لکه که مه یلیان نییه بۆ شه ر، ئه ویش پرزی بۆ پای خه لک دانا و شه ری نه کرد، به لām کاک هه مه د له خه لکه که وه ده نگ هات و زۆری قسه به خه لکه که گوت. ته نانه ت یه ک که س ده نگی له به ر نه هاته ده ر. جا ئه و جار کاپیتان گوتی که به خۆی و به پێشمه رگه کانییه وه تا دوا یین فیشه ک شه ر ده که ن و نا هیلن جارێکی تر ئه منیه و ئازان پێ له خاکی سابلاغ بنینه وه).

له لاپه ره ی ۷۱۸ را کاپیتان ئاوا ده ستپێده کاته وه

زۆر نا په حه ت بوو. پیا وه که ی قازی (ته رو کرد) [دیار نییه چ نوو سرا وه] گوتی:

— به قازی بلێ شتی وام ده قازی رانه ده دی. تا دوینی په هبه ری کوردوستان بوو، ئیستا رێگا بۆ ئێرانیان ئاوه له ده کات! زۆر حه یف بۆ قازی.
ئه و جار له به ر خۆیه وه چوو ده فکه ره وه و که وته گله یی کردن له خۆی. هه روا به ده م بۆ له بو ل و پرته پرته وه لیم دوور که وته وه و پو ییشت. منیش به ده م فکر و خه مانه وه ها ورپی ده گه ل پێشمه رگه کان وه رێگا که وتین.

ماموستا قانع

له رڼگا شتيكي سه یرم چاو پيکهوت. پياوڼک دوو مندالي ده گه‌ل بوو، منداله کاني دهو به فر و کړيوه و سه رما سه خته دا به که و کاله شپه به کيان ده پيدا بوو. وهک نه وه و ابوو که پتلاويان له بهر نه بن. که چاوم بهو دوو منداله کهوت، له تاوانيان ناوړم گرت. پشمه رگه کان هاتن و گوتيان نه وه «قانع» ه. من نيوي قانعم بيستبوو، به لام نه وه به که مين جاره که چاوم پي ده کهوت. به کراست چوو مه لايان و سلاوم کرد. له ولاغه کهم هاته خواره وه و گوتم:

— کاکه قانع تکا ده کهم منداله کانت با سوار بن.

— گوتي نابن سوار بن. با فيري کوزره و هري بن.

چه ندي من گوتم، فايده ي نه بوو و نه يه يشت نه و مندا لانه سوار کهم. هه رچي کردم و کراندم هه رچي پارامه وه چي لن شين نه بوو. پاشان منيش به پييان و به قسه کردن ده گه لي که و مه رڼگا. زور قسه خو ش بوو و زورم خو ش ويست. ده مويست ليتي جودا نه مه وه نه و روزه. تا که به شتینه نه غه ده ي به به که وه بوو ين، به داخه وه له و ي ليکه ه لير اين.

محمد مه‌د کابولي (۱۸۹۸-۱۹۶۵) ناسراو به ماموستا قانع، شاعيري چه وساو ه کان زاناي گه وړه و پاڼه به رزي نه ته وه ي کورده.

١ نهغه ده و داواکردنه و هم له لايه نه ده ولته تي تيرانه وه

نهمر همه دناغاي ميرگه سووري

«همه دناغاي ميرگه سووري» فرماندهي ته و
جه به به يه ي بوو. ټيمه سابلأغيه کاني نارد بو
«خنځنه» ي که دټيمه که دوو ساعات له نهغه ده ي
دووره و بارزانيه کانيشي بلأو کرده وه، هر ده سته يه ي
نارده پوښتيکي. پاشان «مامه ندي شيرواني» به خوي و
ده سته که ي هاتنه خنځنه ي. زوري نه کيشا «ملا
مسته فا» ده گهل نه فسه ره عيراقيه کان چوونه تارانت.
له پيش چووني ملا مسته فا بو تارانت قهول و ابوو خو
ده سابلأغي هاوټين، به لام به چووني ملا مسته فا
قه راره که يان گورا. ملا مسته فا له تاران تيرانيه کاني
فريو دابوو. گوتيووي نه سلحه کانو ته سليم ده که م،
به و جوړه ده گهل «سره رنگ غه فاري» گه پايه وه
«شنو» يه. له وي ملا مسته فا جوابي نه دايه و
سره رنگ غه فاريش به قووني خوي دادا و چوه بو

سابلأغي. نه وه ده ولته هه رجاره و به بيانوويه ک و په يتا په يتا داواي من و نه فسه ره کان له «شيخ
نه حمده ملا»^١ ده کرد تا مانداته وه به تيران و نه وانش هه ر جوابيشان نه دانه وه. هه موو
جارتک که داوايان ده کردينه وه شيخ نه حمده ده يگوت که نه و نيوانه له لاي ټيمه نين. کاتيک
تيرانيه کان خواره مه نيوان ده دا به بارزانيه کان ديسان داواي نه و چهند که سه يان لټکردن. روژتک
«شيخ سوله يمان» گوتي:

— حمده مه يه بو نيو نهغه ده ي. داواي تو يان لټکردووين با بيانوويان نه ده ينه ده ست. نه وانه
ده زانن تو ده گهل ټيمه ي بويه زووزوو داوات ده که ن، باشر وايه خوت وه به رچاو نه ده ي.
منيش هه رچونتيک بيت ددانم به جه رگم داگرت و چهند روژتک نه چووم بو نهغه ده ي. خوم
وه ک يه خسير ده هاته پيش چاوان. پاش ماوه يه ک خوم وه خو نه گرت. له رکيقيم دا و چوومه نيو
شاري. ته ماشام کرد عاله ميکي زور خربوونه وه. که من چووم و لييان نزيک بوومه وه، ديم شيخ

^١ ده بن مه به ستي کاپيتان خوالتيخوشوو «شيخ نه حمده ي بارزاني» براکه وريه ملا مسته فا بارزاني. نه وکات
سه روکي غه شيره تي بارزاني بوو و به «خوداني بارزان» ناويان ده برد. شيخ نه حمده له نهغه ده و سندووسي
داده نيشت و ملا مسته فاش له مه هاباد.

ئه حمه ده گه ل ئاغا قه ره په پاغه كان گهرمی قسانن. ئاغاكان كه مننان دیت دهنگیان سه بر كرده وه و به سه برا ده گه ل شیخ ئه حمه دی ده دوان و دميان له گوئچكه ی نيزيك ده كرده وه تا من لئيان تينه گهم. پاش ماوه يه ك سرت و خورت، شیخ ئه حمه د پرووی ده من كرد و گوتی:

— حه مه د، گهر خۆت پیتخۆش بیت ده توانی برویه وه بۆ سابلانغی، ده ولت عه فووت ده كات. ده لئی چی؟

له ولاره «عیزه ت» وا به چاوان ئیشاره م ده كا. ئیتر زانیم كه شیخ له بهر ئاغا قه ره په پاغه كان وا ده لئ! منیش تینگه یستم كه ئه وه قسه ی ئاغاكانه و به شیخان گوتوه تا وا بلیت، جا زارم كرده وه، له شای را پیداهاتم تا گه یمه ته به قه ی هه ره خواری. دیار بوو شیخ زوری كه یف پیهات، هه ر بزه ی ده هاتی. پروم تیکرد و گوتم:

— یا شیخ، ئه گهر ئیوه پیتان ناخۆشه له لاتان بم ئه وه هه ر ئیتسا به خۆم و هه واله كامه وه ده رۆین. كه وام گوت ئه فسه ره كان وه ده نك هاتن.

— ئه وه شیخ له بهر ئاغاكان وا ده لئ، چونكه ئیرانییه كان زۆر حه ول ده دن تۆ وه رگرنه وه، به لام شه کریان خوارد. پۆژ نییه به ماشیتان خۆراكمان بۆ نه هیتن و له ولشه وه هه موو پۆژی داواي ئه فسه ره كانی دیموكراتی وه كوو «ته فریشیان»^۱ و هه واله كانی ده كهن. تۆ هه ول بده كه مێك ره چاوی دۆخه كه بكه و خۆت وه بهرچاوه مه ده و مه یه ناو شاری نه غه ده با بزانی چ پروو ده دات؟!

^۱ سالی ۱۳۲۴ی هه تاوی هیندیک له ئه فسه رانی ئه پته شی تیران كه ئه ندام و لایه نگرانی حیزبی تووده بوون له پارێزگای خۆراسان. له دژی داگیرکردنی تیران له لایه ن هاو یه یمانانه وه، هاتنه سه ر ئه و باوه ره كه ده بی بۆ پروخاندنی حكومه تی شا له خۆراسانه وه شه پری چه كداری ده ست پێكه ن. شه وی ۲۵ی گه لاوێژ شۆرشه كه ده ستی پێكرد، به لام به هۆی كوژرانی چه ند بهر پرسی خۆیان له سه رته تای شۆرشه كه دا و له ۲۹ی گه لاوێژی هه مان سالد، كۆتایی به شۆرشه كه یان هات. ئه وانه ی مانه وه، هه لاتن و له سنووری خۆراسانه وه چوون بۆ شۆرپه ی. پاشان كه فرقه ی ئازهر بایجان حكومه تی دانا، شۆرپه ییه كان ئه و ئه فسه رانه یان بۆ یارمه تیدانی فیرقه ی ناردده وه بۆ ته وریژی. تا قمیک له و ئه فسه رانه ده سه روبه ندی پروخانی فیرقه ی ئازهر بایجان و پاش ئه وه ی فیرقه زانی شه پكه توونده به چه ند چه كیكی قورسه وه ئیتر درانه به ره ی شه پری سه قز، به لام تازه زۆر درنگ بوو، چونكه سه رانی فیرقه زۆر به یان هه لاتن و فیرقه ش تیکچوو ده ئاكامدا ئه و ئه فسه رانه ی تازه هاتبوونه به ره ی سه قز وێرای چه ند هاوالی دیکه ی خۆیان ده گه ل پێشمه رگه كانی كۆمار و بارزانییه كانی به ره ی شه پری سه قز به ره و مه هاباد پاشه كشه یان كرد. له رێگای بۆكان - مه هاباد چه ند ئاغا وه تیک پێشیان پێده گرن و ده یانه وه ی چه کیان بكهن، به لام به هه ر چۆنیک بـ خۆیان ده رباز ده كن و به رێگای "بورهان" دا ده چنه مه هابادی. كه كۆماری كوردستانیش تیکده چن، وێرای پاشماوه ی پێشمه رگه كانی كۆمار (كاپیتان و پێشمه رگه كانی) و به تایبه تی پێشمه رگه كانی مه لامسته فا بارزانی هه تا توانیان به ره نگاری هێرشه كانی ئه پته شی حكومه تی شا بوونه وه. ده دواییدا كه بارزانییه كان بریاریان دا به ره و سنووره كانی شۆرپه ی پرۆن ئه و ئه فسه ره فارسانه و یێك له وان ته فره شیان وێرای كاپیتان و چه ند پێشمه رگه ی ئه و دیو خۆیان پاده ستی حكومه تی عێراق كرد. پاش ماوه یێك عێراق ئه و ئه فسه ره ئیرانیانه ی پاده ستی تیران كرده وه و له ئیرانیشت دوای زیاتر له ۱۶ سال مانه وه له زیندان ئازاد کران. (ابوالحسن تفرشیان) كه كاپیتان لێره دا باسی ده كات كێشێكی به ناوی (قیام افسران خراسان) نووسیه كه زۆر زانیاری وردی له سه ر ئه و پۆزانه ی كاپیتان نووسیونی تیدا باس كراوه.

نېتر زۆريان لهو قسانه دهگه‌ل كردم. ماوه‌يەك ديسان هەر نه‌چوومه‌وه بۆ نه‌غه‌ده، به‌لام
رۆژيک بيتاقه‌ت بووم و چوومه نه‌غه‌ده‌ی و له‌پر «سيمانبه‌گ» تووشم بوو و گوتی:

— بۆ هاتوويه نه‌غه‌ده‌ی؟

— بۆچی؟ بۆ ده‌نا من چه‌پسم؟ نه‌گه‌ر بزاتم من لێره چه‌پسم ده‌چمه‌وه سابلاغی و له‌گرتووخانه
داده‌نیشم.

چوونم به‌ هانای زېږوبه‌گی له‌ گوندی «کوگی»^۱ و «محالی مه‌رگه‌وه‌ری»

نېتر له‌وکات را جوابی که‌سم نه‌ده‌دايه‌وه و هه‌موو رۆژيک ده‌چووم بۆ ناو شار تا رۆژيکی
له‌لايه‌ن شېخ نه‌حه‌مه‌ده‌وه نه‌مریکم بۆ هات که به‌ خۆم و هاواله‌کانه‌وه برۆم به‌ هانای زېږوبه‌گی
له‌ «کوگی». بۆ لای شه‌و که‌يشتين بۆ نه‌وی. هه‌رچۆتيک بيت شه‌ومان به‌رێکرد. بۆ تاريک و پروونی
به‌يانی بۆ چما ته‌قه‌ ده‌ستی پېنه‌کرد! به‌ تانک و تۆپ دايانگرتين نه‌مما داگرتن! تيمه و چه‌ند خزم
و پياوی زېږوبه‌گی له‌ قه‌راغ دي ده‌ سه‌نگه‌ردا بووين. نه‌وجار له‌شکر هێرشى بۆ کردین و له‌و
هێرشه‌دا دوو که‌س له‌ خزمه‌کانی زېږوبه‌گ کوژران. له‌و به‌ينه‌دا تانک هاتۆته‌ سه‌ر له‌شکری تيمه
و شکاوين و نه‌مانزانیوه. پياوه‌کانی زېږوبه‌گی دوو کوژراوه‌کانيان پفاند و سه‌نگه‌ره‌کان چۆل کران.
نه‌وه تيمه‌ش ئاگامان له‌و پاشه‌کشييه و له‌و شکانه نيينه و به‌گه‌رمى شه‌ری خۆمان ده‌که‌ين. نه‌و
رۆژه رشاشه‌که‌م کاریکى باشی کرد و له‌ گه‌رمه‌ی ته‌قه‌دا بووم که «حه‌بيبه زه‌رد» هه‌رای کردم:

— کورپه‌ نه‌وه چ ده‌که‌ی مردووت نه‌مری، خۆ که‌س نه‌ماوه له‌ سه‌نگه‌ره‌کاندا له‌ تيمه‌ زياتر.
که‌ سه‌رم هه‌لينا و ئاورپیکم له‌ولا و له‌ملای خۆم دايه‌وه، له‌ سابلاغيه‌کان و چه‌ند نه‌فه‌ر له
بارزانيه‌کان زياتر که‌س نه‌مايوون. کابرايه‌کی هه‌رمه‌نیشمان ده‌گه‌ل بوو ناوی «سندوق» بوو،
نه‌ويش ماوو ده‌نا، هه‌رچی سه‌نگه‌ر بوو چۆله‌هۆل بوو. که به‌ دووربينه‌که‌ چاوم لێکرد، کورپه‌ خۆ
شاخه‌کان هه‌موو گيرابوون. تانک وه‌سه‌ر «دمدم»^۲ که‌وتبوو. له‌شکر که‌يشتبوو «به‌روژ»^۳ به‌رۆژه
دييه‌کی چووکه‌يه. هېچ چارمان نه‌بوو تيمه‌ش له‌سه‌نگه‌ر وه‌ده‌ر که‌وتين. بۆ هه‌ر لايه‌ک ده‌چووين
رینگايان لېگرتبووين. ته‌ماشام کرد ده‌سته‌يه‌ک سه‌رباز که‌ هه‌شت که‌س ده‌بوون پيشيان لېگرتبووين،

^۱ «کوگی - کوگی» يان «کوکيا» گوندیکه‌ که له‌ دۆلی قامسلوو و له‌ نێوانی دوو شاری شنۆ - ورمی هه‌لکه‌وتوووه.
ده‌که‌وتيه ۴۶ کيلۆمېترى باکوورى شنۆ و ۳۰ کيلۆمېترى باشوورى ورمی.

^۲ مه‌به‌ستيان کيوى «دمدم» هه‌ که «قه‌لای دمدم» ی له‌سه‌ره. نه‌و کيو و قه‌لايه‌ ده‌که‌وتيه ۱۸ کيلۆمېترى باشوورى
ورمى و له‌ نێوان ده‌ريای ورمى و دۆلی قامسلوو هه‌لکه‌وتوووه.

^۳ «به‌رۆژ» گوندیکه‌ که له‌ دۆلی قامسلوو و له‌ نێوانی دوو شاری شنۆ - ورمی هه‌لکه‌وتوووه. ده‌که‌وتيه ۴۵
كيلۆمېترى باکوورى شنۆ و ۳۱ کيلۆمېترى باشوورى ورمی.

ئىمە لەبەر پالين و ئەوانىش لە دەشتايە پاكشاۋن. ئاخىر ئىمەيان شېرزە كرد، ھەراسيان بە رۆحى ھەلگرتين. لەو عانەشدا پەشاشەكەم بە «حوسين لاسوور»^۱ى بوو. ھاوارم كرد تا پەشاشەكەم بۆ بهيتيت. پەشاشەم ۋەرگرتوو و سيلەم تىگرتن و يەكسەر دوو دەراغم لى تەققاندن كە دەيكردە ۴۰ فيشەك. چونكە ئەوان لە گۆرايى بوون و زۆرىش لىمان نىزىك بوون، ھەوتيان لىكوژرا. ئەوچار رىگەمان بۆ كرايەو ۋە ھاتينە سەر رىگايە، بەلام ديسان لە كىوكان را دايانگرتين. ناچار خۆمان دە جۆگەى ھاويشت و بە نيو جۆگەيدا پويشتين تا گەيشتىنە گوندى «شيره»^۲ى. با ئەوئەندەش بلىم كە ئەو رۆژە لە «بەرۆژ»ى ھەشت پيشمەرگە محاسەرە [دەورپىچ - ئابلۆقە] كرابوون كە زۆر ئازايانە خويان دەر باز كردبوو. كە ھاتينە ناو دىي «شيره» دىتمان ئەو ۋە لەشكرى زىرۆبەگى لەوئىن، باش بوو ئاھىكمەن ھاتى. چووم بۆ لاي زىرۆبەگ تا تەگبىرىك لە ۋەزەكە بكەين دىتم نانى بە قاوورمەى دەخوات. ۋەختا بوو سوئم بچى بۆ تۆزىك قاوورمە. مالتە بە كەسى نەگوت فەرموون. لە ناھىلاجيان لەناو دى نان و دۆيەكمەن ۋەرگرت و خواردمان و ديسان ۋەرى كەوتىنەو ۋە چووينە شاخەكانى بەرۆژى و خۆمان قايىم كرد. زۆر جىگايەكى سەخت بوو، ھەرچۆتىك بى چەند پۆزىك لەوئى مايەو ۋە شاخەكان ھەموو بەدەست ئىمەو ۋە بوون. پۆز نەبوو ھىزى عەجەمان ھىرمان نەكەنە سەر. ئىمەش لىيان دەھاتينە دەست و دەمانگىرانەو ۋە دوايە.

چوونم بۆ يارمەتيدانى مەلا مستەفا بارزانى

پۆزىك لاي شىخ ئەحمەدى ئەرم بۆ ھات كە دەبوو بۆمە «دۆلى پىستان»^۳. ئەو محالەى كە ئەو دىيەى لىبوو «مەرگەوەر» بوو. ئاغاي ئەو دىيە، حاجىيەكى پىر بوو. زۆر پياوى چاك بوو. زۆرى رىز دەگرتين و نان و خواردنىكى باشى دەداينى و تا لەوئى بووين ھەموومان تىر بووين. چەند پۆزىك لەوئى مايەو ۋە تا ديسان ئەرم بۆ ھات كە دەبى دەگەل ھەوالەكانم بۆيىنە دىيىك كە لەسەر چۆمى بوو، بەداخو ۋە ناوئەكەيىم لەبىر چۆتەو. دوو-سە پۆزانىش لەوئى مايەو ۋە تا خەبەر ھات كە مەلا مستەفا دەگەل چەند نەفەر لە ئەفسەرە عىراقىيەكان بەتەمان بۆنە ناو شاكەكان تا قسە دەگەل ئاگاكانى شاكەكان، بەشكوو رىگايان بۆ چۆل بكەن و بۆن بۆ خاكى شۆرەوى.

^۱ "حوسين لاسوور" باوكى ھونەرمەند "مستەفا دادار" كە بە پيشمەرگەيەكى زۆر بەغىرەت و شەركەر بوو ۋە يەك لە ھاوالە خۆشەويستەكانى كاپىتان بوو. ئەويش چەشنى ھەموو ھاوالەكانى كاپىتان لە چىنى نەدار و دەستكورتى سابلەغ بوو. لە لاپەرەى ۴۳۱ ژياننامەكەى بخويىنەو.

^۲ "شيره" يان "شيرهكان" گوندىكە كە لە دۆلى قاسملوو ۋە لە نىوانى دوو شارى شىو - ورمى ھەلەكەوتوو. دەكەوتىتە ۳۸ كىلۆمىترى باكوورى شىو ۋە ۳۴ كىلۆمىترى باشوورى ورمى.

^۳ "دۆلە پىسان" ناو ۋە دروستەكەيەتى.

شهو له دتيكي چووکه دهبن. بۆ لای بهیانی به گزاده کان دینه سهریان. مهلا مستهفا دوازده نهفهري
 نهفسهر و سهروکه کان دهگه ل بوو وهک «نهسهده خو شهوی»، «نه نوهر دلسوز»، «بکر ئاغا» و
 چهند نهفهري دی. ههر چوار دهوریان گیرابوو. له پشت دتیه که شاختیک بوو لهوئی شهریان دهکرد.
 نهوهندهمان زانی بوو به تهفه. نهو چهند نهفهري ئیمهش که ههموومان سابلأغی بووین، که
 زانیمان، چووین به کومه گیانهوه. با تاریفی سابلأغیان نهکهه، له بهرنهوهی خوّم سابلأغیم، به لām
 نهو پۆژه که شهر خه لās بوو نهسهدهی خو شهوی چهند که پهتی گوت ههموو (....) به قوریانی

خوالتخوشوو نه نوهر ههسهن عوسمان نه بو به کر
 ناسروا به (نه نوهر دلسوز)

ژنه که ی تئوه بیت. به راستی سابلأغیه کان لهو
 شهره دا هوّیان دایه وه و مهلا مستهفا و
 نهفسهره کاغان ده ریا ز کرد. بۆ لای شهوئی هتیزی
 ئیرانی، ههرکی، شکاک و «نوری بهگ» به جارێک
 هتیشیان هتیا. ئیمهیان گیراوه بۆ دوايه و پاش
 شهرێکی قورس و گران توانیمان به سهریاندا
 سهر بکهوین و چهند کهسیان لێ به دیل بگرین که
 له ناویاندا کوپی «سهرلهشکر جههانبان» ی دهگه ل
 چهند نهفسهر و سهر باز هه بوون. له مهیدانی
 [شهرکه] لای شنویهش بارزانییه کان دهگه ل
 نهفسهره کانی دیموکراتی وهکوو «تهفریشیان» و
 هاواله کانی هوردووی ئیرانیان شکاند و چهندسه ت
 کهس نهفسهر و سهر بازیان لیکوشتن و چنده
 تۆپیان لیگرتن.

به داخه وه عهشایی کوردی ئیرانی خائین بوون و لهشکریان لیکردبووین و شهریان دهگه ل ئیمه
 دهکرد. پۆژێک دهسته بهک مهنگور له «سوفیان»^۱ هتیش ده به نه سهر چهند نهفه ر بارزانی.
 نهوانیش لیان وهخو ده کهون و چهند ئاغا ی مهنگور یان لیده کوژن و باقی تر خو یان به چۆم ی دادا
 و ده رچوون. نهو بارزانیانه زۆر شهرکه رن. له مردن ناترسن. نهگه ر زگیان تیر بیت، کیویش بیت
 ده پروو خینن. جا نهو ههموو گیره و کیشه یه به من ناووسریت. «نه نوهر دلسوز»^۲ له ههموو
 شهره کان دهگه لمان بووه، له نهو بهرسن. نهوه هه لی ده بو ترم لیره.

^۱ «صوفیان» یان «سوفیان» گوندێکه که له نیوانی دوو شاری شنۆ - خانێ هه لکه وتوووه. ده که وێته ۱۹ کیلۆمتری
 باشووری شنۆ و ۲۸ کیلۆمتری باکووری خانێ.

^۲ له لایه ره ی ۴۶۵ دا خوالتخوشوو نه نوهر دلسوز باشر بناسه.

به ره و سنووری کوردوستانی عێراق (باشووری کوردستان)

ئێرانییه‌کان ده‌ستبه‌ردار نه‌بوون. له‌ولای ده‌مانشکاندن له‌ لایه‌کی دی بۆمان ده‌هاتنه‌وه. من و ئه‌و چه‌ند پێشمه‌رگه‌یه‌ی ده‌گه‌لم بوون حاڵمان زۆر شر بوو. هه‌موو کاله‌ دراو و پێخواس، بێبه‌رگ و لیباس، به‌فر و سه‌رماش له‌وێ پاره‌وستن، له‌ دۆخیکێ زۆر دژواردا بووین. به‌و حاڵه‌شه‌وه به‌په‌وپه‌ووی دووژمن ده‌بووینه‌وه تا چاومان لێکرد له‌ «دۆلی گاده‌ر»یان په‌ستاوتووین. له‌وێ پوژیکێ له‌سه‌ر نانخواردن بووین که ته‌قه‌یه‌ک کرا و کورپیکێ باشیان لێ بریندار کردین. که‌س نه‌یزانی کێ ته‌قه‌ی کرد و له‌ کوێ را ئه‌و ته‌قه‌یه‌ کرا؟! «به‌کر ئاغا» پاشی ئه‌و ته‌قه‌یه‌ خه‌وفی پێکه‌وت و ده‌ترسا ئه‌ویش بکوژن، بۆیه‌ ئێمه‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی هه‌موو خر کرده‌وه.¹ پاشی قسه‌ و باسیکی زۆر و لێکدانه‌وه‌ی دۆخه‌که‌، ئه‌فسه‌ره‌کان بریاریان دا و گوتیان:

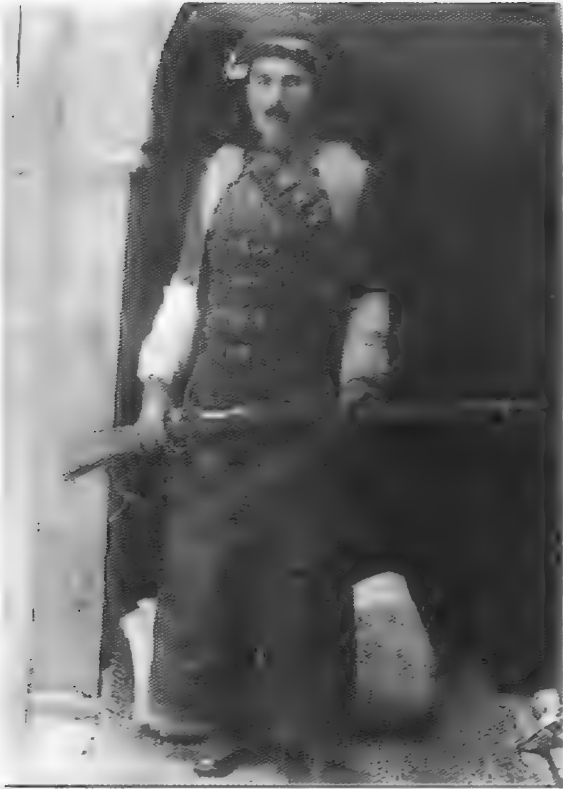
— ئێمه‌ ده‌پۆینه‌ لای شیخ له‌تیف و ته‌سلیم نابین.
به‌کر ئاغا گوتی من کاکه‌ زیاد خزمه‌ و ده‌چمه‌ لای ئه‌و و ته‌سلیم نابم.
منیش گوتم ده‌گه‌ل سابلاغیه‌کان و ئه‌فسه‌ره‌ عێراقیه‌کان ده‌چمه‌ لای شیخ له‌تیفی، ئه‌و باشم ده‌ناسیت.
له‌ولاش ئه‌فسه‌ره‌کانی دیموکراتی، فارسه‌کان گوتیان ئێمه‌ ته‌سلیم به‌ عێراق ده‌بین و تۆش ده‌گه‌لمان وه‌ره‌ خۆت ته‌سلیم بکه‌، به‌لام قه‌بولم نه‌کرد.
ئه‌وان ناردیان له‌ لای «ئه‌میر قوا» که «سه‌ید عه‌لی حه‌جازی»² بوو. ئه‌ویش وه‌لامی ناردبووه‌ که وه‌رن خۆتان ته‌سلیم بکه‌ن ناهێلم که‌س له‌ گوڵ کالترتان پێبێت و وه‌ک گوڵ پاتاندیه‌گرم.³ له‌و به‌ینه‌شدا شیخ ئه‌حمه‌دی بارزانی له‌دووی منی نارد و لێی پرسیم:

— ده‌لێی چی؟ ته‌سلیم به‌ عێراق ده‌بی یان ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فای وه‌شاخی ده‌که‌وی؟

¹ به‌کر ئاغا له‌ کتێبی خۆیدا به‌ ناوی گه‌شتیک به‌ناوی کۆماری کوردستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی) - (١٩٤٤ - ١٩٤٧) - بڵاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده - هه‌ولێر - ٢٠٠١ - لاپه‌ره‌ی ١٣٧ ئاماژه‌یه‌ک به‌ رووداوه‌ ده‌کات و ده‌لێ: «... کاک محه‌ممهد سالح ژاژه‌یی و ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش له‌وێ بوون، له‌ناکا و گولله‌ی تفه‌نگیک له‌ ده‌ستی یه‌کیک ده‌رده‌چیت و به‌ر باسکی محه‌ممهد سالح ده‌که‌وت و برینداری ده‌کات...»

² بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر ئه‌و کوردکوژه «سه‌ید عه‌لی حه‌جازی»، لاپه‌ره‌ی ٤٥٦ ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه.

³ ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌م ده‌ست خستوه‌ که له‌لایه‌ن مه‌لا مسته‌فا بارزانییه‌وه‌ نووسراوه‌ بۆ سه‌ید عه‌لی حه‌جازی، گه‌ر هه‌له‌م نه‌کردبێ یه‌که‌مجاره‌ له‌و کتێبه‌ی به‌رده‌ستماندا (کوردبوون) بڵاو ده‌کرێته‌وه‌. یان بڵاو کراوه‌ته‌وه‌ و من نه‌مدیوه‌. بڕواننه
لاپه‌ره‌ ٤٥٩

شیخ ئەحمەد بارزانی (خودانی بارزان)

گوتم ئەزێنی، نه وه شاخ ده کهوم، نه
ته سلیم به عێراق ده بێم، من و
هاوڕێکانم ده گه‌ڵ نه‌فسه‌ره
عێراقیه‌کان ده‌بین و بو‌ هه‌ر
جینگایه‌ک چوون، ئێمه‌ش ده‌چین با
شین و شادیمان به‌یه‌که‌وه‌ بیت.
دۆخه‌که‌ تا ده‌هات دژوارتر ده‌بوو.
جموجۆڵ به‌ زه‌حمه‌ت ده‌کرا. تا ده‌هات
له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ که‌مارۆ'مان لێ
تووند ده‌کرا. هه‌ر که‌س ده‌بویه‌ خۆی
ساغ کاته‌وه‌. یان ده‌گه‌ڵ مه‌لا مه‌سته‌فا
رۆیشتبا، یان خۆی ته‌سلیم به‌ ئێران یا
عێراق کردبایه‌، یان به‌ قاچاغ ژیا‌با و له‌و
گوند بو‌ نه‌و گوند و له‌و شاخ بو‌ نه‌و
شاخی کردبا. ئیتر دانیشتین ده‌گه‌ڵ
«محهممه‌د مه‌حموود»^٢ و «جه‌لالی

^١ "که‌مارۆ" وشه‌یه‌کی پسه‌نی کوردیه‌ که‌ تایه‌ته‌ به‌ دنیای نا‌ژه‌لانی به‌گشتی و له‌ نه‌ریتی راوکردندا به‌تایه‌تی
به‌کاری دێنن. ئهم وشه‌یه‌ نه‌وکاته‌ به‌کار ده‌برد‌ریت که‌ نا‌ژه‌لی وه‌ک سه‌گ و گورگ یان نا‌ژه‌لانی در، گوندیک،
مه‌زرایه‌ک، می‌که‌لیک یان نی‌چیریکی خۆیان ده‌وره‌ ده‌دن، یان راوی راوکه‌ر له‌لایه‌ن سه‌گ و تاجیه‌که‌نه‌وه‌ ده‌وره
ده‌دریت. له‌وکاته‌دا نا‌ئین: گونده‌که‌ ده‌وره‌ دراوه‌، نا‌ئین تا‌زیه‌کان که‌روێشکه‌که‌یان ده‌روپی‌چ کردووه‌، ده‌ئین:
که‌مارۆ دراوه‌. وه‌ک چۆن نا‌توانین ئهم وشانه‌ بو‌ مرو‌ف به‌کار ب‌نین (وه‌رکه‌وتن، کاو‌ژ، جووته‌، چه‌په‌، لووره‌ و ...
(که‌مارۆ)ش ده‌گه‌ڵ نه‌و چه‌شنه‌ وشانه‌ پۆلین ده‌کریت. به‌ واتایه‌کی تر، ئهم وشه‌یه‌ ته‌نیا ده‌بی له‌ دنیای نا‌ژه‌لانی
که‌لکی لیوه‌ریگیریت نه‌ک بو‌ مرو‌فه‌کان. به‌لام کاتی‌ک ده‌مانه‌وه‌ی دو‌ژمه‌نه‌کانمان وه‌ک نا‌ژه‌ل پ‌یناسه‌ بکه‌ین، ده‌کرێ
نه‌و وشه‌یه‌ له‌کاری ب‌گرن. گه‌ر سه‌رنج به‌دن کاپیتان با‌س له‌ دو‌ژمه‌نه‌کان ده‌کات و ده‌لێ: "که‌مارۆ"مان لێ تووند
ده‌کرا. نا‌ئێ ده‌وره‌مان گیرا. له‌به‌رته‌وه‌ی ویستویه‌تی بی‌ری‌زی به‌ دو‌ژمن ب‌کات و وه‌ک سه‌گ و نا‌ژه‌لی در
بیان‌شووبه‌یت. به‌داخه‌وه‌ ئهم‌رۆکه‌ به‌ هه‌راو له‌لایه‌ن میدیا و نووسه‌ره‌ کورده‌که‌نه‌وه‌ ته‌نانه‌ت بو‌ پ‌یشمه‌رکه‌ و
گه‌ریلاش که‌لکی لیوه‌رده‌گرن و ده‌ئین پ‌یشمه‌رکه‌ فلانه‌ شو‌ینی که‌مارۆ داوه‌. نه‌وه‌ هه‌له‌یه‌. له‌بری ئهم وشه‌یه‌
ده‌توانین بل‌ئین (ده‌روپی‌چ یان ده‌وره‌دان). زۆر جاران بی‌راوه‌ که‌ (نا‌بلۆقه‌)ش به‌کار دێن، به‌لام ئهم وشه‌یه‌ش
کوردی نی‌یه‌ و تورکیه‌ (Ablöke) هه‌روه‌ها ته‌وانیش له‌ وشه‌ی (Blockade) ی ئینگلیسی وه‌ریان‌گرتووه‌.

^٢ مه‌به‌ستی ده‌بێ نه‌فسه‌ری شه‌هید «محهممه‌د مه‌حموود قودسی» بو‌ب‌یت. که‌ ده‌توان له‌ لاپه‌ره‌ی ٤٦٠ دا
کورتیه‌ک له‌سه‌ر ئهم شه‌هیده‌ قاره‌مانه‌ بخو‌ینه‌وه‌.

ئامین بەگ»^۱ی و چەند نەفەری دی تەگبیریگمان لیکردەووە و پریارمان دا کە بچین بۆ لای «شیخ لەتیف».

بۆ بەیانی وەرپاگە کەوتین. بارزانییەکان تەسلیم بوون و مەلا مستەفا وەشاخی کەوت. ئیمە سابلایغیەکان و ئەفسەرە عێراقییەکان، بە شاخاندای پێگەیی عێراقمان گرتە بەر بۆ لای شیخ لەتیف. تازە وەرپاگە و تەبویین کە «میرحاج» جانتاکەیی لەبەر چوو بوو و گەرایەووە تا بیهێنیت، ئیتر نەهاتەووە لامان. بەفر کەپۆیە دەکات چۆن! سەرمايە کە بێتامان، جەرگ دەسووتیت چ بگا بە تیسقان! یەکنوا بەفر دەباریت و لێناکاتەووە! نە کالەمان کالەیی و نە بەرگمان بەرگی کە بەرگەیی ئەو سەرما و سۆلە بگرێ. کەسمان نانی پێ نییە، ئیمە نەبێ بیریگمان نوک پێبوو. لە پێگا هەرکەسە و لەوچێکم دانێ تا لە برسان و لە سەرمان نەمرن. لەو کۆتستانە سەختانە هەر دەروێن و ناگەینە هیچ شونێتیک. پێمواییت یان دوو شەو و پۆژ، یان زیاتر بە پێگاوە بووین.

لەو ماوەیەدا چاو چاوی نەدەدیت. ئیمە و محەممەد محمود و ئەفسەرەکان زۆر شپەزە بووین. هەموومان لە ماندوو بوونیان و لە برسان، بپرستان لێ پرابوو، کەچی دیتم ئەو «بەکر ئاغا» نانی پێیە و بەدزی ئیمە دەیخوا! لە ئاخر پۆژدا «حەمەدەمین» یی برام^۲ لە برسان کەوت. بە هەر جۆریک بێ پرەکیشمان کرد بۆ سەر شاخی. ئەو نەشازانین کە پێگامان لێگۆردراو. وەختیک وەسەر کەوتین تەماشامان کرد لە خوارووە هەموو چادری پۆلیس و عەسکەرێیە. چەند وەختە ئیمە کەوتووینە پێگا، کەچی هاتووینە شاخەکانی «لوان» یی دێی «شیخ پەشید» یی. لەکنەخۆ کابرایەکی بەلەدمان دەگەڵ بوو چونکە بەفر و کەپۆیە بوو، پێگای هەلە کردبوو. ئیتر بەیە کجاری هەموومان سارد بووینەووە و ئەژنۆمان شکا. حەمەدەمینی برام ئەژنۆی هیچ، زمانیشی شکا بوو. هیچمان هێزی ئەو هەمان نەبوو تەنانەت یەک ساعەتیش برۆین، لە بەکر ئاغای زیاتر کە نە سەرما یی لێ دیار بوو، نە بێبەرگی و برستی. پروم لە محەممەد محموودی کرد و گوتم:

— برام، ئەو حەمەدەمین کەلاکی کەوتوووە و ناتوانم بەجێ بهێنم. چارمان چییە؟ جەلال و محەممەد محموود گوتیان با شۆر بێنەووە و تەسلیم بین.

لە بەکر ئاغای زیاتر هەموومان پریارمان دا تەسلیم بین. بەکر ئاغا تێر بوو. نانیشی شارەدبوو. کورپێکی کەلەگەت و قەوی دەگەڵ بوو کە کۆلێکی تەفەنگ و فیشەک لە کۆلی قایم کردبوو. ئەو دەگەڵ کورپە کە لێمان جیا بوونەووە و درێژەیان بە پێگای خۆیان دا. وەک پاشان زانیان، لە پێگا

^۱ دەبێ مەبەستی کاپیتان "جەلالی ئەمین بەگ" بووبێت کە یەک لە ئەفسەرەکانی کوردی ئەرتهشی عێراق بوو و هاوڕێ و نزیکی شەهید "محەممەد محمود قودسی" بوو.

^۲ "حەمەدەمینی راتب" یا حەمەدەمینی سۆفی مەلولووە چرچی" دایکرا و کورەپووری کاپیتانە. دایکی ناوی "زینەت" بوو. بروانە لاپەرەیی ۳۲۵. کاپیتان خوشکیکیشی لە دایە زینەت هەبە ناوی "خەجیج" کە لە وێنەکانی کۆتایی کتیبە کەدا وێنەیی ئەو شیرەژنە دلوڤان و خۆشەویست و خۆشینەدیو، دانراو.

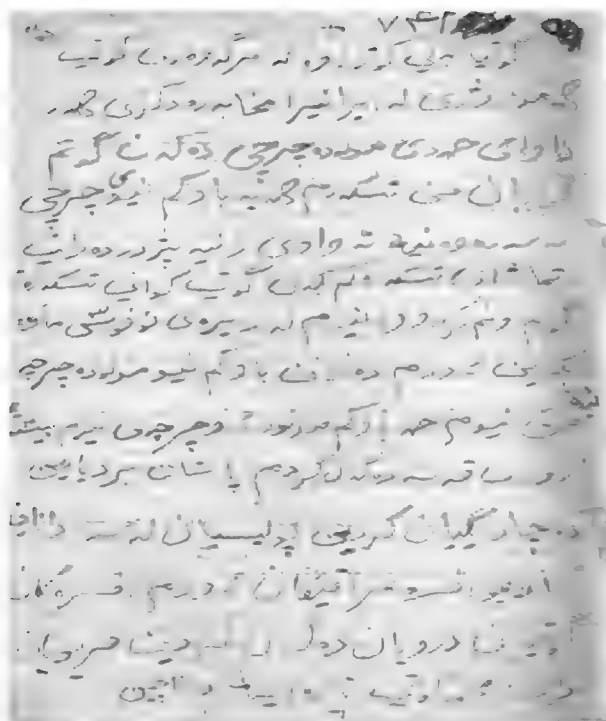
نانی نادات بهو کوره داماو و له برسان گیان دهدات. من وهختیک که قاچاخ بووم و هاتمه «ماشکان»ی،^۱ نهو کابرایه‌ی که به‌کر ئاغا چوو بوو مالی نهو شتانه‌ی بو باس کردم و ده‌یگوت:

— وهختیک به‌کر ئاغا هات شهو بوو. کوئیک ییوو. له سه‌رمان که‌سیره بیوو. به‌کر گوتی پیاوئیکم ده‌گه‌ل بووه و له رینگایه‌ی مرد. وهختیک پشتینده‌که‌ی کرده‌وه لاوچیک ورتکه نان لی که‌وته خواره‌وه. بویه ده‌زانم نهو کوره باش و به‌خووه‌ی که ده‌گه‌ل به‌کر ئاغا بوو له برسان مردووه. ناخر نهو باره‌ی نهو له کوئی نهو کوره داماو نابوو باری دوو که‌سان بوو. نانیشی پینه‌بوو. بوخوم لاوچیکم نوک دایه تا که‌رمی بیته‌وه و نه‌مری له سه‌رمان. دلنیم که‌ر نانی دابایه نهو کوره نه‌ده‌مرد. نه‌دی بوچی بوخوی نه‌مرد؟ خو کوره‌که زور به‌خووه‌تر و جیلتار بوو له به‌کر ئاغا. به‌هر پتودانیک لیکی بده‌ینه‌وه، که‌ر قه‌رار بوو له‌و رینگایه‌دا که‌سیک به‌ری، ده‌بوايه به‌کر ئاغا به‌ری نه‌ک نهو کوره.^۲ به‌هر حال. محهممه‌د مه‌حموود بریاری دا بجیته خواره‌وه و ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌لی حیحازی قسه‌ بکات به‌شکوو وه‌خیر که‌ری! تیمه‌ش له‌و سه‌ر کیوه و به‌و سه‌رما و سوئه و به‌ برسیتی دانیشتبووین و چاوه‌ری بووین. هه‌ر که‌ محهممه‌د چوو بو خواره‌وه، بوو به‌ به‌هاریک نه‌بیته‌وه. تاو سه‌ری وه‌ده‌ر نا و که‌رما‌ی تیکه‌ران‌دین. حه‌مه‌ده‌مین برام که‌ که‌رما‌ی تاوه‌که‌ی ویکه‌وت ئیتر زمانی کرایه‌وه و وه‌قسه‌ هات و گوتی:

^۱ ماشکان گوندیکه له ۲۳ کیلومتری باکووری خانئ (پیرانشار) هه‌لکه‌وتوو و ۱۱ کیلومتری له سنووری ده‌ستکرد و بئ‌بنه‌مای ئیتران و عیراق دووره.

^۲ به‌کر ئاغا له کتیی خۆیدا به‌ ناوی که‌شتیک به‌ ناوی کۆماری کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدوکه‌ریم هه‌ویری) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - بلاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده - هه‌ولێر - ۲۰۰۱ - لاپه‌ری ۱۳۷ به‌ه‌لاوه‌ ئاماژه‌یه‌ک به‌ رووداو ده‌کات و ده‌لی: [...] پاش رۆیشتنیک (۳) شه‌و و رۆژی به‌نیو نهو هه‌موو به‌فره‌ی چیاکانی سنوردا بئ‌هیچ خۆراکیک کابرای رتی پیشانده‌ر و شاره‌زا، رپی لی تیک چوو. هه‌ر هینده به‌ خۆمان زانی که‌ گه‌یشتووینه‌ته سه‌ر شاخه‌کانی نیوچه‌ی لۆلان که‌ سه‌ربازخانه‌ی عیراقی تیدا بوو. له‌ وه‌زعیکی گه‌لیک شه‌رزه و بئ‌هیز و برسیدا بووین. له‌وئ کاک محهممه‌د قودسی و کاک جه‌لال نه‌مین و چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ ووتیان که‌: "ئیدی هیزی رۆیشتنمان نه‌ماوه و هه‌ر ده‌مرین، له‌به‌ر نه‌وه ته‌سلیمی له‌شکری عیراقی ده‌بین". من و (۶) که‌سی دیکه‌ مایه‌وه و به‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکه‌وه به‌ره‌وه رۆژه‌لات رۆیشتین. (۴) که‌س (ئیه‌راهیم خۆشناو، سه‌یده په‌واندووزی، عومه‌ر کاولۆکانی) که‌ ئیواره‌ی به‌سه‌ردا هات له‌ تیمه‌ داترازان، چونکه‌ گه‌لیک له‌پش تیمه‌وه ده‌رۆیشتن. من و واحیدی مام په‌زا کۆیی و عه‌زیزی قاله‌په‌شی کۆیی (به‌ناوبانگ به‌ عه‌زیز له‌لی) شه‌و له‌سه‌ر چیاکان مایه‌وه و تا به‌یانی له‌ نیو نهو به‌فره‌دا هاتوو چۆمان ده‌کرد و ناو به‌ناویش پشتمان به‌یه‌کته‌وه دهن‌ا و میزه‌ره‌کانی سه‌رمان به‌خۆ داده‌دا تا رۆژ ده‌بووه، نه‌و رۆژه‌ش به‌ نیو نهو چیا و به‌فره‌دا رۆیشتین و کاتی نیوه‌پۆ بوو واحیدی مام په‌زا هیزی له‌به‌ر براو له‌ برسان گیانی پاک‌ی ده‌رجوو. به‌ناچاری خۆی و چه‌که‌که‌یمان به‌جیه‌شت. من و کاک عه‌زیز تا نیزیکی ئیواره هه‌ر رۆیشتین، نه‌و ده‌مه‌ گه‌یشینه سه‌ر ناقاری ده‌شتی شنۆ. [له‌ درێژده‌ ده‌لی:] به‌ره‌و گوندیک که‌ له‌ ده‌شتایه بوو که‌وتینه‌ رپی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی گونده‌که‌ چه‌کداریک به‌ پیرمانه‌وه هات و که‌وته په‌رسپار کردن لیمان که‌ ووتمان تیمه‌ گه‌لیک ماندووین و برسین، جاری بمانگه‌یینه‌ نیو گوند تا که‌میک پشوو بده‌ین نه‌و ده‌مه‌ به‌سه‌ره‌تمان باس ده‌کین. له‌گه‌ل چه‌کداره‌که‌ به‌ره‌و مالی کویخای گوند (سۆفی شوکر) رۆیشتین.]

- کاکه به جیم ده هیل؟
- نا، جا چۆن به جیت ده هیل؟ ئه وه محهمه د چۆته خواره وه و تیتستا ده گه ریتته وه و نانیشمان ده گه ل خوی بۆ دینیت.
- کاکه تۆ بۆ نارۆی؟ خه می من مه خو. من مندا لم، ده رۆم خۆم ته سلیم ده که م ئه وان خو ده من ناگه به نین.
- که وای گوت ئاورم تیبه ربوو.
- باشه، با محهمه د بیتته وه بزاین چۆن ده بی.
- سه عاتیکی زیاتر کیشا و محهمه د به خوی و ده ستیک شوو رته، هاتن بۆ لامان. گه و ره که یان نئی «عه لی به گه خره» بوو. خه لکی سولیمانی بوو. محهمه د گوتی:
- سه ید عه لی حیجازی قه ولی شه ره فی پیداو م که زۆر باش په نای ئیه سابلأغیه کان بدات و ئیمه ش [ئه فسه ره کورده عێراقیه کان] عه فوو کراوین.
- خیرا پۆلیسه کان چه کیان کردین. من دووربینکم پیبوو زۆرم خوش ده وسیت و پۆلیشی ده کرد. به گه و ره ی پۆلیسه کانم گوت:
- ئیمه هیچ پاره مان پێ نییه، ئه و دووربینم لێ مه ستین. با بیفرۆشم و به شکوو که لیتیکمان بۆ بگریت.
- گوتی حکومه ت هه رچی بتانه وه ی بۆتان حازر ده کات. خه می هیچ مه خو ن.
- به و حاله ش هه ر نه مدانی. له رینگا دام به پۆلیسیکی به ٦ دیناران.
- بردیانی بۆ نێو چادره کان. ئه وه نده مان دیت که سه ید عه لی حیجازی له چادره که ی هاته ده ره وه و چه ند نه فهر ئه فسه ری عێراقیش له پشتته وه ده رپویشتن. ده گه ل محهمه د مه حموود و باقی ئه و ئه فسه ره عێراقیه نه ی ده گه لمان بوون به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. پاشان پرووی ده ئیمه کرد و نئی هه موانی پرسى ده گه ل ئه وه ی که خه لکی چ جیگایه کی ئیرانین. گه یشه من گوتی:
- نیتوت چییه؟
- حه مه دی مه ولووده چرچی.
- کابرای معاوینی که کوردیش بوو و ناوی «فازل» بوو، ده تگوت گه نجی دیوه ته وه، هاواری کرد:
- ئه وه تا، بۆخۆیه تی، ئه وه حه مه دی مه ولووده چرچییه.
- جا به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. خوشخۆشیش چاویان له من ده کرد. ئیت ئه و عاله مه یان هه موو له بیر چوو یه وه و باس باسی من بوو. من له عه ره بیم نه ده زانی، به لām به ده یان جار ناوی خۆم گوێ لیده بووه که ناویان ده هیتام. ئیت و رده و رده خو فم لێ نیشته. ده مزانی ئه و چرکه ساتانه بۆ من گرینگ و چاره نووسم ده نووسنه وه. پاش تاوکی معاوینه که پرووی تیکردم و دیسان لێی پرسیمه وه:

— یانی تۆ همه‌دی مه‌ولوده
چرچی؟

من که خه‌وفم لینیشتبوو گوتم
با حاشای لیکه‌م زوو وه‌بیرم
هاته‌وه که چهند سال پیشتر کاتیک
له «سه‌نگه‌سه‌ر» ده‌گه‌ل چهند
سابلاغیه‌ک قاچاچیتیم ده‌کرد و
گیراین. یه‌ک له‌و سابلاغیانه «مام
برایمی حاجی نه‌للا» بوو. نه‌وده‌م
به‌قولبه‌ستراوی بردیانی بۆ «رانیه».
قایم مه‌قامی رانیه زنه‌که‌ی
سابلاخی بوو. پتاوئیکی زۆر باش و
نوژکه‌ر بوو. شه‌و هاتبووه
ژووره‌که‌ی خۆی له‌ قایم مه‌قامه‌تی.
هاتن تیمه‌یان برده‌ لای نه‌و. که

زانی سابلاغین، هه‌ر نه‌و شه‌وه به‌ره‌لای کردین و گوتیشی که به‌یانی وه‌رنه ئیداره‌ی تا ته‌سکه‌ره و
نفوستان بده‌من. به‌یانی که چووینه‌وه هیچ ته‌سکه‌ره‌ی بۆ ده‌رکردین و بووین به‌ ساحتب
ته‌سکه‌ره‌ی عێراقی، ته‌نانه‌ت پاسی تفه‌نگه‌کانیشی بۆ ده‌رکردین و نه‌وجار به‌ نازادی تفه‌نگمان
ده‌شانی کرد و چۆینه «کویه». ئیتر که نه‌و نه‌قله‌م هاته‌وه بیر بن نه‌وه‌ی خۆم بخه‌جلیتم وه‌لامی
«فازل» سیم ناوا دایه‌وه:

— نه‌و همه‌ده‌ی تۆ باسی ده‌که‌ی من نیم. نه‌و همه‌ده‌ی تۆ ده‌بلیتی له‌ مه‌رگه‌وه‌ری کوژرا. من
بابم ناوی مه‌ولود نییه. من عێراقیم و له‌ ساله‌کانی گرانیه‌ چووم بۆ ئیترانی و تیتستاش هاتوومه‌ته‌وه بۆ
عێراق و دوو تفه‌نگیشم هیناوه بۆ فروشتن، به‌لام ئیوه لیتانه‌ه‌ستاندم، ئیستا نازانم چ به‌رمه‌وه بۆ
منداله‌کانم.

ئینجا فازل پرووی ده‌ نه‌فسه‌ره عه‌ره‌به عێراقیه‌که کرد و گوتی:

— نه‌وه ده‌نی همه‌دی مه‌ولوده چرچی کوژراوه.
نه‌وجار فازل هاته‌ نێوانی من و نه‌فسه‌ره عێراقیه‌که‌وه.

— نه‌فسه‌ری عێراقی گوتی لێ بېرسه که دلنیا به‌ همه‌دی مه‌ولودی کوژراوه؟

١ «مام برایمی حاجی نه‌للا» ناسناوی (فه‌می) به‌ و برای مام «نه‌حه‌دی ئیلاهی» به‌ که وه‌زیری ئابووری کۆماری
کوردستان بوو. نه‌و بنه‌ماله‌یه به‌ ماله «حاجی نه‌للا» ناوبانگیان هه‌بوو.

- به لێ دنیام و هه‌موو که‌سیش ئه‌وه ده‌زانن. ئه‌فسه‌ری عێراقی گوتی پۆژ نییه له‌لایه‌ن ئێرانیه‌وه مخابه‌ره نه‌کری‌ت که داوای «حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی» ده‌که‌ن.
- قوربان من ته‌سکه‌ره‌م هه‌یه. با‌بم ئێوی «چرچی» به‌ سه‌ره‌وه نییه. ته‌واوی رانیه و پشده‌ر ئه‌وه‌ی ده‌زانن. ئێوه ده‌توانن ته‌ماشای ته‌سکه‌ره‌که‌م بکه‌ن جا بۆتان ده‌رده‌که‌وێت.
- کوانی ته‌سکه‌ره‌که‌ت؟
- ونم کردووه. ئێوم له‌ دايره‌ی نفوس ماوه، بگه‌ڕێن و بیدۆزنه‌وه ئه‌ودهم ده‌زانن که با‌بم ئێوی «مه‌ولووده چرچ» نییه. من ئێوم «حه‌مه‌د»ه و با‌بم ئێوی «مه‌ولوود»ه و ئه‌و «چرچ»-ه‌شم ئه‌وه لێره بیست.
- زۆری قسه ده‌که‌ڵ کردم و پاشان ده‌ستووری دا به‌ ساب‌لاغیه‌کان و به‌ ئه‌فسه‌ره‌ عێراقیه‌کانی که ده‌که‌ڵمان بوون، له‌ چادری‌کیان کردین و پۆلیسیان له‌سه‌ر داناین. ئه‌فسه‌ره‌کان گوتیان که درۆیان ده‌که‌ڵ کردوین و فریویان دا‌ین، ته‌نانه‌ت محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:
- تازه ئێمه ده‌رناچین.

گرتوو‌خانه‌کانی عێراق

به‌یانی زوو راستیان کردینه‌وه. به‌ چه‌ند پۆژان چووینه «دی‌انان» له‌وێ له‌ ده‌شتی، سیمیان ڕائه‌نگاو‌ت‌بوو. ده‌نیو سیمه‌که‌یان کرد‌ین. هه‌وه‌ڵ که‌ره‌ت ئێمه و ئه‌فسه‌ره‌کان چووین ده‌نیو سیمه‌که‌یه‌وه، پاشان بارزانییه‌کان ده‌سته‌ده‌سته به‌ ژن و پیاوه‌وه ده‌نیو سیمه‌که‌یان کردن. ئه‌و شه‌وه ده‌نیو سیمه‌کاندا بووین و بۆ به‌یانی بردیان‌ین بۆ «هه‌ولێر»-ی. له‌ ڕیگایه‌ محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:

- له‌ هه‌ولێری لێکمان هه‌ڵده‌برن. هانی، ئه‌و ١٠ دیناره‌ی بگه‌ با پێتی‌ت.
- تۆ ئه‌و پاره زۆره‌ت له‌ کوێ بوو؟ من نامه‌ه‌وێ. ئه‌دی بۆخۆت؟
- من له‌ ڕیگایه‌ ئه‌فسه‌ری دۆستم هه‌بوو و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ فرۆشتم و تۆ خه‌می من مه‌خۆ. تۆ پاره‌ت پێویست ده‌بی.
- که‌ گه‌یشتی‌نه هه‌ولێری منیان هێنا خواره‌وه ئێر زانی‌مان که لێکمان هه‌ڵده‌برن. ده‌که‌ڵ کو‌ره‌کان ده‌سته‌ملان بووین و به‌ ماچکردن مالتا‌وا‌یه‌کی تالمان له‌یه‌ک‌تر کرد و ئه‌وانیان برده «که‌رکوک»-ی و له‌وێش محه‌مه‌د مه‌حموود و عێراقیه‌کانیان برد بۆ «به‌غدا»-یه. له‌ هه‌ولێر منیان برده گرتوو‌خانه و له‌ ژووری‌کیان کردم. ته‌ماشام کرد یه‌کی‌ک له‌ کوونی ده‌رکه‌ ڕا هه‌را ده‌کا:

— حه‌مه‌د ئا‌غا، حه‌مه‌د ئا‌غا!

منیش ئه‌وه نازانم که هه‌را له‌ من ده‌کات، خو من ئا‌غا نه‌بووم له‌ کوێ ڕا بزانی‌م که ده‌که‌ڵ منی‌تی؟

خۆ لېبرېنەو ەشى نەبوو، ھەر دەتگوت نېوم لېدەنى. تا كابرايەك گوتى:

— كاكە ئەو ە دەگەل تۆيانە.

محەممەد توفىق وردى

كە لىي ورد بوومەو ە چا و لېدەكەم ئەو ە
«فارس» ە. ئەو فارسە خەلكى لاي ھەولېرى
بوو. كاتى خۆي كە لە جەبەھى سەردەشتى
بووم، فارس دەگەل بارزانيەكان بوو. پاش
ماو ەيەك كۆلېكى تەفەنگ پفاندبوو و
ھەلەتبوو و چووېو ە بۆ عېراقى. ئېستا ئەو ە
لە گرتووخانە يەكترمان ناسېو ەتەو ە. ئەو جار
فارس چوو بۆ لاي كابراي «چاوش» و ەرەجاي
لېكر و منى برە ھۆدەكەي خۆي، جا
دانېشتېن كاي كۆغان بەبا كرە.

ھېندە لە مانەو ەم لەو گرتووخانەيە
پېنەچوو كە دەستەدەستە بارزانيەكان و
باقى عېراقىيەكانيان ھېنان بۆ گرتووخانە.
تەنانەت «محەممەد وردى» شيان ھېنا.

لەوئى چەند نەفەر «دزەيى» گېرابوون كە زۆريان حووپمەت گرتەم و زۆريان سپاس دەكەم و
ھېچكات لەيادەم ناچېت. سەيرەم دەھات كە خۆم نەمدەزاني ناوبانگەم پەريو ەي ئەوديو بوو ە و
زۆركەس دەيزاني كە پېشمەرگەي دېموكرات بووم و تەنانەت باسى شەرەكانى منيان ھەموو
بېستبوو ھەر بۆيەش زۆريان رېز دەگرتەم بەتايەت ئەو دزەييانە ساعەت دەگەل ساعەتى، دەگەلەم
باشتر بوون. تەنانەت ئەو پوژو ەي كە لەو گرتووخانەيە بەرپان كرەم بۆ گرتووخانەي كۆيە، ئەو
دزەييانە چەند دېناريان پارە دامى كە ھيوادارم لە ژياناندا كاريان راست بېت و بەردى سارد و
گەرم نەيەتە بەر پېيان.

بەيانىيەكى من و محەممەد وردىيان قۆلبەست كرە و برديانين بۆ كۆيە. من لە قسەكانمدا
گوتومە كە خەلكى رانييەم و محەممەد وردىش گوتو ە كە خەلكى كۆيە. كە لە كۆيە نيزىك
دەبوو ەنەو ە، لە قەراغ شارى، خەلك ھاتبوون بەپېر محەممەد وردىيەو ە و منىش قۆلم دەگەل قۆلى
ئەو بە ھاوبەشى بەسترايوو. گەر ئەو بۆ ھەر لايەك سوورا با، منىش بەناچار دەبوو بۆ لاي ئەو
سوورابام يان پېچەوانەكەي. يانى دوو مروؤف بووين و بەيەكەو ە نووسابووين. جا خزم و ئاشناكانى

^۱ «كورتەيەك لەسەر ژيانى نەمر محەممەد توفىق وردى لە لاپەرەي ٤٤٧ى ئەم كىتەبەدا بخوێنەو ە.

که محهمه ديان دیت، هه و مه نیا^۱ هیتا تا ماچی بکه و به خیرهاتنی بکه نه وه. لهو بهینه شدا
چهند ماچیان له محهمه د وردی کردیت، نه وه نده شیان نه من ماچ کرد! نازانم نه وه هه موو خه لکه
له کوئی پهیدا بوون! ئاخو هه خه لک بوو له ژیللا ده هاتن بو لای محهمه دی!
به هه ر جوړیک بیت بردیانین بو گرتووخانه ی کویه. له وئی دوو کهس هاتن و گوتیان که ئیمه
محامین. گه ر مه حکمه کرای، تو ناوی ئیمه بلئی و کارت به هیچ نه بئی. وه ردی نیوه کانی بو نووسیم
و دایه دهستم. چهند پوژ له وئی بووم چ باس نه بوو.

به ره و گرتووخانه ی رانیه

پوژیکیان سن پوئیس به سواری ئیستر هاتن و زنجیریکی درژیان هیتا ده ده ستیان کردم و
سهری زنجیره کهش به دهست پوئیسکیان بوو و رایانکیشام به دواي خوایان دا. چوون لوئی مه یمونی
را ده کیش به دووی خوئی دا، منیش خووم ئاوا هاته پیش چاو. به راستی ههستیکی ناخووشم هه بوو،
په ککوو که زگم به خووم ده سووتا، چ بکه م که به و که چه سه واده مه وه ناتوانم ههستی خووم له و پوژه
بنووسم. به و حاله وه که له ریگایه ده یان بردم، چهند که سیک که نه مده ناسین و ئه وانیش منیان
نه ده ناسی، به لام دیار بوو زور ئینسانن و به زه ییان به حالی مندا هاتبوو، هاتنه سهر ریگایه و
خواییشیان له پوئیسه کان کرد که زنجیره کهم له دهستی ده رهتین. پوئیسه کان گوتیان با له شار
وه ده رکه وین جا ئه وکات وا ده که یین. که له شار چو وینه ده ری، ئینجا زنجیره که یان له قولم ده رهتینا.
بو لای ئیواری گه ییشته نه «رانیه» و یه که سهر له گرتووخانه ی نه و شاره یان کردم. له وئی ناردیان
له چایخانه یه کی نه و شاره را بو گیراوه کان چا هات. پیم سهر بوو که چا بو منیش هاتبوو. پاشی
خواردنه وه ی چایه که هه موو گیراوه کان ده ریا نه تینا و پاره ی چایه که یان دانا، منیش پاره ی خووم دانا،
به لام کوپیکی مندالکار پاره که ی دامه وه و گوتی پاره ی تو گه یوه. منیش نه مپرسی کن داویه؟ شه و
بردیانم بو پرسیارلێکردن. کابرای مه رکه ز، مه عموریکی تووړه و ته وسنی تورکمان بوو. لێپرسیم:

- کۆتندهری؟
- عیراقیم.
- خه لکی کام شاری؟
- رانیه ییم.
- بو چو و بووی بو ئیرانی؟
- چهند له وه پیش لیره گرانی بوو، چووم بو ئیرانی تا به شکوو بژیوی ژیان پهیدا بکه م.

^۱ نه و شهیه له "هه و" را دیت. "هه و" به مانای شالوو، په لامار، هتیش.

ئىتر زۆرى لەو قسانەى لىپرسىم و منىش جوابم دەدايەو و چ كىشەم نەبوو دەگەلى. لەپر پرسى:

— لە «دىموكرات» چكارە بووى؟

— چۆن! دە «حيزب» دا بووم!

كە وام گوت، دوو ئەفسەرى گەنج كە لەوئى دانىشتبوون، هەردووکیان لیویان لیقرماندم و بە چاو تیانگەیاندم كە نەدەبوو ئەو قسەيەى بكەم. منىش زانیم كە دۆراندم. ئىتر نەمدەزانى چ بكەم؟! ئەوجار پرسى:

— پىتم بلى بزنام، حيزب چىيە؟

— بەگم، چۆن نازانى حيزب چىيە؟ حيزب حەساسە.

— حەساس چىيە؟

— قوربان، ئیو كەسىك كە ناگای لە دوكان و بازار بىت و قەرەول بىت چى پىدەلین؟
دوو ئەفسەرە گەنجەكە لە تریقەى پىكەننیا دا و لە خو بیوونەو بە پىكەننى. دیسان درىژەى بە پرسیاران دا و گوتى:

— حەرەس بووى؟

— بەلى، بەلى، حەرەس بووم حەرەس. چونكە لەمىژە چوومە ئىرانى زۆر شتم لەبىر چۆتەو.
ئەوجار مەعمورە توركمانيیەكە لە حەیفان دەستى كرد بە پىكەنن و لەبەنەخۆیەو بە توركى گوتى: «مەممەد پىغەمبەر، قوربان ئۆلايىم، نە جوور ئوممەتى وار!» [ئەو پەستەيە يانى: قوربانى حەزەرەتى مەممەدى پىغەمبەر بىم كە چ جوورە ئوممەتتىكى هەيە!] ئىنجا دەستى كردەو بە پرسیاران:

— بۆ هاتوویەو بۆ عىراقى؟

— قوربان چەند تەنگم هیتابوو بیانفرۆشم كە ئەوانىستان لىنەستاندم. هەرچى ئەو ماوہیە پەیدام كردبوو دابووم بەو تەنگانە. سەت برىا تەنگەكانم دە ئاوى هاویشتبان و نەهاتبامەو بۆ عىراقى، ئاخىر مستەپوولنىكم پىدابوون و خىرم لىنەدیت.

ئىتر وام خو لى نەفام كرد، لىم ماندوو بوو و فەرمانى دا بمەنەو بۆ گرتووخانەى. جىبى خۆيەتى لىرە زۆر سپاسى ئەو دوو ئەفسەرە گەنجە بكەم، گەر ئەوان نەبوونایە هەتا بنپىلان پىو ببووم و تىدادەچووم و دەیاندامەو بە ئىرانى. ئەوان لىویان قرماند و منیان حالى كرد.

هەرەك باس كرد، كورپىكى مندالكارە هەموو پۆژىك لە دەرەوہى گرووخانەكەو چای دىنىت بۆ گرتووەكان. هەموو جارێك پارەى بۆ دەرەهەيىم، بەلام وەرى ناگرى و دەلى پارەى تۆ گەشتوو. پۆژىك كە لەسەر نانخواردن بووین چایان بۆ هیتاين، بەلام كورپە مندالكارەكە نەبوو، ئەوجارە كورپىك بوو لە ئەو كەمىك بەتەمەنتر بوو. وا دیار بوو كە ئەو خاوەنى چایخانەكەيە. كاتىك كە شەفە چایەكەى دانا، پىمگوت:

— برام، من چەند پوژنیک دەبێ لەو گرتوو خانەییەم و شاگردەکی تۆ هەموو پوژنیک چا و سیگارم بۆ دێت و پاره‌ی دەدەم و لێم وەرناگرێ و دەلێ پاره‌ی تۆ گەیه‌وه. ناخر ئەوه چۆن دەبێ و من ئاوا بۆم قەبول ناکرێ.

— ئەوه برامە، بە بەردەست گرتوومه و یارمەتیم دەدات، تا تۆ لێره بی، نەک سیگار و چا، بگره هەرچیەک که پێویست بێت شەرم مەکه و بلی با پۆتانی ناماده بکه‌م. زۆر بەپەله ئەو قەسەیه‌ی کرد و پوێ. پاشان له گرتووکانی دیم پرسیار کرد که ئەوه کییه گوتیان که ئەوه نێوی «محەممەده» و کوره مندالکاره‌که‌ش براهه‌تی. لهو گرتوو خانەیه‌ی رانیه، پوژانه زۆر که‌س دینه لام و من نایانناسم. زۆریان حورمه‌تی من له‌بهره و هیچکات له یادیان ناکه‌م. هه‌ول ده‌ده‌م لهو ماوه که‌مه‌ی دا، لانیکه‌م ناوه‌کانیان بیرسم و بیانزانم. ئەو ناوانه‌ی له‌یادم ماون ئەوانه بوون «توفیقی مه‌لا سه‌دیقی»،^۱ «وه‌ستا بیهجه‌ت»، «وه‌ستا نه‌سووللا». به‌داخه‌وه ئەو ئینسانه باشانه ئەوه‌نده زۆر بوون که پێم خۆش بوو ناوه‌کانیانم لێره نووسیا، به‌لام ناوه‌کانم له‌بیر چۆته‌وه. هه‌ر زوو به‌توفیقی مه‌لا سه‌دیقیم گوتبوو که من فلان سالی ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیم وەرگرتوو له «رانیه»، کاریکی وا بکه‌ن نێوم ببینه‌وه له‌ دايره‌ی نفوس ده‌نا تووشی گۆنگه‌لی ده‌بم. ئەویش ده‌یگوت که ئەوه کاریکی هاسانه و چ نییه، کاریکی وا ده‌که‌ین که هه‌رچی زوو له‌ لێره نه‌جانت بێت. هه‌موو پوژنیک وه‌خت و بیه‌خت ده‌مه‌ن بۆ پرسیار لێکردنم. منیش هه‌ر ده‌لێم خه‌لکی رانیه‌م. به‌داخه‌وه له‌ ئیداره‌ی نفوسیش نیه‌که‌م نادۆزنه‌وه، بۆیه شک و گومانیان له‌سه‌رم لاناچیت. ئەوه‌ی دلخۆشکه‌ر بوو بۆ من ئەوه‌ بوو که شایه‌دم زۆر بوون. ئەوه‌ی قه‌تم نه‌دیوه و نه‌مناسیوه، ئەمرۆ وه‌ک پیاوان وه‌بالم بۆ له‌ ته‌ستۆ ده‌ده‌ن و ده‌لێن ئەوه‌ی ده‌ناسین و رانیه‌یه. منیش ته‌نیا دلخۆشیم ئەو شایه‌دانه‌ بوون و مه‌عموره‌کانیش له‌بهر ئەو شایه‌دانه نه‌یانده‌توانی بریارم له‌سه‌ر به‌ده‌ن. ئێتر چۆن چاکه‌ی ئەو مرو‌فانه ده‌توانم له‌یاد بکه‌م. ئەوه‌ی ئەوانه ده‌گه‌ل منیان کرد، نه‌بووه و نه‌بیراوه.

هه‌ر لهو گرتوو خانەیه‌ کوره‌ئاغایه‌کی گه‌نج، نازانم له‌سه‌ر چی گیرابوو، زۆری عه‌زیه‌ت ده‌کردم. به‌رده‌وام گاته‌م پێده‌کات. که بانگم ده‌کات، به‌ گه‌پ یان ده‌لێ «قازی محەممەد» یان ده‌لێ «پیشه‌وا!» منیش زۆری پێ تیکده‌چم. چەند نه‌فه‌ر لهو گرتوو خانەیه‌ زۆری سه‌ره‌زه‌نیشته‌ ده‌که‌ن و خۆشم زۆری قسه‌ ده‌گه‌ل ده‌که‌م و به‌ نه‌رمی تێیده‌گه‌ییتم که کاکێ برا ده‌ست هه‌لگره، به‌لام هیچ فایده‌ی نییه، ئەوه‌ی ده‌یکا، هه‌ر ده‌یکا.

شه‌ویکیان هه‌موومان نووستبووین. له‌ناکاو پۆلیسه‌کان لێمان وه‌ژوور که‌وتن و له‌ غورپابی خه‌وێ راستیان کردینه‌وه و بژاردیانین. پاش ئەوه‌یکه پۆلیسه‌کان له‌ ژووره‌که‌مان چوونه‌ ده‌ری، کوره‌ئاغا

^۱ له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۰۰ دا زیاتر له‌سه‌ر خوالیخۆشبوو توفیقی مه‌لا سه‌دیقی بخوێنه‌وه.

به گهپ و به پیکه نینتیکي سووک و به دهنگتیکي بهرز واده کات:

— پتسهوا؟ ئهري قازي محهمه د؟ باش نووستبووي؟ هيچ خهوني خوشته دي؟
ئينجا له قاقاي پیکه نینتیی دا! ئه دی هاته سهر تيسكانم و گوتم تا كهنگي لتي قه بول بكهم؟ يانی
وام ليتهاووه كه له بهر ئه وه تيوه دهنگم ده رنه بهت؟ گورجيكی لتي راست بوومه وه و سواری
بووم. جا وه ره لتيده. خو ده ره قه تيشم نه ده هات و زوري به من نه ده شك. تا دهستی هه ل دينا به وه
چوار مستم تیده سره واند. هات وهاواری ئه و گرتووخانه یی هه لگرتبوو هینده ی بلی ئه ی هاوار
بگه ئی، ئه ی هاوار کوشتمی. ئه و شه وه زور باشم لیدا و گيراوه کانیس ده ستیان وه بهر نه ده هینام
و پیناخوش بوو كه لتيده ده م، چونكه زوري بيتام كردبوو. تا پوليسه كان به فریای هاتن و ده ستیان
گرتم و له چنگیان درهینام. ئینجا هه ردوو کمانیان برد بو پرسیار لیکردن كه له سهر چی شه رمان بووه
و ئه و شتانه. پاشان هینایا نینه وه بو ژووره كه ی خو مان. ئه و جار زیندانییه كان به سهری پویشتن و
پیان ده گوت كه حه مه د غه ربیه و لتي قه وماوه و چ کارت پپی داوه و له و قسانه. بو به یانی
چایچییه كه به تالووكه هات و گوتی:

— ئه وه چی بووه؟ پوليسه كان هاتوونه ته چایخانه و باسیان كردووه كه شه رتان كردووه. حالیم
كه ن بزاتم چ پرووی داوه؟
چایچییه كه شیان تیگه یاند و ئه ویش زوري ئاموژگاری كوپه ئاغا كرد و پویشتن. ئینجا
كه سوکاره كه ی هاتن، خوداهه لئاگرئ ئه وانیش زوریان لومه كرد و له ولاشه وه توفیق و چهند
كه سیکي تر هاتن و ئه وانیش باش به سهری پویشتن. خودا بتانحه سینتیه وه، كوپه ئاغا عاقل بوو و
دهستی لتهه لگرتم. چهند پوژ به سهر چوو. پوژیک ته ماشام كرد كورپیکي گه نچ برپیکي خواردمه نی
پیبوو و هاته بهر دهركی حه پسخانه كه مان و ده گه ل پوليسیكی قسه ی ده كرد و له منی ده پرسی.
پوليسه كه هات و منی هینا ده ری. وادیار بوو پوليسه كه دۆستی ئه و كوپه بوو. تیمه له سهر
سه كویه كی دانیشتن و پوليسه كه ش به جتی هیشتن و پویشتن. هه رچی له سهر و سه كوتی ئه و
كوپه ده پروانم، نایناسم! وه قسه هات و گوتی:

— من ناوم «زاهیر»^۱ ه و خه یاتم، ده زانی بو هاتوومه لات؟

— ناوه لالا.

— وه کی لیخالیین تۆ لیره به ره لالا ناکریت چونكه، له دایره ی نفوس زور گه راون ته سكه ره ی تۆ
نابینه وه. ئیستا تۆ ده بی بلی من خه لکی «قه لادزی»^۲ م و خه لکی ئه و دییه م، (نیوی دییه كه ی پیکوتم،

^۱ «زاهیری په سام» كورته ژياننامه یه ك له و مروقه كورد په ره ره م ئاماده كردووه تا هه م تپوه خوتنه ری هیزا زیاتر
به رچا ورونیان هه بیته و هه میش یادیک بیته له كاك زاهیر و ههروه ها یادیک بیته له هه موو ئه و مروقه
كورد په ره ره نه. بروانه لاپه ری ۴۴۸.

به لّام له يادم نه ماوه) تو کارت نه بې و ټيمه خه لّاست ده كه ين. گهر گوتيشيان له وې كې ده ناسې؟ نه و ناوانه بلّې.

نېوه كانېشې پېگوتم به داخه وه سه وادم نه بوو بيانووسم، بۆيه هه مووييم له بيرچوونه وه. پاشې قسه و باسېكي زور كه به يه كه وه كردمان نه و پوښت و پوښه كه ش هات و بردميوه بۆ ژووره كه. بۆ لاي نيواري ديسان بردياغه وه بۆ ژووري پرسياران. ته ماشام كرد كابرآ توركمانه كه نيه و كه سېكي كورده كه پرسيارانم لّيده كا. زمانې زور وهك «كۆي» يان ده چيّت. پياوښكي له سه رخو و هيمنه. زور به پشوودرئزي پرسيارانم لّيده كات. وهك كابرآ توركمان نه بوو كه به سه رمدا بقيرئنيّت. له پيشدا گوتي:

- خه لّكي كوي؟

منيش له سه ر حيسابي قسه ي زاهيري گوتم:

- خه لّكي قه لّادزيم.

كه وامگوت كابرآ واقتيكي برده وه و زور به سه يري رووي تيكردم و گوتي:

- نه ي نه ي؟ جا چۆن وا

ده بې؟ تو پيشتر گوتته خه لّكي رانيه م

و ئيستاش ده لّتي خه لّكي قه لّادزيم؟

هه ركه وايگوت، زمانم تيكه لّ بوو.

ده لّين قسه ي درو بۆخوي هاوار

ده كات، هه ر پيگ وابوو. هه رچي

ده مگوت بۆم راست نه ده بووه.

هه ته ران په ته رانيكم ده گوت

نه بيتته وه. بروا بكه ن گهر كابرآ

توركمان مابا و نه و قسانه مي بيستبا،

شه ويلكه ي ده شكاندم، به لّام نه وه

هه رچي من ده مگوت ده ينووسي و

نه وه ي من نه مده زاني بۆخوي

ده ينووسي. بيتووسينيش زوري

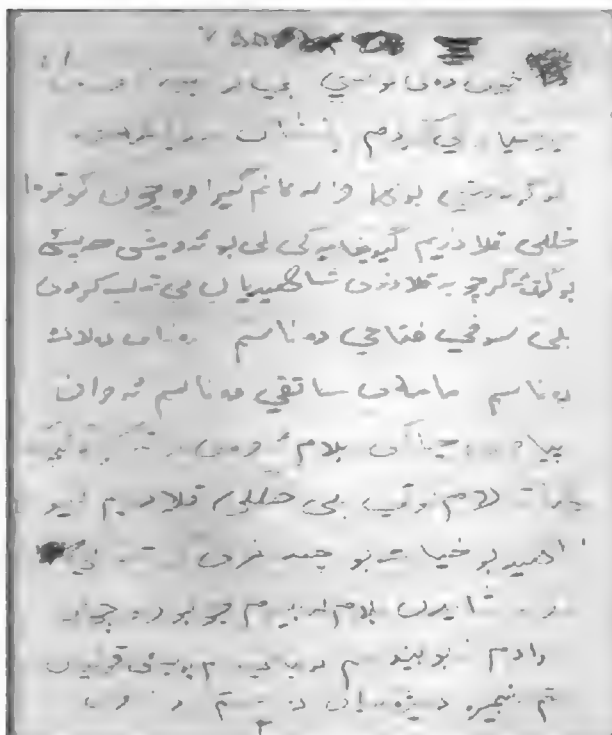
پرسيار ليكردم و پاشان بردياغه وه

كونه ره شت. له وې بۆ هاواله كانم گپرايه وه كه چۆن گوتومه خه لّكي قه لّادزيم. كوښايه كي ليتوو

نه ويش ده كه لّمان زينداني بوو، فيري كردم كه، گهر چووم بۆ قه لّادزي و شاهيديان لّ ته له ب

كردم، بلّيم كه «سوڤي فه تاج»، «ره زاي ده لّاك» و مامه ي ساتق» [مه به ستي سادقه - صادق].

ده ناسم. نه وانه هه مووي پياوي چاكن.

گرتوو خانەى قەلادزى

بۆ بەيانى سى پۇلىس قۇلىان بەستم و سەرىكى زەنجىرە درىژه كەيان دە دەستم كرد و سەرەكەى دى بە دەست پۇلىستىكەو بوو. ئەوان سوار منىش پىادە، لە دووى خۇيان پاكىشام. بۇلای ئىتوارى بردىانم بۆ قەلادزى. لەوئى لە بەردەرەكى قشلهى، چەند نەفەر ئاغای پشدهرى دەگەل «مەرکەزمە عمورى» راوہ ستابوون و بە عەرەبى قسەيان دە کرد. پاشان بردىانم دە ژوورتيان کردم. دە ژوورەكەدا چەند كەسى بەندى لىبوو كە منيان دیت، هەموو لىم خړبوونەو و باس و خواسیان لیدەپرسم و حەزىان دە کرد مەناسن.

قەول بوو زاهیر بىت لە قەلادزى مەبىنىت، بەلام بەختى من چووبۆو بۆ كۆيە و لە مال نەبوو. بىتەوہى زاهیر بىنم و دۆخەكە لىكبدەينەوہ، شەو دووبارە بردىانم بۆ لای مەرکەزمە عمورى بۆ پرسىاران. ئەویش تورکمان بوو، بەلام پیاوێكى باش بوو. دەستى کرد بە پرسىاران و منىش وەك چۆن دەگەل زاهیری قسەمان برابۆوہ گوتم قەلادزەيىم و لەو دىيە دادەنىشم و فلانە كەس و فیسارە كەس و «سۆفى فەتاح» و ئاغای دىيەكە دەمناسن. هەرچەند قەت هيجيانم نەديبوو و نەناسىبوو لە فەتاحى براى رەزا زياتر. پۆژ بۆوہ و پۇلىستىك دەرکەى کردەوہ و هەراى کرد:

— «حەمە مەولوود مستەفا!»

لە تەسكەرەى عىراقىيەكەمدا ناوى بابم «مستەفا» بوو^۱ و منىش خۆم بەو ناوہ ناساندبوو. هاتن و بردىانم بۆ لای كابراى گەورەى مەرکەز. لە ژوورەكەى كە وەژوور كەوتم، دىتم پڕ بوو لە ئاغا و پیاوى كۆك و پۆشتە. منىش ئەوہ نازانم ئەو جەماعەتەيان لەبەر من هیناوە. حەيف كە نىوى ئاگاكە و دىيەكەم لەبىر چۆتەوہ، بەلام لە زاهیری بىرسن ئەو دەزانىت. كابراى گەورەى مەرکەز لەكن هەموو ئەو جەماعەتە پرووى تىكرەم و گوتى:

— كابرا، بۆ راستى نالتي؟ تۆ كىي؟ خەلكى كوئي؟

— تاكەى بلىم، من «حەمە مەولوود مستەفا»م و خەلكى پشدهرىم و ئى فلانە دىم؟

— زۆر باشە، دەكرى پىتم بلىتى كى تۆ دەناسى؟

نىوى هەموو ئەو كەسانەم هەلدا كە فىريان کردبووم. ئەوہ ناشزانم كە ئەو جەماعەتەى لەوئىن هەمووى ئەو كەسانەن كە من نىوم بردوون.

— كەر ئەو كەسانە بىنى دەيانناسىيەوہ؟

^۱ كاپىتان لىرە دەلتى ناوى باوكم مستەفا بوو، بەلام دەبى هەلەيكە پروى دابى. ئەو لە شوئىك پىشتر دەلتى كە ناوم حەمەيە و ناوى باوكم مەولوودە و ئەو «چرچى»يەم بە دواوہ نىيە. كەواتە دەبى ناوى بابى باوكى واتە باپىرى لە تەسكەرەى عىراق، مستەفا بووبى.

— چوَن نایانناسمه وه؟ چاوم بیه ستن دهیانناسمه وه.
— له وانه که لیره دانیشتوون کتیه یان «سوَفی فه تاح» ه؟

ئای هاوار چیم لیقه ووماوه! جا ئیستا لهو جه ماعه ته کامه یان بلّیم؟ جا ئه من چوو زانم نه وانه له بهر من هاتوون، دهنه قسه ی ئاوا گه وره م نه ده کردن. لهو فکرانه دا بووم که یه ک له ئاگا کان به چاو ئیشاره ی کردم و به چاو ترووکاندن حالی کردم که ئه و که سه ی له په نای ئه و دانیشتووه، سوَفی فه تاحه. سه رباقی ئه وه ش وه ها په شوکا بووم که لئی حالی نه ده بووم و نه مده زانی ده لئی چی! له وه لامی مه رکه زمه عموریدا گوتم:

— قوربان ئه وانه هیچیان هه و نین.
تیکرا ده ستیان کرد به پیکه نین. ژووره که یان گهرمه ی پیکه نینی کرد. هه مان ئاغا که به چاو ئیشاره تی دام، به پیکه نینیکی زیره کانه وه وه دهنگ هات و گوتی:

— نه وه یه سوَفی فه تاح مالخراب. خو ئه ونده شیان چه رمه سه ری داوی خوشت ناناسی.
دیسان جه ماعه ت له قاقایان دا و هه ولیان ده دا به و شیویه هه له که م بو راست بکه نه وه.
هه مان ئاغا نه یه یشت کابرای مه رکه زمه عمور وه دهنگ بِن و پرسیری زیاترم لئی کات، هه ر زوو جله وی قسانی گرتوه ده ست و گوتی:

— مالو تران، ئاغای دئی که تم.
ئه و جار یه که یه که خه لکه که ی پِن نیشاندام و پیناساندم. خوش خوش دریزه ی به قسان ده دایه وه و نۆره ی که سی نه ده دا تا نه کا که س قسه یه کی نه کات که بو مان راست نه کریته وه.
ئه و جار پرووی ده کابرای گه وره کرد و گوتی:

— به گم، به و سویند و به و قورئانه ی ئه و کابرا داماه وه کی نوکه ری تیمه وایوو. قه بری باب و باپیری ئیستاش له دئی که کی منه. بینه قورئانی له سه ری هه لده پهرم. ئه و مالو ترانه ش ئه وکات که من ئیستا ژنم نه هیتابوو، گرانی بوو و خه لک له برسان ده مردن، هه ر وه مانزانیه مردووه. ئیستا که لیره به زیندوویی ده بیینم پتی گه شامه ته وه.
به و قسانه ی کابرای ئاغا، سوکناییه کم به دلدا هات و دل که وتم نه ما و زه ریف هاتمه وه سه رخو.
جه ماعه که ته وه ها ده ستیان کرد به قسه کردن و ورته ورت ده گه ل کابرای گه وره، که که س ئاگای له من نه ما. پاشی کیشمه کیشیکی زور، کابرای گه وره لئی پرسیم:

— نه وکاته ی که گرانی بوو، به چ خه تیکدا چووی بو ئیرانی؟
قه دیمی ده لئین: (گه ر زمان لیگه پری سه ر سلامه ته)! ریک وایه. نازانم بو هاته سه ر زارم و گوتم:

— قوربان به خه تی رواندزیدا چووم بو ئیرانی.
برپکی دیشی پرسیر لیکردم و پاشان دوو پولیسی بانگ کرد و ده ستووری دا ده کونه که یان کردمه وه. له وئی هه موو باسه که م بو به ندیه کان باس کرد و هه موویان به دل بوو تا گه یمه ئه و

ناسته ی که گوتومه به رواندزیدا چووم بۆ ئیرانی، ئیتر هه موویان به سه رمدا هاتن:

— نه ده بوو باسی رواندزم کردبایه، ئیستا ده تنیره وه بۆ رواندز و له وی مه حکه مه ده کری. گهر گوتبات له خه تی په شده ری ئاودیو بوومه، نه وکات ههر لیره مه حکه مه ده کرای و کارت هاسان ده بوو.

ئه وه زاهیریش هاتۆته وه و دوو رۆژیکه له مالتی را خواردنم بۆ ده هیئتیه ناو گرتووخانه که. ئه ویش ههر رۆژی یه کهم که بۆم باسی قسه کانم کرد، گوتی که کاریکی خه راپت کردووه و نه ده با باسی رواندزیت کردبایه. ههر وه ک باسم کرد، قسه که به زارمدا هات و نه گه راپه وه. گهر ئه و قسه شم گوڕیابیه ئیتر به یه کجاری لیم ده که و تنه گومان و دردۆنگی.

به ره و گرتووخانه ی رانیه و هه ولیر

ئه و رۆژه م لێ ئاوا بوو و به یانی هات. چاوم لیکرد سێ پۆلیس به زنجیره درێژه که یانه وه لیم په یدا بوون. به سه ریکی زنجیره که قۆلیان گۆله کردم و سه ره که ی تریشیان دا به ده ست یه ک له پۆلیسه کان. دیسان وه ک مه یمونی له دوا ی خۆیان راییان کیشام. به ناو بازاری قه لادزیدا که ده یان بردم، چه ند نه فهر قه لادزه یی که نه مده ناسین، به لام دیار بوو ئه وان منیان ده ناسی، هاتنه پێشمان و داوایان له پۆلیسه کان کرد که زنجیره که له قۆلم بکه نه وه، له وه لامدا پۆلیسه کان گوتیان با له شار وه ده ر که وین جا ئه و جار. «زاهیر» ی دلسۆز و خه مخۆر بیستبووی که رامده گوێزن بۆیه، ده گه ل خۆی نان و سیغار و هه ندیک که لوپه لی پێویستی بۆ هینابووم. ته نانته که میکیشی پاره دا به پۆلیسه کان تا ده گه لم باش بن. له ولاشه وه «مامه ی سادقی» ش هاتبوو و به په رۆشه وه دلخۆشی ده دامه وه و به و حاله که وتینه ری. ماوه یه ک که به ریوه بووین گه ییشینه چۆمی «ژاراوی»^۱. له وی پۆلیسه کان گوتیان گهر پێتخۆش بیت، ده توانی له و چۆمه دا مه له بکه ی. کورد ده لێ: کویر چیت ده وی، دوو چاوی ساغ!

قۆلیان کردمه وه و خۆم ده چۆم هاویشته و وه ک گۆلی خۆم شووت و هه رچی چلکی کۆن بوو له خۆم کرده وه. ئه وانیش ئیستهره کانیا ن به ره لالا کرد تا تیریان خوارد. پاشی حه سانه وه یه کی باش ئه وان سوار بوون منیش به بی زنجیر وه پێشیان که وتم هه تا ناو رانیه. له وی بر دیانم ده ژووریکیان کردم. هینده ی پێنه چوو، ته ماشام کرد «توفیقی مه لا سه دیقی» ده گه ل «وه ستا بیه جه ت» ی هاتنه لام. منیش هه موو نه قل و باسی خۆم بۆ گیرانه وه. زۆریان دلخۆشی دامه وه

^۱ ژاراوی، ژاراوا، ژاراوه ناوی گوندیکه که له ۸ کیلۆمێتری باشووری قه لادزی به ره و رانیه یه هه لکه وتوو. ئیستا شاره دییه. مه به ستی کاپیتان چۆمه که ی ئه و گونده یه.

و گوتیان که ئیمه وچان نادهین تا لهو وهزعت خه لاسی ده کهین.

شهوی لهوی نووستم و بو بهیانی دوو پولیسم لئ وه ژوور کهوتن و دیسان زنجیره درێژەیان له دهستم گۆله کرد و وهک مهیمونی وه پیتش خوایان دام. له قهراغ شاری توفیقی مه لای به خووی و دوو نهفه ری دی پهیدا بوون. په جای له پولیسهکان کرد تا چهند دهقه بهک پراوهستین. گوتی ناردوومه تا پیاویک و ئیسترێک بێن بو حه مه دی با سواری بیت و به پیتان نهو رێگایه نه بریت. سووکیکی پیچوو که کابرایه کی سهید به خووی و دوو ئیسترانه وه وه دیار کهوت. منی سواری به کیان کرد و بوخووشی سواری نهوهی دی بوو. خواحافیزیم لیکردن و کهوتینه رێگا. پیتش نهوهی وه پیتی بکهوین، مه لا سه دیق و وه ستا بیتهجهت داوایان له پولیسهکان کرد تا له رێگایه نهو زنجیرانه مه له دهستی ده ربهینن، به لام له بهختی ره شم مه رکه زمه عمورێک به چهند پولیسه وه لیمان پهیدا بوون. بو کوئی ده چوون؟ نازانم! نهوه نه بی که تا «سه رخمه ی»^۱ ده که لمان هاتن و لهوی لایان دا. پاشی نهوهی که بریک رۆیشتین پولیسهکان نه رخیان بوون که مه رکه زمه عمور نایان بینیت، هاتن و زنجیره که یان له جومگه ی کردمه وه. تا لای تاو په پانی گه ییشتینه کوپه. له قهراغ شاری زنجیره که یان لئ قاییم کردمه وه و سه ریکی به پولیسێک و سه ره که ی تری له دهسته کانی من دا، نهوان سوار و منیش پیاده، بهو حاله به ناو شاردا که ده رۆیشتین تا مبهن بو سه رایه، خه لک هه مووی به ده ره وه بوو. زۆریان په رۆشم و زگیان پیم ده سووتیت. که گهینه سه رایه لهوی په کراست ده ژوورنیان کردم تا به یانی.

به یانی له خهویان راست کردمه وه و ده ماشینیکیان هاویشتم به رهو هه ولیر. له ویش ده ژووریکیان کردم که به ندیه کانی زۆر به ریز بوون و زۆریان حوورمهت گرتم. شهو له هه ولیر نووستم و بیانی نه وندهم زانی هاتن که له پچه یان به هاو به شی له دهستی من و «نه نوهر دلسۆز» کرد تا مانهن بو گاراجی. ئاواته خوازم نهوهی من نهو رۆژی دیتم، که سه نه یینیت. مه رگی خویم به ئاوات خواست. ده زانن بو؟ ئاخو من کورته بالا و نه نوهر دلسۆزیش بالا به رز. ده ستیشمان به یه که وه که له پچه کراوه. نهو خزم و که سیکی زۆری هاتبوون بو گاراجی تا مالتاواپی لیبکهن و به پیتی بکهن. بوو به ماچومووچ کردن و ده ست له مل کردتیک نه بیته وه! نه یهک و نه دوو و نه ده! نه نوهریش که نهوهی دیت، گه رم داها ت چۆن! هه رکه سیکی دیبا، دهستی ده ملی ده کرد. ئاگای له من هه ر نه ما! کاتیک دهستی ده ملی ده کردن، دهستی منیشی ده که ل دهستی خووی هه لده هیتایه وه! ئیتر باسکم هینده ی نه ما بوو لیبته وه. نهو دهسته م هه ر به حه واوه بوو. هه رچه ند جارێک دهستی

^۱ «سه رخمه» ناوی گوندیکی گه وه بووه سه ر به پانیه که بنکه به کی گه وه ی پولیسی لیبووه. کاتیک که به نداوی «دوکان» درووست ده کریت، نهو گونده به تهواوی ده که ویته ژیر ناو، به چه شنیک که نه م گونده تیستا هیچ ناسه وارنکی لئ نه ما وه ته وه.

هه‌لده‌هه‌تياوه ده‌ستی منيشی وا هه‌لده‌هه‌تياوه که ده‌يه‌تنامه سهر په‌نجه‌ی لاقانم! سه‌یر نه‌وه بوو که‌س ناگای له من نه‌بوو تا وشياری بکاته‌وه و به نه‌وه‌ری بلّی کاکه پيلي نه‌و داماو‌هت ده‌ره‌تيا، بۆ وا ده‌که‌ی؟ نه‌و رۆژه سه‌گ به حالّم بېت. ههر خۆم ده‌زانم چی به‌سه‌ر هه‌تيا. به‌جاریک لایه‌کی شاره‌که که‌وتبوو سه‌رمان. خۆ نه‌وه نه‌بوو یه‌که‌یه‌ک و دانه‌به‌دانه بێن و ده‌ستی ده‌ ملی که‌ن، پۆل پۆل ده‌هاتن! منی سه‌ره‌به‌قوریش له تيوياندا نه‌و پيله‌م هه‌نده‌ی نه‌ماوه لیبیته‌وه. هه‌رچی هاوار ده‌که‌م و ده‌گورپنم که نه‌ی هاوار قۆلم پچکرا، بۆ خاتری خوا نه‌وه‌ر پيلم هاته‌ ده‌ر، هه‌یچ، ههر گویشی لیم نه‌بوو! ههر وه‌کوو ده‌گه‌ل نه‌ویشم نه‌بێ! وا گهرم داها‌تبوو که له‌بیری چوو‌بووه که‌له‌پچه له‌ده‌ستی من و نه‌و دایه.

پاشی ماوه‌یه‌کی زۆر پۆلیس هاتن و ده‌ ماشینیان ناین. خۆ ده‌ستیان له‌یه‌خه‌مان نه‌ده‌کرده‌وه. جاری نه‌وه‌ر دایکیکی قه‌له‌وی هه‌بوو ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. ده‌ ماشینی‌شدا هه‌دای نه‌ده‌دا. وه‌ک سوا‌لکه‌ران له‌به‌ر پۆلیسه‌کان ده‌پارامه‌وه که ده‌رگا‌که‌ی داخه‌ن و نه‌جاتیم بېت له‌و حالّه. «به‌هه‌زار (قیلی سه‌قیل)»^۱ ماشین که‌وته‌ رێ و خۆمان گه‌يانده‌ گاراجێ و نه‌جاتیم هات له‌چنگ هه‌ولتیریان. له‌ ماشینی‌دا که سارد ببومه‌وه، نه‌وجار ژانی ده‌ستم ئامانی پیه‌لگرتبووم. نه‌وه‌ندی ته‌کان دابووم، هه‌موو ده‌ستم دا‌رووشابوو هه‌یچ، ژانکی بیتامانی‌شی تیگه‌رابوو که ته‌نگی پیه‌لچنبوووم. دیسانیش شووکرانه‌ بژێرم که زیندووم. تا ئه‌من بم، نه‌و رۆژه‌م له‌بیر ناچیته‌وه.

گرتووخانه‌ی پرواندز

هه‌رچۆنیک بېت نه‌ورۆژه چووین بۆ پرواندز و له‌ویش راست ده‌ ژوو‌رێکی گرتووخانه‌یان کردین که پر بوو له‌ بارزانییه‌کانی که له‌ سابلāغ بوون و ده‌گه‌ل شیخ نه‌حمه‌د هاتبوونه‌وه بۆ عێراق. زۆریانم ده‌ناسی و یه‌ک له‌وان «فایق برای محهممه‌د مه‌حموود» بوو و «سعدی محهممه‌د علی ئاغا»^۲ ده‌گه‌ل پرواندزییه‌کان له‌وتی بوو، که ئیمه‌یان دیت، هه‌موو هاتن و لی‌مان وه‌کو‌بوون. هه‌موومان نه‌وه‌نده به‌ دیداری یه‌کتر شاد ببوینه‌وه که ژانی شان و پيلم له‌ یاد چوو‌بووه و ده‌ستم ده‌ ملی هه‌موویان ده‌کرد و یه‌ک‌ترمان ماچ ده‌کرد. له‌ ماله‌ نه‌وه‌ری، ژنێکیان له‌ پرواندزی ده‌ژیا و خواردنه‌یه‌کی زۆری بۆ نه‌وه‌ری ده‌نارد هه‌روه‌ها له‌ ماله‌ پرواندزییه‌کانیش را خواردنێکی زۆر ده‌هات بۆ گیراوه‌ پرواندزییه‌کان و هه‌موو گیراوه‌کان به‌یه‌که‌وه داده‌نیش‌تین و ههر

^۱ له‌ موکریان نه‌و ده‌سته‌واژه‌یه به‌کار دێنن. پێده‌چێ که سه‌رچاوه‌کانی عاره‌بی بێ، به‌لام مانای هه‌زار به‌ده‌بختی، هه‌زار ماندوو‌بوون، هه‌زار فێل و گزی ده‌دات.

^۲ دیار نییه چی نووسیوه. یا سعید محمد علی ئاغا‌یه یا سه‌عیدی محمد سه‌ه‌ن ئاغا‌یه.

خوالینخویشوو مسته‌فای ره‌ه‌بر

که نه‌وهم زانی، عه‌یه‌ت دایگرتم و ترسم لن نیشت.
به کوره‌کانم گوت بئی و نه‌بئی نه‌و سهره‌ه‌نگه بۆ من
دیته پرواندز تا من وه‌رگریته‌وه و بماته‌وه بۆ نئیران.
نه‌نوه‌ر و هاواله‌کان زانیان زۆر تیکچووم بۆیه ده‌ستیان
کرد به دل‌دانه‌وهم و جارێک ده‌یانگوت:

— نه‌وه له‌به‌ر تو نایه‌ن و نه‌وانه ئیشی حکومه‌تیان
هه‌یه و چ ئیشیان به‌تۆیه.
جارێکیش ده‌یانگوت:

— جا چکارێکیان به‌تۆیه؟ نه‌وه نییه پیاوی وه‌ک
زێڕۆه‌گ و کئی و کئی هه‌یه، بۆ دین بۆ لای تو؟ و له‌و شتانه‌!
به‌لام من ده‌مزانی و به‌ دل‌مدا هاتبوو که بۆ من دین.
دل‌م وه‌ک گونی هه‌لاجی لێیده‌دا. وه‌ک نه‌وه وابوو که
پتم بلێن گۆری خووت هه‌لقه‌نه، نه‌وه سهره‌ه‌نگت
ده‌گاته سهر، هه‌ستیکي ئاوام هه‌بوو که
دل‌خویشیدانه‌وه‌ی کوره‌کانیش هێوه‌ری نه‌ده‌کردمه‌وه.
نه‌و شه‌وه هه‌ر فکرم له‌خۆم ده‌کرده‌وه و نه‌مه‌زانی
چاره‌نووس به‌ره‌و کویم هه‌ل‌ده‌دیتریت. هه‌رچی ده‌مکرد
خه‌و به‌چاواغدا نه‌ده‌هات. بۆ به‌یانی کاتیک تاو
هه‌لات، بیستم که جه‌نابی سهره‌ه‌نگ و قولی خان
هاتوون بۆ پرواندز. ئیتر دل‌م وه‌ کوته‌کوته‌کوته‌وه‌ت، وه‌ها
لێیده‌دا وه‌خته‌ بوو له‌ سینگم بێته‌ ده‌ر. ده‌و عانه‌شدا،
ته‌ماشام کرد «مسته‌فای ژن‌برام»^۱ هاتۆته‌ به‌ر ده‌رکی

گرتوو‌خانه‌که‌ی و داوای من ده‌کات. که چوومه‌ لای، پاشی چاک و خو‌شیه‌کی زۆر گوتی:

— چووم بۆ رانییه و له‌وێ به‌مینان گوت که دراوی به‌ گرتوو‌خانه‌ی پرواندز، بۆیه به‌په‌له‌ هاتومه
تیره تا بتبینم. ها نه‌وه ته‌سکه‌ره‌که‌ت. نه‌وه «توفیقی مه‌لا سه‌دیقی» له‌ رانییه‌ دایم و گوتی زوو بۆی
به‌ره‌!

باوه‌رم نه‌ده‌کرد! نه‌مه‌زانی له‌ خو‌شییان چ بکه‌م! پروو‌حیکم هاته‌وه به‌ر و به‌خۆم گوت جا
نه‌وجار سهره‌ه‌نگ با هه‌ر له‌ نه‌ژنۆی خو‌ی بدات. هه‌ر باسی من بکات رێک ته‌سکه‌ره‌ی به‌ دم
داده‌ده‌م. ده‌گه‌ل مسته‌فا وه‌ده‌ر که‌وت بۆلیسه‌کان ده‌رکه‌ی ژووره‌که‌یان کرده‌وه و گوتیان:

^۱ مه‌به‌ستی خوالینخویشوو "مسته‌فای ره‌ه‌بر" بووه.

— فەرموو جەناب سەرھەنگ تۆی گەرەكە!

رووم دە كۆرەكان كرد و گوتم:

— ها! نەمگوت سەرھەنگ لەبەر من دیت بۆ تێرە تا بمرگیت و بەداتەووە بۆ ئێران!

پولیس وەپیشخویان دام. لە دوورەووە چاوم لێكرد ئەو سەرھەنگ و قوڵی خان لە ژووری قایم مەقام، لە تەنیشەت یەكتر، لەسەر سەكۆیەك هەلتۆتەكاو و بە چاوی مشتەری لێمەپروان و هەلمدەسەنگین. تەنەت چا و ناترووكین و لەبنەو بە سەبرا دەگەڵ یەكتر دەدوین. قایم مەقامیش بەرانبەریان لە شوێنی خۆی دانیشتوو. دیارە كە تەسكەرەم وەرگرتوو و تا پادەیه‌کی زۆر ترسم لێ پەویوەتەو، بەلام پیاو نازانی لەپشتەو ئەو حكومەتانه چۆناوچۆن پێكهاوون، بۆیه مەترسی بردنەوهم بۆ ئێران هەر لەسەرم بوو و دەمزانی كە مەدەنەو بە ئێرانی گرتن و كوشتن یەكە. ئێر بەخۆم گوت لە مردن واوەترمان نییە و چاوی من كالتەر نییە لەو هەموو شەهیدانە لە پێی كوردوستان گیانیان دانا. با لێیان بێمنەت بم خۆم داماو نیشان نەدەم. باوەر بكەن وا لە ژوورەكە وەژوور كەوتەم وەك سەریان پێوەنەبێ. رووم لە قایم مەقام و پشتم دە وان كرد و سەر بڵێند و دەنگ دلێر، قیت چەقیم. قایم مەقام كۆردە و خزمی «مەمەدی شیروانی» یە و ژنەكە ی بارزانییە. رووی تێكردم و گوتی:

— تۆ بۆچی راستی نالێی؟ خەلكی كۆی؟

— بەگم، چەند كەرەتم گوتوو، عێراقیم و خەلكی رانییەم.

— كوانی تەسكەرەت؟

— فەرموو.

دەرمهینا و دامی. تێر چاوی لێكرد و جوان سەر و ژووری دەكرد. وەرگەراییەو و گوتی:

— ئەو تەسكەرەیه ساختهیه.

— گەرەم، گەر ساختهیه بۆ داویانە بە من؟

— رووی لە قوڵیخانێ كرد و پرسى:

— كۆتێندەرییە؟ باوكی ئێوی چیه؟

— سابلأغییه و ئێوی باوكی نازانم. ئەوێندە دەزانم پێدەلێن «مەمەدی مەولوودی»

— لە دیموكرات چكارە بوو؟

لە وەلامدا قوڵیخان وەكوو ماری ژەهراوی دەرشایەو و بوختان و درۆی وای دەكرد بە دژی من كە بە خەونیش شتی وام نەدیوو. وای بۆ سەری لێدەدام كە دەتگوت بە دژی ئەو چەكەم هەلگرتوو و دەیهەوی تۆلەم لێبكاتهو. شتی وای دەگوت كە دە قوتووی هیچ عەتاریكیدا نەدیتراو.

تا ئێرەتان لەبیر بیت پاشان دەگەریمەو سەر ئەو باسە. لێرەدا دەبێ باسی ئەو بەكەم كە كاتی

خۆی که له زیندانی کۆیه بووم، به «میرزا حه‌مه‌ده‌مینى کۆیه»^١م گوتوو که ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیم هه‌یه و باش له ده‌ردى من حالى ببوو و دلخۆشى ده‌دامه‌وه و ده‌یگوت:

— ترست نه‌بێ هه‌موو هه‌ولێ خۆم ده‌ده‌م تا پرزگارت بکه‌م و ده‌چمه‌ لای «کاکه‌ زیاد»^٢ی و داواى لێده‌که‌م که کارێک بکات تا ته‌سلیم به‌ ئێرانته‌ نه‌که‌نه‌وه‌.
تۆ مه‌لێ که حه‌مه‌ده‌مین ده‌گه‌ل کاکه‌ زیاد قسه‌ی کردوو و کاکه‌ زیادیش ده‌گه‌ل «موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر» قسه‌ی کردوو تا به‌ جوړیک له‌ به‌ندم خه‌ڵاس بکه‌ن. ئه‌وه‌ من تا ئه‌و ساته‌ کاکه‌ زیاد ناناسم، هه‌ر ناوم بیستبوو. میرزا حه‌مه‌ده‌مینیش خۆی له‌ ئه‌سلدا سابلایه‌یه‌. له‌ولاشه‌وه‌ رۆژیک پێش هاتنى سه‌ره‌هنگ شوکری و قولیخان، دیتم «شیخ عه‌لاه‌دین»^٣ هاتۆته‌ به‌ر ده‌رکه‌ی گرتوو‌خانه‌که‌ی. هاتبوو تا «سه‌ید موسلیح» به‌ره‌لا بکات که‌ ئه‌ویش له‌و گرتوو‌خانه‌یه‌ گیرابوو. که‌مێک هاته‌ ژوورێ و ئه‌حوالێ گیراوه‌کانی پرسى. ئه‌و که‌ پێشتریش منى باش ده‌ناسى، ده‌ستم له‌ کونى شیشه‌ ئاسنه‌کاندا ده‌ره‌ینا و گوتم:

— قوربان ده‌ستت بێته‌ پێش با زیاره‌تى که‌م.
ده‌ستى ده‌کونى ئاسنه‌کان نا و ماچم کرد. گیراوه‌کانیش یه‌که‌یه‌که‌ ده‌ستیان ماچ کرد و پاشان گوتی:

— حه‌مه‌د، مه‌راق مه‌خۆ به‌ سه‌ید عه‌لى حىجازى ده‌لێم به‌ره‌للات بکات.
— قوربان ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیشم هه‌یه‌.
— چاتر. ئه‌وه‌ش به‌ سه‌ید عه‌لى ده‌لێم.
ئه‌وه‌نده‌ قسه‌یه‌ له‌ ناوماندا تێپه‌رى و مالێ ناوه‌دان بێ پاشان چووبو به‌ سه‌ید عه‌لى گوتبوو. ئێتر من له‌و کونه‌ره‌شه‌یدا ئاگام له‌ هه‌یج نیه‌ که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ باشه‌ به‌شوین کارى منه‌وه‌ بوون تا پرزگارم بکه‌ن له‌و دۆستاخه‌. خودا هه‌لناگرێ کوردی عێراقی وه‌ک کوردی ئێرانى نین. کوردی ئێرانى دوو به‌شن. به‌شیکیان پیاوه‌ گه‌وره‌کانیان که‌ زۆر خۆبه‌که‌مزان و ترسه‌نۆکن. هه‌زارى وه‌کوو من ده‌که‌ن به‌ قوربانى ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌فسه‌ریکی ئێرانى پێیان بلێ مه‌رحه‌با. جا له‌مه‌ر ئه‌وانه‌ شتى عه‌جایبتان بۆ ده‌نووسم که‌ چه‌ند ترسه‌نۆک و بێکیفایه‌تن، بۆ هه‌یج نابن و بۆ ئه‌وه‌ نابن که‌ پشتیان پێ بیه‌ستى. به‌شه‌که‌ی دى، کاسب و هه‌ژار و نه‌خوێنده‌وارن که‌ زۆر باش و به‌ریزن، به‌لام هه‌یجیان له‌ده‌ست نایه‌ت و بێده‌سته‌لاتن، به‌رده‌وام غه‌دریان لێده‌کریت. کوردی عێراقی وا نین. ئه‌وه‌ی من

^١ بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر "میرزا حه‌مه‌ده‌مینى کۆیه"، لاپه‌ره‌ی ٤٥١ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

^٢ بۆ زانیاری زیاتری له‌سه‌ر "کاکه‌ زیاد"، لاپه‌ره‌ی ٤٢٦ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

^٣ مه‌به‌ستیان "حه‌زهره‌تى شیخ عه‌لاه‌دینى حوسێنى نه‌قشبه‌ندى"یه‌ که‌ هه‌لده‌ده‌م له‌مه‌ولا ناوه‌که‌یان به‌ شیوه‌ی دروستى خۆی بنووسمه‌وه‌. هه‌روه‌ها ده‌توانن بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌و گه‌وره‌پیاوه‌ کوردپه‌روه‌ره‌، لاپه‌ره‌ی ٤٦٦ی ئهم کتێبه‌ هه‌لده‌نه‌وه‌.

دیتم و دهگه‌ل منیان کرد، ده‌بن ده میژوودا بنووسریته‌وه. گه‌وره و بچووکی، کاسبکار و سه‌پانی، دارا و نه‌داری هه‌مووی پیام هاتنه به‌رچاوی. تا توانیان هه‌ولیان بو دام نه‌دریمه‌وه به ئیران و نه‌کوژریم. نه‌وان ده‌یانزانی درانه‌وه‌م به ئیران و هه‌لاوه‌سینم به قه‌ناره‌وه یه‌که.

جا با بيمه‌وه سهر باسه‌که‌ی سهره‌نگ و قولیخانی. وه‌ک گوتم، قایم مه‌قام نه‌و پۆژه زۆری خو لئ تووره‌ کردم. ده‌یگوت که تو راستی نالئی و درۆ ده‌که‌ی. منیش ته‌سکه‌ره‌که‌م وه‌ک که‌ر ده‌زه‌پرئینئ. نیوی باوکیشم مسته‌فایه نه‌ک مه‌ولوود. جا سه‌یر نه‌وه‌بوو که سهره‌نگ وه‌ک زمانی به‌ ده‌رزی دوریایی وا بوو، مه‌قی لیوه نه‌ده‌هات. پیموایی زمانی نه‌ده‌زانی، به‌لام نه‌و قولیخانه نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوته‌وه. هه‌تا بۆی کرا بو سه‌رمی لیده‌دا. شتی وای ده‌گوت که بوخۆم پیم سه‌یر بوو. نه‌و شتانه‌ی ده‌یگوت هیچی نه‌سل و نه‌ساسی نه‌بوو، ده‌نا بوخۆم ده‌زانم، نه‌وه‌نده به‌رانبهر ده‌وله‌تی ئیرانی ته‌قه‌م کردوو و زه‌برم لیداو، که به‌ خوئنی سه‌رم تینوون. له‌لای نه‌وان گرتن و کوشتنم یه‌که، ئیتیر پیوستی نه‌ده‌کرد که قولیخان ئاوا بیتامی بکات و نه‌و هه‌موو درۆیانه وه‌سه‌ر یه‌ک بنئ، بۆیه‌ وای ده‌کرد تا خوئی شیرین بکات له‌لای نه‌و سهره‌نگه‌. نه‌و پۆژه سه‌عاتیک زیادتر مرخیش مرخیشیان ده‌گه‌ل کردم و پاشان ده‌ ژوویریان کردمه‌وه. نه‌نوه‌ر و هاواله‌کان که منیان دیت هه‌موو هاتن و ده‌وره‌یان دام. دیار بوو له‌خۆم زیاتر ده‌ خه‌مدا بوون. منیش هه‌موو خه‌یسوبه‌یسه‌که‌م بو گنپانه‌وه. ده‌بنی نه‌وه‌ش بلیم که نه‌وه‌ی عه‌یه‌ت و دلپراوکی بوو له‌ به‌ده‌مدا، نه‌ما‌بوو. نه‌و شه‌وه‌ زۆر به‌ خوئی پامانبوارد و بو به‌یانی پاش خواردنی نانی به‌یانی له‌په‌را پۆلیسه‌کان تیکیان هاویشت و بوو به‌ پۆژی قه‌روه‌یسی کوژراو. هاواله‌کان له‌ کونی شیشه‌کانی خه‌پسخانه‌ پرسیان:

— نه‌وه‌ چ قه‌وماوه‌؟

— گوئیان: ئیتستا سهره‌نگ بو ئیتیر دیت.

دیشان ترسه‌که‌م لینیشته‌وه و دل‌ه‌کوته‌ دایگرتم. به‌ خۆم گوت که تازه‌ ته‌واو، نه‌ورو ده‌مده‌نه‌وه به‌ ئیرانی و هه‌زار فکر و خه‌یالم ده‌کردن. له‌ دووره‌وه‌ چاوم لیکرد نه‌وه «سهره‌نگ شوکری» به‌خوئی و «قولی خان» هه‌وه‌ ده‌گه‌ل «فازل» ی که جیگری «سه‌ید عه‌لی حیجازی» بوو و هه‌روه‌ها ده‌گه‌ل چه‌ند نه‌فسه‌ر و پیایوی پۆشته وه‌ژوووری سه‌رایه‌ که‌وتن چوون بو سه‌ری. ته‌واو دانه‌نیشته‌بوون که دوو پۆلیس هاتن و بردیانم بو سه‌ری. له‌ مه‌ودای ژوووره‌که‌م را تا گه‌یمه‌ سه‌ری بو ژوووری نه‌وان، ترسه‌که‌م هه‌ر ده‌هاتوو زیادی ده‌کرد، تفم له‌ زاریدا ویشک ببوو. که سه‌رم ده‌ژوووری نا، فازلئ که پیتشر هه‌ر به‌توو‌په‌یی و به‌ ناخوئی ده‌یدواندم و لیپرسینه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کردم، زۆر به‌ ئارامی و به‌ رووخوئی هه‌رای کردم و گوتی: خه‌مه، پۆله وه‌ره ژوووری.

که نه‌وه‌م بیست ئاهیکم هاته‌وه به‌ری و پشوویه‌کم خوارده‌وه و گوتم نه‌وه له‌بز و شیوه دوانده‌ی فازلئ بيموو نییه! چوومه ژوووری و سلّوم کرد و رووم ده‌ وان و پشتم ده‌ سهره‌نگ و

قوئىخانى كرد. قايم مهقام پرووى تىكردم و ديسان ههمان پرسىارى پيشووى ليكردمهوه، بهلام نهختيك به توندتر گوتى:

— كابرا بلئى بزنام، نه تو بؤ راستى نالئى؟ تو كئى؟ كوئندهرى و چ كه سئكى؟
— به گم، ههر نهوهيه كه گوتومه، پشدهريم، عئراقيم، تيوم همهده، بام مستهفايه، لهوه زياتر چئر نازانم بلئم.
ههر كه وامگوت، تووره بوو چاوى لئدهرپه راندم و دهنگى به سهرمدا هه لئنا و وهك مار دهرشايه وه. زورى وه ره وه ر كرد و پاشان فازل هه لئى دايه گوتى:

— به گم نهوه عئراقيه، بهلام له ميژه چوته ئيرانى.
ههر نهوه ندهى گوت، له برينى خوّم حالى بووم. زوو زانيم نهوه كارى شئخ عه لائه دينيه، وهى دايكم به قوربانت بئ. جا ههر واش بوو. شئخ له گرتوو خانه گوتى ده چمه لاي سهد عه لى حىجازى خه لست ده كه م. فازلئش كه معاوينى سهد عه لى حىجازى به ناوا له سهرم وه جوابه، زوو زانيم كارى شئخى بووه. ئير نهو ترس و سامه ي رئم نيشتبوو، به جاريك نه ما. نهوجار زمانم كرايه وه و هه ژده ره ژده ر ده ستم كرد به قسان و گوتم:

— قوربان، جه نابى قايم مه قام، نهوه ته سكه ره كه م له خزمه ت دايه، چه ندهى شايديش تو ده لئى، من همه. لهوه زياتر چى ديت ده وئى؟

— نهوه ده لئى چى؟ تو ئيرانى و نهو ته سكه ره به ش ساخته يه.
— قوربان گهر من ئيرانى بام وهك نهوانه ده بووم، (پرووم ده سهرهنگ و هاواله كه ي كرد) ئيرانى نهوانه. ته ماشاى رهنگ و پرووخساريان بكه و ته ماشاى رهنگ و پرووخسارى مينش بكه. نهوانه چونكه ترياك كئيشن وهك ده مه نجه لئدا پيشابن ناوان، ديوته چه ند لاوازن.
نهوجار پرووم ده پؤليسه كان كرد و گوتم:

— تو خوا كاكي پؤليس راستى بلئن، نهوه من ماويه كه لئره له لاتان گيراوم، ديتووتانه من ترياك بكئيشم يان ترياك بخؤم؟
پؤليسه كان له قه ژمه ي^۱ بيكه نينئيان دا و نه يانتوانى وه لامم بده نه وه و به دم قاقاوه له ژووره كه چوونه پيشخانه ي. قايم مه قام توژيك زه رده ي هاتئ، به لام شهرمى ده كرد له بهر سهرهنگى ده رى

^۱ نه و شه به به وجؤره ي كه نووسراوه، نووسيو مه ته وه. ويده چي ت كه نه م وشه به "قه ژمه - قه شمه" بيت كه له "قه شمه" نه وه ديت. قه شمه به دوو مانا ده دات. يه كيان به چكه مه يمون، نه وه ي تريان به ماناى گالته پئىكردن و تيز هاويشتن. مه به ست نهو بيكه نينه يه كه له دواى گالته پئىكردن تيك ده كرد ريت. نه وده م (ته نانه ت ئيستاش) باوه بووه بؤ پاره به پيدا كردن به چكه مه يمونيان ده هئتانه ناو بازار و گالته جاريان پئده كردن و خه لكيان پئ وه بيكه نين ده خست. لئردا مه به ستى كاپيتان نه وه يه كه پؤليسه كان چه شنى نهو بيكه نينه ي كه خه لك به قه شمه رى ده كه نن، ناواش پؤليسه كان بهو ئيرانيانا به بيكه نيون. مه به ستى كاپيتان له به كار هئتاني نهو وشه به سووكايه تى پئىكردن بهو دوو راسپارده يه ده ولته تى ئيران بووه. وهك قه شمه ر شوپهان دوونى و بيكه نينى پؤليسه كانيشى به بيكه نينى خه لكانيك شوپهان دووه كه به قه شمه ر پئده كه نن.

بېرى. هەر له بهر خوږه وه زه ردهى ده هاتى. فازلېش بېپه رده ټوهنده پټكهنى پړهش و شين بېووه. قايم مه قام يهك دوو جاران زمانى خوږى ده گه ست و چاوى لى زهق ده كرده وه بهو ماناييه كه به سه لى بېپه وه و چتر مه لى. قولېخان و سهره نكش چاوه پروانيان نه بوو كه ناوا بيان شكنمه وه. پته ت لېدبان ده قه لسان، ټوهنده قه لس بېون نه بېته وه. زور باشي ده مزاني گهر مېه نه وه بو ټيرانى هەر له رپوه كه ولم له حاجه ت ده خه ن. گوتم ههرچى ده بى با بېت به ...رى قه له نده ر. من كه ى ټه وانه م پى پياو بووه تا ټيستا بويان دابنوېنم. ټه وانه كه ناوى منيان ده بېست، ده چوون له باوه شى ژنه كانايانه وه جا چوون ده هيلم له سهره مهرگيشمدا ټه وانه پيم خوش بن. بهو جوړه مه جليسه كه م وا خوش كړدبوو نه بېته وه. نيزيك به پانزده ده قان له سهر ټه و ټيرانيه ترياك كيشانه روښستم. ټه گهر قايم مه قام وسكى نه كړدبام، وا زوو ليم نه ده بريوه، به لام ليم تووپره بوو و گوتى:

— وست به سه گباب، هەر كه ساني وهك ټيوه بوون كه هيندهى نه مابوو ټيمپراتوريكى وهك ټيران ټيك بدن و لټكى هه لوه شينن. دمت داخه به سه ټيدى.

فازلېش له ولا را هه لى دايه:

— هەر وهكى ټيكيش درا.

ديسان قايم مه قام به سهرمدا پشايه وه و ده ستيكرد به جنيودان، وهك به پرووى خوارديى و وسكى كړدم. ماوه يهك بېدهنگ بووم و قايم مه قاميش چاوى له ته سكه ره كه ده كړد و لټيكده دايه وه تا بزاني چهندي به چهندييه. كه وته پرسياران له «قولى خان»، ټه ویش له وه لامدا ده يگوت كه:

— ټه وه من ده يناسم و سه تجارم ديوه و من سى ساعات له سابلآغ دوورم، به لام هه موو كه س ده ناسم و لهو شتانه. منيش هه لامدايه و گوتم:

— قوربان، به گم، بزانه ټه وهى ټه وه ده لى هه مووى درويه. چوون سى ساعات له سابلآغ دووره و هه موو پروژيش له سابلآغه؟ ناخر با منيش هيچ نه ليم خوتان بزنان ټه وه ده گه ل عه قل ده گونجى؟ ته ماشا چوون ټه وه هه موو درويانه پټكه وه ده نيت. ټيو باوكيشم نازانيت و ته مايه تى له جيى كه سىكى تر بمقه بلنيت. ټه دى نازانى كه ټيره عېراقه و ټيره هه موو شتيك به ته سكه ره يه. قوربان من بېسه وادم، به لام ټيوه سه وادتان هه يه، ناك ټيوه ش فريوى ټه وه درويانه بخوون؟

كه ټه وه قسانم پيگوت، دوو پوليسه كه ى بانگ كړد و گوتى ټه وهى لابه ن، ده ژوورتي كه نه وه. له پښتيا به كه ده گه ل پوليسه كان ده چوومه وه بو ژووره كه م، چهنده كه رپه ت پوليسه كان دايكى خويان به قوربان كړدم. كه وا له دى هه موويانم دايه وه. لهو پروژه وه پوليسه كانيش خوشيانده ويستم. كه چووينه وه لاي هاواله كان، من هيچم نه گوت، پوليسه كان به تام و چيژه وه ټه وهى من به قايم مه قام و سهره نك و قولى خانم گوتبوو، بو هاواله كانيان گپرايه وه.

پاشى ټه وه قسانه كه كړدم له ژوورى قايم مه قامى، ټير هيچ ترس و دلته كوته م نه مابوو بگره و ره يه كى سه يرم گرتبوو، به لام دوودلېش بووم. له لايه ك فازلم ناوا بينى كه كارچا كيم ده كات و زانيم

که شیخ رایسپاردووه، له لایه کیش نهو میرغه زه بانه له ئیرانه وه بو من هاتوون، نه کا گونگه لیک بیننه وه و دلی عیراق رازی بکه و مده نه وه به ئیران؟ هه چهنه نه وه وخته ی بریک پاش من نهوانیش له ژووری قایم مه قام وه دهر کهوتن، به لام نهوانه نه وهنده قیله زان و دلره قن، بویه که میکم دلراوکی هه هه بوو که به خوشیه وه هیچ پیمه وه دیار نه بوو. نهوان که له ژووره که وه دهر کهوتن، پولیسیک خه بهری هیئا که نه وه به ته مان بچنه وه بو ئیرانی. هاواله کانم که زیاتر له خوم په رووشم بوون نهوان له پولیسه که یان پرسى که:

— کاری همه ی چی لیتهاته وه؟

— به سه رهه نگیان گوتوه که تیه هیچ به لگه به کتان پی نیه. بچنه وه ئیران سچیل و مه دره کی بینن تا بزانی ئیرانیه یا عیراقیه؟ نهوانیش چوونه وه تا سچیلی بینن. که پولیسه که نه وه ی گوت، له نه ژنوی خوم دا. هاواله کانم گوتیان نه وه چیه بو وا ده که ی؟ گوتم تیه نازان. گهر بیتوو نهوانه سچیل و به لگه ی بینن، سه ت روحم پیییت، روحنیکم پیناهیتان. هاواله کانیش به تیکرا دلداریان ده دامه وه که کار نیه خودا چاکی نه کا و له و قسانه. به لی، نه وه سه رهه نگ رویشته وه و بوخوم به خوم گوت که چهل له و پله یه نه جاتیم بوو. به نه ستوی شکوایان فانی بوون و هیوادارم نه یانبینمه وه، که چی دوو روژ له رویشته وه سه رهه نگی تیه پریوو که له پرا پولیسیک له ده رگای دا و هه رای کرد:

— همه مه ولوود مسته فا، وهره ده ری.

منیش وامزانی نه وه هاتوو که به یکجاری مده نه وه به ئیرانی. هاتم که ده ست ده نه ستوی هاواله کانم بکه م تا گهر دنی خومیان پی نازاد و مالئاوایان لیکه م، که چی پولیسه که هه لیدایه:

— مالخرپ نه وه چ ده که ی؟ هه سه ته زووبه خوت کوکه وه به ره لا ده کری. ده بی بچی که فیلی بوخوت په یدا که ی.

ئیر هاواله کانم کردیانه هه رای خوشی و له لایه ک منیان ده باوه ش ده گرت و له لایه کیش په لاماریان بو پولیسه که ده برد و زیاتریان زانیاری لیده ستاند. له میژبوو که له رانییه و له کویه رایانه سپاردبووم که گهر داوای که فیلیان کرد ناوی نه و چوار که سه بده. یه کیان «حاجی ته های به زاز» نه وه یتریان «مه لا قادری نانه وه» و نهوانه یترم له یاد نه ماون.

به آن، پولیسه که بردمی بۆ لای مه رکه زمه عمه وری که نئیوی «یوحه ننا» بوو. کابرایه کی چاو چه پوراست و گروئی و زوریش ناشیرن بوو. که چووم، له پیشدا داوای پاره ی لیکردم. منیش که تازه

ژنبراکم پاره یه کی بۆ
هینابووم، پینج دینارم دایه و
جا نه و جار هاته قسه و
داوای زامنی لیکردم. منیش
ناوی قادری نانه وام دا و
پولیسه کهش گورجیکی چوو
قادری نانه وای هینا. نه وه
من قهت قادری نانه وام
نه دیوه. کابرای
مه رکه زمه عمه وری له قادری
پرسی:
- ده بی به که فیلی
۲۰۰ دیناری؟
- ده به که فیلی ۲۰۰۰
دیناریش.
له دلی خوُمدا گوتم
وهی به باباه وه ده به ر
گونانت مرم عیراق که پیای وه ک قادری نانه وات تیدایه. تاخر نه دی و نه ناسیو، کن نه و کاره
ده که ل من ده کات، نه منیکی ده و له تی تیرانی به دوایه وه و هه موو سه ر و سه کوتی گونگه له. زور
پی اوانه زه مانه تنامه ی له پیش دانا و نه ویش ئیمزای کرد. له حه ساری دینار یکم دا به پولیستیک تا
بۆم بجیت «مه لا قادر» م بۆ بهینیت. تا مه لا قادر هات من چوومه وه لای هاواله کانم و خواحافیزیم
لیکردن و گهردن ئازاییم لینه ستاندن. بپروا بکه ن که نه وان به به ره لالا کردنم، له خوُم زیاتر شاد و
شوکور بوون، شایان بۆ ده گیرام.

هەر که ئازاد بووم...

مهلا قادر هات و بهیه کهوه له گرتوو خانە وەدەر کهوتین. یه کراست بر دمیوه بۆ ماله خوێان. ئەو رۆژه و بۆ شهویش هەر له ماله ئەوان بووم و زۆریان قەدر و حوورمەت گرتم که له بیرم ناچیت. به راستی ماله و دان و ماله کراوه بوو. بۆ بهیانی خوا حافی زیم لیکردن و دەستی یه کترمان ماچ کرد و چووم سواری ماشین بووم به رهو ههولێر.

له ههولێر که دابه زیم توشی «جهر دیس» ی بووم. ئەو کۆنه هاواییکم بوو که زهمانیکی بهیه کهوه قاچا خچیتیمان ده کرد و مالهان له عێراق ده کړی و ده مانبرده ته ورێز ده مانفرۆشت. له پێشدا ئەو منی دیوو، به لām من نه مدیتوو. چاوم لیکرد که سیک بانگم ده کات! که ئاوێم دایه وه جهر دیسه! تیر یه کترمان ماچ کرد و پاش چاک و چۆنییه کی گهرم و گوێر بر دمیوه بۆ ماله خوێان. شهو و رۆژیک له ماله ئەوانیش بووم و پاشان ده گه لām هات بۆ گاراجی و سواری ماشینێ کردم بۆ کۆیه. له کۆیه شه رمم کرد بچمه ماله میرزا حه مه ده مینی، چوومه «خانیی مه لای گه وره». که دوور و نیزیکی ئەو ئی بووم، دیتم کاروانیکی سابلایانی لیبوو. ئەو شه وه تا بهیانی له لایان بووم و بۆ بهیانی هەر ده گه ل ئەو کاروانه چووم بۆ قه لادزی بۆ ماله زاهیری خه یات. که زاهیر منی دیت یه کجار زۆری پێخۆش بوو. ماوه ی مانگی که له ماله ئەوان بووم. رۆژ له دوا ی رۆژ چاتری ریز و حوورمەت ده گرتم. هیه کات ناتوانم چاکه کانیان فه رامۆش بکه م. خۆم به قه رزداریان ده زانم. شه وه شه وه ش که زاهیر له مال نه ده بوو، ده چووم بۆ ماله «حاجی عه بدوللا» ی که خۆیشی سابلای بوو. رۆژیک له «چایخانه ی که ریم» ی بووم، ته ماشام کرد «باشچا ووشیک»^۱ و دوو پۆلیس گوتیان وه ره با برۆین. خه لکه که پرسایریان کرد که ئەوه ی بۆ کوێی ده بن؟ چی کردوو؟ و له و شتانه. گوتی من هیه نازانم، مه رکه زمه عمور ده یه وێ. خودا هه ل ناگرێ خه لکه که چه ند نه فه ریان تا به رده رکه ی سه رایه ده گه لām هاتن. ته نانه ت زاهیر ده گه لām هات بۆ لای کابرای گه وره. دلایان نه ده هات به ته نیا جێم به یێن. له وه ده ترسان که به مگرن و یه کراست به مه نه وه به ئێران. بۆخۆشم هەر ئەو ترسه م هه بوو. زاهیر له کابرای گه وره ی پرسى:

— بۆچیتانه دیسان؟

— من نازانم بۆ چییانه، به لām له رواندزه وه داوایان کردوو.

^۱ ئەوسا دوو چایخانه ی کریم هه بوو. ۱- چایخانه ی که ریم ئەسه د ۲ - چایخانه ی که ریم هه شاش. ده بی کریم حشاش بیت، چونکه جیرانی وه ستا زاهر بوو. تێستاش ماوه. (مامۆستا ستار حه مه تایه ر)

^۲ ئەم وشه یه "Başçavuş" ترکیه و پله یه کی سه ربازییه به رامبه ر به "گروه بان یکم" ده فارسیدا و "رقیب اول" ده عاره بیدا و "Sergeant major" ده ئینگلیسیدا که به جیماوه له حکومه تی عوسمانیه کان له عێراق.

که وای گوت، له نهژنۆ به ژیرم مرد! زانیم چ باسه! گوتم بن و نهبن مام سه رههنگ سچیل و کاخهزی هیناوه، جا هه ر واش بوو. زاهیر بریک به زمانی عه ره بی کابرای مه رکه زی دواند و پاشان کردیانه وه به کوردی. زاهیر گوتی:

— چار چیه؟

— ده بن پۆلیسی ده گه ل بنیرم.

— ناخر زمانی داوه و گه ر ویستبای بۆی ده رباز بیت له میژ بوو نه وکاره ی ده کرد! چ پتویست به پۆلیس ده کات. کاکه من زمانی ده بم با بوخوی بجیت بو پرواندز و خوی بناسیتیت.

— نابن شتی وا.

ناخر زاهیر زۆری خوا بیش لیکرد و هیچ فایده ی نه بوو. پیموای ناخری زاهیر سه ت دیناری ده زاری گووشی جا پازی بوو. گوتیشی با زامنیکیش بیت جا پاشان پروات. زاهیریش هه ر له وی بوو به زامن و له سه رایه وه ده رکه وتین. چه ند هه نگاوێک له سه رایه دوور نه که وتبووینه وه که زاهیر گوتی:

— پامه وهسته و هه لێ و خۆت خه لاس که!

— ناخر تۆ بوو یته که فیلم؟ چۆن شتی وا ده بیت؟ من کاری وا ناکه م و هه لئایه م.

— تۆ کارت به من نه بن! خۆ من نا کوژن، زۆر زۆر سه ت دیناریکی تر ده ده م. تۆ برۆ خۆت خه لاس که ده نا، نه و جار بتگر نه وه ده دیوی تیرانیت ده که نه وه و رۆحت لێ ده ستین.

ده رییه نا هه شت دیناری دامی و گوتیشی که له هه رجیگایه ک بووی کاخه زم بو بنووسه پاره ت بو ده نیرم تۆ خه می پاره مه خۆ. که نه و قسانه ی پینگوتم، ده سه رکه ی ده رهینا و به چاویه وه گرت و فرمیسکی به ردانه وه. من که نه وه م دیت، کو لی گریانم هه ستا و ده ستان له نه ستۆی یه کتر کرد و ده خۆماندا ده کو لاین و به چاوانیش فرمیسکمان ده باراند، به لام چونکه کو لی گریان له نه و کماندا وه ستاوه، قسه مان بو نا کرێ. نه و پۆژه زۆر ماته م گر می چونکه، زاهیر گریا و منیش گریام. چه ند نه فه ر قه لادزه یی هاتن و گوتیان چ بوو؟ چیتان کرده وه؟ زاهیریش بۆی باس کردن که له پرواندزی ویستوو یانم.

په نابردن بۆ شیخ له تیف

من به ته ما بووم بچمه «خه لان» ئی لای شیخ عه لائه دینی. گوتیان مه چۆ ئه و خه تی، برۆ بۆ لای «شیخ له تیف». پاشان چووینه چایخانه ی و چایه کمان خوارده وه و ئینجا چوون که میکیان نان و سیگار و شره و بره یان بۆ ده چاره که یه کی نام. بریک ده گه لم هاتن تا له شار دوور که و تمه وه و له ویش یه کترمان ماچ کرد و چاره که م به کۆلی دادا و که و تمه ریگا. به ئیو پشده ردا به پیتیان پری سولیمانیتم گرت و به چهند رۆژان لای چیشتانئ بوو که چوومه ماله شیخ له تیفی. ته ماشام کرد پر بوو له قاچاغی سابلای و عیراقی. که وه ژوور که وتم و سلّوم کرد ئیتر هه موو ناسیاغمه وه و هه موو به جاریک ده وره یان دام. به ربووینه ئامیز و ماچو مووچی یه کتر تا ماندوو بووین. ئه وانه ی له وئ بوون: حه سه نی قزّجی، زه بیحی، ره حمان ئیمامی، سه یده گو له ی سه مه دی، محه ممه د سمیل و چهند نه فهری دی. هه ژاریش چوو بوو بۆ به غدا یه. خه به ریان دا به شیخ له تیف و هات. زۆری به خیر هیتام و دانیشتن حیکایه تی خۆم و ئه وه ی به سه رم هاتبوو، هه مووم بۆ گپرا نه وه. له ماله شیخ له تیفی سّ جه مه پلاو گوشت بوو که که لی تیدا ده خنکا. نیوه رۆیه نان هات ئه وه هه وه لجارمه ده گه لیان نان ده خۆم. به کوره کانم گوت:

- تۆ خوا هه موو رۆژ ئه و پلاو خۆریشته هه یه؟
- گوتیان: ئیوه رۆ و شه و پلاو گوشته و به یانیش رۆن و ماست و شتی تره.
- گوتم: ده ی، که وایه پالّه و په ستۆم ده ن، لیره بۆ هیچکۆنیه ک نارۆم، ئه وه جینگامه تا ده مرّم.
- دوو مانگ زیاتر له و ماله بووم، له و ماوه یه دا شیخ له تیف رۆژ ده گه ل رۆژ خولقی خوشت ر بوو، به لّام پیاوه کانی ده یانبوغزان دین. هه رچه ند له بهر شیخی نه یانده وئرا به ئاشکرایه هیچ قسه یه ک بکه ن. ئیتر بۆ وایان ده کرد؟ نازانم! به لّام وا دیار بوو له میژّه ئه وان کوره کان ده بوغزینن. وا هه لکه وت که شیخ له تیف قاچاغ بوو. ئیمه قاچاغه کانیش هه موومان وه دووی که وتین. چوو بۆ شارباژێری و له دییه ک به ئیوی «سیتکه»^۱ قووتمان داکوتا. رۆژی دوو مه ر ده کوژرایه وه و ده رخوارد ئه و جه ماعه ته ی ده درا که ده گه لی بوون. نه پۆلیس ده هاتنه سه ری و نه ئه ویش بزێوی ده کرد.
- رۆژیک شیخ میوانی هه بوو. هه مووی پیاوی گه وره بوون. سه ری ده گه ل میوانه کان قāl بوو هۆشی له ئیمه نه ما. نانی نیوه رۆیه خورا، به لّام ئیمه قاچاغه کان که هه موومان له دیوکی بووین، نانیان بۆ نه هیتانین. پیاوه کانی شیخی زانیان که شیخ سه ری قālّه بۆیه نانیان بۆ نه هیتانین. له و عانه یدا من چوو بووم بۆ سه ر ئاوئ، که هاتمه وه له بهر ده رکی چیشخانه که دیتم که میوانه کان هه موو نانیان خواردوو و نوکه ره کانی شیخیش ئه وه خه ریکن نان ده خۆن. هیچیان منیان نه دیوو. یه کیان گوتی

^۱ سیتکه گوندیکه له باکووری رۆژه لاتی سلیمانی هه لکه وتوو و ۲۳ کیلۆمتر له و شاره دووره.

ئەرى ئەو نانى نابەن بۇ ئەو دېموكراتانە؟ يەكى تران ھەلى داھە و چەند قسەيەكى خەراپى گوت. زۆر لەسەر دلم گران ھات، بەلام ھېچ وەسەر خۆم نەھيتا. كە ئەو ھەم بېست، لامدا كە بچمەو ە ديوەكەى خۆمان، نۆكەرەكان ھەستيان بە من كرد. چوومەو ە نۆو كورەكان و بە دواى مندا نۆكەرەك ھات و بانگى كردين بۇ نان خواردن. زەبىحى ھەلدايە و گوتى: ئەرى ئەو بۇ ئەورۇ ناغان بۇ ناھيتن؟ گوتيان: وەرن دەگەل تيمە بخۆن. كە واى گوت، ئيتەر كورەكان توورە بوون و داوايان كرد كە نانيان بۇ بېتە ديوەكە و ناچن بۇ ئەو نانى بخۆن. من زۆرم پېگوتن كە ئەورۇ شېخ ميانى ھەيە و سەرى قالە و پياوھەكانىش ھەروەھا، قەيدى چيە با تيمە بچين بۇ ئەو نانى بخۆن، بەلام پېيان داگرت كە ناچين بۇ ئەو نانى بخۆن. كە وام بينى، زانيم ئيسكمان ليرە گران بوو و وردەورە ليمان ماندوو بوون با شېخىش ھېچ نەل و ئاگاي لە ھېچ نەبى، بەلام پياو دەتوانى لە ناوچاوان و ئاكارى پياوھەكانى شېخ ئەو بېنىت. بۆيە پريارم دا فكرەك بە ھالى خۆم بگەمەو. ھەستام چووم لە چىشتخانەى دەگەل پياوھەكان تير و پرم خوارد. پاشان داوام لە پياوھەكان كرد دوو-سى نانم دەنى پلا و گۆشتى دەنيو دەكەم. گوتيان: بۆچيتە؟ وەللا ئەوانە زيز بوون، زەبىحىش زۆرخۆرە، بۆى دەبەم بەشكوو بېخوا. نېگەرەن مەبن نايەم بۇ ديوەكەيان و ناشلیم كە ئيوە زانوتانە. دەى باشە، ھەرچەندى دەتھەوئى بېيە. منيش چەند نانم پر كرد لە گۆشت و كراسىكى كۆنم ھەبوو، دەنيو ويم نا و وەبن پىلى خۆم دا و وەدەرەكەوتم. ھەرايان كرد:

— ئەو بۇ كوئ دەچى؟ ئاخەر نەتگوت بۇ زەبىحى دەبەم؟ ئەدى بۇ واو دەروئى؟

— ئاخەر زەبىحى شەرم دەكات، دەزانم ليرە ناخوات، دەيەم بۇ سەر كانى و پاشان ديم زەبىحى دەبەم بۇ ئەوئى تا بېخوات.

— راست دەكەى، برو بېيە.

كانىيەكە لە قەراغ دىي بوو، چوومە ئەوئى و تۆزىك دانىشتم دېتم كەس ديار نىيە. بە ھەم زانى و بەبى ھېچ قسە و باسېك شېخ لەتيف و سىتەكم بەجىھىشت و پويىشتم. زۆر نەپويىشتبووم كە شەو داھات و لە بەختانم تووشى دىيەكى چووكە بووم. لام دا مالېك و شەوم لەوئى پۆز كردهو. بۇ بەيانى مىلى پىگام گرت بەلام نەمدەزانى بەرەو كوئى بچم؟! لەخۆرا سەرى خۆم ھەلگرت و بە چەند شەو و پۆزان ھاتمە «رايەت»^۱ شەو درەنگە و سەگان بە ھەپەھەپى دەورەيان دام. مالېك لە پىشەوئى دىيەكە بوو، لە ترسى سەگان و بۇ ئەوئى خەلكى دىي لە خەو خەبەر نەكەمەو، خۆم دەمالەكەى ھاويشت كە پاشان زانيم مالى «عەلى ئاغا»ى بوو. كە چوومە ژوورئى، پر بوو لە ژن. ھەر كە سەر و سەكوتى چلكتى منيان ديت، دەورەيان دام و بە پرسىاران ھوروژميان بۇ ھيتام.

— تۆ چ كەسى؟ كىي؟ بەو شەو درەنگەى بۇ ھاوويە ئيرە؟ چيت دەوئى؟ تۆ نازانى ئيرە مالە كىيە؟

^۱ «رايەت» گوندېكە لە بالەكايەتى و ۲۱۷ كىلۆمېتر لە «سليمانى» و ۷ كىلۆمېترى لە «حاجى عومەرەن» دوورە.

— کچی دایکی دایکم بۆ وا ده کهن؟ من له ترسی سه گان خۆم لیره کوتاوه، وه لآ پیاوێکی خهراپ نیم و پێوارم و پێگام ون کردوو و ... ده کرێ پێمبلێن تیره مآلی کییه؟ تیره مآلی «مینهی عهلی ئاغا»یه. له ههراکام لهو ژنانهم پرسی تۆ چی ئهو مآلهی؟ گوتیان من ژنی مینهم. پێموابێ پێنج ژن گوتیان که ژنی مینهم. ده دلی خۆمدا گوتم ده بێ ئهو مینهیه چ لاوچاکیک بێت؟ زۆرم ههز ده کرد بیبینم به لآم له مآل نه بوو. چوو بوو بۆ کوێ؟ نازانم! دهو قسانه دا بووین کابرایهک وه ژوور کهوت و لێپرسییم: ئهوه لیره چ ده کهی؟ ژنه کان نه یانه ئیشته من جوابی بده مه وه و گوتیان: ئهوه له ترسی سه گان خۆی دێره کوتاوه. کابرا دیسان روی ده من کرد و گوتی:

— راست به وه بزاتم، ههسته وه پێشم که وه دهی، با برۆینه دیوه خانی، تیره جیگای تۆ نییه. دیسان ژنه کان وه جواب هاتن و گوتیان:

— لێگهری با نا ئیکی بخوات، برسی دیاره پاشان بییه دیوه خانی.

— نایه وهی، راست به وه دهی.

وه پێش خۆی دام یه که راست بۆ دیوه خانی. که وه ژوور که وتم پڕ بوو له خه لک. سلاوم کرد و کهس نه بوو سلاوم بستی نیتته وه و ته نانه ته کهس نه یگوت دانیشه. منیش له سه ره خۆ پێلاوه کانم دا که ند و له جێوه دانیشتم. ئه وه ماوه یه ک تپیه ریوه به لآم کهس لێمان پرسی چ کهسی و چ ده کهی لیره؟ هه ر ته ماشام ده کهن و هه لآمه سه نگین. به ی نیکی باش تپیه ری، له پڕ عه لی ئاغا لێپرسییم:

— تۆ چ کهسی؟ له چی ده که پێی؟ بۆ چووی ده دیوی ژنانه وه؟

— قوربان له ترسی سه گان. وایان هه لێچام نه بێته وه. چاوم لێکرد ده رکه ئاوه له بوو و منیش خۆم ده وێ کوتا، ئێر من چوو زانم ئه وێ دیوی ژنانه؟!

— باشه بلی بزاتم، به و نیوه شه وهی و به و سه ر و گونلا که ته وه له چی ده که پێی؟ ئه گه ر پیاوێکی چاک، بۆچی به رۆژ نا رۆی؟

زۆری له و پرسیاران ه لێکردم و منیش له به ر ئه وهی پڕ بوو له عاله م نه مده وێرا ناوی خۆم بلیم و ئاشکرا بم، له نا عیلاجییان هێنده م درۆ بۆ کرد و قسه ی درۆش بۆخۆی هاوار ده کات هیچ، له ولا شه وه من له درۆ کردن زۆر ئازا نیم، هه ر زوو له دم و چاوم پرا دیار ده کات که درۆ ده که م. عه لی ئاغا که زانی درۆی ده که ل ده که م گوتی: راست به وه. راست بوومه وه. پێلاوه کانت ده پێ که بزاتم. پێلاوه کانم ده پێ کرد. پرووی ده پیاوێکی خۆی کرد و ئه مری پێکرد تا له دیم وه ده ر بنیت. کابراش قو لی گرتم و وه پێشخۆی دام. کابرا پیاوێکی باش بوو. به و دره نگانه ی شه وێ، ئه و رێگایه ی ده که لآم هات و له و رێگایه دا هه زار جار جێئوی به ئاغا یان دا. ئه و جار هه ندیک چرا له تاریکایی شه ودا وه دیار که وتن. جا کابرا گوتی: ئه و چرایانه ته دیوه؟ ئه وه «خه لان»^۱.

^۱ نێوانی "خه لان" و "رایه ت" ۴ کیلۆمێتره. ئه و گونده شوێنی نیشه جێبوونی هه زره تی شیخ عه لانه دینی نه قشه ندیه.

گیرسانه وه م له خه لانی

به و جوړه کابرا تا خه لانی ده گه لم هات و به وشه وه و به تاقی ته نئ گه رایه وه. منیش ورده ورده چوومه ناو خه لانی. نه وه دره نکایی شه وه، هه موو عالم نوو ستوون، له پیرا وه بیرم هاته وه که «مسته فای زینه تی» به ماله وه هه لاتوو و هاتوته خه لانی. هه رچه ند ئه و جاره یان ترسم لئیشتبوو که به نیوه شه وه له ده رکه ی ماله کان بده م، به لام خو م به پیوه پانه ده گرت، بویه وره م دا به خو م و له ده رگایه کم دا. ژنیک وه ده نگ هات و گوتی: نه تو کئی؟ ده لئی چی؟ خوشکئ ماله «مسته فای زینه تی» کیهیه؟ بریک پراوه ستام چ ده نگ نه بوو. نه وه نده م زانی ده رکه کرایه وه، تو مه لئ له به ختی باشم من ریک له ده رکه ی مالی مسته فام داوه. مسته فا ده نگ ناسیوومه وه و گوتبوی نامه ردان! نه وه ده نگ حه مه یه! ئیر به هه له داوان هاتوو ده رگای کرده وه. هه ر له به ر ده رکئ یه کترمان ده باوه شئ گرت و به ماچان وه رگه راینه یه کتر. نه و جار ژنه که ی و که که ی قو لیان ماچ کردم و ده ستیان کرد به گریان و شینیک ی گهرم. شه و که زوری نه ما بوو نه وانیش نان و چایان حازر کرد و به یه که وه نانی به یانیمان خوارد و نه و جار مه لا بانگی دا. چه ند سه عاتیک هه ر من به سه رهاتی خو م بو نه وه ده گیرایه وه و نه ویش بو من. من که نه متوانی دریزه به به سه رهاته کان بده م و خه و و شه که تی هی رشی بو هی نام و نووستم. بو لای تیوارئ ده گه ل مسته فای چوومه خانه قایه، شیخ له مالی بوو. کوپه کانی له وئ بوون و زوریان به خیر هی نام. ته ماشام کرد «حه مه دی کا خدری»^۱ له وئ بوو. نه ویش قاچاغ ببوو و له وئ خو ی دالده دا بوو. زوری پینه چوو شیخ وه ده ر که وت و هاته خانه قایه. چوومه پی ش و ده ستیم ماچ کرد و لئیرسیم: تو حه مه دی مه ولوودی نی؟ به لئ بو خو مم. زوری به خیر هی نام و له په نا خو ی داینام و لیم که وته پرسیاری به سه رهاتم. منیش له سه ر پرا هه مووم بو گیرایه وه تا نه و جیه ی که هاتوومه ته مالی «عه لی ئاغای رایه تی» که چوونی به نیوه شه وه له ماله خو ی وه ده ری ناوم. که نه وانهم بو شیخی گیرایه وه، زور له عه لی ئاغای قه لئس بوو و گوتی:

— لیره دانیشه و مه ترسئ، ئاسمان پرووخی نایه لم چیت به سه ر بیت. تو ئاگات لی نییه که من چه نده م حه ول بو داوی لای سه ید عه لی حیجازی!

— قوریان چاک ده زانم.

له سیبه ری شیخی له خه لانی دانیشتم. من و «حه مه دی قادری» له خانه قایه ده نووستین و نه وه ی له ماله شیخی ده خورا، ئیمه ش ده مانخوارد. من ده گه ل کوپه کانی شیخی نانم بو ده هات و ده گه ل نه وان ده مخوارد. له خانه قایه هه موو پوژیک پر ده بوو له میوان. پلاو و گوشت وه ک خو لئ بوو. زور باش بو م لوا بوو. ده و په ری قه در و ریزدا بووم. بوچی ئیرانییه کان زانیان که له خه لانیتم!

^۱ حه مه ی کا خدری یا حه مه مه دی قادری. بو ناسینی نه و تیکۆشه ره بروانه لاپه ری ۴۵۴ نه م کتیه.

دهسەر حكومهتی عیراقییان كرد بۆ گیانی من به لām پۆلیسهكان كه هه موو كورد بوون و ده یانزانى من كیم و بۆ له خه لانیم، خۆیان تینه ده گه یاندم. «مه لا حه سه ن» باشچاووش بوو، له حاجی ئۆمه ران مه ئور بوو. ئه و منى نه ده ناسی. رۆژێكى من له خانه قایه له خزمهت شیخیدا دانیشتبوووم و هاته لای شیخی و گوتی:

— یا شیخ رۆژ نییه له ئێرانه وه مخابه ره مان بۆ نه یه، داواى حه مه دى مه ولوودى ده كه ن. ده لێن لێره له خه لانییه. پیتی بلی با ناگای له خۆی بیست و ئه گه ر مه فره زه هات، خۆی وه دیار نه خات.

— شیخ گوتی: ئه وه تا حه مه دى مه ولوودى، نه قهت چاوم پیتی كه وتوو و نه ئه ویش منى دیوه. كه شیخ منى پى نیشان دا و منى پیناساند، لیم هاته پێش و ده ستى ده ده ستى نام و زۆرى به رووخۆشى ئه حوالی پرسیم و گوتی:

— خه مت نه بێ، شیخ سلا مه ت بێ هیچ بۆتۆ نایه ته پێش و زۆرى ئامانه تی شیخی دام. ئیتر له وه وه بووینه دۆست و تا خه به ر ده هات له ئێرانه وه، ده هاته خه لانی و شیخی ناگادار ده كرده وه. ماوه یه ك به سه ر چوو، رۆژێك من له خانه قایه ده گه ل كۆپه كانى شیخی و «حه مه دى كا خدری» گالته مان ده كرد، له ناكاو خه به ریان هینا كه ئه وه مه فره زه یه ك هاته ناو دیتی. پۆلیسیكیان له پێشه وه هاته ناو دیتی و واى كرد تا من خه به رم بێ و له خۆم حا لى بم كه ئه و مه فره زه یه بۆ من هاتوون تا من خۆم ون كه م. هه ر له دووره وه به تووندى گوتی:

— ئاخه ر من ده گه ل حه مه دى مه ولوودى نان و پیاو زم خواردوو وه؟ له كو ئى من ئه و ده ناسم؟ من چووزانم حه مه دى مه ولوودى چكاره یه؟

زۆر زوو كۆپه كانى شیخی وه خو كه وتن و گوتیان برۆ نێو باغى و خۆت حه شار ده تا پۆلیسه كان ده پۆن. ده خۆم نووسام چوومه باغى. له باغیش تاقه تم نه هینا ملی شایم گرت و وه شاخى كه وتم. پۆلیسه كان كه نۆ كه س ده بوون له خانه قایه له حه مه دى مه ولوودیان پرسى بوو، كه هیچیان گیر نه كه وتبوو گه رانه وه. منیش له كێوه كه ها تمه خوارى. بۆ لای ئیوارى مه لا حوسین باشچاووش هاته لای شیخی و گوتی:

— به گرمه^۱ هه موو رۆژى كا خه زێك دى كه تیددا داواى حه مه دى ده كه ن. هه راسانیان كرده وین. پیم باشه حه مه د پروات بۆ شوینێكى دى. ئه وان ئه خباریان هه یه كه لێره یه و ده ترسم بۆی خه راپ بیست.

— شیخ: نا با نه روا ته هیچ شوینێك. با لێره له لای خۆمان بیست چاكه ر. ئیتر له و رۆژه وه مه فره زه به و دێیه ی فیر ببوون. به شه و و رۆژ به سه ریان داده داین و داواى منیان ده كرد. رۆژى هه ر پیمده كرا له و باغ و له و كه ند، له و مدبه ق و له و مه زرا خۆم حه شار ده م. ببومه كیشه بۆ ما له شیخیش.

^۱ پێده چنى كه كاپیتان مه به ستى "بروسكه" واته "په یام" بوو بیست كه به نامه، تیلیگراف یا بیته ل له نێوان دوو شوین ره وانه ده كریت.

حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری

پوژئیکی له رواندز را هاتن و به شیخیان گوت که ده‌زانیان حه‌مه‌د له‌لای تو دالده دراوه و لای تویه. ده‌بی بمانده‌یه‌وه. شیخیان حاشای لیکرد و گوتی شتی وا نییه و نه‌بووه. نه‌وان به وه‌لامی شیخ باوه‌پریان نه‌کرد و چوون بو «زینوی». له‌وی شیخ عوبه‌یدوللایان به تووندی هه‌لپ‌چابوو که ده‌زانیان حه‌مه‌د لیره‌یه و ده‌مانه‌ه‌وینه‌وه ده‌نا، وا ده‌که‌ین تا وا بچم. شیخیان ده‌لی راسته لیره‌یه، په‌له‌م لیمه‌که‌ن تا چهند سه‌عاتی دی ته‌سلیمتان ده‌که‌م. له‌ زینوی «حه‌مه‌ده مه‌نگوریک» ی لیبوو که باوکی نیوی «مه‌ولوو» بوو، شیخ گورجیکی کوپه‌که‌ی ده‌نیترته لای حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری و هه‌ره‌شهی لیده‌کات و پینده‌لن:

— ئیستا ته‌سلیم به پۆلیسانت ده‌که‌م، به‌لام بیتوو نیوی حه‌مه‌دی مه‌ولوو دی بینی، زمانت ده‌برم. نه‌کا هیچ بلتی! گهر له‌داریشته‌ بدنه‌ نیوی حه‌مه‌دیت به‌زاری دا نه‌یه‌ت! ههر جیگایه‌ک بته‌ن هیه‌ت بو نابئ و ده‌گه‌رێه‌وه چون، نه‌وان ده‌زانن که تو نه‌و حه‌مه‌ده‌ نی که نه‌وان داوای ده‌که‌ن. سه‌رتان نه‌ئیشتم، حه‌مه‌دی مه‌ولوو دیان وه‌پیش خویان دا و بردیان بو رواندزی. له‌وی پۆلیسه‌کان هه‌موو ده‌یناسن و ده‌زانن که نه‌وه حه‌مه‌ده مه‌ولوو ده‌که‌ نییه که لیده‌گه‌رین، به‌لام دیسان هیه‌چیان ده‌نگی ناکه‌ن. که مالی شیخیان زانیان حکومه‌ت هی‌رشه‌ هیناوه تا بمرن، گوتیان وا باشر ته‌گه‌یریکیش له‌ تو بکه‌ین. منیان ده‌ماله‌ پیره‌ژئیکی کرد. دیوئیکی چووکه‌ بوو ده‌ ژیر عه‌ززی دا. جه‌م ده‌گه‌ل جه‌می نان و خواردنم بو ده‌هات. به‌ پوژ ده‌رنه‌ده‌که‌وتم شه‌وانه‌ نه‌بی که دی چۆل ده‌بوو ده‌چوومه‌ سه‌ر ئاو. لیره‌دا به‌جیتی ده‌زانم که نه‌وه بلیم، ئاوه‌دان بیت کوردوستانی عێراقی. گهر له‌ دونیادا پیاوه‌تی هه‌بیت له‌ کوردوستانی عێراقی هه‌یه، له‌ هیه‌چ جیگای تر نییه. نه‌وه‌ی من به‌ چاوی خۆم له‌ عێراقیم دیوه‌ ده‌ تاریف نایه‌ت. وه‌ختی زۆر ده‌وێت بو باسکردنی. کوپه‌ جا پیاوه‌ گه‌وره‌کانیان چهند به‌ ته‌آسوفن^۱.

به‌لن، پیره حه‌مه‌ده مه‌ولوو دیان دوو مانگان له‌و گرتووخانه بو نه‌و گرتووخانه‌یه هه‌لده‌داشت. پاشان هینایان بو حدودی و ته‌سلیمی ئێرانیان کرد. جا سه‌یر نه‌وه بوو که سه‌ره‌ه‌نگ شوکری ده‌گه‌ل ئاگاهو‌تی پیران و مامه‌شی هاتبوو بو پۆستی «گه‌رووی شینکی» بو پیشوازی حه‌مه‌دی مه‌ولوو ده مه‌نگوری. سه‌ره‌ه‌نگ من باش ده‌ناسیت و دوو جاران له‌ گرتووخانه‌ی رواندزی منی دیبوو، که چاوی به‌ پیره حه‌مه‌دی ده‌که‌وئ، توو‌ره‌ دبیت و به‌ پۆلیسه‌کان ده‌لن:

^۱ پینده‌چیت مه‌به‌ستی کاپیتان "ته‌عه‌سوب" که هه‌مان وشه‌ی "تعصب" ه که له‌ عه‌ره‌بیه‌وه په‌ریوه‌ته‌ ناو زمانی فارسی. کوردی پوژه‌ه‌لاتیش له‌ زمان فارسانه‌وه نه‌و وشه‌یه‌ به‌کار دێن. بو وینه‌ ده‌لن: کابرا له‌سه‌ر میلیله‌تی خوێ چهند به‌ ته‌عه‌سوبه، واته‌ کابرا چهند هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی توند و پته‌وه.

— عجب حمدي مولودي براي من آوردی؟! این چیه؟ این چه حقه‌بازیه؟ [یانی: نه‌وه چ همه‌دی مه‌لولودی‌که بۆتان هی‌ناوم؟! نه‌وه چیه؟ نه‌وه چ ساخته‌کاریه‌که؟]

— پۆلیسه‌کان ده‌لێن: قوربان له زینوۆ و خه‌لانی له‌و همه‌دی مه‌لولوده‌ی زیاتری لی نییه. سه‌رباقی نه‌وه‌ی باش ده‌زانن که نه‌وه همه‌ده هه‌مان همه‌د نییه که نه‌وان به شوێنیدا عه‌ودالێ، دیسان نه‌وه داماو‌ه‌ی به‌ره‌للا ناکه‌ن و له‌ خانی و نه‌غه‌ده و په‌زایه و چه‌ند جیگای تر ده‌یگرن. جا وه‌ره همه‌دی مه‌لولودی وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌منییان بکه‌وی. جا بۆ که‌ولی ناکه‌ن؟ وه‌ک بۆخۆی ده‌یگێرپایه‌وه له‌ هه‌موو شاره‌کان له‌ گرتوو‌خانه‌یان هاویشتوو و تا بۆیان ده‌رکه‌وتوو که نه‌وه هه‌مان همه‌د نییه که لی ده‌گه‌رێن، که‌ولی‌ان له‌ حاجه‌ت خستوو هینده‌ی ئالوو و جه‌زه‌به و ئازاری بده‌ن. جا با بۆخۆی بۆتان بگێرێته‌وه. هه‌ر باس نا‌کرێ که چی‌یان به‌سه‌ر نه‌وه داماو هیناو. پاشی نه‌وه‌ی که یه‌ک دوو مانگ ده‌یگرن، نه‌وجار ته‌سلیم به‌ عێراقیی ده‌که‌نه‌وه. من نه‌وه هه‌ر ده‌کونه‌که‌ی ماله «پووره‌ په‌ریزاد»‌ی دام. شه‌و بوو له‌په‌ر خه‌به‌ریان دامی که نه‌وه همه‌د مه‌نگو‌پ هاته‌وه. منیش خۆم پێنه‌گیرا و به‌و شه‌وه وه‌ده‌رکه‌وتم یه‌کسه‌ر بۆ زینوۆ. شه‌و دره‌نگ بوو که گه‌یشتمه‌ زینوۆ. یه‌که‌راست چوومه‌ ماله همه‌دی تا بزانی چ باسه‌! که چووم دیتم چه‌ند که‌سیک له‌ خه‌لکی دێی پێیه‌وه هاتوون و گه‌رمی قسانن. که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و چاوی به‌ من که‌وت، ده‌ه‌ری بوو، نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوت‌ه‌وه.

— په‌ببی مالت خه‌را بێ وه‌کی خه‌را بووه. نه‌وه چ کارێک بوو ده‌گه‌ل منت کرد هه‌ی ... منیش سه‌رم داخستوو و مه‌قم لێنایه‌ت و ناوێرم بلیتم له‌ل، هه‌ر که ده‌مه‌هوێ زار هه‌لپه‌چرم، برینی ده‌کولێته‌وه و به‌ ده‌نگی به‌رزه‌وه تووک و دۆعام لێده‌کات و قسه‌م پێده‌لی. مالی خه‌لکه‌که ئاو‌ه‌دان بیت، که‌میکیان هیتو‌ر کرده‌وه به‌لام نه‌وه هه‌ر به‌ پێوه‌م و نه‌ که‌س ده‌وێری خولقم بکات تا دانیشم و نه‌ خۆم ده‌وێرم جووله‌ بکه‌م. باش بوو خه‌لکه‌که که‌میکی تر دلێان داوه و هاته‌وه سه‌ر خۆ جا نه‌وکات دایانی‌شاندم. که ته‌ماشای همه‌دیشم ده‌کرد نه‌وه‌نده لاواز بووه که وه‌ک داری په‌قی لیها‌توو، به‌زه‌ییم بۆی پێدا ده‌هاته‌وه. همه‌د وه‌رده‌ورده زاری قسانی کرانه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ پاز و گله‌یی. بۆی گێرپایه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو و چۆنیان به‌ ده‌ست به‌ستراوی ئازار داوه. بپوا بکه‌ن نه‌وه ده‌یگێرپایه‌وه من ده‌ترسام. قسه‌کانی تا دره‌نگایه‌کی شه‌وی خایاند و پاشان خه‌لکه‌که بڵاوه‌یان کرد و منیش چوومه‌وه بۆ خه‌لانی بۆ ژوو‌ره‌که‌ی خۆم.

بۆ به‌یانی شیخ عه‌للاه‌دین ناردی له‌دووی همه‌ده مه‌نگو‌پ و هات. له‌ولاشه‌وه شیخ کو‌په‌کانی به‌ دوا‌ی مندا نارد و هاتن منیان ده‌گه‌ل خۆیان برد بۆ لای شیخی. که چووم، شیخ له‌ سابات بوو و چه‌ند نه‌فه‌ری سو‌فی له‌لا بوو که ده‌سته و نه‌زه‌ر راوه‌ستابوون. همه‌ده مه‌نگو‌پیشی دانا‌بوو قسه‌ی بۆ ده‌گێرپایه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو و له‌ تیران و عێراق چی‌یان لێ‌کردوو و چۆن به‌ده‌ست به‌ستراوی زه‌حمه‌ت و ئازاریان داوه. منیش که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و سلاوم کرد، گو‌تی:

— نهو هتا كه له گاكهم، هه ی رهبی به خیر نه یه ی.

شیخ زه رده یه کی هات ی و منیش ناو یرم هیچ بل یم. هه ر ئه و به سه رهات ی خو ی ده گیرایه وه و شیخیش پ یده که نی. حه مه ده مه نگور ئه وه نده داخ و رقی له من بوو که به سه رهاته که ی خو ی ده گیرایه وه بو شیخی، سیله یه کی چاوی هه ر له سه ر من بوو به لام له بهر شیخه کان نه یده و یرا له بز ی بگه ری. پاش تاو ینکی که له و ی گو یمان بو به سه رهاته کانی حه مه ده ده له خست ئه و جار شیخ گو تی: بر ووه بو ژووره که ی نه وه کوو پو لیس یا که سیك بیت و بز انن ل یره ی. عه به دولقادر کو ری ده گه ل نار دم و چوومه وه بو ژووره که ی خو م^۱. قه ت نا توانم چا که ی شیخی زینو یم له بیر بج یت. نا خر ر ینک پاشی هات نه وه ی حه مه ده ده مه نگو ری، حکومه تی تیران زانی که کلای چو ته سه ری بو یه، به تو وندی ده سه ر حکومه تی ع یرا ق یی کرد که مگرن و ته سلیم بکه نه وه. حکومه تی ع یرا ق باش ده یزانی که حه مه ده ده مه نگو ریان له بات ی من گرتو وه و ته سلیم به تیرانیان کردو ته وه ئیر ئه و جار ئاوی بو نا چ ته سه ر و ده بی مگ ریت و ئه و کیشه یه له کو ل خو ی بکا ته وه. به قوربانی شیخی زینو ی بم، وای بال به سه رمدا کیشابوو که که س نه یده و یرا بو لام بیت. ته نانه ت هه ره شه ی له حه مه ده ده مه نگو ری کرد بوو که بیتو زمانی هه ل خلیس کن، زمانی له پشت سه ری را ده رده ه یت ی. هه رچی ل یتان پرس ی تو، هه ر بل ی ناوم حه مه ده ده و با بم مه ولو وده. گه ر وا بل ی هیچیت بو ناب ی و له کو ل ت ده بنه وه. با بم به قوربان ت ب ی شیخ، نا خر ک ی ئه و کاره ده کات که گیان و ژیا نی خو ی و مریده کانی بو کور د ینکی ئاواره ی وه ک من ده مه ترسی بهاو یت. ئه وه ی شیخ ده یکرد پ یشمه رگایه تی بوو، کور دایه تی بوو. ئه و کاته که من له ع یرا ق ی بووم، شیخ کو ر ینکی هه بوو نیو ی «مسته فا» بوو. حه یف که ده حیز ی شیوعیدا بوو. زو ر کو ری چاک بوو. ئیستا که قوتابی ع یرا ق ی د ین بو شو ره وی و له زمان ئه وان ده بیسم که مسته فا زو ر گو راوه به داخه وه.

ئه وه چه ند مانگه له و ژووره ته سکه دا خو م حه شار داوه. وه ک د یل و زیندانی وام. هه ر به دره نگایی شه و ئه ویش بو سه رئاو ی ده ها تمه ده ر. له ولا شه وه پو لیس وه ک دا ل ل یمده گه ر ین تا مگرن و ته سلیم به تیرانم بکه نه وه. زو ر ده ترسام به شو ینم بز انن و به سه رم داده ن و مگرن.

^۱ سه بارت به به سه رهاته که ی ئه و "حه مه دی مه لو ده مه نگور" ه ی، به ریز "سه ید عه به دولره حمانی حوس ینی نه قشبه ند ی"، له کتبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) وه رگ یرانی محمد بانه ای، چاپی "ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی" له لاپه ره ی ۱۳۰۵ ئاماژه ی پ یدا وه که له بهر گر ینگی با سه که، ده قه کور د ییه که ییم له لاپه ره ی ۳۵۶ دانا وه.

غەنى بلووریان

شەویك بەفریكى زۆر باریوو. ولات سارد و بەستەلەك بوو. كۆرەكانى شیخ عەلەددینی هاتنه ژوورەكەم و ئاگاداریان كۆرمەووە كە چەند مریدىكى سابلأغى هاتوون و لە خانەقاىەن تا بچم بۆ ئەوئى و بیانینم. دلم خۆش بوو و دە دلى خۆمدا گۆتم باشە دەگەل ئەو سابلأغییانە چەند كاتىك بەسەر دەبم و كەمىك خەبەریان لى وەرەدەگرم. هەستام چووم. ئەو شەووە تا درەنگانىكى لەلایان بووم. پاشان هەستام كە بچمەووە بۆ ژوورەكەم، كەچی كۆرەكانى شیخى گوتیان لىرە بنوو، تازە شەو درەنگە و كەس نایەت، بەیانى نەكەت بخۆ و پرۆو ژوورەكەت. منیش لەخودام تەلەب بوو كەمىك زیاتر لەوئى بۆمىنمەووە. شەومان درەنگ كرد و بۆى نووستین. دەشیرین خەو دابووم وەختىك بەخۆم زانى زەلامىك سواری سەرم بوو. زەندەقم چوو و زۆر ترسام، دە دلى خۆمدا گۆتم كارم تەواووە تازە، گیرام. كە خۆم پاتەكاند، تەماشام كرد كابرا پێدەكەنت. بە دەنگى پا ناسیمەووە كە «غەنى بلووریان»^۱. پابووومەووە و دەستمان كۆردە ملی یەكترى. لە خۆشییان بە هیچ لىكنەدەبووینەووە. ئەو شەووە تا مەلابانگدانى هەر قەسەمان كرد و بەسەرھاتەكانمان بۆ یەكتر باس دەكرد. غەنىش پرایكردبوو. كۆرەكى دى دەگەل بوو ئىوى «مەمەد شاپەسەندى» بوو بەلام ئەو شەكەت بوو و بۆى كەوت و نووست. ناحەقىشى نەبوو ئەو داماو، لەقسان دە بەفرى حاجى ئۆمەراندە بەجێدەمێنیت و بە زەحمەت گەپوویە خەلانى. خەلك خەبەر بوونەووە بۆ نوێژكردن و منیش «غەنى»م هەلگرت بۆردمەووە ژوورەكەى خۆم، گۆتم با خەلك لە نوێژان ببنەووە و نەمانبێن پاشان دەچینەووە بۆ خانەقاىە. غەنىش وەك خۆم تەمبەل بوو لە نوێژكردن دا. حەزى لە نوێژ نەدەكرد. پێشتر كە لە خانەقا دەنووستم، بەیانى زوو سۆفییەكان راستیان دەكۆردمەووە. دەبا بەو سەرمایەى پرۆم لەسەر حەوزى دەستنوێژان بشۆم. ئەوچار بۆمەووە خانەقاىە و نوێژ بكەم ئەویش بە جەماعەت. پاشان سۆفییەكان چەند نوێژىكى دىكەیان دەكۆرد و منى سەربەقووړیش ناچار بووم تا لىدەبوونەووە نوێژم كۆردباى. ئەوئەندەى لە خەلان بووم، ئەوئەندەم نوێژ كرد كە گەر پەنجا سال نوێژ نەكەم، قەرزدار نابم هیچ، قەرزى پێشووشم داوئەتەو. تا بەھار داھات غەنى دەگەلم لە خەلانى بوو پاشان ئەو پۆیى بۆ «سولیمانى». ئەو سابلأغییانەى دەگەلێشم بوون و كاتى خۆى پێشمەرگە بوون ئەوانیش دەیانھەوئى بچن بۆ شارەكانى تر و لەرێگا كە دەیانگرن دەلێن ئێرانین، ھەمویان گرتبوون و لە كەركوك پرایانگرتبوون و حكومەت پارەشى دەدانى. منیش بەخێر عێراقیم و تەسكەرەم ھەبە و ئەو دەردەم دەدەنى. ناوێرم تاو بینم. شەو و پۆژ لە ژوورىكى تەسك و ناخۆش دام كە ھىوادارم بەنسێب دوژمنیشم نەبى. لە ترس و دلەپاوكەى كەدا دەژیم نەبێتەووە. پۆژ بەدواى پۆژ ژيانم زیاتر پى تال دەبوو.

^۱ مامە غەنى بلووریان لە كىتیبى بىرەوھىیەكانى خۆیدا بە ناوى ئالەكۆك و لە لاپەرەى ۸۰ باسى ئەو سەفەرى دەكات و دەلێ كە لە كۆتایى مانگى رەشەمەى سالى (۱۳۳۶ھ/ ۱۹۴۸ز) پرووى داو.

گهړانه وهی بۆ ناوچهی مه هاباد

نه وکات همه ده مینی برام له که رکوک گیرابوو. کاخه زم بۆ نووسی که کاریکی واکه له گرتووخانه رابکهی و بییه لام. به کومه گی «کوری شیخ نه همه دی خانه قایه» له گرتووخانه رابکرد و خوی گه یانده من له خه لانی. چهند نه فەر ئازهر بایجانیش که کاتی خوی دیموکرات بوون له ته ورزی ده گه لم له خه لانی بوون. دوو که سیان برا بوون به ناوه کانی «پولاد» و «بولود»^۱ ته وانیش کاتیک که شیخی زینوی ده چته هه ولیری، پولاد ده چته لای شیخی و داوای لیده کات که شیخ کاریکی واکت ته وان بین بۆ زینوی. شیخی هه ر پینجیان دینیت بۆ زینوی. ئیتر نه و جه ماعه ته هه موومان له زینوی و خه لانی خر بووینه وه و ئاگامان له به کتر هه بوو. رۆژنیک شیخ عه لانه دین پیگوتم:

— همه د، نه وه ده چم بۆ به غدا به کارم هه به. بۆتوش ده چمه لای سهید عه لی حجازی، دهستی لیته ئناگرم تا تۆ ئازاد نه کات.

— به بابیه وت به قوربان بم، له دنیا و قیامت تۆ شک ده بهم.

شیخ چوو بۆ به غدا به و پاشی چهند رۆژنیک گه رابه وه. عاله مه که هه مووی چوون به پیری وه من نه بی که له ترسی پۆلیسان نه مده ویرا خۆم وه دیار خه م. که خه لکه که هه موو ده گه ل شیخی هاتنه وه بۆ ناو دی، کاتیک که ده وره ی چۆل بوو و ته ماشام کرد پۆلیس له وی دیار نین، چوومه خزمه تی و زیاره تم کرد. فه رمووی:

— همه د وه ده رک وه، بۆ هه رجیگایه ک ده رۆی ئازادی.

^۱ سه فەر خان قه ره مانیان له کتییی بیره وریه کانی خۆیدا به ناوی خاطرات صفر خان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان - ل ۸۳ سه بارهت به و دوو که سه ئاوا ده نووسن: (نه و دوو که سه (پولاد و بولوت) له کاتی شۆرش بۆلشویکیه کانی دژی تزاری پروس له سالی ۱۹۱۹ هه لدین و دین بۆ لای ئیران و ده گیرسینه وه. هه لبه ت زۆر منداڵ بوون که هاتن بۆ ئیران. زۆر له زه بر و به غیره ت و شه رکه ر بوون. له دوا ی گه لاوژی سالی ۱۳۲۰ نه و دووانه له ناوچه ی مه راغه ی بۆخویان ده سته لاتدار بوون. هه وه له کان ده گه ل ئیمه بوون. نه وانه له ناوچه ی مه راغه دوو یا سێ مانگان ده گه ل ده وله ت شه ریان کرد. پاشان دۆران و هه لاتن بۆ کوردستان تا ئاخری ته مه نیشیان له کوردستان مانه وه). مامۆستا هه ژار موکریانی له کتییی چیشتی مجیوردا له زمان کاپیتان همه دی مه ولوده وه ده لی (بلوت قه ده ریکیش چه ته ی مسته فا خانی خوئریاوا بوو). هه لبه ت به و مانایه ی که چه کداری مسته فا خانی خوئریاوا بووه، ده نا مسته فا خان، ئاغا و ملکدار بووه نه ک چه ته. به و به دوا داچوونه ی که بۆم کردووه نه و دوو که سه له گوندی "قه ره داغ" له ناوچه ی شامات نیشته جی بوون. دوو نه فسه ری فیرقه ی دیموکراتی ئازهر بایجان بوون که پاش تیکچوونی کۆماره که یان له ته ورز، هاوړی ده گه ل کۆمه لیک له نه فسه ره فارس و ئازهریه کانی تر ئاواره ی کۆماری کوردستان بوون و پاش رووخانی کۆماری کوردستانیش په نایان برده باشووری کوردستان (عیراق). ماوه یه ک له زیندانه کانی نه و ولاته ده گیرن. پاشان ده گه ل "صفر خان قهرمانیان" له زیندان راده که ن و له سیبه ری شیخ عه لانه ددینی نه قشبه ندی (که مالیزه ده) له زینوی و خه لانی، خۆ حه شار ده دن.

له جیوه داهامهوه و قوندهرهکانیم ماچ کرد. ئیتر لهوړۆژهوه ترسم له پۆلیسان نهما و نهوانیش کاریان به من نهبوو. ئهوکهرهت به ئاشکرا دهچوومه زینوئ و رایهتن. رۆژانه دهتئو خه لکیدا بووم و بهبئ ترس و دلهراوکئ دهخولامهوه. بهوجۆرهی پامدهبوارد و تامم له ئازادی دهکرد. پێشتر له بهر برینی خۆم ئاگام له مال و مندالم نهبوو. تێستا که ئازادم و دهتوانم له عیراق به ئازادی بژیم، خه می مندالان خهوی لهچاوان هه لگرتووم. زۆریان ئارهزوو دهکهم. نه مه ده زانی چۆنیان ببینم. له لایه کیش پێمخۆش بوو کونه دۆست و هاوالان له ناوهوه ببینمهوه و بیاندوینم تا به شکوو بتوانین دیموکرات ساز بکهینهوه و سه ره له نوئ ده ستپیکهینهوه. «پولاد» و «بولوت» زۆریان هه ز ده کرد بچنهوه بۆ عه جه مستانئ و سه ردانی مال و مندالانی خۆیان بکه نهوه، به لام هیچ ده ره تانیان نه بوو. نه رێگا به له د بوون نه ده یانوئرا. ده بوايه هه موو رێگا که به له دیکیان ده گه ل بوايه. رۆژیک با سه که م له کن کرد نه وه گوتم با بزانه هه ر وا تامه زرۆن بۆ چوونه وه، پێمگوتن:

— من زۆر ئارهزووی مال و منداله کانم ده که م، ئه دی ئیوه؟ هه ز نا که ن سه ردانیکی ولات بکه نه وه؟ دلتان نایهه وی بچنه وه ناو خه لکی خۆتان؟

— به رێوه لالا له خۆداشمان ته له به به لام چۆن؟ خۆ له سنوور ئاودیو بین ده گیرین.

— خه متان نه بئ، من هه موو رێگا که به له ده م و خه لکه که هه موو ده مناسن و تا لای میانداوویتان ده به م و له ویش را بوخۆتان به له دن و به هاسانی ده توانن بچنه وه بۆ ناو خه لکی خۆتان و پاشانیش به کده گرینه وه و دینه وه بۆ ئیتره. نایه تیلن که س پێزانئ.

— ئه دی ئه گه ر گیراین؟

— تفهنگان پهیدا ده کهین و له رێگا هه رکه س پێشمان پێگرئ ته قه ی لیده کهین. گه ر تفهنگمان پێیت کارمان هاسانتره.

— ئه دی چۆن تفهنگ پهیدا کهین؟

— هاسانه، من ئه وه ده مانچه یه کی بر نه وی درێژم هه یه و بۆ ئیوه ش شتیکی پهیدا هه ر ده که م.

که زانیم ئه وان رازین، گورجیکی چوومه لای شیخی و گوتم:

— یا شیخ گه ر رات له سه ر بیت، من و ئه و عه جه مانه زۆر ئارهزووی منداله کاغان ده کهین و ده مانه وی برۆین بۆ لایان و بیانبینین.

— ده ی زۆر باشه به لام ده بئ ئاگاتان له خۆتان بیت.

— به سه رچاو هه ر واده کهین به لام گه ر تفهنگمان پێیت کارمان هاسان ده کاته وه. ئه گه ر جه نابت کومه گمان بکه ی و له خه لکی دێیه که پێنج تفهنگی خه رایۆکه مان بۆ وه رگری زۆر باش ده بئ.

— ئاخه ر نا ئانگرن؟

— قوریان گه ر ئیوه هیممه ت بکه ن و دوعای ئیوه مان له پشت بیت ناگیرین. من له خۆم راده بینم.

— ده ی زۆر باشه، با بزانه م.

قەت چاكەى ئەو شىخە ناتوانم لەياد بكەم. ھىندەى پىنەچوو ٣ تەنگى پىنچ تىر و سى تىرى لە رەغىيەتەكان ھەستاند و دايمى. تىستا دوومان بىتفەنگ مابووینەو.^١ چوومە لای «مىنەى عەلى ئاغای» رايەتى و دوو تەنگم لەویش وەرگرت و بۆ لای شەوئى خۆمان ساز کرد بۆ رۆيشتنەو. شەو کە تارىک داھات، وەرکەوتىن و حدودمان تىپەراند. شەوانە شەو رەومان دەکرد و بە رۆزىش خۆمان ھەشار دەدا تا چووینە «شامات»-ى.^٢ مە لەوئى بەلەد نەبووم پولات زۆر باش بەلەد بوو. لەوئى چووینە مائىكى کابرا دۆستى پولاتى بوو.^٣ تىوى «کەرىمى زارايە» بوو. نازانم «سولتان ئاغای شىخ ئاغای»^٤ لەکوئى زانیبووى تىمە لەو مائەین، پىاوئىكى خۆى ناردبوو بەدواماندا کە دەبى بىن بۆ مائە تىمە. تىمەش ھەستاین چووین. تەماشام کرد بۆخۆى لە قەرەغ دىي چاوەرمانە و ھەموومانى برد بۆ مائە خۆى و زۆرى حورمەت لىتاین و سى شەو و پۆزان نەيھىشت بپۆين و دەپلاو و گۆشتى گرتىن. ئەو ماوەيەى کە لە مائە سولتان ئاغای بووین زۆرمان قسە لەسەر خۆمان کرد کە چ بکەين و چ نەکەين؟ ئەو فەرمان ھاتە سەر کە بپۆين بۆ نازەربايجانى شۆرەوى و ھەموومان لەسەر ئەو بپرایە کۆک بووین. سولتان ئاغای کە زۆرى پىباش بوو ئەو کارە بکەين گوتى دەتیرمە لای «سەيدى زەمبىلى»،^٥ ئەگەر گوتى بپۆن، باشە دەنا. مەپۆن. چەندى ھاوارم کرد کە شىخ و شتى پىناوئى، چکارمان داوہ بە شىخ؟ لەولای را پولات ھەلیدايە:

— مە بە قسەى شىخ دەکەم، مە دەزانم چ سەيدىكى گەرەيە.

— گوتم ئاخەر ئۆى عەجەم چکارت داوہ بە سەيدى زەنبىلى مائ خراپ؟

— دەنا دایکەم مە و بابم مە، بى ئىزنى شىخ لە جىي خۆم نابزووم.

ئەوچار وای لىھاتبوو کە سولتان ئاغای دەستى ھەلگرتبوو و دەيگوت کە پىويست ناکا پرس بە شىخى بکەن بەلام پولات پىي چەقاندبوو کە ھەر دەبى پرسى پىيکەين! بەو شەوئى سولتان ئاغای پىاوئىكى نارد بۆ لای سەيدى زەمبىلى و پرسى پىکردبوو، شىخیش گوتبووى نەکەن بپۆن. لەسەر قسەى شىخى پەکمان کەوت و ئەو فەرمان لەبىر خۆمان بردەو. شەوئىکى کە بۆ خەوتنان چووینەو مائە کەرىمى زارايە، بىرمان لەو دەکردەو کە تىمە ئاوا بە پىيان ئەولائەو بکەين تىدادەچىن، باش وایە سەرەو ئەسپىک بۆخۆمان پەيدا بکەين. پولات گوتى:

^١ کاپىتان پرونى ناکاتەو کە دەو سەفەرەياندا کى و کى دەگەلەيتى. لە قسەکانى کاپىتان ھەمەد را وا دەردەکەوى کە ٥ کەس بوون. ١- "بولوت"، ٢- "پولات"، ٣- کاک ھەمەد، ٤- "عيسا" کورئىكى سەيى ٥- "صفرخان قەرمانيان"

^٢ محالى شامات ناوچەيە کە لە رۆژئاواى شارى ميانداو و لە باشورى گۆمى ورمى و رۆژھەلاتى محالى شاروپران و باکوروى محالى چۆمى مەجىدان ھەلکەوتوو. چەند گوندێک لەخۆ دەگرێت کە زۆربەيان کوردنشین.

^٣ بە پىي گىرانەوئى کاپىتانى کە لە داھاتوودا دەيخوئىنەو ئەو گوندە ناوى تالو بوو.

^٤ بۆ ناسىنى ئەو تىکۆشەرە بڕوانە لایەزەى ٤٦٩ى ئەم کتیبە.

^٥ لە زاراوئى موکریاندا زۆرجاران جىگای دوو پىتى "ن" و "م" دەگۆردى وەک ئەنبار بۆ ئەمبار. ھەمبأل ھەنبأل. لىرەش زەنبىل کراوہ بە زەمبىل. نووسەر ھەول دەدات کە وشەکە لەوہا وەک ماکی خۆى بنووسیتەو.

— من ټو ټیوهی هه موو به لهدم. خه لکه که ی هه موو ده ناسم و ده مناسن. «سارم ټاغا» یه که هه یه زور زالمه ده گه ل خه لک، ټه سپی چاکیشی هه یه، بو نه چین خو یه که به ته ویله که ی داده ی و ټه سپی خو مان ده رکیشین و بروین؟

هه موومان له سهری ریک که وتین و شه ویک چووین سن بارگینی باشمان له ته ویله که ی ده رکیشا. ټیمه پینچ که س بووین، دوو ټه سپی دیکه مان پووست بوو. پولاد گوتی:

— تازه که وای لیهات، له فلانه دتی، (که ټیوه که م له بیر نه ماوه)، کو تخابه کی لیه له ناگاهه ی به دغه پرتو، با بچین سهری ټو چاکه ی نه وه به شکوو له ته ویله ی ټو دا ټو دوو که سه شمان بکه ین به سوار. دیه که نیزیک بوو. من و پولاد چووینه ته ویله ی کابرای و هاواله کانی تریشمان له قه راغ دتی ټه سپه کانیان راگرتوو. من و پولاد یه که و جلوه ی بارگینیکمان به ده سته وه گرت تا بیکیشین ده ری. ده گه ل له ته ویله ی وه ده ره که وتین، کابرا پییزانی. من له دواوه بووم و کوو توپر پامالی دا من. منیش ده ستیکم به جلوه ی بارگینه که وه بوو ده ستیکشم به تفهنگه که مه وه. کابرا رو بوویه تفهنگه که م. ټیوه ده ی تفهنگه که به ده سته ی من بوو قونداغیش به ده سته ی ټو. کابرا تفهنگه که را ده کیشت و منیش نایده م. هاوکات کردی به قیره قیزیک نه بیته وه. پیم شوو ره یی بوو تفهنگم له ده ست ده ری ټیت و بکه ومه بهر تیزان، بویه هه رچو ټیک بیت جلوه ی بارگینم ده ورک له ده ستم ها لاند و هه ر به و ده سته شم ده ستم برد بو ده مانچه که م تا فیشه کیکی تیسره وینم، چاک بوو پولاد به فریای هات و تفهنگیکی ده بهر پی کرد و کابرا تفهنگی منی به ردا و به هات و هاوار کردنه وه هه لات. ټیمه ش سوار بووین و بو مان ته قاند. ټو شه وه تا توانیمان دوور که وتینه وه و هاتینه شاخه کانی «توتئاغاجی»^۱. روژ له ووی خو مان هه شار دا. بیرمان کرده وه که ټیستا ټو کابرایه ټیمه ی دیوه و کردی به و به زمه، له وانه یه ټه منییه ی ټو ناوچانه وه دوامان که ون، باشر وایه ماوه یه که بروینه وه بو عیراقی بو ټیو عیلق، پاشان دیسان دینه وه. هه ر واشمان کرد و به بارگینه وه چووینه وه بو عیراقی به لام له بهر شیخی نه چووینه وه بو زینوی، گوتمان تفهنگه کاتمان لیده ستی ټیته وه. ماوه یه که له ناو عیلق بووین و دوا ی چهند روژیک دیسان گه راینه وه بو تیرانی. من به هاواله کانم گوت که جاری پیشتی له بهر ټیوه نه متوانی منداله کانم بینم، ټه و جار ده بی چاوم پیان بکه ویتته وه. بویه ده بی ټه و جار کاریکی وا نه که یین بیینه بهر چاوان. ټه و که په ته ش ده گه لیان چوومه وه بو لای «تالاو»^۲ سی^۲ ماله ټاشناکه ی پولادی. خاوه ن مال گوتی له وکاته یه وه ټیوه بارگینه کانتان له سارمی ده رکیشاوه، وه که سه گی هاری لیها تووه و پیاوه کانی له گیان ټو خه لکه بهر بوون. ده ست له که س ناپارین. که ټه وه مان بیست ټاورمان گرت و گوتمان ده بی عاقلیان که یین. هه ستاین چووین له سهر ریگای پیاوه کانی سارمی، سیله مان دا کوتا. ماشینیک هات و پامانگرت. چهند نه فهر سابلأغی ناسیاو و چهند ټاشنا یه کی پولاد و ټه فسه ریکیش ده گه ل زنه که ی ده ماشینه که یدا بوون. ټه فسه ر و زنه که ییمان هیتانه خواری له ماشینه که و پولاد

^۱ «توت ئاغاچ» گوندیکی کوردنشینه که له ۱۵ کیلومیتری باکووری مه هاباد هه لکه وتوو.

^۲ «تالاو» گوندیکه له محالی شامات و له ۲۴ کیلومیتری روژئاوای میانداو هه لکه وتوو.

نه فسه‌ری داگرت. ژنه‌ک‌ی ده‌ستی کرد به گریان. که ژنه ده‌گ‌ریا زگم زور پئی سووتا. هه‌چه‌ند نه‌وانه زگیان به ژن و مندالی ئیمه ناسووتیت. سه‌رباقی نه‌وش داوام له پولادی کرد که به‌سیه‌تی و له‌وه زیاتر دایمه‌گره. کورپکی س‌نه‌ییمان ده‌گ‌ل بوو تئوی «عیسا» بوو، نه‌ویش خوی لیخ‌وش‌کردبوو که هه‌ر ده‌یکوژم به‌لام نه‌مه‌یشت. که‌می‌کمان قسه ده‌گ‌ل نه‌فسه‌ره‌که کرد و هه‌ره‌شه‌مان لی‌کرد که خه‌لکی زه‌حمه‌ت نه‌دات. ته‌گ‌ری ماشینه‌که‌مان له کار خست و به‌جیمان هیشتی به‌لام کابرای نه‌فسه‌ر بارگه و بنه‌یه‌کی زوری پی‌بوو هه‌موومان لی‌نه‌ستاند و بارمان کرد و دوور که‌وتینه‌وه.

یه‌ک‌راست چووین بو لای سندووسی^۱ (تئوی دینه‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه) و له‌لای ناشنایه‌کی «سه‌فه‌رخان»^۲ ماینه‌وه. کابرا نه‌و بارگه و بنه‌یه‌ی نه‌فسه‌ره‌که‌ی که پی‌مانبوو، بردی له ده‌شتی تاقه‌تی کرد و ئیمه‌شی برده تئو بیستانیکی که هه‌مووی گوله‌پی‌نغه‌مبه‌ره بوو. ده تئو گوله‌پی‌نغه‌مبه‌ره‌یدا خو‌مان هه‌شار دا، ژن و مندالی کابرای، نان و چایان بو‌هینان و پاشان له‌بهر شه‌که‌تی ته‌خت بو‌ی نووستین تا لای نیوه‌پو‌یه.

که هه‌ستاین له خه‌وی، کابرا به خوی و ژنه‌که‌یه‌وه مریشکیکی زوری ساز کردبوو. پاش نان خواردن به خاوه‌ن مال‌مان گوت که نه‌و که‌لوپه‌له‌مان بو‌ بفروشه و پووله‌که‌مان بو‌ بی‌نه‌وه. من پی‌مگوت: ده‌پو‌مه‌وه بو‌ لای سابل‌اغی و ناتوانم له‌سه‌ر فروشتنی نه‌و شتانه‌پاوه‌ستم، گهر بو‌ت مومکین ده‌بی‌ت تو ۲۰۰ تمه‌نم بده‌یه با بو‌ منداله‌کامی به‌رمه‌وه. کابرا پاره‌که‌ی بو‌ هینام و گوتی نه‌گهر فروشتم باقی پووله‌که‌شت ده‌ده‌می، به‌لام له‌و ۲۰۰ تمه‌نه زیاتر چاوم به‌پاره‌ی تر نه‌که‌وته‌وه. پولاد بپاری خوی دا و گوتی من ده‌چه‌مه‌وه بو‌ «قه‌ره‌داغ»^۳ ی و سه‌رپکی منداله‌کانم ده‌ده‌مه‌وه. سه‌فه‌رخان و هاواله‌که‌شی گوتیان ئیمه‌ش ده‌چینه‌وه بو‌ «شووشه‌وانی»^۴ و سه‌رپک له‌ منداله‌کاغان ده‌ده‌ینه‌وه. گیره و کیشه زوره و لی‌ره باس نا‌کری.^۵ خولاسه نه‌وان رویشتی و تفه‌نگه‌کانیان به‌سه‌ردا به‌جیه‌یشتم. من و عیسا ماینه‌وه به‌ نه‌و هه‌موو تفه‌نگانه‌وه. ویستمان له‌بهر تفه‌نگه‌کان بچینه‌وه عیراقی به‌لام نه‌وکات دیسان من نه‌مده‌توانی منداله‌کانم بی‌نمه‌وه.

^۱ "سندوس" ناوی کۆنی محالی "نه‌غه‌ده" یه. که ئیستاش به‌گوند و دیته‌ته‌کانی نه‌وشاره که ده‌که‌ویته‌نیوان سی گۆشه‌ی باشووری گۆلی ورمی و شاری نه‌غه‌ده و سنووری باکوری مه‌هاباد، ده‌گوتری سندوس.

^۲ نه‌و که‌سه صفرخان قهرمانیان ناوتی. بو‌ زانیاری زیاتر پروانه‌لاپه‌ره‌ی ۴۳۰ ی ئهم کتیه.

^۳ قه‌ره‌داغ گوندیکه له‌ ناوچه‌ی شامات و له‌ لای رۆژه‌لاته‌وه ۳۹ کیلۆمێتر له‌ "تالاو" و ۴۱ کیلۆمێتر له‌ میانداو دووره و ده‌که‌ویته ۳۲ کیلۆمێتری باکووری مه‌هاباد.

^۴ نه‌و گونده‌یه که سه‌فه‌رخان لێی له‌دایک بووه و لێی گه‌وره‌بووه و خاو و خێزانه‌که‌ی له‌وی ژیاون و له‌ ۳ کیلۆمێتری شاری "عه‌جه‌بشیر" هه‌لکه‌وتوه.

^۵ سه‌رم به‌سه‌ر هه‌ردووک کتییی بیره‌وه‌ریه‌کانی سه‌فه‌رخانیدا کرد (خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان. هه‌روه‌ها لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان نووسینی: به‌روز حق) تا به‌شکوو باسیک له‌ کاپیتانی تیدا بدۆزمه‌وه، به‌داخه‌وه ته‌نانه‌ت بو‌یه‌ک وشه‌ش باسی کاک حه‌مه‌دی نه‌کردوه. نه‌وه بو‌مان ده‌رده‌خات که به‌ دل‌ه‌تیشاوی لیک هه‌ل‌پراون و سه‌فه‌رخان نه‌ویستوه باسی کاپیتان بکات.

دیتنه وهی منداله کانم

به ناقایلی ده گهل عهجه مه کان لیکه لبراین. نهوان پویشتن و نیمه ش تفهنگ و فیشکه دانی نهوانیشمان له خومان قایم کرد و وه پری کهوتین. له ئاستی «قه ره قه ساب»^۱ تووشی ده ستیک دهرویش بووین که له بازاری «قه باکه ندی»^۲ وه لاغیان کرپیوو و دهیانرد بو عیراقی بو فروشتن. من دهرویشه کانم باش ده ناسی. یه کیان «سهید نه حمه د»^۳ بوو که زور هاوال بووین. پاشی چاک و خووشی گوتیان وهرن سوار بن با بهیه که وه برۆینه وه بو عیراق. من به عیسام گوت:

— من ده پوومه وه بو لای سابلانغی و سه ریگ له منداله کانم ده ده مه وه و تووش له وانه باشرت ده ست ناکه وی، ساز به ده گهلان برۆوه بو عیراقی و نهو تفهنگانه ش بده وه به شیخی و پاشانیش من خوم دیمه وه.

عیسام ده گهل دهرویشه کان خست و ههر دهرویشه و تفهنگیکیان ده شانی کرد و خواحافیزیمان له یه کتر کرد. نهوان پویشتن بو عیراق و منیش ورده ورده به ریگی «مه حمه شه»یدا ملی ریگام گرت بو سابلانغی. بو لای به یانی گهیمه باغی «قازی محه مه د»^۴ که چوومه قوناغی، باغه وانه که له خهویکی قوولدا بوو، که راستم کرده وه و سه ری هه لیتنا و منی بینی به تفهنگه وه له سه ر سه ری پاوه ستاوم، له ترسان قسه ی بو نه ده هات. من نهوم زوو ناسیه وه که «مسته فای کوری مرادی به فرفرۆش» بوو. مسته فا خووی پیشتی پیشمه رگه ی کوردوستان بوو. به هیدی و هیمنی دواندم و پیمگوت که مه ترسه و من حه مه دم. که ناسیمیه وه، راست بووه و شالوی بو هینام و دهستی هاویشته نه ستوم و یه کترمان وه بهر ماچان دا. نهوجار زوو خووی خر کرده وه و ژنه که شی نان و چای حازر کرد. پاشی نان خواردن بیخه وی و شه که تی هیزشی بو هینام. نهوانیش له ناو بیستانی جیگایه کیان نیشان دام و گوتیان لیتره بنوو، تیتره نه مینه. پیش نووستم به مسته فام گوت که چووی بو ناو شار، به خورشیدی ژنم بلتی حه مه د له باغیه. کاریکی وا بکه منداله کان بیئیت و بیئت. منیش چووم که بنووم به لام لهو شوینه نه نووستم که نیشانی دام، چووم بو باغی «حاجی کاکه مینی» که لهو باغه دوورتر بوو. هه رچه ند له بهر مه ترسی خوم و له خووشی دیتنه وه ی منداله کانم له سه ر هه ست نووستم و نه مه یشت شه که تی به سه رمدا زال بیئت، به و حاله ش سه رخه ویکم شکاند. پاشی خهویکی کورت و خووش، ههر وا که پاکشا بووم، چاوم له ئاسمانی بری

^۱ نهوگونده ئیستا سه ر به شاری نهغه دهیه و له ۱۱ کیلۆمتری باشووری "محمدیار" و له ۳۴ کیلۆمتری باکووری شاری "مه هاباد" هه لکه وتوووه.

^۲ نهو گونده له ۱۰ کیلۆمتری باشووری میاندواو هه لکه وتوووه و له کۆنه وه بازاریکی وه رزانه ی بهر و بوومی گوندنشینانی لیته و له ناوچه دوور و نیزیکه کان پا ده ستردی لادیی و مه ر و مالاتی لیده فرۆشریت.

^۳ نهو باغه به (باغی ساوا) به ناویانگ بوو که باغی پیشه وا قازی محه مه د بووه.

که چهند بَلیند و تهرزه! هه زار ئاوات و ئاره زوو به بهرچاومدا ده هاتن و ده چوون! ده یان خۆزگه و بریام به سهر کردنهوه! هیوام ده خواست منیش ژیا نیتیکی ته رازم هه بووایه و وهک بابی خه لکی، مندا له کانم له باوه شی خۆمدا بان و ناگام لیتان بوایه. به لām چ بکه م؟ کوردم و زۆر لیکراو. به وه دلخۆشی خۆم ده دایه وه که مندا له کانم له وانه یه ئیستا لیم تینه گهن به لām که گه وه بوون و زولمی عه جه مانیا ن دیت، ده زانن که باوکیان بۆ نه و ژیا نه ی هه لێژاردوه؟! نه وکات ده زانن کورد بوون یا نی چی! چاوه کانم که وا له ئاسمانی سامال بریوو فکر و خه یال وهک بنیتشت له بهر یهک ده کیشرایه وه. بیرم له وه ی ده کرده وه که مندا له کانم بیینم چۆن ده توانم خۆم راگرم و وره به رنه ده م تا به چه مام نه بینن؟! تا کات زیاتر تیده په ری، زیاتر ئۆقره م لێهه لده گیرا و دلّه کوته م هه لده کشا و هه ناسه م قورستر ده بوو.

شه یتانم به نه حله ت کرد و هه ستام چوومه وه نێو بیستانی و خۆم ده نێو گوله پیغه مبه راندا مات کرد. لای چیشتانن بوو و مسته فا هه ر وه دیار نه که وت. نه و جار ژنه که ی نان و خواردنی بۆ هیتانم، که له خواردنی بوومه وه، ئیدی که م که م نیگه ران ده بووم. له پڕ ته ماشام کرد نه وه خورشید مندا له کانی وه پیشخۆی داوه و ده هات چۆن! له ترسانیش زووزوو ئاورپکی له دواوه ده دایه وه که نه کا که س ببینیت. دیار بوو که خورشید به مندا له کانی نه گوته بوو ده وه به م کن بابتان. نه یه یشته بوو که مسته فاش له کنیا ن باس بکات. که ها ته نێو بیستانی و چاوی به من که وت، له گابۆرپی دا، ده گریا چۆن! وهک بارانی به هاری ئاوی به چاواندا ده ها ته خوار. ئامینی کچم ته مه نی ببوو به ۱۲ سالان، خانه ی کوړم ۶ ساله یه و فامیشم نه وه نده چکۆله یه که نافامی. ئامین منی ناسیه وه و ئامبازم بوو ده ستی ده نه ستۆم کرد. بۆ نه وه ی مندا له کانم تفه نگ و فیشه کم پینه بینن و نه کا له لای مندا لی گه ره کتی باسی بکه ن، پێشتر تفه نگ و فیشه کدانه که م ده نێو دێراوێکی دا نا و گیام به سهر دادان و خۆشم له وی دانیشتم. له وه لاوه خانه ی کوړم که منی دیت له ناو گوله به رپوژاندا دانیشتووم، رووی تیکردم و وه ده نگهات و گوته:

— مامه، رازی گوله پیغه مبه ره یه کی لیکه مه وه؟
— هه ز ده که ی ستیا ن لیکه وه به قوربان ت بم. وه ره ماچیکم ده به.
که وا به گه رمی جاوبم دایه وه، ته ماشایه کی سه یری کردم. دلخۆش ببوو که نيزنم داوه گوله شامی لیکاته وه. نه و ئیستا منی نه ده ناسی. هه ر وه یده زانی من باغه وانم. که ته ماشای دایکی و ئامینی کرد که ده گرین و منیش ده ستیکم ده ملی ئامین و ده ستیکیشم ده ده ستی دایکی دایه و خۆش خۆش ماچیا ن ده که م و دلخۆشیا ن ده ده مه وه و فرمێسکیان بۆ ده سڤمه وه، گوله شامیه که ی دا نا عه رزی و ها ته پێشه وه و به خورشیدی گوته:

— دایه نه وه کتیه؟
نه ویش به ده م گریان و هه نیسکه وه جاوبی دایه وه:

— باوكتە پۆلە گيان!

پىلى خانەم گرت و ھىنامە پىشەوۈ و بەخۆمەوۈ گوشى و ماچم كرد و بۆنيم ھەلمزى. ديار بوو باوۋى نەدەكرد. ديسان دايكى دلىيائى كردهوۈ، جا دەگەلم پاهات. ماوۋى سەعاتىك پىكەوۈ بووين. وردەوردە ترسم لى پەيدا بوو كە نەكا سەرباز بىنە سەرم؟ خۆ ئەوانەم لەلا بىت ھىچم پىناكرى و دەگىرىم. رازىم كردن كە برونەوۈ و بىرىك پارەم پىبوو، دامنى و بەرىمكردنەوۈ. ئەوانم كە بەرىكردەوۈ، ماينەوۈ من و مستەفا. ئەویش دەستىكرد بە پرتە و بۆلە:

— تۆ زۆر دلرەقى و ھىچ نەگىيائى، وائى لەو دلەى ئەتۆ ھەتە و...

سەرچەم سى رۆژان لەو باغە بووم. رۆژىكيان مستەفام نارد بۆ لاي كورى قازى تا بىت بىيىنم. كورى رەش لاي ئىواريكى پەيدا بوو. تا درەنگانتيكى بە سىقۆلى گەرمى قسان بووين و پاشان پۆيى.^۱ بۆ بەيائى ھاوالە كانم زانبيان كە لە باغيم، دياربوو مستەفا پىيگوتبوون. ئەو رۆژە زياتر لە ۲۰ نەفەر ھاتنە لام. ھەمووى وەختى خۆى پىشمەرگەم بوون.

^۱ سەبارەت بەو دىدارە، وتووێژىكم دەگەل بەرپز "عەلى قازى" كورى پىشەوای نەمر پىكەتياوۋە كە دەتوانن لە لاپەرەى ۴۰۸ ئەم وتووێژە بخوێننەوۈ.

قاوه خانەى «قازىاوا»^۱ يە

پاشان دەگەل «هاشمە كوئىرى» وەرپى كەوتىم كە برۆمەوہ بۆ عىراقى. هاشم پىيخۆشبوو تا لاجانن دەگەلم بىت. ئەو شەوہ ھاتمە «قازىاوايە» كە دىيىكە يەك سەعات لە سابلاغى دوورە. لە رىيە رووم دە هاشم كەرد و پىمگوت كە ئەوشۆ ھەوسەلەى رۆيشتنم نىيە. دەمەھوئى ئەوشۆ لادەمە قازىاوايە. كە رۆژ بۆوہ تا لاى شەوئى دەچمە ناو مېشەى و تۆش برۆ لە چايخانەى قازىاوايە نان ومانم بۆ بىنە ناو مېشەى. گوتى:

- خۆ چايچىيە كە كورى «مىنە كرمانجى» يە!
- جا خۆ پىشمەرگەى خۆم بووہ و باشى دەناسم، با برۆينە وئ.
- من لە نىو مېشەى راوہستام تا هاشم بزائى كنى لە چايخانەيە. پاش تاويكى ھاتەوہ گوتى:
- دوو قاچاغچى لىيە، يەكيان «رەحيم» ە و ئەويتريان «سولتان پىشتەگورگ» ە. ئىستا نان دەخۆن، كە خەلاس بوون دەرۆنەوہ ناو شار.
- ئىمەش تا ئەوان لە نانى بوونەوہ لە مېشە خۆمان خاflاند و پاشان چووينە ژوورى چايخانەكە.
- كە «مەمەدى مىنە كرمانجى» چاوى بە من كەوت، لە خۆشيان خۆى دەباوہشى ھاويشتم و دەستى كەرد بە نووكەنووكنى! پاشان دانىشتين و ملمان دەبەر قسان نا. لە پال قساندا لىم پرسى:
- دەمەھوئى ئەوشۆ لىرە مېنمەوہ، دەلىتى چى و نالىتى چى؟
- زۆر باشە. دوو مانگىش دەبى نە ئەمىنيە و نە سەرباز بەو رىگايەدا نەھاتوون. ھەز دەكەى چەند رۆژان لىرە مېنەوہ. بە رۆژ بچۆ بۆ ناو مېشە يان بۆ شاخ و بە شەويش وەرەوہ تىرە بنوو.
- زۆر باشە.
- كە لە قسان بووينەوہ ئەو زوو چۆوہ بۆ مالى لەناو دى و ھىلكە و پۆنى بۆ ھىتاين و خواردمان. پاشى نانخواردن پوولم دا بە هاشمى تا بچىتە شارى و پەستەكىكم بۆ بكريت، ھاوكات خەويكى قورس داىگرتم. بە مەمەدىم گوت: لەكوئى بنووم؟ بردمى لەدەرەوہى چايخانە جىگاي بۆ راختم. مەمەدىم وشيار كەردەوہ كە نەكا شتىك روو بدات، زوو راستم كاتەوہ. گوتى ئەرخەيان بە و بەراحتى بنوو. تفەنگ و دەمانچەكەم دەبن سەرم نا بەلام فېشەكدانەكەم پىوہبوو، لىم نەكەردەوہ. كراسىكى رەشى عەجەمىم لەسەرەوہ دەبەر كەردبوو فېشەكدانەكانى داپۆشبوو، ديارنەدەكرا كە لەبن كراسەكە چىم پىوہيە. بەو حالەوہ بۆى چووم لە خەويكى قوولەوہ. لەپەر دىتم بىككىك رايئلەكاندم. بە ترسەوہ گوتى:

^۱ «قازىناوا - قازىاوا» گوندىك بوو لە ۸ كىلۆمىترى رۆژناواى مەھاباد كە ئىستا وەبن بەنداوى ئەو شارە كەوتووە. پاشان ئەو گوندىيان راگواست بۆ قەراغ ئاوەكەى ئەو بەنداوە كە ئىستا لە ۱۰ كىلۆمىترى رۆژناواى مەھابادە. ئەو گوندىە ملكى بنەمالەى قازى بوو.

— راست بهوه. زووبه خۆت پزگار که. سهرباز و «گوربان» وهسهرت گهړان. منیش زوو پاپهړیم. ته ماشام کرد تاو هه لاتوو و براکه‌ی محهممه‌د چایچییه و خۆی گه‌یاندوته من تا قوتارم کات. به‌په‌له دهستم برد بو تفه‌نگه‌کانم که‌چی، له‌وئی نه‌مابوون. له‌تاوان هه‌واکه‌وتم و ته‌ماشام کرد ۳ نه‌فهر گروبان هاتنه به‌رده‌رکی چایخانه‌ی. منیش نه‌وه له‌بهر دمیانم. نه‌وه‌نده به‌خته‌وهر بووم که خه‌به‌ری منیان نه‌دابوو، ته‌نیا خه‌به‌ری قاچاغچییان دابوو. هاتبوون قاچاغچییان بگرن. نه‌وه که‌سه‌ی که خه‌به‌ره‌که‌شی دابوو ده‌گه‌ل گروبان‌ه‌کان بوو. که چاوم به‌وی که‌وت، له‌نه‌ژنۆ به‌ژیرم مرد. هیزم لیبرا. نه‌وه که‌سه‌ نیوی «محهممه‌د» بوو، زور چاک منی ده‌ناسی. وه‌ختی خۆی به‌یه‌که‌وه له‌ریگای پرواندز فعه‌له‌ بووین. من به‌ملکه‌چی ته‌ماشاییم کرد تا نه‌مناسیتیت و به‌گرتم نه‌دات. نه‌ویش به‌چاو تییگه‌یاندیم که مه‌ترسی. گروبان‌ه‌کان پروویان ده‌من کرد و لییان پرسیم که:

— سو‌فی قاترت نه‌دیوه به‌و پینگایه‌دا؟
گوتم نا!

محهممه‌دی جاسووس نه‌یه‌یشت گروبان پرسپاری دیکه‌م لیتیکات و هاته‌ ناوقسان و پیتیگوتم:

— سو‌فی هه‌سه‌ن ماندوو نه‌بی! نه‌وه ده‌پو‌ی بو‌ شاری؟

— به‌لێ نه‌پو‌یه‌لا ده‌چم بو‌ شاری.

— ئیستا سو‌فی بو‌چی باره‌گه‌مه‌که‌م بو‌ نانیری به‌س نییه‌؟
گروبان‌ه‌کان پرسیان: نه‌وه کییه‌؟

— نه‌وه خه‌لکی «سه‌رووکانی» یه، ۳ مانگه‌ باریکم گه‌نم پین قه‌رزداره‌ و بو‌م نانیریته‌وه.
گروبان‌ه‌که‌ پرووی تیکردم و که‌میک به‌ گرزی گوتی: سو‌فی بو‌چی قه‌رزه‌که‌ی ناده‌یه‌وه؟
گوتم قوربان با پرۆمه‌وه به‌سه‌رچاو بو‌ی ده‌تیرم.

گروبان‌ه‌کان ته‌ماشای چایخانه‌یان کرد و به‌چایچییه‌که‌یان گوت که قاترمان رای کردووه، نه‌دی نه‌یانگوت که له‌قاچاغچییان ده‌گه‌رئین. پاشان محهممه‌دی جاسووس به‌گروبان‌ه‌کانی گوت ئیوه‌ برۆن بو‌ ئیو‌ دئی و منیش ته‌ماشایه‌کی نه‌وه‌ ده‌ور و به‌ره‌ی ده‌که‌م و دیمه‌وه لاتان. به‌و شیوه‌یه‌ نه‌وانی به‌پری کرد و خۆی له‌چایخانه‌که‌ مایه‌وه. که گروبان‌ه‌کان ون بوون، پرووم ده‌چایچی کرد و نقورچیکم لیدا و گوتم:

— سه‌گباب کوا تفه‌نگه‌کانم؟

— نه‌وه‌تانێ!

له‌بهر ده‌رگای چایخانه‌که‌ هه‌ندیک گول چه‌قینداربوون، نه‌وه چایچییه‌ که ده‌زانی گروبان دین بو‌چایخانه‌که‌، یه‌که‌م شت چاوی به‌و تفه‌نگانه‌ ده‌که‌وئی و یه‌که‌راست له‌بن سه‌رم ده‌ریان دیتیت له‌و چاره‌گوله‌یان داوئیت. هه‌ر چاک بوو گروبان‌ه‌کان نه‌یان‌روانیبوو نه‌وه گولانه‌، ده‌نا قونداغه‌که‌ی جوان به‌ده‌ره‌وه‌ بوو. نه‌وه‌ پرۆه نه‌وه «محهممه‌د یوسف» ه، زور پیاوانه‌ پو‌حی منی که‌ریه‌وه. قه‌ت له‌بیری ناکه‌م. گوتی:

— خۆت كۆكەۋە، من خەبەرى قاچاغچىيانم داۋە، ئىستا لە شارى را ئەمىيە دېن، ساز بە با پرۆينە ناو مېشەى.

تا گروبانەكان چوونە ناو دى بگەرېن، ئىمەش بەرەو مېشە ۋەرىكەۋىتىن. لە رېگايە تىرمان قسە كرد. گوتى:

— لە سابلاغى من بە شوۋىر دەزانن. يىتمەلەين جاسووسى، ئەگەر جاسووس بام ئىستا تۆم بەگرتن دەدا و كۆلىكم پارە ۋەردەگرت. من بۆ نان خۆم دەتتو ئەو گىزاۋە ھاۋىشتوۋە. ئىستاش زوو كاخەزىكم بۆ بنووسە ۋەمدەيە.

گوتم بەچاۋان. ھەر زوو قەلەم ۋە كاخەزم لە گىرفانم دەرھىتا ۋە نووسىم:
ئەو كۆرە پۇخى منى كېڭەۋە.

دامە دەستى، گرتم ۋە ھەردوو لاچاۋىم ماچ كرد ۋە گوتم تا ماۋم چوۋكەى تۆم. ئىنجا دەبوايە بېروائەۋە بۆ ئىتو دى. رېنۋىنى كردم كە لە مېشەى خۆم تاقەت كەم ۋە كاتىك ئەۋان گەرانەۋە مېش بېرۇم ۋە لەۋ ئارامانە نەمىنمەۋە. بېتو پىت بزانن، خراپ دەبى. لەۋ قسانەدا بوۋىن، غەلبەغەللى گروبانەكان ھات كە لە چۆمى دەپەرانەۋە. بۆ ئەۋەى لاق ۋە قوليان تەر نەبى، سۈارى كۆلى سۆفییەكى پىر دەبوۋن ۋە ئەۋ داماوەش دەپەراندنەۋە. محەممەد گوتى:

— من دەپۆم ۋە نايەلم ۋاۋە بىن، تۆش خۆت ۋەدەر مەخە، ئىستا دەيانەمەۋە بۆ شارى. محەممەد منى بەجېھىشت ۋە چۆۋە بۆ لاي گروبانەكان لە چايخانە. من گيانى خۆم بەۋە محەممەدە قەرزدارم. زۆر ئاۋاتم بوۋ كە پۆژىك بېتەۋە چاكەى بدەمەۋە، بەلام پۆژگار ۋاى فېرېداۋم كە ۋا ۋىدەجىت بە ئاۋات نەگەم. ۋەختىك دايكى ئەۋ محەممەدە ھاتە زىنۋى. كورېكى ترى لە بەغدايە بوۋ ۋە دەيوست بچىت بۆ لاي ئەۋ كورەى. من مالم لە خەلانئ بوۋ. مندالەكانم ھىتابوۋ خەلانئ ۋە زۆر نەدار ۋە پروت بوۋم.^۱ دايكى لە خەلانئ ھاتە مالم. لال بىم، ئىستاش لەسەر دلمە كە ھىچم نەبوۋ بىدەمى.

ئەۋان كە چوونە چايخانەكە، مېش بەتتو مېشەيدا چوۋمە ئەۋبەرى قازىياۋايە. كە تەماشاي رېگايەم كرد، پىنچ نەفەر ئەمىيە لەژىللا دېن بۆ چايخانەكە. لەۋى بېرىك راۋەستان ۋە تەماشايەكى دەۋرۋەرى چايخانەكەيان كرد ۋە پاشان چوونەۋە بۆ شارى. مېش تۆزىك لەنئو مېشەكە خۆم خاڧلاند ۋە تەفەنگەكەم لەنئو مېشەى تاقەت كرد ۋە چوۋمەۋە چايخانە زگ چايچىيەكە. گوتم:

— ئاخىر كابر! تۆ بۆچى تەفەنگەكەم لەن سەرم دەرھىتا؟ بەشكوۋ گرتبايانم؟! ئەۋدەم چىم كىرديايە؟ گوتى كاكە، من ھەموو پۆژى زۆر درەنگ راست دەبوۋمەۋە. بەختى تۆ ئەۋرۆ زووتر راست بوۋمەۋە تا چاۋ ۋە نانت بۆ حازر بىكم. لە رېگا تەماشام كرد ئەۋ گروبانانەى بەرەۋ چايخانەكە دېن، گوتم با تا ئەۋانە نەگەيونە سەرى بچم لانىكەم تەفەنگەكە لەژىر سەرى دەرھىتم. تەفەنگەكەم دەبردە ئىتو مېشەى

^۱ بەداخەۋە لەناۋ دەفەتەرەكانى كاپىتاندا ئەۋ بەشە كە مالم ۋە مندالەكانى دەبات بۆ "خەلان" ئى تىدا نىيە.

به لآم گرووبانه كان زوو گهينه دهركى چايخانهى و چارم نهما و ده نيو گوله كانم نا. ههر چاك بوو نه يانروانييه ناو گوله كان دهن، منيش و دتیه كهش و توش تيدا ده چووین. برتیک به سه رى روييستم، باش بوو له و به لايهش به سلامت ده رچووین. نه و جار ناهيكمان هاته وه و نان و چايكمان خوارد و جا چوومه وه نيو ميتشه ي و تفه نگم هه لگرت و ههر به نيو ميتشه يدا چوومه بهر «ديبؤكر»^۱ و له و تشرا به شاخيدا داگه پامه «سه رى مه يدانئ». له وئى چايخانه يه كى ليئوو و چايچيه كه كوئنه دؤستم بوو نيو «ته ها» بوو. نه و پوژه تا شه وئى لاي ته ها پامبارد، شه و قاچاغچى هاتن و ده چوونه وه بؤ زينوئى. «مسته فای زينه تى» شيان ده گه ل بوو. په گه ليان كه و تم و بؤ لاي شه وئى گه ييشينه وه بؤ زينوئى. له وئى يه ك-دوو مانگ پامبارد به لآم خه مى مندالآن حه جمينى پينه هيتشبووم. ديسان هه وای چوونه وه بؤ لاي مندالآن كه و ته وه سه رى. ده گه ل عه بدوللا كوپره كه ي شيخى قسه م كرد و تيمگه ياند كه به ته ماي چيم! پيمگوت كه بؤ تفه نگ به كه س ناليم و تكام ليكرد كه ده مانچه كه ي خويم بداتى و منيش ده مانچه به كم هه يه، دوو ده مانچان ده باخه لم ده نيم و به پوژيش برؤم قه يدى ناكات. مالى ناوه دان بيت به ليئى دامى و گوتى: كه ي ساز بووى وه ره لام ده مانچه كه ت ده مى. كوپره كانى شيخى زورىان جامين ده ويستم، شيخ بوخوشى زورى حورمه ت ده گرتم. شه ويك چوومه لاي شيخى و له برياره كه ي خوم ناگدارم كرده وه و گوتم:

— ئاره زووى مندا له كانم ده كه م، ئيزنم بده سه ريكيان بده م.

— گوتى برؤ به لآم وشيارى خوت به.

هينده ي بلئى يه ك و دوو خوم تيكن، ده مانچه ي كوپرى شيخيم وه رگرت و ده گه ل چه ند نانتيك ده ناو توربينتيك نا و له كوئى خوم قايم كرد. ده مانچه كه ي خوشم ده بهر پشتينديم نا و وه شاخى كه و تم. به پوژيش ههر ده روييستم تا گه يمه لاجانئ و له و تشرا هاته وه ده ور به رى سابلآغئ. له وئيش چوومه باغى^۲ و ناردم خورشيد هات به لآم مندا له كانى نه هيتابوو. ليئمپرسى:

— بؤ مندا له كانت نه هيتاوه؟

گوتى ئامين له قوتابخانه يه و خانه ش نه موئرا ده گه ل خوم بيه تيم. ئاخ، جارى پيش كه هاتبوويه وه به هه موو كه سى گوتبوو كه ده گه ل دايكم چووينه لاي بابم، بؤيه نه موئرا نه و جاره بيه تيم. تاويك لام بوو و به قسان گهرم داهاتين و به دهم گريانه وه ده يگوت:

— بؤ هاتوويه وه؟ ئاخ ده گيرئى! نه وده م قورئى كوتى به سه رماندا كه ين؟

^۱ "ديبؤكر" له ۷ كيلؤميتري رؤژئاواى گوندى "قازياوا" و له ۱۷ كيلؤميتري رؤژئاواى "مه هاباد" هه لكه وتوووه و به ناوچه ي مه نگورايه تى هه ژمار ده كريت.

^۲ به روونى ديار نيه كه مه به ستى كامه باغه؟ په نگه ديسان چووبيته باغى پيشه وا قازى محه ممه د (باغى ساوا) يا به نه گهرى زور مه به ستى باغه كه ي خويه تى كه ئيستاكه شوينه وارى نه ماوه و خانوبه ره ي لى سازكراوه و به كه ره كى "باغى سمایل ئاغا" به ناوبانگه.

منیش که می‌کم وره دایه‌وه و هه‌وَلَم دا ترسه‌که‌ی له دَل بره‌وینمه‌وه و هی‌وه‌ری بکه‌مه‌وه. پاشان گوتی: نه‌گهر ده‌ته‌ه‌و‌ی ده‌چم ئیستا مندا‌له‌کانت بۆ دینم؟

— نا تازه قه‌یدی نا‌کا به‌لام بۆ به‌یانی وه‌ره‌وه و مندا‌له‌کانیش ده‌گه‌ل خۆت بیتنه. به‌نا‌قایی باشه‌یه‌کی له‌زاری هاته‌ ده‌ر و به‌جیه‌یه‌شتم.

شه‌و له‌ با‌گی نه‌مامه‌وه و چووم بۆ «ئیندرقاش»‌ی ماله‌ برای «عه‌زیز به‌گی». یه‌کجار زۆری حوورمه‌ت گرتم. ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی به‌ته‌نیم و یه‌ک شاییم پینه‌بوو. گوتم ده‌رۆمه‌ لای ئا‌غایان بۆ سو‌ال کردن. شه‌و خانه‌خو‌تیه‌که‌م نارد له‌ لای کو‌ری «که‌ریم ئا‌غای» تا به‌شکوو بۆی ممکین بیت و پاره‌یه‌کم بۆ بنی‌ری‌ت؟ «عومه‌ر ئا‌غا» ۵۰ مهنی به‌ نو‌که‌ره‌که‌یدا بۆ ناردم که‌ نی‌وی «مارف» بوو. مارف گوتی: عومه‌ر ئا‌غا ده‌لتی پروا له‌ دێیه‌که‌ تا «که‌ریم ئا‌غا» نه‌یزانیوه، ئه‌گهر بزانی خه‌راپ ده‌بی بۆ ئه‌و. مارف که‌ زۆرم بۆ به‌په‌رۆش بوو، گوتی «باشتر وایه‌ پرۆی تا ئه‌و نه‌یزانیوه.

چوومه‌وه مالی خانه‌خو‌تیه‌که‌م و هه‌ر قوونم دادا، دوو نه‌فه‌ر پیاوی که‌ریم ئا‌غای وه‌ژوور که‌وتن و گوتیان: ئا‌غا ده‌لتی زوو پروا له‌ دێی. خانه‌خو‌ی گوتی: با نا‌نومانیکی بخوات پاشان پروات. نو‌که‌ره‌که‌ به‌ تو‌وره‌یه‌یه‌وه وه‌ده‌نگه‌ات و گوتی ئاخ‌ر تو‌و نازانی نا، با پروات باشتره. ده‌گه‌ل‌کوو وای گوت، ترسم ئینیش و گوتم با په‌ندی‌کیان به‌سه‌ر نه‌هینن، راست بوومه‌وه و خودا‌حافیزیم کرد و چه‌ند نا‌تیک و بره‌ په‌نیریکم وه‌رگرت و وه‌ده‌ر که‌وتم. پیاوه‌کان تا سه‌ر چۆمی دوا‌به‌دوام هاتن، که‌ ئه‌رخه‌یان بوون له‌ چۆمی لامداوه ئینجا گه‌رانه‌وه. منیش له‌وبه‌ری چۆمی له‌ په‌سیو‌یکی تو‌زیک نووستم. که‌ خه‌به‌رم بۆوه و دیتم شه‌و دره‌نگه، ئه‌وجار ورده‌ورده‌ هاته‌وه با‌گی. هیشتا شه‌وی ماوه، چوومه‌ نی‌و دێ‌راو‌یکی دیسان نووستم، وه‌ختیک خه‌به‌رم بۆوه دیتم رۆژ بلینده. هه‌ستام نان و په‌نرم ده‌ره‌ینا و ملم له‌ خو‌اردنی نا. له‌ دوور پا‌ته‌ماشام کرد خو‌رشید مندا‌له‌کانی ده‌گه‌له‌ و زه‌لامیکیشی له‌پیش ده‌پروات، که‌ تو‌زیک هاته‌نه‌ پێشه‌وه دیتم «سه‌ید مه‌حموودی جندۆکه‌»‌یه. هه‌ر نی‌وه‌که‌ی وایه. بریک ده‌گه‌ل جندۆکه‌ی یه‌ک‌ترمان به‌خۆمانه‌وه گو‌شی و چاو و دَل‌مان پیک پروون بوونه‌وه، به‌لام ده‌گه‌ل خو‌رشیدی ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌یکی نه‌بیته‌وه. هه‌ر پتمده‌کرا دَل‌خو‌شیان بده‌مه‌وه. به‌ حال‌یکی هی‌وه‌رم کردنه‌وه. ئینجا دانیش‌تین ده‌گه‌ل مندا‌له‌کان خه‌ریکی قسه‌کردن بووین و پامده‌مۆسین و بۆنم ده‌کردن. خانه‌ی کو‌رم ئه‌وجار ده‌مناسیته‌وه و خۆم ده‌باوه‌شی ده‌هاوین و پێیده‌گوتم:

— باب‌ه ئه‌دی بۆ نایه‌وه مالتی؟ عه‌جه‌مان ده‌تگرن؟

زۆریان ده‌گه‌ل دانیشتم و لێیان تیر نه‌ده‌بووم. ئه‌و ۵۰ مهنه‌ی پیمبوو دام به‌ خو‌رشیدی و به‌ریم‌کردنه‌وه به‌لام نه‌مگوت له‌و ده‌وره ده‌سوورپتمه‌وه، گوتم ده‌رۆمه‌وه بۆ عێراقی. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌ی، گریان‌یک که‌ به‌ردی ده‌توانده‌وه. به‌و حاله‌ به‌جیان هیشتم. منیان به‌یه‌کجاری پرووخاند. حال‌م زۆر خه‌راپ بوو، وه‌ک مار جینگلم ده‌دا. فرمی‌سکی مندا‌له‌کانم و

هه نسیکه کانیا، به هیچ له بهر چاوه کانم لانه ده چوون. ئه و پوژه فکری پیس پیسم به سهریدا ده هات. هیچکات خوّم وا زه لیل و بیده ره تان نه دیوو. هه رچوئیک بیت دلخووشی خوّم ده دایه وه و ئه و نه هاهمه تیانه شم به به شیک له کوردایه تی ده زانی و ناله و فرمیسکی مندا له کانیشم به داره داره یه ک بۆیان داده نا تا بزانی پئی کوردایه تی تووش و سه خته و ده بی خوئی بو حازر بکه ن. به و قسانه که میک هاهمه وه سه رحال و به دلته نگه ملی پیکام گرت و به تیو باغی دا چوومه سه ر چومی و هه ر به جله وه خوّم به چومی دادا و تاوئیکی زور له ئاوه که دا مامه وه. ئینجا هه ر به ته ری چوومه نیو میشه ی «حه سه ن خانی» و له سه ر روو بۆی که وتم. وه ختیک راست بوومه وه لای تاو په رانه و شانسم هینا گه رما بوو، ده نا نه خووش ده که وتم.

توژیک خوّم خافلاند و که شه و نیشت، ملی پیکام گرت و چووم بو «له ج»^۱ و لام دا بو ماله «حه مه دی». ئه وانه چهند بران و حه مه د برای چوو که یانه و به داخه وه نیوی براکانی دیکه م له بیر چۆته وه. له ده رکیم دا و ده رکه یان لیکردمه وه له پێشدا نه یانناسیم و هیچ موبالاتیان پئی نه دام تا له پر برا گه و ره که ی ناسیمی، ئه و که ره ته ی لیم هالان. ژنه کانیا له دیوئیکی دی بوون که بیستیان، هه موو به ورد و درشت لیم وه خر بوون و زورم بو به په رووش بوون. دایکه که یان هۆره و پوژ بۆم ده گریا. زوو سه ماوه ریان ساز کرد، هیلکه و پوئیان بو دانام، خواردم و چام به سه ردا کرد. له قساندا گه رم ببوین تا پوژ بۆوه. براگه و ره که ی به سه لاهی نه زانی له ناو دئی بمینمه وه، بردیانم بو چاداران تا له وئیی بنووم. چادره کان له و به ری چومی بوون، له وئیی چیغیان گرتبۆوه، چووین بو ئه وئیی و جیگایان بو چاک کردم. ئه و جیگایه ی من لێیده نووستم، که س شکی نه ده کرد. ئه وه نده کفت بووم که نه مزانی چۆنم خه و لیکه وت. با زوری له سه ر نه پوژم، ئه و برایانه ۳ پوژان به تیر و ته سه لی، به پیز و حووپمه ت، رایانگرتم. شه و حه مه د که براچووکه بوو و نوکه ری «حه مه لان» ییش بوو، هاته لام و ته گبیرم پیکرد که ده لئیی چی بنیرمه لای حه مه لانی بو پاره؟ گوئی:

— زور باشه به لام من ده چم پێیده لیم. ئه گه ر توئی ویست، ده ته بم بو لای، ئه گه ریش لیبیرسی به ته ئیی، بلئی چهند نه فهرم ده که له و ئه وان له شاخین و چاوه پروانی منن. گوتم باشه!

ئه و چوو بو لای حه مه لانی که ئاغای دئی بوو. له جی دوو به شه و دوو ئاغاشی هه یه. یه کیان حه مه لان بوو یه کیشیان «سمایل ئاغای کوری سلهمان ئاغای ئیندرقاشی». به حه مه لانی ده لئی:

— ئه وه حه مه دی مه ولوودی له قه راغ دئی. من ده چوومه وه مالتی، ته ماشام کرد په شایه ک دیاره، که چوومه پێشی گوتم چ که سی؟ لیم هاته پێش و گوئی من ناناسی؟ ته ماشا ده که م ده مانچه ی پرووتی به ده سه ته وه یه. روانیم ناسیم حه مه ده. گوئی پرو به ئاغا بلئی پارهم بو بنیری!

^۱ گوندیکی میژوویه که له ۲۵ کیلۆمتری باکووری مه هاباد و له سه ر پئی میانداو - داره له ک - ورمیی هه لکه تووه.

وای به ئاغا گوتبوو که نهیتوانیبوو بهتهنیا قه‌رار بدات. ناردبووی به دوای سمایل ئاغای تا بهیه‌که‌وه ته‌گبیرتک بکه‌ن. له دیوه‌خانێ بهیه‌که‌وه گردببوونه‌وه و به حه‌مه‌دی پیاویان گوتبوو برۆ حه‌مه‌دی مه‌ولوودی بانگ که با بێته ئیره. حه‌مه‌د به هه‌له‌داوان هات و منی برد بۆ لایان. که چووین هه‌رتک ئاغا له‌بهر ده‌رکێ پراوه‌ستابوون. سلّوم کرد و چاک و چۆنیان ده‌گه‌ل کردم و بریکمان قسه کرد و ده‌ریانته‌نا هه‌ریه‌که و ۱۰۰ ته‌نیان دامی و سوتندیان خوارد به قه‌بری باوکیان که له‌وه زیاتریان ده‌ مائدا نییه. به حه‌مه‌دیشیان گوت بچۆ له‌مالێ کۆلێکی نان و پیخۆر بۆ داگره بۆ هاواله‌کانی. گوتم نا‌مان زۆر پییه و نه‌مویست. نه‌وه‌نده‌شیان په‌جا لیکردم که له‌ ملکێ نه‌واندا هیچ کارێکی نه‌که‌م که ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی کیشه‌یان بۆ ساز بێت. حه‌مه‌دیشیان پاسپارد تا به‌پریم کات. ده‌گه‌ل حه‌مه‌دی هاتینه‌وه بۆ چاداران و له‌وێ خۆم تیکه‌ورپێچا که پرۆم به‌لام حه‌مه‌د گوتی:

— به‌قسه‌م ده‌که‌ی بچۆ بۆ «داره‌له‌کی»^۱، له‌وێش پوو‌لێکی له‌ ئاغانی نه‌وێ وه‌رگره و پاشان بۆ کوێ ده‌چی بچۆ!

له‌وێ که‌س نانا‌سم. بچمه‌ ماله‌ کێ که بێتیره لای ئاگان و جێی مه‌نه‌انه بێت؟
 «مرادی ئاشه‌ خالی» پیاوی «حه‌سه‌ن ئاغا»یه. وه‌پێشم که‌وه ده‌گه‌لت دیم، ماله‌که‌ت نیشان ده‌ده‌م و بۆخۆم ده‌گه‌رپێمه‌وه. پێم خۆش نییه‌ من بێنی‌ت و تۆش با‌سی من لای نه‌و مه‌که.
 گوتم زۆر باشه‌!

چادره‌کان له‌ داره‌له‌کی نزی‌ک بوون. حه‌مه‌د ده‌گه‌لم هات و ماله‌ مرادی نیشان دام و گه‌رایه‌وه. شه‌و پاکش‌ابوو و ولّات تاریک و تنۆک بوو. چووم له‌ ده‌رکیم دا و ده‌رگا کرایه‌وه. ته‌گه‌ر ده‌بینم خۆ نه‌و موراده‌ ده‌ناسم، هاوال قاجاغچیمه‌ و زۆر دۆستین! نه‌و له‌و تاریکاییه‌دا منی باش نه‌ده‌دی. گوتی تۆ کێی؟ گوتم حه‌مه‌دی مه‌ولوودیم. هێشتا قاجم له‌ دیوی ده‌ری بوو که ئانبازم بوو و ده‌ستی هاویشه‌ ملّم و به‌ربووه‌ ماچکردنم و هه‌له‌یه‌تنام و ده‌ دیوی ژوورێی هاویشتم. نه‌و له‌ من خۆش‌حالت‌ر بوو. باوه‌ری نه‌ده‌کرد نه‌من بم که له‌ ده‌رگای ماله‌که‌ی ده‌ده‌م. مراد ۳ ژنی هه‌بوو. گوراندی به‌ سه‌ریاندا، راست بنه‌وه. ماله‌ هه‌مووی خوودار^۲ کردن! نه‌و به‌سته‌زمانانه‌ عه‌به‌سابوون!^۳ وای کرد به‌ گوپه‌ و هه‌را، که به‌کپێ راستبوونه‌وه، ده‌ستووری دا: زووبن نانومان حازر که‌ن. نه‌مگوت که له‌لای حه‌مه‌دی نانم خواردوووه‌ و هه‌ر گوتم که نان و پیخۆرم پێبووه‌ و خواردوووه‌ و برسیم نییه‌. موراد بریک شیتۆکه‌یه، له‌ حه‌یفی نه‌وه‌ی گوتومه‌ نانم خواردوووه‌، ده‌ه‌ری بوو و ژنه‌کانی داگرت به‌ جێوان. ده‌ستوپێی پێ ون کردن، هه‌ر تیکیان داویشتم، نه‌یاندانه‌زانی چ بکه‌ن، من نه‌مویرا چ بلّیم، بێده‌نگ بووم و خۆم گیل کرد. به‌و شه‌وه‌ دره‌نگه‌ی پلاوی پێ سازکردن و مریشکی کوشته‌وه

^۱ گوندیکه له ۲۳ کیلۆمێتری باکووری مه‌هاباد و له‌سه‌ر رێی میانداو - داره‌له‌ک - ورمیی هه‌لکه‌تووه.

^۲ له "خێدار" یان "فێدار" هه‌واتووه. به‌ عه‌ره‌بی نه‌خۆشی "صرع" ه. له‌ موکریان به‌ "خوودار" ش ده‌یلتین.

^۳ "حه‌په‌سان"، "واقمان"، "وېمان"

و ناڤمان خوارد و تا نيزيك به يانی دانيشتين و ملمان له قسه كردن نا. ښه شوه خهوی له چاوی ښه ژن و منډالنه حه رام كړد. ښه وانيش ده گه لمان تا به يانی قوت بېوونه وه و خه و نووچكه ده پېرډنه وه و نه يانده وړيا بنوون. پاشان منډالنه ورده كانی ترساند كه نه كهن لای كه س باس بكه نه كه كه سمان له مالنیه! جا كه هيلاك بووین جیگایان بو له ژووړیكي بو چاك كړدم و لتي نووستم.

(ښه به شه له ناوه پراستی ده فته ری چواره مدا هاتووه كه له بهر په چاوكړدنی كاتی پرووداوه كان و هه روه ها پيوه نديان ده گه ل دريژه ی باسه كان گواستوومه ته وه بو ټيره له كوټايی بيره وه رييه كانی كاپيتان - وریا).

سووتانم له نيوان شهري مه لا مسته فا بارزانی و په حيمي قازيدا

جا ليره دا ښه وهم وه بير هاته وه كه وه ختيك ښه من چووم بو خاكی شوپړه وی، «قادری مه حمودزاده»^۱ چوبو لای مه لا مسته فا باسی منی كړد بو مه لاش له جوابدا گوتبووی:

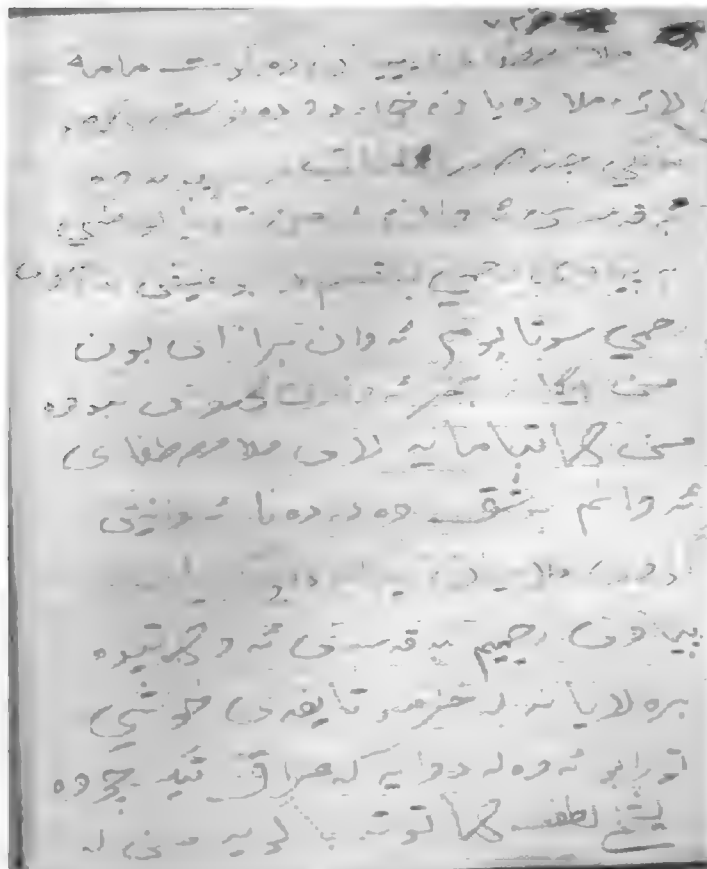
— ښه ری ښه چييه هينده باسی هه مه دی ده كه ی؟ ښه خو پړپړيه چييه؟ باسی ښه مه كه لای من، به سه.

جاریكي له شه په كانی ته رگه وه پړ و مه رگه وه پړ چووم بو شنویه، له وی شیخ ښه حمه د زوری هه ول دا له لای پيتمه وه و نه چمه وه بو ته رگه وه پړ و مه رگه وه پړی. ښه ده یزانی شه پكر و له زه برم و ښه هاوالانه شم له خوم باشتړن، به لام ويژدانم قه بولی نه كړد. ده مزانی مه لا مسته فا و هاواله كانی له مه ترسی دان، بویه هاته وه محالی مه رگه وه پړ. كه هاته وه، مه لا مسته فا توژيک له من توري بوو، واده كا:

— تو بو له لای من پويشتووی و منت به جيهيشتووه و چويته وه بو شنویه؟

^۱ خوالیخو شېبو "قادر مه حمودزاده" يان "دوكتور ناسو" يه كه له دامه زرينه رانی پټكخراوی لاوان بوو كه ده گه ل "غه نی بلووریان" له سه رده می كو ماردا پټكيان هينا و پاشان تيكه ل به حيزی ديموكرات بوونه وه. ناوبراو يه كه له خوښكارانه بوو كه له به هاری ۱۳۴۶ هه تاوی له لایه ن ده ولته تی كوردستانه وه په وانه ی باكو كرا تا له وی بخوښن به لام، پاش تيکچوونی كو مار هاته وه سا بلاغ. ښه وچار پاشی چهن د ساليكي تر په زيوان ده بېته وه ديسان ده چيته وه باكو و له وی پاشی چه رمه سه رييه کی زور ده توانی پروانامه ی پزشي وه ريگريټ. دوكتور ناسو له "باكو" و له "كوبا" ده ژيا و ده گه ل كاپيتان هه مه د دیداری ده كړد و زوری لن نيزيك بوو. به پړیزي بيره وه رييه كانی خوی نوو سيوه ته وه به ناوی (خاطرات پرماجرای قادر محمودزاده "دكتر آسو")

تکایه پرسپاری لیبکهن که بۆ ئەودەم من خوێری نەبووم و باش بووم؟ ئەدی ئەوکاتە کە چواردەوریان گیرابوو و چووم بە خۆی و بە دوازدە ئەفسەرەکانییەوه لە مردن پزگارم کردن، بۆ ئەودەم خوێری نەبووم و باش بووم؟ تێستا ئەوه لە خاکی شۆڕەوی دەگەڵ «پەحیمی قازی»^۱ و

«هه‌ڵه‌ی گه‌لاوێژ»^۲
له‌سه‌ر میراتی کوردوستان
کێشه‌ و هه‌رایان بووه
یه‌ک گوتویه‌تی من له‌سه‌ر
ته‌ختی کوردوستان
داده‌نیشم و تاجی
کوردوستان له‌سه‌ر ده‌نیم
و مه‌لا مسته‌فاش
گوتویه‌تی من
ره‌ئیس جمهوری
کوردوستانم و به‌و
شیوه‌یه‌ له‌ سه‌ر میراتی
کوردوستان که‌وتوو نه‌ته‌
گیانی یه‌کتر.

^۱ له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۷۱ دا زیاتر له‌سه‌ر دوکتور پەحیم قازی بخوێننه‌وه.

^۲ به‌رێژ «هه‌ڵه‌ی گه‌لاوێژ» (ناگری) له‌ ساڵی ۱۹۲۳ له‌ گوندی «ساروو قامیش» له‌ دایک ده‌بێت. خوێندنی سه‌ره‌تایی له‌ ته‌ورێژ ده‌خوێنیت و له‌ سه‌رده‌می کۆماردا به‌ پله‌ی کاپیتانی ده‌گات. له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی کوردستانه‌وه‌ ده‌گەڵ ۶۰ که‌س خوێندکاری تر له‌ ئاوڕیلی ساڵی ۱۹۴۶ دا بۆ خوێندن نێردرا بۆ مه‌درسه‌ی نێزیمی باکو. پاشی تێکچوونی کۆمار ده‌گەڵ چهند خوێندکاریکی تر له‌ نازه‌ربایجان مایه‌وه. له‌وی درێژه‌ی به‌ خوێندن دا و پڕوانامه‌ی دوکتۆرای له‌ به‌شی ئابووری وه‌رده‌گرێ. به‌رێزی هه‌م ده‌ستی نووسینی هه‌بووه‌ و هه‌م له‌ ساڵی ۱۹۴۷ از بێژه‌ری رادیۆ «کۆمه‌ل» له‌ باکو بووه‌ که‌ له‌ موکریان به‌ رادیۆ «دزه» مه‌نشووڕ بوو. ماوه‌یه‌کیش بێژه‌ری رادیۆ «پیک ایران» بوو له‌ بۆلغارستان. پاشی سه‌رکه‌وتنی شۆڕشی گهلانی ئێران وه‌ک ئەندامیکی حیزبی نووده‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ ئێران و دواتر له‌ ساڵی ۱۹۸۳ به‌ ئاوانی ئەندامیتی ئەو حیزبه‌ گیرا و له‌ ساڵی ۱۹۸۸ له‌ تاران له‌سێداره‌ درا.

خوالیخویشوو دوکتور رهحیمی سهیفی قازی

من پینج سالان به تاقیتهنیا له شاریکی
بچوکی نازهربایجان بهناوی «کوبا»^۱ دهژیام و
ناگام له کاری تهوان نهبووه و تهناهنه نه
مهلا مستهفام دیوه و نه نهحوالی پرسیم نه
نامهیهکی بو ناردووم تا تییدا بنووسیت ملت
شکی بو نهو کوّله خرمهتهی به منت کردن و
گردهپانت ورد بن بو نهو چاکانهی دهگهل
منت کردن. سهرهرای تهوش بهمن دهلی
خویری؟ یا نهو کوردانهی دی، له ماوهی نهو
پینج سالهدا بهکیان نهوهنده دهمارهیان نهبوو
بلین با حال و نهحوالیکی نهو کابرایه
بپرسین ناخر پوژیک له پوژان ناسیومانه و
خهلکی شاریکی و هاوزمانین و لهسهر کورد
و لهسهر کوردوستان مال و مندالی
بهجیهتشتوو و ناوارة و دهر بهدەر بووه. له

ماوی نهو پینج سالهدا من دوو کهرته هاتوومهته باکوّه و ههر کهرتهی دوو پوژانی لیووم،
ئینجا لهوێ چاوم بهو کوردانهی دی کهوتوو. نهوهدم نهمزانیوو که مهلا مستهفا ههر لهکوژشه.
چهند نهفهر سابلایگی که خویان کردبوو به برازای مهلا مستهفا و پینان دهگوت «مامه» و لای مهلا
دهیانخوارد و دهنووستن و ههموو مانگی چهندسهت «مهنا»^۲ ی بو پریوونهوه و به قسهی تهوان
له من توریابوو. منی به پیای رهحیم قازی لهقهلهم دابوو. منیش به ناوری رهحیم قازییهوه
سووتابوو. جا نهوانه برازای بوون و من بیگانه! ناخر مهلا مستهفا نهوهندهی هوش نهبووه که
دهبوایه زانیای که گهر من هاتبامه لای، نهوانهم ههر به شەقان له دهوهری مهلا وهدهر دهنه. ههر

^۱ کوبا یان قوبا (Kuba - Quba) شاریکه له ۱۶۸ کیلۆمتری باکووری "باکو یان بادکوبه" پشتهختی ولاتی نازهربایجان ههلکهوتوو.

^۲ دراوی فهرمی ولاتی نازهربایجان، "مهنا" ی ناوه و دراوه وهردهکشی (گیپک - qəpik). وشه ی مهنا به رهچهلهک پرووسیه "мошета" (مۆشیتا). پیش تیکهلاوی ولاتی نازهربایجان دهگهل پهکیهتی سؤفیهت، ناوی دراوهکهی ههر "مهنا" بوو. له سالی ۱۹۲۳ که نهو ولاته به فهرمی تیکهل به سؤفیهت بووه و بانکی ناوهندی سؤفیهت له باکو نوینهرایهتی دهکاتهوه، نابووری نازهربایجان به فهرمی گریدهدریت به نابووری شۆرهوی و دراوهکهیان دهکرت به "روبل" که روبلیک پهکسان بوو دهگهل پهک "مهنا". لهلایه خهلکی نهو ولاته ههم وهک مهنا و مهیش وهک روبل حیسابی بو دهکرا و ناوی دههات.

ئەوانە گوئی مەلایان پڕ کردبوو کە گۆیا مەن پیاوی پەحیمم. بە قسە ی ئەو هەتیو بەرەلایانە لە خزم و تایفە ی خویشی تۆرابوو.

ئەو لە دواوە کە عێراق تیکچوو و «شیخ لەتیف» هاتۆتە باکوێ و منی تەلەب کردوو. منیش لە کوبایە را هاتوو بە باکوێ و ئێتر پاشی شیخ لەتیفی نەیانھێشت بچمەو بە کوبایە و کوتیان لە باکوێ دانیشە و لێرە بژی. ئەودەم کە هاتوو مەتە باکوێ ئەو قسانە دەبیس و بۆم دەگێرێنەو کە مەلا مستەفا و ئەو تاقمە، چۆنیان دێم دە جەرگی یەکر ناو دەنا، ئاگام لە هیچ نەبوو. ئەو چەند وەختی ئەو هەموو حەیسوبەیسە پرووی داو و منیش بێخەبەر لە هەموو شتیک. پاشەملە چۆنیان کوتاوم؟ بە کیان فرۆشتووم و بە چەندیان مەزەندە کردووم؟ هەر بۆخۆیان دەزانن! مەن ئاگاداری هیچ نەبووم. لە راستیشدا لەو زیاتر چ چاوەروانییە کیشم لە ئەوانە نییە. دەگەڵ وێژدانی خۆم پاکم و لە هەموو کەسیش بیاکم. نە بە نانی ئەوان بووم و نە قەرزی ئەوانم لەسەر. مەن لە مندالییەو و بار هاتووم کە لە هەموو عەلەم بێمەت بێم و کەس بە گەرە ی خۆم دانەنێم، جگە لە نیشتمانم. کەسیش بە دوژمنی خۆم نازانم، جاش و پیاوی دەولەت نەبێ. ئێتر ئەو تاقمەش چ دەلێن با بلێن. ئەو جەماعەتە داخ و دەردیان زۆر، بەلام کۆلەسەوادەکم چاک کار ناکات هەمووی بنووسم. جا وەرە قوڕی هەموو دونیایە وەسەری خۆت مەکە کە لەبەر میرات بەشکردنی کوردوستان و خۆکردن بە کوێخای کوردوستان، هۆشی ئەوەیان نییە وەدوای خۆنێدن و سەنعەتیک بکەون! ئاخر لە ولاتی شۆرەوی خۆنێدن زۆر هاسان و بەلاشە، لە قوتابخانە لیاس و خەرجی، هەمووی لەسەر دەولەتە. مەلا و پەحیمیش لەسەر پیاوێتی کردنی لەسەر ئاوی حەمام و خۆ بەسەر یەکتەر پانان و تەخشان و پەخشان کردنی خاکی کوردوستان سەریان لەو لاو و جەیلانە ی بارزانیش شیواندبوو و نەیانھێشت فێری سەنعەت و خۆنێدن بن. هەمووی بە کوێری گەرانەو بە کوردوستان. ئەگەر ئەو گەنجانە هەر کامە و شتیکیان خۆنێدبا، زۆری کۆمەگ بە کوردوستان دەکرد بەلام هەر کامە و شۆفاریکیان چوو بوو دەبن هەنگلیو، هۆشیان لێرا بوو. چ نەما بوو بە یەکتە نەلێن.

پەحیم کوڕیکی ئاسایی بوو، ئێستاش کەس ئەو نانا سێت، تال و سوێری نەدیوو، مندال بوو، ناردبوویان بۆ خۆنێدن. لەبەر خاتری گۆری قازی حورمەتیان بۆ دادەنا، کەچی دەگەڵ مەلای دابەستبوو. ئەودەم دەوری «باقروڤ» ی بوو. باقروڤ پیاوی وەک پەحیمی خۆش دەویست. بە قسە ی کەسانی وەک پەحیمی قازی زۆر کەسی ئازار دا و تووشی بەلایە ی کرد، یەکیان مەن. کە هاتە خاکی شۆرەوی هەر ناوی مەلام دەهێنا و دەمگوت مەلامستەفا مەن دەناسیت. ئەو منیش نازانم کە پەحیم لەلای باقروڤ و دەولەتی ئازەربایجانەو وەک مار بە مەلا مستەفایەو داو و وای بۆ تێچاندوو نەبێتەو. منی داماو و لە هەموو شتیک بێخەبەریش هەر دەمگوت مەلامستەفا دەناسم. هەر لە یەکەم رۆژەو کە واریدی خاکی شۆرەوی بووم لەسەر ئەو قسە یە گرتیانم و

یه کسەر له زیندانیان کردم. زۆریان ئه زیهت و ئازار دام. ده میك ده یانگوت تۆ جاسووسی و ده میكیش ده یانگوت «شیخ»^۱ ئه تۆی ناردوو به بۆ لای «سهید عه زیزی»^۲. خولاسه منیان دانا بوو به خائین و جاسووس. هه رچی باسی خۆمم بۆ ده کردن و ده مگوت برۆن له و کوردانه ی ئیره بپرسن، ئه وان هه موو ئه من ده ناسن، که چی کهس نه بوو باوه رم پێیکات و که سیش نه بوو به فریام بگات. به ئێ، له ولا مه لا به پیاوی په حیم قازیم ده ناسیت و خۆم لێنادات و به خوێپریم ناو دیتیت، له ولاشه وه په حیم که زانیبووی ناوی مه لا مسته فام هیناوه، لێم به رق دا که وتوو و خۆم لێنه ناس ده کات. خواش کاریکی وای کرد که باقرۆف و ده سته و دایره که ی به خائین ده رچوون و هه موو به جه زای خۆیان گه یشتن و ته رت وتونایان کردن. ئینجا من به پرللا کرام و حورمه تیان گرتیم. که هاتمه ده ری به په حیم گوت ئاخه ر پیاوی چاک ئه وه نده ی من له گرتوو خانه بووم بۆ تاقه جارێک له منت نه پرسی؟ جوابه که ی ئه وه بوو: نه مزانیوه. درۆی ده کرد، ئه و ماشه ی باقرۆفی بوو. ته نانه ت پڕۆژیکه هاته ئه و گرتوو خانه یه ی که منی لێ گیرابووم. له دالانه که ی به رانه رم تپه پری و له ئاستی من پرووی ده ولای کرد.^۲

^۱ ده بێ مه به سته کاپیتان خوالیخۆشبوو "حاجی سهید عهبدوڵلا ئهفه ندی" (شه مزیزی - گه یلانی زاده) کورێ "شیخ عهبدولقادر" ی ساداتی نه هری بوو پیت که ده پیت به اوکی "سهید عهبدولعه زیزی" شه مزینی.

^۲ ده بێ مه به سته کاپیتان سهید "عهبدولعه زیزی شه مزینی" بوو پیت که کورێ حاجی سهید "عهبدوڵلا ئهفه ندی" کورێ "شیخ عهبدولقادر" له سادات و خانه دانی نه هری. ئه ویش یه ک له و ئه فسه رانه بوو که ریزه کانی ئه پرته شی عێراقیان به جیه پیت و ده گه ل پێشمه رگه کانی بارزانی تیکه ل به هیزی پێشمه رگه ی کوردستان بوون. ههروه ها یه ک له ئه ندامانی حیزبی "هیاو" بوو. وه ک خوێندکار له به هاری ۱۹۴۶ ی زاینی ده گه ل ۶۰ لای تر ناردایه باکو و هه ر له وێ مایه وه. سهید عهبدولعه زیز گه یلانی زاده پڕۆژی پێنج شه ممۆ ۱۳۷۷/۱۲/۲۷ ی هه تاوی له شاری ورمێ مالتا وایی له ژبان کرد.

^۳ له سه ر ئه و ناکوکییه ی که کاپیتان باسی ده کات له وێلاگی روانگه بابه تیکه ته سه لی له سه ر نووسراوه به ناوی (ناکوکی نێوان ناوه ندی کورده موهاجیره سیاسیه کانی مه سکه و و باکو- جه میل هه سه نلی) که بۆ زانیاری زیاتر ده توانن سه ردانی بکه ن. ههروه ها به ریز "په حمان حه له وی" له کتیی (از مه باباد تا بایکانور) له لاپه په ی ۸۹ نامازه ی به و ناکوکیانه کردوو.

وټنډه ک له دانشتنيک له کاتي سه ففري ماموستا هه ژار موکرياني يو نازره رايچان - پاکو سالي ۱۹۶۲ز دانيشتوان له راسته وه: نه وهی سري
 دياره نه ناسراوه ته وه. په جيم سه يفي قازي، ماموستا هه ژار، ساري ويلى (هونه رمنديکي نازهری)، نه ناسراو، راوه ستاو له راسته وه:
 عه بدولقادر مه حمود وژاده (دوکتور ناسرا)، محه ممدی مه ولودي (کاپيتان محه ممد مه ولوديان)، جه عفه رپور (هونه رمندي نازره رايه جان)،
 نه ناسراو

«کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی»

له‌ناو

دهق و سه‌رچاوه‌کاندا

نووسراوه کانی دوکتور ناسۆ

کتیپی: (خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو)، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو)
(لهو به شه دا دوکتور ناسۆ (قادر مه محمودزاده) باس لهو سهردمه ده کات که له زیندانه کانی
سیبیریا گیراون. ئیستا که ستالین مردوو هیناویانن بۆ زیندانیکی تر ههر له سیبیریا و که میک
دۆخیان باشته) وهرگیرانی له فارسییه وه: وریا ماملی.

دیتنه وهی محهمه دی مه ولودی له زیندانه کانی شۆره وهی - لاپه ره ی ۲۶۰
له پاش دوو رۆژ مانه وه له [ازبورنی پونکت- ئیزبۆرنی پونکت، (ئهو ناوچه یه ی که
زیندانییه کانیان لئ کۆکردبوونه وه)] به یانی زوو عه زیزی هاوړیم (مه بهستی عه زیز فهرهاد) له به
شادی و که یفخووشیه کی زۆره وه له حه وشه گه و ره که ی «لاگیر» هاته ژووره وهی «براک» و گوتی:

— خه به ریکی خوشم پێیه!

— گوتم: چی بووه؟

وه مزانی به په للامان ده کهن.

— گوتی: حه مه دی مه ولودی (محهمه دی مه ولودی) م دیت!

سهرم سوور ما!

— گوتم: ئاخر حه مه دی مه ولودی له کوێ و ئێره له کوێ؟ ئهو له ئێرانه و به دژی پژی می پاشایه تی
شۆرش ده کات.

— گوتی: هه سه به با بچین به چاوی خۆت ببینه! به هێمنی گازیکه نه کا له خوشیان ببوړته وه.
من ده گه ل عه زیزی له ژووری براک وه ده رکه وتین و له دووره وه دیتمان ئه وه حه مه دی
مه ولودی، ئهو سه ره نه نگه ی (مایۆر) زه مانێ قازی محهمه دی و ئهو قاره مانه نه ته وه ییه، سه رقالی
کۆکردنه وهی قونیچه که سیغارانه که له حه وشه ی زیندانه که فری دراون. هه موویانی کۆ ده کرده وه
و بره تووته کانی ده پال په ره رۆژنامه یه ک یا ههر کاغه زیکی تر ده کرد و سیغاریکی لئ ساز ده کرد
مژی لێده دا تا خه م و ناسۆری ناخیی به دوکه لی ئهو سیغاره وه ده رهاوێت. ئهو دیمه نه دزیوه
پاچله کاندیم.

— عه زیز گوتی: ئیستی بگره، من ئیستا به جه فه نگان ده یدوینم و لێده که م به گالته.

عه زیز خۆی له سووچیکی شارد وه و بانگی کاک حه مه دی کرد:

— حه مه! حه مه! ئاغای مه ولودی!

کاک حه مه دی مه ولودی که داها تبه وه بۆ قونیچه که سیغاران قووشقی بوو و به کپن له جیبی خۆی

راست بۆۈە چاۋى لە دەۋرۈبەرى خۆى دەگىرا، گۈنچەكى خورراند و قامكە گچكەكەى جوان لە گۈنچەكى پاكرد و شلەقاندی، وەیزانى گۈتى زرينگاۋەتەۋە يان بە ھەلە گۈتى لى بۈۈە. كە دىتى دەنگەكە نەما ديسان داھاتەۋە و خەرىكى قونىچكە سىغار كۆكردنەۋە بۆۈە. ئەۋجارە عەزىز بە دەنگىكى بەرزتر و شەقتەر ھاۋارى كەرد:

— ھەمەدى مەلودى! كاك ھەمەد!

مەلودىيان ئەۋجارە ۋەك شىتانی لىھات و چاۋى لەملاۋەولا دەگىرا تا عەزىز خۆى لى ئاشكرا كەرد و بۆ لامان ھات. كاك ھەمەدى داماو كە تىمەى دىت، زوو تىمەى ناسىيەۋە و بە ھەلەداۋان

دوكتور ناسۆ (قادر مەحمودزادە) و كاك ھەمەدى مەلودە چرچى

لىمان نىزىك بۆۈە رامالى كەردىن. مالتانە، ۋەك مندالان لە گابۆرتى دەدا و دەنامىزى ۋەردىنانىن.

تىمە ئەۋمان ھىتا لای خۆمان و دەگەلمان بو بە ھاۋسەفەرمان. مەن و عەزىز لە ئۆردوگای بىگارى، بە كاركەردن پارىھەكى باشمان ۋەكۆ كەردبۈۈ. بەۋ ھۆيەۋە لە ناۋ ھاۋرىيان و

زىندانىيەكاندا بە چىنى دەۋلەمەند دەناسراين. قسەمان دەپۆيى بۆيە، بە بۆنەى دىتنەۋەى قارەمانى نەتەۋەيى كورد و دوژمنى شىلگىرىي پڑىمى پاشايەتى، لە لاروك (دوكان)ى ئۆردوگاكە، گۆشت و برىنج و پۆن و باقى كەلۈپەلمان كرى و بە ھاۋكارى دۆستان پلاۋىكى باش و خۆشمان لىنا و لىدا. بۆ فراۋىن دەۋرى ۱۰ كەسمان بانگەشتى سەر سفرەكەمان كەردبۈۈ. لە دەۋرى يەكتر كۆبۈيىنەۋە و دەمانخوارد بە شىۋەى دۆزىنەۋەى كاك ھەمەدى پىندەكەنن كە چلۆن ۋاق مابۈۈ. ئىتر ئەۋ پرووداۋە ببو بە ھەۋىنى فشە و گالتەمان. كاك ھەمەد ماۋەيەكى دوور و درىژ بوو كە ۋەھا سفرەيەكى گەرمى نەدىۋو ھىچ، پىخۆلەكانىشى ۋەھا چىشتىكى چەۋريان نەھارپىۋو.

قورقەمان لە پلاۋ و گۆشتەكە برى و دەنكمان لى نەھىشتەۋە كە لەسەر شەپەرەفى كاك ھەمەد خواردمان. كاك ھەمەد ھەر دەردى دايە. لای خەۋتەنان دىتمان كە كاك ھەمەد ھالى تىكچۈۋە! لە مەبالى نايەتە دەر. بەداخەۋە قوۋنەفېرەى خۆنى (ئىسحالى خۆنى) گرت و ژانە زگىكى تۈۋند و ژگچۈۋن، بەجارىك تىكى دا. ۋەدەۋرەدە پەنگ و پرووى مردوۋانى گرت و دەستمان لى شوۋشتەۋە. بەپەلە چۈۋىن لە ژوۋرى پزىشكى زىندان دەرمانغان بۆ ۋەرگرت و بە قسان دلخۆشيمان دەدايەۋە

به لّام کاک همه ده جه جمنی لّیه لگیرابوو.

کاتیک که خه لکه که بلاوه یان کرد و من و عزیز له بان سه ری بووین، پرووی ده من کرد و وه سیه تی بو ده کردم. گوتی:

— میرزا قادر، نه من دهرم و چاوم به ولّتی خو مان ناکه ویته وه، وه سیستان بیت نه وه ی پیتان ده لّیم بو م به دی بهینن.

— گوتم: کاک همه ده ینشاللا چیتان لّینایه ت و سلامت ده بن. شتی واهمه فرموو. به لّام چیت ده دل دایه بیفه رموو و له سه ر چاومی داده نیم.

— کاک همه ده فرمووی: له سابلّاغی باغیکم هه یه، نیوه ی ئی خو مه و نیوه شی ئی «عه لی تووتنچی» یه، کوری «حاجی که ریم شیری»، تاجر و بازرگانی به ناوبانگی تووتن له سابلّاغ. له ناوه راستی باغه که ماند، داریکی قه یسی تّیدایه و ئی منه. گهر که رایه وه بو ولّات چوو یه وه بو سابلّاغ، نه هیلّی عه لی تووتنچی نه وه داره قه یسییه داگیر بکات. کاریکی واکه که نه وه داره به منداله کانی من بکات به کوره که م «خانه» و که که م «نامین».

من و عزیز له فرقه ی پیکه نینمان دا به لّام کاک همه ده گوتی به جه فه نگی مه گرن و زور به پرژدی باسی نه وه داره ی ده کرد.

نه وه ش وینه یه کی به رچاو له دلّپاکی و ساکاری پیاویک که پرژگاریک فه رمانده ی کو مه لّیک له گیانفیدایانی خو نه ویستی نیشتمان بوو.

لایه ره ی ۲۶۳

تیمه له و زیندانه کارمان نه ده کرد، چاوه پروانی چاره نووسمان بووین. ده یانویست له پاش مردنی ستالین کاری تیمه ش راست بیتن و به لایه کمان داده ن. زوربه ی به ندرکراوه کان خوازیا ر بوون بگه رینه وه بو تیران. بو نه وان گرنگ نه وه بوو که له و جه هه ننه مه ی ده رباز بن نه گینا، چ به خه یالّیان نه ده هات که له تیران کامه پرژیم له سه ر کاره؟ پرژیمی پاشایه تیه؟ فاشیستییه؟ یان نه ته وه ییه. چوون هه مو نه و پرژمانه یان پّی له و جه هه ننه مه ی ستالین و شو ره وی پیاشر بوو و به گیان و دلّ ناماده بوون بگه رینه وه ولّتی خو یان به بی له به رچاو گرنتی ته نگ و چه له مه کانی. له و نیوه نه ده دا چاره نووسی من و عزیز و نه حمده قه ره چه مه نی و سه عید خانیان و محه ممه دی و حه مه دی مه ولودی (محمد مولودیان) جیاواز بوو.

حه مه دی مه ولودی حوکی له سیداره دانی هه بوو و هه ر پیتی له خاکی تیران دانابا، له سیداره یان ده دا...

لایه ره ی ۲۶۸

... پاشی چه ند پرژان من و عزیز فه رهاد و حه مه دی مه ولودی یان بو ژیان و کارکردن په وانیه ی شاری «قوبا» کرد که شاریکی سرووشت جوان بوو. باغه سیوه زور و زه به نده کانی ناوباگی هه بوون. دیاره چوونی تیمه بو نه و شاره له سه ر رینوینی هه ندیک له دوسته کان بوو نه گینا تیمه هیه

شوئیتیکمان پینه ده زانی.

لهوئ زوو له سوڅوژی ژماره ۱۲ له نيزیک شاری «قوبا» همه دی مه ولودی کرا به پاسه وانی باغی سیوان و ههر لهوئ مالیان دایه و نه سیپکی باشیان خسته ژیر پی و تاپریکی پراویشیان له مستی نا...

لاپه رهی ۳۰۴

... همه دی مه ولودی له سوڅوژی ژماره ۱۲ ژنی هینا و بوو به بنه ماله و کچی بوو که ناوی نا «پرووناک»...

لاپه رهی ۳۷۹

... شیخ له تیف پتاوئیکي قسه خوڅ و خوڅ مه شره ب بوو. قه له و و که مجووله بوو. کاتی خوئی له عیراق ده گهل کاک همه دی مه ولودی له کوردستان دوور ده خرینه وه و به یه که وه له زیندانا ده بن. به یه که وه زوریان شوخی و جه فهنگ ده کرد.

شیخ له تیف به نه قلی بزنه که ی همه دی مه ولودی زور پیده که نی و به زمی ساز ده بوو. نه قلی نه و بزنه تا ماوه یه کی ویردی زمانی کوردان بوو. وهک ده گیرنه وه همه دی مه ولودی له سوڅوزه که ی کاری لیده کرد له نيزیکه ی شاری «قوبا»، بزتیک ده کری و تا که لک له شیره که ی وهرگری. ئیرانییه ک قوشمه به پیکه نینی خوئی دیت و به کاک همه دی ده لی که مندالتیک به ره لا بزنه که تی ... وه. کاک همه دی ساده و ساکار وه ده زانی نه و کوره به راستیه تی، تو وهره بزنه ی بگره و چه قوی وه بهر ملی بنی و که ولی بکه و گوشته که شی باوی بهر دمی سه گان.

له نیتوان ئیمه هاوشارییاندا، نه و کاره ی کاک همه دی ده گهل پرووداویکی دیکه پیکمان ده گرت و هینده ی دیکه زیاتر پیده که نین. یه ک له هاوشاریه کامان ژنه که ی چاوی له ده ری بوو. پتاوه که شی وهک نه وه ی وابوو که هیچ پرووی نه داوه، نه بای پیداهاتووه و نه باران. نه وه نده بیده مار و پشتملپان بوو که ببوو به ویردی زمانی خه لک. جا ئیمه ش بزنه که ی کاک همه دیمان له به رامبه ری ژنی نه و کابرایه ی داده نا و ده مانگوت جا وهره همه دی مه ولودی بزنه که ی له سه ر کاریکی که له سه ر ویستی بزنه که نه بووه و نه کراوه، ناوا سزا ده دات و لیتی خوڅ نابن به لام، کابرا ژنه که ی ناوی له ناوه پرویه ده رکردووه که چی، ئیستاش خوئی پی پیاوه و سمیلکی قنجی داناوه و خاوه ن پله و پایه یه و به سه ر چهند خه لکیکی داماو و نه داردا فیز لیده دا و خوئی راده نی و فه رمان ده دا. نیتر بزانی یان نه زانی ژنه که ی دلی که س ناشکیتی و شه ره فی بو نه هیتشتوته وه...

لاپه رهی ۴۵۲ تا ۴۵۵

(باسی کاک همه ده مین راتب | راتبی برا و پوورزای کاپیتان)

... له هاوینی نه و ساله دا نامه یه ک هاته مالم که له لایه ن ئیداره ی ئاسایشی شوپروه ی به ناوی

(تیم، گن، بن) وه نووسرابوو و داوای منیان کردبوو. نهو ئیداره توّقینه ره نامه‌ی بانگه‌یشت بو هه‌رکس بنیژیت، به‌دلتیاییه‌وه خیر نییه و گۆنگه‌لی به‌دواوه‌یه. کورد و کرمانجی ده‌بن دست له‌خۆت بشۆیه‌وه. من ده‌گه‌ل په‌عنای هاوسهرم لیکمان دایه‌وه که بچم. وه‌سیتم کرد و په‌عناش روو به‌قوبله دوو ده‌ستی له‌حه‌وا کردن و به‌چاوی به‌گریانه‌وه له‌خودای ده‌پارایه‌وه تا یارمه‌تیمان بدات. یای فاقی جیرانیشمان له‌باسه‌که ئاگادار کرده‌وه.

له‌کاتژمیری دیاریکراو چوومه ئیداره‌ی پۆلیسی نه‌ینی شو‌په‌وی، رێک له‌و شو‌ئنه‌ی که هه‌شت مانگان گیرابووم. ترس و دله‌راوکه هه‌موو جه‌سته‌می داگرتبوو. نه‌مه‌زانی چ باسه و بو بانگیان کردووم؟ هه‌تنده‌م دۆعا کردبوو و نزام بردبوو که خوداش له‌ده‌ستم وه‌ئامان هاتبوو. له‌به‌ر ده‌رگای چاوه‌پروانی، به‌پێوه راوه‌ستم. پاش نیو کاتژمیر بانگ کرام بو ژووری نه‌ولاتر. نه‌فسه‌رتکی پله‌دار، بالابه‌رز، موو په‌ش و سمیل قه‌یتانی له‌پشت میزه‌که‌ی دانیشتیوو. زۆر به‌مرچ و مۆنی و ویشک و

برینگ وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه و به‌هه‌ما تێیگه‌یاندم که دانیشم. کاتیک له‌سه‌ر نه‌سکه‌مله‌که‌ی دانیشتم، پرسیی:

— (حه‌مه‌ده‌مین تۆرابی) ده‌ناسی؟

— گوتم: هیچ زانیاریم له‌سه‌ری نییه. وینه‌یه‌کی له‌ناو پاژۆ (هه‌فئقیس، فایل، دۆسیه، پرونده) یه‌کی نه‌ستوو ده‌ره‌ئنا و پێشانی دام. هه‌رچی لێ ورد بوومه‌وه، نه‌متوانی بیناسمه‌وه. نه‌و که‌سه‌ی له‌وینه‌که‌دا دیار بوو که‌سێکی کز و برۆتاشراو و چاو له‌قووله‌وه‌چوو. بوو که‌ پیاو به‌دیتنی زنده‌قی ده‌چوو. سه‌رتان نه‌هه‌یشینم، هه‌رچی کردم و کراندم نه‌مناسیه‌وه. به‌کابرام گوت که نایناسمه‌وه و نه‌و که‌سه‌م قه‌ت نه‌دیوه.

کابرا گوتی:

کاک هه‌مه‌ده‌مین راتپ. نه‌و وینه‌یه له‌باکو گیراوه.

— نه‌وه که‌سه‌برایه‌کی هه‌یه له‌«قوبا» به‌ناوی محه‌مه‌د مه‌ولودیان (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)! که‌وای گوت، زوو زانیم که‌ نه‌وه هه‌مه‌ده‌مینه، کۆری سو‌فی مه‌ولودی. بیستبووم که‌ له‌سه‌ر سنووری عێراق نه‌منیه‌کانی شای ده‌یگرن و له‌زیندانداندا نه‌وه‌نده‌ی نه‌شکه‌نجه و ئازار ده‌ده‌ن که‌ شیت ده‌بیت و تازه‌نابیته‌وه مرو‌فیکی ناسایی. به‌کابرای نه‌فسه‌رم گوت که:

— گەر ئهوه هه مان حه مه ده مین بێت؟! له ژێر جه زه به ی ساواک و جه لاده کانی پزێمی
باشایه تیدا نه یه توانیوه زیاتر به رگه بگریت و تیکه لی کردوو.
ته واریش ته فسه ره ئازهریه که به زمانی رووسی و تورکی تییگه یاندم که:

— دوکتور له زیندانی (پسخولوژ) پشکینی بۆ کردوو و نووسیویه تی که ساغ و سه لیمه. ئیستا
ئهو له تێوان ئه و که سانه ی که ده یانناسیت و ناوی داوه، یه کیان ته تۆی و ده لی که قادر
ده مناسیت!

— گوتم: ته واریش سه روان، ئه وه پیاویکی بێزه پ و نه خۆشه، له چوار گۆشه ی جیهان پاونراوه، نه
له عێراق و نه له ئێران نه یانه یشتوو به ژێی بۆیه، په نای بۆ ولاتی سوڤیه ت هیناوه. جێی خۆیه تی
که به دلۆڤانییه کی سوڤیالیستی لێی بپروان و بیه نه لای براکه ی حه مه دی مه ولودی له شاری
«قوبا» تا له وی ژیا نکی شایانی مروڤانه بۆخۆی بونیات بێت.

پاشی ئه و قسه و باسه و ئه و پرسیار و وه لمانه من ئیزن درام که بگه ریمه وه ماله خۆم. له و
رووداوه مانگیک تپیه ری. پوژیک له ده رگای مالیان دا. دیتم که ئه وه حه مه ده مینه به سه ر و
سه کتییکی زۆر وێران و چلکن. جله کانی کۆن و دراو، تا بلیی کۆله وار په نای بۆ من هیناوه. زوو
ناردمه حه مام و ده ستیک جلی تازه و خاویتم دایه ده گه ل کلاویکی شاپۆی به نرخ، کهوشی تازه و
چاویلکه ی ره ش و کپراوات و کاتژمێریکی ده ستی و یه کی گیرفانی، کامیرایه کی وینه گرتن و له
کورتبه بپێنمه وه، هه رچی بۆ پیاویکی که شخه و په رداخ پێویست بوو پێشکه شم کرد و پوولییکی
باشیشم ده گیرفانی نا. پاشی دوو پوژ میوانداری کردنی کاک حه مه ده مین له ماله خۆم، چوو بۆ
لای ره حیم ئاغای قازی. ئه ویش له لایه ن فیرقه ی دیموکرا ته وه کۆلیکی ده ست و دیاری و یارمه تی
به رچاو بۆ کۆکرده وه و پێیدا. «عشق خان» برای ئارامی هه رمه نی گاراجدار، پیاویکی وێچوو و
وه نیوکه وتوو ی شاری میاندوا و فیرقه ی دیموکرا ت بوو. ئه و پێشنیاری کرد که حه مه ده مین به رێته
لای خۆی و ئه و باغه ی که به ده سه ته وه یه تی به حه مه ده مینی بسپێریت و مانگانه ۵۰ پوولی وه ک
مه عاش بداتی و که ره سه ی ژیا نی بۆ دا بین بکات و خواردنیشی بداتی. ته نانه ت گه ر حه زیشی
لێبیت، ژنی بۆ بخوازیت و شه وانه ش بینیرته خویندنگا. خوالیخۆشبوو عشق خان زۆری چاکه بۆ
کاک حه مه ده مین هه بوو.

حه مه ده مین به رده وام سه ردانی کاکي ده کرد و هه موو جاریش لێیان ده بوو به دمه قاله و جنیو
و بۆله بۆلی بربایانه، وه ها که جیی ساغی کاکي نه ده ما که جنیوی پێته دات، ئینجا ده گه راپه وه بۆ
باکو. له ویش که هاوڕیکان و دوستان لۆمه یان ده کرد و به سه ری ده رویشتن، دیسان ده چۆوه لای
عشق خان کن مال و حالیی خۆی.

شه پ و هه لّلا ی حه مه ده مین ببوو به بنیشته خۆشکه ی زاری خه لک و ئیتر هه موو کهس له وه
تیکه ییوون و دلّیا ببوون که حه مه ده مین تیکه لی کردوو و ئاکاره کانی و ناخه فته کانی ناسایی
نییه.

عیشق خان تاپړیکی دابوو به کاک حه‌مه‌ده‌مین تا شه‌وانه پاسه‌وانی باغه‌که‌ی پښ بدات و که چاوی به گورگ، به‌راز، چه‌قال و ناژه‌لی در که‌وئ، به تاپړه‌که تټیان‌گرئ. پوژنیک کاک حه‌مه‌ده‌مین ده‌گه‌ل کابرایه‌کی نازه‌ری لی ده‌بیته دمه‌قاله و په‌پتی ده‌نئ. کابرای نازه‌ری هه‌ل‌دټ. کاک حه‌مه‌ده‌مینیش به تاپړه‌که‌ی له پشته‌وه‌را فیشه‌کی پټوه‌ده‌نئ و هه‌موو ساچه‌کانی له سمته‌کانی کابرا نازه‌ری به‌تال ده‌کات. هات و هاوار ده‌ست پټده‌کات که حه‌مه‌ده‌مین نه‌و پیاوه بیته‌نوايه‌ی کوشت. حه‌مه‌ده‌مین که نه‌و هه‌را و بگره ده‌بیست، له‌ترسان راده‌کات و له تاریکی شه‌ودا ده‌چټه مالی کاک عه‌لی گه‌لاوئ. هه‌ر له ده‌رگا ده‌دات به کاک عه‌لی ده‌لئ که پیام کوشتووه و خوم ده‌مالت هاویش‌تووه. کاک عه‌لیش که باش له قانون و دوخی شوپړه‌وی ناگاداره و هه‌روه‌ها نه‌ندامی کویمته‌ی ناوه‌ندی حیزی دیموکراتی نازه‌ریا‌بجانه وه‌رده‌گه‌رټه‌وه و پټیده‌لئ:

«بو کاک حه‌مه‌ده‌مین پټ‌توايه تیره کوردستانه که هه‌رکه‌س که‌سیکی بکوژئ بچټه‌ماله شیخ و ناغایه‌کی و خو‌ی حه‌شار بدات؟ مه‌گین نازانی تیره خاکی شوپړه‌وییه و که‌ل به موو به‌نده؟ ئیستاش دانیشه با چاره‌یه‌کت بو بدوژمه‌وه».

هاوکات که کاک حه‌مه‌ده‌مین له دالانه‌که‌ی ماله کاک عه‌لی گه‌لاوئ به په‌شو‌کاوی دټ و ده‌چټ تا به‌لکوو کاک عه‌لی ده‌راوټکی پرونی بو بدوژته‌وه، کاک عه‌لی ته‌له‌فون ده‌کات بو ئیداره‌ی ئاسایش - پولیس و (میلیسیا) شوپړه‌وی. پاش تاوټکی که‌م، دټن کاک حه‌مه‌ده‌مین داماو تیکوهرده‌پټچن و ده‌یگرن.

که ماوه‌یه‌ک له‌و رووداوه تټپه‌ری، بیستمانه‌وه که کاک حه‌مه‌ده‌مینیان به پټنج سال زیندانی و بټگاری له (لاگیر)ه‌کانی سیبیریا حوکم داوه. به‌داخه‌وه کاک حه‌مه‌ده‌مین له‌وټش هه‌دای نه‌ده‌دا و پټشی به دمی خو‌ی نه‌ده‌گرت و ده‌گه‌ل خه‌لکی به‌شه‌ر ده‌هات و جنټوی پټده‌دان و زیندینه‌کانیش تټیانپه‌ل‌ده‌دا. نه‌و کارانه‌ی وای کردبوو که ماوه‌ی زیندانییه‌که‌ی بو درټز بکه‌ونه‌وه.

به هه‌لکه‌وت ده‌که‌وټه‌هه‌مان (لاگیر) که دوکتور مسته‌فا شه‌لماش له‌وئ به‌ند کراوه. ده‌گه‌ل نه‌و ده‌بیته هاومه‌نزل. دوکتور مسته‌فا که ئاکار و کرده‌وه ناب‌ه‌جټیه‌کانی کاک حه‌مه‌ده‌مین ده‌بینټ، به‌سه‌ری ده‌چټ و نه‌سیحه‌تی ده‌کات تا نه‌یانکاته‌وه به‌لام، حه‌مه‌ده‌مین قه‌لس ده‌بیټ و په‌لاماری دوکتور مسته‌فا ده‌دات تا لټیبدات که به‌ندییه‌کانی تر وه‌سه‌ر ده‌گه‌رټن و دوکتور مسته‌فا له چنکی کاک حه‌مه‌ده‌مین پرزگار ده‌که‌ن.

حه‌مه‌ده‌مین پټش نه‌وه‌ی ده‌زیندانی که‌وئ، ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌دی مه‌لودی برا گه‌وره‌ی، به‌رده‌وام شه‌ری ده‌کرد و نه‌ده‌حاواوه. حه‌مه‌ده‌مین به کاکي ده‌گوت که: «کاکه گیان من هاتووم خزمه‌ت پټیکه‌م و نوکریټ بکه‌م». ناغای مه‌لودیانیش (حه‌مه‌دی مه‌لودی)، له وه‌لامدا ده‌یگوت: «من له چنکی تټوه له عټراق هه‌ل‌اتم هاته‌م شوپړه‌وی، ئیستا نازانم له داخ تټوه لټروه به‌ره‌و کوئ هه‌ل‌تم؟

حه‌مه‌ده‌مین چه‌ندجاریک ویستبووی که له زیندان هه‌لبێت و هه‌موو جارێش ده‌گیر که‌وتبووه و هه‌موو جارێش ماوه‌ی زیندانییه‌که‌یان بۆ درێژ ده‌کرده‌وه. تا ئه‌وکاته‌ی که‌ رژیمی سوسیالیستی شۆپه‌وی تیک‌پروخا (١٩٩١ز) و ئالۆزی و بشیوی په‌یدا بوو و سنووره‌کان کرانه‌وه و حه‌مه‌ده‌مین توانی بگه‌رێته‌وه بۆ ئێران و له‌ ده‌وری به‌ندای سابلاغی که‌پریکی دروست کرد و تێیدا ده‌ژیا. حه‌مه‌ده‌مین که‌ هاتیشه‌وه سابلاغی ده‌گه‌ڵ خزم و که‌سه‌کانی دانووی نه‌ده‌کوڵا و به‌رده‌وام ده‌گه‌لیان به‌شه‌ر ده‌هات و ناکوک بوو. خودا وه‌خیری گێری.^١

لاپه‌په‌ی ٤٧٨ تا ٤٧٩

کاک حه‌مه‌دی مه‌ولودی که‌ له‌ ئیمه‌ به‌ته‌مه‌نتر و به‌سال‌چووتر بوو، پیاوێکی دڵناسک بوو. زووزوو لێمان ده‌په‌نجا و زیر ده‌بوو. دوو مائی هه‌بوو، یه‌ک له‌ «قوبا» ئه‌وه‌بێریش له‌ «باکو». له‌ باکو به‌ یادی پۆزانی پێشمه‌رگایه‌تی، پارتیزانی، قاچاغچیی و هه‌روه‌ها هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی له‌ ده‌وله‌تی ئێران، دیواری ماله‌که‌ی کون کون کردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بپێتکن و له‌ ژێر

^١ مام حه‌مه‌ده‌مین یان مام حه‌مه‌مین (وامان بانگ ده‌کرد) هه‌ر وه‌کوو دوکتور ئاسۆ ئاماژه‌ی پێداوه، زه‌برای نه‌مر کاپیتان بوو. چالاکیکی سیاسی بوو که‌ ده‌گه‌ڵ نه‌مر سوله‌یمان موعه‌بنی، مامه‌ غه‌نی بلوریان و کاک جه‌لیل گادانی و کۆمه‌لیکی تر له‌ تیک‌شهرانی گه‌ل، به‌ تاوانی ئه‌ندامبوون له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌ زیندانی ته‌وریز و زیندانی قه‌سر له‌ تاران بۆ ماوه‌ی ١٠ سالان ئه‌شکه‌نجه‌ی زۆر درا و به‌ وه‌ی کاک جه‌لیل گادانی له‌ ژێر ئه‌شکه‌نجه‌دا باری ده‌روونی تیک‌چوو و خۆی نه‌گرتوه‌ که‌ کاک جه‌لیل شاهیدی هه‌موو به‌سه‌رهاته‌که‌ی ناو زیندان بوو که‌ چۆن مام حه‌مه‌مین له‌ پاش ئه‌شکه‌نجه‌دانی، کتوپر باری ده‌روونی تیک‌چوو. مامۆستا محه‌مه‌دی خزیش له‌ په‌رتووکی (له‌ قه‌ره‌سلاخه‌وه بۆ سوێد ل ٢٣٨) له‌سه‌ر کاک حه‌مه‌ده‌مین دواوه و به‌ هه‌مان شیوه‌ی کاک جه‌لیل گادانی باسی ده‌کات. دوا‌ی کۆپه‌ره‌وه‌ی، ئه‌شکه‌نجه‌، ئازار، مالتوێرانی و ده‌ربه‌ده‌ریه‌کی زۆر له‌ سالی ١٩٩١ گه‌پایه‌وه‌ سابلاخ، به‌لām به‌داخه‌وه‌ باری ده‌روونی ناسه‌قامگیر بوو. خزم‌و‌کس زۆریان حه‌ول ده‌گه‌ڵدا که‌ له‌ مائی ئه‌وان مێنێته‌وه‌ یان ئیزنیان بدات مائی بۆ بگرن. به‌لām هه‌راهه‌را و گرمه‌گرمی ناو شار، ئه‌وی ئازار دهدا. له‌کن جه‌زیره‌ی مه‌هاباد که‌پریکی له‌ چه‌له‌نگ و مه‌قه‌با و شپوشالآت ساز کردبوو و له‌وێدا ده‌ژیا. خه‌لکی به‌ ئه‌مه‌گی سابلاخ و ده‌ورووبه‌ر زۆر چاکیان ئاگا لێبوو. مرقۆفیکی یه‌کجار نیشتمانپه‌روه‌ر بوو و هه‌تا ئیسقان باوه‌ری به‌ کوردایه‌تی و ئازادی و یه‌کسانی هه‌نبوو و کوردستانی به‌ قیله‌ی خۆی ده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ ناو خه‌لکدا زۆر خۆشه‌ویست بوو. له‌ یادمه‌ که‌ سوێندی ده‌خوارد دیگوت: (به‌ خاکم، به‌ نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالām، به‌ زمانم). له‌سه‌ر راویژی مام حه‌مه‌مین هه‌موو مندالی بنه‌ماله‌ش لێی فێر ببوون و ئه‌وانیش هه‌روا سوێندیان ده‌خوارد. یه‌کیک له‌ منداله‌کان (پامیار) که‌ له‌ هه‌مووان گه‌چکه‌تر بوو و له‌ مانای "زمان"، وه‌کوو زمانی دایکی (که‌ مه‌به‌ستی سوێنده‌که‌ی مام حه‌مه‌مین بوو) تێنه‌ده‌گه‌یشت و پیتی وابوو مه‌به‌ستی مام حه‌مه‌مین زمانی ناو زاره‌. که‌ سوێندی ده‌خوارد، کاتیک ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و به‌شه‌ی که‌ ده‌یگوت سوێند به‌ زمانم، ددانیشی ده‌گه‌ڵ ده‌خست و ده‌یگوت: (به‌ خاکم، به‌ نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالām، به‌ زمانم، به‌ ددانم....) ئه‌و به‌ ددانه‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆر ببوو به‌ جێگای جه‌فه‌نگ و پێکه‌نینی کۆبوونه‌وه‌کانی شه‌وانه‌مان. به‌داخه‌وه‌ له‌سه‌ر رێگای جه‌زیره‌ش نه‌یتوانی هه‌لبێکات له‌به‌رئه‌وه‌ی هاتوچۆی زۆر به‌سه‌روه‌ه‌ بوو، بۆیه‌ له‌ دۆلی مه‌عه‌دن له‌ سه‌ره‌وه‌ی باخی مکائیل کۆنه‌ ژوورینکی بێده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی لێوو و ئه‌وێی کرده‌ مرلی خۆی. ئه‌وی شوێنیکێ ئارام و بێده‌نگ بوو. مخاین که‌ له‌ کۆتایه‌که‌ی سالی ٢٠٠٠ی زاینی به‌ هۆی راوه‌ستانی دڵ ته‌رمی بێگیانی ئه‌و دڵسۆزه‌ی نیشتمان له‌و ژوورهدا ده‌دۆزێته‌وه‌. پۆحیان شاد و یادیان هه‌رمان.

شاهه نشاهیه وه خه لاتیکی گرینگ و بهرچاو تهرخان کرابوو تا بیدهن بهو که سهی کاک حه مه دیان بو بگری.

له کو تایی سالی ۱۳۳۰ له پنگای کیوه کانی باکووری پوژناوای ئیرانه وه، یانی هه مان پنگای که مه لا مسته فا بارزانی و خه باتکیره کانی پیتدا هاتبوونه شوپوهی، کاک حه مه دش هات بو خاکی شوپوهی و داوای په نابهریتی کرد. یه که وه به دوو دهیگرن و سئ سالان ده زیندانی ده که ن و بو (لاگیر) له کانی سیبیریان نارد و بیگاریان پیده کرد. وهک له پتشیووتریش باسم لیوه کرد، له دۆخیکی دلته زیندا کاک حه مه دم دوزیه وه و له خو مانم نیزیک کرده وه. محه مه مد مه ولودیان ده یگوت له تیرپوری قازیزاده دا تیدابووم به لام نه و نه یکوشتوو. ته نانه ت حه سره تی ده خوارد که بو ده گه ل نه و شه پرئه نگیزانه هتیرشی کردو ته سه ر ماله که سیکي تر و کوشتیان و مال و داراییه که یان به تالان برد. نه و بهرده وام ئاواتی وا بوو که خیزانه که ی ده گه ل تاقه کوره که ی به ناوی «خانه» (له بنه پره تدا ناوی عه بدولپرهمانه به لام، له خو شه ویستیان پیمان گو توه «خانه» - نووسه ر) یین بو لای له شوپوهی و ده گه ل نه و بژین. نه و نیگه رانی نه وه بوو که کوره که ی پریازی بابی نه گریته بهر و خو بدورینتی و بیته جاش و پیاوی ساواک و ده ولت. له باکو یه ده گه ل په حیم ئاغای قازی بهرده وام شه پر و کیشه ی هه بوو. ده گه ل یه کتر نه ده سازان. کاتیک هه سته به وه ده کرد که په حیم ئاغا له مال نییه، ده چوو بو مالیان و هه رچی دلی ویستبای هه لیده گرت و ده بیرد وهک رادیو، تیلیفیزوون و هتد. ژنه که ی په حیم ئاغاش ده سته وه بهر نه ده هیتا و هیچی پینه ده گوت. ته نانه ت په حیم ئاغاش قه ت هیچی پینه ده گوت و خویشی لی تووره نه ده کرد. به پیچه وانه وه ده یگوت که چ ناکری ده گه ل کاک حه مه دی، نه و سه رپشکه و ئیختیاری مالی منی هه یه.

پوژنکی کاک حه مه د هاته مالمان و له بهر ده رگای مالمانه وه به پیکه نین و خوشحالییه وه به په رهنخاخی هاوسه رمی گوت: مزگینیم ده یه، په حیم ئاغا به ردی گورچیله ی هه یه و له نه خوشخانه که وتوو. ده زانی نه و بهرده چییه؟ نه وه هه مان زهرده چیه وه یه که له ئیرانه وه بویان نارد بووم و په حیم ئاغا لی خوارد و نه یدامه وه. ئیستا لی بووه ته به ردی گورچیله.

بهو قسه یه ده یویست پیمان بلن که هه رکه س زولمی لیبکات، خودا ئاوا ی به سه ر دینتی. نه وه له حالیک دابوو که بوخوی له و ژیا نه پر په مز و پازه ی خویدا زورداری ده گه ل سه دان که س کردبوو. که واته باش وایه که س له زا کونی وه گه پر خو گیل نه کات، له بهر نه وه ی پوژنیک دیت که پوژی وه رگه رتی. ده لیتن له پاش شوپشی گهلانی ئیران له سالی ۱۹۷۹ ئیزیان دابوو به کاک حه مه د که بگه ریته وه زیدی خوی، له خوشیان جه لته لییده دات و گیان ده دات و له گورستانی باکو ده یینژن.

لاپه رهی ۵۲۲

ده و لاپه ریه دا ده لئ: کاک حه مه د که بوخوی چه ند سالان له عیراق ژیا بوو زوری حه ول دا تا من نه چمه وه بو عیراق.

پۆزنامەى «كوردستان»ى ژمارە ۸۵ لاپەرەى ۲

ئۆرگانى حیزبى دیموکراتى كوردستان
(پېنجشەممۆ ۲۱ى خەرمانانى ۱۳۲۵)

[لە میرەدئىوہ]

سوپاس

ئەمن محمد مولودى بەخۆم و پېشمەرگەكانمەوہ كە ماوہىەك بوو لە گوندى بەلەجەر كارمان پى ئەسپەردابوو ئاغيانى بەلەجەر بە ئىوى مامەند ئاغا و فارس ئاغا و برايانى مامەند ئاغا ھەمىشە بە بوونى ئىمە شاد و خۆشحال بوون و ھەموو پۆزى دىدەنيان لى دەكردين و دەيانگوت ئىمە بە بۆنەى خۆمان لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناونائىك كۆتايى ناكەين و ئامادەين بە مالى و بە گيان دە رپى ئازادى و پاراستنى ئالاي موقەدەس و بە دوژمنايەتى ئىرتىجاع گيانبازى بكەين. ديسان پۆزى جەژنى رەمەزان تەواوى پېشمەرگەكانى بەلەجەريان دىدەن كرد و جىژنەپىرۆزەيان لى كرىن. لە بەروارى ۹-۶-۲۵ لە لايان جەنابى پۆتپۆلكۆنىك مستەفا خۆشناو بە ئىمە راگەيەندرا كە پۆستى بەلەجەر بگۆزىنەوہ بۆ «مىرەدئى». ئاغيانى بەلەجەر بە گۆزىنەوہى ئىمە زۆر غەمناك بوون و تا مىرەدئى دەگەلمان ھاتن و بەرپيان كرىن.

كە چووينە پۆستى مىرەدئى، ئاغاى رەسول ئاغاى جەواغەردى ھات بە پىرمانەوہ و لە پۆستى مىرەدئى دىدەنى لى كرىن و لە ماوہى چەند ساعاتان كە لەكنمان دانىشتن رەسول ئاغا بە قورئانى مەجىد سۆپىندى خوارد كە: (ئەمن بە نۆبەى خۆم ئامادەم دە رپى ئازادى و پاراستنى خاكى كوردستان و ئازىنى دەستوورى پېشەواى مەحبوبدا لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناونائىك پروو وەرنەگىرم). پاشان دەستى لەناو دەستى ھەمووان نا و زۆر بە دلخۆشى و شادمانى بەجىتى ھىشتىن، ئىمە ئەو ئاغيانە: رەسول ئاغا، مامەن ئاغا، فارس و سايرى بە كوردئىكى نىشتمانپەرورە دەزانين و زۆريان سوپاس و قەدرزانى لىدەكەين.

كاپىتان محمد مولودى [

سو پاس

ئەمێن محمدە ولودی بەخۆم و بەشمار گەکانمەوه . کەماو بەکەبوو
 لە گوندی بە لەجەر کارمان یی ئەمێر دراپوو آغا یانی بە لەجەر
 بە تیری مامند آغا و فارس آغا و برابانی مامند آغا هەمیشە بە بونی
 ئەمێنادو خوشحال بوون و هەموو روژی دیدەنیان لی دە کردین
 و دەیانگوت ئەمە بەنبوێی خومان لە هیچ جورە خودە پێناوتانیک
 کوتایی ناکەین و آمادەین بە مال و بە گیان دەری ی آزادی و
 پاراستنی آلائی مقدس و بە دوژمنایەتی و تەجاع گیانازی بکەین
 ديسان روژی چیرۆنی رمضان تەواوی پێشەر گەکانی بە لەجەریان
 دیدەن کرد و جێزە پیروزی یان لی کردین . لە بەرواری ۹-۶-۲۵
 لە لایەن جنایی پوت پۆلگونی کە مەسکەنی خوشناو بە ئەمەرا گە پێندرا
 کە بوستی بە لەجەر بگۆڕینەوه . بو میره دی آغا یانی بە لەجەر
 بە گۆڕینەوه ی ئەمە زور غەمناک بوون و تەمیرە دی دە گەلمان
 هاتن و بەریان . کردین .

کە چوینە بوستی میره دی آغا ی رسول آغا ی جوانمردی
 هات بە پیرمانەوه و لە بوستی میره دیش دیدەنی لی کردین و لە ماوێ
 چەند سەعاتان کە لە گەلمان دانێشتن رسول آغا بە قرانی مەجید
 سۆیندی خوارد کە ئەم بەنبوێی خۆم آمادەم دەری ی آزادی
 و پاراستنی خاکی کوردستان و آژینی دەستوری پێشەوای
 مەحبوب دالە هیچ جورە خودە پێناوتانیک روو ورنە گیرم پاشان
 دەستی لە ناو دەستی هەمووان ناو زور بە دلخۆشی و شادمانی
 بە جی ی هێشتین .

ئێمە ئەو آغا پانە : رسول آغا . مامند آغا فارس و سابیری
 بە کورد بێگی نێشتان پەرور دە زانیان سو پاس و قدور
 زانی لیدە گەین

پۆژنامەی " کوردستان " ی ژمارە ۸۵ لایەری ۲

نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان

(پێنجشەممۆ ۲۱ ی خەرمانانی ۱۳۲۵)

نووسراوه کانی دوکتۆر کهمال مه زهەر

دوکتۆر کهمال مه زهەر له کتیی «کورد و کوردستان له به لگه نامه نهینیه کانی حکومه تی بهریتانیدا» بهرگی یه کهم و چاپی دووهه م که له سالی ۲۰۰۹ چاپ کراوه وه زێکی تهرخان کردووه به پرووداوه کانی کۆماری کوردستان له به لگه نهینیه کانی دهوله تی ئینگیلیدا. له به شیکدا باس له وه سیه تنامه ی پشه وای نه مری کوردستان ده کات که به خه تی مامۆستا مه لا «سه دیقی سیدی» نووسراوه. جا مامۆستا کهمال مه زهەر هه ولیداوه که تیشک بهاوتته سه ر وه سیه تنامه که ی پشه وای و له روانگه جوراوجۆره کانه وه هه لسه نگینیت تا بهر په رچی نه و وه سیه تنامانه بداته وه که به درۆ هه لبه ستراون بۆ پشه وای. له درێزه دا باسیکی کاپیتان ده گیریتته وه له و پتوه ندییه دا که ده قاوده ق لیتره دایده نیتمه وه.

داستانه که ی محهممه دی مه ولود

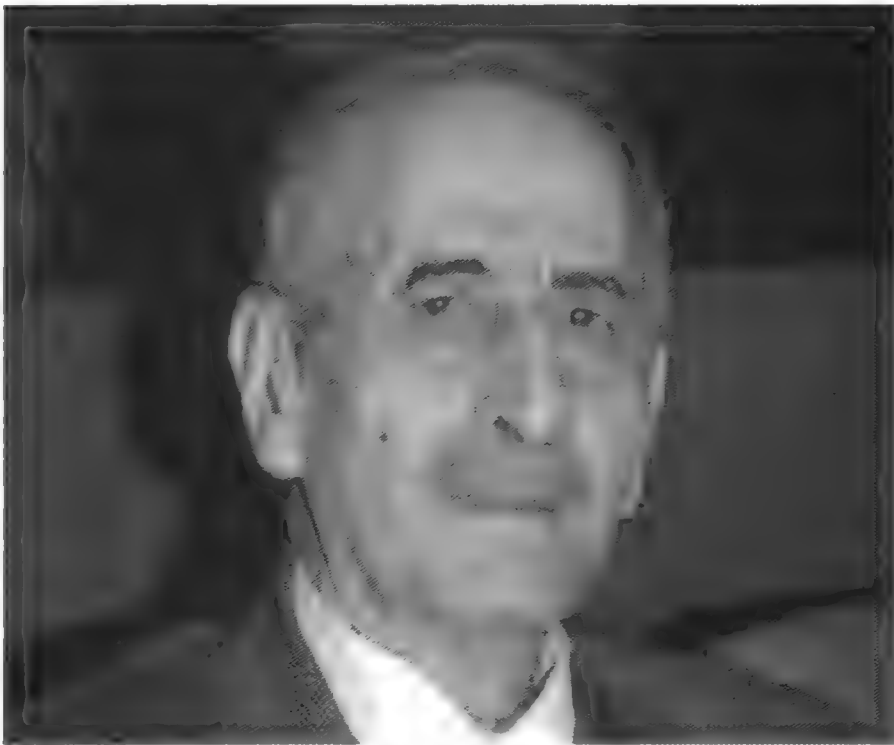
حه ز ده کهم کۆتایی ته م بابته به کورته باسیکی یه کتیک له رۆله هه ره دلسۆز و ساکاره کانی مه هاباد بهیتم که ناوی محهممه دی مه ولوده، له سالی ۱۹۶۱ وه دکتۆره نه سرین فه خری و دوکتۆر عیزه ددین مسته فا په سول و من له نیزیکه وه نه و زاته مان ناسی و به دل خوشمان ویست و پزیزکی تایبه تیمان لی ده نا.

خواله خوشبوو محهممه دی مه ولود پیره کوردیکی ساکار و په شید و به جه وه ره ر و لای خه لک خوشه ویست و پزیزدار بووه، هه ر زوو هه سته کوردایه تی په سه ن پالی پتوه ناوه ببیته پیشمه رگه یه کی دلسۆزی کۆماری مه هاباد (کوردستان) و نزیکی خودی قازی محهممه د. ئاوا بوونی خۆری نه و کۆماره و له سیداره دانی پشه وای و هاوه له کانی و کرداره چه په له کانی دوژمن ناخی ده روونی خاوتنی ده هه ژین، خۆی ده گه ل خۆیدا بریار ده دات تۆله یه ک بستینیت، بیرى ساکاری ته م نه خشه یه ی بۆ داده پزیزیت - نه و مه لایه ی بهر له سیداره دانی ته لقینی قازی محهممه دی داوه خۆل و دۆی به سه ردا بکات و به سواری که ریک چه ند بۆی بلویت هیتند شاربه ده ری بکات (۱۳۵)، نه نجام محهممه دی مه ولود په نا ده باته بهر ولاتی سوڤیه ت و له شاری باکووی پایه ته ختی نازه ربايجان تا کۆچیدوایی له کۆتایی هه فتا کانی سه ده ی رابردوودا به قه دره وه ژیا.

دوکتۆر کهمال مه زهەر له په راویزیکدا به ژماره (۱۳۵) که دایناوه ئاوا ده نووسیت:

(۱۳۵) شایانی باسه محهممه دی مه ولود بۆخۆی زۆر ده گمه ن توخنی نه و باسه ده کهوت، به لام که لیک جار دوکتۆر په حیمی قازی و دوکتۆر عه لی گه لاویژ و کاک عه بدوللای برای دوکتۆر موراد و

ژماره یەک نازەریی وهک دوکتۆر پۆئیندیژ ئەم باسەیان بۆ گێڕاوه تەوه، ههروهها به بۆنه‌ی ساڵ یادی مه‌هاباده‌وه پوخته‌یم له وتاریکمه‌دا نووسی که پێم وایه له پۆژنامه‌ی (کوردستان) ب‌لاو کرایه‌وه، به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌رای به‌ریژ مامۆستا عه‌بدوڵڵای حه‌سه‌ن‌زاده ناگاداری کردم که ئەو مه‌لایه ناوی مه‌لا سدیق بووه و پیاویکی خه‌راپ نه‌بووه، پیتی وابوو به‌و کاره‌ی ئەرکیکی ئایینی به‌جێ ده‌گه‌یه‌نیت، به‌رای به‌ریژ مامۆستا هاشمی که‌ریمیش له‌م پۆژانه‌دا له‌لنده‌ن ئەمه‌ی دوویات کرده‌وه و به‌پیتی گێڕانه‌وه‌ی دیموکراته‌کانی ئەودیه‌و سافاک^١، به‌ زۆر هه‌ره‌شه‌ی کوشتن، گه‌لیک له‌ پیاوه ئاینیه‌کانی مه‌هاباد و ده‌وروبه‌ریان ناچار کردووه قسه‌ی ناشیرین دژی کۆماری مه‌هاباد (کوردستان) و پێشه‌وا بکه‌ن و ته‌نها مه‌لایه‌ک زاتی کردووه به‌ره‌رچیان بداته‌وه و له‌سه‌ر ئەوه شه‌هیدیان کردووه.

دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر

^١ (سازمان اطلاعات و امنیت کشور) به کورتنکراوه‌یی (ساواک)، له کۆتایی ساڵی ١٣٣٥ی هه‌تاوی (١٩٥٦ز) دامه‌زرا. به‌ د‌نیاپیه‌وه ساواک نه‌بووه، په‌نگه‌ دوکتۆر که‌مال مه‌به‌ستی (روکنی ٢)ی ئەزته‌ش بووین که هه‌مان کاری ساواکی ده‌کرد.

بیره وه ریه کانی ره ئیس به کر

ره ئیس به کر

(عه قید عه بدولکه ریم جه ویزی)

گه شتیک به ناوی کۆماری کوردستاندا

۱۹۴۴ - ۱۹۴۷

بلا وکراوه ی: ئاراس

چاپی دوو هه م

چاپخانه ی وه زاریتی پهروه رده

هه ولیر - ۲۰۰۱

(به کر عه بدولکه ریم جه ویزی) که زیاتر به

(ره ئیس به کر) ناودێره، یه ک لهو ئه فسه رانه ی

عێراق و خه لکی باشووری کوردستان بوو که

پله و پایه ی سهربازی خۆی له ده ولته ی عێراق

به جیه ئیش و تیکه ل به هیزی پيشمه رگه ی

کۆماری کوردستان بوو. له لایه ن وه زیری شه یری

کۆماره وه، به یریز همه حوسین خان سه یفی قازی، کرا به فه رمانده ی جه بهه ی سه رده شت.

لا په ره ی ۷۸

(لێره باس له وه رگرتنی ماموریه ت ده کات له لایه ن پيشه واوه تا بجیه ته ره به ت و بیه ته فه رمانده ی

ناوچه ی سه رده شت و بانه چوون له وێ جگه له همه دی مه ولودی که سی تری لێنییه - نووسه ر)

پۆژی دوا ی نه وه که گه یشتمه مه هاباد چوومه سه ردانی جه زره تی پيشه وا که له وێ کۆمه لێک

له سه روک عه شیرته کانی له خزمه تدا بوون. که چاوی پیمکه وت فه رمووی: « بۆچی وا دره نگ

هاتی، نه وا چه ند پۆژیک ده بیته که ناردوومه به شوینتا و چاوه ریت ده که م». پیموت که هیچ

فه رمانتیکه به و جوهره م بۆ نه هاتوو، ئیسته ش که لێره م به هۆی پشوودانی خۆمه وه هاتووم. نه و جار

فه رمووی: «هه رچه ند نه وړۆ فریا ناکه وی، به لām هه ر ئیستی به دواوه هه رچی سهربازیکه بارزانی

له نیو مه هاباددا، دی و ده ست ده که ون، کۆیان بکه ره وه سه به ینی ده چیت بۆ ره به ت.

هه رچی ئازوووه و پتو یستییه ک هه بیته بۆت ده تیرین چونکه نیوچه ی که ورک زۆر شه ژاوه و

عه شیرته کانی بانه لایه نگری حکومه تی تاران ده که ن. جا له و نیوچه به جگه له همه دی مه ولود

و (۲۸) کهس زیتَر هیژی دیکه مانی لَی نییه. ئەو عەشیرە تانەش ئەمەیان بە هەل زانیو و هێرشیان بردۆتە سەر نێوچەکە. لەبەر ئەوە عەشیرەتی گەورک نەیان توانیو بەرهنگاریان بنهوه و هەڵاتوون و خۆیان گەیانندۆتە رەبەت و زۆربە ی دێهاتە کانیشتیان سووتیندراوه. بۆیە دهنههوی که به زووترین کات بگهیتێ ئەوێ و هیندی پیت دەکرتی بارزانی کۆ بکەرەوه. دەستەلاتشت دەدەمێ که تیییک لهوان و له عەشیرەتەکان و دانیشتوانی نێوچەکە و خەلکی دیکە پێک بێنە و چەکداریان بکە و هەر یەکەشیان مانگانه (۱۲۰) مەنیان دەدریتێ، دەگەڵ ئازووقە ی پتووستی خۆیان و مال و مندالیان.

شەری مەکلۆوی لاپەرە ی ۹۲

مەکلۆو گوندیکە، کەوتۆتە سەر رێگای نێوان سەردەشت و بانە. لەوێ پۆستیکێ ئیمە بە سەرکردایەتی کاک حەمەد مەلود، بۆ چاوەدێری ئەو رێگە یە داندرا بوو. مانگێ تیری کردبوو بەسەر کۆبوونەوه کەماندا، دەگەڵ سەرلەشکر ئایرووم، چوار بارزانی بۆ کرینی هەندیک شتومەکی پتووست بۆ مەکلۆو دەچوون دەبینن کە ستونیکێ (رتل) سەربازی ئێرانی، (۴) تانک و زرتپۆشیان دەگەڵ و ماشینەکانیشیان بە سەرباز و چەک تەنراوه و نیازیان هەیه لە مەکلۆو بەرەو سەردەشت تێپەرن. سەرلەشکر ئایروومیشیان دەگەڵ دەبیت.

بارزانییەکان دەستوبردانە دادەمەزرین و ئیشارەت دەدەنە ماشینەکە ی سەرلەشکر کە رابووستێ. لەو کاتەدا کە ماشینەکە ی سەر لەشکر دەیههوی دوور بکەوتنەوه نارنجۆکی تێدەسەرەوین، بەلام بەداخهوه هیچیان ناتەقینەوه، لەم هینانە و بردنەدا شەر بە گەرمی دەستپێدەکات، جەماعەتی حەمەدی مەلودیش کە لە نێو گوند دەبن دەکەونه نێو شەرەکەوه، مەکلۆوش زۆر لە رەبەتەوه دوور نییه و دەگەڵ بەدەنگەهاتی تەقەکان دەستوبردانە چەند بارزانییەکم ئامادە کرد، لە هەمانکاتیشدا (۱۰۰) سواری گەورک کە دەگەڵ کاکەللا ئاغا لە رەبەت بوون پێکەوه بەرەو مەکلۆو پۆیشتن، ویستمان لە دوو لاوه ئابلقە ی شەرەکە بدەین، پیش ئەوه ی بگەینه ناو شەرەکە دوژمن چاوی بە هیژەکەمان کەوت کە بەهاوکاری کاک حەمەد مەلود و هیژەکە ی دەچین، هیندەیان پێکرا، کە بەرەو سەردەشت هەلبێن، کە گەیشینە مەکلۆو دیتمان، چوارده کەس لە دانیشتوانی گوند بە دەستی دوژمن شەهید و بریندار کران، سەربازیکی [پیشمەرگە] کاک حەمەد مەلودیش شەهید کرابوون، زۆر بەپەله بریندارەکانم پەوانە ی مەهاباد کرد، کە لەوێشەوه بنێردرین بۆ نەخۆشخانە ی تەرەرز، چوار مندالی بیاوک لە یەک مالدای خەراپ بریندار کرابوون.

سەبارەت بەو رووداوه پاپۆرتیکمان بۆ مەهاباد نووسی و ئەوانیش تارانیا ناکادار کرد لە چۆنییەتی شکاندنی پەیمان و رێکەوتنامە ی هەردوو لا، لە لایان سەرلەشکر ئایروومەوه داوايان لە

تاران کرد که زۆر به توندی ئایرووم سزا بدریت. پاشان فهرمانیکم له لایان پیشه‌وای به‌رێز بۆ هات
 (ئه‌و هیزه‌ی من پێوه‌ندی ته‌نێ به‌ شه‌خسی پیشه‌وا هه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ فه‌رمانم له‌ هیچکەسیکی
 دیکه‌ وه‌رنه‌ده‌گره‌ت) که جاری ئیمه‌ هیچ هێرشیک نه‌که‌ینه‌ سه‌ریان، به‌لکوو لیژنه‌یه‌ک له
 نوێنه‌رانی تاران - مه‌هاباد بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌ پێک به‌یت تا تاوانباری هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی
 پێکه‌وتنه‌وه‌ که سزا بدریت.

نووسینه کانی که ریم حیسامی

کتیبتی (له بیره وه ریه کانم، بهرگی - یه کهم، له مندالیه وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که ریمی حسامی، لاپه رهی ۱۹۹).

پتویسته بگوتری که ئەم رووداوهی که کاک که ریمی حیسامی دیگتریته وه له سالی (۱۳۳۱ هـ - ۱۹۵۲ ز) رووی داوه. پروانه لاپه رهی ۱۹۸
حه مه دی مه ولودی

پوژیک له دوکان دانیشتبووم، براده ریکی حیزی له شنۆیه را گه یشتی و په شوکاو بوو، گوتی: «ژاندارمه ی «ده شته بیل» حه مه دی مه ولود و محه مه دی عه ولآ چه په و هاشمیان گرتووه و ئیستا هینایان بۆ نه غه ده و له ژاندارمه ری هه پسن. هه ساتم و چوو مه ژاندارمه ری. به ئاجودانم گوت: «بیستوو مه چه ند دز له شنۆ گیراون، هاتووم بزنام کین و چۆن گیراون؟ تا بۆ روژنامه بنووسم». ئاجودان گوتی: دز نین، خه لکی مه هابان زه مانێ دیمو کرات هه لاتوون، تاوانی قه تلیان له سه ره.

— ده کری بیانیتم؟ په نگه بیاناسم!
— بجۆ، نه وه له زیندان دان.
که چوو مه زیندان راست بوو، کا حه مه دی مه ولودی و محه مه دی عه ولآ چه په و هاشم بوون.
لیم پرسین:

— چتان گوتووه؟ له کوێ گیراون؟
— گوتیان: له پاسگای (کانی سپی) له ده شته بیل گیراوین و گوتومانه هاتووین خووری بکپین. عیلاجمان نه کهی، نه جاتیما نایه.
چوو مه لای ئاجودان. گوتم: ده یانناسم. به خوړایی بۆ خه لک تووشی زه حمه ت ده کهن. نه وانه کاریان خووری کپینه و هیچیان له سه ر نییه.

— باشه، ئیمه ده یاننیرنه مه هاباد، له وێ بهریان ده ده ن.
— بۆ ده یاننیرنه مه هاباد؟ لێره من ده مه ده سه بهریان، ئازادیان که.
— نه دی من لێره کا بخۆم؟
— باشه شیرنی تۆ من ده یده م.

— بجۆ له نێو بازار شاهیدنامه یه ک به ره، چه ند کهس ئیمزای بکه ن که نه وانه بیتاوانن.
هاقه وه بازار و شاهیدنامه م به ده کهس ئیمزا کرد و برده وه لای ئاجودان. پینج ته نه م دایه و هه رسیکم هینا ده ر و ده گه ل براده ریک نارد منه بالغچی مالی خویمان. له بازار سه ت ته نه م کۆ کرده وه، لیباسم بۆ کپین، سی پوژ له بالغچی حه سانه وه و رویشتن. به داخه وه کا حه مه دم نه دیته وه به لام، پاش چه ند سال هاشم و محه مه دم له عێراق دیتنه وه.

نووسینه کانی عهبدوڤلا نه حمه د ره سول پشده ری

(عهبدوڤلا ئاغای پشده ر)

کتیبی: (یادداشته کانم) به پینووسی (عهبدوڤلا نه حمه د ره سول پشده ری) به شی یه کهم - به غدا

۱۹۹۲

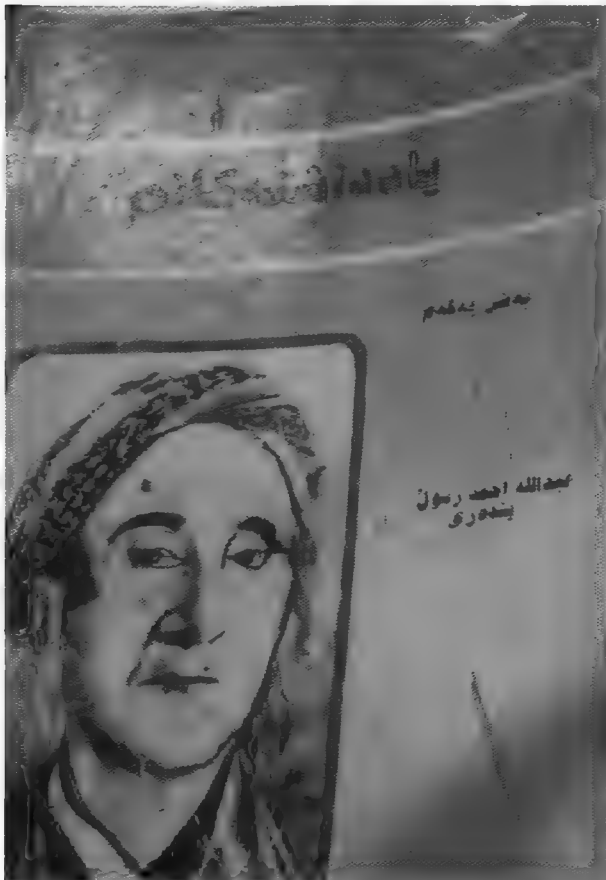
له لاپه رهی ۴۲

(لیره دا نووسه ر ده
یادداشته کانی خویدا بو باسکردن
له سه ر دوخی کوماری کوردستان
پشت ده به ستی به بیزاو ه کانی
خوی و وته کان چهند که سایه تیبه
به رپرس له ناو کوماردا که یه کیان
کاپیتان حه مه دی مه ولوده - وریا)

له لاپه رهی ۸۵

سه باره ت به شه ری قاره مانانه ی
کاک حه مه دی مه ولوده چرچی له
گوندی (بناویلن) ی ناوچه ی
سه رده شت ناوا ده نووسی:
حکومه تی تاران یه که مجار له
ناوچه کانی سه قز و بوکان ده ستیان
کرده جم و جوّل و هاتنه پیشه وه و
بپیارنامه ی شهروه ستاندونیان

خسته ژیر پی خویان. له خه تی (بانه) شه وه به ره وه سه رده شت هاتن و له گوندی (بناویلن) که
ده که ویتته مابهینی (بانه) و (سه رده شت) پیش به سوپای تیران گیرا و به سه رکر دایه تی (حهمه ی
مه ولود) سه رلقیکی سه ربازی کوماری مه هاباد که له و پښگایه واجبی پیسپیرابوو به توندی له سوپای
تیرانیان دا و زیانیکی زوریان پیگه یاند و نه یانه یشت بگاته سه رده شت.

له لاپهړه ی ۸۷

نووسەر سه بارهت به شهپر له گوندی (میر شیخ حهیدەر) ئاوا ده نووسی:

دوای چهند شهو و پرۆژ شهپر و لێکدان ئه وه بوو به کهر ئاغا خوۆشی هات بو به ره که مان وه کوو سهردان و پشکنین (تفتیش) و زۆر پازی بوو ئیشوو کاری (به ره) و پێکخستنمان و له سه ر داوای ئێمه (حه مه ی مه ولود) یش له ناوچه ی (به رهت) ه وه گوازه ته وه لای ئێمه به خوۆ و لقیکی سه ربازییه وه چونکه به ره ی ئێمه کلیلی ده رگای سه رکه و تن بوو و هه موو گر و گه رمای ئاگری شهپر که و تنبوو سه ر ئه و به ره یه .

له لاپه‌ره‌ی ۹۲

نووسەر باسی پاشه‌کشی همه‌دی مه‌لودی ده‌کات پاش بیستی خه‌به‌ری پرووخی کۆمار و ده‌لێ: له‌ پۆژی ۱۷ی کانونی یه‌که‌م (سه‌رامه‌وز-آذر) وه‌کوو له‌بیرمه‌ زۆر سه‌رکه‌ه‌وتمان وه‌ده‌ست هێناوو و زۆر خۆمان له‌ سه‌ربازگه‌ی سوپا نیزیک ک‌ردبووه‌ هه‌ر بۆ شه‌وی داها‌توو وا‌ته‌ شه‌وی ۱۷- ۱۸ کانونی یه‌که‌م له‌ کاتی‌ک‌دا که‌ به‌و سه‌رکه‌ه‌وتنه‌ زۆر د‌ل‌خۆش بووین و من خۆم به‌ ه‌وی ماندوو‌بوون و ه‌یلاکی گه‌رامه‌وه‌ باره‌گا چونکه‌ دوو شه‌و بوو نه‌خه‌وتبووم و چه‌ند خ‌زم‌یک‌ش‌مان له‌ ئالانه‌وه‌ ها‌تبوون به‌ چه‌ند چه‌ک‌داری‌که‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ خ‌ویان به‌شداری داگیرکردنی سوپای ئاب‌ل‌وقه‌دراوی سه‌رده‌شت بکه‌ن و ئه‌و شه‌وه‌ می‌وانی ئیمه‌ بوون تا‌کوو به‌ره‌یان بۆ ده‌ست‌نیشان بکه‌ین. ئه‌وه‌بوو سه‌عات ۱۲ی نیوه‌شه‌ خه‌وتم و له‌ سه‌عات یه‌کی پاش نیوه‌شه‌وا یه‌کی‌ک به‌ ده‌نگ‌یک‌ی (بزپ‌کاوه‌) وه‌ بانگی ک‌ردم وتی: کاک عه‌بدو‌ل‌لا هه‌سته‌ له‌ خه‌و، خه‌به‌ری‌کی زۆر ناخۆشم هێناوه‌ (یاخ‌وا م‌لم بشک‌یت). منیش هه‌ل‌سام و وتم چییه‌؟ چی قه‌وماوه‌؟ د‌یت‌م (سه‌ید حه‌سه‌ن) خه‌ل‌کی مه‌ها‌باد که‌ ناسی‌او‌ی خۆمان بوو ئه‌گریا و له‌ ر‌ی‌گاوه‌ به‌ په‌له‌ ها‌تبوو وتم چییه‌؟ ب‌ۆ‌چی ئه‌گری؟ وتی: ق‌وو‌پ‌ ک‌راوه‌ به‌سه‌رمان‌دا و پ‌شت‌ی هه‌موومان شکا. کۆماری مه‌ها‌باد پروخا. منیش واق‌م و‌پ‌ ما و نه‌مت‌وانی ق‌سه‌ بکه‌م و هه‌رچی بیرم ک‌رده‌وه‌ بزانه‌ ئه‌مه‌ خه‌ونه‌ یا نا؟ ب‌ۆ‌م ساغ نه‌ئه‌ب‌ۆ‌وه‌ چونکه‌ سه‌ید حه‌سه‌ن خ‌وی ه‌یندی در‌ۆ و شتی هه‌بوون و له‌وانه‌شه‌ گ‌الته‌مان پ‌ێ بکات. ناوبراو جانتا‌که‌ی خ‌وی را‌ک‌یشا و چه‌ند به‌یان‌یک‌ی له‌و به‌یانانه‌ی که‌ قازی محه‌مه‌د م‌ۆری ک‌ردبوون ه‌ینا ده‌ره‌وه‌ و دا‌یه‌ ده‌ستم. کاتی خ‌و‌یند‌مه‌وه‌ وام هه‌ست ک‌رد که‌ وا گ‌رانایی و ق‌ورسایی ئه‌م شاخ و ک‌ی‌وانه‌ی ک‌وردستان که‌وت‌وه‌ته‌ سه‌ر شانم. راستی بۆ ماوه‌ی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک نه‌مت‌وانی ق‌سه‌ بکه‌م له‌به‌ر گ‌ریان.

له دواييدا ناردم به شوين حهمه ي مه ولودا. كه ئه و يش به ري كه وت نه و شه وه هاتبووه باره گاي خوي. به يان نامه كه م دايه ده ستي. كاتي ك خو ئندي يه وه ههر شي ت بوو. خه ري ك بوو له هو شي خوي بچي ت. دواي ماوه يه ك گريان وتي تكام وايه چهن د چه كداري كي خو تانم ده گه لدا بنيزه هه تاكوو ئه گه مه گوندي (هه مران) لاي زيرو به گ چونكوو ئه ترسم عه شاير له م سه ر ري گا يانه شه رمان

پیتفرۆشن بۆ خاتری چهكه كاغان و نهگەر گهيشتمه لای زېږۆ بهگ لهوئوه ههموومان ږوو نهكهينهوه لای مههاباد. ههرچهند كه ناشزانين داخوا وهزعی مههاباد چۆنه و سوپای ئيران گهيهشتۆته مههاباد يا نا؟ چونكه سهيد حهسەن ږۆزی ۱۷ له مههاباد دەرچوووبوو و نهو ږۆژه سوپای ئيران نهگهيشتبوو مههاباد. ئيتړ من سى چوار چهكداری خۆمم دهگەل حەمەى مهولودا رهوان کرد چونكه خه‌لکی ناوچه كه ههموو كه‌سى منى نه‌ناسی و كه‌ى نه‌یوترا بير له ږووتكردنې ناوبراو بكه‌نه‌وه به هۆى چهكداری ئيمه كه ده‌گه‌ل‌يا بوو. به‌لام ناوبراو له ههمران فريای زېږۆ بوگ نه‌كه‌وتبوو چونكه نه‌ویش وه‌كوو ئيمه ئاگادار كرابوو و به‌ياننامه‌كانى پيگه‌يشتبوون و ههر به په‌له له ترسى عه‌شايرى گه‌وره‌ك و مه‌نگوږ دەرچوووبوو بۆ لای مههاباد. له دواييدا زانيمان كه زېږۆ به‌گيش و حەمەى مه‌ولوديش هه‌ردووکیان تووشى هه‌ندى پياو خراپ و ږنگران هاتبوون به‌لام خوا ږزگارى كړدبوون و به سه‌لامه‌تى گه‌يشتبوونه دهوروبه‌رى مههاباد و له‌و گوندانه‌ى نه‌وئى چه‌ند ږۆژ مابوونه‌وه. به‌ياننامه‌كه‌ى قازى محەممەد بریتى بوون له‌و چه‌ند دېرانه‌ى خواره‌وه:

(برایانی به‌ږزی به‌ره‌ى....)

وېږای ږیز و سلّو. ئاگادارتان ده‌كه‌م كه‌وا سوپای ئيران گه‌يهشته ته‌وریز و حكومه‌تى (جه‌عفه‌ر پيشه‌وه‌رى) ږوخا به‌بى نه‌وه‌ى هيچ به‌رگرى له خۆى بكات. بۆ ئيمه له‌پاش هه‌لسه‌نگاندن و ليك‌دانه‌وه‌يه‌كى زۆرى كي‌شه‌كاغان له ههموو ږوويىكى سياسى و عه‌سكه‌ريه‌وه، ږيارمان دا كه‌وا به‌ره‌كانى جه‌به‌ه‌كانى شه‌رمان چۆل بكه‌ين و به‌ره‌و پيرى سوپای ئيران بۆ به‌خي‌ره‌يتنانيان. ئينجا تكام وایه كه‌ نه‌وانه‌ى عيراقين بگه‌ږنه‌وه عيراق و نه‌وانه‌ى ئيرانيشن خويان بدن به‌ ده‌سته‌وه له نيزيكترين شوئى سوپای ئيران.

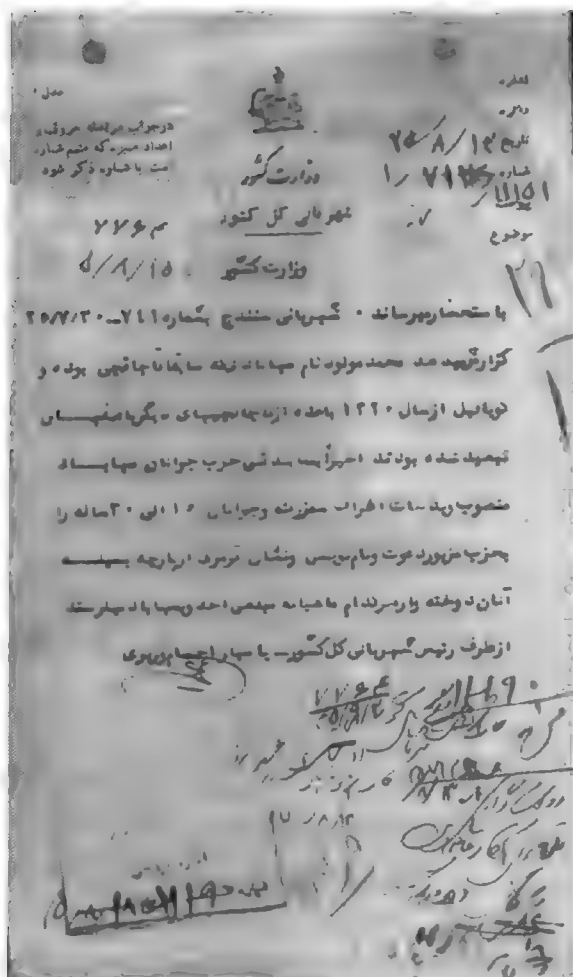
براتان محەممەدى قازى)

له لاپه‌ره‌ى ۱۰۵

سه‌باره‌ت به‌ په‌نا‌بردنى حەمەدى مه‌ولودى بۆ عيراق ئاوا ده‌نووسيت:

... نه‌وكاته سه‌رۆك عه‌شيره‌ته‌كان نه‌وه‌نده نفوز و ده‌سته‌لاتيان هه‌بوو كه‌وا خه‌لكى لي‌قه‌وماو و دهره‌ده‌ر لای خويان په‌نا بدن و تا چه‌ند كه‌سيكى خه‌لكى مههاباد هاتنه لای مه‌حموود ئاغای هيرۆ له‌وانه يىكيكيان سه‌يد مسته‌فاى سیدی و نه‌وي‌تريان حەمەدى مه‌ولود بوو. مه‌حموودئاغا زۆر ږیزی لي‌گرتن و له‌دواييدا سه‌يد مسته‌فا فه‌رمانى به‌خشي‌نى (عه‌فو) بۆ دەرچوو و گه‌رايه‌وه مههاباد و حەمەى مه‌ولوديش ماوه‌يه‌ك هاته قه‌لادزی تا ده‌فته‌ر نفوسى عيراقيشى بۆ وه‌رگيرا به‌لام له دواييدا ږويشت بۆ ږووسيا له ږيگای قاچاغه‌وه و له‌وتى به‌په‌ناهه‌نده وه‌رگيرا.

کتابی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی

اوه زارعتی ناوخو - سه روکی گشتی
 شاره بانی تیران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-
 ۱، ریکه وتی ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نهینی)
 بو وه زارعتی ناوخو
 ئیداره ی پولیسی شاری سنه به
 ژماره ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پیتان
 راده گه یتنی که که سیک به ناوی
 محه ممه دی مه ولود خه لکی مه هاباد
 که پیشتر قاچاغچی بووه، وهک ده لنین
 له سالی ۱۳۲۰ ده گه ل که سانیکی تر له
 قاچاغچییه کلان بو شاری نیسفه هان
 دوور خراوه ته وه، ماوه یه که به نوینتری
 جهیزی جه وانان مه هاباد هه لیزیردراوه
 و به دی و دیتهائی ناوچه ی سه قزدا
 ده گه ری و نه و لاوانه ی که له ته مه نی
 ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده کیشیتنه ناو
 حیزبه که یان و ناو نووسیان ده کات و
 هیمایه کی سوور که له پارچه دروست
 کراوه له سینگیان ده دات و له
 هه رکامیان مانگانه بره پاره یه ک
 وهرده گریت و ده یئیریتنه وه بو مه هاباد.

له لایان سه روکی گشتی شاره بانی تیران - پاسیار یه کهم حیسام وه زیری - واژقا^۱

^۱ نه و به لگه یه له کتابی اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه ره ی ۳۷۷ بلاو کراوه ته وه و ههروه ها له ناوه ندی ئارشوی (اسناد ملی ایران) هه یه.

بیره‌وه‌رییه‌کانی مامه «غەنی بلوریان» سەده‌ی کارەسات

نووسینی: برایم فەرشی

ل. ۱۵ - پێش ئەوێ نیروی مۆتەققین واریدی کوردستان بێ، پۆلیسی رەزا خان بۆ ئەوێ پێش بە بڵاوکردنەوێ ئەو فیکر و بیر و باوەرێ نەتەواوەتییه بگرێ، تەدارکی هێرشێکی بینی، هەر ئینسانێکی که هەستی لێدەکرد قاچاغچییە و هات‌وچۆی عێراق دەکات و لە پێگای هێنایی گۆفاری گەلاوێژەو، بیر و باوەری نەتەواوەتی بڵاو دەکاتەو، هێرشێ کرایە سەر. لە ناوچەیی میانداو و مەهاباد و دەورووبەر کۆمەڵیکیان گرت و لە کوردستان دووریان خستەو بۆ باشوور و باکووری ئێران و شیراز و کرمانیان پەوانە کردن. لە نێو ئەواندا حوسێنی فروهەر و محەممەدی مەولودی ئەو دوو نەفەرە تەنھا کەسانێک بوون کە لەو هێرشەدا دەستگیر کران کە دەستان لە جەریانیاتی کۆمەڵە ی. ژ. ک و هێنایی ئەو گۆفاری لە عێراقەو بۆ داخیلی ئێران هەبوو. ئەو دوو کەسە، کە ئەو دەمی حوسێنی زۆر پێنگەریان پێدەکوێ دواوە شۆرەتی خۆی گۆری و کردیە حوسێنی فروهەر، لە زیندانی برازجان دەگەڵ ئێمە بوو ۱۵ سالی حوکم درابوو، لەوێ مەسلول بوو و دواوە هاتە دەری، ئازاد بوو مرد.

حوسێنی فروهەر یەکیەک لە دامەزرێنەرانی کۆمەڵە ی. ژ. ک بوو. رەحیم لەشکری کارمەندی ئیدارەیی فەرھەنگ، حەمە دەمینێ خاتەمی کارمەندانی پایە بەرزێ سەبەتی ئەحوالی مەهاباد، رەحمانی کەییانی، قادری قادری، قادری مودەرەسی ئەو ئینسانانە بوو کە بنەمای کۆمەڵە ی. ژ. ک یان دامەزراند.

بەلام ئەوانە هیچیان نەگیران، تەنھا کەسیک کە گیرا حوسێنی فروهەر بوو و دەگەڵ حەمەدی مەولودی. ئەو دەم بازجوویی بەو جوورە و بەو شکڵەیی نەبوو، تەحقیق بکەن بازجوویی بکەن و شکەنجە بکەن، ئەسار وەرگرن. حکومەت نەیدەویست دەنگە کە بەرز بکاتەو و پەخش بێتەو کە ئەوانە لەسەر مەسەلەیی میلی گیاران، بەلکە بەنێوی قاچاغچی ئەوانیان گرت. هەرچی قاچاغچی بوو خریان کردەو، ئەوێ تێیدا بوو و تێیدا نەبوو و هات و چۆی عێراقی دەکرد، گیرا، بۆ ئەوێ ئەو هات و چۆیە بێرن.

سالی ۱۳۲۰ ئەوانە گەرانەو، هاتنەو مەهاباد و لە سالی ۱۳۲۰وێ خەباتی کۆمەڵە ی. ژ. ک سەری گرتەو، سەر لە نوێ بە جیددی تر دەستی پێکردەو. پاش ئەو هێرشە ئەوانەیی نەگیرابوون و مابوونەو جموجۆلیان نەما و پاشەکشەیان کرد و کۆمەڵە ی. ژ. ک بێ چالاکایی مایەو. بەلام ئەوانە بە عینوانی شەونشینێ حەوتووی جارێک شەوانە لەم مالی و ئەو مالی لە دەوری یەک خێدەبوونەو و کاری حیزبایەتی تەنیا بۆ ئەوێ بوو، ئێرتباتیان بەیەکەو نەبێ.

ل. ۱۶. سینه‌های سه‌یار و ئینگلیسیه‌کان

- که رێکخراوی لاوانی کوردمان دامه‌زراند و چالاک بووین و کارمان ده‌ست پێکرد، رۆژێک ماسینیکی ئینگلیسی هات سینه‌های سه‌یاری هێتابوو بۆ چوارچرای مه‌هاباد، له‌وێ جه‌نگی به‌ینی ئالمان و ئینگلیستانیان نیشان ده‌دا. که ئیمه هاتینه ده‌ری چووین، وه‌کوو وا ته‌بلیغ کرابوو ئه‌و ئه‌فکاره‌ی که هاتبوو ده‌میشکمانه‌وه و امان هه‌ست کردبوو، و امان به‌ گوێدا خوێندرا بوو له‌ولا و له‌ولا، مشه‌خه‌س {دیار} نییه ئینسانێکی مشه‌خه‌س ته‌بلیغی کردووین. له‌ جێگایان که داده‌نیشتین به‌عه‌زه که سێک زیاتر ئیمه ئینگلیسی مان به‌ دوژمنی کورد ده‌ناسی، چوونکوو وا و باس ده‌کرا که ئینگلیس بوو که ته‌قسیمی کوردستانیان کردوه. نه‌یانهیشت کورد بێته‌شت و به‌ حکومه‌ت بگا. زۆرتر ئیحساساتی ئیمه دژی ئینگلیسی زۆر شه‌دید {توند} بوو به‌و بۆنه‌وه ئه‌وه‌ش که گوێیان ئینگلیسیه‌ و هاتوو نه‌مایش ده‌دا و ئه‌وانه معاوینی کونسوولی ته‌وریزن، ئیمه هاتین به‌ دژی ئه‌وانه ده‌مونستراسیونیکمان ساز کرد.

عه‌کسی ئیستالینمان هێنا و له‌سه‌ر ماسینمان دانا و هاتین به‌ ده‌وری چوارچراکه‌دا گه‌رپاین و به‌ ده‌وری ئه‌و کابرایه‌دا. سینه‌ماکه‌مان قه‌تعی {بری} کرد و په‌رده‌کامان ده‌دپاند و په‌رده‌ی سینه‌مامان سه‌نگباران کرد. خه‌به‌ریان به‌ قازی محهممه‌د دا که جه‌ریانێکی وا هه‌یه قازی محهممه‌د هات و نه‌سیحه‌تی ئیمه‌ی کرد و گوێی ئه‌وه شه‌خسیه‌تیکی خاریجیه‌ و هاتۆته‌ ولاتی ئیمه، ده‌بێ ئیمه به‌رخوردیکی عاقلانه و نه‌جیهانه بکه‌ین و نابێ ئه‌و جووره‌ هه‌ره‌که‌تانه بکه‌ین و ئه‌و فیلمه ده‌دری، کێ پێنخۆشه ته‌ماشای بکا و کێ پێنخۆشه ته‌ماشای نه‌کا، به‌رخوردی توند مه‌که‌ن. ئه‌مه‌ی ئارام کردوه به‌لام ته‌زاهوراته‌که‌مان کردبوو. کاره‌که‌ی خۆمان کردبوو پاشان ئه‌و کابرایه چووبوو له‌ لای مه‌قاماتی شوپه‌وی شکایه‌تی کردبوو که مه‌نته‌قه‌ی ئیوه شلوقه‌ و عه‌ناسورێک به‌ ته‌حریکاتی شوپه‌وی وای ته‌وجیه کردبوو، هاتوون ئه‌و کاره‌یان کردوو و ئیه‌انه‌یان به‌ مه‌موری سیاسی ئینگلیس کردوو. تعدادیک ئه‌فسه‌ری پروس هاتن بۆ ته‌حقیق {لێکۆڵینه‌وه} کردن. ئه‌لبه‌ته ئه‌من ئه‌وانه ده‌لیم ئه‌وانه قابیلی هه‌زفن. ئه‌وانه بۆ ئیتلاعی. هاتن ته‌حقیقاتیان له‌ ئیمه کرد که ئه‌و کاره بۆ کردووتانه و ئه‌و ئالا سووره چیه هه‌ل‌وداوه له‌سه‌ر چوارچرایه، ئیمه‌ش ئالایه‌کی سوورمان له‌وێ دابوو. بۆ ئه‌و سازمانی جه‌وانانه‌ی که دروستمان کردبوو، ئالایه‌کی سوورمان دابوو له‌سه‌ر به‌رده‌که و ئه‌و جێگایه‌ی که مجه‌سه‌مه دروستکرابوو له‌ چوارچرا.

کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه ئه‌و ئالایه هه‌ل‌که‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه که موزاحیمی خه‌لک بن؟ کێ به‌ گوتوو ئیوه‌ی بکه‌ن بچن ته‌زاهورات بکه‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه عه‌کسی ئیستالین بینن و ئه‌و ئالا سووره ئی ئیمه‌یه و به‌ ئیوه مه‌رپوت نییه. منیش جوابم داوه ئه‌و ئالا سووره ئالای شوێشی کورده و هیه‌چ مه‌رپوت به‌ ئیوه نییه، چه‌کوچ و داسی ئیوه‌ی پتیه نییه ئه‌گه‌ر چه‌کوچ و داسی

ئىۋەى پىۋە بايە، ئىمە لىمان نەدەدا. ئەۋە ئالاي شۆرشى خۆمانە. من بە زىبانى ساكارى خۆم دىفاعم كرد. منيان هىنا گرت و حوسىن فروهەر و محەممەدى مەولود و تىعدادىكى دىكەشيان گرتن. بۆ ئەۋە نىشان بەدن كە پەسىدەگىمان كرد و تەننىمان كردن و فلاغان كردن. گوزاريشكى بەدەنەۋە بە مەقاماتى خۆيان. هەشت، نۆ، دە، پۆژان ئەۋانيان لە قاۋەخانەيەكى پۆژانە پادەگرت و شەۋانە دەچوونەۋە مالى و پۆژانە دەهاتنەۋە قاۋەخانەكە. منىش سەرھەنگىكى پووس بوو بېرىكى گوى كىشام و گوتى تۆ دەبى دەرس بخوینى و دەست لەو كارانە ھەلگرە پۆ دەرس بخوینە و ئەۋە ئالايەش يىنە خوارى لەۋى.

ل. ۱۷. دانىشتنى پىنخراۋە لاۋان دەگەل كۆمەلەى ژ.ك

موزاكەرەى ئىمە دەگەل كۆمەلەى ژ.ك لە مالى ھەممەدى مەولودى كرا. نوینەرانى كۆمەلەى ژ.ك سەدىق ھەيدەرى و دلشادى پەسولى و زەبىحى بوون. من و كورپىكى تر بە ئىۋى عەزىز فەرھادى نوینەرانى سازمانى جەۋانانى كورد بووين. پىشتەر لەلايەن جەمەى خۆمانەۋە لەتىۋ باغى ھەلپىزدراين كە بچىن قسە دەگەل ئەۋانە بكەين. ئەۋانى مەسائىليان مەتپەح كرد كە ئىۋە چىتان دەۋى؟ دەرخواستو {داۋا} چىيە؟ ئىمەش بە شكلىكى ساكار كوتمان ئىمە خواستمان ئەۋەيە كوردستانى ئازاد بكەين. كۆمەلەى ژ.ك كىش ئەۋدەمى شوعارى كوردستانى گەۋرەى ھەبوو. دەگەل حىزبى ھىۋا لە عىراق پەيۋەندىيان ھەبوو. پىشتىش لە سنوور زەبىحى و ئەۋان دانىشتىيان دەگەل مىرحاج و ئەۋان ھەبوو. ئىمە كوتمان خواستەكەمان ئەۋەيە موبارەزە دەكەين بۆ كوردستان و ئىتىھادى شۆرەۋىش بە دۆستى مىللەتى كورد دەزانين و دژى ئىنگلىسين و ئىنگلىس دوزمىنى مىللەتى كوردە.

ل. ۲۷. سارق موسەلەح ، قاچاغچى و مەسەلەى نەتەۋايەتى

لە كوردستانى ئەۋدەمى دا قاچاغچى ھىپۆئىن و تىراك نەبوو، عناسورىك بوون مالىۋتجارەيان ۋاريد دەكرد و ئەۋانە ئىرتباتى حىزبىشيان بەرقەرار دەكرد. نەشرىياتى كە لە عىراقەۋە دەھات بە ۋەسىلەى ئەۋە قاچاغچىيانەۋە دەھات. حوسىنى زىپىنگەران، ھەسەن فروهەر بۆخۆى يەككىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو كە بۆخۆى لە موئەسسەسىنى كۆمەلەى ژ.ك بوو و تەفەككورى مىللى لە عىراقى دەرك كرد، لە قاچاغچىگەریدا. ئەۋە ئەفكارەى ھىناۋە لە سابلاغى عىددەيەكى لە خۆى كۆكردەۋە. كۆمەلەى ژ.ك يان تەشكىل كرد. ھەممەدى مەولودى يەككىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو. بەنابەرىن قاچاغچى بەۋە مەفھومى نەبوو. قاچاغچى لە بازارى مەھابادى ئىعتىباريان ھەبوو. قاچاغچى لە مەرزى عىراقى را ھەتا ۋاريدى پىرانشار دەبوون، ۋاريدى مەھاباد دەبوون. دەۋە

مهسیره دا ده دوازه مالیان ده ژيانده، بيجگه له شاری. نه سپيان ده نارد مالوتجاره يان موته فهرق ده کرد. له مالی موخته لاف له دتي موخته لاف په خشان ده کرد بو نه وهی گمرک نه يانگرې. ژاندارمه ری نه يانگرې. ده هاتنه وه مه هابادي ٦.٧ پوژان له مه هابادي ده بوون، خو يان به مه ؤوره کان نيشان ده دا و له بازاري ده گه پران و شه وانه به قاچاخ ده ياننارد، بوخويان نه ده چوون، ده ستیان هه بوو، نهو ده ستانه يان ده نارد نهو مالوتجاره يان ديناوه، واريدي شاريان ده کرد.

به نابه رئين قاچاغچي تاجيرېک بوون که مال و جنسي غه يري گومرگيان له عيراق واريدي تيران ده کرد و ده يان فروشت به قيمه تېک. ههر قاچاغچي حه ددي نه قفل له ده وره ی ٨٩، ده مال له ده وريان زينديگي ده کرد. ساريق موسه له حيش له نتيو کوردستانيدا، له عورفي کوردستانيدا نه وه بووه، موسه له ح چوونکوو ده گهل ژاندارمي به شه پر هاتووه، چوون موخاليقي حکومه تي مه رکه زي بووه، خه لک حيمايه تي لي کردوون.

نه مهر پاشای ساريق موسه له ح يان حه مه تالی مه شهوور، يان مام روسته می مه شهوور که نه وانه سارق موسه له ح بوون. نه وانه له زه مانی په زاشا سارق موسه له ح بوون له سو سنايه تي و ناو مه نگوپان و گه ورکايه تي نه ترافي سه رده شت نه وانه نفوزيان هه بوو له نتيو جه ننگه لدا. ديهقانان کو مه گيان پنده کردن. چاويان بوون، نيتيلاعاتيان پي ده گوتن. ژاندارم هاتبان خه به يريان پنده دان. نه وانه ده گهل خه لک خه راپه يان نه ده کرد. خه لکيان پرووت نه ده کرد، نه وان پريگايان به ژاندارمه ی ده گرت نه يان ده هيت ژاندارم نه منيه تي هه بې له مه نته قه دا. جلوگيريان ده کرد. نهو سارق موسه له حانه ته فوکوري ناسيوناليستي و پروحي ميليان هه بوو، به لام بهو شکله ی عه رزي نه ندامي ده کرد. پروحي ميلييه. بهو عيلله ته ش نهو سارق موسه له حانه وه ختيک تفه گيکيان نه ستاندايه يان نه سپي ماليکيکيان پفانديايه کو مه کيان ده کرد بهو ديهقانه فه قيرانه که يه تيم ماوه ته وه، باب و که س و کاری نه ماوه. يه تيمه کانی ئيداره ده کرد، يا «عه شه هي مي زي»^١ له نه ترافي سنه ی که يه کيک له سارق موسه له حه کانی گه وره ی نه ترافي سنه یی بوو. مه شهووره عه شه هي مي زي. هه شه مي زي ديه که له نه ترافي سنه ی، نه ترافي مه نته قه ی به يني سنه و مه ريوان، نهو شه خسه ئينسانتيک بوو ١٥،١٤ سالان سارق موسه له ح بوو. زه مانی په زاشا سارق موسه له ح بوو. زه مانی محمد پره زاشا سارق موسه له ح بوو. کابرايه کی به حوره مت و ساحيب ئيحتيرام بوو. نه مه ئيستيفاده مان له وانه ده کرد. نه وانه له نتيو پرووستاياندا نفوزيان هه بوو. نفووزی که لاميان هه بوو...

^١ (هه شه مي زي) گونديکه که له ٥٣ کيلوميتری باشووری پوژتاواي شاری سنه و له ناوچه ی هه ورامان هه لکه وتووه.

بیره وه ریه کانی مامه «غهنی بلوریان» ئاله کۆک

به سه رهاته کانی سیاسی ژیانم - ستۆکهۆلم - ۱۹۹۷ - کۆکردنه وه و ئاماده کردنی حامید گه وهه ری

کاکه مین باسی «چهته» کانی سه رده می پاشایه تی ره زاشای بۆ ده کردم و ده یگوت «چهته» کان بیاو خه راپ نه بوون، واته دزی و رتگریان نه ده کرد و له حکومهت و ژاندارم عاسی بوون. له سه رده می ده سه لاتداریه تی ره زاشادا ژاندارم خه لکی گونده کانی کوردستانی هه راسان کردبوو. ته شقه له یان پیده کردن و بیانوویان پیده گرتن و دایانده پلۆسین. به رتیلیان لیده ستاندن و له ژیان جاپزیان کردبوون. له بهر نه وه له نیو گونده کاندایا مروقی ئاوا هه لده کهوت که ده ست له ژیان به ردا و له قینی ژاندارم وه چیا کهوێ و ببی به چهته. نه وان پێیان به ژاندارمه ده گرت و ده یانکوشتن و چه کیان ده کردن و جاروباره ش نه سپ و ولاخی سه رۆک عه شیرته ده و له تخوازه کانیان ده برد. هه ر نه و چه تانه ش بوون که داکوکیان له گوندیه کان ده کرد و ده ستی فه قیر و هه ژار و ژنی هه تیوباری گونده کانیان ده گرت و یارمه تییان پیده کردن، خه لکی لادی چاو و گوێیان بوون و هاتووچوو کرده و هی ژاندارم و ئاغا مله ویره کانیان پێرا ده گه یاندن و یارمه تییان ده دان. جل و لیبا سیان بۆ ده شوشتن و قهند و چای خوێان له زاری منداله کانیان ده گیراوه و بۆ چه ته کانیان ده برد. کاکه مین می شکی پر بوو له و زیانیاریانه وه هه می شه لیده کۆلیشه وه تا پتر سه ریان لیده ره پنی، نه و پۆژانه هه ر گوێی به رادیۆ وه بوو. هه رچه نده نه وکات خه لک که متر رادیۆی هه بوو، به لام ئیمه رادیۆیه کی Blupunkt ی باتریداری ئالمانیمان هه بوو، که کاکه مین قهت لێی جیا نه ده بووه و هه موو هه و له کانی ده گرت.

نه و هه روه ها له مه ر قاچاغچییه کانی سه رده می ره زاشاش ده دوا و ده یگوت وا بیر نه که یشه وه قاچاغچی نه و سه رده می شار مروقی خوێری و تریاک و هه شیش فروش بوون. نه وان که سانی ک بوون بۆ نه وه ی گومرگ به ده و له تی ئێران نه دهن و شتومه ک به هه رزان له گه رمین بێنن، به نه پنی سه فه ریان ده کرد و دۆل و چیاکانی کوردستانیان ده پری و زۆرجاریش تووشی مه ترسی ده بوون، نه وان به گشتی کوتال، په ره سیغار، عه تر، سابوون، چایی و شتی له و باب ته یان ده ینا و خه لکیکی زۆر له شار و گونده گان به هوێ مامه له ده گه ل نه وان ژیا نی خوێان دا بین ده کرد. نه وان به کۆمه ل و پرچه ک هاتووچوێ گه رمینیان ده کرد و جار جاره ش ده گه ل ژاندارمه پتکه ه لده پڕزان و به کوشتنی ژاندارمه یه ک ده بوونه نو قلی مه جلیسان و خه لکی شار و دییان شاد و دلخۆش ده کرد. نه و قاچاغچیانه مروقی به هه ست و کورد دۆست و نی شتمان په ره ریان تیدا بوو که له گه رمینه وه گو فاره و پۆژنامه ی کوردیان ده گه ل خوێان ده ینا و ده یانگه بانه ده ست دۆست و هه و له آنی پروونا کبیریان. له بهر نه مه لای خه لک به حورمهت بوون و پزیزان لیده گیرا...

نه وسا جموجوێلی سیاسی بواری نه بوو، هه ر چه شنه بزافێکی سیاسی له ئێران و به تایبه تی له

کوردستان دا به توندی سهرکوت دهکرا. لهو ههل و مهرجه دا ژماره یه ک رووناکیبری مه هاباذ بۆ ئه وهی پۆلیس دهستان پینه گا دهستان ساز کردبوو، و ههر شه وهی له مالتیک کۆ ده بوونه وه و جورابینیان ده کرد، شه وچه له یان ده خوارد و گوټیان ده دایه قه وانی سه ید «عه لی ئه سغه ر» و باسی کوردا به تیان ده کرد. له نټو ئه و گروپ و ده ستانه ی شه وانه دا ژماره یه ک رووناکیبری چالاک و به کرده وه، دامه زرانندی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کوردیان ه ټنا وه ته بهر باس، ئه وان شه ویک له شه وانی په مه زانی ۱۳۱۷-۱۹۳۸ باسی دامه زرانندی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کوردیان کرده. کاکه مین ده یگوت ئه و دیارده یه ی له زمانی هه فالتیکی هاوگه په کی به ناوی «په حمان» بیستبوو، ئه و به راشکاوی نه یده گوت پرحمان کټیه، به لآم له توپی قسه کا نیدا که له ناوی تیکوشه ران ده دوا ده رکه وت که په حمان کټیه؟

... پاشان خۆی قیت کرده وه و دهستی له باخه لی نا و له سه ره خۆ کوته کاغه زیکی چرووکی و چریشاوی و دووله تی ده ره ټنا و به ه ټمنی و به ده نکیکی نزم گوټی: دا وه یخوټنه وه ئه وه هه مان به یاننامه یه که خه لک باسیان لټده کرد و به دیواری مزگه وت و بازاره کانی شاریان لکاندبوو.

هه رچۆتیک بوو دهقی به یاننامه - ده ست نووس- که م خوټنده وه. له ودا داوا له جه ماوه ری کورد کرابو، که به هانای ئه و لاوانه وه بچن که بو کوردستانیکی سه ره خۆ خه بات ده کهن. کاکه مین ده یگوت: پۆلیس به تاوانی ئه و بلاو کراوه یه گه نجټنکی به ناوی «حاجی خوسره وی» گرتووه و چهند که سیشی له و پټوه ندیه دا بو هه ری می ژوو رووی ئیران یانی «شیراز» و «کرمان» دوور خستوته وه. ئه وانه ی که من شاره زایانم «حوسینی زیرینگه ران» و «محمه دی راتبی» (حه مه دی مه ولودی) ن که دور خراونه ته وه. ئه و له درټزه ی گوته که یدا رایگه یاند ده نگو ده شار که وتبوو که «حاجی» یان شکه نه چه کرده و ته نانه ت ده یانگوت لوتیان بریوه، به لآم ه یچی نه درکاندوه.

شه ویکی تر، کاکه مین سه ری باسه که ی کرده وه و گوټی ده لټین له په وتی ئه و گفتوگۆ یانه دا که هه فالان بۆ دامه زرانندی رټک خراوکی سیاسی کردو یانه، ژماره یه ک گه نجی خورت، به لآم که م نه زموون رایان وابوو که دامه زرانندی هه ر رټک خراوه یه ک بۆ پاکیشانی سه رنجی جه ماوه ر بۆ لای ژ-ک پشتگیری کردیان له و، بانگه وازی ک به نه ه ټنی بلاو بکریته وه به لآم زۆربه ی هه فالان ده گه ل ئه و بیر نه که وتوون و ئه و هه نگاوه یان به کرده وه یه کی ناوه خت زانیوه، که چی ئه و چهند که سه به بټ ئیزنی لایه نه که ی تر بۆخویان ئه و کاره یان ئه نجام داوه و بوون به هۆی وشیار کردنه وه ی پۆلیس و گیرانی هه فالان یان، له نټو ئه و به شه دا ناوی «عه یزی زه ند»-ی (عه یزی ئآلمانی) و «عه بدوله رحمانی زه بیحی» له سه ر زاران بو.

کاکه مین به گوټره ی گوټی دۆستانی، ناوی گروټیکی ده برد که له ده سته ی شه وانه دا به شدار بوون، به لآم پاشان بۆم ده رکه وت، که ئه و بۆ خویشی یه کیک له و که سانه بووه، که له گروپی ئه و هاوړټیانه دا به شدار ی کرده. ناوبراو، ناوی ئه و که سایه تیانه ی به مجوره ریز ده کرد: قاسمی قادری

ماموستای قوتابخانه، سه عیدی یۆسفی کارمه‌ند، محهمه‌دئه‌مینی خاته‌می کارمه‌ند، محهمه‌دی نه‌سحابی ماموستای قوتابخانه، عه‌لی مه‌حموودی ماموستای قوتابخانه، په‌حیمی له‌شکری کارمه‌ند، په‌حمانی که‌یانی دوکاندار، قادری موده‌پرسی کارمه‌ند، په‌حمانی سه‌دیقی پرووناکبیر، په‌حمانی زه‌بیچی که‌نج، حاجی خوسره‌وی که‌نج، محهمه‌دی پاتبی (حه‌مه‌دی مه‌لودی)، حوسینی فروهر (حوسینی زیرینگه‌ران)، محهمه‌د په‌سوولی وه‌ته‌میشی ناسراو به (سه‌رسوور)، عه‌بدولی که‌رباسی، محهمه‌دی قاسمی (مه‌له‌ک) به‌رگدرو، په‌حمانی ئیمامی کارمه‌ند. محهمه‌دی نانه‌وازاده رووناکبیر، محهمه‌دی بابانزاده رووناکبیر، نه‌جمه‌دینی ته‌وحیدی کارمه‌ند، محهمه‌دی علمی کارمه‌ند. محهمه‌دی یاهو کارمه‌ند، په‌حمانی عه‌له‌وی خوتندکار، عه‌زیزی زه‌ندی (عه‌زیز ئالمانی) رووناکبیر، مه‌لا عه‌بدوللای داودی (مه‌لای حه‌جۆکی) رووناکبیر، محهمه‌دئه‌مینی شه‌په‌فی دوکاندار و حه‌بییی سابوونچی (میره‌که‌ری). دواجار ده‌رکه‌وت ژماره‌یه‌ک له‌و تیکوشه‌رانه له‌ سالی ۱۳۱۷- ۱۹۳۸ دا راسته‌وخو ده‌ستیان هه‌بووه له‌ دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی «ژ- ک» دا و بۆ منیش ده‌رکه‌وت که‌ کاکه‌ مین نه‌ندامی ژ- ک بوو.

لایه‌په‌ی ۳۳

کۆبوونه‌وه‌یه‌کی دوولایانه له‌ نێوان ئیمه‌ و سێ نوێنه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ.ک به‌ ناوه‌کانی دلشاد په‌سوولی، «سه‌دیقی حه‌یده‌ری» و «عه‌بدولپه‌حمانی زه‌بیچی» له‌ مائی «محهمه‌دی پاتبی» (حه‌مه‌دی مولودی) له‌ که‌په‌کی خپری پیکهات. دلشاد په‌سوولی درووشمی سه‌رکه‌وتی خه‌باتی ژ.ک بۆ پزگار کردنی کوردستانی که‌وره و دامه‌زراندنی ده‌ولته‌تی کورد کۆبوونه‌وه‌که‌ی کرده‌وه. ده‌رباره‌ی پێبازی کۆمه‌له‌ و بزووتنه‌وه‌کانی پێشوی کورد قسه‌ی کرد و گوتی: لاوان ده‌بی پشتی خه‌باتی کۆمه‌له‌ی ژ.ک بگرن. ئینجا سه‌دیقی حه‌یده‌ری و په‌حمانی زه‌بیچی هه‌ر کامه‌یان له‌مه‌ر چۆنیته‌تی نه‌ندام بوونی ئیمه‌ له‌ کۆمه‌له‌دا قسه‌یان کرد و ئامانجی کۆمه‌له‌یان ده‌رباره‌ی یه‌کیه‌تی و هاوخه‌باتی کورد شی کرده‌وه....

لایه‌په‌ی ۳۸

... بابه‌کامان به‌ تیکراییی به‌ره‌و گاراژ هاتن، که‌ ئیمه‌ به‌رنه‌وه و به‌رگری له‌ کاره‌که‌مان بکه‌ن و نه‌هێلن له‌ دایکی نیشتماندا یاری بکه‌ین. له‌ لایه‌ن رێبه‌رایه‌تی کۆمه‌له‌ی ژ.ک هه‌وه حه‌مه‌دی مه‌لودی «بۆ چاوه‌دێری کردن له‌ ئیمه‌ دیاری کرابوو. ئیمه‌ به‌ومان گوت بچن پێشیان بگری و بیانگیرێته‌وه. کاک حه‌مه‌د به‌ره‌ و پیریان چوو بوو و گوتبووی:

من له‌ لایه‌ن سه‌رکردایه‌تی ژ.ک هه‌وه بۆ چاوه‌دێری کردنی نه‌و کۆپه‌ی نومایش داندراوم و له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌کا به‌ چوونی ئیوه‌ بو نێو گاراژ کاره‌ساتیک بقه‌ومێ، ناتوانم رێگه‌تان بده‌م بچنه‌ نێو گاراژ، تکتان لێده‌که‌م بگه‌رێته‌وه». نه‌وان گه‌رابوونه‌وه به‌ ئام و یێکرا چووبوون بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی قازی» و رووداوه‌که‌یان بو قازی محهمه‌د گیرابۆوه. قازی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه پێشوازی گه‌رمی، نه‌وانی هێدی

و نارام کړدېووه و گوتېووی:

— پراوه ستې پړوژې نومایش خوم لیتان ده گیرمه وه تا بزائن پړوله کاغمان چه نده مه ردن...

لایه پړه ی ۵۴

دوو سې پړوژې پاش گه پانه وهی قازی له ته ورېز، زانیم که میرحاج و مسته فا خوشناو خویان کو

کړدو ته وه و له باره گای ژ.ک پړون. پرسیارم لیکردن

— نو غر بې؟

— هیندیک گیر و گرفت هه یه ده مانه هوې بچینه باغی «سه عیدی حه مه قاله ی» باخه که ی به باغی «مه عاریف» ده ناسراو له و بهری کاک سه عید لایه نگرانی کومه له باغی «عه زیز ناغا» ی هه لکه وتېوو، که تېستا نه خوشخانه ی «سیل» ی لې دروست کراوه. گوتم:

— ناکرې میوانی پړیکخواوی لاوانی ژ.ک بن و تېمه پتر له یارمه تیتان که لک وهرگرین؟

— له بهرزه وه ندی هیچ لایه نیکدا نیه که تېمه لیره بین. تېمه ده پړوین، به لأم داوات لیده که بین جارچاره و هره باغی کاک سه عید و سه زمان لې بده.

شه ویک بو چاوپیکه وتیان چوومه باغی کاک سه عید، دیتم میرحاج و مسته فا خوشناو ده گه ل «حه مه دی مه ولوودی»، «حه مه دی سه لیموکه ی»، «سمایلی پیروژی»، «باقی حه سه نه شه لی»، حاجی حه سه نه شه لی»، «مارفی پوورزه ریفی» و «هاشمی کورد» له ژیر شوقی فانووسی ک دانیشتوون و نامیلکه یه کیان به ده سته وه. جیا له هاشم نه وانی تر نه خوینده وار بوون. منیش چووم له لایان دانیشتم. میرحاج نامیلکه که ی دامی و گوتی: نه وه به فارسی نوو سراوه، ده کړی بومان بخویننیه وه بزاین چی تیدایه؟» نامیلکه که م لې وهرگرت. ده فته رچه به کی بچوکی چرچ و چول بوو. له سه ری نوو سراوو «حزب توده چه میگوید و چه می خواهد» واته حیزبی توده چه ده لې و چ ده خوازی. نوو سراوه که م بو خویندنه وه، به لأم شتیکی نه وتوم لې به دی نه کرد که بونی «چه پی تیدا بې، هیچ باسیکی دهرباره ی سوسیالیزم و مارکس و لنینی تیدا نه بو. گشت داواکان له چوارچیوه ی یاسای بنه رته تی ئیراندا زه ق کړدېووه. بوم پروون نه بوو نه و نامیلکه یه یان چون وه ده ست هینابوو، به لأم پاشان زانیم «عه زیزی زه ند» (عه زیز ئالمانی) و «غه فوری مه حموودیان» خه ریکن به لایه نگرې کردن له و نامیلکه یه شه وانه له گه رکه کی مزگه وتی (سور) کو ده بنه وه و گفتوگوی له سه ر ده که ن. نه و کړدوه یه بوو به هو ی ناره زامه ندی گروپیک له تيو کومه له ی ژ.ک دا. پښه رایه تی ژ.ک زور یه کی له چوارچرای شاری مه هاباد پیک هینا، که خه لکتیکی زور به شداریان تیدا کرد. له و زور یه دا «قازی» له مهر شیوه ی هه لاسورانی سیاسی وتاری ده دا. له وکاته دا که قازی قسه ی ده کرد، له نيو جه ماوهره که دا ده نگو داکه وت، که ساتیک ده یاننه هو ی هیرش بکه نه سه ر کو بوونه وه که و تیکی ده ن. من له نيو خه لکه که دا بووم که دیتم گروپیکې چه کداری دوازه که سی له هاوړپنیانی «حاجی

حه سەنە شەلی» هاتتە نێو خەڵکەکه، خەڵکەکهش بە ناپه زامه ندى ته ماشای ئه وانیان ده کردن و ئه وانیش له نێو خۆیاندا ههر بۆله یان بوو، به لām ده ستیان نه بزوت. چەند رۆژ دواى ئه و کۆبوونه وه یه، غه فوری مه حمودیان له كوچه ی جوله كان کوژرا. ژماره یهك ده یانگوت ناوبراو دژی کۆمه له په یوه ندى به تارانه وه هه بووه و هیندیکیش ده یانگوت ئه و مروفتیکى سیاسى و دژ به ژ.ک بووه، به لām زۆربه ی شاره زایان له و باوه رده ا بووون كه غه فوری مه حمودیان سهر به «هاشم ئوف» له یه کێك له کاربه ده ستانى سۆفیه ت له «ورمى» بووه. هه رچی بوو کوژرانه که ی غه فوری مه حمودیان رهنگ و بۆنى سیاسى هه بوو، و ئیستاش به دروستی روون نه بۆوه بۆچی کوژرا؟ به دواى ئه و رووداوه دا، «عه زیزی زهند» مه هابادی به جی هیشت و چۆوه ته ورژ و له وى نیشه جى بوو. ناوبراو ده گەل چەند هاو فکری سیاسى خۆی لقى حیزبى توده ی له ئازهربايجان دامه زرانده، به لām به دواى دروست بووتى «فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان» له ته ورژ، عه زیزی زهند و هه قālانى نێوى پێکخراوه که یان گوپى و تیکه لى فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان بوون، ئیتر ئه وسا عه زیزی زهند کارى نه ما و چوو تاران و له وى مایه وه. ئه و په وته پێشان ده دا كه غه فوری مه حمودیان و «عه زیزی زهند» سهر به و بیره سیاسیه بوون كه هاشم ئوف ویستویه تی. یانى دامه زراندى پێکخراویكى چه پى سهر به رێباز و بیروبوچوونى کاربه ده ستانى سۆفیه ت له کوردستان و ئازهربايجاندا. ئه گه ر ئه و بوچوونه راست بێ، مه حمودیان له و رێگایه دا سهرى دانا نه ک له رێگای پیوه ندى ده گەل تاراندا.

لاپه ره ی ٨٠

... سه دىقى خاته مى ئه ندامى کۆنى حیزب بوو. له سه رده مى کۆماردا، پێشمه رگه و نووسه رى بنکه ی پێشمه رگه ی کۆمارى کوردستان له گوندى «مه کللوى» له نزیک سه رده شت بوو. کاپیتان «حه مه دى مه ولودى» فه رمانده ی ئه و بنکه یه بوو. ئه وکات، سه رده شت به ده ست ئه پرتشى ئێرانه وه بوو و (سه روان که شاهه رز) فه رمانده ی سه ربازخانه ی سه رده شت بوو. کاتیک هێزه کانى سۆفیه ت پژانه نێو خاکی ئێران، خۆیان له سه رده شت نه دا و ئه وى وه ک خۆى مابۆوه. شارى سه رده شت سهر به کۆمار نه بووه به لām گونده کانى ده وره بهرى ده گەل کۆمارى کوردستان بوون. چونکه (کاپیتان مه ولودى) خۆنده وارى نه بوو، سه دىقى خاته مى ئه رکی نووسینه کانى ئه وى به رتوه ده برد. رۆژێک ئه رته ش هه ول ده دا ئه و بنکه یه بگرێ. پیرۆژنێک له نێو دارستانه کانى نزیک بنکه ی مه کللوى خه ریکى دار کۆکردنه وه ده بێ، ههر که چاوى به سه ربازان ده که وى، به په له خۆ ده گه یه نیتته پێشمه رگه کان و ئه وان ئاگادار ده کا، چونکه دوژمن گه مارۆى گونده که ی له پێشمه رگه کان ته نگ کردبۆوه، ئه وان نه یان توانى بوو له مقه ره که یان بینه ده ر و به ناچار دیوارى مقه ره که یان کون کردبوو، و له به رامبه ر تانک و توپى دوژمن راوه ستابوون و ده ستیان کردبۆوه.

دوژمن ده گاته سهریان و دیواری مه قه پره که یان به سهردا ده پوختن یه کیک له پشمه رگه کان به (کوکتول مولوتوف) هیرشی کردبووه سهر تانکی دوژمن که به داخه وه کوژرابوو. سهر نه نجام پشمه رگه کان له تاریکی شهو که لکیان وه رگرتبوو و توانیبوو یان خو ده رباز بکه ن و بچن بو نئو دارستانه که. سه دیق خاته می یه که لهو پشمه رگانه بوو که لهو شه پره دا نازایانه دهستی کردبووه. له کوتایی مانگی ره شه مه می سالی ۱۳۲۶ - ۱۹۴۸، حکومت ناوی مه شموله کانی هه لاهه سی و ههر وه کو چاوه پوان ده کرا، من و شاپه سهند له پیزی نه واندا بووین. بهم پیته مه هابادمان به جیهیشت و به رۆژناوای مه هاباد و ریگای «میدان» دا پرسان پرسان خو مان گه یانده ناوچه ی پیرانشار و چووینه گوندی که (گه سگه سک)، سهید «ته ها» کوری شیخ (عه لائه دین) نه وکات له گه سگه سک نیشته جی بوو. شهو له گه سگه سک ماینه وه و به یانی زۆر ده گه ل سو فیکي مریدی شیخ «عه لائه دین» به رهو گوندی «خه لان» وه پی که وتین. (کو نه لاجان) مان وه پشت سهر نا و به «دۆله نئ» دا خو مان گه یانده مالی شیخ عه لائه دین له گوندی خه لان.

لایه پره ی ۱۱۷

من به رپرسی پیوه ندی ده گه ل شاره کانی سهر دهشت و سنه بووم، عزیز به رپرسی سه قز و بوکان بوو. ره حیمی سولتانیان به رپرسی نه غه ده و پیرانشار بوو. هاشمی حوسینزاده که کادر یکی لیوه شاهوی حیزب بوو، نیردرا بو سه قز تا به نهینی له وی بژی و هاریکاری کۆمیته ی سه قز بکات. ههروه ها هاشمی حوسین زاده و سه دیقی خاته می نه ندای کۆمیته ی جوتیاران بوون، هاشم به کاروباری ناوچه کانی «چۆمی مه جید خان» و «شامات» و «محال» راده گه یشت و سه دیقی خاته می ناوچه کانی گهورک و مه نگوری سهر په ره شتی ده کرد.

ئیمه بو نه وه ی جوتیاران به رهو حیزب پاکیشین، ده گه راین سه روکی تیره ی عه شیر ته کاتمان ده دۆزییه وه. نه گه ر توانیامان نهو بو لای حیزب پاکیشین، ته وای که سانی سهر به تیره ی نهومان له حیزبدا کو ده کرده وه. ههروه ها، ئیمه به شوین که سانی وهک (هۆمه ر پاشای جه نگه ل) و (مام رۆسته م) دا ده گه راین. هۆمه ر پاشای جه نگه ل و مام رۆسته م له عه شیر ته ی سوینتی چه ته ی سهر ده می ره زاشا بوون، نهوان له ناوچه کانی مه نگور، مامه ش، گهورک و سوینسایه تیدا ناسراو و ناودار بوون و جوتیاران یارمه تیان پی ده کردن و له به رامبه ر حکومه تدا ده مانپاراستن. ئیمه، نه وائمان ره گه ل خو مان ده خست و به مجۆره جوتیاره کان پشتی حیزبیان ده گرت. نهو چه تانه دژی خه لک نه بوون و خه لکیان پروت نه ده کرد، به لکو ئاسایشی ژاندارمه یان تیک ده دا و نه یانده هیشت نازار به خه لک بگه یه نن. به گشتی نهوان خاوه نی بیرى ناسیۆنالیستی و کوردایه تی بوون و رۆحی نه ته وه بیان هه بوو و به مجوره ههستی خو یان ده رده بری نهوان نه گه ر چه کیکیان وه چنگ که وتبا، یان نه سپی مالکیکیان رفا ندبا، له جیاتی یارمه تیان به جوتیاره هه ژاره کان ده کرد.

خه‌لک به چاوی پَژ و حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای ده‌کردن و به ئینسانی باشی نیو کۆمه‌لیان ده‌ناسین و له کاره‌کانیادا پرسیان پێده‌کردن. به گشتی، له ژبانی کورده‌واری ئه‌و سه‌رده‌مدا، دیارده‌ی چه‌ته‌گه‌ری ئه‌و مانا و مه‌فه‌وومه‌ی نه‌ده‌به‌خشی، که له نێو فه‌ره‌ه‌نگی فارس و عه‌ره‌ب و تورکه‌کاندا هه‌یه‌بوو. چه‌ته‌گه‌ری له نێو کورداندا به دیارده‌یه‌کی گرنه‌گ ده‌ژمێردرا هه‌ر وه‌کوو قاچاغچی کوردیش ئه‌و مانایه‌ی نه‌بوو، که له نێو نه‌ته‌وه‌کانی تردا مانایان ده‌کرده‌وه، دیاره ئه‌مرۆ ئه‌و دیارده‌یه‌ له نێو خه‌لکی کوردیش وه‌ک پێشوو نه‌ماوه. ئه‌وکات، له کوردستاندا کوردان قاچاغچیه‌تی تریاک و هێرۆئینیان نه‌ده‌کرد. قاچاغچیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م سه‌ره‌رای هینانی کووتال، چا، په‌ره سیغار، عه‌تر و شتی تری له‌م باب‌ه‌تانه، ئه‌رکی گرنه‌گی پێوه‌ندی حیزبیان به‌مله‌وه‌ بوو، و نامه، کتیب و پۆژنامه‌یان له باشووری کوردستانه‌وه ده‌هینا. حوسینی زێڕینگه‌ران و حه‌مه‌دی مه‌ولودی، دوو ئه‌ندامی دامه‌زرێنه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ.ک، یه‌ک له‌و قاچاغچیه‌نه‌ بوون، که هه‌ستی کوردایه‌تیان له نێو خه‌لکدا به‌هێز ده‌کرد.

هه‌رکام له قاچاغچیه‌کان به لانیکه‌مه‌وه ۱۰-۱۲ بنه‌ماله‌یان له‌سه‌ر پێگای هاتووچۆی خۆیان له نێوان باشوور و پۆژه‌لاتی کوردستاندا ده‌ژيان و له نێو شاره‌کانیشدا خه‌لکیکی زۆر سویدیان لێده‌بردن، به گشتی ده‌کرێ ب‌لێن ئه‌وان بازرگانیکی بوون که گومرگیان به ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان نه‌ده‌دا.

جیا له‌وانه‌ چه‌ند که‌سیکی تریش هه‌بوون به‌ ناوه‌کانی «به‌حرالعلوم»، «قاسمی ئه‌حه‌مه‌دی» و «عه‌لی عه‌جه‌م» که پێشتر ئه‌فسه‌ری «فیرقه‌ی دیموکراتی ئازه‌ربایجان بوون و له سه‌رده‌می «پیشه‌وه‌ری» دا پایان کردبوو و هاتبوون له کوردستان گیرسابونه‌وه. ئاگاكان ئه‌وانه‌یان پراگرتبوو، و بو خۆپنده‌وار کردنی منداله‌کانیان که‌لکیان لێوه‌رده‌گرتن. ئه‌وانیش بۆ خۆیان فیره‌ کوردی ببوون و ژنی کوردیان هینابوو. ئه‌وانه تیکه‌لاویکی زۆریان ده‌گه‌ل خه‌لک هه‌بوو، چونکه یارمه‌تی خه‌لکیان ده‌دا خه‌لک پ‌ژێری لێده‌گرتن، به‌لام پاشناوی عه‌جه‌میان هه‌ر له‌سه‌ر بوو.

ئه‌وان نامه‌یان بۆ خه‌لک ده‌نووسی و پینه‌چیتیان ده‌کرد. به‌حرالعلوم، گوند به‌ گوندی ناوچه‌کانی گه‌ورک، مه‌نگور، شامات و محال ده‌گه‌را و به‌بی وه‌رگرتنی پاره پێلاوی خه‌لکی چاک ده‌کرده‌وه. ئیمه ئه‌وانه‌مان کرد به ئه‌ندامی حیزب و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه ژماره‌یه‌کی زۆرمان بۆ نێو حیزب پراکیشا. ئه‌وکات، حیزب له گونده‌کاندا شانه و کۆمیته‌ی هه‌بوو، و خه‌لک به‌ تیکراییشی باش بوون و که‌س سیخوپی بو دوژمن نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ش که ئیمه له مه‌هاباد پامان کردبوو و له گونده‌کاندا ما‌بووینه‌وه و کاری حیزبیمان ده‌کرد، ئاگاكانی سه‌ر به (روکنی ۲)ش گیروگرتیان بۆ نه‌ده‌خوڵقاندین.

(حه‌مه‌دی کیسه‌لان) بۆ خۆی ده‌یگوت بۆ «روکنی ۲» کار ده‌کات، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیمه پ‌ژۆژیک به‌ نزیکه‌ی دێیه‌که‌یدا تپه‌ر باین و لامان نه‌دایا و نا‌تینکمان ده‌گه‌ل نه‌خواردبا، ده‌هات و گله‌یی

لیده کردین. ناغاگان دههاتن بۆ لای یتیمه و دهیانگوت: «تیمه‌ش مالین و پیاوه‌تیمان له دهست دیت، پیمانخوشه خزمه‌تتان پتی بکه‌ین. تیمه‌ش هه‌رجاره‌ی ۴ - ۵ کهس ده‌چووینه لایان و له مالبان ده‌ماینه‌وه و له په‌ناوه‌ش کاره‌کاغان ده‌کرد و ئه‌وانیش خزمه‌تیان پینده‌کردین. به‌دوای ته‌واو بوونی کاره‌کاغان، خانه‌خوینیه‌کاغان ده‌یانگوت: «ئیه‌و برون و منیش ده‌چم راپۆرتیک ده‌نووسم بۆ «پروکنی ۲» و ده‌لیم فلان که‌سیکم دیتوه‌ه.

چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول لایه‌ره‌ی ۳۲

[پێکه‌وت: ۱۹-۹-۳۷]

ژماره: ۵۹۲-۴ب

یه‌کیک له ئەندامانی حیزبی کۆمه‌له‌ مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژێ. کافه‌] که‌ ده‌ ساڵی ۱۳۲۵ه‌] هه‌لاتۆته‌ عێراقی تێستاش له‌ نێوان تێران و باکو قاسیده‌ و پێه‌کی له‌ ئێران و پێه‌کی له‌ باکو و وینه‌کانیشمان هه‌نه‌.

یه‌کیک له ئەندامانی کۆمه‌له‌ مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژێ. کافه‌] له‌ ده‌رفه‌ت که‌لکی وه‌رگرتوه‌ و هه‌لاتۆته‌ عێراقی و ماوه‌یه‌کی زۆره‌ له‌وێ ده‌ژی. وا دیاره‌ که‌ ئه‌و ماوه‌یه‌ به‌ شیوه‌ی قاچاخ هاتۆته‌وه‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد - شنۆ - سه‌رده‌شت و بوکان. به‌رده‌وام له‌ تێوان کورده‌کان و ئەندامانی کۆمه‌له‌ له‌ پێوه‌ندی دایه‌....

• عه‌بدوڵڵا بارزانی

• محه‌مه‌د مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباده‌. یه‌کیک له‌ له‌زه‌برترین و به‌تواناترین ئەندامانی کۆمه‌له‌ی ژ.ک.ه‌. ناوبراو به‌رده‌وام له‌ تێوان عێراق - تورکیه‌ - ئێران و باکو له‌ هام‌وشۆ دایه‌. ناوبراو له‌ چالاکترین و شاره‌زاترین که‌سه‌کانی ناو کۆمه‌له‌ی ژ.ک.ه‌. بووه‌ که‌ ساڵی ۱۳۲۵ هه‌لاتۆته‌ عێراق.

• دڵشاد په‌سوولی ...

سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ

نووسینی «سهید عهبدولپرهمانی حوسینی نهقشبهندی»، وهرگيرانی محمد بانه‌ای، چاپی

«ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی» له لاپه‌ره‌ی ۲۰۵ - ۲۰۷

(وه‌رگير له فارسییه‌وه بۆ کوردی: وریا ماملن)

(و - ۵) کاک حه‌مه‌دی مه‌لولوده چرچی

کاک حه‌مه‌د پیاویکی به‌غیره‌ت و شوڤرشیگپر بوو. فیلّه‌زان و ساخته‌چی نه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی شه‌هید قازی محه‌مه‌د له سالی ۱۹۴۶ بیته سه‌روک کۆماری کوردستان، کاک حه‌مه‌دی وه‌ک یه‌ک له دۆسته‌ی نیزیکه‌کانی خۆی به‌ ئه‌ژمار ده‌هینا. چونکه یه‌کجار به‌غیره‌ت و دلیر و نه‌ترس بوو و هه‌روه‌ها له به‌رانبه‌ر دوژمناندا که‌سیکی به‌هیز بوو. کۆماری کوردستانی له ناخی دلّه‌وه خۆشده‌ویست و له هه‌مانکاتیشدا که‌سیکی ئه‌مه‌گناس و په‌یماندار و چاکه‌له‌بیر بوو. هه‌ربۆیه له سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا به‌ یه‌ک له که‌سه هه‌ره نیزیکه‌کانی پیشه‌وا قازی محه‌مه‌د ده‌ناسرا. ناوبراو دۆستی گیانی‌گیا‌نی که‌سیک بوو به‌ ناوی (مسته‌فا زینه‌ت)^۱ که به‌رده‌وام ده‌گه‌ل یه‌ک‌تر بوون و له هه‌موو کار و چالاکییه‌کانیدا کاک مسته‌فا هاوکاری بوو. جگه له‌وه‌ی هه‌ردووکیان له‌سه‌ره‌تاوه و به‌ باب و به‌ باپیریانه‌وه له موریدانی مالباتی به‌ریزی ساداتی نه‌قشبه‌ندی بوون، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌و هۆکارگه‌له‌ش که حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین گشت په‌نابه‌ره‌کان و ئه‌و که‌سانه‌ی له ده‌ست زوڵم و بیدادی ده‌سته‌لاتدارانی به‌دکار و زۆردار رایانده‌کرد، به‌ باوه‌شی گه‌رمیان وه‌ریده‌گرتن و، هه‌مه‌لایه‌نه یارمه‌تی ده‌دان و ماله‌که‌ی بۆ کردبوون به‌ ئه‌نوا و حه‌شارگه و دالته‌مالیان. ده‌گه‌ل‌کوو داو و ده‌هۆکان له دژی کۆماری مه‌ها‌باد^۲ سه‌رکه‌وت و ئه‌و کۆماره له زستانی سالی ۱۳۴۷ هه‌تا‌وی تیکچوو، کاک حه‌مه‌د و کاک مسته‌فا په‌نایان بۆ گوندی «خه‌لان» هینا. حه‌زهرتی شیخ فه‌رمانی دا یه‌که‌و مالتیکی گونجاویان بۆ ئاماده‌ بکه‌ن و چه‌ند که‌سیکیشی نارده مه‌ها‌باد تا مال و منداله‌کانیان بۆ بینه‌ خه‌لانی. براکه‌ی کاک حه‌مه‌دی، به‌ریز «حه‌مه‌ده‌مین» ی مه‌لولوده چرچی یه‌ک له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌ی بوو^۳ که بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالان

^۱ مه‌به‌ستیان خوالیخۆشبوو "مسته‌فا زینه‌تی" یه.

^۲ کۆماری کوردستان دروسته نه‌ک مه‌ها‌باد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له کتێبه‌که‌دا وا نووسراوه بۆیه منیش لی‌ره ده‌قاده‌ق نووسیومه‌ته‌وه.

^۳ په‌نگه به‌ریز کاک سه‌ید عه‌بدولپرهمانی نه‌قشبه‌ندی به‌باشی رووداوه‌کانی نه‌ها‌تیبته‌وه زه‌ینی به‌لام وه‌ک له نووسینه‌کانی کاک حه‌مه‌د را ده‌رده‌که‌وی پیشتر مالی مسته‌فا زینه‌تی له خه‌لانی بووه که کاک حه‌مه‌د ده‌چینه خه‌لانی. پاشان که کاک حه‌مه‌د له خه‌لانی داده‌مه‌زری، به‌ شوێن حه‌مه‌ده‌مینی بریدا ده‌نێرتیه زیندانی که‌رکوک، تا له‌وی پابکات و بیت بۆ خه‌لان. هه‌روه‌ها بنه‌ماله‌ی کاک حه‌مه‌دی که‌میک زیاتر له سالتیک و پیش سه‌فه‌ره‌که‌ی کاپیتان بۆ شوڤه‌وی له سالی ۱۳۳۰ چوون بۆ خه‌لانی.

له ژیر سیبهری حهزهرتی شیخ عهلاوه‌دین ده‌ژیان و گشت بژیوی ژیانیان له‌لایه‌ن جه‌نابی شیخه‌وه دابین ده‌کرا.

لیره‌دا دوو رووداوم له‌بیر ماوه که بۆتانی ده‌گیرمه‌وه:

• نێوانی حکومه‌تی عێراق و ده‌وله‌تی ئێران خۆش ببوو. ده‌وله‌تی ئێران داوای له حکومه‌تی عێراق کرد که ده‌بێ به‌ زووترین کات و بێ‌دواکه‌وتن حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی بده‌نه‌وه به ئێران تا به‌ تاوانی داگیرکردنی چه‌کوچۆلی شه‌ری ده‌وله‌تی ئێران، دادگایی بکری. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئێران بۆ چه‌نده‌مینجار و له‌وه‌په‌ری پێداگری و مکوڕیدا، داوای کاک حه‌مه‌دی ده‌کرده‌وه و ده‌ستی هه‌ڵه‌ده‌گرت. به‌ ویستی خوا، له‌ گوندی خه‌لانی په‌نابه‌ریکی دیکه‌ی لیبوو به‌ ناوی «حه‌مه‌دی مه‌ولود». له‌ به‌ر ته‌وه‌ی که تێوانی دوو ده‌وله‌تی ئێران و عێراق له‌ سه‌ر کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی تێکنه‌چێت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه داواکراوه‌که‌ش (کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی) پارێزراو بێ، حه‌زهرتی شیخ داوای له‌و که‌سه‌ کرد که ناوی (حه‌مه‌د مه‌ولود مه‌نگور) بوو خۆی به‌ پۆلیسی عێراق بناسێت تا ته‌و بده‌نه‌وه به‌ ئێران. به‌ لێنیشی پێدا پاشی چه‌ند پۆژان له‌ زیندان پرگاری بکات و بیه‌گیرێتته‌وه ناو مائۆمنداڵی خۆی.

جیگری ناوه‌ندی پۆلیس (ئیسماعیل ئه‌فه‌ندی) حه‌مه‌ده‌ مه‌ولوده مه‌نگوری وه‌رگرت و له‌ سنووری حاجی ئۆمه‌ران دایه‌وه به‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی ئه‌رته‌شی ئێران. ئه‌وانیش بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر برده‌بووانه‌ نه‌غه‌ده‌ی. زیاتر له‌ چه‌ند کوردی مه‌هابادی که سه‌ر به‌ ده‌وله‌ت بوون و پێشتر کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچییان ده‌ناسی و ته‌نانه‌ت هاموش‌شیان ده‌گه‌ڵ یه‌کتر هه‌بوو، بانگ ده‌که‌ن تا بزانن ته‌وه هه‌مان حه‌مه‌دی مه‌ولوده که به‌شونیدا وێڵن؟ پاشی لیکۆلینه‌وه‌ و بینه‌وبه‌ره‌ی زۆر، بۆ به‌رپرسیانی ئێرانی ئاشکرا ده‌بێ که ته‌و که‌سه به‌ هه‌له‌ گیراوه و ته‌و که‌سه نییه که لێی ده‌گه‌ڕێن! له‌ ئاکامدا ده‌بێتته‌وه خه‌لانی. زۆریان داوای لیبوردن له‌ حه‌زهرتی شیخ کرد و گوێیان:

— به‌داخه‌وه ته‌و خه‌به‌ره‌ی له‌لایه‌ن ولاتفرۆشان و نه‌مامه‌که‌نه‌وه له‌ گونده‌کانی سه‌رسنوور گه‌یبوو ده‌ستمان، هه‌له‌ و درۆ بووه.

ته‌و نیشتمانفرۆشانه ئامانجیان له‌و خه‌به‌ره هه‌له‌ و نه‌مامییانه ته‌وه بوو تا گوشار بۆ حه‌زهرتی شیخ بینن تا دالده‌ی ته‌و په‌نابه‌ر و لێقه‌وماوانه‌ی له‌ ده‌ست بێدادی حکومه‌تی محه‌مه‌د په‌زا شا هه‌ڵدین، نه‌دات. به‌ خۆشییه‌وه ته‌و جاره‌ش سه‌ریان وه‌ به‌رد که‌وت و سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون. به‌و شیویه‌ له‌ سیبهری بریاری ژیرانه و به‌جیتی حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین، کاک حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچی له‌و داوه‌ش پرگاری بوو. (سپاس بۆ خودا)

• له‌ سالی ۱۹۴۷ز نامه‌یه‌ک له‌لایه‌ن حاج سه‌ید بابه‌شیخ (سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری مه‌هاباد له‌ سالی ۱۹۴۶ز) گه‌یشته ده‌ستی حه‌زهرتی شیخ عه‌لاوه‌دین. ناوه‌رۆکه‌که‌ی به‌و شیویه بوو: [به‌ نیاز بووم بۆ یه‌ک له‌ منداڵه‌کانم زه‌ماوه‌ند بکه‌م. بۆ کرینی که‌ره‌سه‌ی پێویست چه‌ند که‌سیکم نارده‌ سابڵاخ. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا کاروانه‌که‌یان له‌ قاوه‌خانه‌ی «گرده‌به‌ردان» له‌لایه‌ن حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچ و هاوڕێکانی که هه‌موویان چه‌کدار بوون پێشیان پێده‌گرن و پرووتیان ده‌که‌ن و ته‌واوی جلکی بووک و گياز و خواره‌مه‌نییه‌که‌یان به‌ نه‌یتی و دوور له‌ چاوی تێوه هیناوه‌ته خه‌لانی. سه‌ره‌پای ته‌وه‌ی باره‌که‌ی ده‌ست به‌سه‌رداگرتوه‌وه، به‌ یه‌ک له‌

باوه پيټکراوه کانی من که ده گهل کاروانه که ی بووه گوتووه که به حاج سهد بابشه شېخ بلین: من همه دی مه ولوده چرچیم، نهو کاره م بویه کرد له توله ی قلانه پروداو. نهو پروداوه خوی (حاجی سهد بابشه شېخ) لتي خه به رداره. به ریز حاجی سهد بابشه شېخ له نامه که داواي له هزرتی شېخ علاوه دین کردبوو که نهو ماله ی له همه دی مه ولوده چرچی وه رگریته وه و بوی بنی ریتته وه مه هاباد.

هزرتی شېخ، همه دی بانگ ده کات و نامه که ی بو ده خوئنتته وه و به کاک همه د ده لن: (گهر کاری ئیوه یه، به بنی قره و به بنی هیچ دوو دلیه ک ماله که ده بنی بده نه وه به حاجی سهد بابشه شېخ و نابن ده نکی که م بن. دهمه وئی ههر نه مړو بیانده مه وه به نوئنه ره که ی حاجی سهد بابشه شېخ تا بوی به ریتته وه.) همه دی مه ولوده چرچی له ریز نهو کاره ی نه دا و راشکاوانه هه موو راستیه که ی به شېخ گوت و گشت ماله که ی دایه وه به هزرتی شېخ علاوه دین و نه ویش بو حاجی سهد بابشه شېخی نارد وه. کاتیک کاک همه د ماله که ی ده دایه وه به هزرتی شېخ علاوه دین، له بنه خویه وه ده یگوت: (له ته واوی ته مه غذا نه وه یه که مجاره ده بینم که شېخیک له سهر شېخیک بکاته وه). دیسانیش ههر بوخوی وه لامي خوی ده دایه وه و ده یگوت: (نهو کاره له خه لانی جیی سه رسو وړمان نییه، له به رنه وه ی هزرتی شېخ علاوه دین کاری نه شیاو له هیچ که س و له دژی هیچ که س قه بول ناکات.)

پاش ماوه یه ک به ریز شېخ له تیفی حه فید بو چاوپنیکه و تنی هزرتی شېخ علاوه دین هاته گوندی «خه لان»^۱. له وئی کاک همه دمان به شېخ له تیف ناساند. کاتیک ده یویست به گه ریتته وه داواي له هزرتی شېخ علاوه دین کرد تا ئیزن بدات کاک همه دی مه ولوده چرچی ده گهل خوی به ریتته لای خویان له گوندی (نه وتی). هزرتی شېخ علاوه دین رازی بوو و کاک همه د بو ماوه یه ک له لای شېخ له تیف مایه وه.^۲ پاش ماوه یه ک بو جاری دوو هه م گه رابه وه بو خه لانی. نهو جاره یان ئیزنی له هزرتی شېخ علاوه دین وه رگرت و به نهی نی رنکای ولاتی شو ره وی گرت به ر (سو فیه ت) و ئیتر له وکاته وه هیچ هه وائیک و زانیاریه کمان لتي نییه.

پاش نه وه ی له تیران لیبور دنی گشتی درا، برای کاک همه دی به ناوی همه دهمین ده گهل باقی نه ندامانی بنه ماله که ی گه رانه وه بو مه هاباد.

^۱ وه ک له بیره وه ریه کانی کاپیتان همه ددا خوئندمانه وه یه که مجار کاپیتان ده گهل کومه لیک له هاوریکانی خوی له کومه لای ژ.ک. له مالی شېخ له تیف ده گیرسیتته وه. به وپیته کاپیتان و شېخ له تیف پیشت یه کریان ناسیوه.

^۲ له و سه فهرده کاپیتان به مال و منداله وه چوو بوو بو نه وتی لای نهر شېخ له تیف.

مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حهسه نزاده» (حه ياكى)

تۆرى مېديايى «پرووداو» له بهرنامه يه كى خويدا « به ناوى «په نجه مۆر»، ميواندارى له بهرېز مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حهسه نزاده» كه به مامۆستا مه لا «عهبدوڤللا حه ياكى» ش مه نشووره كرد و له سهر مېژووى خه باتى بهرېزيان دوان.^۱ له خوله كى ۰۰:۰۵:۰۵ ي بهرنامه كه دا باس له ژيانى منداليى مامۆستا كرا، و تپيدا مامۆستا ده فهرموى كه من له سه دهرمى كۆمارى كوردستاندا منداليكى ۶ - ۷ سالانه بووم له گوندېكى ناوچه ي سه رده شتى. له راستيدا زۆر شتم له ياد نيه، به لام بنكه يه كى پېشمه رگه ي كۆمار له گوندى «هه مران» بوو و بهو هۆيه وه نه خبرى كۆمارمان زۆر بۆ ده هات و ده مانبيستن.

پېشكه شكارى بهرنامه كه له مامۆستا ده پرسى:

- مامۆستا وهك له بيرتان مابى كى له فهرمانده كانى نه و كاته لهو ناوچه يه دا ناوبانگى هه بوو؟
- مامۆستا: نه وه ي زۆر مه شهوور بوو له وى، پياويك هه بوو به ناوى «حه مه دى مه ولوودى». خه لكى مه هابادى بوو. دوايه ش كه كۆمار تېكچوو چۆ بۆ ئيتيحادى سؤفیهت و له سالانى نه خيردا نه مری خودای كرد. نهو به كاپيتان ده ناسرا، كاپيتان حه مه دى مه ولوودى. نه وه يهك - دوو جار هاته گونده كه ي ئيمه. له پاشان ناوى «زېرۆ» هه بوو، «زېرۆى ههركى»، نه وانه ناويان ده هات.
- پېشكه شكار: نه وانه له ئازابه تيدا ناوبانگيان هه بوو يا له چيدا بوو؟
- نه وانه وهك فهرمانده ي نيزامى بوون. به تاييهت حه مه دى مه ولوودى وه كوو نه فسه رېك ته له قى ده كرا چوونكى يهك لهو پېشمه رگانه بوو كه ته دريب و پراھيتانى سه ربازى ديتبوو. له بهر نه وه به نيوبانگ بوو. دياره ناوى خه لكى ديكه ش له نهو گه وره تر هه بوو وهكى قازى محه ممه د و سه يفى قازى و حاجى بابيه شېخ و مه لا مسته فای بارزانى به لام له مه نته فه كه ي ئيمه ناوى نه وانه هه بوو.

وتووژی بهریز عهلی کهریمی دهگه له نهجمه ددین تهو حیدی^۱

بهریز نهجمه ددین تهو حیدی یهک له خوینده وارهکانی زهمهنی خوڤان و نهندامانی کۆمهلهی ژ.ک بووه. بهریز عهلی کهریمی له ریکهوتی ۱۹۹۹/۰۵/۲۲ کانژمیر ۱۸:۱۲، کاتیک که بهریز تهو حیدی له تیرانهوه به سهفه دهچیت بۆ ولاتی سوئید، ههله دهقۆزیتهوه و سهردانی دهکات و وتووژیکی گرینگی دهگهلیان پیکدینتی و سهبارهت به پرووداوهکانی سهردهمی کۆمار و بهتایهت نهو باسانهی که په یوه ست بوون به نهمر مامۆستا عولهما (عهبدولپهحمانی زهبیحی) دهگهلیان دینیت بهر باس. له ناوئاخنی وتووژیکی ۵۶:۴۰ خولهکیدا و له خولهکی ۰۰:۱۲:۱۳ دا له وهلامی نهو پرسیارهی کاک عهلیدا که لیتی دهپرسی: دهنتو کۆمهلهیدا (مه بهستیان کۆمهلهی ژ.ک له)، رابیتهی نهندامهکان له بواری پاکي و سهداقهتهوه چۆن بوو؟

نهجمه ددین تهو حیدی: نهوکاته موقه دهسات زۆری حوکمی دهکرد. خهک زۆر به بیر و باوهپر بوو له پرووی مهزه بهوه. یانی پێیان وابوو که گهر کاریکي دهگهله یهکتیک له په فیهقهکانی خوڤان بکه، نهوه خه یانه تیکي گهره یان کردوو و چاویان کویر دهبن. ته نانهت جاریکي حه مه دی مه ولوودی که پیاویکی بیسه واد و نه خوینده وار بوو؛ خو ناوتان بیستوو؟

عهلی کهریمی: به لێ.

نهجمه ددین تهو حیدی: جا حه مه دی مه ولوودی زۆر به شه هاهمهت بوو، پیاویکی حیسابی بوو. رۆژیکي به پرتاو هاته ئیداره ی بۆ لام و گوتی بۆ خاتری خودای چیم لێ دهکهی؟ گوتم: چ بووه؟ چ قهوماوه؟ گوتی: چاوم کویر دهبن. گوتم: بۆ؟ چیت کردوو؟ بۆ کویر دهبی؟ گوتی: به بهر ده رکي «حه مامی پووتی» دا پاده بردم. دیتم ژن له حه مام دههاتنه ده رێ و به له چکه که یان خوڤان باوه شین دهکرد و عاره قهی حه مام تیان لێ ده کردوه. له ناویاندا ژنی «حامیدی مازووچی» تیدابوو، پاشان زانیم که نهوه ژنی حامیدی «مازووچی» یه. منیش چاوم پیکه وتوو. تازه دلنیا م که ههر کویر ده بم. چیم لێ دهکهی؟ چی بکه م ئیستا؟^۲ نهوهم بۆیه بۆ گیرانه وه تا بزانیان ئاوا پاک بوون

۱ <https://youtu.be/Jrfqh09XZjc?t=713>

۲ کاتیک که کۆمهلهی ژ.ک نهندامیکی وهرده گرت، پێشتر سویندیان پێ دهخوارد جا شه ره فی نهندامیتیان پێ ده به خشی. مامۆستا هه ژار موکریان ی له چیشتی مجتور و له لاپه رهی ۱۵۷ ناوا باسی سوینده که دهکات: سویندنامه که حهوت بهند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه، به لام تیدابوو که: «به قورعان و ئالای کوردستان و شه ره فم سویند ده خۆم له مرۆوه به دل و گیان بۆ نازادی کوردستان تیده کۆشم و تا مردن قوسوور ناکه م؛ هیچ به رژه وه ندیه ک وه پێش به رژه وه ندی خزمهت به ولاته که م ناخه م؛ برای حیزیم به قه د خۆم خوش دهوی؛ هه تا مردن به زمان، به قه له م، به ئیشاره و به هیچ جوړی خه یانهت به حیزب ناکه م و راستی لێ نا لیم و ناوی نهین ی نهندامان لای که س ناد رکینم» مه بهستی کاپیتان نهوه بووه که له بهر نهوه ی سویندی بۆ کۆمه له خواردوو که قهت خیهانهت به کۆمه له و هاو ریکانی نهکات و ئیستا که چاوی به ژنی حامید مازووچی که وتوو وه ده زانی نهو کاره خیهانهت و چاوی کویر ده بن.

پێکهوه. ئهريوه ئالا! خودا شاهیده عهینی قسه کانی همه دی مهولوودی ئاوا بوو. دهیگوت فلان کهس، تازه من کوێر ده بم.

روژێکی همه دی مهولوودی چوو بوو ۱۲ نه فهر ئه فسه ری ده رجه یه کی ئیرانی له «میره دێ» ی را به ئه سیری هینابوونه وه. جا من روژیک دیم ئه وه جه ماعه تیک ئه فسه ر له لای قازی محه ممه د راوه ستاون، پرسیم ئه وانه کین؟ بو له لای قازی راوه ستاون؟ گوتیان ئه وانه همه دی مهولوودی له جه به ی میره دێی را به یه خسیر گرتوونی. جا په یمانیان ده گهل ئیرانی هه بوو که هه رچی ده ی نیرن ده بی مه ئموورینی مه هابادی کو ئتروولی که ن نه بادا چه ک و ئه سله حه ی بنیرن بو بانه و سه رده شت. ته نیا خوارد مه نیان ئیزن دابوو که ده ربازی بی. همه دی مهولوودیش ته ماشای کرد بوو که ئه و ئه فسه رانه ئه سله حه یه کی زوریان شاردو ته وه تا ییبه ن ده ربازی که ن. وه ئلاهی، به سه ری تو، ئه و شه وه ی په زیراییه کیان لی کرد، نه بیته وه. هه ر «کونیاک» یان دانێ.

خوێنه ری هیژ! پێش ئه وه ی لاپه ره ی بیره وه رییه کانی مامۆستای گه وه ری کورد مامۆستا
هه ژار هه لده ی نه وه، با پێشتر سه رنجیکی ئه و کورته باسانه بده ی ن

پێشمه رگه

کتیبی پۆمانی پێشمه رگه - نووسینی د. په حیمی قازی یه که م پۆمانی کوردیه به زاراوه ی سوێری و له سه ر قاره مانیتی و له زه ربوونی پێشمه رگه نووسراوه.^۱ له پێشه کی ئه م کتیه دا و له لاپه ره ی ۸، نووسه ر باسیکی کورت له سه ر دۆزینه وه ی وشه ی (پێشمه رگه) ده ورووژینی و بۆمان باس ده کات که ئه م وشه یه چۆناوچۆن بوو که ساز کرا و دۆزرایه وه؟ تیدا ئاوا ده لی:

[... وشه ی پێشمه رگه، دیاری و بیره وه رییه کی به نرخ و خۆشه ویست و به پرێزه که له یه که مین کۆماری نه ته وایه تی خودموختاری کوردستانه وه، بۆمان ماوه ته وه]. پاشان نووسه ر کورته یه ک له رووداوه که باس ده کات به لام له لاپه ره ی ۱۰۹ و ۱۱۰ ی هه مان کتیدا راستی رووداوه که ئاوا ده گێرته وه:

^۱ به باوه ری ساخکه ره وه ی (کوردبوون) و زۆر که سیریش، له پۆمانی (پێشمه رگه) دا، که پێشمه رگه به ک به ناوی (پیرۆت) پۆل ده گێرێ، ده بی کاپیتان همه دی مهولوودی بووی. به و پێیه ی که کاک همه د له باکو ده گهل د. په حیم قازی به یه که وه ئاواره بوون و به رده وام ده گهل یه کتر بوون، دوور نییه که له به شیکی زۆر له پۆمانه که دا، زیان و به سه رهاتی کاپیتانی کردیته هه وینی ئه و پۆمانه. چون پۆلی پیرۆت له و پۆمانه دا زۆر ده گهل که سایه تی کاک همه د و قاره مانه تییه کانی یه ک ده گرنه وه.

[جا کاک بینایی^۱ به (هیمن)ی^۲ ئەسپاردبوو که بۆ گەلێک وشەى فارسی و عەرەبى که له رێزەوى خەباتى سیاسیدا بەکار دەهێترێن وشەى کوردی پەتەى بدۆزنەوه و له کارى بێن. هیمن به سەرۆکی کۆمیسۆنتیک که بۆ ئەم کارەى دیارى کرابوو داندراوو. هیمن له وهلامى کاک بیناییدا گوتی:

— قوربان وه لّاهى قسەیهکی هێنده خۆشم پێیه که ئەگەر بۆت بگێرمه وه پەنگه باوه پرم پێ نهکەى. ئەوه دوو رۆژ بوو ژومارهیهک له برادهرانى خۆیندهوار و هونهرمه‌ند و پەسپۆر و زمانناسم وه کۆ کردبوو که بزانی له زمانى کوردیدا له جیاتى وشەى سەرباز و نیزامى و عەسکەر و مجاهید و فیدایى، چ وشەیهک له کار بێنن، زۆرمان قسەو باس له سەر کرد، کێشه و هه‌رایه‌کی گه‌وره پەیدا بوو، به‌لام نه‌تیجه وه‌گیر نه‌که‌وت. هه‌موو ماندوو و شه‌که‌ت بووین و داواى چامان کرد. پیره‌پیاویکی دنیادی‌توو^۳ چای بۆ هێنان و به‌ پێکه‌ینه‌وه گوتى با نه‌خوینده‌واریش بم، خۆ کافر نابم بێم کێشه‌ى مامۆستاكان له‌سەر چیه‌؟ له وه‌لامدا پێمانگوت که به‌ پێچه‌وانه، پەنگه‌ى بتوانى یارمه‌تیشمان بده‌ى. جا بلى بزانی له‌باتى سەرباز له کوردیدا چیت پێ شک دى؟ پیره‌ دیسان پێکه‌نى و گوتى: بێیه‌لا بن، بۆ هێنده‌ خۆتان ماندوو ده‌کەن. مه‌گەر نه‌تان‌بستوو له رابردوودا له‌نیو کورده‌وارى به‌ پیاوى له‌خۆ‌بوردوویان ده‌گوت (پێشمه‌رگه).

جا ئەوه هاتوو مه‌ته‌ خزمه‌تت ئەو خه‌به‌ره‌ت پێبده‌م چونکه ده‌زانم خه‌به‌رى وات زۆر پێخۆشه. کاک بینایی ئەو وشەیه‌ى زۆر به‌ دل بوو. له‌ خۆشیان چاوى پر بوو له‌ ئاو و له وه‌لامى هیمندا گوتی:

— بێهەشی و زولم و زۆرداری له‌ حه‌دبه‌ده‌ر، هه‌موو کوردیكى خاوه‌ن شه‌په‌فى کردۆته‌ نیشتمانپه‌روه‌ر و ئەو هه‌سته‌ نیشتمانپه‌روه‌رییه‌ پشتیوانیى به‌هێز و دانه‌واوه‌ بۆ وه‌ده‌سه‌ته‌یتانى ئازادى و سەربه‌خۆی گه‌له‌که‌مان. جا بزانه‌ ئەو پیره‌ نه‌خوینده‌واره‌ تا چ راده‌یه‌ک خاوه‌نى هه‌ستى نیشتمانپه‌روه‌رییه‌ که ئەو وشه‌ جوان و پرمانایه‌ى له‌سەر قامووسى زمانى نه‌ته‌وه‌که‌مان زیاد کردوو. به‌راستى پیاو که ئەو وشه‌یه‌ ده‌بیستى خۆبه‌خۆ کوردیكى کۆلنه‌ده‌ر و ئازا و به‌کار و نه‌ترس و کارچاکی دێته‌ پێش چاو و هه‌ویا و هومیدی پتر و قایمتر ده‌بێ.

^۱ (بینایی) ناوی نه‌ننى پێشه‌وا قازى محهممه‌د بوو له‌ کۆمه‌له‌ى (ژ.ک.د).

^۲ (هیمن) له‌ راستیدا ناوی نه‌ننى مامۆستا محهممه‌د نه‌مى‌ شه‌خولیسلامى (مامۆستا هیمن) بوو له‌ سەرده‌مى کۆمه‌له‌ى ژ.ک. که‌ پاشان وه‌ک ناوی نه‌ده‌بى که‌لکى لێوه‌رگرت.

^۳ له‌ دیمانه‌یه‌کى تێلېفېزېۆنیدا، به‌رێز کاک هاشمى کوردیه‌ک له‌ پێشمه‌رگه‌کانى کۆمار، ناوی ئەو پیاوه‌ دنیادی‌توه‌ دێدرکێنى و ده‌لێ که‌سێک بووه‌ به‌ ناوی (ئه‌حمه‌د ده‌سما).

کاک پەحیم قازی ھەم ئەندامێکی بنەماڵەی سەر بەرزى قازییە، ھەم یەک لە ئەفسەرەکان بوو کە نێردراوەتە باکو، ھەمیش لە نزیکیکەوێ ئاگاداری ھەموو پرووداوێکان بوو و گەر بۆخۆشی لە ناخی پرووداوێکان نەبوو، ئەو سەرچاوەی باوەرپێکراو وردەپیشالی پرووداوێکانیان بۆ باس کردوو. خۆزگە زیاتر باسی ئەوێ دەکرد کە دەوڵەتی کوردستان بۆ پێویستییان بەم وشەییە ھەبوو؟ کێ بوو ئەو وشەییە پێشنیار کردوو؟ یان جیا لە مامۆستا ھێمن، ئەو کەسانە کێ بوون کە ھەڵبژێردراون تا ناوێک بدۆزنەو و زۆر پرسباری تریش.

ھەر لەو پێوەندییەدا میژووناس و گەرێدە کورد خوالێخۆشبوو مامۆستا «کەریم زەند» کە خۆی لەسەردەمی کۆماری کوردستان لەوێ بوو پرووداوێک کەمێک زیندووتر لە دیمانیەکی تێلێفیزیۆنیدا دەگێڕێتەو و دەلێ:

[لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، بە فەرمانی پێشەوا قازی محەممەد لێژنەیەک دانرا بە مەبەستی دۆزینەوێ ناویک بۆ ھیزی کوردیی، لێژنەکە بریتی لە ھەژار موکریان، ھێمن موکریان، محەممەد توفیق وەردی و کەریم زەند بوو. ئەم لێژنەیە لە دانیشتیکی تایبەتدا، گەلێک ناویان تاونوی کرد. لێژنەکە ھەر لە مشتومردا بوون کە لە ناکاو خزمەتگوزاریک کە لەوێ بوو و بەردەستی دەکردن و ناوی میرزای پەشیدی بوو گوتی: ئاغایان دەبینم تێو چەند کاتێمێرێکە خەریکن کە ناویکی شیاو بدۆزنەو، لە کاتێکدا ئێمە ناوی پێشمەرگەمان ھەیە، لەمێرێک بەکار براو. لێژنەکە ناوێکیان بە شادومانییەو وەرگرت و ناوی پێشمەرگەیان پێشکەشی پێشەواي مەزن کرد، ئەویش زۆر لای پەسەند بوو و ناوی پێشمەرگە بە فەرمانی ناسرا.]

چەتە و قاچاغچی

ئەو دوو پرووداوێک کە پێشتر باس کران، تا پادەییەکی زۆر یەک ناوەرۆکیان ھەیە و تێیاندا دەردەکەوێ کە پێشتر ناویک بۆ ھیزی چەکداری کوردەکان بوونی نەبوو، بۆیە ویستووینە ناویک بۆ ئەو ھێزانە بدۆزنەو. لێرەدا پرسبار دێتە گۆر کە ئاخۆ پێش دروستبوونی کۆمار، کورد دژی حکومەتەکان شەریان کردوو؟ گەر شەریان کردوو چەکدارە کوردەکان ناویان چ بوو؟ خەلک چۆنیان ناو لێناون؟ ئەدی حکومەتەکان یا پیاوانی حکومەت بە چ ناویک ناویان بردوون؟ ئەو چەکدارە کوردانە چ پێگەیەکیان لە ناو دلی کۆمەڵگای کوردیدا ھەبوو؟

بۆ ھەڵسەنگاندن و شروڤە لەسەر ھەر بابەتێکی کۆن و میژوویی، مروڤ دەبێ خۆی لە کات و زەمانی ئەو سەردەمدا ببینێتەو و کۆمەڵگای ئەوکات ببینێتە پێش چاوەکانی خۆی و لەمپەر و خالە بەھێزەکانی ئەودەم ببینێت دەنا، شروڤەکان و رای بە لاپێدا دەپروات.

شاراوو نییە کە سەردەمانی کۆن پێگە و دەستەلاتی عەشیرەتەکان وەک ھێز و ھەروەھا پیاوانی ئایینی لە بواری ئایینی، یەکلاییکەرەو بوون و قسەیی یەکەمیان کردوو لە داوین کردنی ئاسایش

له کۆمه‌لگای کوردەواری. له‌و نێوه‌دا ته‌نیا عه‌شیره‌ته‌کان بوون که هێزی چه‌کداریان هه‌بووه که پێیان گوتراوه چه‌کدارانی فلانه عه‌شیره‌ت (ده‌گمه‌ن شێخیکیش چه‌کداریان هه‌بووه). حکومه‌ته‌کان له‌ رێگای نه‌و دوو دیاردیه‌دا توانیویانه ده‌سته‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر کورددا بسه‌پێتن.

له‌ ده‌قه‌ می‌ژوویه‌کاندا به‌ ده‌یان شۆرشی بچوو که له‌ ناوچه‌ جیاوازه‌کانی کوردستان پرویانداه و هه‌ک یاخیبونه‌کانی «حه‌مه‌هه‌تیو»، «حه‌مه‌تال»، «خه‌لیل قه‌ننه‌ کون»، «هۆمه‌ر پاشای جه‌نگه‌ل»، «مام رۆسته‌م» و ... که زۆربه‌یان یاخیبونیکیه‌ له‌ ده‌ست ئاغاکانی عه‌شیره‌ت و نه‌منیه‌کانی حکومه‌ت. پروون و ئاشکرایه که له‌ لایه‌ن حکومه‌ت و عه‌شیره‌ته‌کانه‌وه نه‌و که‌سانه به‌ ناشیرینترین شێوه پێشانی خه‌لک ده‌درێن و هه‌زاران ناو و نرته‌که و بوختانیان بۆ هه‌ڵده‌به‌ستن و وه‌ک دز و رێگر و چه‌ته و ... باسیان ده‌که‌ن. وه‌ک چۆن ئێستا له‌ ئێران به‌ پێشمه‌رگه و قاره‌مانه‌کانی کورد ده‌لێن تیرۆریست و پیاو کووژ و یا له‌ تورکیه به‌ گه‌ریلا و خه‌باتگێڕانی کورد ده‌لێن تیرۆریست و «چه‌ته». شاراوه‌ش نییه که پێشمه‌رگه و گه‌ریلاکانی کورد له‌ ناو دلی هه‌ر کوردیکی به‌ شه‌ره‌فدا جێیان هه‌یه و وه‌ک رهمزی کوردابه‌تی چاویان لێ ده‌کری.

به‌ دنیاییه‌وه که‌سانیک که زۆرداری ده‌یانگه‌ییته‌ سه‌ر ئێسکانیان و له‌ نه‌جمادا یاخی ده‌بن، شۆرش هه‌ڵده‌گیرسێن و ئاماده‌ ده‌بن گیانی خۆیان بۆ ئامانج و مه‌به‌سته‌که‌یان دابنێن، بۆ داکۆکی له‌ خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر دوژمنه‌کانیاندا زمانی شه‌ر و تیکه‌هه‌ڵچوون به‌کار دێن. له‌و گرژییانه‌دا رهنگه ده‌سته‌که‌وتی وه‌ک چه‌کوچۆل، ئه‌سب، یا هه‌ر چه‌شنه که‌ره‌سه‌یه‌ک ده‌ستیان بکه‌وی که بۆخۆیان ناوی لێده‌نێن «ده‌سته‌که‌وت» و دوژمنیش پێیان ده‌لی «تالانکردن» و به‌ نه‌جماده‌رانیش ده‌لێن «چه‌ته و تالانچی و دز» یا هه‌ر چه‌شنه ناویکی نه‌شیوا، که تا ئێستاش نه‌و ره‌وته به‌و شێوه‌یه‌یه. له‌خۆرا نه‌بوو که له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا به‌رپرسان وه‌خۆ که‌وتن تا ناویک بۆ هێزی چه‌کداری کۆمار بدۆزنه‌وه که له‌ ئاکامدا وشه‌ی پیروژ و پرفه‌ری (پێشمه‌رگه‌)یان دۆزییه‌وه.

مامه‌ غه‌نی بلوریان له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیاندا به‌ ناوی «ئاله‌کۆک» که کاک حامید گه‌وه‌ه‌ری ب‌لاوی کردۆته‌وه و هه‌روه‌ها له‌ کتییکی تردا به‌ ناوی (سه‌ده‌ی کاره‌سات) که به‌رێز برایمی فه‌رشی ب‌لاوی کردۆته‌وه و له‌ لاپه‌ره‌کانی پێشتر به‌ ته‌سه‌لی خوێندمانه‌وه؛ له‌ زمان «کاکه‌ مین» هه‌وه به‌ جوانی پێناسه‌ی به‌ره‌ی گه‌ل و به‌ره‌ی دوژمنانی بۆ کردین. بۆی باس کردین که زۆربه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی به‌ دز و رێگر ناویان ده‌هێتێ، هێزی داکۆکیکار له‌ گه‌ل یان شۆرشگێڕانیک بوون که به‌ دژی ده‌سته‌لاتی زāl و زālما تیکۆشانیان ده‌کرد. هه‌ر له‌و پێوه‌ندییه‌دا خوالێخۆشبوو (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی ناسراو به‌ ره‌ئیس به‌کر) له‌ کتییی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیاندا به‌ ناوی گه‌شتیک به‌ ناوی کۆماری کورستاندا له‌ لاپه‌ره‌ی ۸۰ دا نه‌و باسه‌ ده‌ورووژیتیت و ئاوا له‌سه‌ری ده‌دوی:

[... هه‌ڵبه‌ته به‌رده‌وام داگیرکه‌رانی کوردستان مه‌سه‌له‌ی ئاین و ئاینزانییه‌تیان کردۆته چه‌کیکی خۆرت دژ به‌ کورد و خواسته‌کانی و هه‌میشه‌ کۆمه‌لگای کورده‌واریان به‌و چه‌که

تۆقاندووه و سهرپاکی بزووتنه وهی ئازادیخوازه کانی کوردیان به چهته و پرێگر پێشان داوه و سه دان پروپالانتهی هه زانیشتیان بۆ هه لبه ستووه که گویا نه و بزووتنه وانه دژ به دهسته لاتێ پاکی ئیسلامه، نهک ههر نه وه به لکوو وێرانکردنی کوردستان و کوشتنی گچکه و گه وهی کوردیان به هه لال داناه. به نێوی ئاینی ئیسلامه وه بیر و ههستی نیشتمانیان له نیو کۆمه لگهی کورده واریدا کپ کردووه و سووتاندووه....]

له وه رگێرانیکی ماموستا شیرکو هه ژاردا به ناوی «مانۆ، چیرۆکی نه زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه لیدای - به شی دوو، نووسهر باس له نسکو، سه رکه و تنه کان و پرووداوه نه بیستراوه کانی (مانۆتسی - تونگ)، رێبه ری ته فسانه یی گه لی چین ده کات. له به شیکدا باس له وه ده کات که مانۆ له سه ره تای شۆرشه کۆمۆنیستییه که وه هێزی چه کداری پێکه ئناوه و بۆ گه یشتن به ئامانجه کۆمۆنیستییه کانی به ره و چیاکان هه لکشاوه و چه ته یی کردووه. واته مالی ده وله مه ند و زۆردارانی تالان کردووه. له لاپه ره ی ۸۰ را باس له یه که م پۆژه کان ده کات که مانۆ توانیویتی ده ست به سه ر هێزێکی چه کداردا بگریت که ۱۵۰۰ پیاو ده بوون. بۆ نیشه جیبوونی نه و هێزه له شوێنیک، پرووی له زنجیره چیا «جینگگانگ» (Jinggang) کرد که ده وری ۱۷۰ کیلۆمێتریک له باشووری «وینجیاشی» (Jiangxi) دووره که ههر له میژه وه مه لبه ندی «چه تان»^۱ بوو. مانۆ بریاری دا که نه وی بکاته بنکه ی کاری. مانۆ نێوانی ده گه ل چه ته یه کی سه رکه و تووی نه و مه لبه ند ه دا هه بوو که نه ویش ۵۰۰ که سی هه بوو. نه وانه به ئیجاره ی زه وی و باج نه ستاندن له خه لکه که ده ژیان. ... له درێژه دا کتێبه که ده لێ:

[...کاتیک که مانۆ به سه ربازه کانی گوت که نه وان خه ریکن ده بن به «ئاغای شاخ» - چه ته -، ئینگجار زۆر چه په سان، چونکه نه وان بۆ بوونه چه ته نه بوو که چووبوونه ریزی شۆرشێ کۆمۆنیسته وه، به لام، که به ناوی پارته که وه ده داو دلنای کردنه وه که نه وان ده بوونه چه ته ی تایه تی - به شیک له شۆرشیکێ نێونه ته وابه تی. مانۆ پێی گوتن که چه ته یی باشتین هه لیک بوو له به ر ده میان چونکه: «قه ت هیچ ئاغایه کی شاخ له ناو نه دراوه، چ جای به ئیمه ده گات»....]

نه و نمونانه و ده یان نمونه ی تریش باس له وه ده که ن که له ههر شوێنیک زۆلم و زۆرداری هه بێ، ده نگی ناپازیش هه یه و هه رجار به شیوه یه ک خو ده نویتی. نه وه مافی ههر مروؤفیکه که به رانه ر به زۆردار دژکرده وه پێشان بدات. چاوه پروانیش له نه یارانیان ناکرێ که به فریشه و په ری ناویان بێنن به دلناییه وه به ناحه زترین شیوه نێویان لێ ده نێن.

^۱ نه و شوێنه (Jinggang Mountains / 井冈山 / Jinggangshan) له به ر شۆرشێ مانۆ به شوێنی له دا یکیوونی سوپای سووری چینی و (بیشکه ی شۆرشێ گه لی چین) دێته نه ژماردن و لایان پیرۆزه و سالانه به میلیۆنان که س سه ردانی نه و زنجیره چیا به ده که ن. ته نانه ت به زمانێ چینی شێوه نه و ناوچه یه به کوێستانێ (چه تان) ناودێره.

چېشتی مجبور - بیره وهرییه کانی مامۆستا هه ژار موکریانی

کتیبی: چېشتی مجبور، نووسینی: عهبدوهره حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، ئاماده‌کردن و سه‌ربه‌رشتی چاپ: خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۹۷

نهمر مامۆستا هه‌ژار موکریانی له کتیبی چېشتی مجبوردا سه‌باره‌ت به کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له لاپه‌ره‌ی ۳۳۰ را ئاوا ده‌نووسیت:

له‌ نیوه‌پۆیه‌کدا له‌ فرگه‌ی باکو دابه‌زیم. هه‌شامه‌تیک زۆر به‌ گوله‌وه‌ هاتبوونه به‌ خیره‌تینانم. وه‌ تاغ‌تیکیان له‌ ئۆتیل توریه‌ست دامی. کورده‌کانی ولاتی خۆمان له‌ باکو: دوکتۆر ره‌حیم قازی، عه‌لی گه‌لاوێژ، دوکتۆر قادری مه‌حمودزاده و ژنه‌ سابلآغیه‌که‌ی، عه‌بدووللا (برازی دوکتۆر مرادی ره‌زماوه‌ری کرماشانی)، همه‌دی مه‌ولووده‌ چرچ - که‌ کۆنه‌ هه‌والی زه‌مانی کۆمه‌له‌م بوو - یه‌ کجار زۆری ئازهریابجانی هه‌والیشم دیتنه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌وریز ئاشنا بووین...

... دلم به‌ دیداری نه‌و هه‌موو دۆست و ئاشنایانه‌ گه‌شایه‌وه‌. شه‌وانه‌ تا سه‌عات یه‌ک و دووی شه‌و ده‌ورم چۆل نه‌ده‌بوو. که‌ خه‌لک بلآوه‌یان ده‌کرد، تازه‌ همه‌دی مه‌ولوود سه‌ریکی قسانی فت ده‌کرد و قه‌ت نه‌بده‌هیشت تا ولات پرووناک ده‌بوو چۆرتیک بده‌م. قسه‌ی رابردووی خۆی بو ده‌کردم: ده‌شیکوت: >> نه‌وه‌ک هه‌رم، تۆ له‌بیرت نه‌چت، بینوسه‌...<<. وا بیست و چوار سال له‌و ده‌مه‌ رابردووه‌؛ همه‌ مه‌ردووه‌؛ منیش زۆرم سه‌رگوروشته‌ی نه‌و له‌بیر نه‌ماوه‌. به‌لام هه‌رچۆتیک بن سه‌رچل بۆت ده‌گیرمه‌وه‌. جاری با بزانین همه‌م له‌ که‌یه‌وه‌ ناسیوه‌: همه‌ی مه‌ولوود، پیاویکی نه‌خوینده‌وار، دز، زۆر سه‌رشیت و شه‌رفروش بوو. سابلآغی وه‌زاله‌ هه‌تنبوو. دزی به‌ ئاشکرای ده‌کرد. جاریک ده‌چینه‌ ژوو له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌ ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی نوستوون. همه‌د ده‌سته‌نۆتیک هه‌لده‌گرێ، پانه‌ویان له‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچت، جووله‌که‌ بانگ ده‌کا: کاکه‌ هه‌مه‌د گیان، تیلاویتل! ئاوا بۆت ده‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی!

له‌ دامه‌زراندنی «ژی-کاف» دا هاته‌ حیزبه‌وه‌. پیاویکی به‌برشت و موخلیس بوو. «ژی-کاف» که‌ ده‌ پێشدا خه‌لکی ده‌ترساند، تفه‌نگه‌اویشتن و ترساندن له‌ عۆده‌ی همه‌د بوو. ده‌گه‌ل هیزی چه‌کداری کۆمه‌له‌ له‌ هاوکاره‌ هه‌ره‌ ئازا و به‌ کاره‌کان، له‌ شه‌ری مه‌کلاویتی ده‌وری سه‌رده‌شت، له‌ نه‌ترافی سه‌قر، ناوی ده‌رکرد. پلینگیک بوو له‌به‌ر هه‌زار که‌س نه‌ده‌پرینگاوه‌. هه‌موو زۆرمان خۆش ده‌ویست.

عاره‌ق خۆریکی بیۆینه‌ بوو. پیره‌ پێشمه‌رگه‌یه‌ک بۆی گیرامه‌وه‌ که‌ همه‌د له‌ مه‌کلاویتی ده‌ناو مالتیکدا قه‌تیس ما‌بوو؛ دووژمن ده‌وری دا‌بوو؛ ئاگریان به‌ ماله‌که‌وه‌ نابوو. چه‌ند که‌سیکی گیان‌باز خۆمان گه‌یاندی. دیوارمان بری:

— همه‌د وه‌ره‌ خۆت خه‌لک.

— عاره‌قتان بۆ هه‌تاوم؟ نه‌گه‌ر نه‌تانه‌تاوه‌ برۆن، من هه‌لنایه‌م!

دوا‌ی نه‌وه‌ قازی خۆی ته‌سلیم کرد و بارزانی به‌ره‌و شنۆ کشانه‌وه‌، همه‌د ره‌گه‌لیان که‌وت و له‌ هه‌موو شه‌ره‌کانی ده‌وری قارنی و ده‌شتی شنۆدا زۆر به‌ ئازا ناوی ده‌رکرد. نه‌ویش وێرای شیخ نه‌حه‌مه‌د و بارزانییه‌کانی که‌ چوونه‌وه‌ عێراق، خۆی ته‌سلیمی عێراق کرد و دوو سال له‌ که‌رکووک گیرا. پاشا چه‌پس ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رگه‌ردان مایه‌وه‌. بیستبووی که‌ شیخ له‌تیف بۆ ناسریه‌ لای به‌سرا دوور خراوه‌ته‌وه‌، خۆی گه‌یاندبوویه‌. به‌ خیری ناسلامه‌تی ببوه‌ چیشته‌لینه‌ر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ له‌تیف ده‌یگوت ده‌ مالی

کولی کردبووم و نهمدهوئرا هیچ متهق بکهه. زۆرم شێخه عه‌رهب و پیاوی گه‌وره‌ی کورد لێ میوان ده‌بوو. چیشت یان زۆر سوئره، یان زۆر بێ خوێ؟

— کاکه‌ همه‌د بۆ وات کردوو؟

— ئه‌و میوانانه‌م پێی خوێنتال بوون!

کاله‌کی ده‌کړی، هه‌مووی قاش ده‌کردن. کامی بێتنامه له‌به‌ر من و میوانانی داده‌نا! رۆژێک ئیشتیای گۆنه‌ به‌رانم کرد. همه‌ رۆیشت پری بوغچه‌یه‌کی هێنا.

— ئه‌و هه‌موو چییه‌؟

— کو‌ره‌ هه‌ر لێی گه‌رێ! چووم به‌ قه‌سابه‌که‌م گوت: «گۆن!» تێم نه‌گه‌یشت. هه‌ردوو ده‌ستم کرده‌ گۆی باراندم و ده‌ستم بۆ گۆنی کابرای برد! چه‌ندین قه‌سابی بانگ کرد و بۆی گێرانه‌وه. هه‌ر که‌سیان چه‌ندی گۆن له‌ لا‌بوو هێنایان و قه‌راره‌ هه‌موو رۆژ بۆم کۆ که‌نه‌وه‌ و پوولیش نه‌ستین! له‌ به‌غدا شاگرد عه‌کاس بووم؛ رۆژێک له‌به‌ر ده‌رگای دوکان وێستابووم؛ همه‌ په‌یدا بوو:

— هه‌زار دینت وا لێده‌که‌م! دینیات بۆ گه‌رام. وازم له‌ شێخ هێنا!

بردمه‌وه‌ مه‌نزله‌کی که‌ ده‌گه‌ل هه‌مه‌ی ره‌شادی پێکه‌وه‌ بووین. شه‌وێک هه‌مه‌ی ره‌شادی چوار براده‌ری تری له‌ سه‌ر شه‌ره‌فی هه‌مه‌ی مه‌ولوود ده‌وه‌ت کردبوو. سه‌فه‌ری عاره‌قیان ساز دا.

— کاکه‌ همه‌د فه‌رموو.

— کاکه‌ ئه‌و جیقنه‌-جیقنه‌ عاره‌ق خواردنه‌وه‌م به‌ که‌یفی نییه‌. تێوه‌ بخۆنه‌وه‌، تا نۆره‌م هات بۆم ده‌و قاپه‌ قووله‌ بکه‌ن!

پتر له‌ نیو بوتل عاره‌قی بۆ کۆ ببۆوه. به‌ یه‌ک بین به‌ سه‌ریه‌وه‌ نا و یه‌ک جێ ته‌خت لێی که‌وت و تا به‌یانی دره‌نگ وه‌هۆش نه‌هاته‌وه‌!

چه‌ند رۆژێکی زۆر خوشمان پێکه‌وه‌ رابوارد. تێواره‌یه‌کی سه‌رما که‌ چوومه‌وه‌، همه‌د خۆی ساز کردوو ده‌روا. ره‌شادی گوتی: ده‌ترسم دلی له‌ تێمه‌ هێشابت. گۆتم: نا، همه‌د چه‌ند ساڵه‌ دزی و چه‌ته‌یی نه‌کردوو، فیل که‌وتۆته‌وه‌ یادی هیندوستان! همه‌د گوتی: ئای ره‌حمه‌ت له‌ بابت. به‌خودای بۆیه‌ ده‌رۆم!

له‌ گوندی خه‌لان، له‌ نیزیکی سنووری ئێران بیوه‌ میوانی شێخ عه‌لانه‌ددین. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئێران چه‌ند جارێک له‌ عێراقی خواستوو که‌ همه‌دی مه‌ولووده‌ چرچ زۆری سه‌رباز و پۆلیسی تێمه‌ کوشتوو و ده‌گه‌ل بارزانیان هاتۆته‌ عێراق، به‌مانده‌نه‌وه‌، فایده‌ی نه‌بوو. که‌ زانراوه‌ وا له‌ خه‌لانه‌، قوڵیخانی قه‌ره‌به‌باغ و سه‌ره‌نگیک ده‌نێرنه‌ ره‌واندز، ده‌نێرن همه‌د ده‌گرن. حاکم له‌ ره‌واندز کوردێکه‌.

— کو‌ره‌ تۆ ئێرانیت؟

— نه‌خێر قوربان خه‌لکی خه‌لانم و عێراقیم. ئه‌و قوڵیخانه‌ ده‌لێ ده‌یناسم و هاوسه‌نگه‌رم بووه‌.

— قوربان هه‌رستیک ته‌لاقم که‌وتبێ، به‌ حه‌یاتم نه‌فه‌سم له‌ تریاک نه‌داوه‌!

— یانی چی؟

— یانی نه‌گه‌ر ئێرانی بام وه‌ک جه‌نابی سه‌ره‌نگ ئاو به‌ لوو‌عه‌دا ده‌هاته‌ خوار و ملم چرچ و باریک و په‌نگ تولخ ده‌بووم!

حاکم ده‌لێ: برۆ، تۆ عێراقیت، ناتگرم!

کابرایه کی زینوهی ناوی همه‌ی مه‌لود، ده‌چیته دیوی تیران چا بفروشن؛ ده‌یگرن:

— ناوت چیه؟

— همه‌ی مه‌لود!

بیبه ورمی و رۆژی دوو جار دارکاری بکه تا دوو مانگ.

— راستی بلن!

— نازانم

قولیخان ده‌بن که: ئەوه کوشتومانه له‌بن داراندا؛ ده‌لن ئەوه نیم که ئیوه ده‌لن. قولیخان کابرا ده‌بینن، ده‌لن: خوا هه‌لناگری ئەو به‌دبه‌خته‌تان بۆ گرتوو؟ ئازادیان کرد و هاته‌وه زینوی. منیش وه‌ک خه‌لکی تر پییه‌وه چووم.

— ده‌ی کاکه همه‌ی چۆن گیرای؟

— کورە هەر لینگه‌پێ، نازانم چ سه‌گبایک ناوی وه‌ک ناوی منه، ده‌لن زۆری پۆلیس و ئەفسەر کوشتوو. دوا‌ی دوو مانگ لیدان و تیهه‌لدان به‌ره‌لا کرام. ناخ ئەو سه‌گابه‌م گیر بینایه و خوینیم بخواردایته‌وه!

— چیم ده‌ده‌یه‌ی پیت بلیم؟

— هه‌رچی تۆ بلی.

— بوغچه‌ جغاره‌یه‌ک پینه!

— ها به‌ قوربان!

— کاکه ئەم براهی خۆت بوو! منم ئەو همه‌دی مه‌لوده‌ی تۆیان له‌ باتیان گرت!

— ده‌ک مالت به‌ سێ چه‌پی قورپی گیر! جا ئیستا بلیم جی؟!

— هیچ مه‌لن، تۆزیکیش تووتنم بده‌یه و چایه‌که‌ش بلن ده‌م که‌نه‌وه!

له‌ که‌رکووک شاگرد عه‌کاس بووم. همه‌م لن په‌یدا بوو:

— کاکه له‌ که‌رکووک کاسبیه‌ک ده‌که‌م ...

ماوه‌یه‌ک فیشه‌کی به‌ قاچاغ ده‌برده سوله‌یمانی. به‌ هۆی مه‌جیدی کاکه‌وه کاریکم له‌ بیمارستانی گه‌وره‌ی که‌رکووک بۆ دۆزیه‌وه، شه‌وانه پاسدار بێ و به‌ رۆژ ئازاد. حقووقیش مانگن ده‌ دینار. زۆر زوو خۆی خوشه‌ویست کرد. دوکتۆر عه‌بدولپه‌زاق (سه‌رۆکی بیمارستان) گوتبووی: شه‌هاده جنسیه‌ت بۆ وه‌رده‌گرم تا بتوانم حقووقت بۆ زیاد که‌م.

رۆژنیک گوتی: قه‌رزیکم له‌سه‌ر عه‌بدولخالقی حاجی ئەللايه - که‌ سابلایه‌کی قاچاغچی بوو - قه‌رار بوو ده‌مانچه‌م بۆ بکری، پووله‌که‌ی خواردوو. ئیستا به‌ قه‌تار له‌ به‌غداوه دیت. ده‌لێی چی؟

— همه‌د شه‌ر و هه‌را ساز مه‌که! تۆ بۆخۆت قاچاغی.

رۆیشت. هاته‌وه گوتی: له‌ قه‌تار هیتنامه‌ خوار پووله‌که‌م لن ساندوه.

جاریکی تر هات گوتی: من ده چمه رووسیا، تۆ نایه ی؟

— نه خیر.

ههر ئه و شه وه تهنگی دابووه به بیمارستان و رویشتبوو. ئیتر له و ساله وه که هه زار و نۆسه د و په ینج و یه ک بوو، نه مزانی چی به سهر هات. له سالی شیتست سه فهره که ی بو گپرامه وه:

« له که رکوکوه وه هاته ده زیزی کورم بزانی. کابرا سهیدیکی تووتن فروش بوو. باریک تووتنی قاچاگی هینا و رویشتین. له ری نسحه تی کردم: تۆ شکاکی نازانی لیت دردۆنگ ده بن؛ خۆت لال و که پ که ی باشه. ده چووینه ههر مالتیک ببوممه به زمی ژنان! ئاویان پێ ده کیشام؛ ده ستیان بو قوونم ده برد! به و حاله به ناو جه لالیاندا که یشتینه نیزیک سنوو. خانه خوینکه مان ده مانچه یه کی لێ ساندین که شاره زایی سهر ئاراسمان بکا. ده گهل سهد خومان له ناو گیشه گیادا شارد هوه که به روژ تیرانی نه مانینن. شه و که خه بهرم بووه عاسمانی پر له نه ستیره، نازانم چ وه خته:

— سهید! سهید!

نه خیر خه بهر نییه. به ته نیا هاته سهر چۆمی ئاراز. جله کانم نایه تپو پانکه که م، قوتووی تووتن و په پرم ده که ناری سهر کلاره چه قاند. خۆم به چۆمدا دا. له تیرینه ی چۆم ماندوو بووم، پفاندمی، بیهۆش بووم. به ره به یانیکی تاریک چاوم هه لئنا: پرووت، نه پانک نه کلار، له پان به ره ژوورم له سهر ره لم و لاقم له ئاو دایه. چرا دیارن. خواجه ئیره تیرانه یا رووسیا به؟ سه گبایک جاریک فیری دوو که لیمه رووسی کرد بووم، ملم لێ نا:

— ئیدی سودا! (وه ره تیره)

له پر شهش سهر بازی رووس پرووی تهنه گیان تی کردم و ده ستیان به ستم. ده له رزیم، یه کیان پالتۆ که ی خوی به شانم دادا. هاوارم ده کرد سیغار! سیغار! چه ند نه فه سیکیان به ده مه وه کردم. بر دیاغه باکو، ده چه پستیکی تاریکدا خۆم دیت هوه. تاقه یه ک نه فهری تیدا بوو؛ له سووچیک کروش مه ی کرد بوو. سیغار! سیغار! کابرا پا که تیکی تووتنی ماخوړکا که هه مووی قسل و زه پرنیخه، بو هینام. یه ک مژ کیشام. ههر راست بوومه وه و ملم ده ملی کابرا نا، یه کترمان وه بهر شه قان دا! پاسه وان له فیته ی دا، هاتن:

— خه بهر چییه؟

— هیچ قوربان گالته مان ده کرد!

کابرای هاو زیندانم جووله که بوو؛ گوتی: به تۆمه تی دزی له بانک گیراوم، نه دی تۆ؟

— جاری نازانم...

بردیانم بهر له هه موو شتیک به زه پره بیینی درێژۆکه له قووغه وه ته ماشای ناو ریخۆله یان ده کردم که وه ره قه م نه خوارد بێ.

— چکاره ی؟

نه قلی خۆم گپراوه.

— ده ی بو ده لئی رووسی نازانم؟ نه دی بو له سهر چۆم به رووسی ده دوا ی؟

— ههر ئه و دوو که لیمه م ده زانی، نه گهر ئه و کابرایه ی فیری کردووم تووشی بم ده بێ بیکوژم!

— نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شتخ عه بدوللا تۆی ناردووه.

— ده تپوه ده ته یاریکم تپن، یومبام بدهنن؛ تا بچم به سهد عه بدوللای دادهم!

— نه و قسانه بۆ خوت باشه...

جوهوله که ی هه وائلم بهو شه ره شه قه زور که یفی هاتبوو؛ هه موو پوژ حه لوائیه کی به شه قانمان ده کرد. پوژی یه که شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتن، گوئی: هه مووتان بچن جغار هیتن! باوه شیک جغارم بۆ هات و بوومه شای له سهر ته خت! له باکو را رایانگویتیم بۆ زیندانی فلان، له ویتوه بۆ فلان شار... (رهنگه ناوی په نجا شاری گویتن که له بیرم نه ماون). له زیندانی کدا نه فسه رانی نه لمانیش هه بوون؛ زور خوش ده زیان. له ناو هه لاتوه ده هاتنه بهر تاو؛ وه زیشیان ده کرد؛ جگه ره ی باشیان هه بوو. دوا ی ئه وان بۆ نیوسه عات تیمه ده چووینه حه سار، قونچکه سیغار هکانیا مان هه لده گرتوه، زیندانی هه کی پرووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست کردبوو؛ تا من دوو قونچکم هه لده گرتوه، ئه و هه مووی ده چینه وه. خاکنه ندازیکی ئاسم له سهری دا، نوقمی خوینم کرد. له ویش رایانگویتیم. نزیکه ی دوو سال لهو زیندان بۆ ئه و زیندان راگویتیم، تا ستالین مرد. باریان کردم هینامیانه سه حرای که ره که لیاغ، چه ندین ملیون حه شامه تی تری لئ بوو که له سیریا و هه موو زیندانه کانی شوهره ویه وه هتیرابوون. ده تگوت حه شری تیره که! برسی و پرووت و سه رگهردان به ناو ئه و هه زاره زیله دا ده خولامه وه به لکوو یه کیک پارچه نانیکم بداتن. کابرایه کی ئهرمه نی، دیار بوو پوولی زوره، گوئی: ئه ری تۆ له ئاشپه زی ده زانی؟

— عه جه ب که ریکی! به دبه خت من ئاشپه زی کوری شیخ مه حمود پادشای کوردستان بووم! چیشتم بۆ لیده نا و خزمه تم ده کرد و له خیتوه ته که ی ده نوستم. گولایکی لئ بوو، قاپه کانم لیده شوشت. هه تیوکی قوته م لئ پهیدا بوو، به توریکی تپی راخویریم:

— ناوت؟ کویتده ری؟ چکاره ی؟

ههر توقیم. بیتی و نه بیتی ئه وه پولیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

— برا من فه قیرم، کوردم، هاتووم به یریم که نه وه بۆ عیراق.

بانگی کرد:

— مارف وه ره ئه وه حه مه دی مه ولوده له من ترساوه!

قادی مه حمودزاده و مارفی فه رهادی¹ هه ردووک سابلای، که سنی سال پیتش هاتبوون ده رباره ی دروست کردنی حیزبی لاگری پرووسان قسه بکه ن؛ ههر له سنوور گرتبوونیان و بردبوویانه سیریا. ئه و مابه ینه به پوژ داریان پت شکاندوون و به شه ده حه پسیان کردوون. ئه وانیشیان هیناوه ته لای من. قاپ و قاچاغم ههر له وئ به جی هیش و چوومه لای سابلایان. ئه وانیان قبوول کرد بچنه باکو، هه ولیان بۆ منیش دا، بردیاغه ئازهریایجان له گوندیک به ناو «کوبا» له سه د کیلومتری باکو کرامه پاسه وانی باغاتی ده ولت. ئه ویم زور خوش بوو. به لام ره حیم قازی ناچاری کردم بیمه باکو به. حقووقی په نانه نده گی وه رده گرم؛ خانووم دراوه تی. ئه وه تۆم لیره دیته وه...

باشه کاکه حه مه، وه ختی له به غداوه چوو به خه لان به هه وای دزی و چه ته یی کردن چیت به چی کرد؟

¹ ئه و که سه ناوی عه زیزی فه ره اد بووه نه ک مارف فه ره اد، وا دیاره ماموستا هه ژار ناوه که ی له بیر چوته وه بۆ به هه له نووسیویه تی.

له خه لانه وه تفهنگيكم پيدا كرد. ده پيشدا به ته نيا ده چوممه وه ده وري سابلآخ. له ههركوي ته منيه كه، نه فسه ريكم دهس كه وتبا ده مكوش و كه لوبه له كه و نه سپ و چه كه كه م دنآوه به دزي ده مفروشت. پوئيس وهك چاوئيشه ليم ده گهران. پوژيكي خوم كرد به چايخانه ي قازياوادا؛ كه له وبهري چوم بوو. قاوه چي گوتي: نامه (ده بن هه له ي تابپ پرووي دايت و نه م وشه به مامه به نهك نامه - وريا) خوت بشاره وه! دهسته بهك ژاندارم و شاره باني هاتن له تويان ده پرسی و رهنكه بگه پرنه وه. غارم دا له بن كه ندالتيك، له ناو سپينداراندا (ده بن هه له ي تابپي پرووي دابن، سپيدار دروسته نهك سپيندار - وريا) خوم دريژ كرد. شاره بانيه كي كوردی سابلآغي هاته سهر كه ندال، راست به سهر مندا ميزت! لتي راست بوومه وه:

— سه گباب ده تكوژم!

— جه مه د ده غيله راكه، نه وه له تو ده گهرين!

بو شهريكه چه ته، «بلوت» ناوم ره گهل كهوت كه نازهر بيايجاني و زه ماني پيشه وهري ناوبانگي هه بوو؛ قه ده ريكيش چه ته ي مسته فاخاني خو پرياوا بوو. نه ویش له چه پسي كهركووك نازاد كرابوو. نه وچار ده گهل قاله ته گهراني و چند چه ته يتيكي تر كه ببووينه هه ژده كهس له تيران كه وتينه كار. جاريك برايمه سووري قاچاغچيمان پرووت كرد كه ده يانگوت خه بهر به ده ولت ده دا. دوو باري بارگين كوتالمان لي ساند، هينامانه وزنده ري، له دهشت ده ناو گيشه گيامان خست. سبه ي هاتينه وه بارمان كرد و چووينه پشتي ده رماني. له وي زانيمان كه گيا خراوه ته جتيگاي كوتال و چند توپيتمان لي دزراوه. هاتمه وه ته شقه له م ده خه لكي وزنده ري هالاند. ناخري به تفهنگيكي تابپ ده ستم له شهر بهردا. مالمان برده قاراوا. دايكه دزيكمان پيدا كرد كه له بوكان بومان بفروشت. مالي برد و نه هاته وه. مايه باش ده رچووين!

شه وئيك له پشت تورجان له كيو ويه ستا مسته قاوه ناردمانه مالي حاجي بابه شيخ كه نامان بو بنيري، بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! قهرارم كرد تو له ي لي بگه مه وه.

بپريارمان دا ناغي زه لام زه لام پرووت كه ين. چووينه سهر شهابي بهرده زهره، ده ست و لاقمان به ست؛ بردمانه نه شكه وئيك. «په پوهله زريم ده به بهرت ده ده م»، داواي په نجا هه زار تمه مان كرد. مه لا هات و پاش چه قه ي زور پيك هاتين به شش هه زار پرازي بين. پوهلمان وه رگرت و ناغا پويشت و پتر له چوارسه تفهنگچي كورد و تيراني ده وريان داين. كردمانه شهر، پياويكمان ليكوژرا. له تاريكايي شهودا - كه ده ورماني گيرا بوو - بهك له دوژمنه كان گوتي: وهرن له لاي منه وه ده رباز بن! ريگهي داين و كهلاك به كو له وه ده رچووين، ئير ليك بلا بووين. خوم و سي كهس هاتينه قاوه خانه ي بهردان. هه ژ - نو بارگين و ئيستر به باره وه به سترابوونه وه. گوتيان جيازي بووكي حاجي بابه شيخه. ده مم هه لبه ست و بارمان برد و پويشتين. گه پراهه وه گوتم: به حاجي بابه شيخ بلين همه ي مه ولود ماله كه ي برد؛ چونكه نه و بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! مالمان له عيراق فروشت. نامه ي حاجي بابه شيخ بو شيخ علائه دين هات. گرتي نام، ناخر پوه شكه يان لي ساند مه وه. نه مه دزاني شيخ له سهر به كتر ده كه نه وه!

كاك هه ژار! من له دونيادا زورم تال و سويري ديوه؛ با نه وهشت بو بگيرمه وه؛ نازانم كام سال بوو، رهنكه تو له بيرت بن، زوريان سابلآغي به تومه تي قاچاغچيه تي بو شيراز دوور خسته وه؛ منيش به كيك له وانه بووم. نه حقووق، نه بزيو، به ره له دا، برو كار پيدا كه! ده چووم له مهيدان ده گهل فاعلان راده وه ستام، جاروبار كاري قوره كاريم ده ست ده كهوت. له ماتيكي قه عله بووم؛ پيريژني خاوهن مال گوتي وه ره ببه نوكه رم! ئيجازه ي له شاره باني ساند و پيتاسه كه مي لاي خوي گل دايه وه؛ بوومه نوكه ر. كهسك ليده!

کاروباری ماله بکه! پاشان ده گه‌ل دوو مندالان بچمه دهر بیانگیتیم. شاییه‌ک پوولی گیرفانی نه‌ده‌دامی. مندال یه‌کی دوو قرانیان پوژانه ده‌ده‌نتی؛ شتیکم له‌وان ده‌دزی بۆ جگه‌ره. جگه له ماندوو بوونی زۆر و بئ پوولی و ناتاجی، بۆله و جیتیوی پیریزن له گیان وه‌په‌زی کردبووم. بریارم دا خۆم له پۆلیس بدزمه‌وه و راکهم. خۆ ناشکرتی به جاده‌دا پرۆم. رینگه‌ی لادیم گرت به‌ر؛ نابله‌د. به خه‌یال ده‌چمه ئیسفه‌هان، جارنیک چوار شه‌و رویشتم، کوچه‌ری قه‌شقای تییان گه‌یاندم که رینگهم هه‌له کردووه؛ گه‌رامه‌وه. به شه‌و ده‌رویشتم، به رۆژ خۆم ده‌شارده‌وه که ئه‌منیه نه‌مبین. له دیهات سوالی نانم ده‌کرد. به‌یانیه‌ک له‌بن به‌ردنیک نوستبووم؛ ئه‌منیه‌ک به سواری تیی راخویریم:

— تۆ چیت؟!

— ئاغا گیان ده‌گه‌ل کابرایه‌ک له ئیسفه‌هان پتکه‌وه کرێکار و شه‌ریک بووین، پووله‌که‌ی منی دزیوه؛ له‌و ده‌گه‌رتیم!

— درۆ ده‌که‌ی! تۆ په‌نگه له هه‌لاتووه‌کانی شیراز بی؛ به‌لام هه‌نده‌ پرووت و که‌سیفی ناتگرم!

— ئاغا گیان خیریکم پئ بکه!

— مردووت مرئ کئ بیستوو یه‌تی سوال له ئه‌منیه بکری؟!

قرانیک دمی، جله‌کانم هه‌مووی به‌ درووانه‌وه چوو بوون. وا شروشرۆل ببووم هه‌موو له‌شم به‌ ده‌ره‌وه بوو. ئه‌مجار نه‌مده‌وێرا بچمه سوالی نانی. منداله‌ورکه به‌ردیان تیده‌گرتم و به «شیتته شیتته» شوینم ده‌که‌وتن. ئیواره‌یه‌ک له‌لای هه‌مه‌دان گه‌یمه قاوه‌خانه‌ی سه‌ر رینگا. کابرا خه‌ریک بوو داخوا. هه‌رام لئ کرد: دایمه‌خه! درگای بۆ کردمه‌وه. گوتم: چای ده‌م که! پتر له ده‌ چام خواردووه. نان و هیلکه بینه، زوو به! نانم خوارد. کابرا گوتی: من ده‌چمه‌وه دی، تۆ شه‌و لی‌ره بخه‌وه و ده‌رکه داخه.

— ناترسی دزیت لئ بکه‌م؟

— نه‌خیر ناترسم.

— به‌یانی له‌بیرت نه‌چئ قه‌یماغ بیتی، نانی تازه‌ش خه‌راپ نییه!

— به‌لئ به‌ چاوان!

به‌یانی کابرا به‌ باوه‌شیک نان و قه‌یماغ و په‌نیره‌وه هاته‌وه. تیر له‌وه‌رام و پتر له ده‌ چای شیرنم خواردووه. پرووم تیکرد:

— مه‌شه‌دی ده‌زانی چیه‌؟

— به‌لئ ده‌زانم، یه‌ک شاییت پئ نییه و حوکم ده‌که‌ی بینه بخۆم!

ده‌ بوغچه‌یه‌کدا دوو نردوو نان و دوو سه‌لکه په‌نیری بۆ پیتچامه‌وه، دوو قرانیشی دمی که له رینگه به چای بده‌م. هه‌ندیکیش قهند و چای وشکی دمی.

گه‌ییومه ناو کوردان. ئیواره‌یه‌ک له قه‌راغ دیه‌که‌وه لامدا؛ له مائیک داوای که‌تریم کرد. ژنه‌که‌ی که‌تری دمی و له‌سه‌ر کوچکاووم دانابوو بکولئ. مێرده‌که‌ی هاته‌وه؛ شه‌قنکی له که‌تری هه‌لدا و به‌ پاله‌په‌ستۆ ده‌ری کردم.

سه‌رت نه‌یه‌شینم! چل و پینچ شه‌و و رۆژ به‌ پرووتی و سوالکه‌رینه‌و رینگاهم پینوا. چوومه گوندی ده‌رمان. گو‌تیا «میرزا قادر» کو‌ری حاجی سالحی موشری - ئه‌و هه‌ره پوولداره هه‌ره خه‌سیسه به‌ناوبانگه‌که‌ی سابل‌اغ که ئه‌و گونده‌شی هه‌بوو- لی‌ره‌یه. هه‌ر دوور له ده‌رگای هه‌ساره‌وه دیتمی ته‌نیک بۆ ناردم؛ گوتی:

برۆ لیره مه مینه وه! له عومرمدا ههر ئهو جاره فرمیسکم به چاودا هاتوو... ته نه م بۆ فپی دا و ده رکه وتم. هاته گوندی زگدراو که ئاگاههی میرزا کهیمی شاتری بوو. نه ویش وهک میرزا قادری سابلای و دهیناسیم. مهیدان نه سپیک مندالی دی به قوچه قانیسه وه به پیرمه وه هاتن: «شیتته شیتته» پراویان نام. له تاوان خۆم به ئاوده ستخانهی مزگه وتا کرد. به ختی من کویتا له ئاوده ست بوو، مندالی لێ ده رکردم. چوومه باغ که کوتیان ئاغا به ماله وه له وینه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنی خانی ژنی ئاغا بانگی کرد:

— سهرت ده قورئێ ئی! خو ئه وه گه ل وگونت هه موو به ده ره وه یه، به چۆ پشت دارێک!
جاعمیکیان بۆ هینام ده خۆمه وه پیچا. ههر ده سه جێ مه نه جێ پلاوی هینا. به یه ک هه لپه خواردم. زۆر زوو یه کی تری له پیتش دانام؛ نه وسا تیرم خوارد. خانم ناردی ده ستی جلکی تازه یان بۆ هینام. ئاویان گهرم کرد؛ خۆم ششت. به راستی حوسنی خانم له هه موو پیاوان پیاوتر ده رچوو...
ده رۆژ وای به خیتو کردم، ته وای بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلای، جلکی ژن و منداله کانم و چل ته نی پوول دام. له سابلای هه موو رۆژ پۆلیس له منی پرسبوو؛ که هه لاتوو ده بیگی ریت. ههر ئه وه شه وه بوومه وه چۆلنشین^۱ و یاری ده ی قاچاچیانم ده دا و جار-جاریش دزیم به به ره وه ده کرد. له و رێگه یه فیری گه دایش ببووم. نه گهر له گوندیک ده مزانی دزیم بۆ ناکرێ، سوالم ده کرد. ده ره ده ر مام تا په زاخان تیک چوو. هاته وه و بوومه خزمه تکاری کوردا یه تی و ده گه ل تۆدا بوومه ئاشنا. هیتشتا کۆمه له ی «ژی-کاف» دانه مزرا بوو، رۆژیک چوومه زگدراو. به سه ر ته قه دا که وتم. ئاگیانی ده ور به ره هاتبوون زگدراو تالان کهن. تهنه نگیکم وه رگرت و به ربوو مه گیانی دوژمنان. هه لمقه ندن و که ومه دوویان. یه کیان هه رای کرد: ئه وه سه گباهه تان نه دیوه ده لیتی به رگری له مالی بابی ده کا!

با ئه وه ش له حه مه د بگێر مه وه:
له که رکوک چوویه چاخانه یه ک، گوتبووی که باب ده خۆم. نارد بوویان که بابیان بۆ هینا بوو. که هه ستابوو به خاوه ن چاخانه که ی گوتبوو:

- کاکه ده ست خو ش!
- یانی چی؟
- له ولاتی مه، پیاو نه گهر پوولی نه بوو ده لێ ده س خو ش!
- جوابه که ی چیه؟
- سه ر خو ش؟
- به و شه رته سه ر خو ش، هه موو رۆژ بیته وه لام «ده س خو ش، سه ر خو ش» بکهین!

رۆژیک له چاخانه دانیشتوو، پۆلیسیک دیتته به رده می:
— مام قادر دونیات لێ گه رام، نه م ئیجزاره ئیمزا که.
— برۆ من قادر نیم!

^۱ چۆلگهر د، چۆلنشین، هۆبه نشین، هۆبه یی، هه وارچی، تاو لچی، چادر نشین.

- به خوا ده تناسم، مام قادری و ده بن ئیمزای که ی!
- کوربه هه رستیک ته لاقم که وێ من هه مه دی مه ولووده چرجه م، به تۆمه تی قه تلێ پۆلیس و نه فسه ری ئیران له عێراق و ئیران لیم ده گه رین بمرگن!
کابرای چاخانه دار راست پیلی پۆلیس ده گری:
- کاکه نه وه برای منه، تازه له شیتخانه مان هیناوه ته وه، تا نه یکوشتووی پراکه!
زۆر لۆمه ی هه مه ش ده کا که نه و سه رکه رمیه به هیلاکت ده با...

(کو تایی بیره وه ریه کانی مامۆستا هه ژار سه باره ت به کاپیتان هه مه دی مه ولوودی)

مامۆستای مه زنی کورد، عه بدوله حمان شه ره فکه ندی، (هه ژار)

«چیشتی مجبور» و سووکه ناوریک!

له دپړه کانی دادی، هه و لم داوه شروفه یه ک له سهر هه ندیک دپړ و دهسته واژه که ماموستای نه مر، هه ژاری موکریانی له چیشتی مجبوردا به کاری هیناون بنووسم که مه به ست لپی نه داکوکی کردنه له کاپیتان همه د و نه بهر پرچدانه وهی قسه ی ماموستا هه ژاره. ساخکه ره وه و کوکه ره وهی هم کتیه له دریزه ی خویندنه وه، لیکو لینه وه و به دوا د اچووندا، هه ندیک خالی هاتنه بهر چاو که به دروستی ده زانی لپره باسیان له سهر بکات و به ستینکی بیتلایه نانه ساز بکات که تیتیدا خوینهر خوی پر یار بدات.

له راسته وه خوالیخو شپوان کاپیتان همه دی مه ولوده چرچی و ماموستا هه ژار موکریانی - باکو - ۱۹۵۹ز

په نگه له زور و یتسگه ی ژبانی کاپیتاندا، زور شت پروو یاندا بی که نووسه ری نه و دپړانه لپی بېخه بهر بوو بیت و ماموستا هه ژار و زور که سی تر لپی ناگادر بوو بن. نه و خاله ش ده بی له بهر چاو بگرین که کاتیک پروو داوه کان کون بوون و تیزی زه من له سهر یان نیش، مرو ف ناتوانی به دلنیا یه وه له سهر پروو داوه کان بدوی، مه گین به لگه ی پشتنه ستور و قه باله ی ده نگد لپره ده بن هه نگلندا بی، ده نا هه رچی بگوتری ته نیا له خانه ی (وتی وتی) دا خوی

ده بینیته وه و چ نرخ زانستی و میژووی نایت، بویه هه و لم داوه له دریزه ی باسه که دا پشت بهستم به هه ندیک به لگه و سهر چاو تا بتوانم بهر چاو پروو نییه ک ساز بکه م که خوینهر له ده لاقه یه کی تره وه پروانیته مژاره که.

ماموستا هه ژار و کاک همه د سهره پای مه و دای زوری ته مه نیان، به یه که وه دوست و ناسیاو بوون و سابلای ناسا، جه فه نگباز و قسه خو ش. نه مر ماموستا هه ژار له چیشتی مجبوردا ده فه رموی: [همه دی مه ولوده چرچ (که کونه هه والی زه مانی کومه لم بوو).] هه ر خودا ده زانی نه و دوو کونه هه واله کاتیک که یونه کن به کتر، چونیان کات به گالته و قسه ی نهسته ق و بیره وری تال و

سوټر تېپه‌راندووه! هم ماموستا هه‌زار له ژيانی ئاساییدا به که‌سیکی جه‌فهن‌گباز و قسه‌ خوش ناسراوه و هم کاپیتان به که‌سیکی هاوشیوه. ئاساییه که دوو هاوړی که پوژگارټکی خوش و ناخویشان به یه‌که‌وه راباردووه و له گهرمی و ساردی پوژگار یه‌کتریان بینویه، کاتیک له‌سهر یه‌کر قسه‌ بکه‌ن یا بنووسن، جه‌فهن‌گ و پیکه‌نین له لیویان هه‌ل‌پ‌ژئی و ته‌عاروف و شهرم وه‌لا نټن. ئیتر ئه‌و جه‌فهن‌گانه له کتیبیکدا وه‌ک چیشتی مجبور که بنووسرین یا نه‌نووسرین، ئه‌وه خالیکی تره‌ و زانایانی خامه‌ به‌ده‌ست ده‌بی رای له‌سهر بده‌ن.

ماموستا هه‌زار کاتیک که ده‌چن بۆ پرووسیه و له باکو چاوی به کاپیتان حه‌مه‌د ده‌که‌وئی، چه‌ند شه‌وان به‌یه‌که‌وه پوژ ده‌که‌نه‌وه. له لاپه‌ره‌ی ۳۳۰ چیشتی مجبوردا ئاماژه‌ی به سه‌فه‌ره‌که‌ی باکو داوه و ئاواي باس ده‌کات:

[... که خه‌لک بلاوه‌یان ده‌کرد، تازه حه‌مه‌دی مه‌ولوود سه‌ریکی قسانی فت ده‌کرد و قه‌ت نه‌یده‌هیشت تا ولات پرووناک ده‌بوو چوړتیک بده‌م. قسه‌ی رابردووی خوی بۆ ده‌کردم؛ ده‌شیگوت: <<نه‌وه‌ک به‌رم، تو له‌بیرت نه‌چن، بینوسه‌...>>. وا بیست و چوار سال له‌و ده‌مه‌ رابردووه؛ حه‌مه‌ مردووه؛ منیش زورم سه‌رگوروشته‌ی ئه‌و له‌بیر نه‌ماوه. به‌لام هه‌رچوړتیک بن سه‌رچل بۆت ده‌گیرمه‌وه...]

وا ده‌رده‌که‌وئی که کاپیتان زور به‌سه‌ره‌اتی خوی بۆ ماموستا هه‌زار گیراوه‌ته‌وه که په‌نگه‌ ماموستا هه‌زار هیچ گرینگی پئ نه‌داین، بویه وه‌ک بوخویان ده‌لټن که‌میکی له‌بیر ماوه و ئه‌وانیشی له چیشتی مجبوردا نووسیه‌وه، جگه‌ له دوو پرووداوه‌ن، باقی تر کاپیتان به وه‌رده‌پیشاله‌وه له‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستاندا نووسیه‌تی که دوور و نزیک جیاوازیان هه‌یه ده‌گه‌ل یه‌کر که هیوادارم خوینه‌رانی هی‌زا پکیان بگرن و جیاوازیه‌کانیان ببینن.

دیاره ماموستا هه‌زار به‌شیوه‌گیرانه‌وه‌ی خوی، وه‌ستایانه نووسیه‌تی و ویستویه‌تی که بزه بخاته‌سه‌ر لیوی خوینهر و وه‌ک کۆمیدیا‌یه‌ک ده‌پرازیتته‌وه. له زور شوینان که نه‌قله‌که‌ی له‌بیر چۆته‌وه یا نه‌یویستوه‌ ناویک له هه‌لسوو‌راوه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ بیتن (جا به‌هه‌ر هویه‌ک بن)، بوخوی داستانه‌که‌ی پیکوپیک کردووه و هه‌لسوو‌راوی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. بۆ غوونه‌ دوکتور ئاسۆ (قادر مه‌حموودزاده) که به‌دری‌ژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی له باکو بووه، له نزیکه‌وه ده‌گه‌ل کاپیتان ژیاوه و په‌نگه‌ به‌هه‌له‌دا نه‌چوویم که بلیم، دوکتور ئاسۆ، کاپیتان حه‌مه‌دی له که‌س‌وکاری کاپیتان باشر ناسیه‌ و نزیکترین که‌س بووه‌ لی، بویه له کتیبه‌که‌ی به‌پری‌زان زور زانیاری به‌نرخ سه‌باره‌ت به‌ کاک حه‌مه‌د ده‌ست ده‌که‌وئی. دوکتور ئاسۆ له بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆیدا نه‌قلتیک ده‌گیرته‌وه و ئاوا ده‌لټ:

[... کاک حه‌مه‌د له باکو‌یه ده‌گه‌ل په‌حیم ئاغای قازی به‌رده‌وام شه‌ر و کیشه‌ی هه‌بوو. ده‌گه‌ل یه‌کر نه‌ده‌سازان. کاتیک هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که په‌حیم ئاغا له مال نییه، ده‌چوو بۆ مالیان و

هه‌رچی دلی ویستبای هه‌لده‌گرت و ده‌برد وه‌ک رادیۆ، تیلیفیزیۆن و هتد. ژنه‌که‌ی په‌حیم
 ئاغاش ده‌ستی وه‌بهر نه‌ده‌هینا و هیچی پینه‌ده‌گوت. ته‌نانه‌ت په‌حیم ئاغاش قه‌ت هیچی
 پینه‌ده‌گوت و خۆشی لی توو‌په‌ نه‌ده‌کرد. به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌ ده‌یگوت که‌ چ ناکرێ ده‌گه‌ل کاک
 حه‌مه‌دی، ئه‌و سه‌رپشکه‌ و ئیختیاری مالی منی هه‌یه‌... [که‌چی، مامۆستا هه‌ژار هه‌مان نه‌قل که‌
 ناوه‌کانی گۆریون و به‌ راویژی خۆیان رازاندوو‌یه‌ته‌وه‌ و به‌راستیش بزه‌ ده‌خاته‌ سه‌ر لیوان، ئاوا
 ده‌یک‌پ‌رته‌وه‌:

[... دزی به‌ ئاشکرای ده‌کرد. جارێک ده‌چته‌ ژوور له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌ ده‌گه‌ل
 ژنه‌که‌ی نوستوون. حه‌مه‌د ده‌سته‌نۆتیک هه‌لده‌گرێ، پانه‌وپان له‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی، جووله‌که‌ بانگ
 ده‌کا: کاکه‌ هه‌مه‌د گیان، تیلوتیل! ئاوا بۆت ده‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی!...]

پیاو نازانی که‌ ئه‌و نه‌قله‌ی مامۆستا هه‌ژار، پێشتر له‌ کوردستان و له‌ هه‌رپه‌تی لاویتی و
 بیده‌ره‌تانی کاپیتان پرویداه‌ یا نا؟ به‌لام دوور نییه‌ ئه‌و نه‌قله‌ هه‌مان نه‌قله‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ
 بوو‌یت و له‌ باکو پروی دابن و هه‌م دوکتۆر په‌حیمی قازی و هه‌م دوکتۆر ئاسۆ و هه‌م باقی
 کورده‌کانی دانیشتووی باکو بۆ مامۆستا هه‌ژاریان گیراییته‌وه‌، که‌چی مامۆستا هه‌ژار ناوه‌روک،
 پروکار و په‌هێله‌ی نه‌قله‌که‌ی ئاوا گۆریوه‌، که‌ دووریش نییه‌ ئه‌سلێ رووداوه‌که‌ی له‌بیر چوو‌یتته‌وه‌
 یان نه‌یویستبێ ناوی هه‌لسووپاوه‌که‌ به‌ری و له‌ جیاتی دوکتۆر «په‌حیمی قازی»، کردوو‌یه‌ به‌
 «کابرای جووله‌که‌». گه‌ر کتیی «چیشتی مجبور» بخوینینه‌وه‌ ده‌زانن که‌ مامۆستا هه‌ژار ئه‌و
 که‌سانه‌ی که‌ سه‌رده‌می خۆی په‌خنه‌گری زیندوو‌یاد مه‌لا مسته‌فا بارزانی بوون، نه‌که‌وتوو‌نه‌ به‌ر
 دلی نه‌مر مامۆستا هه‌ژاره‌وه‌ و به‌ چه‌شنیک نو‌قوو‌رچی نووکی تیژی خامه‌ی تیکوتا‌ون. وه‌ک له‌
 لاپه‌ره‌کانی پێشووتر و له‌ به‌شی (سووتانم له‌ تێوانم شه‌ری مه‌لا مسته‌فا و په‌حیمی قازی دا)
 خویندما‌نه‌وه‌؛ کاک حه‌مه‌د سه‌رباقی ئه‌وه‌ی ئه‌وپه‌ری ریز و دلسۆزی بۆ نه‌مر مه‌لا مسته‌فا پێشان
 داوه‌ و ته‌نانه‌ت دوو له‌ وینه‌کانی ئه‌و خوالیخۆشبووه‌ی له‌ ئالبومی وینه‌کانیدا به‌ یادگار هه‌ر
 راگرتوو، به‌لام په‌خنه‌ی جیددیشی لیگرتوو. ئاخۆ بلێی مامۆستا هه‌ژار ئه‌و په‌خنانه‌ی له‌ کاک
 حه‌مه‌د بیستبیت و به‌ دلی نه‌بووبی؟ یا ئه‌و دلده‌وله‌مه‌ندی و می‌رخاسیه‌ی کابرای جووله‌که‌ که‌
 ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌دی کردوو و ده‌ستی وه‌بهر نه‌هیناوه‌، نه‌یویستوو به‌ ناوی خوالیخۆشبوو په‌حیم
 قازی ده‌رچن، له‌بهر ئه‌و تێوانناخۆشیه‌ی که‌ کاک په‌حیم ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا بارزانی‌دا هه‌ی‌بووه‌؟
 یا هه‌ر هۆکارێکی تر؟!]

لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم که‌ نمونه‌یه‌کی تر له‌ کتێبه‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ بخه‌مه‌ پروو تا که‌سایه‌تی
 کاپیتان و پێوه‌ندیان ده‌گه‌ل دوکتۆر په‌حیم قازی بۆ تێوه‌ خویننه‌رانی هی‌ژا با‌شتر وینا بکری که‌

فرۆکه‌خانه‌ی باکو - نازەربایجان ساڵی ١٩٥٩ز کاتی پێشوازیکردن لە مامۆستای مەزنی کورد مامۆستا هەزار موکریان. له راستهوه: دوکتور عەلی گەلاوێژ، دوکتور رەحیم سەیفی قازی، کاک حەمەدی مەلۆدە چرچی، مامۆستا هەزار موکریان، ئەو کەسە یەکەمە کە گۆڵەکە دەدات بە مامۆستا هەزار بەرزیز دوکتور ناسۆیه و ئەو کەسە یەکەمە کە سەری لە نیوان مامۆستا هەزار و دوکتور ناسۆ دياره، نەناسراوەتەوه.

کاپیتان تەنیا ویستووێتی خۆی خۆشبوو رەحیم قازی ئەزیزەت بکات، دەنا خۆی لە نازەربایجان دوو مانی هەبوو و لە هیچ پەکی نەکەوتوو. لە لاپەرە ٤٧٩ ئەو نەقڵە دەگیرێتەوه:

[...پۆڕێکی کاک حەمەد هاتە ماڵمان و لەبەر دەرگای ماڵمانەوه بە پێکەنین و خوشحالییهوه بە رەعنا خامی هاوسەر می گوت: مزگینیم دەیه، رەحیم ئاغا بەردی گورچیلە هەیه و لە نەخۆشخانە کەوتوو. دەرانی ئەو بەردە چیه؟ ئەوه هەمان ئەو زەردەچێوهیهی کە لە ئێرانەوه بۆیان ناردبووم و رەحیم ئاغا لێی خواردم و نەیدامەوه. ئێستا لێی بوووە بەردی گورچیلە. بەو قسەیه دەبویست پێمان بڵێ کە هەرکەس زۆلێ لێبکات، خودا ئاواي بەسەر دێت...]

بەلێ، کەسایەتی کاپیتان وا بوو، زانیویتی کە نازی لەلای دۆستەکانی کپاری هەیه، زانیویتی کەر مانی رەحیم ئاغا گشتی لەکۆڵ بنێ دەستی وەبەر ناھێتێ. ویستووێتی بەو کارانە هەم رەحیم ئاغا ئەزیزەت بکات و تۆلە ی لێ بکاتەوه (لەبەر ئەوهی پێوابوو رەحیم ئاغا زەردەچێوهکە ی لیخواردوو ی دەستوووسەکانی بردوو و نەیداوەتەوه یان ...) و هەم بیانووێک بۆ جەفەنگ و پێکەنین بخۆلقێتێ دەنا، لە ولایتیکی کۆمونیستی و تا سەر ئێسقان بە کاری (ئیتیلعاتی و ئیستیخباراتی) تەنیو! بە پۆری پووناک! بچی بۆ مانی خەلک! دزییان لێ بکە ی و خاوەن مāl بتبین

و هیچت پینه‌لن! نه بووه و نه کراوه! نهو دزه غه‌واره‌یه‌ش ئیستا له دایک نه‌بووه که بتوانن لهو دۆخه ئاسته‌مه‌دا دزی بهو چه‌شنه بکات. نه‌ویش له حالیکدا که په‌حیم ئاغا نه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی فیرقه بووه، ده‌ستی درژ و له‌ناو ده‌سته‌لاتی ئازهر بایجاندا خاوه‌ن پله و پایه و دۆست و ناسیاو بووه.

یان له رووداوی شه‌ری به‌ناویانگی گوندی «مه‌کلاوی» که ههم مامه غه‌نی بلوریان و ههم ره‌ئیس به‌کر چه‌ویزی که فه‌رمانده‌ی نه‌و جه‌به‌هی سه‌رده‌شت بووه به وردی باسیان کردووه، کاپیتانیش له‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستاندا به چ‌ری باسی ههموو رووداوه‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه و وه‌ک بینووتانه زۆر بـ پهرده و بیباکانه له‌سه‌ر ورده‌کاریه‌کان دواوه به‌لام کاتیک گیرانه‌وه‌ی کاپیتان و مامۆستا هه‌ژار پیک ده‌گرین، جیاوازیه‌کی زه‌ق خۆ ده‌نوئین. ده‌توانین به ئاشکرا بلّین که نه‌و شیوه گیرانه‌وه‌یه و نه‌و جیاوازیانه له ئاخه‌فتنی هه‌ردوو خوالیخۆشبوو به‌روونی دیته به‌رچاو.

بۆ زیاتر روونبوونه‌وه‌ی باسه‌که ئاماژه به کتیبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) ده‌که‌م که له لاپه‌ره‌کانی پێش‌ویدا خۆندتانه‌وه. به دُنیا‌یه‌وه باسه‌که‌ی (حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگور) تان چاو پیکه‌وتوووه. نه‌و کتیبه له زمانی کورپی چه‌زره‌تی شیخ عه‌لانه‌ددینه‌وه نووسراوه‌ته‌وه که هه‌ردوو کاک حه‌مه‌ده‌کانی له‌نیزیکه‌وه ناسیوه و رووداوه‌که‌ی له‌نیزیکه‌وه بینیوه. هه‌مان نه‌قل خودی کاپیتان حه‌مه‌دیش به وردی ئاماژه‌ی پێداوه و به دُنیا‌یه‌وه چاوتان پیکه‌وتوووه. وه‌ک ده‌بینن موویان له‌به‌ینه‌وه ناچن، نه‌وه‌نده ویکده‌چن و لیکنیزیکن. به‌لام هه‌مان نه‌قلی (حه‌مه‌ده مه‌نگور) ی له‌راویژه‌که‌ی مامۆستا هه‌ژاردا هه‌یه که زه‌وی تا ئاسمان جیاوازن و مامۆستا هه‌ژار به‌که‌یفی خۆی وه‌رگه‌راوه‌ته‌ رووداوه‌که و ترش و خوی کردوووه تا بزه بخاته سه‌ر لیوی خۆینه‌ر.

وه‌ک ده‌بینن ژبانی کاپیتان حه‌مه‌د پر بووه له نه‌هامه‌تی. پوژ نه‌بووه که ده‌گه‌ل مه‌رگ، برستی، بیبه‌رگی، ئه‌شکه‌نجه، زیندان، ئاواره‌بوون و شاربه‌ده‌ر کردن ده‌سته‌ملان نه‌بووین. وه‌ک خۆی باسی ده‌کات (له ته‌مه‌نی مندالیدا) ههموو دزیه‌کی کردوووه تا له‌ته‌ناتیکه‌ی گیر بکه‌وی و له برسان نه‌مری و په‌سیویک بدۆزیته‌وه تا پێژنه‌ی بارانی به‌هاری ته‌ری نه‌کات، به‌فری زستانی به‌سه‌ریدا نه‌باری، گه‌رمای هاوین شه‌که‌تی نه‌کات و ته‌زووی پاییزی سه‌ری نه‌کات. پوون نییه ئیمه له‌و سه‌رده‌میدا بووباین و له‌و بارودۆخه‌یدا که کاپیتان تیتیدا بووه ژبا باین، چۆن ده‌بووین؟ ئاخۆ چ که‌سایه‌تییه‌کمان لێ ده‌رده‌چوو؟ مامۆستا هه‌ژار له‌چیشته‌ی مَجبُوردا به‌ده‌یان و به‌سه‌تان رووداوی وروژاندوووه و له‌سه‌ر سه‌دان که‌سیش دواوه. وه‌ک به‌پێزیان له‌پێشه‌کی کتیبه‌که‌یاندا باسی لیوه‌ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

[...گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتم له ژبانه‌دا، قسه‌ی به‌ر ئاگردانه و چیرۆکێکه بۆ لایه‌کی ده‌گیرمه‌وه. ئیتر نامه‌وی بلّین نه‌ده‌بی نییه و عیلمی نییه. پتی ناوی فلانی بلّی بۆ له‌و جیگه‌ی وای نه‌گوتوووه؟

بۆ فلانە وشەى عارەبى يان فارسى دەکار ھىناو؟ ئەگەر راست دەوئى بە زمانىک نووسراوہ کہ لە مەجلىسان قسەى پىدەکەم و ھىچ خۆم پتوہ ماندوو نەکردووہ کہ ئاسەوارىکى ئەدەبى بىت. ئەو کارى کہ بۆ شەرەفنامەم کردووہ و خۆم دەگەل ماندوو کردووہ و بىر و مىشکەم ھەلکوشیون، لىرەدا باسیان نىيە...

ھەر بە پىئى قسەکانى مامۆستا ھەژار، مرۆف دەتوانئ خۆى رازى بکات کہ بۆ لەو کتیبەیدا نەچۆتە ناو ناخى باسەکان؟ بۆ پۆنەچۆتە ناو کاکلئ پرووداوہکان؟ دەنا، ئەو مامۆستا مەزنەى کوردان و (بەتایبەت ئى من) گەر وىستبای پرووداوئکى مێژووبى، ھەمەلایەنە شى کاتەوہ، ھەلیوہ شىتیبەوہ و لەبەرەىکى نىتەوہ، بە دەیان کتیبى وەک چىشتى مجبۆرى رەش دەکردەوہ. نەمر مامۆستا ھەژار سەبارت بە کاپىتان ھەمەد دەفەرەمۆئ کە:

[...جاری با بزانیں ھەمەم لە کەيەوہ ناسیوہ: ھەمەى مەولوود، پیاوئکى نەخوئندەوار، دز، زۆر سەرشیئ و شەرفرۆش بوو. سابلأغى وەزالە ھىنابوو...]

کاپىتان خۆشى ھىچ حاشای لئ نەکردووہ و لەم بىرەوہرىيانەیدا باسى کردووہ. وەک لەو بىرەوہرىيانەدا دىتتان کاتىک توانیوتى کار بکات، شانى وەبەر کارکردن داوہ و لە کرێکارى پا، تا بەردەستى وەستای. لە شاگرد قاوہچىتى پا تا شاگرد کەبابچىتى. لە شوانکارى پا تا کرێکارى لە رېگای ھامبىلتۆن. لە گۆزە فرۆشتن پا تا کاروانچىتى. لە قاچاخچىتى پا تا بازرگانى کردن لە نىوان شارەکانى ناوچەکەدا. ھەر ھەمووى کردووہ. ئىتر دزى کردنى کاپىتان بەشیک بووہ لە ژيانى منداليتى ئەو کە لە تەمەنى ٦ و ٧ سأل بۆ سەروو بووہ و تا دەگاتە ١٣ و ١٤ سأل. کە کاتىک بەسەرھاتەکەى دەخوئىنەوہ و خۆمان بە جىئ ئەو دادەنئین، بە دنىایىيەوہ ئەو ھەقەى پىدەدەین کە بۆ ئەوہى لە برسان نەمرئ بچىت جووتە کەوشىک لە مەحکەمەى قازى، بەرەىک بەسەر دیوارەوہ، مەلافەىک لە تەنافى مالان و ... لىکاتەوہ و بیانفرۆشئ تا پاروئانىک بخوات و پىئى بژى. دیاریش نىيە کە ھەرکام لە ئىمە (بە مامۆستا ھەژاریشەوہ)، گەر لە شوئىن کاک ھەمەدى مندال بووباین، چۆن دەردەچووین و چىمان لىدەردەھات؟

پاشان کاپىتان کە تەمەنى گەورەتر بووہ و لە ھىز و باھۆى خۆى رادیوہ، بە رەنج و تىکۆشانى خۆى بووہ تەىک لە قاچاغچىيە گەورەکانى ناوچەکە و دەگەل ھوسىنى زىرپىنگەران (فروہر)، سەعیدى ھەمەقالە، برايمە سوور، عەلى رىحانئ و برايمى حاجى ئەللا (ئىلاھى) و کئ و کئ، ھەم سامانىان کۆ کردۆتەوہ و ھەم توانىيان گەورەترین کارىگەرى دابنئەن لە گەشەى بىرى کوردایەتى و نەتەوہىی لە مەھاباد و بونياتنانى یەکەم حىزبى مۆدېرنى کوردى لە پۆژھەلاتى کوردستان وەک (حىزبى ئازادى کوردستان) کە پاشان بوو بە بەردى بناغەى (کۆمەلەى «ژئ-کاف») و (حىزبى

دیموکرات).^۱ هاوکات بیتیته باوه پیکراوی تایبه تی پیشه واز قازی محهمه و له ژیر ئه مری به پزیزاندا ئاماده بووه گیان دابنئ و مه ترسیدارترین جهوله کانی پی بسپیری، وهک قاره مانئ کوردستان میدالی پی به خشی، بچی له تاران بکوژریت، یان هر به پی ئه مری پیشه واز ده کریته

پارێزه ری بازاری مه هاباد له به رانه ر هیرشی عه شایردا و ملک و مالی خه لکی مه هه باد یه ئه و ده سپێردری و له ئاکامدا ده بیتیته سه روکی ئیداره ی پۆلیسی مه هاباد و ئاسایشی ئه وشاره ی له ئه ستۆ ده بی، جیا له وه ی که کاپیتان ببوو به یه ک له ده وله مه نده کانی شاری سابلآغ و ملک و زه وییه کی زوری له پاش به جیما، هه رچه ند ده وله تی پاشایه تی تیران به خری داگیری کرد و له حکومه تی مه لایاندا به شیکی که می ده ستی مندال له کانی که و ته وه که هه نوو که ش مندال و نه وه کانی له بهر ئه و ملک و ماله هه ساونه وه.

له راسته وه خوالێخۆشبووان کاپیتان حه مه دی مه ولوده چرچی و مامۆستا هه ژار موکریانی - باکو - ۱۹۶۲ ز

به داخه وه مامۆستا هه ژار یا له

میژووی ژیا نی کاپیتان ئاگاداری نه بووه یان نه یو یستوه باسی ئه و میژوویه پرشنگداری کاپیتان بکات که کاک حه مه د ده گه ل حوسینی زیرنگه ران (فروه ره) و سه عیدی حه مه قاله که هه موویان کو په هه ژار و بیته نوای سابلآغ بوون، به یه که وه قاچاغچیتیان کردوه و به یه کیشه وه به ردی بناغه ی یه که م حیزبی مۆدێریان له ئاست رۆژه لاتی کوردستاندا داناه و له سه ری تارێندرا و شاربه ده ر کراون بۆ «شیراز» و شیرازه ی ژیا نیان پتی هه لوه شاهه که سه رچاوه میژوویه کان ئه وه پشتراست ده که نه وه که کۆمه له ی ژیا نه وه ی کورد و حیزبی دیموکرات له سه ر بناغه و بنچینه ی حیزبی نا زدی کوردستان (به که میک گۆرانکارییه وه) بونیاد نرا و پاشان خه لکانی تر هاتن و بوون به ئه ندامی کۆمه له. سه یه ر نییه! بۆ مامۆستا هه ژار خۆی له و باسه نه داوه؟ چۆن ده بی که سایه تییه کی هه لسه وراوی وهک مامۆستا هه ژار له سه رده می کۆماردا، که خامه یان سه رتۆپی کوردایه تییه، ئه و میژوویه باس نه کات؟ مه گین به پزیزان ئه ندامی کۆمه له ی ژک و حدک نه بوو؟ یا هه ر زانیاری

^۱ پروانه لایه ره ی ۴۷۸ ئه م کتیه.

له سهر نه بووه؟ به وپه پری سهر سوور پمانه وه ماموستا هه ژاری نه مر ته نیا نوو سیویانه [له دامه زرانندی «ژۆ-کاف» دا هاته حیز به وه]. بڼ ته وهی باس له و میژوویه بکات که باسی کرا و دهیان سهر چاوهی میژوویی وه بالی بو له ته ستۆ ده ده ن. دیاره به و چهن دپړه ی که له پتسه کییه که یان نوو سیویانه مرۆف وا لیده کات که ته و مافه بدات به ماموستا هه ژار که مه به ستیان شی کردنه وهی پرووداوه میژوویییه کان نه بووه ده نا، گهر ویستبای له سهر یان بدوئی جیا له وهی بوخۆی له و سهر ده مدا یه ک له هه لسووراوه چالا که کان بووه، ده یتوانی که لک له ده یان و سهدان سهر چاوهی به که لک وه رگریت و رۆح وه بهر میژوو بڼی، وه ک چۆن رۆحی وه بهر وڅر، شاعر و وه رگریان هیناوه.

گه وره زانای کورد ماموستا هه ژار له به شیکي بیر هه ور ییه کانیدا ئاوا باس له چه ته بوونی کاپیتان ده کات و ده لڼ: [...] ئیواره یه کی سهر ما که چوومه وه، هه مه د خۆی ساز کردووه ده روا. ره شادی گوتی: ده ترسم دلّی له ئیمه هیشایی. گوتم: نا، هه مه د چهن د ساله دزی و چه ته یی نه کردووه، فیل که وتۆته وه یادی هیندوستان! هه مه د گوتی: ئای ره حمه ت له بابت. به خودای بۆیه ده رۆم! [...] لیره دا باش ده بوو که ماموستا هه ژار به پرونی دهسته واژه ی «چه ته» و «چه ته یی کردن» ی بو خوڼنه ر پروون کردبایه وه و سنووره کانی ده گه ل یاخیبوون پانه نگاوتبا تا ته و باسه نه بیته بنیشته خوڼشکه ی زاری هه ندیک نه خوڼنده وار که وه ده زانن دنیا هه ر ته وه نده یه که ته ورۆ ته وان ده بیینن و میژوو هه ر ته وه نده یه که له چیشتی مجبور دایه و خۆیان ماندوو ناکهن تا بخوڼنه وه و ئاستی زانیاری خۆیانی پڼ به رنه سهر و له شروقه کردنی باسه کان جیهانیینییه کی باشتریان هه بڼ. که ماموستا هه ژار ته و شیکردنه وه یی نه کردووه، وه ک پتشر باس کرا، گله یی لڼ ناکرڼ، له بهر ته وه ی گهر له سهر هه ر وشه یه ک لیکدانه وه ی زمانه وانی، میژوویی و ته ده بی کردبا، نه کات به رگه ی ده گرت، نه په ر، ده نا چاوه پروان ده کرا که جه رده، پیاو کوژ و پڼگر که بو پروتکردنی خه لکی ئاسایی پرویان ده و کاره ده کرد، ده گه ل ته و که سانه ی که بو نیشتمان و له دژی داگیرکهر و زۆرداران گورزیان ده وه شان، جوئی کردبایه وه.

به پیتی پرسیاریکی ماموستا هه ژار و وه لاهه که ی کاپیتان هه مه د که له (چیشتی مجبور) دا هاتووه، به پرونی بۆمان ده رده که وڼی که کاپیتان هه مه د تا چ راده یه ک چه ته بووه و چۆنی چه ته یی کردووه و چۆن فیله که ی که وتۆته وه یادی هیندوستان؟ کاتیک ماموستا هه ژار پرسیری لیده کات که:

باشه کاکه هه مه، وه ختی له به غداوه چوویه خه لان به هه وای دزی و چه ته یی کردن چیت به چی کرد؟

له گشتی وه لاهه که ی کاک هه مه د دا که ماموستا هه ژار به دهستی خۆی نوو سیونی، نابینریت که کاک هه مه د به مالی خه لکی ئاسایی دادابی و خه لکی خۆی پروت کردبڼ. به لکوو ده لڼ که به سهر ته منیه، ته فسه ر، پۆلیس، ژاندارم، سیخوړی ده ولت و ته و ناغایانه ی له ناو حکومه تدا

دهستان دريژ بووه، داداوه. ريک ههمان کار که پيشمه رگه و تیکوشه رانی گهل و نيشتمان دهیکهن. نهوکارهی که پي دهگوتري شورش و خهبات. به پي نهو وتوويژهی که ساخکه رهوهی نه م کتيه دهگهل بهريز کاک عهلی قازی کوری ههرگيز نه م «پيشه وا قازی محهمه د» کردوويه تی،^۱ کاک حهمه د هوکاری هاتنه وهی بو ناوچه که، هه لگيرسانه وهی شورش بوو، ههروهک کاپيتان به پروونی له بيره وهرييه کانيدا باسيان دهکات.

ديسان ههر به پي قسه کانی ماموستا هه ژار له چيشتي مجيورد، مروف پرسياریکی زهق و گه وهی لا دروست ده بی! ماموستا ده فهرموي که: (وه زاره تی ده ره وهی ئيران به فهرمی داواي له ده ولته تی عيراق کردووه که به هوئی نه وهی حهمه دی مه ولودی پوليس و ژاندارمی تيمه ی زور کوشتووه و وا و وا گورزی له ده ولته تی شاهه نشاهی وه شاندووه، بويه ده بی بيگرن و بيده نه وه به ئيران). نهو تاوانانه چی به سهر دزيتي و چه ته ييه وه داوه؟ گهر کاک حهمه د دز و چه ته بووه نه دی بو له نيوان دوو ده ولته تی ئيران و عيراق دادا جی نه بووه تييدا بسره وي و ته نيا داواي نهو کراوه ته وه و سهرهنگ و لپرسراوی تاييه تيان بو گه پاندنه وهی نهو ناردوته عيراق، به لام داواي زور لهو که سانه ی که چالاکي وا ناوداری زه مانی کو مار بوون و پله و پايه يان له ناو کو ماردا چوار هينده ی کاپيتان بووه، نه کراوه ته وه، به ماموستا هه ژار يسه وه؟

نهو به لگه يه ی ده يينن به لگه يه کی فهرمی و نه يتي ده زگا ئاسايشيه کانی ده ولته تی ئيرانه، که له سنه را بو وه زاره تی ناوخو و پرووکنی ۲ که پاشان بوو به ساواک نووسراوه و باسی کاپيتانی دهکات. با به يه که وه بيخو يينه وه و بزانيں دوژمن چو ن کاپيتان ده ناسيني؟ به چ ناويک پيناسه ی دهکات؟ دز، چه ته يا پيشمه رگه و قاره مان؟

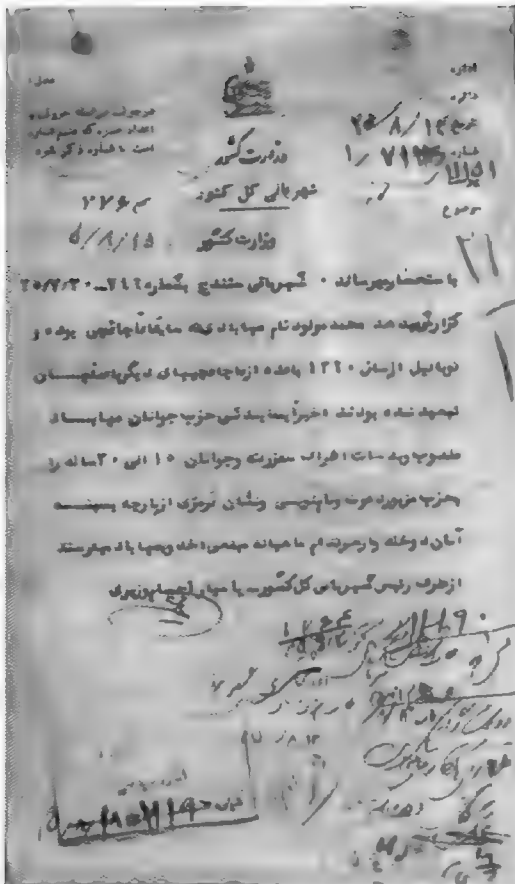
[وه زاره تی ناوخو - سه روکی گشتي شاره بانی ئيران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ريکه وتی ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نه يني)]

بو وه زاره تی ناوخو

ئيداره ی پوليسي شاری سنه

به ژماره ی (۷۴۲) - ۳۰-۷-۲۵

^۱ پروانه لاپه رهی ۴۰۸

پیتان راده‌گه‌یِنَنی که که‌سیک به ناوی
 محه‌مه‌دی مه‌لود خه‌لکی مه‌هاباد که
 پیشتر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لین له سالی
 ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌سائیکی تر له قاچاغچییه‌کان
 بۆ شاری ئیسفه‌هان^۱ دوورخراوه‌ته‌وه،
 ماوه‌یه‌که به نویته‌ری حیزبی جه‌وانان
 مه‌هاباد هه‌لبژێردراوه و به دئی و دیهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رپی و نه‌و لاوانه‌ی که
 ده‌ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله‌ دان راده‌کیشته
 ناو حیزبه‌که‌یان و ناو‌نووسیان ده‌کات و
 هیمایه‌کی سوور که له پارچه‌ دروست کراوه
 له سینگیان ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه
 بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌ینتیرته‌وه بۆ
 مه‌هاباد.

له لایه‌ن سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی تیران
 - پاسیار به‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ^۲

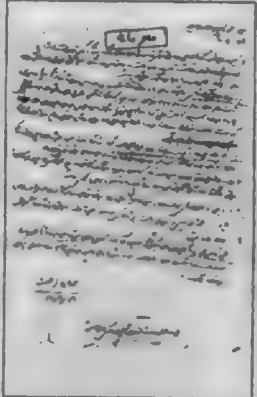
هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی قایم و
 پشتشه‌ستووری دیکه له ده‌وله‌تی پاشایه‌تی تیران ده‌خمه‌ به‌ر دیدی خوینه‌ری هێژا که تیتیدا باس
 له که‌سایه‌تی، تاوانه‌کان و پۆلی کاپیتان ده‌کات. نه‌و به‌لگه‌یه له ئارشیوی رێکخراوی ئیستیخباراتی
 و هه‌والگری «ساواک» به‌ شیوه‌ی نه‌ینی هه‌لگیراوه و پاش تیه‌په‌وونی زیاتر له ۵۰ سال له کتییی
 (چپ در ایران، به‌ روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه‌ره‌ی ۳۳ دا)
 بلأویان کردۆته‌وه. نه‌و به‌لگه‌یه ئاوا باسی کاپیتان ده‌کات:

^۱ نه‌و شاره ئیسفه‌هان نه‌بووه و شیراز بووه.

^۲ نه‌و به‌لگه‌یه له کتییی اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌ کوشش به‌روز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۱ - لاپه‌ره‌ی ۳۷۷ بلأو کراوه‌ته‌وه و هه‌روه‌ها له ناوه‌ندی ئارشیوی (اسناد ملی ایران) هه‌یه.

تاریخ: ۲۲/۹/۱۳۳۰
محرره: محمداصفی کاشانی
شماره: ۲/۵۹۲ ب

یکی از فعالان حزب کومله که از سال ۲۵ برای مبارزه با حکومت پهلوی در عراق پسر ایران و با کمک به هستند که هکسی آنها در دست است

و عمل کومله می‌باشد
۱- فعالان بارزانی: یکی از
روای بارزانی که در سال
۲۶ در عراق تحت تعلیم
پسوند است نامشده روی
آشنائی با حال فاضل محمد
در دهات وی پنهان شده بود
و در سال ۱۳۳۱
پس از آن آمد به خرم
بکشتگاه تاکسی مشغول
امور مسلحان خود
بود و سرکشی چهاروا
طریق اول کلاه سرور که
همیشه فعال کومله در آنها
جمع می‌نموده اینک نامشده
پس از آن خبر عراق بازمان مرخصت کرده است و اغلب به شهر آمد و
رفت نموده و رابطه بین فعال کومله ایران و فعالان منطقه همدان
شده است

۲- محمد سلیمان: یکی از زیر دست‌ترین افراد فعال حزب کومله - ۵ -
که است نامشده همیشه رابطه بین عراق - ایران - میانگوه می‌نموده است
نامشده از زیر دست‌ترین افراد کومله بوده که از سال ۱۳۲۵ برای مبارزه با حکومت
۳- شاه: رسولی فعال عراق که از بدو رئیس حزب کومله گوردستان محسوب
می‌شود

۵- بارزانی: یکی از فعالان حزب کومله که در سال ۲۵ برای مبارزه با حکومت پهلوی در عراق پسر ایران و با کمک به هستند که هکسی آنها در دست است

(چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات گوردستان ایران،
جلد اول، لایه‌بندی ۳۳)

یه کتیک له نه‌ندامانی حیزی
کومه‌له [مه‌به‌ستی کومه‌له‌ی ژئی. کافه]
که له سالی ۲۵ [۵۱۳۲۵] هه‌لاتوته
عیراقی ئیتستاش له ئیوان ئیران و باکو
قاسیده و پییه‌کی له ئیرانه و پییه‌کی له
باکو و وینه‌کانیشمان هه‌نه.

یه کتیک له نه‌ندامانی کومه‌له
[مه‌به‌ستی کومه‌له‌ی ژئی. کافه] له
ده‌رفه‌ت که‌لکی وه‌رگرتوه و هه‌لاتوته
عیراق و ماوه‌یه‌کی زوره‌له‌وئ ده‌ژی. وا
دیاره که نه‌و ماوه‌یه به‌شیوه‌ی قاچاخ
ها‌توته‌وه ناوچه‌ی مه‌هاباد - شنو -
سه‌رده‌شت و بوکان. به‌رده‌وام له ئیوان
کورده‌کان و نه‌ندامانی کومه‌له له
پتوه‌ندی دایه....

• عه‌بدو‌للا بارزانی

• محهمه‌د مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباده. یه‌کتیک له له‌زه‌برترین و به‌تواناترین نه‌ندامانی
کومه‌له‌ی ژ.ک.ه. ناوبراو به‌رده‌وام له ئیوان عیراق - تورکیه - ئیران و باکو له هام‌وشو دایه.
ناوبراو له چالاکترین و شاره‌زاترین که‌سه‌کانی ناو کومه‌له‌ی ژ.ک. بووه که سالی ۱۳۲۵ هه‌لاتوته
عیراق.

• دلشاد ره‌سوئی

به‌لئ، نه‌و به‌لگانه‌ی دوژمن نووسویه‌تی. تئیدا کاپیتان وه‌ک مه‌ترسیه‌ک بو ده‌وله‌تی
شاهه‌نشاهی ده‌ناسیتی. نه‌و دوژمنه‌ی بو پروو‌خاندنی که‌سایه‌تی نه‌یاره‌کانی له هیچ بوختان و
ناو‌زاندنیک ده‌ست ناپارێژی. گهر کاپیتانی به‌دز و چه‌ته و رێگر ناسیبا، هیچ شهرمی نه‌ده‌کرد و
چاوی ده‌قوو‌چاند و ده‌بینوسی. وه‌ک ده‌بینن یا به‌قاچاغچی ناوی هئیناوه یا به‌(چالاکترین،

لهزه برترین، شاره زاترین و به توانا ترین ئەندامی کۆمه‌له‌ی ژ.ک) پێناسەی ده‌کات. هه‌روه‌ها باس له تیکۆشانی ریکخواه‌یه‌ی کاک هه‌مه‌د ده‌کات. ته‌نانه‌ت باس له پاره وه‌رگرتن له لاوان ده‌کات بۆ کۆمه‌له‌ی ژ.ک. گوشاره‌کانی کاپیتان بۆ سه‌ر حکومه‌ت ئەوه‌نده کاریگه‌ر بووه که ده‌یانزانی ئەو ناو و ناتۆره ناحه‌زانه، که سایه‌تی نه‌ته‌وه‌یی کاپیتان له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌ڵکدا خه‌وشه‌دار ناکات، بۆیه له‌و به‌لگانه‌دا ده‌ق و دۆغر راستیه‌ی کانیان بۆ به‌رپرسیانی سه‌رووی خۆیان باس کردووه.

ئێتر ئەو راستیه‌یه‌ و ده‌یان و سه‌دان سه‌رچاوه‌ی تر له‌به‌رده‌ست دان که پێمان ده‌لێن بۆ یه‌که‌مجار له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، وشه‌ی پێشمه‌رگه ساز کرا؟ چونکه پێشتر به هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی وه‌ک کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوود، هه‌مه‌تال، هه‌مه‌ه‌تیو و... که له دژی حکومه‌ت و پیاوانی حکومه‌ت و ئاغا‌کان یاخی ده‌بوون و دا‌کوکیان له مافی خۆیان و بێ‌ده‌ره‌تانه‌ن ده‌کرد و شو‌رشیان ده‌کرد، ده‌گوترا: «چه‌ته». وه‌نه‌بی که خه‌ڵکه‌که ئەو ناوه‌یان له سه‌ر دا‌بنێن نه‌خێر؛ له‌لایه‌ن داگیرکه‌ران و پیاوه‌کانیان، که گورزیان وێده‌که‌وت ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌یان به‌کار ده‌هێنا، وه‌ک چۆن ئیستا به پێشمه‌رگه، شه‌رفان، شو‌رشگێڕ و گه‌ریلاکا‌مان ده‌لێن تێپ‌رۆیست و چه‌ته و له‌و شتانه. خۆ نه‌ده‌کرا له سه‌رده‌می کۆماریشدا هه‌ر به‌و وشه‌یه‌یان هه‌ندیک وشه‌ی بێ‌گانه و نامۆ وه‌ک (قۆلسوور، سه‌رباز، عه‌سکه‌ر، جه‌یش و...) هێزی پێشمه‌رگه‌ی کوردستانیان پێناسه‌ کردبا؟ که واته، ده‌بوا‌یه وشه‌یه‌کی تریان بۆ دۆزیابوه‌وه که «پێشمه‌رگه» جێی خۆی گرت و ئێتر له‌و سه‌رده‌م را هه‌م به هێزی پێشمه‌رگه‌ی ده‌وله‌تی کوردستان و هه‌م به‌گشت ئەو که‌سانه‌ی که له دژی حکومه‌ت و زۆرداران چه‌کیان هه‌ڵده‌گرت، ده‌گوترا پێشمه‌رگه‌یان شو‌رشگێڕ. سه‌رباقی هه‌موو ئەو راستیه‌یه‌ش له یه‌ک شو‌نیش نادۆزێته‌وه که کاپیتان چه‌ته‌یه‌ی کردبێ جگه له تالانه‌کردنی مالی حکومه‌ت و پیاوه‌کانیان وه‌ک زه‌بر وه‌شاندن لێیان و ده‌ستکه‌وت بۆ درێژه‌پێدانی ئامانجه نه‌ته‌وه‌یه‌ی کانیان.

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌و باسه له سالی ۲۰۱۵ ده‌گه‌ڵ مامۆستا شێرکۆ هه‌ژار موکریانی دیالۆگیکه‌ی به‌سوودمان کرد. مامۆستا شێرکۆ ئاوايان فهرموو:

[...به‌کارهێنانی وشه‌ی «دزی» و «چه‌ته‌یه‌ی» و ئەو شتانه له‌لایه‌ن هه‌ژاره‌وه یا هه‌ر که‌سیکی تروه‌ه، به‌ بێ ئەو روونکردنه‌وه‌یه‌ی ئێوه که زۆر پێویست و له جێی خۆیدا، درشتکاریه‌که ده‌نوێنیت. سنووری نێوان «چه‌ته‌یه‌ی» و یاخی‌بوونی کورد له داگیرکه‌رانی نیشتمان، زۆر وابوو زۆر ناروون باس‌کراوه و له قه‌رینه (کۆنتیکست)ی واقعیی خۆیدا پێشان نه‌دراوه. ئەینا خۆ هه‌ر له جزییه‌ی رۆژئاوای کوردستان، نه‌ولادی «حاجۆئاغای هه‌فیرکان» که باسی رابه‌رینی خۆیان بۆ کوردایه‌تی له دژی مسته‌فا که‌مالی تورکیا ده‌کرد، وشه‌ی «پێشمه‌رگه»-یان به‌کار نه‌ده‌هێنا، ده‌یانگوت: (وه‌خته‌که ئەم ژ بۆ کوردستان چه‌ته‌ بوون). خودی ما‌ئۆ تسی تونگ، یه‌که‌م هه‌نگاوی

پنکھتانی لهشکری به چهته یی دهست پئ کرد، هه ر به هه رفی چهته یی، له چای بهناوبانگی چهتان...

به ئی، پئگری کردن له لهشکری داگیرکه ر و پیاوه کانیان، لیخه فتانیان، به سه ردادان، تالانکردن و دابهشکردنی دهستکه وته کانیان به سه ر بنه ماله ی شه هید، هه تیو و بیدهره تانه کان، ههروه ها بو بژیوی خویان و بو درژیه پیدانی ئامانجه کانیان به دلنیا ییه وه شانازییه کی گه وریه. گه ره وانه پئشتر پئیان دهگوتن «چهته»، ئیستا پئیان دهگوتری «پئشمه رگه» و له وئزه ی رۆژناواییه کانیشدا ئه فسانه یان لی ساز دهکهن و به «پارتیزان» و «رابین هووده کان (رابین هوود - Robin Hood)» وه سفیان دهکهن. به ئه گه ری زۆر مامۆستا هه ژاریش مه به ستیان هه ره ئه وه بووه بویه ده ئی: (فیل که وتوته وه یادی هیندوستان).

لیره که باسی رابین هوود کرا، بیره وه رییه کی مندالیم هاته وه یاد له نه نکم واته «خورشیدی ره هبه ر»، ژنی کاپیتان، ئاوا له سه ر که سایه تی هاوسه ره که ی ده دوا: (کاک حه مه د خه مخۆر، پشتیوانی هه ژاران و دژی نادادپهروه ری له کۆمه لگه دا بوو. که زانیای که ستیک پئویستی به یارمه تی هه یه، له هه یچ درئخی نه ده کرد و له زاری خۆی و مال و مندالی ده گیرایه وه بو هاوکار یکردنی. که خۆشی نه یتوانیا و دهستی نه پۆیشته یارمه تی لئقه و ماوه که بکات، بۆی له ده و له مه نده کان و ده سترپۆیشته وکانی شار وه رده گرت، جا چ به تۆبزی با، چ به دلخواز. هه ره بویه ش له ناو خه لکی

هه ژار و بیدهره تاندا یه کجار خۆشه ویست و جیگای مه عانه بوو و له ناو ئاغاوه ت و ده و له مه نداندا گوشتی تال بوو). هه رچه ند له ناو گه لی کوردیشدا هه ن که ساتیک که کاک حه مه ده کان به (رابین هوود - Robin Hood) و قاره مانی نه ته وه ی خۆیانی ده ناسن و کتیب و لیکۆلینه وه ی خۆیانی پئشکه ش ده کهن، وه نه بی که هه ره له ناو گه لانی تر دا ئه و دیارده جوانه هه بی. خوالیخۆشبوو مامۆستا «ره حیم سابیر» له کتیبی (حکومه تی میلی کوردستان - لیکۆلینه وه یه کی سیاسی میژوویی - چاپی یه که م ۲۰۱۱) دا خوالیخۆشبوو کاپیتان محه مه دی مه ولوده چرچی وه ک یه ک له و پئشمه رگه و نیشتمانپهروه ره کوردانه ناو دئنی

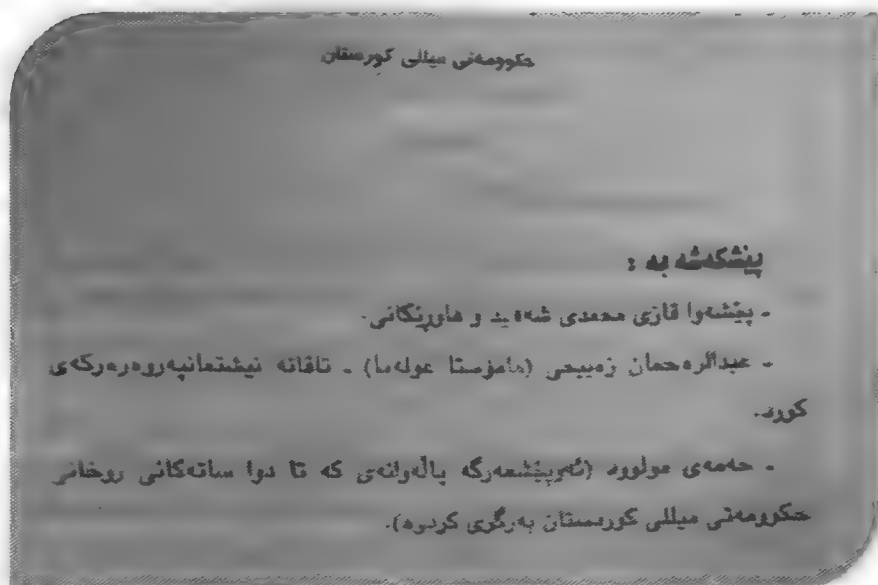

و له ریزه پشه‌وا و هاواله‌کانی و هه‌روه‌ها له ریزه‌ی عه‌بدول‌په‌حمانی زه‌بیحی (مامۆستا عوله‌ما) داده‌نی که کتیبی خۆی پشکه‌ش کردوو و له یه‌که‌م لاپه‌ره‌کانیدا ده‌نووسی:

[پشکه‌شه به:

- پشه‌وا قازی محمدی شه‌هید و هاو‌پێگانی.
- عبدال‌ره‌حمان زه‌بیحی (مامۆستا عوله‌ما). تاقانه‌ نیشتمان‌په‌روه‌ره‌که‌ی کورد.
- حه‌مه‌ی مه‌ولوود (ئه‌و پشمه‌رگه‌ پاله‌وانه‌ی که تا دوا ساته‌کانی رووخانی حکومه‌تی میلی کوردستان به‌رگری کردوو).

رۆحی هه‌ردوو قاره‌مان، هه‌ردوو دلسۆزی نیشتمان، مامۆستا هه‌ژار و کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوود شاد و یادیان هه‌رمان.

کتیبی:

(حکومه‌تی میلی کوردستان - لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی

سیاسی میژووێ - چاپی یه‌که‌م - ۲۰۱۱ -

نووسینی: ره‌حیم سابیر لاپه‌ره‌ی ۷)

سەفەرى كاپیتان دەگەل نەمر ھەمە ھوسین خانى سەیفى قازى بۆ شۆرەوى

وینەى ژمارە بەك

لە راستەو: نەمران كاپیتان ھەمەدى مەولوودیان و ھەمە ھوسین خانى
سەیفى قازى لە شارى كىسلوۋودسك ی پروسیە سالى ۱۹۴۶

چەند سال پيش، بەرپر
محەممەد پەزا سەیفى قازى دوو
وینەى بۆلۆ کردەووە لە نەمر
ھەمە ھوسین خانى سەیفى
قازى لە پێنکەوتى ۲۹ و ۳۰ مانگى
۹ى سالى ۱۹۴۶ى زایینی لە
شارىكى شۆرەوى گرتبووى بە
ناوى (Кисловодск -
Kislovodsk) ئەو ناوہ لە زمانى
پرووسیدا بە مانای _ئاوى ترش)
دیت، ئاخىر ئەو ناوچەبەى كە
ئەو شارەى لى ھەلکەوتووہ پەرە
لە سەرچاوەى ئاوى كانزایى و
ترش و گازدار كە لە كوردیدا
پێیان دەلێن ئاوى گرپاوان. ئەو
شارە لە باشوورى ولاتى پرووسىە
ھەلکەوتووہ و بە شارىكى
كەشتيارى و جوان ناسياوہ.

ژۆزيف ئىستالین زۆر بەو شارە
سەرسام بووہ و لەوى كۆبوونوہ

گرینگ و نەيتييه كانى پێك دەخست. لەو شارە جگە لەوہى كارگەبەكى گەورەى قورخانەى لیبووہ،
ھاوكات نەخۆشخانەبەكى تايبەت بە نەخۆشيبە كانى دل و دەمارى لیبووہ كە لەو سەردەمدا
پيشكەوتوو ترين كەرەسە كانى لى دەست دەكەوت و گەورە ترين نەشتەرگەريە كانى لیدەكرا.

لە وینەكاندا نەمر ھەمە ھوسین خان كە سێكى دەگەلە كە كاك محەممەد پەزا بە دنیایبەوہ
دەیفەرموو كە ئەو كەسە كاپیتان ھەمەدى مەولوودە. ھاوكات دیتم كە كاك ھەسەنى قازى گومانى
لەسەر وینەكە بوو كە ئەو كەسە كاپیتان ھەمەد بێ! بەلگەى كاك ھەسەن پێنكەوتى سەر
وینەبەكەى كە پێك دەكاتە كۆتايیەكانى تەمەنى كۆمار و پێك ئەو كاتەبە كە كاپیتان لە جەبەهى
سەردەشت بووہ. ھەرچەند پۆلەتەى ئەو كەسەى كە لە وینەكەدا بە چ لە پوانگەى بەژن و بالاوہ و

وینهی ژماره دوو

له راستهوه: نهمران همه حوسین خانى سهی قازى و کاپیتان
همه دى مهوودیان له بهر دهم پهیکه رى ژۆزیف نیستالین له شارى
کیسلوودسک ی پرووسیه سالى ۱۹۴۶

چ له روانگه ی سهروسیماره وهک
کاک همه دى دهچوو و
تهمه نه که شی دهگه ل تمه نی نهو
سهرده می کاپیتان نیزیک بوو.

بو وه رگرتنى زانیاری زیاتر کاتم
نه به تلاند و یه کراست پتوه ندیم به
دایکمه وه گرت، بوم باس کرد و
لیمپرسى ناخو بابت هیچکات
دهگه ل همه حوسین خان سهفه رى
کردوه بو نازه ریاچان یا یهک لهو
ولاتانه ی شوپوه ی کون؟ دایکم له
وه لآمدا فهرمووی که ناگادار نیم،
یهک له بهر نه وه ی نه وکات من
مندال بووم و نایه ته وه بیرم و له
دایکیشم نه بیستوه که بابم
سهفه ریکى ئاواى کردب. یان
کردوویه تی و به دایکمی نه گوتوه.
ناخر نهو سهردهم وا بوو که
پیاوه کان ب نه وه ی پرس به مالى

بکه ن، سهفه ریان ده کرد و جارى وا هه بووه به دوو مانگ و سى مانگ نه ده هاته وه مالى. به تايهت
باوکم که زوربه ی ته مه نی به قاچاغى ده ژیا، ناچار بوو به پاریزه وه ههنگاو هه لیتنه وه تا که س
شوین و جیکای پتته زانیت. ههروه ها نهو قاچاخچى بوو و شهو و رۆزى ديار نه بوو. جارى وابوو
به وه عده ی ۲ رۆزان ده رۆی به لام ۲ مانگى ده گرت جا ده هاته وه، بۆیه من هیچ زانیاریم نییه لهو
باسه و پهنگه چوو بیت، به لام به تیمه ی نه گوتب و تیمه نهیزانین.

نهو دهم ده فته ره کانی کاپیتان چ سهر و سوراخیان نه بوو و منیش به گرینگ نه گرت، تا نهو
ده فته رانه که وخته دهستم. به هو ی فره په هه ندبوونی کتیه که درهنگ که وقه سهر لیکۆلینه وه ی
زیاتر له سهر وینه کان. به داخه وه دایکیشم کۆچیدواپی کرد و به جیتی هیشیتین. داده «شه ونم» ی
خوشکم و کاک «ئارمان» ی خوشکه زام، له ناو کاخه زه کۆن و وینه کۆنه کاندای وینه یه کیان دۆزیه وه
که کاتیک بویان ناردم واق مام. وینه یهک بوو هاوشیوه ی وینه کانی کاک محهممه د په رزا، به هه مان
پیکه وت، به لام له شویتیکى جیاواز تر. ئیتر هاغه سهر نهو باوه ره که نه وه به هه لکه وت نییه که

وینه‌یه‌کی هاوشیوه له مائی ئیمه له‌ناو شمه‌که‌کانی مالمندا ده‌دۆزرتیه‌وه. به‌و پێیه‌ی ئهو وینه‌یه‌ی نه‌یا له‌ مائی کچی کاپیتان هه‌به‌وون و له‌ مائی کۆری هه‌مه‌ حوسین خان، که‌واته‌ هه‌نگاوێکی که‌وره‌مان به‌ره‌و ساخکردنه‌وه‌ی میژووی وینه‌که‌ ده‌بات و له‌ پێداگرییه‌که‌ی کاک محهممه‌د ره‌زا نیزیک‌ترمان ده‌کاته‌وه‌.

بۆ زانیاری زیاتر پێوه‌ندیم کرد به‌ کاک محهممه‌د ره‌زاوه‌ و به‌ تیر و ته‌سه‌لی سه‌باره‌ت به‌ وینه‌کان دوا‌بین. یه‌که‌مجار پیمنه‌گوت که‌ وینه‌یه‌کی هاوشیوه‌ له‌ مالمان دۆزراوه‌ته‌وه‌. سه‌ری قسانم ده‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ و زۆر پێداگران‌ه‌ ده‌یانفه‌رموو که‌ ئهو که‌سه‌ کاک محهممه‌دی مه‌ولوده‌ و ته‌نانه‌ت

ده‌یانفه‌رموو که‌ به‌سالاچووانی بنه‌ماله‌که‌شیان ئهو په‌شتراست ده‌که‌نه‌وه‌. کاتیک که‌ منیش ده‌نگم له‌ وینه‌یه‌ ده‌ره‌یتنا که‌ له‌ مالمان دۆزراوه‌ته‌وه‌، هه‌ینده‌ی تر لۆمه‌ی منی ده‌کرد که‌ چۆن نه‌تزانیه‌و ئهو به‌پیرته‌؟ ئیستا ئهو له‌ جاران زیاتر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی سووره‌ که‌ ئهو که‌سه‌ کاپیتان محهممه‌دی مه‌ولوده‌.

ده‌گه‌لیان که‌وتمه‌ قسان له‌سه‌ر هوکاري سه‌فه‌ری ئهو دوو نه‌مره‌ به‌یه‌که‌وه‌. به‌پریزیان ده‌یانفه‌رموو که‌ «ئه‌ه‌وکات هه‌مه‌ حوسین خان کیشی زۆر چووبوو سه‌ر، لاقه‌کانی وه‌ژان که‌وتبوون. هه‌ناسه‌پرکه‌ ده‌بوو. جووله‌ی زۆر پینه‌ده‌کرا. ئهو که‌ که‌سیکی چالاک و

وینه‌ی ژماره‌ سێ

له‌ پاسته‌وه‌: نه‌مران کاپیتان محهممه‌دی مه‌ولوده‌ی و هه‌مه‌ حوسین خانی سه‌یفی قازی له‌ شاری کیسلی‌وو‌دسک ی‌ پروسیه‌ سالی ۱۹۴۶ ئهو هه‌مان وینه‌یه‌ که‌ له‌ مالمان دۆزراوه‌ته‌وه‌

تاریخ: ۲۷/۷/۱۹
شماره: ۲۸۲۲

نام پسر مستوری ده شد
 و بی چاره از این واقعه کوفه
 انجمنی که جرد شاهی وارو
 خاک عراق شوند مسکین و پنه
 پشته اصرام سیرگند پس از
 ساجد اهل کربلا بختی بجزیه
 تیره و با کسوفتیا مار نه
 کوفه و بیه و از طرف غلظت
 سلاطین ایرانی تحویل
 شد

چند بار ترمیم مازدانی استیضات و
سایر ملاحظات مربوط به دریافت
در سطحی مسئولیت و پسران
مسئولیت این استیضات قرار
شده است استیضات و تفسیر
مسئولیت ترمیم گرفتارنده است
مسئولیت ترمیم در نظریه
ملاحظات مربوط به این استیضات
تاریخچه و به بعد اطلاع
تاریخچه و به بعد اطلاع
شود.

• نوریات بن اصفیٰ گجرہ
حزب بکرات کرستان عراق
ہنگری کہ آئین در این راست
ایمانی کہ کہ بہ شرح کہ نہ
می باشد

تاریخ: ۱۳/۱/۹۳
شماره: ۲۹۵۲/م ۹۳
ریاست خدمت اطلاعات وابسته
افتخار؟ انور ایمن طیب الحلائی

۱- جنگها از ماضی بود عراق
تو از نو ترکی و داکو مرده است
سواران - پشت کرد - سواران
- بار - کورشان حیران به نام
بات - مرگشت و بهار
فی جنگست میرگانی حیران
سنگل - سنگلین - مرگشت
طوبه - طوبه و زور طوبه
میرگشت این - مرگشت
- مرگشت - مرگشت

یکی از فعال حزب کومله که از سال ۲۵ بهارای متوالی خدمتند فعال رابط
ایران و بادکوبه هستند که عکس آنها در دست است

یکی از عمال کومله با استفاده از موقعیت متولری شده و مدتهاست در عراق بسر
برده اینکه اخیراً بطور قاجاقی وارد مناطق مجاهد - اشوبه - سرخه - یوکان

شده مرئياً وابطال بین اکثر
وعمال کو مله میباشند

۱- عبدالله بارزانی یکی از
روای بارزانی که در سال
۱۲۰۹ در عراق تحت تعلیم
موسو است تا بعد روی
آفتاب با حال قاضی شد
و در هفت وی بهان بود
و در سال ۱۲۳۷ ۱۲۳۷
بهرین آمده با شریک
یکسنگه تاکی مشغول
امور معاش خود
بود و مرکزش چهارراه
فخرالدوله کاهه بود که
حده سال کومه در آنجا
جمع میبوده از یک نامبره

بعضی جریان اخير عراق باززان مراجعت کرده است و انسب به تهران آمد و رفت نموده و رابطه بين عمال کومله تهران و عناصر باززان در عناصر مسئله مهاباد

۲۔ محمد مولود اعلیٰ بہادر وکری، نوریہ دستگیر، افراد عیال، حزب کوملہ - ۵ -

ک است نامبرد همیشه رابطه بین عراق - ترکیه - ایران - پاکستان بوده است
نامبرده از زهدترین افراد کومله بوده که از سال ۱۳۲۵ هجری قمری شده بود
که دولت و مسئولی اهل عراق که از ایدئو آنیسی حزب کومله گرفتارستان محالون

هەتسووپاۋ بوو بەو بابەتە زۆر
نەرەحت بوو، بۆيە پرېار دەدات كە
بچىت بۆ شۆرەۋى تا لەۋى
چارەسەرىكى بۆ بدۆزىتەو. ^۱، ^۲

له درێزه‌ی به‌دواداچوونه‌کانم بۆ
ئهو کتێبه، دێره‌کانی یه‌ک له
به‌لگه‌نامه‌کانی ئیداره‌ی پوکنی ٢
(ساواک) سه‌رنجی منی بۆ لای خۆی
پاکشابوو، به‌لام هه‌چ لێ
تێنه‌ده‌گه‌یشت. له‌ کتێبی ((چپ در
ایران، به‌ روایت اسناد ساواک، حزب
دموکرات کردستان ایران، جلد اول،
لایه‌ره‌ی ٣٣)) به‌لگه‌یه‌کی تێدایه‌ باس
له‌وه ده‌کات که: (مه‌مه‌دی
مه‌ولودی به‌رده‌وام له‌ ئێوان عێراق،
تورکیه، ئێران و باکو له‌ هاتوچۆ
دایه). ئهو دێره زۆر نامۆ بوو، له‌به‌ر
ئهو‌هی هه‌چکات نه‌مانیستوو که

١ به هۆی ئەوەی که سەفەرەکیان لەو کاتەدا بوو که پووسەکان ئێرانیان داگیر کردوو و بنکەیان لە مەهاباد و ناوچە کەدا هەبوو و بەردەوامیش لە پێوەندیەکی پتەودا بوون دەگەڵ بنەماڵەی قازییەکان، ڕەنگە ئەوان پێشنیاری ئەو سەفەرەیان بە حەممە حوسێن خان دابن.

^۲ به‌رِیزِ رَه‌جَمانی‌جَه‌لَه‌وی‌لَه‌ کِتیبه‌کِه‌یَاندَا به‌ ناوی (از مهاباد تا بایگ‌انور) باسی‌لَه‌و سه‌فَه‌رَه‌ی‌نَه‌مر حَه‌مه‌ حوسین‌خانی سیفی قازی کُردووه.

ئەو كات ئەو بىر و مشوورەى ئىستاكەنەم ھەبوو كە ئەو شتانە بە گرینگ بزانم و بيانوسمەو.

جارجار دەمدىت كە كاخەز و پىنووسى لەبەردەستە و دەنووسى. دەمگوت ئەو چ دەكەى؟ چ دەنووسى؟ دەىگوت ئەو مېژوو، ئەو بىرەو ھەريە كاغە، ئەو تارىخى كوردستانە، ئەو شتانەى كە بەسەر خۆم و ولاتەكەم ھاتوو. زۆر شتى بۆ دەگىرامەو و كەم شتم لەبىر ماو. يەك لەو شتانەى قەت لەبىرى ناكەم و دەرسىكى گەرەم لىوەرگرت ئەو ھەبوو كە:

مالمان لەناو باخدا بوو، من چكۆلە بووم و شەوانە لای تارىك بوونى دەترسام. زۆر جار مان كە دەچوومە مالە خالەم، بە پىيان دەھاتەمەو مالە خۆمان، دەتدى كە تارىك دەبوو، ترسىكى سەىرم پىدەكەوت. پۆژىك گوتەم بابە من دەترسىم. ئەویش بە منى دەگوت كە ئەتۆ كچە كوردىكى و ھىچ شتىك لەو دوونىايەدا نىيە كە كورد لىيە بترسى. كورد كە لەدايك دەبن، ترس لە زگى دايكاندا بەجىدىلن جا دىنە سەر دونيا. وا بە جوانى و بە ھەستەو ھەبو بۆى باس دەكردم كە بە يەكجارى ترس لەمندا نەمابوو و باوهرم كوردبوو كە كورد بەبىترس و خەوف لە دونيا دەبن و لە ھىچ ناترسن و زۆر لەخۆبايى بووم كە كچەكوردەم. ئىتر لە منىشدا ترس نەما).

باي پرووناك لە بەشىكى تردا باسى شەرىكى دەكات كە ناوى شوين و جىگاكانى نەدەزانى، بەلام گرىمانەم دەكرد كە مەبەستى شەرىكەى مەكلاوى بووبى، ئاوا ھاتە گۆ:

(۱۲ تا ۱۵ كەس بووين. لەشكرىكى زۆرى دەولەتى شای قەرار بوو بەسەرمان دادەن. بە ھاوړىكانم گوت ئەو شەرە، شەرى مان و نەمانە. گەر ئامادەن گيان دابىن بۆ كوردستان، ئەو پەگەلم كەون تا پىرا بەرانبەريان بىنەو، گەر ناشتانەو پەگەلم كەون، ئەو ھەر لە ئىستاو بەچنەو مالى خۆتان و ژيانى خۆتان بكەن. بە خۆشىيەو ھەر ھەموويان قارەمانانە و پياوانە گوتيان ھەموومان ئامادەين گياھان فیدای كوردستان بكەين، ئەو پۆژە لەشكرىكى ۲ ھەزار كەسىمان بە چەك و چۆلى قوورسەو شكاند و گورزىكى گەرەمان لىدان).

ئىنجا باي پرووناك بە لەتكوپەتكە ھەندىك لە بىرەو ھەريەكانى كاپىتان ھەمەدى لە شەرىكانى محالى مەرگەوەر گىراپەو كە بۆ ئەو ھەى درىژە دادپى نەبى من لە نووسىنەو ھەيان خۆ دەپارىزم، چون كاپىتان بۆخۆيان بە تىر و تەسەلى باسى كردوو. لە درىژەدا باي پرووناك گوتى:

(بايم كوردستانى زۆر خۆشەويست، زۆر پىي لەخۆبايى بوو. نەخشەيەكى كوردستانى گەرەى ھەبوو، لە ژوورەكەى بەرامبەر بە خۆى ھەلپاھەسىبوو. بە دوور و درىژى تىپرا دەما و سىغارى بە سىغار گر دەدا و ئاخى ھەلەكەشا. جارىك لىمپرسى كە ئەو چىيە كە لە دىوارت داوھ؟ گوتى:

ئەو نەخشەى كوردستانى گەورەيە. بەداخەو ئەو چوار دەولەتە لىيان لەت كوردووين و داگىريان كوردووە. بەلام بۆ خەم نابى، چون دەزانم هەرچوار پارچە يەك دەگرێتەووە. گەر منىش بمرم و نەيىنم، دلىام كە نەوێ داهاتووى كورد خوێنى بۆ دەپژژن و لە بىگانان وەریدەگرەووە. پۆلە پروناك؛ پىمخۆشە ئەو بزانى كە لىرە لە نازەربايجان حەز ناكەم بمرم. دەيگوت: كە شۆپەوى داو، تەپكەيە، هەركەس پىوہ بى، دەربازبوونى نىيە. تپراويلكەيە، هەر لە دوورەووە جوانە، بەلام پووچە و چى تىدا نىيە. لىرە خۆم بە يەخسىر دەزانم. دەيگوت: پىمخۆشە لەدواھەناسەكانم لاق لەسەر خاكى خۆم دابنىم، جا بمرم. گويم لە وشەى كوردى بى، جا بمرم. باى كوردستان وە پوومەتم كەوئى، جا بمرم. لەناو خەلكى خۆمدا بمرم. كە مردم با خاكى كوردستان لە ناميزم بگرئى و لەناويدا بنيزريم. جا كە هاتوو نەمردم و جاريكى دى كوردستانم دىتەو، دەتەمەووە كەن خوشك و براكانت و ناو ئەو خەلكەى ئەوئى، ئەودەم دەزانى كە بابت كئى بوو!

لە هەموو تەمەمدا تەنيا يەكجار دىتم كە بابم گريا و فرميسك لە چاوى هات. ئەويش كاتىك بوو كە لە بەرامبەر تلىفیزیۆنى دانىشتبووين و هەوالەكانى شۆرشى گەلانى ئىترامان چاو لىدەكرد. لەپەر تلىفیزیۆن گوتى كە شا رویشت و خومەينى هاتەووە. ئىتر بابم دەستى كرد بە گريان و لە چاوانى بە هیشوو ئەسرىن دەهاتنە خوار. نەيدەتوانى باوەر بكات كە دەتوانئى بچیتەووە كوردستان. دەيگوت يانى من دەتوانم كوردستان بىنەمەو؟ من دەتوانم مندالەكانم بىنەمەو؟ من دەتوانم خەلك و خاكەكەم بىنەمەو؟ زووزوو پرووى تىدەكردم و دەيگوت: پۆلە جوان حالى بە بزانه ئەو تلىفیزیۆنە راست دەكات يا درۆ؟ با من دلم خوش نەكەم.

گەر بۆ يەكەمجار هاتەووە كوردستان، ئاوات و قسەكانى باوكم لە گوچكەمدا دەزرىنگانەووە. نەمدەزانى چى بكەم كە پۆحى باوكم شاد بكەم، لەپەر هاتە زەينم كە بۆچى خاكى كوردستانى بە ديارى بۆ نەبەم؟ لەوچىك خاكى پىروژى كوردستانم بۆ هینا و لەسەر گۆرەكەى رشاندم و گوتم باوكە گيان ئەوہش ئەو خاكەى ئاوات بوو بۆى دابىيەووە و ماچى كەى و لە ژىريدا بنيزرئى. خودا و راستان وایانكرد كە خوشكە فاتم و كاك عەبدوللای شەمامى تەلەفۆنيان بۆ كردم و گوتيان دەمانهەوئى بىنە نازەربايجان سەردانى خۆت و گۆرى باوكمان بكەين. چىت دەوئى بە ديارى بۆت بىنن؟ منىش گوتم لە من گەپئى و ئىوہ بۆ من ديارين، گەر بۆت دەكرئى هەندىك خاكى پىروژى كوردستان بىنە بە ديارى بۆ بابم با بۆنى كوردستان بكات، با بە ئاوات بكات. بە خوشىيەووە كە خوشكە فاتم هات، يەك كىسەى بچووكى خاكى كوردستانى دەگەل خۆى هینابوو و بە ديارى بۆ گۆرەكەى باوكمان برد و بەسەر گۆرەكەيدا رشاندى).

نازەربايجان - ياكۆ - سالى ۱۹۹۵ لە راستەوه: بە جلى كوردبەهوه كاك عەبدوللا شەمامى - پەرويز ئاغا ھاوژىنى ياي
 ڤووناك - فائىم مەولووديان كچى كاپيتان - خالى ياي ڤووناك - ياي ڤوناك - دايكى ياي ڤووناك - ڤوورى ياي ڤووناك -
 مندالەكان لە راستەوه: ناسلان كورى ياي ڤووناك - پاميار شەمامى و ...

كاتىك شۆرشى گەلانى ئىران بلىسە دەستىنى و لە سالى ۱۹۷۹ سەردەكهوئى، ئەو ئاواره و شۆرشگىرانەى كه لە دژى ئەو دەستەلاتە تىكوڤشابوون و بەو ھۆبەهه خاك و ولاتيان جىھىشتبوو، ھىوا و ھومىديان بۆ گەراپەهه و دلخۆش بوون كه باقى تەمەنيان دەتوانن بچنەهه ولات و زىدى خۆيان. كاپيتان بەك لەو كەسانە بوو، كات نابەتلىنى و كاروبارەكانى پىكدەخات تا بگەریتەهه كوردستان بۆ ناو خزم و ھاوولاتیانى خۆى. بە تەلەفۆن خزم و كەسانى لە مەھاباد ئاگادار دەكاتههه كه بىرلار وایە پوژى سىشەممۆ پىكەوتى ۳۱ خاكەلىوھى سالى ۱۳۵۸ (۲۰-۴-۱۹۷۹ز) بە فرۆكە بگەریتەهه فرۆكەخانەى (مەھراباد) لە تاران.

خزم و كەس، دۆستان و ناسىاوان لە مەھابادەهه بەرەو فرۆكەخانەى تاران وەرپىكەوتن. لەوئى مامۇستا ھەزار موكرىانى و كاك جەلىلى گادانىش دىن بۆ پىشسوازی كردن لە كاپيتان ھەمەدى مەولوودى. بەداخەهه فرۆكەكه كه دەنىشتىت كاپیتانى تیدا نابن. ئەوه دەبىتە جىي سەرسووپمانى ھەمووان. كاتىك تەلەفۆن بۆ باكو دەكەن و لە ھۆكارەكەى دەپرسن، بەداخەهه ھەوالى مەرگى كاپیتانیان پىدەدەن.

یای پرووناک کچی کاک حه مه د
ده گپرتته وه که: (باوکم زۆر ئاواتی
ئه وهی ده خواست زیدی خوئی و خه لکی
خوئی بپینتته وه. ده یگوت نامه هوئی له
غهر یبایه تی بمرم. ئیمه له "قوبا"
ده ژیاين. پۆژیک کاک په حیم قازی له
"باکو" ته له فۆنی بۆ باوکم کرد و گوتی
ئیسئا له ئیران شا پۆیوه و ده توانی
سه فهر بکه یه وه بۆ کوردستان،
به لگه کانتیم بۆ بنیره با کاروباری
سه فهر که ت بۆ جیبه جی کهم. نه ویش
هه موو شتیکی بۆ نارد. بلیت کرا و بایم
خوئی ساز کرد بۆ گه رانه وه بۆ مه هاباد.
شه ویک پیش سه فهر که ی، نه وه نده
دلخۆش بوو که حه جمینی نه بوو و
به رده وام له ژووره که ی ده هات و
ده چوو. تا به تللیکی لای نیوه شه و له لای
مامه وه پاشان به زۆری ناردیموه بۆ ماله

خۆم و گوتی به لām به یانی زوو وه ره وه مبه بۆ باکو. به قسم کرد. به یانی که چوومه وه ده بینم
ده رگام لێنا کاته وه. له ده لاقه وه چاوم لیکرد نه وه باوکم به کراوات و ناماده له سه ر مۆبله که
دانیشتوه. هه رچی هاوارم کرد وه لām نه دامه وه. ده لاقه کهم شکاند و چوومه ژوور، به داخه وه
دیتیم که جهسته ی بێگیا نی سارد بۆته وه و جه لته ی دل لێدا وه و کوچیدوا یی کردوه. بۆ من که
هیچکات مروقی بێگیا نیم نه دیتبوو تا ماوه یه ک تووشی شوک بیووم و ته واه نه بووم، به تایبه ت که
ئه و که سه ش باوکم بێ. ته نانه ت که ئیسئا ش دیتته وه یادم، خه م و ترس و یادی باوکم، ده بینته
سندە کو لیک و به ر به نه وکم ده گرێ. دوا یی له گو پستانی شاری "قوبا" به خاکمان نه سپارد.
به پتی گیرانه وه ی یای پرووناک و شایه دی خزمان، ریکه وتی کوچیدوا یی کاپیتان، ده کاته ۳۰ ی
خاکه لێوه ی سالی ۱۳۵۸ (۱۹-۴-۱۹۷۹ ز).

گه ر وینه ی کێله که ی کاپیتان چاو لیکه ن، ده بینن که ریکه وتیکی هه له له سه ری نووسرا وه.
سه باره ت به و ریکه وته یای پرووناک به سه رسووپمانه وه وه لām دامه وه که نه وه له تۆ ده زانم که
ئه و ریکه وته هه له یه! نه و ده گه ل نه و ریکه وته ی که من نووسیومه ها ورا بوو، به لām نه یده زانی بۆ
ئه و ریکه وته له سه ر کێله که ی نووسرا وه! و نه یده زانی له کوئی هه له یان کردوه! زۆر پتی نا په حت
بوو. له هه مووی زیاتر به وه دلگران بوو که بۆ ده بی پاشی نه و چه ند ساله ی که کێله که یان بۆ
دروست کردوه، سه رنجی نه و هه له گه و ره یه یان نه دای.

له راسته وه: یای پرووناک، په رویز آغا شووی یای پرووناک و نهو مندالهش نهووی یای
پرووناکه. له سهر کیله که ی نووسراوه محهممه دی مه ولوودی کورد

وتوویژنه کان

وتووژ ده گه‌ل دوکتۆر عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سۆل

پرسیار: له‌كه‌یه‌وه‌ كاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لولودت ناسی؟
 ئه‌و زیاتر له‌ ۲۰ سأل له‌ من گه‌وره‌تر بوو. سه‌ره‌تا سالی ۱۹۶۱ كاك حه‌مه‌دی مه‌لولودم له‌ باكۆ ناسی. كاك حه‌مه‌د پیاوێکی سه‌یر و ده‌گمه‌نه‌ له‌ میژووی كورددا. به‌ پیاوێکی ئازا به‌ناویانگ بوو. پێش جمهورییه‌تی كوردستان قاچاغچیتی کردوو. شتی بردوو به‌ قاچاغ له‌ نێوان مه‌هاباد و شیراز^۱ و ئه‌وانه‌. جا ئیتر كه‌ جمهورییه‌ت دروست بوو، وه‌ك بڵێن - ئیستا حیمایه‌ی پێده‌لێن لای ئیمه‌ - حیمایه‌ یا موڕاقیبی پێشه‌وا قازی محه‌مه‌د بووه‌. دائیم ده‌گه‌لیا بووه‌ بۆ هه‌موو شوێنێكا. جا ئه‌دی بۆ ئه‌وی هه‌لبژاردوو؟ ئه‌وه‌ش دیاره‌ پێوه‌ندییه‌کی كۆنی ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازییا هه‌یه‌.

پرسیار: كاك دوکتۆر چۆن زانیت كه‌ كاپیتان حه‌مه‌د خه‌ریکی ژياننامه‌كه‌یه‌تی و ئه‌و ژياننامه‌یه‌ چۆن ده‌ست بکه‌وێ؟

ژياننامه‌، من خه‌ریكم كرد. وتم كاك حه‌مه‌ چیت دیوه‌ بیگیره‌وه‌. كاك عه‌لی گه‌لاوێژ بۆی شه‌رح كرد و گوتی كاك حه‌مه‌د ئه‌وه‌ عیزه‌ددین ده‌یه‌ه‌وێ ژیانی تۆ بکاته‌ کتییك. له‌به‌ر ئه‌وه‌ چیت دیوه‌ له‌ ژياننا بیگیره‌وه‌ و ئیتر ده‌ستی پێکردوو له‌ منالیا و هه‌ژاری و فه‌قیری و باوکی و چۆن په‌روه‌رده‌

^۱ دوکتۆر عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سۆل به‌ ئه‌گه‌ری زۆر لێره‌دا زه‌بنی یارمه‌تی نه‌داوه‌. کاپیتان ته‌نیا به‌ک جار شیرازی دیوه‌ كه‌ له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وێ دوورخراوه‌ته‌وه‌ (ته‌بعید - نه‌فی کراوه‌)، ده‌نا هیچکات توجا‌په‌ت و ک‌پ‌ر‌ن و فرۆشتنی ده‌گه‌ل ئه‌وێ نه‌کردوو. به‌لێ، کاپیتان قاچاخچی كه‌لوپه‌ل بووه‌ له‌ نێوان سنووری خه‌یالی و ده‌ستکردی تێران و عێراق و سه‌رده‌می‌کیش باری له‌ودیو را هێناوه‌ و به‌ عه‌جه‌مه‌کانی شاره‌کانی ورمێ و مه‌راغه‌ و ته‌وریز فرۆشتۆته‌وه‌.

کراوه و چۆن گهواره بووه و دوايي، نهو ماوهيهی قاچاخچيتتیه چۆن بووه و چ پرووی داوه، نهوانهی باس کردبوو و ههروهها پتوهنديشی دهگه‌ل ماله قازی له کهیهوه بوو و بۆچی قازیش له ناو خه‌لقی کورددا نهوی هه‌لێژاردبوو تا دايم دهگه‌لیا بێ؟ وهک لێره حیمایه‌ی پتی ده‌لێن، به‌س ئی کاک حهمه‌د دهگه‌ل پێشه‌واي له حیمایه‌ش زیاتره. پێشه‌وا بۆ ههر شوێنێک چووه کاک حهمه‌ديشی دهگه‌ل بووه له ماوه‌ی جمهوريه‌ت. که جمهوريه‌ت ته‌واو بوو هاته عێراق.

پرسیار: کاک دوکتۆر گیان نهو ژياننامه‌یه چاپ کرا یا هه‌یج نووسینێکت له‌سه‌ر کردووه؟
نا، من به‌ته‌ما بووم بیکهم به‌ کتیب، دوايي من که له سوڤیه‌ته‌وه به قاچاغ هاته‌وه سا‌لی ۱۹۶۵ - ۱۹۶۶ - نه‌قله‌که‌ی درێژه - چوومه قامیشلو و په‌ریمه‌وه نه‌وبه‌ری تورکیا و له‌وێ را به‌ ناوی دیجله هاته‌وه نه‌ولا بۆ لای ساسوار و ناوشت و زۆرئاوا که دوو دێ بوون. له‌وێ به‌ سواری ناردیانم بۆ لای مه‌لا مسته‌فا به‌ ۱۶ - ۱۷ رۆژ گه‌ییمه‌ دیلمان. سا‌لیک له دیلمان بووم. هه‌موو شه‌وێ مه‌لا مسته‌فا ده‌هات و داده‌نیشت، عه‌زیز شه‌ریف له‌وێ بوو که سه‌رکرده‌یه‌کی شیوعی بوو، مه‌لا مسته‌فا قسه‌ی بۆ ده‌گێراینه‌وه. سا‌لیک له‌وێ بووم و دوايش به‌یانی که ۲۹ی حوزه‌یران بوو به‌ منی گوت لێره دانیشتووی چ ده‌که‌ی؟ بۆ ناچی بۆ به‌غدا له‌وێ به‌شی کوردی هه‌یه و ده‌رس بلێوه. کاغه‌زی دامی بۆ وه‌زیرێک به‌ ناوی نه‌حمه‌د که‌مال فایه‌ق.

پرسیار: له باکو ژيانی کاک حهمه‌دت چۆن چاو پێکه‌وت؟
به‌یانی زوو زوو ده‌هاته سه‌رم له کولیه‌ له به‌شی داخيلی و له په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌دا و ده‌یگوت ده‌ چایه‌کی لێتی؛ منیش چام بۆ لێده‌نا. لێم ده‌پرسی چیه به‌و به‌یانییه زووه هاتوویه سه‌رم؟ ده‌یگوت چی بکه‌م خه‌وم لێنه‌که‌وتوووه و بێتاقه‌ت بووم و هاتوومه لات. ئیتر ده‌که‌وته قسه بۆم. جا خواردنی بۆ نه‌کردم. جا خواردنی چاکی لێنه‌نا. گه‌یبه‌ی چاکی بۆ نه‌کردین و بانگی ده‌کردین ماله‌ خۆی. ده‌چوو که‌مالیشی ده‌هینا،^۱ که‌مال مه‌زه‌هر. جا که‌مال نه‌وکات ژنێکی پرووسی هه‌بوو، ژنه‌که‌شی ده‌هینا. ژنه‌ پرووسه‌که‌ی که‌مالی قسه‌یه‌کی قو‌ری کرد و گو‌تی نه‌و گه‌یبه‌یه‌ شتێکی پیسه. له زه‌مانی هه‌رپا ئیتمه نه‌وانه‌مان نه‌دا به‌ سه‌گ و پشيله. نه‌دی تێکه‌یی کاک حهمه. گو‌تی ئیتر که‌مال و ژنه‌که‌ی به‌و ماله‌دا نایه‌نه‌وه. جا من به‌ج‌م بازار بکه‌رپیم و به‌ چه‌توونی نه‌و که‌لله و گه‌یبه‌یه په‌یا که‌م و نه‌وه‌ی بۆ بکه‌م، نه‌و ژنه‌ش ئاوا بلێ! وه‌للا نابێ به‌و ده‌رکه‌یه‌مدا بێ. کاک حهمه‌د کاتی خۆیشی ته‌باخی بۆ شیخ له‌تيفی کردبوو له «حیلله» له له‌لای بووه. ئیتر کتیبه‌کانیشی که به‌ قاچاخ هاته‌وه زۆریم له‌وێ دانا، له به‌شێکی ناوخۆ دامنا. له‌بن ده‌ستی ژنێکی ئازه‌ریشا. وتم با لات بێ و نه‌گه‌ر شتیکم نارد تو بیده به‌ ئاکادیمی. که‌مال زانیبووی و چووبو لێ هه‌ستاندبوو و ته‌نانه‌ت زۆر کتیبی خۆیشمی و ده‌ستنووسی خۆیشمی تیدا بوو. نه‌و ژنه‌ ده‌یزانی که که‌مال په‌فێقمه بۆیه

^۱ مه‌به‌ستیان دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هره.

متمانەى پىكرىدېو دابوويە.

پرسىار: ھىچ بىرەۋەرىيەك ھەيە بۆتى گىراپىتەۋە لە يەكپەتە سۆڧىيەت يا لە كۆمارى كوردستان؟

زۆر شتى دەريارەى قازى و دەريارەى ئەو سۆڧىيەتپانەى لەۋى بوون، لە بارەى ئەسەدۆڧەۋە. كۆمەلىك شتى ئەسەدۆڧىشم لا بوو. ئەسەدۆڧ كىيە؟ ئەسەدۆڧ ئەو ۋەختى من لە باكۆ بووم ئەو مودىرى ئوتىلى ئىن تورىست بوو. ئەو ئۆتتەلە گەۋرەترىن ئۆتتەلى باكۆ بوو. من لەۋى بووم جەمال عەبدولناسر ھاتوۋە و لەۋى دابەزىۋە، ئەۋەى ئەندۆتيزيا لەۋى دابەزىۋە سۆھارتۆ. ئەسەدۆڧ لەۋى مودىر بوو. من چوۋمە ئەۋى لاي. ھىتيرىكى ھىتا و قۆرىيەكى خستە سەر و چاي لىئەنا. ئەسەدۆڧ لە مەھاباد بوو. وتى من بە ناۋى ئىشى تىجارى ئاردراۋوم بۆ مەھاباد بەلام لە ئەسلىدا لىپرسراۋى ھەموو كارەكە بووم بەرانبەر بە سۆڧىيەت. جا ئىتر ئەو باسى شەخسىيەتەى قازى بۆ كىردووم. جا قازى مەمەد ئەلەن زامانى زۆر زانىۋە ئىنگلىسى و فەرەنسى و توركى ئىستانبولى و توركى ئازەرى و فارسى و عەرەبى. ئەو ئەۋى قازى زۆر بە كراۋەيى و بە ۋازى پوۋسى قسەى دەكرد. ئەسەدۆڧ لىپرسراۋى جەمھورىيەتەكە بوو. زۆر بە گەۋرەيى باسى قازى دەكرد. بە كاك كەمام گوت كە ۋەرە من ئەسەدۆڧ دەناسم و ۋەرە شتى لى ۋەرگەر، بەلايەۋە ھىچ نەبوو. ئەو پەھىمى^۱ ھەبوو بەلايەۋە پەھىم سەرچاۋە بوو بۆ ئىشى مەھاباد. بەلام ئەسەدۆڧ شتى زۆر لا بوو چوون ئەو لىپرسراۋ بوو. سەلاھەدىن قوربانۆڧ ھەبوو ئەۋىش مەستولى عەسكەرى بوو لە ئىشى مەھاباد، ئەۋىشم دىۋە باسى قازى ئەكرد. قازى ۋەك ئەۋان باسيان ئەكرد شەخسىيەتتىكى گەۋرە و ھەلەكەۋتوۋ بوۋە لە كورددا. ئەۋەى قازى شتىكى دەگمەنەكە مەلايەك لە قەزايەك ئەو ھەموو توانا و خۆندەۋارىيەى ھەبى. جا شەخسىيەتەى قازى، كۆمەلىكى كاك ھەمەدى مەۋلۇدى بۆى باس كىردووم. بەلام بە ۋەۋەش ئاخىرى قارەمانانە چۆ بەر سىدارە. دەريارەى ئىعدامەكە قسەى قۆر ئەكرا بەلام خەلقى مەھاباد باش ئاگادارن كە چۆن لەدار درا.

سپاس بۆ كاك (ئازاد بايز چەمچەمالى) كە ئەم چاۋپىكەۋتتەى بە فىلىم بۆ ئامادە كىردم.

^۱ مەبەستىيان خۋالىخۆشبوو پەھىمى سەيفى قازىيە.

وتووژ ده گەل کاک مه حموود (...)^۱

مالمان له گه ره که ئهرمه نيان بوو. کاک حه مه دی مه ولوودی له من به ته مه نتر بوو. ئه و سه روکی پيشمه رگه ی بوو. ئه گهر ده چوه سه فه ری یا له شه ری ده هاته وه دایکم و وان ده یانگوت کاک حه مه د هاتۆته وه به بيمزه په تی. ئه من منداڵ بووم، بۆ پيشمه رگایه تی تفه نگیان نه ده دامی، بۆم هه لئه ده گیرا. تازه ده هاتم بخوینم. ماله کاک حه مه دی جیراغان بوون ماله «میرزا سألحی ئازان» یش (جه وانه ردی) یان پێ ده لێن جیراغان بوون. پيش شه هریوه ری هه زارو سێسه د و بیست و ئه وانه که رووسه کان هاته نه ئیره کاک حه مه د خه ریکی کاسپی بوو. به بیرى منیش نه چونکه ئه من منداڵ بووم. باجه خورشید خێزانی بوو. سێ کچ و کورێکیان هه بوو: باجه ئامین، باجه کافیه و باجه فاتم کچه کانی بوون و کوره که شی کاک خانه بوو. کاک خانه زۆر به نازداری گه و ره بوو، نازدارێک بوو مه گین خودا بزانی. پيشمه رگه یه ک مسته فا چه په (چاوشینی) یان پێده گوت پيشتر ناله ندى ده کرد. هه ر پيشمه رگه ی کاک حه مه دیش بوو، ئه و و دوو پيشمه رگه ی دیکه له ماله کاک حه مه دی موخافیزی کاک خانه ی بوون. دایمه کاک خانه یان ده باوه ش دابوو.

دوايه که رووسه کان هاتن ئیره بۆمباران کرا، وه ده زانم ئه لعانه عالم هه موو هه لاتن بۆ سه ر قه بران، خه لک ده گریا. چون قه تمان ته یاره نه دیتبوو. به قامکی ته یاره که مان پيشانی خه لکی ده دا. له بیرمه ده مگوت ئه وه تا ته یاره په ش، ئه وه تا ته یاره په ش. جا تا ئه و سألانه خه لک ده یانگوت قامک رامه دیژن ده نا خه له بانه که ی وه ده زانی تفه نگتان پێه گولله ی پێوه ده نین، ده یهاوی. به لێ عورووس ئیره یان گرت ئیدی ئه فسه ر و سه رباز پادگانیان چۆل کرد. ولات تیک چوو ئه فسه ر ده هات ده یگوت بابه ئه و لیباسه کوردی به ی خۆت بده به من چه که که شمت ده ده می چه ندیش پوول ده وی ده تده می. هه لاتن رویشتن و بلاو بوونه وه.

پيش ئه وه ی عورووس بینه کۆمه له ی ژیکاف هه بوو. به دزی لیکتر خرده بوونه وه هه ر ئاوا کۆمه له یان ساز کرد. ئه گه عورووس هاتن شه وانه خه لک لیک خر ده بوونه وه سه رته یان ده کرد ده یانگوت عورووس ئاوا ده کا و ئاوا ده کا و قه راره چه کمان بۆ بنێری. ئیدی ئه گهر عورووس هاته ئیره، لیره ولات بوو به هه رجومه رج. قازی محه ممه د ده ستووری دا هه ر که س قودره تی هه یه تفه نگی بکړی و په یدای کا، هه رکه س نه تی به کۆله وه ژ و داری وه رن کیشکی بکیشن، هه ر شه وه ی مالیک بچنه ده ره وه ی سابلایغی ده نا مه نگور و خه لکی دیکه دین ئالامان ده که ن. ئیدی عالمه که هه مووی خرپۆوه و وه دووی قازی که وتن، خه لک هیندیکی تفه نگیان کړی.

له قاوه خانه ی چاوشینیان پێ ده گوت ئه لجان بۆته ماله ئه حمه دی خمی، خه لک کیشکی ده دا هه ر شه وه ی مالیک. ورده ورده میرمیرینیان ساز کرد. یه کیک ده بوو به میر، خه لکیان به سوّعبه ت

^۱ له بهر هۆکاری تاییهت نه یویست بناسری

بانگ ده کرد، ده یانگوت ته تۆ ټو کارهت کردووه، جهریمه یان ده کرد. میریکیش له گهړه کی ره زگه یان داندرا به نیوی محهممه د لاوازه. بابی ټو عه بلایه یی بوو قاوه خانه ی هه بوو. ماله (جولفایی) یان پټ ده لټن، زور میریکی چاک بوو. میری گهړه کی ټیمه ش سه دیقی سیاسه ری بوو. ټیستا دیموکرات دانه مه زرابوو. جاریکی ټه وانه ناردیان له دووی قازی محهممه دی، کوتیان قازیش جهریمه ده که ین. یه کتیکیان نارد کوتیان قوربان میرمیرینمان داناوه ټاگامان له ولاتیه. ټه لعانیش میر ده فهرموئی یان ده بټی قازی بټه تیره یا سه ټهن جهریمه ی ده که ین. قازی کوتی عه ک باره که لالا. زینده باد ټاگاو له ولاتیه، وه لاله ی پټم ناکرئی و ناتوانم دنا ده هاته غزمه تتان، به لام سه ټه نی ده ده م، وه لا ټه وهنده یان جهریمه کرد. جا له وه ی دواوه ورده ورده له گه ل عورووسان بوون به یه ک.

شه ویک عورووس به پښتیا به کی په نا پردی سووری هه ره کوندا ټه وه ی لای باغی مکایی به ماشینی برنوو یان فریډا. هه موو ده پوئی دابوو. هه مووی لټی نوو سرابوو « زیددی یه هوود». هه موو ئی ټالمانی بوو گرتبوویان، ټالمان زیددی یه هوودی بوو. برنوو کان برنوو ی سهرتوویان پټ ده گوتن، جا گه وړه و چکوله هه موو جوړیکی تیدابوو، ده یانگوت ته یاره شکتین. ئیدی قازی مه ټووری نارد کوتی برؤن سهر و تفه نکتیکیان بده نی. ئیدی هه ره که س پټشمه رگه بوو تفه نگی هه لگرت و هټیاپانه حه ساری دارایی. هه مووی ده پوئی دابوو، به نه فتی و به ماسله (گازوئیل) ی پوئه که یان لټ ده کرده وه و خاوپنیا ده کرده وه. جا ورده ورده ته شکيلات ساز بوو، ژیکاف پهری گرت و کاک حه مه دیش خوئی نیشاندا و بوو به پټشمه رگه، دواتر بوو به سه روکی پټشمه رگه ی.

کاک حه مه د پیاویکی زیره ک و به غیرهت بوو. ده سته و مه سته ی ساز کرد. پټشمه رگه یان ده ئیختیار نا. له گهړه کی ټیمه یه ستا پټشمه رگه دانه مه زرابوو، کابرایه ک پټیان ده گوت عه زیزی قادر حه یرانی هاتبوو له مزگه وتی فه قیران ده ستوئوژئی بشوا، له وئی له قسان کابرایه ک رقی لټی بوو له ده ستاوه کانی مزگه وتیدا کوشتی. خه به یران دا به کاک حه مه دی، کوتی ټه وشو ده یگرم. له چوارپری مه وله وی بو سهری باغ و باغات بوو، چول بوو. که س نه یده وټرا به شو بچټه ټه وئی یا بچټه گومبه زان. جا ټو گومبه زانه ش وه ک ټیستا نه بوو، زور ناخوش و خفه بوو، ده رکه ی نه بوو. کاک حه مه د به ته نی چوو. ته واوی ولاتی گهړابوو. هه تا به یانی گهړابوو نه یدیتبووه. بو سبه نی دیتیا نه وه، کابرا نیوی سه عید... بوو؛ گوئیک و مانگا و شتی هه بوو هه موویان راگوئست و ماله که یان ټاورتیه ردا.

دواتر که ژیکاف پهری گرت میر حه ج و محهممه د مه حموود و مسته فا خوشناو وان هاتنه تیره، کاک حه مه د ده گه ل هه موان پټوه ندی هه بوو. ده یانگوت مسته فا خوشناوی زور خوش ده ویست. ته نانهت ده یانگوت مسته فا خوشناو چارده زمانان ده زانی و زور زیره که. کاک حه مه د پټشمه رگه یه کی زور به غیرهت و به کار بوو، که س نه یده وټرا خوئی تیگه یه نی. ده گه لکوو ته شکيلاتی

دیموکراتی دامه‌زرا، کاک حه‌مه‌د هه‌میشه له جه‌به‌هی بوو. قازی زۆری خوش ده‌ویست. کاک حه‌مه‌دیان کرده‌په‌ئێسی جه‌به‌هی، هه‌میشه له جه‌به‌هان بوو. زۆرتر له جه‌به‌هی شاهیندژ و سه‌قزی بوو. نه‌گه‌ر شه‌ر کرا و شه‌ر ساز بوو و تفه‌نگیان دانێ. شه‌په‌که‌ عومده‌ بوو و په‌ره‌ی گرت. له‌شکری ئێرانی له‌ سه‌رده‌شتی مابوو. له‌وێ شه‌په‌بوو کاک حه‌مه‌د پۆیشته‌ نه‌وێ. «وه‌ستا برابیم» یک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برابیمی مام که‌ریم» یان پێ ده‌گوت؛ ده‌ستی له‌ به‌ننایه‌تی هه‌لگرت و بوو به‌ پێشمه‌رگه‌. پێشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له‌ شه‌په‌کیدا وه‌ستا برابیم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د ته‌رمه‌که‌ی نارده‌وه‌ و پاسبارد به‌ ئیحترام و پێزیکی زۆره‌وه‌ بینێژن.

ده‌یانگێراوه‌ ده‌یانگوت هه‌رکه‌س له‌ جه‌نگه‌ی شه‌په‌دا هه‌لاتبا و جه‌به‌هی به‌جێهێشتبا یا له‌خۆرا پاشه‌کشی کردبا، کاک حه‌مه‌د ده‌یکوشت. جارێکی ده‌ستیکی سێ- چوار که‌سی له‌ جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی پاشه‌کشیان کردبوو و هه‌لاتبوون، کاک حه‌مه‌د گه‌راپۆوه‌ و گرتبوونی. هه‌مووی کاغه‌زی ده‌ مل کردبوون و بۆ قازی محه‌مه‌دی نووسیوو ئه‌وانه‌ له‌شه‌ری هه‌لاتوون، له‌ سابلأغی ئابروویان به‌رن؛ ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی به‌جێ ده‌هێلم. ئه‌وانه‌یان له‌ سابلأغی گێرا، خه‌لک پێی ده‌کوته‌ن هه‌ی ح...، هه‌لاتوون؟! یه‌کیانم له‌بیره‌ ئێوی عه‌بلا... بوو.

زێڕۆ به‌گ له‌ سه‌رده‌شتی بوو، زێڕۆ به‌گ شکاک بوو. کاک حه‌مه‌د ماوه‌یه‌کی ده‌گه‌ل ئه‌وی بوو. له‌ هه‌رجێه‌ک شه‌په‌که‌ تووند بووبا کاک حه‌مه‌د غاری ده‌دا ده‌چۆ نه‌وێ. ده‌گه‌ل زێڕۆ به‌گی شکاک بوو، ده‌گه‌ل بارزانیان بوو. هێنده‌ زیره‌ک و لیهاتوو بوو ئێوانکی ده‌رکردبوو. هه‌ر جه‌به‌یه‌ک کاک حه‌مه‌دی لێبووبا وه‌ی پێشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ش زیاتر ده‌بوو.

که‌ ولات تێکچوو، قازی محه‌مه‌د و چه‌ند که‌سی دیکه‌ له‌ مه‌هابادی را به‌ره‌و میانداوایی به‌روپیری سه‌رتیپ هومایوونی چوون. ئه‌و غایه‌نده‌ و نوێنه‌ری شای بوو. سه‌رتیپ هومایوونی له‌سه‌ر ئه‌سپی بوو، له‌شکره‌که‌شی ده‌گه‌ل بوو، کوته‌ی: «همین که‌ به‌ مه‌هاباد رسیدیم تمام حمد مولودها را بگیرد و تحویل من بدید» (ده‌گه‌لکوو گه‌یشتینه‌ مه‌هابادی هه‌رچی حه‌مه‌دی مه‌ولووده‌ بیانگرن و بیانده‌ن به‌ من). کوته‌یان قوربان حه‌مه‌دی مه‌ولوودی یه‌ک نه‌فه‌ره‌. کوته‌ی: «پیم وانییه‌، شتی وا نابێ. کوته‌یان به‌لێ هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره‌. کوته‌ی شتی وا چۆن ده‌بێ، ئه‌من چوومه‌ جه‌به‌هی شاهیندژی شه‌په‌کی زۆر توند بوو؛ پێیان کوتم وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. چوومه‌ سه‌قزی ده‌یانکوته‌ وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. ده‌چوومه‌ سه‌رده‌شتی ده‌یانکوته‌ وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به‌. کوته‌یان قوربان وه‌للا هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره‌.

یه‌ستا ولات تێکه‌چوو بوو کاک حه‌مه‌د له‌ جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی را ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه‌ هێندیک له‌ مه‌نگوران و خه‌لکی دیکه‌ کوته‌ویان ئه‌وانه‌ به‌ شکاوی ده‌گه‌رینه‌وه‌ سابلأغی، تێمه‌ش لێیان ده‌ده‌ین و تالانیان ده‌که‌ین و تفه‌نگه‌کانیشیان لێ ده‌ستێنین. وه‌لا خه‌به‌ریان دا به‌ کاک حه‌مه‌دی. کاک حه‌مه‌دیش به‌ پێشمه‌رگه‌کانی کوته‌بوو خوێنم ده‌گه‌ل خوێنتانه‌ هه‌تا

تەحویلی شاریو نەدەمەو و نەوگەرپنمەو و شاری بۆ هیچ کوئی ناچم. وەلا لە لای گەنەدار و گوێچکەدەری و ئەو دێهاتانە، مەنگور و خەلک سەنگەریان لە پێشمەرگە گرتبوو. ئیدی کاک حەمەد دەگەڵ دەستیک پێشمەرگە پۆیی کوتی جا دایانگرن، روحمو پێیاندا نەیه. وەلا لێیان دابوون شکاندبوویان. تەنگێکی زۆریان لە مەنگوران ئەستاندبوو. هیندیک هەلاتبوونە گەنەدارو گوێچکەدەری. گەنەدار و گوێچکەدەری وێران کرابوون.

یەکیک لەو پێشمەرگانە لەگەڵ کاک حەمەدی بوو نێوی حەسەنی پەسوولە شلقەیی بوو. هەرودەها ئەو وەستا بڕایمە پێشتر کوتم، هەر وایتەو مەمەدی هیندووش، مەجید قوباد و هەردووک ژن بڕاکانی خۆی عەلی و مستەفای یاوەری (پەهەبەر) و مەحیدینی ئایشی کوللێران لەگەڵ کاک حەمەدی بوون. ئەو مەحیدینە ئەگەر قازی شەهید کرا و بۆخۆشی لە کاک حەمەدی هەلبەرا ئیدی تیکەلی کرد دەنا زۆر پێشمەرگە چاک بوو. جا ئەو کاک حەسەنی پەسوولە شلقەیی دەگەڵ پێشمەرگەبەکی چوو بوونە نێو گەنەدار. گێراپەووە کوتی لە نێو دێی بووین کولانەبەکی گەورە مریشکان بوو ئەگەر تەماشام کرد پەرۆبەکی سووری تێدابوو، دیتم ژنیک بوو خۆی دەویدا شاردبوو. ئەگەر دەستم دەوی پراکرد کوتی بڕالە پیاوی چاک بە ئافرەتم، کوتم خوشکی ماتبە با نەتبین.

بەلێ مەنگورەکان شکان، هاتینەووە کک کاک حەمەدی باسی ژنەکەمان بۆ گێراو، ؛ کاک حەمەد کوتی دەبێ بچن ئەو ژنە بێننە ئێرە، ئەمەش هەر دۆعامان دەکرد خولایە ئەو ژنە لەوێ نەما بێ و پۆشیتبێ، ئەگەر چووین ژنەکە لەوێ نەما بوو. گەرپنمەووە کوتم کاک حەمەد بەخودای لەوێ نەما بوو. کاک حەمەد کوتی شتی وا نابێ. کوتم دەلێی یەکیکی بێرە یا بۆخۆت بچۆ چاوی لێ بکە، وەلا پێشمەرگەبەکی دیکە دەگەڵ ناردم؛ کوتی بزانە راست دەکا؟ دەگوت لێ دەپرسم بۆ پێشیان پێ گرتین؟ بۆ ئاوايان لە ئیمە کرد؟ ئیمە لە پۆژیکێ ئاواداین، لەباتی ئیحترام و قەدرمان بگرن، بۆ سەنگەریان لێ گرتین؟ خۆ ئەو ئەمنیان دەگەڵ نەبامایە و لەشکریان دەگەڵ نەبایە هەموویان تالان دەکردن.

کاک حەمەد زۆر ئازا بوو پێشمەرگە و هەر نەبوو. یەکی قوڵە خرە بوو. کلاویکی تووکی لەسەر دەنا. کلاو خوودیان پێ دەگوت. عورووس نیو بالتۆیەکیان دابوو بە هەمووان، ئەویش یەکی وای دەبەر دابوو. زستانان دەبەری دەکرد. تەنگێکی قوڵە سەرتۆپیشی پێ بوو. بڕنووی چاکی پێ بوو؛ دەمانچە و خەنجەریشی دەبەست ئیدی هەر شیرن بوو چاوی لێبکە. ئەری وەلا هەمیشە ئەگەر دایانگوت کاک حەمەد هاتۆتەو، دوو شەو و پۆژان لێرە دەبوو، ئیدی بەغار دەچۆو جەبەهەکان، ماوێهەکی بەسەر جەبەهە سەردەشتی پادەگەشت.

بەلێ پێشمەرگە گەرپنمەو. خەلک بیستبووی لە پێهە پێشیان پێ گرتوون، نیگەرەکان بوون خەلکی دێهاتی سەر پێهە هاتبوونە سەر جادە. کاک حەمەد هەتا تاقەداری دەگەڵیان هات. وەلا هەرکەس

كوړ و كهس و كاري خوۍ ماچ ده كړد پيشمه رگه كان ده يانگوت نه گهر كاك حه مه دمان ده گهل نه بووبا هه مووی ده شكاین. جا نه وده می كاك حه مه د یه ك یه ك پيشمه رگه كانی ماچ كړد. گهر دن نازادی لن خواستن و کوتی نه وه نه گڼو هه موو به سلامه تی گه یشته وه ټیو كهس و كاری خوتان نه من ده پړوم، تازه نامیننه وه. وه لا به ټیو باغ و باغات و میشه كانی «داشته مر» یدا پړویشتبوو لای «قازیاوا» سی. نه وده می نه و سه دده ټیستا ساز نه كرابوو. پاش چه ند سالان کوتیان كاك حه مه د چوته عوروو سیاتی. ده ولت جایزه و پوولی ده دا به هه ركهس بیگری یا پاپورتی لن بدات. به ته واوی دیهات و ولاتیان راگه یاندبوو هه ركهس ببینیته وه، خه به رمان لن بده نی، ټیمه جایزه ی ده دینه ی؛ به لام ده ولت هه رچی كړدی بویان نه گیرا. جا ټیدی نازانم دوايه ده گهل مه لامسته فای یه كریان گرته وه یان نا. پاش چه ند وه ختان کوتیان كاك حه مه د نه وه له مه سكه وټیه، كاغه زیان بو ناردوو. جاریکی نه من نه مدیت به لام کوتیان هاتوته وزنده ری. نه وه قسه ی دوا ی تیکچوونی حكومه تی قازی بوو. ده ولت به له شكر و هیزکی زوره وه چوو بوون، ده یانگوت زوو خوۍ گوړیوو، لیباسیکی قوله ی، شری ده به ركه دبوو و خوۍ كاواوی كړدبوو، مه پ و ده واوی وه پيش خوۍ دابوو نه وانیش به پراستی وه یان زانیوو شوانه، وه لا خوۍ نه جات دابوو، نه یان ناسیبوو. جاریكیش کوتیان هاتبووه دینه کی، پیم وابن ټیوی دینه كه ی خه لان بوو. باجه خورشید چوو بووه كنی.

جاریکیان كابرایه کی خه لکی ټیره «ده رویش حه مه دی ره جبه» بیان پنده گوت ده گهل شیخ حه سه نی غه وسابات و یستبوویان بچه به غدايه. قه دیم ده یانگوت هه ركهس بیهه وټی بیهه شیخ، ده بن بچینه خزمهت حه زره تی غه وس چله ی بكیشی، له وټی چله ی بكیشی پړوژی ده نكه خورمایه کی بخوا، جا ده بیهه شیخ، قه دیم ناوا بوو. جا نه و ده رویش حه مه ده گیرایه وه کوتی پړویشتبووینه نه و دیوی، له وټی مه جلیسیك بوو دانیشتبووین، باسی نازیاه تی و غیره تی كاك حه مه دی مه ولوودیان ده كړد. ده یان کوت قازی بیوی هیچی بو نه ده كرا، هه ر دوعای بو ده كړد هیچی لن نه یه. له هه موو جبهه كان دايمه حازر بوو. کوتی له منیان پرسی کوتیان كاك حه مه د پیاوړی چوون بوو؟ نه منیش كوتم وه لا پیاوړی قوله خړه بوو كلاو خوودیکي له سه رده نا، زور به غیرهت بوو، نه گه ناوا چاوت لن كړدبا به خووه نه بوو به لام نه گهر پیاو دهیدی لئی ده ترسا. کوتیان ببینی ده یناسیوه؟ كوتم وه للاهی له میژیشه نه مدیوه، په نكه. کوتیان له وانه كیهایان كاك حه مه ده؟ پیداهاتم ته ماشام كړدن، كوتم هیچیان هه ونین. وه لا له نه كاو یه كیكم دیت وه لا ده ستم ده نه ستوی كړد، ماچم كړد كوتم نه وه تا نه وه یه. كاك حه مه د کوتی كوپه پیاوی چاك به بو خاتری خودای ده نكنی نه كه ی. كوتم نا باب. باجه خورشید و وانیش هاتبوون. پیمكوت چت پیویسته؟ کوتی هیچم پیوویست نه. وه لا ناوام گوی لیوو نه و كابرایه کوتی بوخوم كاك حه مه دم له خه لان دیت.

وتووژ ده گهل: كاك مه حموود (...) ۱۸-۴-۱۳۹۶ - ۹-۷-۲۰۱۷ یه كشه ممه.

ناماده كړدی: پاریزراوه

وتووژ دهگه‌ل کاک عه‌لی قازی (کوپی ره‌ش)

پرسیار: کاک عه‌لی، به‌رێزتان ناوی کاک حه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچیتان بیستوهه؟ ده‌یناسن؟
وه‌لام: ئه‌وه‌نده‌ی من له‌ بیرم بێ کاک حه‌مه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچی پیاویکی زۆر عاقل و شه‌رکه‌ر بوو. هه‌میشه‌ ده‌گه‌ل مه‌رحوومی بابم زۆر پتوه‌ندییه‌کی نیزیکیان هه‌بوو. پاشان که‌ کۆمار نه‌ما کاک حه‌مه‌مه‌د چوو بۆ باشووری کوردستان. هه‌روه‌ختی ده‌هاته‌وه‌ بۆ باغی ساوی خۆمان، من ده‌چووم ده‌مدی و زۆر خۆش‌حال ده‌بووم. له‌ پاشان چوو بۆ یه‌کیه‌تی سۆفییه‌ت و له‌وێ ره‌حیم ئاغای سه‌یفی قازی زۆری ئاگا لێبوو. ده‌وله‌تی شو‌ره‌وی باخچه‌یه‌کی دابوو به‌ کاک حه‌مه‌مه‌د و خه‌ریکی کشت و زه‌رغ و شتی وا بوو، له‌ پاشان براکه‌ی حه‌مه‌مه‌د ئه‌مین چوو بۆ رووسییه‌ی و له‌وێ بیسه‌ر و شوین بوو نه‌مزانێ چی لێهاته‌وه‌. فه‌قه‌ت کاک حه‌مه‌مه‌د له‌ باکوێه‌ بوو و له‌ باخچه‌که‌ی خه‌ریکی کاری خۆی بوو و سه‌ری خۆی پێ گه‌رم ده‌کرد. هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ش وه‌فات ده‌کات.

پرسیار: کاک عه‌لی ئه‌وه‌کاته‌ی که‌ کاک حه‌مه‌د له‌ باشووری کوردستان بوو و ده‌هاته‌وه‌ بۆ مه‌هاباد، به‌ ئازادی ده‌هاته‌وه‌ یا به‌ قاچاخی؟

وه‌لام: نا، نا، به‌ قاچاخی چۆن! ئه‌و قاچاخ بوو. مسته‌فایه‌ک هه‌بوو که‌ باخه‌وانی مه‌ بوو. ئه‌و ده‌هات ئاگاداری ده‌کردمه‌وه‌. زۆریان ئاگا لێی ده‌بوو. هه‌میشه‌ش موسه‌للح بوو و ده‌مانچه‌ و تفه‌نگی پێبوو. هه‌میشه‌ له‌ کن مسته‌فای ده‌مایه‌وه‌. مسته‌فاش بۆخۆی هه‌م باخه‌واغان بوو هه‌م کیشکچی به‌رده‌رکی مالی ئێمه‌ بوو.

پرسیار: له‌و دیدارانه‌دا که‌ ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌د کردووتانه‌ باسی چی ده‌کرد؟ کاک حه‌مه‌د له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ده‌لی که‌ ویستووم شو‌رش ده‌ستپێکه‌مه‌وه‌ و ئه‌و باسه‌شم ده‌گه‌ل کوپی ره‌ش کردووه‌. چیت له‌بیر ماوه‌ له‌و باره‌یه‌؟

وه‌لام: به‌لێ. ئه‌و پێشنیاره‌ی به‌ من کرد. ئه‌لبه‌ته‌ زۆر رابردوویه‌کی دوور و درێژه‌. کاک حه‌مه‌د هه‌میشه‌ خه‌می کوردایه‌تی هه‌بوو و ده‌یویست کوردستان سه‌ربه‌خۆ بێ. ئه‌و وه‌ک براهه‌کی خۆشه‌ویست بوو بۆ من. ئه‌لبه‌ته‌ ئه‌و زۆر له‌ من به‌ عومرتی بوو. که‌ ده‌هاته‌وه‌ بۆ باغی خۆمان له‌وێ له‌ناو باخ چارداخیکمان هه‌بوو که‌ هه‌میشه‌ له‌وێ ده‌مایه‌وه‌. من له‌وێ ده‌چوومه‌ خزمه‌تی. له‌ باکوێه‌ش که‌ ده‌بوو کاک ره‌حیمیش زۆری ئاگا لێده‌بوو.

پرسیار: مامۆستا هه‌زار له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌ ناوی چێشتی مجتو‌ر ده‌نووسێ که‌ حه‌مه‌دی مه‌لودی چه‌ته‌ بووه‌. ئاخۆ ئێوه‌ له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ چ زانیارییه‌کتان هه‌یه‌؟

وه‌لام: وه‌للا‌ من نه‌مبیس‌توه‌ و نازانم به‌لام که‌سیکی زۆر ئازا بوو. هه‌میشه‌ نێوانگی ئازایه‌تی هه‌بوو. ژیان خانم هاوسه‌ری کاک عه‌لی لێی دووپات ده‌کاته‌وه‌ که‌ چه‌ته‌ بو یا نا؟ کاک عه‌لی ده‌ وه‌لامدا ده‌لی: نا، نا، ئه‌وه‌نده‌ ئه‌من بزانی چه‌ته‌ نه‌بووه‌.

سپاس بۆ کاک عه‌لی قازی و ژیان خانمی هاوسه‌ریان که‌ ئه‌و وتووێژه‌یان ده‌گه‌ل کردم.

په پراویزه کان

یای خورشید ره‌هبر (هاوژینی کاپیتان)

یای خورشید ره‌هبر که به (دایه خورشید) ده‌ناسرا، هاوژینی کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی بوو. له بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و ده‌ستکورتی مه‌هاباد و له‌پیکه‌وتی ۲۷ خه‌رمانانی سالی ۱۳۰۱ ی هه‌تاوی له‌دایک ده‌بن. دایکی ناوی «ئامین» و بابی ناوی «خه‌لیل» بووه که به «خه‌لیل مه‌زن» ده‌ناسرا. دوو برای له‌خۆی چکۆله‌تری هه‌بوو به‌ناوه‌کانی «عه‌لی» و «مسته‌فا». ته‌مه‌نی دایه خورشید ده‌وری ده - یانزده سالان بووه که دایک و باوکی به‌هۆی نه‌خۆشی ده‌مرن و منداله‌کان هه‌تیو و بیتاوه‌دێر ده‌مینه‌وه. دایه خورشید ده‌یگتیراپه‌وه که: (دوا‌ی مه‌رگی دایک و باهمان نه‌وه‌نده گچکه بووین که شه‌و داده‌هات و تاریک ده‌بوو، ده‌ترساین

له‌ژوره‌که‌مان بنووین، بۆیه هه‌ر سیکمان ده‌چووین له‌ته‌ندوویری ماله‌که‌ماندا خۆمان ده‌شارده‌وه. کاتیک که‌پۆژ ده‌بووه و ده‌مانه‌ه‌ویست بینه‌ده‌ری، هه‌موو جارێ گیرمان ده‌کرد. نه‌وه‌نده مندال بووین که نه‌مانده‌زانی ده‌بن یه‌که‌یه‌ک له‌ته‌ندوویره‌که بینه‌ده‌ری، هه‌ر سیکمان به‌یه‌که‌وه هه‌لده‌ستاین به‌لام جێمان نه‌ده‌بووه و له‌زارکی ته‌ندوویره‌که گیرمان ده‌کرد. که‌سه‌رکه‌وتوو نه‌ده‌بووین، داده‌نیشتین تیر ده‌گریاین هه‌تا جیرانه‌کان به‌هانامانه‌وه ده‌هاتن و یه‌که‌یه‌ک راپانده‌کیشانه‌ده‌ری). ماوه‌یه‌ک ئاوا به‌بیکه‌سی، نه‌داری و بیده‌ره‌تانی پۆژ و شه‌وه‌کان تپیه‌ر ده‌که‌ن. کاک همه‌د ئه‌و سه‌رده‌م که‌سیکی لاو و په‌به‌ن و هه‌روه‌ها له‌ناو هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆیدا و له‌ناو چینی بیکه‌س و نه‌داردا خۆشه‌ویست بووه. ده‌گه‌لکوو چیرۆکی ئه‌و مندالانه به‌گوێی کاک همه‌د ده‌گا، خێرا خۆیان لێ به‌خواه‌ن ده‌کات و بالیان به‌سه‌ر ده‌کیشێ و ده‌بیته‌ پشت و په‌نایان و له‌بیکه‌سی ده‌ریان دێنێ.

پاشان که‌دایه خورشید ده‌گاته ته‌مه‌نی ۱۴ سالان، ده‌یخوازیت و ژبانی هاویه‌شی پتکدێنن. به‌ره‌هه‌می ئه‌و ژبانه‌سی کچ و کورێک بوون به‌ناوه‌کانی ئامین، خانه (به‌ناسنامه ناوی

«عبدالرېحمان»ه، فاتم (به ناسنامه ناوی «نايشی»یه) و «کافی»یه. له پاش کوچ کردنی کاپیتان بو شوړه‌وی، نهو ژنه قارهمانه له دژوارترین دځدا، به کلاوچنین و پتچ بادان، منداله‌کانی گه‌وره کردووه. نه‌وه له حالتیکدا بوو که گشت ملک و باغه‌کانیان له‌لایه‌ن ده‌ولته‌وه ده‌ستی به‌س‌ردا گیرابوو. دایه خورشید تا کوټایی ته‌مه‌نی سهربه‌رزانه به کاپیتان وه‌فادار مایه‌وه و منداله‌کانی پیکه‌یاند و دایمه‌زراندن. ته‌نانه‌ت تا نه‌وکاته که هه‌والی مه‌رگی کاپیتانیان پېدا، هه‌ر چاوه‌پروان بوو روژنک کاک هم‌مد له ده‌رگای ماله‌که‌ی وه‌ژوور که‌وټته‌وه.

به‌داخه‌وه له دواساله‌کانی ته‌مه‌نیدا له مه‌هاباد له‌لایه‌ن منداله‌کانییه‌وه زوری کوټره‌وه‌ری و بټوه‌فایی دیتن و به‌ناچار ماوه‌یه‌ک له مالی کاک ع‌لی برای ده‌ژیا و خزمه‌ت کرا که له سابل‌خ به «ع‌لی یاوه‌ر» ده‌ناسرا. هه‌رکات دایه خورشید دل‌ی ته‌نگ ده‌بوو، ناوا دل‌داری خوشکی خوی

ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت که: خوشکی گیان بوخوټ ده‌زانی که هه‌موومان قهرزداری کاکمین، تیره هیچ مالی خوټه، مالی کاکیشمه^۱ دایه خورشید پاش ماوه‌یه‌ک به په‌کجاری چوو بو سهرده‌شت و له لای کچتکی به‌ناوی فاتم و زاواکه‌ی به‌ناوی کاک (عبداللّاه شهمی) نیشته‌جی بوو و ریزی لټگیرا. یای خورشید له ریکه‌وتی ۱۳۷۸/۸/۲۷هـ (۱۹۹۹/۱۱/۱۸ز) دا کوچی داویی کرد و وه‌سییه‌تی کرد که له سهرده‌شت بین‌ژن و تهرمه‌که‌ی نه‌به‌نه‌وه بو سابل‌خ. ټیستا گل‌کوی نهو ژنه کورده، خو‌شی نه‌دیو، خو‌نه‌ویست و به‌شمه‌ینه‌ته له گوړستانی شاری سهرده‌شته. رو‌حیان شاد.

^۱ نهو خوشک و دوو برابه کاپیتانیان به (کاکه بانگ ده‌کرد) نه‌وه له وه‌لامی نهو چاکانه بووه که کاک هم‌مد لهو روژه ناسته‌مانه‌دا وه‌ک کاکتکی گه‌وره بویان بووه‌ته سایه و سی‌هر و پاراستوونی. ته‌نانه‌ت دایه خورشید پاش نه‌وه‌ی شووی به کاپیتان کرد، "کاک هم‌مد"ی له زاران نه‌که‌وت.

عومەر ناجی

عومەر ناجی (Ömer Naci) له
 ئەسڵدا له تورکە «چەرکەس»-ەکانی
 لای قەفقازە و له تایفە «جانخوت
 - canhut Jankhot»-ە. له بەر
 شەڕە درێڤخایەنەکانی نێوان
 قەیسەری رۆوس و سۆلتانی
 عوسمانی تایفەکەیان کۆچ دەکەن
 بەرەو سنوورەکانی تورکیە
 ئەمڕۆ. له سالی ١٨٧٨ز له شاری
 بوسرا له دایک دەبێ بەلام هەن
 هەندیک سەرچاوە که دەلێن له
 ئیستانبۆل له دایک بووه.

که میرمندا ئیک دەبێ هەموو
 بنەمالەکی له دەست دەدات و
 له لایەن یەک له بەرپرسیانی
 شارەکەیان وەک عەولادی خۆی
 هەڵبەگرێتەوه و رۆی دەنێتە
 خۆیندنی. که کهمیک گەوره دەبێ

دەگەڵ بنەمالەکی زێبابی که کاربەدەستی دەولەتی عوسمانی دەبێ، بار دەکەن بۆ بەغدا. لهوێ
 مامۆستای تایبەتی بۆ دەگیرێت و زمانەکانی عەرەبی و فارسی و فەرەانسە بەباشی فێر دەکات.
 زۆری حەز له وێژە و تورکی بووه و دەگەڵ شیعەر و کتێب نێوانی خۆش بووه. پاشان دەبنێرنەوه بۆ
 بوسرا تا له کۆلێجی سەربازی ئەو شارەدا زانستی سەربازی فێر بێ. له ناو کۆمەڵدا به کهسێکی در
 و شەپانی بەناوبانگ بووه. وەک له بەلگەکاندا دەردهکهوێ که سێک بووه که له قسەکردن و
 لێدواندا زۆر به توانا بووه و توانیویەتی که کاریگەری له سەر خەڵکدا بنێ. بەردهوام شیعەر و
 وتارەکانی له رۆژنامه گەوره کان وەک ١٨٩٩ Servet-، Musavver Fen ve Edebiyat dergisinde

Çocuk Bahçesi، Cemiyet، Hürriyet، Vatan، i Fünûn چاپ دەکرا.

دەگەڵ مستەفا کهمال (ئەتاتورک) له زانکۆی سەربازی «بوسرا» ئاشنا دەبن و ئەو یە کترناسینه
 له داهاووی ئیمپێراتورییەتی عوسمانی و پاشان تورکیە و تەنانەت ناوچەکەشدا رۆلی خۆی

ده گيری. يه که مجار له رۆژی ۱۰-۰۲-۱۹۰۲ له ناو ئه پته شدا داده مزری و له سالی ۱۹۰۳ به پیده کری بۆ Üsküp و Prešova له بالکان. ههر له وی ده گهل «تامینه» ی ۱۷ سالان و کچی فه رمانده که ی خوی ناشنا ده بی و ده یخوازیت. له سالی ۱۹۰۷ به هوی نووسینی وتاریک له رۆژنامه دا هه په شه ی لیکرا و هه لدیته پاریس و خوی حه شار ده دات. له وی ده گهل کۆمیته ی ئیتیحاد و ته ره قی (Ittihad ve Terakki) یا هه مان تورکه په گه زه رسته کان که مسته فاکه مال و هاوړیکانی بوون، پیوه ندی ده گهل ده گیری و تیکه لیان ده بی و به هوی ئه وه که قسه زانی باش بووه کردوو یانه و ته بیژی کۆمیته که یان.

له پاش رووداوه کانی پیش رووخانی ئیمپراتوریه تی عوسمانی و لاوازیوونی ئه و زله یزه هاوړیکانی له کۆمیته ی ئیتیحاد و ته ره قی کاری بۆ ده کهن و کیشه کانی بۆ چاره سه ر ده کهن و ده گه رپته وه تورکیه. له سالی ۱۹۱۰ ی زایینی وه ک کاندیدی پارٹی ئیتیحاد و ته ره قی بۆ مه جلیس یا پارله مانی ئه وکات هه لبژێردرا و ده ستی کرد به کاری سیاسی. ته نانه ت وه ک وه زیر ناویان ده هینا. به لام ئه و خوی نه یو یستوه کاری سیاسی بکات چونکه، زیاتر خو و خده ی شه پرخوازان ه ی هه بووه و پییخۆشبووه سه رباز مینیته وه و له به ره کانی شه ردا بی.

له زۆربه ی ناوچه کانی ژیر چه پۆکی عوسمانیه کاندای وه ک قه فقا، ترابلۆس، تیران و بالکان شه ری کردوو. ده شه ری ده گهل ئیتالیاییه کاندای به شدار بووه، هه روه ها به داگیرسانی شه ری یه که می جیهانی له موسل، جزیره (گوندی هه زه ک) و دیاربه کر کوردی کۆمه لکوژ کردوو و ده ستی له که س نه پاراستوو. چه شنی داعش سه ری کوردانی بریوه و له ناو چه قی شار و گونده کان دا هه لپه اوه سیون و کوردی پی چاو ترسین کردوو. له ریکه وتی ۰۴-۰۱-۱۹۱۵ وه ک خۆبه خش له لایه ن ته لعه ت پاشا وه زیری کاروباری ناوخۆ وه ئه مری پیده کری ت که سنووری تیران به زیتیت و خه لکی کورد و نازه ری ئه و ولاته دژی رووسه کان ریک بخت. له دریزه ی ئه و چالاکییه دا هه رکه س دژی وه ستابا، له سیداره ی ده دا. له گه رمه ی شه ری رووس و عوسمانی ده گاته تیران و ناوچه ی کوردستان و نازه ربه یجان. ته نانه ت له نازه ربه یجان پشتیوانیه کی زۆر کۆده کاته وه بۆ بزووتنه وه ی (مشروطه خواهی). به هوی خۆتیه له قوتانی له کاروباری ئیرانییه کان ده یگرن و وه ک ده لێن به سیداره حوکم ده دریت، به لام به سه رکه وتنی بزووتنه وه که ده رگای زیندانی بۆ ده کریته وه و رزگاری ده بی. ئیتر له وساو وه ک فه رمانده ی شه ره کانی رۆژه لاتی سنووره کانی عوسمانی ده گهل رووسه کان دیته وه مه یدان.

له سالی ۱۹۱۲ له ده قه ری ئه رزرووم و ئه رزینجان به بیانوی جیهاد بۆ ئیسلام هیزیکی زۆر له عه شیرته کورده کان کۆ ده کاته وه. ئه و کوردانه ی ده گه لی نه که وتوون هه ر له وی سه ری په راندوون و کوشتوونی. ئیتر هه ر به و هیزه وه داده گه رپته باقی خاکی کوردستان و له دیاربه کر را تا موسل، هه ولیر، رواندز، سلیمانی و موکریان کورده کان فریو ده دات و شه ری ده وله تی عوسمانیان

پێدهکات و بهکوشتیان ده‌دات.^۱ شیخ بابا سه‌عیدی و همه‌هه‌وسین خانی سه‌رداری موکری که دوو له پیاوه‌هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کانی کورد بوون له موکریان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فریوی قسه‌ی نه‌ویان نه‌خوارد و نه‌و شه‌په‌یان بو ئیسلام نه‌زانی، له‌جێوه‌ به‌هه‌وفانه‌ترین شێوه‌ کوشتنی.

نه‌و کوردکوژه‌ له‌ پێکه‌وتی ۲۹ی مانگی ته‌موزی ساڵی ۱۹۱۶ (پوژی شه‌ممۆ ۷ی مانگی په‌زه‌ری ساڵی ۱۲۹۵) له‌ ته‌مه‌نی ۳۸ ساڵیدا به‌هه‌وی نه‌خۆشی تیفووس ده‌مریت و له‌ شاری که‌رکوک ده‌ینیژن.

له‌سه‌ر نه‌و کوردکوژه‌ زانیاری زۆر هه‌یه‌ به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌رفه‌ت بۆم نه‌لواوه‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌م. هیوادرام له‌ دادیدا نه‌و هه‌له‌ راو بکه‌م تا بتوانم به‌و کاره‌ چاوی نه‌ته‌وه‌که‌م زیاتر بکه‌مه‌وه‌ تا دوژمنی خۆی بناسێ و فریوی داو و ده‌وه‌ویان نه‌خوات. ناوی نه‌و کتێبه‌م له‌ په‌راوێزی ژێره‌وه‌ داناوه‌ و که‌ هیوادرام شاره‌زایانی میژوو و زمانی تورکی، شه‌نکه‌وی که‌ن و بیکه‌نه‌ کوردی.

^۱ له‌ کتێبی: (مه‌فره‌زه‌که‌ی عومه‌ر ناجی) ÖMER NACİ BEY MÜFREZESİ دا، نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN و له‌ لاپه‌ره‌ی ۵۰۷ را زۆر به‌ وردی باس له‌و شه‌پانه‌ ده‌کات که‌ له‌ ناوچه‌ی موکریان و به‌تایبه‌ت له‌ سابلāغ و ده‌وروبه‌ری پرووینداوه‌ که‌ به‌ فه‌رمانده‌یی عومه‌ر ناجی کراوه‌. ته‌نانه‌ت باسی نه‌و عه‌شیره‌تانه‌ش ده‌کات که‌ هه‌زیان داوه‌ته‌ عومه‌ر ناجی.

کۆنسولی پرووسیه له سابلاغ (ئالیکساندیر ئیاس)

ئەو کۆنسولە کە سێک بوو بە ناوی
ئالیکساندیر ئیقانوڤیچ ئیاس (Iyas,
Alexander Ivanovitch 1869-
۱۹۱۴). خۆی بە ڕەچەلەک خەلکی
فینلاندىيە و لە ۲۷ ی سێپتامبری سالی
۱۸۶۹ یە لە شارى (لوفيسا)ی ئەو
ولایتە لە دایک بوو. هەم خوێندنی لە
ئاکادیمی سەربازی تەواو کردوو و
هەمیش لە کۆرسی زمانە
پۆژەهەڵاتییەکانی وەزارەتی دەرەوێ
پرووسیا خوێندکار بوو. جیا لە
زمانەکانی فینلاندى، پرووسى و
سوئیدی، شارەزاییەکی باشیشی لە
زمانەکانی ئالمانی، ئینگلیسی،
فەرانسی، لەهیتسانی، فارسی،
تورکی، ئازەری و کوردیدا (کرمانجی)
هەبوو. بۆ قەیسەری پرووسان لە زۆر
شوێن خزمەتی کردوو بەلام لە سالی
۱۹۰۱-هەو بە فەرمى وەک

دیپلوماتیکى بە ئەزموون لە ناوچە جۆراوجۆرەکانی ئێراندا نەرکەکانی پاپەڕاندوو. لە سالی ۱۹۱۲
وەک سەرکۆنسولی کۆنسولگەری پرووسیا لە سابلاغ درێژە بە کارەکانی خۆی دەدات. لە مانگی
دێسامبری سالی ۱۹۱۴ دا بە فیتی جیهادیی خەلیفەى عوسمانی، خەلکی توندئاژۆی ئایینی کە
سێمپاتیەکی زۆریان هەبوو بۆ بابی عالی و خەلیفەى عوسمانی، هان دران تا ئەو کۆنسولەى لە
مەهاباد بگرن و هەم سەری بپرن و هەم ژن و منداڵە کەى ئەتک بکەن. (ئىياس ژن و مندالى
نەبوو). ئەو لە حالێک دایە کە هێزێکی تورکان لە سابلاغ بوون و دەگەڵ عرووسان لە شەپدا بوون.
ئالیکساندیر ئیاس لە ترسی گیانی خۆی لە سابلاغ پای کرد و هەڵاتە میانداو و لە پۆژی ۲۹ ی
هەمان سال و هەمان مانگدا دەگیرێت و دەیکوژن. پروون نییە کە لە میانداو کێ ئیاسی کوشت؟
سەرەداوێکان ناوی «سەمەد خانى شوجاعودەولەى مەراغەیی» دێنن کە پێشتر لە قەفقاز ژیاو و

بۆ پشتیوانی له شه‌ری عوسمانیه‌کان گه‌راوه‌ته‌وه ناوچه‌که و به فیتی عوسمانیه‌کان سه‌ری نه‌و کۆنسووله ده‌بێ. بۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر کورده‌کانی دابینن سه‌ره‌ بره‌واوه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ سابلا‌غ و له‌به‌رده‌رکی مالی قازی فه‌تاح که گه‌وره‌پیاوی مه‌هاباد بوو به‌جێده‌هێلن. ئیتر هه‌ندیک له‌و خه‌لکه‌ی سابلا‌غ که دلیان به‌ فه‌رمانی جیهادی بابی عالی خۆش بوو و له‌ گه‌مه‌ی بابی عالی و هێزی عوسمانیه‌کان ییخه‌به‌ر بوون، خۆشحالی خۆیان له‌و قه‌تله‌ ده‌رده‌بێ. به‌ پیتی نه‌و زانیاریانه‌ که یه‌ک له‌ خزمه‌کانی ئییا‌س به‌ ناوی «جان چالینکو» له‌ کتییی (IMAGES FROM THE ENDGAME: Persia through a Russian Lens ۱۹۰۱-۱۹۱۴) دا با‌سی ده‌کات نه‌و نینگاتی‌ف و به‌لگانه‌ی که له‌ کتییه‌که‌یدا چاپی کردوون، ئی کۆنسوولی کو‌ژراوی رو‌وسیه‌ی تیزاری له‌ سابلا‌غ ئالیکساندیر ئیقانو‌ف‌چیچ ئییا‌س بوون که له‌ شه‌رێکی سپای رو‌وس ده‌گه‌ڵ سپای عوسمانیه‌کان، له‌ناو شمه‌کی فه‌رمانده‌یه‌کی گه‌وره‌ و کو‌ژراوی عوسمانیه‌کاندا دۆزراوه‌ته‌وه که نه‌وه زیاتر قامکی تاوان بۆ کوشتنی نه‌و کۆنسووله بۆ تورک و ئازهریه‌کان را‌ده‌کیشی و زیاتر ده‌رده‌که‌وی که به‌ ده‌ق به‌سه‌ر کوردیان دا‌هیناوه تا شه‌ره‌که له‌ خۆیان دوور بکه‌نه‌وه. به‌داخه‌وه له‌ سابلا‌غ هه‌ندیک که‌س زۆر بێ‌پێ‌زی به‌ سه‌ری ئییا‌س ده‌که‌ن. له‌ پاسته‌ی مه‌یدانی مه‌نگوران، گه‌مه‌ی پیده‌که‌ن و وه‌به‌ر شه‌ققانی ده‌ده‌ن و بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ چه‌قی شار هه‌لیداوه‌سن. نه‌و رو‌وداوه‌ و له‌ له‌شکری رو‌وسیه‌ی تیزاری ده‌کات تا له‌ پو‌ژی جی‌زنی مه‌ولودی له‌ ۱۲ی ربيع‌الاول سا‌لی ۱۳۳۴ی مانگی و ۱۲۹۴ی هه‌تاوی و (۱۸-۱۹۱۶) هێرش بکاته سه‌ر شاری سابلا‌غ - مه‌هاباد و زیاتر له‌ ۹۰۰۰ که‌س ره‌شه‌کو‌ژ بکری.

وتنه‌ی نه‌مر شتخ‌بابا سه‌عید به‌رزنجی (غه‌وس‌ئاباد) و هه‌ندیک له‌ خزم و موریدانی، ده‌گه‌ڵ کۆنسوولی رو‌وسیه‌ی تیزاری له‌ سابلا‌غ ئیلیکساندیر ئیقانو‌ف‌چیچ ئییا‌س. نه‌و وتنه‌یه‌ له‌ گوندی غه‌وس‌ئاباد گه‌راوه.

شیخ بابا سه‌عیدی (به‌رزنجی - شیخ گولباب - غه‌وسابات - صدرالسادات).

نهر شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی (غه‌وس‌آباد) ناسراو به (صدرالسادات) ده‌گه‌ل شیخ فخره‌ددینی برای ناسراو به (فخرالسادات) "راوه‌ستاو"

شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی غه‌وساباتی، ناسراو به (صدرالسادات) ناودیر به (شیخ گولباب یا شیخ بابا)، سالی ۱۸۵۸ز له‌گوندی غه‌وساباتی سهر به مه‌هاباد (تیتستا سهر به بوکانه) له‌دایک بووه. بنه‌چه‌یان به خزمایه‌تی ده‌گاته‌وه سهر کۆلکه‌ی شیخه‌کانی به‌رزنجی و به‌تایبه‌ت پاشای کوردستان، شیخ مه‌حمودی نه‌مر.

زانایه‌کی ئایینی، پرووناکیر و پرووناکبیزی زه‌مه‌نی خۆی بووه. باوه‌ری به‌گه‌شی زانست و خویندن بووه و بو‌ئه مه‌به‌سه‌ته‌ش به‌غدا، ئه‌لئه‌زه‌ری میسر و هیندوستانی به‌سهر ده‌گاته‌وه و له‌و سه‌فه‌رانه‌شیدا شاره‌زاییه‌کی باش له‌زانسته‌کانی پزشکی، ئیلاهی، ئه‌ستیره‌ناسی،

بیرکاری و ده‌رمانسازی کۆده‌گاته‌وه و له‌شیر و ویزه‌ش دا ده‌ستی بالای هه‌بووه. شه‌هید شیخ گولباب شاره‌زایی ته‌واوی له‌سهر چهند زمان هه‌بووه که توانیوتی به‌په‌وانی قسه‌یان پیکات و پیمان بنووسیت و وه‌ریانگیرێ. ئه‌و مروّفه‌ ئایینییه که به‌پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری ته‌وسه‌رده‌می پیاوانی ئایینی، که زمانه‌کانی غه‌یره‌ه‌په‌ریان به‌زمانی کافران پێناسه‌ ده‌کرد و فیربوونی ئه‌و زمانانه‌یان به‌حهرام داده‌نا، به‌لام به‌رێریان به‌پێچه‌وانه‌ بیر ده‌کرده‌وه و فیربوونی زمانی بێگانان وه‌ک کردنه‌وه‌ی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن و گه‌شی گه‌ل و ئیسلام پێناسه‌ ده‌کرد و له‌و پێناوه‌شدا خۆی فیری زمانه‌کانی عه‌ره‌بی، فه‌رانسه‌وی، هیندی، فارسی، ترکیی نازه‌ری و ئیستانبوولی کردبوو. لێزانین و شاره‌زایی شیخ بابای غه‌وساباتی له‌زماندا گه‌یبوویه‌ ئه‌و ئاسته که کتیبی "قانون" له (ابو علی سینا) که به‌زمانی عه‌ره‌بی بووه و هه‌روه‌ها، کتیبیکی دوو به‌رگی به‌ناوی "طب فرنگی" که به‌زمانی فه‌رانسه‌وی بووه، وه‌ریانگیرته‌ سهر زمانی فارسی.

شهید صدرالسادات له غهوسابات، یه کهمین دهرمانخانهی (دارالشفاء) له سهر ته ساسی زانستی تهوکات کردهوه و به بیهرامبه ر دهرمانی خه لکی نه خوشیی ده کرد. تهوکات که نه خوشیی "گولی" زور بووه، به ریزیان بو کورکده وهی زانستی زیاتر له مهر هم نه خوشییه، سه فهری هیندوستان دهکات تا بتوانی له بازار و دهردهکانی نه و نه خوشانهی کوردستان کهم کاته وه. که له سه فهره کهش هاته وه ناوه ندیکی پزشکی له سهر حیسابی و خهرجی خوئی دهکاته وه که تایبته بووه به چاره سهرکردنی نه خوشیی گولی. یهک له کاره ههره گرینگ و بهرچاوهکانی صدرالسادات، دامه زرانندی ناوه ندیک بوو به ناوی (قهله ندرخانه) که له ویدا هه وئی دهدا نه و شوینه بکات به مالی نه و لقه و ماو و برسی و نه دار و به له نگازانه که بیکهس و بیشوین بوون. شیخ بابا له و ماوه که مهی ته منی پر له شانازیاندا، یهک له و ده گهمن پیاوه ئاینیانه بووه که باوه ری به جیایی دین له سیاست بووه. له سهر نه و تایبه تمه ندیانهی که له بان باس کران، به رده وام به رده نگی بهر پر سه غهواره کان بووه و له لایه ن نوینه رانی ولاتانه وه پراویژی پیکراوه و حیساب بو قسه ی کراوه. یهک له و ده گهمن زانا ئاینیانه بووه که دژی پاونخوازی و داگیرکاری عوسمانیه کان هه لوئستی گرت که له ژیر ئالای ئیسلام و جیهاده وه، شه ری پهره پیدانی دهسته لاتی بابی عالی و خه لیفهکانی عوسمانیان دهدا. له گهرمه ی شه ری قه یسه ری پرووس و تورکی عوسمانیدا، به شی ههره زوری نه و شیخ و مهلا و پیاوه ئاینیه کانیه نه و سهرده م، هانی خه لکی کوردیان دهدا شه ر بو له شکری عوسمانی بکه ن به لام، شیخ بابا یهک له و دلسوزانه ی گهل و کوردستان بوو که هاوولاتیانی ناگادار ده کرده وه که نه و شه ره بو ئیسلام نییه به لکوه، بو داگیرکردنی ولاتیانه و لایه نهکانی شه ر درو ده که ن و له هه ست، گیان و شعوری نه و میلله ته بو بهرژه وهندی خو یان که لک وهرده گرن.

(بازیل نیکیتین) بالویژی تهوکاتی کونسوولی عرووسان، له پهرتووکی (ایرانی که من میشناختم) دا ده لی: کاتیک له شکری تورکان هیرشیان هینا، خو م گه یانده ناوچه ی ساوجبلاغ (سابلاغ/مه هاباد) و چوومه خزمهت دانیشمه ند و زانا، شیخ بابا و داوام لیکرد که نه و خه لکه ناگادار بکاته وه که خو یان به دوور بگرن له و شه ره و فریوی درو و گزه ی تورکان نه خو ن و بیلایه ن بمیننه وه، له وه لامدا شیخ بابا فهرمووی:

لایه داخه وه من به ته نیا ناتوانم پیش به نه زانیی بگرم.

هاندانی خه لک بو تیوه نه گلان له و شه ره و هه لوئستگرتن له بهرامبه ر جیهادی خه لیفه ی عوسمانی وای کرد تا له سالی ۱۹۱۵ بگیری ت و پاشان له گوندی "که ریزه ی گلی" له نزیک شاری بوکان به فهرمانی فهرمانده ی له شکری تورکان، (عومه ر ناجی به ی - به گ)، نه و زانا و بلیمه ته، نه و دلسوزیه ی خاک و نیشتمان له سیداره بدریت. دیاره له سهر نه و مروقه مه زنه و نه و زانا و بلیمه ته چ له لایه ن میژوونووسانی بیگانه و چ به خامه ی نووسه رانی کورد، نه وهنده نووسراوه هیه که وه چه ی داهاتووومان سه هله، گهلانی تریش له هه بوونی وه ها مروقه دوست و زانایه ک ناگادارییان هه بیت و شانازی پیکه ن. ماموستای نه مر، هه ژار موکریانی له مه دحی گهره یی نه و زانایه ی کورددا ناوا ده فهرموئی:

گیانی خۆی داوه به تۆ شیخ بابا *** باوی خوشی بوو نه گهر نه و مابا.

له م دوایانه شدا یه ک له نه وه کانی ته و بنه ماله سه ره رزه به ناوی کاک (سه ید مه سعود سه عیدی) پاشی ماندوو بوون و زه حمه تکتیشانی زۆر، توانیوتته به پیتی به لگه و سه رچاوه کان، ههروه ها وه ک میژوو به کی زاره کی له و که سانه ی که له نیزی که وه ناگاداری ژیا نی صدرالسادات بوون، کتیییک ناماده بکات به ناوی: (زندگینامه ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی).

رۆحی جه نابی صدرالسادات شاد و یادیان هه رمان.

برواننه ته م سه رچاوانه:

(۱) - (زندگینامه ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له لایه ن به ریز (سه ید مه سعود سه عیدی) نوو سراوه ته وه.

(۲) - میژوو ی نه ده بی کوردی - نووسینی عه لائه دین سه جادی - چاپی عێراق - لاپه ره ی ۵۴۹
(۳) - ساوجبلاغ مکری (مه باد در آینه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۴۱، ۴۲، ۶۳۵، ۴۰

وینه ی نه م شیخ بابا سه عیدی به رزنجی (صدرالسادات) ده گهل تاقمیک له موریدانی و خزم و خه لکی قه لهنده رخانه له گوندی غه وسابات

شیخی بورهان

خوالیخو شېبوو شیخی بورهانی به ئەسل ناوی «یوسف» بوو. بنه ماله کهیان به ره چه لهک خه لکی «ماوهت» له باشووری کوردستان بوونه. کوچ ده کهن بۆ رۆژه لاتی کوردستان له گوندی «سێلوی» له محالی مامهش له دایک ده بێ. قوناغه کانی سه ره تای خوتندی ئیلاهیات له ناوچهی مامه شان ته واو ده کات. پاشان بۆ گه شهی زانسته کهی ده چیته «تهوێله» لای شیخی گه وره ی نه قشبه ندی که که سێکی شارهزا بووه له زانسته کانی سه ردهم و باوه ری به گه شهی زانستی هه بووه له کۆمه لگادا. له پاش ته واو کردنی خوتندن له تهوێله، کوچ ده کات و دیت بۆ ناوچهی سابلغ و له پیتدا له گوندیک به ناوی «عیسا کهند» نیشته جێ ده بیت. ئه و جار له نیوان مه هاباد و بۆکان له گوندی «بورهان» نیشته جێ ده بێ و خانه قای لێ داده نێ و وانه ی زانستی ئیلاهیات و ئاین به تینووانی ئه و زانسته ده لیته وه. تا پێش هاتنی بۆ بورهان خه لک به «مه لا وسوو» ده یاناسی، ئیتر له و کاته وه که دیت بۆ بورهان، خه لک له زانست و خودا په ره ستی ئه و به ریزه تیده گهن، به «شیخی بورهان» ناوبانگ ده رده کات.

ئینجا کوچ ده کات بۆ شوینیکی تر و ئاوه دانی ده کاته وه و خانه قای لیداده نێ که به گوندی «خانه قا» ناو دێره که ۸ کیلۆمیتریک له بورهان دووره. له ده قه میژوو ییه کاندا ئه و گونده وهک زانکویه کی جێ مه تمانه و ده وله مه ند له بواری زانستییه وه ناوبانگی هه بووه. له هیندوستان و ئه فغانستانه وه تا ده کاته ئاسای سه غیر و ولاتانه عه ره بی، خوتنکاری هه بووه. گه وره پیاوانی وهک پێشه وا قازی محه ممه د، سه یفولقوزات، هێمن و هه ژار خوتنکاری خانه قا بوون.

شیخی بورهان هه رچه ند خۆی به رێبوا ری ته ریه قه تی «نه قشبه ندیه» ده زانی به لام فه لسه فه یه کی پێشکه و تنخوا زانه شی هه بووه و یه ک له پرونا کبیرانی سه رده می خۆی بووه باوه ری وا بووه که بۆ گه یشتن به پله و پایه ی شیخایه تی زانست کۆ بکه یه وه و بگه ی به مه قامی ته سه ووف یا عێرفانی و به دل له خودا نیزیکی بییه وه بۆیه، باوه ری به جێنشین نه بووه. ئه و که خاوه نی ۱۱ کوپ بووه، نه یه یشتوووه کوپه کانی شیخایه تی بکه ن ئیتر له دوا ی خۆیه وه شیخایه تی له وه چه یاندا بپاوه ته وه. هه روه ها گشت ملک و مالی خۆی له خانه قا پێشکه ش به گه ل کرد و نه یدا به منداله کانی واته (وقف) ی کرد. گلکۆی شیخی بورهان هه ر له گوندی خانه قا ته سلیم به خاک ده کریت و ئیستا به مه رقه دی شیخی بورهان ناسرا وه و بووه ته جیه کی پیرۆز و خه لک له شوینی دوور و نیزیکه وه بۆ ریزلێتان له دنیا به ک خزمه تی گه وره که به خه لکه که ی خۆی کرد، سه ردانی ئه و مه رقه ده ده کهن و فاتیحای بۆ داده دن.

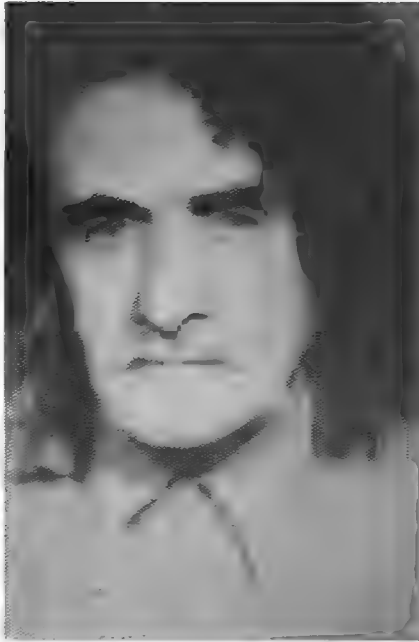
وه چه ی ئه و زانایه له ناوچه که دا به چه ند ناو ده ناس رینه وه: شه مسی بورهان، شه مسه دینی، سێپه ره دین یا (خاوانچه سێپه ره دین). شیخ عه بدولپه رحیم شه مسه دینی یه ک له کوپه کانی

خوالیخو شېبوو شیخی بورهان بووه. له سالی ۱۳۴۵ هه تاوی کوچیدوایی کردووه. خزمه کانی ده لنین که نیزیک به ۹۰ سال ژیاوه و ههر له گوندی خانه قای به خاک نه سپتردراوه. سپاس بو کاک توره ج شه مسی بورهان که له ناماده کردنی نهو کورته ژبان نامه یه دا یارمه تییان دام.

گوندی خانه قا - سالی (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶ ز) له چه په وه: شیخ عه بدولپه حیم ۲- شیخ حه سه ن (کورده کتلی شیخی بورهان) هه روه ها نهو که سه ی له په شت سه ری شیخ په حیم دیاره، میرزا "فه تاح فه تاحی قازی" یه و نهو که سه ی پشت سه ری شیخ حه سه نیش "میرزا حوسین فه تاحی قازی" یه ۳- مه لا فه تاح (کورې شیخ عه بدولپه حیم) ۴- میرزا عه بدولپه حمانی جه وانه ردی قازی (مه شه ور به سالاری موکری و کورې قازی فه تاح) ۵- سه ید حه سه ن شیخولنیسلامی موکری (باوکی ماموستا جنین موکریانی) ۶- میرزا خه لیل فه تاحی قازی (کورې میرزا په سولی باخچه)

وهستا حهسه ن و وهستا حهمه ده مینی میعمار

وهستا حهمه ده مینی میعمار نازهر

وهستا «حهسه نی میعمار نازهر» که وهستا حهسه نی میعمار ده ناسرێ، له نه سلدا خه لکی شاری سنه و له دایکیووی گه رکه کی قه تارچیان بووه. ههر له ویش ده گه ل یای «کشور له لاهی» زه ماوه ند ده کات. به رهه می نه م هاوژینییه دوو کوره. کوری گه وره ی ناوی «مه حه مه ده نه مین» و کوری بچووکی ناوی «حاجی» ده بیته. وهستا حهسه ن وهک میعمارێکی ناسراوی سنه ده بیته. له ده یان کاری بیناسازی له و شارهدا ده ستیان هه بووه. به کیان مزگه وتی جامیعه ی سنه یه که له سه رده می رهزا شادا ساز کرا. پاشان به ره و موکریان کۆچ ده کات. هه م له سه قز هه م له بۆکان به تایبته له نوێژن کردنه وه ی قه لای سه ردار ی بۆکان به شدار بووه. له سابلاخ به که م کاری له کاروانسرای سابلاخ ده بیته. پاشان میعمار و

به رپر ساری سازکردنی پادگانی کۆنی سابلاخه له جیگای ئیستای ئیداره ی دوخانیات.

کشور خاخی هاوژینی له سابلاخ به سه ر مندا له وه ده چێ و گیان ده دات و له گۆرستانی کۆنی سابلاخ نه سپارده ی خاک ده کریت که ده که وته داوینی کتوی داشمه جید له مه هاباد. پاشان وهستا حسن له سابلاخ «زله خا خاخی کاک» ده خوازیت و پاش ماوه یه ک به خاو و خیزانه وه روو له شاری سلیمانی ده کا و ههر له ویش کۆچیدوایی ده کات. له کوره کانی وهستا حهسه ن، مه حمه ده نه مین ده گه ریته وه بۆ سابلاخ و به «وهستا حه مه ده مینی میعمار» یا «میعمار نازهر» ناسراوه و شوین پنچه ی له زۆر شوینی سابلاخ هه ییه و زۆر جیگای متمانیه «وه ره هرام»، فه رمانداری سه ربازی سابلاخ بووه. کوره که ی تری وهستا حهسه ن به ناوی «حاجی» ههر له سلیمانی ده مینیته وه و ده بیته دارناشیکێ به ناوبانگی نه و شاره و ئیستاش زۆر له هاوشارییانی به ته مه نی سلیمانی له بیرانه. کاک حاجی خاوه نی پینج کور و دوو کچ بووه. کورێکی له سه ر کۆلکه ی بنه ماله که یانه وه گراوه ته وه شاری سنه و له زانکۆی سنه مامۆستایه.

سپاس له یای نه سمه ر میعمار نازهر کچی خوالێخۆشبوو وهستا حه مه ده مینی میعمار و کاک دیلان سه عیدی ده که م که بۆ نه و دێرانه یارمه تییان دام.

میرزا مه حموود عه زیمێ

مه حموود عه زیمێ کوری وه ستا مه جیدی خه یات (به رگدروو) یه به پیتی کارتی پیتنا سه که ی سالی ۱۲۷۵هـ (۱۸۹۶ز) و له شاری ساوجبلاغی موکری واته مه هابادی تیتا و له گه ره کی حاج حه سه ن له دایک بووه. بنه ماله که یان قه ره بالغ بووه. ده گه ل بنه ماله ی مامیی به ناوی خوالیخو شبوو «عه زیم» که ۵ کور و کچیک هه بووه و نه ویش به رگدروو بووه. هه موویان ده گه ل یه کتر ده ژین. به لام له ۳ خانووی دیواره دیواردا که رتزه یان ۴۰ بو ۵۰ که س ده بوون. مامه عه زیمیی له سه رده می شه ری یه که می جیهانی و له کومه لکوژییه که ی سابلاغ که له لایه ن هتزه کانی رووسییه ی تیزاری کرا. ده کوژریت. له پاش مه رگی نه و

دوو برایه (مه جید و عه زیم) کوره کانیان تا ساله کانی ده یه ی ۱۳۴۰ی هه تاوی به وه پری لته اتوویی له سه ر نه و پیشه یه به رده وام ده بن که عه بدوللا عه زیمێ به به رگدروویه کی هه ره به ناوبانگی مه هاباد ده ناسرا. باقی نه ندامانی تری نه و بنه ماله یه که کاره کانی زانستی و کولتوری و نه ده بیدا چالاک بوون و خاوه ن رێژیکێ تایبه تی بوون له ناو کومه لگای خۆیاندا. مه حموود پاش خرۆکه بوونی له مه کته بخانه کانی سه رده می قاجار و له به رده ستی مامۆستایانی به رزی وه ک مامۆستا مه لا عه بدولره حیمی سابلاغی (مامۆستا وه فایی) وه به ر خویندنی ده نین. سه ره تا به کتیه کانی «بوستان و گلستان» له سه عدی شیرازی و ههروه ها به رینووسی تایبه تی قه دیمی فیری خویندن و نووسین ده بیت. پاشان که ره زاشا دیته سه ر حوکم له خویندنگای ژماره ۴۰ که تایبه ت به به سالاچووان بووه و مامۆستا «عه لی مه حموودی» به رپۆبه ریی بووه. ده توانی پروانه مه وه ریکریت به ژماره ۲۹۲ و به ریکه وتی ۱۳۱۸ی هه تاوی. میرزا مه حموود که به رده وام به هوێ خوینده وه و موته لاکردن له وێزه ی فارسی و ههروه ها له دونیای شیعری کوردیدا وه ک نالی و وه فایی و ... شاره زایی باشی پهیدا کردبوو بۆیه زیاتر به گفته شیرنه که ی به ناوبانگ بووه که له قسه کانیدا هه میشه شیعره کوردی و فارسیه کانی تیکه ل ده کرد و په یامی دلێ خۆی ده گه یاند. به هوێ مه رگی هاوسه ره کانی ناچار ده بن چه ند جارتیک ژن بخوازی. به هوێ کومه له رووداوه کانی سه رده می خۆی وه ک شوڕشه که ی شیخ

عوبه‌یدوللای نه‌هری (شه‌مزینی) (۱۸۸۳-۱۸۳۰) ، شه‌ری پروسه‌کان و عوسمانیه‌کان، هێرش و حکومه‌تداری سمایل ئاغای له مه‌هاباد، سیلای سالی ۱۳۱۵ و پرووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان ناچار بووه به‌پیتی دۆخی سه‌رده‌م به‌رده‌وام پيشه‌بگۆرێت، به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می ره‌زاشادا به‌رپرسی ئارد و خه‌له و نانی له‌شکری ده‌ولت بووه له ناوچه‌که که هاوکارییه‌کی باشی هه‌بوو ده‌گه‌ڵ باقی بازارییان له مه‌یدانی ئاردی ئه‌و شاره. له‌پاش مه‌رگی یای زارای هاوسه‌ریان له سالی ۱۳۲۱ی هه‌تاوی، سه‌رنجیکی تايه‌تی ده‌دات به‌ تاچه‌کوه‌ی به‌رێز «شه‌ریف عه‌زیمی». وه‌ک کاک شه‌ریف ده‌فه‌رموی یه‌ک له هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌رییم ئه‌وه‌یه که له‌بن ده‌ستی ئه‌و بابه‌ مێهره‌بانه‌دا په‌روه‌رده بووم.

به‌داخه‌وه مۆمی ته‌مه‌نی میرزا مه‌حمود عه‌زیمی له رێکه‌وتی ۸-۹-۱۳۵۹ی هه‌تاوی له شاری «گنبد کاوس» له باکووری ئێران ده‌کوژێته‌وه. رێک له کاتیکدا که کاک شه‌ریف له‌و شاره دادوه‌ری دادگا بووه (دادستان) و له‌وێ کاک شه‌ریف خه‌مه‌تی باوکی پیری خۆی کردوو. پۆحیان شاد و یادیان هه‌رمان سپاس بۆ کاک شه‌ریف عه‌زیمی که له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کورته ژياننامه‌یه‌دا یارمه‌تی دام.

وه‌ستا برایمی به‌ننا

خوالێخۆشبوو کاک که‌ریم حیسامی له کتییی (کاروانیک له شه‌هیدانی کوردستانی ئێران) سالی ۱۹۷۱ لاپه‌ره‌ی ۱۶ سه‌باره‌ت به‌ وه‌ستا برایم ئاوا ده‌نووسێ:

(وه‌ستا برایمی به‌ننا خه‌لکی مه‌هاباد که نه‌ندامێکی تیکۆشه‌ر و دلسۆزی حیزبی دیموکراتی کوردستان و یه‌کیک له‌و گیانبازانیه‌ی رێگای ئازادی کوردستان بوو. پاش ئه‌وه‌ی هاته‌ریزی هێزی به‌رگری، بۆ جه‌به‌هی سه‌رده‌شت ئاردر. له هه‌ولێن شه‌پدا له‌گه‌ڵ له‌شکری حکومه‌تی تاران له (قوتن) ناوچه‌ی سه‌رده‌شت پاش شه‌رێکی ئازایانه شه‌هید کرا).

هه‌روه‌ها له وتووێژیکدا که دۆستێکی به‌رێز ده‌گه‌ڵ کاک مه‌حمود (...). سه‌ربه‌ره‌ت به‌ کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌هلودی کردی به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه که له‌و کتیه‌دا چاپ بکری، کاک مه‌حمود له به‌شیک له قسه‌کانیدا زیاتر له‌سه‌ر شه‌هید بوونی وه‌ستا برایم ده‌وی و ده‌لێ:

(... له‌شکری ئێرانی له سه‌رده‌شتی ما‌بوو. له‌وێ شه‌ر بوو کاک حه‌مه‌د رۆشسته ئه‌وی. «وه‌ستا برایم»-یک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برایمی مام که‌ریم»-یان پێ ده‌گوت؛ ده‌ستی له به‌ننايه‌تی هه‌لگرت و بوو به‌ پێشمه‌رگه. پێشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له شه‌رێکیدا وه‌ستا برایم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د ته‌رمه‌که‌ی ئارده‌وه و پارسپارد به‌ ئیحترام و پزێکی زۆره‌وه بینێژن).

محەممەدی تۆکمەچی

خوالیخۆشبوو میرزا محەممەد
تۆکمەچی ساوجبلاغ ناسراو بە وەستا
محەممەد لە شاری مەهاباد لە دایک بوو
و لە چواری رەشەمەیی سالی ١٣٩٠
کوچیدوایی کردوو.

پیش دامەزراندنی کارخانەیی بەرق لە
شاری مەهاباد و کۆماری کوردستان،
خەریکی سەنەتگەلی وەک
ئەسەلەسەزی و هەر وەها چاککردنەوی
ماتۆر بەرقەکان، دەستگاکانی چاپخانە و
هەر وەها کیشانەوی ئەقشەیی سیم کیشی
بەرقی مزگەوتی سوور و زۆربەیک
وردەکاری سەنەتی دیکە بوو. وەک
دەلێن ئەوەندە زیرەک و وریا بوو کە

دوکتۆر شالک داوای لێ دەکا کە دەگەلی بچێ بۆ ئالمان و پەرە بە زانستەکی بدات. تەنانت تا
تارانیش دەچن پێکەووە کە بڕۆنە ئالمان بەلام تیلیگرافی بۆ دێ کە بابت زۆر نەخۆشە و بگەڕێو،
ئیدی لەبەر ئەوە وەستا محەممەد ناچێ و دوکتۆر شالکیش بە تەنیا دەچیتەووە بۆ ئالمان.

داوای دامەزراندنی کۆماری کوردستان بە داواکاری جەنابی پێشەوا بە هۆی ناسینی ناوبراو کە
بەرپرستی کارخانەیی بەرق دەبێ دەینێرتنە دەورەیک بۆ تەوریز بۆ ماوەی ٣ مانگان بۆ فێربوونی
کارەکانی پەيوەست بە سەنەتی بەرق تا بتوانێ باشتەر ئەوشوینە بەرپێوە بەرێ کە بە هۆی زیرەکی
و لێهاتوووییەکی زاتی کە هەیبوو، لە ماوەی ٢٠ رۆژ دەورەیکە تەواو دەکا و دەگەڕێتەووە بۆ
مەهاباد. دەگەڵ بەرپرسیاریەتی کارگەیی بەرق لەو سەردەمەدا، جەنابی پێشەوا وەک ئەفسەری
خۆی دايدەنێ و بە هۆی متمانە و باوەریکی زۆری کە پێی دەبێت دیکاتە مەسئولی قوورخانە
کۆماری کوردستان. هەروەها لە سالی ١٣٤٩ هەتاوی بەرقی سەردەشت و دوايە شتو دادەمەزرێنێ
و هەمیشە بە هانای خەلک هاتوووە و خزمەتی بە ولاتی خۆی کردوو. رووحی بەرزى شاد و یادی
بەخێر.

کاکه زیادى کۆیه

خوالتیخۆشبوو «کاکه زیادى کورى همه ناغای گهوره» سالى ١٩١٤ له شارى کۆیه له دایک بووه. به مندالى خراووته بهر خویندن. مردنى زووى «همه ناغایى باوکى» رى له کاکه زیاد گرت که درێژه به خویندن بدات بۆیه، ئهركى بهرپرسيارهتى بنه ماله کهى گرتە ئەستۆ به لām، ههچکات له خویندن و خو تۆکمە کردن به زانست دانه پراوه. هه لۆتستى کاکه زیاد به رامبه به مهسه له کۆمه لایهتى و سیاسیه کان به لگه ی نه وهن که ئەم پیاوه هه لکه وتوووه یه کیکه له که سایه تیه هه ره تێگه یشتوووه کانى سه رده مى خۆی.

کاکه زیاد زۆر ریزی له خوینده واران و رۆشنبیران

ده گرت و یارمهتى خویندکارانى ده دا بۆ تهواو کردنى خویندن. سه ره تای چالاکیه سیاسیه کانى کاکه زیاد سالى ١٩٣٣ ده ستی پێکرد. ئەو ساله هاوړی ده گه ل سابیر ئیسماعیل و زه کی ئەحمەد هه ناری و مسته فا خوشناو و چه ند تیکۆشه ریکیترا (کۆمه له ی موته نه ویرین) بیان دامه زراند که بوو به ئامرازێک بۆ دا کۆکی کردن له مافه کانى خه لکی کوردستان. سه ره تای چله کانیش کاکه زیاد رۆلێکی گرنکی گیرا له حزبى (هيو) دا و دواتریش له حزبى (رزگارى) دا وه ک فیداکارێکی گه و ره ناوی ده رکرد.

ئەم تیکۆشه ره هاوکاریه کی زۆری کۆمارى کوردستانى کرد له مه هاباد و په یوه ندییه کی به هیزی ده گه ل پێشه وا قازى محمه ددا هه بوو. سالى ١٩٤٦ که پارتى دیموکراتى کوردستان دامه زرا، له کۆنگره ی یه که مدا کرا به جیگرى سه رۆکی پارتى. سالى ١٩٤٧ له په رله مانى عیراقدای بوو به نوێنه رى ناوچه ی کۆیه. کاکه زیاد هه میشه له ریزی نیشتمان په روه راندا بووه و له تهواوی خویشاندان و چالاکیه جه ماوه ریه کاندای رۆلێ پێشه نگى بینوه. کۆنگره ی چواره مى پارتى له رێکه وتی ٣-١٠-١٩٥٩ له مالى کاکه زیادى له به غدا به ستره به ئاماده بوونی ١٢٠ ئەندامى کۆنگره. سالى ١٩٦١ ده گه ل هه لگیرساندنێ شۆرشى ئەیلول دا، په یوه ندی کرد به شۆرشه وه. هه روها له رێکه وتی ٦-٤-١٩٦٣ به ئەماده بوونی مه لامسته فا بارزانى کۆنگره یه کی نیشتمانى به ئاماده بوونی گشت حزب و عه شایر له کۆیه له مالى کاکه زیاد به ستره که نزیکه ی ٢٣ رۆژى خایاند. تا سالى ١٩٧٥ به به رده وامى له خزمه تى گه ل و نیشتمانه کهیدا بوو.

دوای ههرهس هینانی شۆرشى ئهیلول له سالى ١٩٧٥ دا کاکه زیاد وازی له چالاکی سیاسى هینا و له بهغدا نیشتهجى بوو. سالى ١٩٩١ که کۆره وه مهزنه کهى گهلى کورد دهستی پیکرد کاکه زیادیش ده گهّل خیزانه کهیدا ئاوارهى ئیران بوو. ئهم گهوره پیاوهى کورد روژى ١٢-٤-١٩٩١ له شارى (نهغه ده) ی پۆژهه لاتى کوردستان کۆچیدوايى کرد.

پۆحیان شاد و یادیان ههرمان

سپاس بۆ کاک شىروان زیاد کورێ کاک زیاد و کاک دیارى مهحموود زیاد، نهوهی ئهو نهمره که له ئاماده کردنى ئهم کورته ژياننامهیه یارمهتییان دام.

کاکه زیادى کۆیه و مهلا مستهفا بارزانى له کاتى
کۆنگرهى چوارهمی پارتى له پێکهوتى ١٠-٣-١٩٥٩ که له مالى کاکه زیادى بهسترا

قولی خانی نهغهدهی

له ئهسلدا ناوی «نهقی خان» و ناسناوی «بوزچهلوو»یه که به «قولی خان» دهناسریت و بهناوبانگه. کوری رهشیدولسهلتهنهیه. له دهفهری نهغهده و سندوس گهوره و سهروکی عیلى «قهرهپهپاغ» بووه. ههر لهو ناوچهیهش له سالی ۱۲۹۴هـ - ۱۹۱۵ز له دایک دهبن و ههر لهویش له حوگره میلایان و له مهکتهبخانهکانی کون دهرس دهخوینیت. گرینگی به پهروهردهکردن و هونهرداوه. زمانهکانی کوردی و فارسی و تارادهیهکیش رووسی زانیوه. کهسیکی دهنگخوش بووه و

به دوو زمانی کوردی و ئازهری گۆرانی گوتووه. سى کور و کچیکى ههیه.

له ناوچهکه ههر حکومهتیک دهستهلاتی بهدهستهوه گرتبن، ئهویش بهبن جیاوازی پشتیوانی لی کردووه. هاوکات دهگه‌ل ههموو هۆز و عهشیرهتهکانی ناوچهکه ئیوانی خوش بووه و پرزیان لیگرتووه. له رووداوهکانی سهردهمی شه‌ری دووهه‌می جیهانی که فیرقه‌ی ئازهربایجان دروست بوو، ئه‌و بوو به ئەندامی قیرقه و لهپاشان که مه‌جلیسی میلی ئازهربایجان دروست کرا ئه‌و وهک نوینه‌ری قهره‌په‌پاغه‌کان له ناوچه‌ی نهغهده و سندوس بو ئه‌و مه‌جلیسه هه‌لبژێردرا. بو به‌پێوه‌بردنی ئه‌رکه‌کانی چوو بو ته‌وریز و که‌سیکی چالاک بووه له کۆماری خو‌سه‌ری (خودموختار) ئازهربایجان و پله‌ی «سه‌ره‌نگ»یشیان پێ داوه. له کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نی ئه‌و کۆماره‌دا وهک بریکاری وه‌زیری په‌روه‌رده‌ی ئه‌م حکومه‌ته هاوکاری کردن.

له پاش رووخانی کۆماری ئازهربایجان به ههر کلۆجیک بن، توانی خو‌ی له سزادانی حکومهت ده‌رباز بکات و ئه‌وجاره‌یان ده‌گه‌ل حکومه‌تی محهممه‌د په‌زاشا خو ده‌گونجینن. که له سالی ۱۳۵۷ بنچینه‌ی زنجیره حکومه‌تی پاشایه‌تی له تیران هه‌لکه‌ندرا و محهممه‌د په‌زاشا له تیران هه‌لات و حکومه‌تی مه‌زهبی مه‌لایان هاته سه‌رکار، ده‌گه‌ل ئه‌وانیش ئیوانی خوش بوو و وهک یه‌که‌م سه‌روکی شووپای شاری نهغهده دهستی به کار کرد. له کۆتایی ته‌مه‌نیاندا کۆچ ده‌کات بو تاران و له رێکه‌وتی ۱۰-۴-۱۳۶۵ له گۆرستانی ئه‌وشاره به‌ناوی «بهشت زه‌را» ده‌بنێژن.

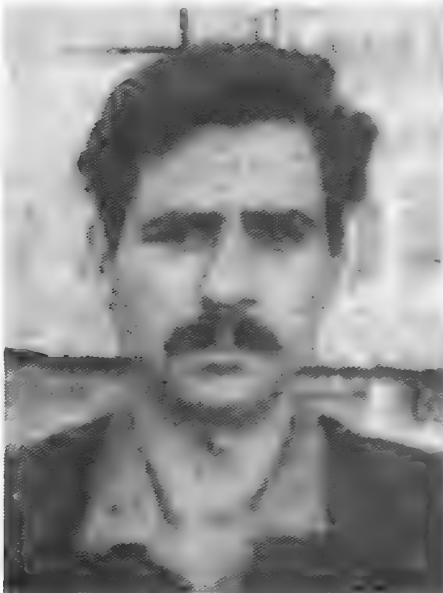
ژینتیرال همه رهشید خانی بانه

«همه رهشید خانی بانه»، کوری قادرخان، کوری عهبدوولآبهگ، کوری بارام بهگ، کوری سولهیمان بهگی بانه، (سله‌مان) که له سالی ۱۸۸۹ی زایینی له گوندی «شوئگیزان» له دایک بووه و له سالی ۱۹۲۵ی زایینی له یه کهمین ههنگاوی روبه‌روبوونه‌وه‌دا سوپایه‌کی دووسه‌د که‌سی رژیمی په‌هله‌وی له نزیک گوندی «ۆینه» له ناوچه‌ی «شلیتر»-ی سهر به قه‌زای «پینجۆین» تیکشاند، له سالی ۱۹۲۸ی زایینی به مهبه‌ستی هاوکاری که‌سایه‌تی شوپشگیری ناوچه‌ی هه‌ورامان یانی «مهموودخانی دزلی» شاری مهربوانی له بنده‌ستی رژیمی په‌هله‌وی تیران ده‌ره‌تیاوه و سالی دواتریش شاری بانه‌ی گرت. به هۆی ئه‌و روداوانه له ژیر گوشاری رژیمی په‌هله‌وی، حکومه‌تی عێراق بۆ ماوه‌ی دوو سال همه‌ره‌شیدخانی بۆ شاره‌کانی «موسل» و «ئامیدی» دوورخسته‌وه. هه‌روه‌ها سالی ۱۹۴۶ی زایینی به‌شداری کۆماری کوردستانی کرد. هیزی پتشمه‌رگه‌ی کوردستان چوار ژینتیرالی هه‌بوو به‌و ناوانه: ۱- همه‌ه‌وسین خان سه‌یفی قازی ۲- عومه‌ر خان شکاک (شه‌ریفی - کاردار) ۳- مه‌لا مسته‌فا بارزانی ۴- همه‌ره‌شید خانی بانه. به هۆی به‌شداریشی له کۆماری کوردستان له نێوان سالانی ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۸ی زایینی له لایان رژیمی عێراقه‌وه بۆ شاره‌کانی «پۆمادی» و «که‌رکووک» دوور خرايه‌وه و له سالانی ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۴ی زایینی له شوپشی ئه‌یلولدا پۆلی گیرا. به‌رێز همه‌ره‌شیدخان له رێکه‌وتی ۱۹۷۴-۴-۱۲ی زایینی و له ته‌مه‌نی ۸۵ سالی دا، به هۆی نه‌خۆشی کۆچیدوانی کرد و له گۆرستانی «شیخ شه‌مسه‌دین» له‌گوندی «دارۆخان» یانی له زیدی باب و بابیرانی خۆی به‌خاک نه‌سپێردرا.

ژینتیرال همه‌ه‌وسین خان سه‌یفی قازی و ژینتیرال همه‌ره‌شید خانی بانه

سەفەر خان قارەمانیان

ناوی تەواوی «صفرخان قهرمانیان»-ه. له ساڵی (١٩٢١-١٣٠٠ز) له گوندی «شیشوان» له نزیك شاری «عهجه بشیر» له دایك ده بیته. ناوی بابی «محهمهد حوسین» و ناوی دایکی «گوهرتاج»-ه. باوکی وەرزیڕ بووه و له دۆخیک زۆر ناله باردا ژیاون. به دهست ئاغای گونده که یانه وه نالاندوو یانه. چهند جارێک ده گهڵ چهند لاوێکی گونده که یان به گز ئاگاهه یاندا چوونه ته وه. پاشان ده بیته ئه فسه رێکی فیرقه ی دیموکرات و زۆر ئازایه تی له خۆی پێشان ده دات. ئه ویش وهک زۆربه ی ئه و فیداییانه ی ئازهر بایجان ئاواره ی کوردستان ده بیته و چاره نووسی ده گهڵ کاپیتان حه مه دی مه ولووده

چرچی گرێده درێت. سەفەر خان پاش ئه وه ی که ده گهڵ کاپیتان دێته وه بۆ ناوچه که و لیکه ه لده برن، له مانگی ره شه مه ی ١٩٤٨ ده گیریت و حوکمی ئێعدامی بۆ ده رده چێ. پاشان ماوه یه کی زۆر که

چاوه پروانی له سێداره دان ده بێ، له پر سزاکه ی بۆ ده کرێته تاهه تای و له شوپشی گهلانی ئێراندا له ساڵی ١٩٧٩ پاشی ٣١ سالان له زیندان ئازاد ده کریت و ئازهریه کان وهک قاره مانیکه نه ته وه یی پێشوازیان لێکرد. ناوبراو له لایه ن دوو نووسه ره وه بیره وه ریه کانی نووسراوه ته وه که ناوه کانیان به م چه شنه یه: [لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان، نووسینی: بهروز حق]. ههروه ها: [خاطرات صفرخان قهرمانیان نووسینی: علی اشرف درویشیان]. سەفەر خان له رێکه وتی ١٠-١١-٢٠٠٢ له تاران کۆچیدوایی ده کات و له ئیمامزاده ی که ره ج ده نێژریت.

شه هید حوسین لاسور (دادار - موکری)

(له سهر داوای ساخکهره وه تکا له
هونه رهنه کاک مسته فا دادار کرا که له زمان
خویانه وه کورته بهک له سهر باوکی شه هیدیان و
بهک له قاره مانه خونه ویست و
گیانله سهرده سته کانی کوردستان بنووسیت که
جیتی خۆبه تی سپاسیان بکه م)

له نازای به تیبانگه وه تا قاره مانه
ههرمان و چیرۆکی کۆنی له یاد چۆوه!
«پیشمه رگهی ون»!

زۆرن پیشمه رگهی ون و نازای بئ نیتو؛ که
ئه مه گدارانه له وپه پری خوشه ویستی بئ قهید و
شهرت و به بئ هیچ چاوه روانیه ک، خۆبه خشانه

و گیان فیدایانه شه قیان له ههرچی بهرژه وهندی مروفانه و تاکه که سی و بنه ماله و
جگه رگۆشه کانیاں هه لداوه. سهر له پیتا و گیان له سهرده ست به خۆنی ئالیان میترگ و چیمه ن و
لیره وار و زهنویر و زه به ند و دهر به ند و دۆل و دهره و بازگه و پرژد و هه لدير و گه وه و بناری چپای
هه له مووت و زهره و ماه و دوند و لووتکه و تروپکی شاخی په نگا و په رنگ و چۆمی خویرین و زبی
خویری پر له شه پۆلی تاوئی هه دادان نه دیو و پرووباری مه ند و خه مباری میژووی خه باتی
پرگار یخووانه ی نه ته وه که یان سوورتر و گه شتر کردوه و ژيله مۆی ناگری خه باتی دامرکاو
پیشینیانی کوردیان سهر له نوئی گه شانده ته وه و به ره و میژوویه کی نویت و ههرمان، هه نگاوی به
هه ناویان هه لیتاوه ته وه که گر و کلپه و گرفه ی ورشه داری خه باتی نه و پیشمه رگه بئیتو و نیشانانه؛
بوته ئه ستیره یه کی پرشنگداری قوبه شینی هه رده م جریوه دار و دره وشه داری میژووی خویناوی
گه لی کوردی کوپله و بن ده ست و تینووی سهر به ستی و نازادی.

یه کیک له و پیشمه رگه ون و نه ترس و نازا و جه نگاوه ر و شه پوانه به جه رگ و قاره مانانه ی شاری
نازایان واته «سابلاغ» و موکریان و کوردستان؛ شه هیدی نه مر کاک «حوسین لاسور» به ناسنامه
پاشناو «موکری» که دوايه به بئ هه چ هۆیه ک و له دواي خویندنه وه ی «ئه سکه نده نامه ی نیزامی
که نهجه وی»، ده یکات به «دادار» که ده بیته باوکی هونه ردۆستی کورد، «مسته فا دادار».

شهید حوسین لاسور و کۆره‌که‌ی،
هونه‌رمه‌ند مسته‌فا دادار - موکری

له‌وکاته‌دا که ده‌بیته ۱۳۴۱ ی هه‌تاوی و به‌رامبه‌ری زایینی ۱۹۶۲ کاک مسته‌فا کوری گه‌وره‌ی شه‌هید حوسین لاسور، دوا‌ی پینج کچان له‌ دایک بوو. واته‌ ئه‌گه‌ر بێن و بچین و تیی رامینین و لئی ورد بینه‌وه؛ ئه‌گه‌ر دایکی شه‌هیدی نه‌مر، کاک حوسین لاسور، سه‌ره‌تای ۱۹۱۵ دوو‌گیان بوو‌ییت و نه‌مر کاک «حوسین لاسور» ی ده‌ پشت و زگاندا گیراییت؛ ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که نه‌مر کاک حوسین لاسور ۱۹۱۶ هاتۆته‌ دونیاوه. چونکه‌ هه‌ر له‌و سائه‌شدا زۆر که‌سی به‌رچاو له‌و نیوچه‌یه‌دا به‌ ده‌ست له‌شکری رووس گوژراون و شه‌هید کراون. وه‌ک ده‌گوتری که‌ کۆلکه‌ی نه‌مر حوسین لاسور ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ناوچه‌ی کرماشان یا فه‌یزوللا‌به‌یگیه‌کان، گوندیک به‌ ناوی «کرمانجان».

ئه‌و هاوینه‌ی ۲۰۲۱ بیته‌وه؛ ۵۹ سالی ره‌به‌ق به‌سه‌ر شه‌هیدکردن و تێپۆر و قه‌تلی سیاسی و به‌ ناهه‌ق رشتنی خوینی به‌کێک له‌ پێشمه‌رگه‌ هه‌ره‌ نازاکانی ژیکاف و حدک و قۆلسووری پێشه‌وا قازی محهممه‌دی نه‌مر، واته‌ شه‌هید کاک حوسین لاسور، تیده‌په‌رێ.

سه‌باره‌ت به‌ سال و شوینی له‌دایکبوونی نه‌مر شه‌هید کاک «حوسین لاسور» که‌ سه‌ت مخابن زۆر روون نییه‌ و گه‌ر سه‌تی-سه‌تیش روون نه‌بی‌ت، لانیکه‌م ۹۵ له‌ سه‌تی، ده‌کرێت راسته‌ و راست، ئاوابی‌ت. واته‌ هه‌ر پاش گوژران و شه‌هید بوونی باوکی «کاک حسین لاسور» واته‌ کاک مارف» له‌ ۱۹۱۶ به‌ ده‌ست سه‌ربازانی له‌شکری رووسان، له‌ مه‌له‌بندی لاجان و مامه‌ش و پیرانان مه‌شه‌وور به‌ «مارف داله‌» له‌ عه‌شیره‌تی مامه‌ش، پێ دینیته‌ سه‌ر خاکی کوردستان. یانی نه‌مر کاک «حوسین لاسور» هه‌ر به‌ مه‌لو‌تکه‌یی ده‌ باوه‌شی دایکی خۆشه‌ویستی دا، په‌رێوه‌ی سابلāغ ده‌بی‌ت و دایکی که‌ ژنیکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی‌ت، می‌رد ده‌کاته‌وه.

له‌ چۆنیه‌تی ده‌وری جه‌وانی و تافی لاویه‌تی شه‌هید کاک «حوسین لاسور» مخابن هیچم به‌ ده‌سته‌وه‌ نێ بۆ می‌ژوو. نه‌مر کاک «حوسین لاسور» زۆر به‌ گه‌نجی به‌ هۆی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژبانی کوله‌مه‌رگی و میراتی تالی ژینی کۆیله‌یه‌تی و ده‌رده‌ کورده‌وه، له‌ کوردستانی گه‌رمین و باشوور، واته‌ له‌ «په‌واندوو» تووشی گرتوو‌خانه‌ دیت و هه‌ر له‌ویش خۆی زیاتر به‌ فێره‌ نووسین

و خوتندنه وه خه ريك ده كات. نيوبراو خاوهنى دهست خه تيكي جوان بووه. زور هوگري قورناني
پيروژ و شانامه ي فيردهوسي و نهسكهنده رنامه ي نيزامي گه نجه وي بووه. وهك نهر حاجي قادري
كويي فهرموويانه: (نهوي نازايه شانامه ده خوتني...)

به وته ي نهر عه ليشاي «سه يدي زه ميل» كه كاك «حوسين لاسوور» له مريداني سه يدي
نووراني واته باوكي نهو زاته بووه؛ ناوا تاريقي نهر كاك «حوسين لاسووري» ده كرد:
نهر كاك حوسين لاسوور هه موو گياني هونه ري نازايه تي بوو. نهو له يه ككاتدا، «ههم سوارچاكي
چاك بوو، ههم تفهنگچي و نهنگيوه ي چاك بوو و هه ميش مه له واني چاك بوو».
له دوسته هه ره نيزيكه كاني نهر كاك وسين لاسوور كه زوريشبوون و مخابن رهنگه هيچ
كاميان له زين و زيندا نه مابن، نه وانه بوون:

شهيد حوسين لاسوور (دادار - موكري) ده گهل يهك له هاوړي كاني كه خه لكي محالي ته رگه وهې بووه. به داخه وه
ناوه كهي نازاندرت.

شهيد «ره سوولي نه غه ده يان»، شهيد «حاميدي مازووچي»، نهر كاك «حه مه دي
مه ولوودي» (راتيبي) «مه شهوور به ح.م. چرچي، نهر كاك «حوسين ماملن» و نهر كاك حه مه د
«قادري» كه ناسراو به كاك «حه مه دي سه روكانن» و نهر سيد «محمد نيسحاق»، شهيد «عزيز
يوسف» ناسراو به «عه زيزي حه مه سيسي»؛ حه مه ناقره يي، مه شهوور به «حه مه كه چهل» و
شهيد «سيد عبدالله نيسحاق» «نه حه مه د توفيق» و شهيد «سه يد ره سوولي ديهقان» ناسراو به
«سه يد ره سوولي بابي كه وره»، ره شه ي فه للاح ي ناسراو به «ره شه ي قاچاغچي»، مه لا قادري لاجيني،

«عهولای عهلی پشی» پوورزای، ناسراو به «عهولآ گلؤلّه» و هتد.

سهردهمی تافی لاوتی نهمر کاک وسین لاسور، هاوکاته دهگهَل بوونه به ئەندامی «کۆمه‌له‌ی ژیکاف» له «سابلاغ» واته مه‌هاباد. به وتهی نهمر کاک «مونه‌قیمی قازی»: نهمر «حوسین لاسور» دهره‌جه‌ی ئەفسه‌ری کۆماری پێ به‌خشا بوو و به‌هۆی ئازایه‌تی که‌ هه‌بیوه ده‌ نێو دۆست و دۆژمندا خو‌شه‌ویست بوو.

بۆ وینه به‌هه‌شتی «کاک برایم سه‌قه‌فی (ثقفی)» ده‌یگێراوه: نهمر کاک «حوسین لاسور» که‌ تۆپیان پێوه نابا، چاوی نه‌ده‌ترووکاندن.

هه‌روه‌ها خوالێخو‌شبوو نهمر کاک وسین لاسور مرۆفیکێ ته‌رپۆش و شانازیدار و به‌ جلک‌وبه‌رگ و لفکه‌شۆر و سۆرانی به‌ردانه‌وه‌ بووه. له‌ کاتی سوارچاکیدا، لیاس و زمانی کوردی و ناسنامه‌ی کوردی پێ فه‌خر بووه و بێجگه‌ له‌مانه، پیاویکی کوردی په‌سه‌ن و شۆخ و شه‌نگ و زۆر شاییه‌خۆ و له‌ ئاست زۆرداریتی شادا هه‌ر شای به‌ خوێری و به‌ نۆکه‌ر زانیوه.

له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر که‌ ناوی حوسین لاسور ده‌هات، یه‌کسه‌ر خه‌لک ئەو سه‌فه‌تانه‌ی ده‌هاته‌ زه‌ین: می‌رخاسێک به‌ پروومه‌تیکێ جوان، به‌ چاویکی زیت و گه‌شه‌وه، کورده‌واری گوته‌نی: «چاوی شیرانه و کال و به‌رانه‌»، خالێکی شه‌رابی که‌ لا‌روومه‌ت و لا‌چاو و لا‌کۆلمه‌ی راستی دا‌گرتبوو، مرۆفیکێ دَل گه‌وره، می‌هره‌وان و به‌خشنده، سه‌خی که‌ په‌ین و پوول بۆ ئەو یه‌ک بوون. کوردیکی ئازا، نه‌ترس، په‌سه‌ن، نیشتمانپه‌روه‌ر و گیانه‌سه‌رده‌ست. به‌ واتایه‌کی تر ناوی حوسین لاسور پێناسه‌ی ئەو خوو و خده‌ په‌سه‌ن و جوانانه‌ی بان بوون.

نهمر کاک سه‌ید په‌سوول دێهقان له‌ هه‌موو شوێنی که‌ باسی نهمر کاک وسین لاسور هاتبێته‌ گۆرپێ، باسی ئازایه‌یه‌تی و ده‌ستکه‌ره‌وه‌یی نهمر کاک وسین لاسوری ده‌کرد. ئەو نهمره‌ ده‌یگێراوه که‌ چۆن له‌ پێ نێوان گوندی «په‌سووی و خورینج» چه‌ته و پێگر، پێشیان پێگرتوون و نهمر کاک سه‌ید په‌سوول که‌ زۆر گه‌نج بووه، شه‌مزاوه و چلۆن نهمر کاک وسین لاسور، لێی توو‌ره‌ بووه و پێی گووتوه: ئیستا ئەوه بۆ ده‌ست ناکه‌ یه‌وه؟ ها؟

یان کاتی خۆی، ساڵی ۱۹۸۱ که‌ له‌ گوندی «قه‌لاتی گه‌ده‌ی» مه‌نگوپایه‌تی، شه‌هید دکتۆر قاسملوو له‌ ده‌وره‌ی «په‌روه‌رده و باره‌ینانی» مامۆستایانی شۆرشی نه‌غه‌ده و پیرانشار گوتاری بۆ ده‌دان. شه‌هید سه‌ید په‌سوول دێهقان، «مسته‌فا دادار» به‌ شه‌هید دکتۆر قاسملوو ده‌ناسینیت و پێی ده‌لێت: دکتۆر قاسملوو، ئەوه کۆری نهمر «حوسین لاسور»ه. ئەگه‌ر له‌ بیرت مابێ، ساڵی موسه‌دیقی، له‌ گوندی «خورینجی» هه‌ردووکه‌مانی له‌ کادی‌نیدا، شارده‌وه و له‌ چنگ عه‌جه‌مای ده‌رباز کردین.

هه‌روه‌ها سالیکی که‌ نهمر وسین لاسور، کارداری گوندی «کێلێ و به‌له‌بانی» ده‌بیت و به‌ سواری قه‌ند و چاو و کوتالی بۆ ماله‌ ئاغای ده‌بیت بگه‌یه‌نیتته‌ جێ، مانگه‌شه‌و یان ئەستیره به‌

ئاسمانهوه بوون، دوو چەتەي چەكدار كە باب و كور دهن، پەلامارى نەمر «كاك حوسين لاسوور» دەدەن و تەنەت بە قەستى گوژتن تەقەي ليدەكەن و بە تيفەكى پانتۆل و شەرپااليەوه دەنين و بە تەما دهن پرووتى كەن. نەمر كاك «وسين لاسوور» دەهرى دەبيت و نيوى خودا و رەسوولان ديتيت و خەنجەر لە كالان دەكيشيت و بە خيراىي و سوورەتى سەرسوورەينەر، باب و كورەي چەك دەكات و بە سووگرە بۆ لای «هەباس ئاغاي» كيتل و بەلەبانيان دەبات و هەباس ئاغاش وەك دەسخۆشە و خەلاتى ئازايەتى، دەستىك كەوا و پانتۆلى مرادخانى، پيشكىشى نەمر كاك وسين لاسوور دەكات.

هەر لە تافى لاويدا، لە محالى لاجانى واتە لە گوندى سەرينچاوهي مامەشان كە تەفەنگچى و كيشكى ئاغاي دەبيت؛ شەويكى تاريك و توون، ئەحمەد پۆليس ناويك كە ماوهيەك پيشتر كاردارى ئاغاي بوو، كە نيوبراو بە ئەسل خەلكى باشوورى كوردستان بوو، واتە لەو ديوى گەرمينى را دواي ئەوهي ژن و مندالى رادەستى گەرمينى دەكاتهوه، بە تۆلەي نامووسى؛ دەچتە سەر مالى ئاغا و ئاغاي دەگوژيت. نەمر كاك «حوسين لاسوور» كە ئاگادارى زوولمى ئاغاي دەبيت؛ لە ئەحمەد پۆليس وەدەنگ نايە و خو لە پرووداوه كە دەبوژي.

باسى ئازايەتى و جواميرى پيشمەرگەي ون نەمر حوسين لاسوور تەواو ناييت و خوئى كتيوولكەيه كى گەرەكە.

يان كاتيك نەمر سەيد محەممەد ئيسحاقى، لە زيندانى شايدا دەبيت، سيسەرە لە سەر ئەو بنەمالە هەلناگریت و هەميشە چاوهديريان دەكات. كاتيك بۆ يەكەمجار نەمر كاك «سەيد محەممەد ئيسحاقى» برا گەورەي شەهيدى نەمر كاك «عەبدووللا ئيسحاقى» ناسراو «ئەحمەد توفيق» رزگارى دەبيت لە زيندان، مالتىكى رەق و پرووتى دەبيت. نەمر كاك وسين لاسوور، وەك هاوڕيەكى دلگەورە و سەخى، مالهەي بۆ پر فەرش دەكات

يان بە وتەي نەمر «دايە خورشيدى رەهەبر» خيزانى نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى - پاتيبي» واتە دايكى نەمر «ئامينه خامى» مەلوديان، كاتيك مالى نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى» داگير و مووسادەرە «كراو، نەمر كاك «وسين لاسوور»ى ئەمەگدار بە دۆستايەتى نەمر «كاك حەمەدى، بيوچان بە نيوەشەوان لە «گوندى كەلەكووكەي، بابى گەورە» را بە چەكى شار دراو و كوئىك كەلوپەل و يارمەتى مادى و مەعنەوى بە بنەمالەي نەمر كاك «حەمەدى مەولوودى» راگەيشتوو. نەمر دادە ئاميني مەلوديان - پاتيبي كچى نەمر كاك حەمەدى مەولوودى، لە زمان دايكى نەمرى واتە دايە خورشيدەوه زۆر شتى لەسەر ئازايەتى و ميهرەوانى، نەمر كاك «حوسين لاسوورى» بيستوو كە زۆر جار باسى ليتو کردوو.

نەمر كاك وسين لاسوور داشدارى ليقةوماوان و هەژارن بوو و دوژمنى داگيركاران و دەولەتى تيران و تيرانچيتى و نيوچە پەرستى بوو و لە بەرهى دژى شا و شاپەرستان جيتى گرتوو و كوردستان

پرووگه‌ی بووه و پۆلە‌ی به‌وه‌فا و ئەمه‌گداری ژێکاف و کۆمار و هه‌روه‌ها قۆلسوور و کێشکچی نهمر «قازی محمد» بووه و ماوه‌یه‌ک به‌رپرسی کۆمیتە‌ی حدک له‌ محالی شاروێران و ماوه‌یه‌کیش سه‌رلک بووه له‌ داشکستان.

چه‌ندین جار به‌ ژن و مندال‌ه‌وه‌ که‌وشه‌ن و سنووری ده‌ستکردی به‌زاندوه‌ بۆ ئەوه‌ی وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک به‌شداری راسته‌وخۆی شۆرش‌ی ئەیلوول بکات و مخابن به‌ هۆی سیخوڕ و گزیرانی شا و شاپه‌رستان، ده‌یگرن و ده‌گرتووخانه‌ی ده‌که‌ن و دوايه‌ش به‌ری ده‌ده‌ن.

پێژدار کاک خانه‌ی ماملێ (عه‌زیز) کوپی نهمر کاک حوسێن ماملێ ده‌یگێڕاوه، له‌ زمان دایکی واته‌ پوور نوسه‌رت، خێزانی نهمر و ده‌نگخۆشی مه‌زنی کوردستان؛ مامۆستا «حوسێن ماملێ» که‌ گوايه‌ کاتێک نهمر کاک «وسێن لاسوور» شه‌هید ده‌کړیت، شینی بۆ گێڕاوه.

یان نه‌نکه‌ «خورشید» خێزانی تیکوشه‌ری دێرین و نهمر کاک «حه‌مه‌دی مه‌لود - پاتیبی» داستانی نازایه‌تی نهمر کاک «وسێن لاسووری» بۆ مندال‌ه‌کانی و نه‌وه‌کانی گێڕاوه‌ته‌وه‌ و به‌ گشتی باس له‌ بوێری و دلیری ئەم مروۆفه‌ نه‌به‌ز و چاونه‌ترس و میه‌ره‌وانه‌ ده‌که‌ن.

دیسان ده‌گێڕنه‌وه:

سه‌رده‌می ده‌سته‌لانداریتی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، ژنه‌ ده‌ره‌جه‌دارێکی عه‌جه‌م له‌ ده‌راوی چۆمی خوێرتنی پردي سوور خه‌ریکی فه‌رش و مافووهره‌ شووشتن ده‌بیت و ده‌که‌وته‌ به‌ر شه‌پۆلی به‌ سامی پرووباره‌که‌ و له‌ نا‌کاو که‌ نهمر کاک «حوسێن لاسوور» به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی خه‌ریکی راگوا‌زتنی به‌ردی مه‌پمه‌ره‌، چاوی به‌و دیمه‌نه‌ ده‌که‌ویت که‌ ژنێک که‌وته‌ته‌ نێو گێژاوی پرووباره‌که‌، ئیدی زۆر مروایانه‌ و جوامێرانه‌؛ خۆ ده‌هاوێته‌ نێو گێژاوی پرووباره‌که‌ و ژنه‌ له‌ مردن پرگار ده‌کا.

هه‌روه‌ها ده‌گێڕنه‌وه: سه‌رده‌می شا واته «گا زه‌رد» و گزیرانی حه‌مه‌ره‌زا شای گۆر‌به‌گۆر واته تیمسار وه‌ره‌ه‌رام له‌ ساب‌لاغ که‌ نهمر کاک «حوسێن لاسوور» خه‌ریکی به‌ردی مه‌پمه‌ر گوێزته‌وه‌یه‌ به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی، تا بۆ په‌حه‌مه‌تی «حاجی سال‌ه‌ی شاتری» به‌ری، هه‌ر له‌و کاته‌شدا له‌ ژێر فه‌رمانده‌یی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، خه‌ریکن بیمارستانی شیر و خورشید، ساز ده‌که‌ن، هه‌ر له‌و کاته‌شدا «ئه‌فسه‌ریک»-ی شا و وه‌ره‌ه‌رام پێش به‌ نهمر کاک حوسێن لاسوور ده‌کړیت: به‌ربینگی پێده‌گړیت و زۆری لێده‌کات که‌ ئەو به‌ردانه‌ ده‌بیت بۆ سازکردنی بینای نه‌خۆشخانه‌ شیر و خورشید ده‌کار کړیت و «حاجی سال‌ه‌ی شاتری» چی؟ بۆ کوێ؟ نا‌هێل‌م بۆ شوێنی دیکه‌ی به‌هیت؟ ئەفسه‌ری شای که‌ ناگاداری توو‌په‌یی و چاونه‌ترسی نهمر کاک «حوسێن لاسوور» نا‌بیت، له‌ پرێکدا ده‌که‌وته‌ به‌ر شال‌اوی شریخه‌ی قامچی، ئەو نه‌مه‌ره‌. ئەوه‌ ده‌ کاتیکدايه، ئێستاشی ده‌گه‌ل‌ بێت، له‌ وێ ده‌وراندا، به‌ ده‌گمه‌ن که‌سێک ده‌یوێ‌را نه‌ک هه‌ر ئانگ‌ژای سه‌ربازێکی ئاسایی پادشاهی تیران بدات، چ جێی ئەوه‌ی په‌لاماری ئەفسه‌ریکی به‌رزی قووبه‌ له‌سه‌ر شانی، شای دژه‌ کورد بدات. پاشان که‌ نهمر کاک حوسێن لاسوور ده‌به‌نه‌ لای «وه‌ره‌ه‌رام» له‌به‌ر نازایه‌تی و هه‌قبه‌ده‌ست بوونی نهمر کاک

حوسین لاسوور، وازی لیده هیتن.

به راشکاوای ده توانم بلیم: زۆربوون که باسی نازایه تی و نیشتمانپهروهی و له خۆبووردوویی و میهرهوانی و خۆشهویستی و دلگه ورهیی و سهخی، بوون و مروف بوونی نهر کاک حوسین لاسووریان کردووه یان نووسیویانه. مخابن یا شوینه ونکه کراوه یان له یادیان کردوه.

به لام یه کیک له وه که سانهی که نهر شه هید «حوسین لاسوور» ی وهک مامۆستای نازایه تی خۆی ده زانی و دهیناسی و دهیناساند؛ نهر شه هید «سهید په سوولای بابی گه وره - دیهقان» بوو! به نووسراوه له م سالانهی دواییدا دواي نهر شه هید سهید په سوولای بابی گه وره به ته نیا به ریز و دلسۆز و تیکۆشهر، کاک مه لا محهممه دی خزری، له کتیه کهیدا له ژیر نیوی «له قهره قشلاخه وه بۆ سوئید» له لاپه ره ی ۱۵۴، به چه ند دیریک، کورته یادیکی له ئاشنا بوون ده گهل کاک «عه لی کاکه سووری» باسکردوه و که چلون نهر کاک «حوسین لاسوور» سالانی ۱۹۶۰-۱۹۶۱ ئه وه هه مووه کومه گهی نهر شه هید کاک «ئه حمه د توفیق» ی کردووه و جا له که لوپهل و پۆشاک را گرتوویه تی هه تا خیهت و پیللو و هتد، گشتی په وانه ی دیوی کوردستانی گهرمین و شۆرش ئه یلوول کردوه. دواي بیستنی تیرۆری سیاسی و شه هیدکردنی نهر کاک «حوسین لاسوور»؛ شه هید کاک ئه حمه د توفیق» وهک دۆستیکی به ئه مه گ و چاکه ده چاودا؛ شوین تفه نگه کان و حه ق و حوقوقی شه هید حوسین لاسوور ده که ویت؛ که مندا له بیسه ره رسته کانی له برسان نهر من.

سه باره ت به تیرۆری سیاسی نهر شه هید کاک حوسین لاسوور سه ت له سه تی روون و ئاشکرا بووه که کورده ساواکی و به غه ره زه کان و رق لیقه لگرتوو له جوامیران و پیشمه رگه کانی سه رده می پیشه وای نهر و کۆماری کوردستان له مه هاباد به تۆله ی تیرۆری ئاغای «غه فوری محمودیان» ئه نجام دراوه. قه تلیک و تیرۆریک که نهر شه هید حوسین لاسوور پۆحیشی لیتی خه به ردار نه بووه. دواي تیرۆری نامه ردانه ی نهر شه هید حوسین لاسوور، بگوژه کان و سیخوره کورده کانی ساواک و شای ئیران، به نیشانه ی خۆشی و شادی و خه نی بوون، له یه کیک له رۆژنامه کانی شاهه نشاهی ئه وکاتی ئیراندا به هه راوی و به دیری زلی سه ردێردا ده نووسن:

(سه رنه نجام یه کیک له پاشماوه کانی «متجاسرین» کورد و کۆماری رزیو و پۆشالی کوردستان مان به سزای خۆی گه یاند).

کاتیک نهر شه هید کاک حوسین لاسوور تیرۆر ده کریت؛ ره نگه ته مه نی له ۴۴ تینه په ریپن یان ئه وپه ره که ی سه ره تای ۴۵ سالی بوو بیت؛ ئه گه ره له دایک بووی کۆتاییه کانی ۱۹۱۶ بوو بیت! وه ختیک نهر شه هید حوسین لاسوور تیرۆر ده کریت؛ ژتیک و ۷ مندا لان واته ۵ کچ و دوو کووران له پاش خۆی و به بی سه ره په رشت به جی ده هیلیت.

نهر شه هید حوسین لاسوور بۆ کوردستان ژیا و بۆ کوردستان مرد. مه زلوومانه له دایک بوو و مه زلوومانه شه هید کرا و دواي شه هید بوونی؛ که ول کرا و پروت کرا.

«که م ژیا و که ل ژیا»

«یادی نهو شهید مه زنه هه رمان»

رێز و حورمهت و کپنۆش بۆ شهیدانی هه رمانی کوردستان

مستهفا دادار - موکری

۲۰۲۱-۴-۲۱

له راستهوه: نه ناسراو - شهید حوسێن لاسوور و منداڵیکهش هونه رمه ند. مستهفا دادار

سەید محەممەدی سەیدی

سەید محەممەدی سەیدی

«سەید محەممەدی حاجی سەید رەحمانی»
یان «سەید محەممەدی سەیدی- سید محمد سیدی» سالی (۱۲۸۲ھ - ۱۹۰۳ز) لە شاری سابلاخ- مەهاباد لە دایک بوو. کۆری گەورە می پەرھوومی حاج سەید رەحمانی سەیدی بوو کە بنەمالە یەکی رەسەن و کۆنی ئەوشارەن و ناسناویان (سیدی) یە. سەید رەحمانی باوکی سەید محەممەدی یەک لە گەورە پیاوانی مەهاباد بوو و لە دامەزراندنی یەكەم ئەنجومەنی شاری سابلاخ لە زەمانی مەشرووتە ی ئێراندا دەستی بە بوو و ئەندامی ئەو ئەنجومەنەش بوو.

سەید محەممەد لە ناو چینی دەستکورت و بێدەرەتەندا خۆشەویست و خاوەن پێگە بوو. دژ بە زالمەن وەستاوەتەو و داکۆکی لە بێگەس و دامەوان کردوو. خۆی لە بەرە ی خەلک زانیو و هیچکات لە دەوڵەتەند، ئاغاوەت و پیاوی

حکومەت نیزیک نەکردۆتەو. ئەو بە مانایە نییە کە سەید محەممەد دوژمنکاری دەوڵەتەند و هاوشارییەکانی کردبێ، بە پێچەوانە لای ئەوانیش خاوەن ریز بوو.

پلە و پایە ی کۆمەلایەتی سەید محەممەد و کاپیتان حەمەدی مەولوودی لە کۆکردنەو ی هیزی ئینسانی بۆ یەکلەکردنەو ی پارسەنگی داژداران، لە ئێوان غەفور مەحموودیان و پێشەوا قازی محەممەد یەکلەکرەو بوو. بۆ پاراستنی شاری مەهاباد لە هێرشێ عەشایر و هەروەها لە تۆکمە کردنی هیزی پێشمەرگە ی کوردستان پۆلی سەرەکیان گیراوە و دەبێ بڵێن کە بەدەنە ی هیزی نێزانی کۆمار و یا هیزی مرویی حیزبی دیموکرات بەشی هەرە زۆری لەلایەن ئەو دوو کەسەو دابین دەکرا چوون خەلکی نەدار، کاسپکار و نەخوێندەوار وەدوای قسە ی ئەوان دەکەوتن. ناوی نەپنی لە کۆمەلە ی ژ.ک.دا (هەلگورد) بوو و سەرۆکی دەستە ی (هەلۆ) بوو لە یەک لە گەرە کەکانی مەهاباد.^۱

^۱ برۆانە کتیی: سێهەری ئازادی - نووسینی کەمال عەبدولاهی - لاپەرە ی ۲۲۷

له بۆشایی نه بوونی حکومت له مه هاباد کاتیک که حکومت سه روک عه شیرته کانی کرده فرمانداری مه هاباد،^۱ یه کهم کاری که کردیان نه وه بوو که نه و که سانه ی تێوانیان ده گه ل حکومتی ناوهندی و ئاگاهوت و عه شیرته کان خوش نییه و پێیانوابوو بۆیان ده بنه گرفت، بیانکوژن دهن، بیانگرن و بیانده نه وه به حکومتی ناوهندی تا نه وان له ناویان به رن. بۆ نه و مه به سته دوو کهس بۆ نه وان گرینگی هه بوو نه ویش کاپیتان حه مه دی مه ولووده چرچی و کاک سه ید محه مه دی سه یدی بوو. کاتیک که قهره نی ئاغای مامه ش ده بیته فرمانداری مه هاباد کو بوونه وه یه کی گشتی له سه روک عه شیرته کان ده گریت و پریار ده دهن که کاری نه و دوو که سه ته واو بکه ن.

بۆ نه و مه به سته هیزیکی زیاتر له ۸۰ که سی چه کداری خو یان ده تیرنه سه ریان تا بیانگرن به لام سه رکه وتوو نابن و کاپیتان حه مه دی مه ولوودی زۆر به روونی و به وردی باسی نه و پرووداوه گێراوه ته وه و له ده قه میژوو ییه کانیشدا ئاماژه ی پێ کراوه که زیندووترین و حاشاهه لته گرتین به لگه، نو تقیکی خوالیخو شبوو «حه مه ده مین مو عیتی» وه زیری کیشوهر کو ماری کوردستان بووه که له رۆژنامه ی کوردستان، ژماره ۱۸ - سالی یه که م - شوممۆ ۴ ره شه مه ۱۳۲۴ - ۲۳ فوریه ۱۹۴۶ له لاپه ره ی سه ره کیدا هاتووه.

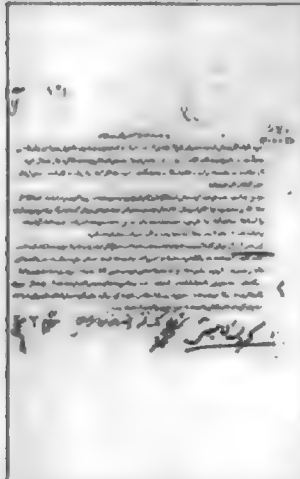
سه ید محه مه د خاوه ن سه وادیکی مامناوهندی و خه تیکی خوش بووه. کاسپکار و ماوه یه کیش توجا په تی تووتنی کردووه. له ناو خه لکدا ناسراو و جیی مه مانه بووه. له بهر هه ندی پێشه وازی محه مه د بۆ ماوه یه ک وه ک به رپرسی ئیداره ی دو خانیاتی مه هاباد ده ستینیشانی ده کات و نه ویش زۆر لیها تووانه کاروباره کان راده په پێتی و ناهیلێ که پرۆسه ی کشت وکال و بازرگانی تووتن که نه و سه رده م وه ک شاده ماری ئابووری ناوچه که ی ده هاته نه ژماردن، په کی بکه وێ.

زیندوو یاد سه ید محه مه دی سه یدی له پاش تیکچوونی کو مار بۆ ماوه ی چه ند سالتیک له زیندانی ته ورێز به تاوانی سیاسی و جیا خوازی ده گیرێ، به لام نه زموونه کانی له ئیداره کردنی کاروباری جووتیارانی تووتن که هه یبووه، وا له حکومت ده کات که ده سته وداوینی ببنه وه و له پاش ئازاد کردنی له زیندان سه رله نوێ له ئیداره ی دو خانیات دا یمه زریننه وه. له به لگه یه کدا که له کتیی (چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه ره ی ۸ د) ناوا ده نووسی:

^۱ بر وانه کتیی: کو مه له ی ژیا نه وه ی کوردستان - نووسینی حامید گه وه ره ی - چاپی یه که م - هه ولێر - ۲۰۰۴، لاپه ره ی ۱۰۹

وضعت اطراف دولتي مهلاد

دو مهلاد کارمندان ادارات دولتي اسم از خله والائي [دخانيات] دارگستري [ت] ثبت و ثبت اسرار جومادو زمان قاضي محمد مصدري اموري بوده اند که فعلاً همان شکل را رها ميکنند عوام آنها از روستاها که گروستان

مقتل شود از جمله سيد محمد سیدی رئيسي دخانيات قاضي محمد که فعلاً در يوكان کارشناسي و ارزياب دولتي است شب و روز بنصف حشوب کسله [گومله] فعاليت مينمايد موضوع جالب و وضعت فرهنگ گروستان است کليه آموزگارن و دبيران در مهلاد و يوكان و سر دشت بلااستثناء از عمال قاضي محمد بوده و اشکارا در ميان شاگردان تبليغ و سخنراني نموده و حتي زبان کردی در کلاس تدریس مينمايند و

الطلب اتفاق ميافتد که اصولاً فارسي صحبت نمينمايند و اين موضوع باعث سزا و صداي زيادي در مهلاد گرديده و چنانچه اين اشخاص از محل مستقل نشوند زبان غير قابل جبراني ياد خواهند آورد.

(پس دور) نام آل يونان که يک کمونيست دوازده است مدت ۵ سال است بنام کارشناس دخانيات وارد مهلاد شده اين شخص کليه فعاليت هاي حزب کسله [گومله] در دخانيات و شهر را اداره نموده و لطلب جلساتي بنام هماني تشکيل و تصيبياتي مقتضي ميگيرند - ۹ روز پيش نهميده از طرف دخانيات مأمور خريده

دوخی ئيداره کانی حکومت له مه هاباد له مه هاباد فه رمانبه رانی ده وله تی له کارمه ندانی ئيداره ی خه له را گرتوويه تی تا دوخانيات، دادگوسته ری و سه بت و نه حوال به گشتی له سه رده می قازی محه ممه د کاربه ده ست بوونه که ئیتستاش له سر کاره کی خویان هر هر ماون. همه موویان ناواته خوازن که کوردستان سه ربه خو بیت. یه ک له وان «سید محه ممه دی سیدی» یه که سه روکی دوخانیاتی قازی محه ممه د بووه و ئیتستاش له بۆکان کارناس و مه زنده کهره و شه و روژ بۆ کۆمه له [مه به سستی کۆمه له ی ژ. ک - ه] بانگه شه ده کات و له چالاکی دایه...

٢٠٨٢/٢

۴۰: دکتر ویزو

شماره: ۳۳۱/۵۱۱۹۳

31

موضوع: فعالیت افراد مشروعه زیر بنوع حزب پارت و سکران

نایب دگان زیر در مهاباد بنفع حزب پارت دمکرات فعالیت نموده و با اتصال و طرفداران قاضی محمد و متواریان اخیر ایرانی جرقه در ارتباط بوده و اکثر اهل روستا رود لوس وقت و آمد می نمایند.

احسان کریمی رئیس و
خورشید مهاباد که سابقاً
وزیر فرهنگ قاضی محمد
بود.

۲- ابوی داروخانه دار که در
زمان قاضی محمد وزیر
هندی بوده

۳- عزیز صدیقی که در
زمان قاضی محمد انیس و
رئیس مطلقه قزو سرآ بوده
؟ حسن دادوی مهلبادی یا
حسن دادوی برادرش پسران
حاجی دادوی رئیس مجلس
مؤسسات حکومت قاضی
محمد.

۵۔ جنرل کریمي وٽس ستاد
ارٽس حڪومت قاضين محمد

۶- رحمان حدادی که پدرش وزیر دانشگاهی قاضی محمد بود و فعلاً خودش
نهر دار مهاباد میباشد. علاوه سید محمد سیدی - موقی - گرم خسروی -
شرقی - خلیل خسروی (وزیر ارتباطات قاضی محمد) صدیق حدادی^۷

لقد تم تلخيصات الفهمي محمدًا وشيخ الاسلامي

P-117/117-371/01193

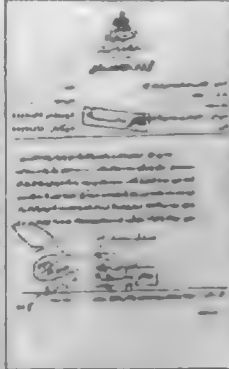
بناغهی کوردایه‌تی و په‌سه‌نایه‌تی ئەو
 کورده نیشتمانپه‌روه‌ره ئەوه‌نده پته‌و
 دایژرابوو که له ههر ده‌رفه‌تیک که‌لکی
 وه‌رده‌گرت تا بو کوردستان تیه‌ه‌لیته‌وه. به
 پیی به‌لگه‌کانی ساواک له هه‌مان
 سه‌رچاوه‌ی سه‌رنی که باس‌مان کرد له
 لاپه‌ره‌ی ٦٦ و ٦٨ دا به ژماره‌ی: ٥١١٩٣-
 ٣٢١ و به رێکه‌ه‌وتی ٣-٢-٤٠ باسی سه‌ید
 محه‌مه‌د سه‌یدی و کۆمه‌لیک که‌س
 ده‌کات و ده‌لێ:

بابهٔ: چالاکی کردنی ناوبراوانی
ژیره وه بۆ حیزبی پارتی دیموکرات
ناوبراوانی ژیره له مه هاباد بۆ
حیزبی پارتی دیموکرات چالاکی ده کهن و
ده که ل لایه نگرانی قازی محه ممه د که بۆ
عیراق هه لاتوون له پتوه نندی دان و
زورجاران له پتگای چۆمی ناراسه وه له
هاموشۆ دان. [ناوی که سه کان هه موو
ده نوسی که سه بد محه ممه دیش یه ک
له وانه]

٥١/٨٠٠٧٩
٥٥٦-٥٠٥٥

سرپرست کسب و کار و بازرگانی

چند روز قبل دو نفر چلباشی نظام میرزا قاضی کا حضور یا پراسرارانہ قاضی محمد عمر کی مبارک و بکری سبب محمد نیکو حاشی ۱۰۰۰۰ تومان پول و بخاری گروت حاشی و ملک لاری قاضی تہجد عراق دوروی پاسنگاہ حوضی سبب

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱

[illegible]

له به لځه کې تردا هر له هه مان
سهرچاوه زیاتر له سهر سید محه ممد قسان
ده کات و دهریده خات که بۆ پشټیوانی له
خه باتی کورده کانی عیراق و به تایهت بۆ
پارټی دیموکراتی کوردستانی عیراق له پله و
پایه ی کومه لایه تی خو ی که لکی وه رگرتووه و
بره پاره یه کی خه یالی و زور وه یارمه تی
دارایی بۆ شوړشی کورده کانی باشوور
کوډه کاته وه له نیوان ساله کانی ۱۳۴۱ تا ۱۳۴۰
به دهستی خو ی دهیا و پټشکهش به
شوړشه که ی مه لا مسته فا بارزانی ده کات. نه و
به لځه یه له لایه پره ی ۹۱ سهرچاوه ی سهره وه
ئاوا ده لټ:

پیکهوت: ۴۱-۱۰-۲۹

ژماره: ۲۲۴-۳۰-۳۳۱

نہین

بابەت: یارمەتیدانی دانیشتووani سەر سنوور بە شۆرشگیرانی کورد.

چەند پوژ لەمەوبەر دوو کەس لە خەڵکی مەهاباد بە ناوەکانی میرزا قادر کە خۆی وەک
برازای قازی محەممەد ناساندوو و ئەووەتر کە سێک بوو بە ناوی سەید محەممەد، ئەوانە ٦٠٠٠
قەن و هەندیک کارتێ حیزبیان پێبوو کە لە پێگای گوندی «شینێ»ی عێراق بەرانبەر بە بنکە
«دووستوو» [بەئەگەری زۆر مەبەستی گوندی «دۆلەتوو»یە] لەلایەن کۆتخای گوندە کە
دەتێردرێنە قەڵادزێ و لەوێ دەگەڵ کە سێک بە ناوی «ئەحمەد شەریف» دەناسێنددرێن، ئەویش
بەپەلە ئەو دوو کەسە دەتێریتەلای مەلا [مەبەستی مەلا مستەفای بارزانیه]. وەک دەتێن کە ئەو
بەر پارەیی لە ئەندامانی حیزبی لە مەهاباد و دەرووبەری کۆ کردۆتەو. ئەو دوو کەسە
گەراونەتەو مەهاباد. بۆ پشتراستکردنەو نێردراوەتە خزمەتێتان.

وەرگرەکانی نامە: ئیدارەی ساواکی مەهاباد بۆ لیکۆڵینەوێ زیاتر و پوونکردنەوێ چۆنیەتی
رووداوێ کە.

ئەو كوردە نەتەوەيە، ئەو تېكۆشەرەي كوردايەتییە، چاوە پر لە هیوا و خۆزگە كانی بۆ هەتایە و ئێكە نیت و ساڵی ۱۳۴۵ی هەتاوی لە مەهاباد كۆچیدوایی دەكات و هەر لەو شارەش تەرمیی

پیرۆزیان پیتشکەش بە خاکی پاکی نیشتمان دەکری.

پۆحیان هەردەم شاد و یادیان هەرمەن

سپاس لە کاک هێمن سەیدی، ئەوێ مەرحوومی سەید محەممەدی سەید پەحمانی (سەیدی)

کە لە ئامادەکردنی ئەو کورتە ژياننامەیه هاوکاری کردم. [وریا].

دوو وتنه له دوو وێستگهی جیاوازی ژبانی یەک لە پێشمەرگە و قارەمانەکانی کۆماری کوردستان - "سید محەممەدی سەیدی" ناسرا بە (سەید محەممەدی سەید پەحمانی)

زېږو به گي هه ركي

مايوږ «زېږو به گي به هادورپي» يه ك له گه وړه كانى عه شيره تى «هه ركي» له محالى «ته رگه وه پ» ه. به ږيزيان وه ك كه سيكي شه پر كهر و به غيرت ناوبانگي هه بوو. يه ك له و نه فسه رانه ي ده و له تى كوردستان بوو كه وه ك ده گو ترې له لايه ن روو سه كانه وه نه و پله سه ربازييه يان پې به خشراوه به لام دوكتور قاسملوو له كتيبى «چل سال خه بات» دا ده نووسى كه بوخوى پله ي مارشالى بوخوى هه لېژارد بوو.^۱ پله ي زېږو به گ هه رچيه ك بوو بې له خو شه ويستيان له لاي پيشه وا قازى محه نمهد و حمه حوسين خانى سه يفى قازى كه م و زيادى نه كړدوه.

زېږو به گ نه ندامى كو ميته ي ناوه ندى حيزبى ديموكرات بوو. هه روه ها به ږيزيان يه ك له نه ندامانى نه وه هه يته ته بوو كه سه فريان كړد بو باكو. له ږي كه وتى سي شه مه ۳-۵ ي بانه مېرى ۱۳۲۵ هه تاوى - ۲۳- ي ناوړى ۱۹۴۶ هاورپى ده گه ل پيشه وا به شدارى كړد له ږي وړه سمى نيمزا كړدى په يمانى يه كيه تى و براهه تى ده گه ل نازه ربايجان له ته وړيز. دوكتور قاسملوو له سه رچاوه ي سه روه دا و له فه سلې دوو هه مدا سه باره ت به زېږو به گ ده نووسى:

(كاتيك كه بو و توو ږ ډه گه ل هه يته تى نازه ربايجان له كو نسولگه رى شوږه وى له ته وړيز كو ده بنه وه، له سه ر خاوه نداريتى شارى ورمى ناگه نه نه نجام. كورده كان ده لين ورمى نى نيمه يه و نازه ربويه كانيش ده لين نى نيمه يه. له و كو بو ونه وه يه دا «زېږو به گ به هادورپي» يه ك له سه رو ك عه شيره ته كانى «تېلى هه ركي» كه پياوړى نه خو ښنده وار به لام وريا و نه ترس بوو، كاتيك نوښه رانى هه ردو و لايه ن له ژوورى و توو ږ ډه كه دانيشتوون، نه سه كه مله ي خو ي هه لگرت و بردى له ناوه پراستى ژووره كه ي دانا و گوتى: به ږيز هاشمو ف، (مه به ستى كو نسولى شوږه وى له ورمى بوو) تېستا كه نه و ژوورى نى تېوه يه، من ده توانم نه سه كه مله كه م له ناوه پراستى دابنيم و بلنيم نه و ژووره نى منه؟ مه به ستيان له و قسه يه نه وه بوو كه ورمى له ناوه پراستى خاكى كوردستان هه لكه و تووه و زوړ ترين دانيشتووه كانى ده ورى ورمى كوردن و ناتواندرې كه وه ك به شېك له خاكى نازه ربايجان بېنه ژميرن.) زېږو به گ دواتر بوو به فرمانده ي هتري پيشمه رگه له جه بهه ي سه رده شت له شوين ره نيس به كړ. خوالى خو شبوو (عه بدوللا نه حمه د ره سول پشده رى) له كتيبى (يادداشته كانم) به شى يه كه م - له لايه ره ي ۸۷ باسى نه و جيگور كه يه له نتيوان ره نيس به كړ و زېږو به گ ده كات و ده لن: [كومارى مه هاباد زوړ په لى نه كړد له داگير كړدى نه و سوپايه ي كه له سه رده شت تابلوقه دراوو. هه مېشه

^۱ زياتر بړواننه كتيبى: جولانه وه نه ته وه يى كورد نووسينى: پروفيسور د. وهديع جوهيده - وه رگيرانى له نينگليسيه وه: پروفيسور ي. د ياسين سه رده شتى ل ۵۴۱

به نامه و پاسپارده نه‌یان ناردده سهر به‌کر ئاغا که په‌له بکات له گرتنی سهرده‌شت و داگیرکردنی ئه‌و سوپایه، تا ئه‌وه بوو زێڕۆ به‌گیان به‌خۆی و له‌شکرێکی زۆره‌وه نارد بۆ فه‌رمانده‌یی ئه‌و به‌ره‌یه له‌ جیاتی به‌کر ئاغا، چونکه وایان نه‌زانی که زێڕۆ به‌گ زیاتر شاره‌زای هه‌یه له‌و به‌ره‌یه‌دا و خه‌ڵکی ناوچه‌که‌ش باشر ئه‌یناسن...[به‌لام ره‌ئیس به‌کر (به‌کر ئاغا) له‌ کتێبه‌که‌ی خۆیدا به‌ ناوی که‌شتیک به‌ناوی کۆماری کورستاندا -بیره‌وه‌رییه‌کانی ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) لاپه‌ره‌ی ۱۰۰ ده‌لی:] ... که ئه‌و نامه‌یه‌م به‌ده‌ست که‌یشت کات یتواره بوو، ده‌ست به‌جێ فه‌رمانم دا که ئه‌و ئازووقه و خواردنه‌مه‌نییه‌ی هه‌مانبوو به‌سهر دانیش‌توانیدا، دابه‌ش بکه‌ین. زێڕۆ به‌گم کرده جێنشین خۆم و فه‌رمانم دایه که بۆ پۆزی دوايه هێزه‌که‌مان به‌ره‌وه مه‌هاباد بکشیته‌وه].

جێی ئاماژه‌یه که خوالێخۆشبوو زێڕۆ به‌گ که خاوه‌نی ناوچه‌ی «باراندوز» له‌ ورمێ و له‌ ده‌شته‌بێل بوو بۆ ماوه‌ی ۲۰ سالان «غولام ره‌زا هه‌سه‌نی» نیهام جومعه‌ی کوردکوژی ورمیی وه‌ک میتهر پاگرتبوو تا خزمه‌تی یه‌ک له‌ ئه‌سپه‌کانی بکات.

له‌ راسته‌وه: ژه‌نه‌رال مایۆر محهمهد حوسێن سه‌یف قازی وه‌زیری هێزی کوردستان، ره‌شید به‌گی هه‌رکی، پێشه‌وا قازی محهمهد و زێڕۆ به‌گی به‌هادوری (هه‌رکی).

محەممەد تۆفيق وردى

«محەممەد» كۆرى «تۆفيق»، كۆرى «فەرھادئاغا»، كە ناسناۋى «وردى» بوۋە. دە سالى ۱۹۲۳ لە شارۋچكەي «كۆيە» لەدايك بوۋە. خويندى سەرەتايى لە كۆيە تەۋاۋ كىردوۋە و پاشان لە بەغدا لە سالى ۱۹۴۴ لە پەيمانگاى مامۇستايانى سەرەتايى خويندەكەي تەۋاۋ دەكات. ۋەك مامۇستا لە خويندنگاكانى «تەقتەق» و «قەلادزى» دەستبەكار دەكات. لەبەر چالاكى سىياسى چەند جاران دەگىرىت. پاشى دامەزراندىنى كۆمارى كوردستان پروو دەكاتە مەھاباد و خۆبەخشانە لە خويندنگەكانى ئەۋ شارە ۋانەي كوردى دەلېتەۋە و لە گۆقارەكانى ئەۋسەردەمدا ۋتار دەنوۋسىت. لەپاش پرووخانى كۆمار، دەگەرىتەۋە عىراق و بۇ ماۋەيەك دەگىرىت. لە سالى ۱۹۷۵ كۆچى داۋىي كىردوۋە. مامۇستا محەممەد وردى خاۋەنى دەيان شىئىرى نەتەۋەيىيە كە كەم كوردىك ھەيە نەيانزانى. ئەۋىش ھۆنراۋەي (ئەي شەھىدان) لە كە دەلې: ئەي شەھىدان، نامرى ناۋ و نىشانتان. تا شەھىد خوينى نەپرېزى... ئەۋەندەي كەۋتۆتە بەر چاۋم، تەنيا كىتېيكي لېكۆلېنەۋە لەسەر فۆلكلورى كوردى لەدۋا بەجى ماۋە بە ناۋى (فۆلكلورى كوردى - سالى ۱۹۶۱).

مەھاباد، سالى ۱۳۲۵ ھەتاۋى - ۱۹۴۶ زايىنى، لە چەپەۋە: مامۇستا محەممەد تەۋفيق وردى، نەناسراۋ، مىرزا عەزىز مەۋلەۋى، دوكتور محەممەد مەجدى

زاهیری ره سام

خوالیخو شېوو «زاهیر کورې ره شید کورې سألج» له ریکه وتی ۰۱-۰۷-۱۹۲۴ له شاروچکه ی «کویه» له دایک ده بې. له ووی به «زاهیری ره شیدی سألجه ره شی» ناسراوه. تا پۆلی شه شی سهره تایی خو یتندوو یه تی که نه و سهرده م که س سه وادی خو یتندن و نوو سینی هه بووه. له ته مه یتکی که مدا زه ماوه ندی ده کات و له قه لادزی نیشه جی ده بیت. وهک بهرگدروویه کی لیزان له و شاره کار ده کات. خه لکی قه لادزی کۆن وهک کاک «زاهیری بهرگدروو» ده یناسن.

دوکانه که ی ده بیت هه کوی نه و کورده نازادیخوازانه که دلیان بۆ رزگاری نه ته وه که یان لیده دات. وهک نه ندای «حیزی شیوعی عیراق» کراوه به بهرپر ساری جووتیارانی ده قهری قه لادزی و

له هه مانکاتیشدا بهرپر سی پتوه ندیه کانی نه و حیزه بووه ده گه ل «ده وله تی کۆماری کوردستان» له مه هاباد.

له پاش تیکچوونی کۆمار و ههروه ها هه بوونی ریکه و تننامه ی «سه عدنا باد» له نیوان ده وله تانی (تیران، عیراق و تورکیه و نه فغانستان)، که ده بوای داواکراوانی نه و سی ولاته راده ست بکرینه وه، حکومه تی عیراق به هو ی نه م ریکه و تننامه یه گوشاریکی زۆری خستبوو سهر نه و ئاواره کوردانه ی پۆژه لات و باشوور که بیانگرن و تیرانییه کان بده نه وه به تیران و عیراقیه کانیش سزا بدرین. کاک زاهیری ره سام له و دۆخه دا ببوو به په نا و سیه ری زۆریه ی نه و لیکه و ماوانه و جیگا و ریکای بۆ دابین ده کردن و ده یشاردنه وه. بۆ نمونه «ماموستا قانع» سی شاعیر و «ره ئیس به کر» و ... یه ک له و لیکه و ماوانه بوون که کاک زاهیری ره سام هه شاری دابوون و ده یشاردنه وه و ده یپاراستن.

نه وانه ی که گیرابووشن هه ولی ده دا به چه شتیک رزگاریان بکات. وهک خو ی که چه ند جار یک باسی کردووه، له لایه ن خه لکی قه لادزیه و ده وروبهری به نه ینی که لوپهل و نامه و پۆست راده گوژیته کۆماری کوردستان.

نه و خو ی ته نیا یه ک جار به که لوپه له وه ده چیت بۆ نه ووی. نه وکات له سهرده شت هیزی بیسمه رگه ی کوردستان به سه روکایه تی «زیرۆ به گی هه رکی» (به هادوپی) له ناوچه ی سهرده شت

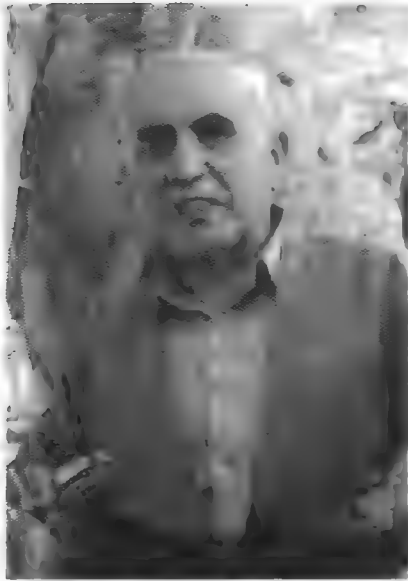
وهستا زاهيراي ره سام

ده بن. لهوئی وه زیریک ده بینیت و نهویش ده بینریت
 بو لای «دلشادی میرزا غه فوری» (دلشاد ره سوولی)
 که لپرسراوی نازووقه و خواردن بووه لهو ده فوره.
 پاشی حوورمه تگرتنیکي زور به لوری ده بینریته
 مه هاباد. لهوئی قهول ده بیت که پیشهوا بینیت به لام،
 ته شریفیان لهوئی نابیت، له جیاتان دوو له
 نوینه ره کانی به ناوه کانی « محهممه د یا هوو و
 مه نافی که ریمی» لهوئی ده بن. قسه یان ده گهل
 ده بریتته وه و ری و شوین دیاری ده کهن که مانگانه
 دوو جار که لوپهل بو کوماری کوردستان بنریت. کاک
 زاهیر که ده گهریتته وه قه لادزی که سیک به کری
 ده گری به مانگی ۱۰ دیناران تا مانگی دوو جارن
 پوست و شمه که به ریت بو مه هاباد. نهو که سه ناوی
 «مه لا نه حممه نپوچاوانی» ده بن.

له سالی ۱۹۵۹ به هوئی کار و خهباتی سیاسیه وه

ده یگرن و پاش ماوه یه که رابده گوازن بو خوارووی عیراق و لهو ماوه یه دا فیری هونه ری وینه گرتن
 ده بیت. له سالی ۱۹۶۱ ده گهریتته وه بو قه لادزی و زهوقی ده که وینه سه ره پیشه ی وینه گرتن و
 دوکانیکي وینه گرتن لهو شاره ده کاته وه به ناوی «ستودیو پشدر». ههر به هوئی پیشه که یه وه
 نه مجار خه لکی قه لادزی ناسناویکی تریشی پنده به خشن و به کاک «زاهیری ره سام» بانگی ده کهن.
 وینه کانی کاک زاهیر که متر کوردیک هه یه که نه یدیتیت به لام، کهس نازانی که نه م وینه
 ده ستردی ماموستا زاهیری ره سامن. یه که له وانه وینه یه «مارگاریت» ی پیشمه رگه ی شورش که
 تفه نگیکی برنهوی ده شانی دایه.

له ریکه وتی ۲۴-۰۴-۱۹۷۴ که قه لادزی که وته به رقی ده ولته تی خوتنمژی سه ددام، به هوئی
 بومبارانی نهو رژیمه وه، کاک زاهیر بریندار ده بیت و کوریکیشی به ناوی «پشپرهو» شه ید
 ده کریت و دوکانه که ی زهره ریکی زوری به رده که ویت. لهو پیشه ی خوئی به رده وام ده بیت تا سالی
 ۱۹۸۸ که قه لادزی له لایه ن رژیمی به عس خاپوور ده کریت و ده گوازریتته وه. دلی که ووره و کوردانه ی
 نه م نیشته مانپه روه ری کوردستان له رۆژی ۰۸-۱۰-۲۰۰۹ له هه ولیر له لیدان ده که ویت و له
 کورستانی نهو شاره ته سلیم به خاک ده کریت. رۆحیان شاد و یادیان هه رمان.

ماموستا ستار حه‌مه تايهر

تيبيني: دونيايه‌ك سپاسي كاك ستار حه‌مه تايهر و
 كاك ئاراسي كورپي كاك زاهير ده‌كه‌م كه له نووسيني
 نه‌و دپړانه‌دا يارمه‌تيان دام. به‌داخه‌وه ناماده‌كردني
 نه‌و كتيبه دريژي خاياند و ده‌ فرياري كاك ستار
 نه‌كه‌وت تا بيبيني. مخابن په‌تاي كورونا نه‌و مروقه
 جوانه‌ي لي نه‌ستاندين. به‌ريزيان زور تامه‌زرر بوو نه‌و
 كتيبه بخوښتيته‌وه. چه‌ند جاران به‌تايه‌تي داواي
 كتيبه‌كه‌ي ده‌كرد و له دوخي نه‌و كتيبه‌ي ده‌پرسی.
 ههر ده‌تگوت دلي خه‌به‌ري داوه كه ته‌مه‌ن به‌ره‌و
 كو‌تاييه. ده‌يانفه‌رموو كه به‌رده‌وام له زمان
 كه‌وره‌سالاني پيش خو‌ي باسي قاره‌مانه‌تي كاپيتان
 حه‌مه‌دي مه‌ولوودي بيستوو و له دووره‌وه وه‌ك
 قاره‌مانتيكي نه‌ته‌وه‌يي سه‌يرم كردوو. به‌تايه‌ت

خواليخوشبوو كاك زاهير په‌سام زور باسي كاك حه‌مه‌دي بو‌كردوو. هه‌روه‌ها زور رووداوي له‌سه‌ر
 كاك حه‌مه‌دي ده‌زاني كه له رانيه و قه‌لادزي و كو‌يه روويانداوه و قه‌ول وابوو كه له كاتيكي
 گونجاودا له كو‌ي وتو‌يزي‌كدا هه‌مووي بنووسمه‌وه كه‌چي به‌ داخه‌وه نه‌ توانيم وتوو‌يزي ده‌كه‌ل
 بكه‌م و نه‌ كاك ستار كتيبه‌كه‌ي بيني.

پو‌حي كاك ستار شاد و ياديان به‌خير.

میرزا حەمەدەمینى كۆیه

ناوى تهواوى «حەمەدەمین
 حاجى قادر»ە كه به «میرزا
 حەمەدەمینى كۆیه» ناسراوه.
 له پێكهوتى ١٨٩٠ى زاینى له
 شارۆچكهى «كۆیه» له دایك ده‌بێت.
 له حوجره‌ى مه‌لایان خوێندووێه‌تى و
 زۆر زیره‌ك بووه. پێشه‌ى تىجاره‌ت و
 بازرگانى كردووه و ده‌گه‌ڵ ناوچه‌كانى
 ئێران سات و سه‌وداى هه‌بووه. زۆرى
 سه‌ردانى شارى سابلاغى كردووه. ئه‌و
 پێشگرى «میرزا»یه‌ یادگارى خه‌لكى
 سابلاغییه‌ كه به‌و ناوه‌ بانگیان
 كردووه. دوو ژنى هه‌ناوه‌ یه‌کیان
 كۆیى بووه به‌ناوى «جه‌میله‌
 عه‌بدولا» و ئه‌وه‌یتريان سابلاغى بووه
 و ناوى «ئامینه‌ كچی حوسێن» بووه

له‌ بنه‌ماله‌ى «گوده‌رزى»یه‌كانى ئه‌و شاره‌ن. كه‌سێكى كوردپه‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر بووه. هاوكارى
 و پێوه‌ندیه‌كى باشى هه‌بووه‌ ده‌گه‌ڵ به‌رپرسانى كۆمارى كوردستان. له‌ ساڵى ١٩٨١ له‌ گۆرستانى
 «كۆن»ى كۆیه‌ ته‌سليم به‌ خاك كراوه. س‌پاس بۆ كاك شیروان كاكه‌ زیاد كۆیى و كاك ئه‌كره‌م كۆرى
 خوالێخۆشبوو میرزا حەمەدەمین كه یارمه‌تیان دام بۆ ئه‌م كورته‌ پێناسه‌یه‌.

هاشمی کورد

(هاشمی بهزاد یا هاشمی کورد) یەک له پیشمه‌رگه فیداکاره‌کانی کۆمار بوو. له ده‌سته‌ی کاپیتان همه‌دی مه‌لولوودیدا خزمه‌تی ده‌کرد. مام هاشم له دوا‌ی تیکچوونی کۆمار، وێرای کاپیتان و نه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌کان په‌ریوه‌ی باشووری کوردستان (عێراق) بوو و پاشی گیران و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زۆر، له هه‌ولێری ده‌لال نیشته‌جێ بوو. له سه‌فه‌ریکمه‌دا له ساڵی ۲۰۱۰ بۆ باشووری کوردستان، نه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خسا تا هاوێی ده‌گه‌ڵ دایکم ئامینه مه‌لولودیان، کچی گه‌وره‌ی کاپیتان، هه‌روه‌ها کاک عوسمان پرانییه‌ی سه‌ردانیکی کاک هاشم بکه‌ین که به‌داخه‌وه پیر و ناساز ببوو. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش زۆر به‌گه‌رمیه‌کی چاوه‌پواننه‌کراو پیشوازیان لێکردین و ده‌گه‌ڵ دایکم که‌وته‌ی دونه‌یای بیره‌وه‌رییه سه‌رنج‌راکیش و شیرینه‌کانی کۆن که ده‌گه‌ڵ کاپیتان هه‌یانبووه. به‌رێزیان زۆر له نیزیکه‌وه ناگاداریی وردی له پروداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆمار و شه‌ره‌کانی جه‌به‌هی سه‌قز، سه‌رده‌شت، مه‌کلاوێ و به‌تایبه‌ت دوا‌پۆژه‌کانی کۆمار هه‌بوو. کاک هاشم تا دوا‌ساته‌کانی ژێانی، خۆی به‌پیشمه‌رگه‌ی کۆمار و وه‌فادار به‌رێبازی پیشه‌وا‌ی کوردان، «حه‌زهره‌تی قازی محه‌ممهد» و کۆمه‌له‌ی (ژک) ده‌زانی. ته‌نانه‌ت تا کۆتایی ژێانی، جلکی (مرادخانی) که جلکی تاییه‌تی ناوچه‌ی مه‌هاباد و موکریانه، له‌بهر ده‌کرد. به‌داخه‌وه نه‌وکات نه‌و ده‌فته‌ر و ده‌ستنووسانه‌ی کاک همه‌د سه‌ر و سو‌راخیان نه‌بوو، بۆیه نه‌و هه‌له‌م له‌کیس چوو، ده‌نا ده‌متوانی له‌سه‌ر دێ‌یه‌دێ‌ری نه‌و باسانه‌ی له (کوردبوون) دان، ده‌گه‌لیان بدوێیم و زانیاری زیاتری له‌سه‌ر پروداوه‌کان وه‌ده‌ست بێنم. کاک هاشم له‌رێکه‌وته‌ی ۲۱-۰۴-۲۰۱۳ له هه‌ولێر کۆچیدوا‌یی کرد.

له‌پاسته‌وه: ئامینه مه‌لولودیان (کچی کاپیتان همه‌دی مه‌لولودی)، وریا ماملق و هاشمی کورد

هاشم فەرهاد

هاشم فەرهاد کوری سمایل له شاری سابلان - مه هاباد له دایک ده بێت. بنه ماله که یان ساماندار بوون و شۆره تیان «فه رهاد» به لām به «فه رهادی» بانگ ده کړین. پێکه وتی له دایک پوونه که ی نازاندریت. بنه ماله که یان سه نعه تکار پکی به ناوبانگی ئاسینکه ری بوون بویه وه ک کوری گه و ره ی مالت یاریده ی باوکی ده کات و ئاسینکه ری کی قابیلی لیده ده چی. قه د و بالای کورت و جوانچاکی زه مه نی خوی بووه. به لاوکی شوخ و که شخه پووش ناوبانگی ده رکرد بوو. کور پکی نه ترس و به و ره بووه به رده وام خه می خه لکی نه دار و بیده ره تانی خواردووه. دژی به سووک چاولیکردنی چینی بالاده ستی کۆمه لگا له خه لکی نه دار بوو. به رده وام خوی له به ره ی

دژ به ده وله مه ند و چینی له حکومه ت نیزیک، ده زانی. په نگه کارتی که ری بیرى بۆلشویکی و کۆمۆنیستیش به سه ریدا زال بووبی که نه و سه رده م نه و ئایدیۆلۆژییه له گه رمه ی خۆیدا بوو و و ره ی زۆر دابوو به خه لکی هه ژاری کۆمه لکه کان.

هاوړیه تی کاک هاشم ده گه ل کاپیتان هه مه دی مه ولوده چرچی و عه زیز زه ندی ناسراو به عه زیز ئالمانی، به تاییه ت حوسینی زێرینکه ران که یه ک دامه زرینه رانی هه ر دوو (حیزی ئازادی کوردستان) و (کۆمه له ی ژێ.کاف) بوو، له بهر چاوی که س شاراوه نه بوو. به داخه وه له مانگی سه رماوه زی سالی ۱۳۲۰ هه تاوی له پرووداویکی زۆر ناووندا کاک هاشم له جهرگه ی بازار ته قه له کاک په حمان شافعی ده کات و به دوو فیشه کان ده یکوژیت.^۱

کاک په حمان له بنه ماله یه کی ساماندار و ده سترۆیشتوو و هه روه ها خاوه ن پیزی سابلان بوو.

^۱ بۆ زانیاری زیاتر بپروانه نه و سه رچاوانه: خاطرات زندگی پر ماجرای دکتر قادر محمود زاده " آسو "ل: ۱۳۲ - تاریخ مهاباد، سید محمد صمدی، انتشارات رهرو مهاباد ل: ۱۰۸ - ناله کۆک، نووسینی: غه نی بلووریان، کۆکردنه وه ی و ئاماده کردنی: حامید گه وه ره ی ل: ۴۶

هەر ئەرپوڭزە لە لایان چەند چەكدارێكى سەر بە عەشایر كە خزم و نیزیكى كاك پەحمان بوون، كاك هاشم لە مالى خویدا دەدۆزنەو و هەر لەوێ دەيكوژن. كاك هاشم كە چەند مانگێك دەبوو زەماوەندی كردبوو، هاوسەرەكەى دوو گیان دەبیت. دواى تێپەر بوونی چەند مانگ لە كوژرانی كاك هاشم، تاقە كچەكەى بەناوى «زارا» لە دایك دەبیت.

محەممەدى قادری (حەمەدى كاك خدری)

محەممەدى قادری، كۆری خدر كە بە «كاك حەمەدى سەروكانی» یان «كاك حەمەدى كاك خدری» لە سالى (١٢٧٥هـ-١٨٩٦ز) لە گوندی «سەروكانی» لە ناوچەى نەغەدە و لە عەشیرەتى مامەش و لە بنەماتەیهكى مەكدار و دەستپوێی لەدایك دەبیت. لە منداڵییەو لەلایەن مامۆستای گوندی سەروكانی وەبەر خوێندن نراو و پاشان لە حوجرەى دەرێزى بە زانستى خوێ داو و بە كەسێكى زانا دەناسرا. كوردێكى بەهەلۆیست و كوردپەرەوەر بوو و پۆلى چالاكى گێراو لە پرووداوە سیاسییەكانى سەردەمى خوێ. یەك لەو كەسانە بوو كە ئامادەكارى كردوو بۆ هەڵكردنى ئالای كوردستان لە نەغەدە. هەروەها پێشمەرگەیهكى نەترس و گیانلەسەردەستى كۆمار بوو كە پلەى كاپیتانى پێدراو. پاشى پرووخانى كۆمار ئەویش وێپرای سەدان تێكۆشەرى پەریوەى باشوور دەبن و ماوێهەك لە خەلان و زینوێ، لەلای شیخ عەلانى خۆى حەشار دەدات و ماوێهەكیش لە بەغدا دەبیت. پاشان كارى بۆ دەكرێت و دەگەرێتەو پوژەلەتێ كوردستان. بەلام دیسان كۆل نادات و لەسەر كوردایەتى و تێكۆشان بۆ وەدەستەننە مافى نەتەوايەتى گەلەكەى، لە سالى (١٣٣٢هـ-١٩٥٣ز) زیندانى جەلدىان و جارىكیش لە گرتوووخانەى ورمى و سالى (١٣٤٧هـ-١٩٦٨ز) لە بەندیخانەى «قزل قلعه»ى تاران دەگەڵ كۆمەلێك لە چالاكانى كورد وەك دوكتۆر عەلى مەولەوى، كاك جەلیل گادانى، ئەحمەد ئاھەنگەرى و كاك حەمەدەمین مەولودیان یان (پاتب) گیرا و كەوتە ژێر ئەشكەنجە و جەزەرە.

بەداخەو كاك محەممەد قادری و كاك حەمەدەمین مەولودیان (پاتب - پاتبى) براى كاپیتان حەمەدى مەولودە چرچى، كاتێك لە زیندان ئازاد دەكرێن، ئێتر ناكەونەو سەر پەوتى ژيانى ئاسایى خوێان و ئاسەوارى ئەشكەنجەى ناو زیندان كار لەسەر مێشكیان دەكات و بارى دەروونیان تێكدەچێ و تا كۆتایى سەلەكانى ژيانیان بە دەرد و دەركەوتەكانى ئەشكەنجەى زالمەن، دەیانئالاند. كاك محەممەد قادری لە سالى (١٣٥٨هـ-١٩٧٩ز) لە گوندەكەى خوێان واتە سەروكانى كۆچیدواى دەكات و هەر لەوێش بە خاك دەسپێدرێت.

تۆفيقي مهلا سديقي

تۆفيق كورى سەدىق كورى عەلى لە سالى ۱۹۲۰ لە شارى كۆيە لەدايك دەبى. لە كۆيە و لە رانييه چۆتە خوێندنگە. لە سالى ۱۹۳۱ را لە شارى رانييه نىشتەجى بوو. لە سالى ۱۹۴۰ بە ھۆى نەخۆشییەو نەتوانى درژە بە خوێندن بدات. ئىنجا بۆ ماوھى ۲ سالان لە كۆمپانيای نەفتى كەركوك كار دەكات. پاش ئەوھى لەوێش واز لە كار دىنى، دەگەرێتەوھ بۆ رانييه و لەوێ دوكان دادەنى و بەردەوام لە ھاتوچۆى بەغدادا دەبى بۆ كرىنى شتومەكى ناو دوكان. ئەو دوكاندارىتييه و ئەو ھاموشۆيە بۆ بەغدا، دەبێتە ھۆى ئەوھ كە زياتر دەگەل شۆرگىران و پرووناكبيران تىكەل بىت و خەباتى سياسى دەستپىكات. ھەر لەو

سەردەمشدا بووھ كە دەگەل كاپىتان ھەمەدى مەولودە چرچى ئاشنا بووھ و ھەك ئەركىكى نىشتمانى و مروى يارمەتى كاپىتانى داوھ و تەسكەرەكەى (پىناسە) لە نفوسى رانييه دۆزىوھتەوھ و سەرلەنوێ بۆ دەركردۆتەوھ و بۆى ناردۆتە زىندانى رواندز.

يەك لە ھاندەرەكانى بۆ تىكۆشانی سياسى، خوالىخۆشبوو عومەر دەبابە بووھ. لە رىكخستنى خۆپىشاندانەكەى سالى ۱۹۵۴ لە رانييه پۆلى سەرەكى گىرا و ھەر لەبەر ئەوھش دەگىرىت و پەوانە زىندانى موسل دەكرى. كە لە زىندان بەردەدرىت سەر لەنوێ دەست بە خەبات دەكاتەوھ تا نىسكۆى سالى ۱۹۷۵ كە ئاوارەى ئىران دەبى. كە لە ئىرانیش دەگەرێتەوھ بە خۆى و خىزانەكەى بۆ شارى سەماوھ دوور دەخىنەوھ. خوالىخۆشبوو تۆفيقى مهلا سديقى لە كۆتايىھەكانى تەمەنياندا بىرەوھرىيەكانى خۆى لە كىتيپىكدا نووسىوھتەوھ بەناو (بىرەوھرىيەكانى پۆزانی حىزبىيەتى و پىشمەرگايەتى و دوورخرانەوھم).

مۆمى تەمەنى ئەو نىشتمانپەرۆر و ئەو تىكۆشەرە لە پۆزى سىشەممۆ رىكەوتى ۱۱-۴-۲۰۰۶ دەكوژىتەوھ و ناو بە سەربەرزى لەناو گەلى خۆيدا بۆ ھەمىشە دەمىنێتەوھ. رۆحيان شاد و يادىيان بەخىر

سەید عەلی حىجازى

لىواء (سەرلەشكر) عەلى محەمەد خالىد حىجازى (۱۸۹۹ - ۱۹۷۶) يەككە لەو پۇلىسانەى كە بە بىبەزە و دلرەق ناسراوە. ناوى لكاو بە قۇناغىكى مېژووېى لە پرووداوەكانى دواى جوانەمەرگبوونى كۆمارى كوردستان بەتايبەت لە سزادان و كوشتنى بارزانیيەكان و ئەفسەرانى كوردى ناو كۆمار و زیندانى كردنى پرووناكبيرانى كورد لەوسەردەم. ھەروەھا ھاوکارىکردنى دەولەتى تێران بۆ بەدەستەوهدانى داواکراوان. سەرلەشكر (على محمد خاليد الحىجازى) كە لە كوردستان بە (عەلى حىجازى) ناسراوە لە سالى ۱۸۹۹ لە شارى مەدينە لە حىجاز (عەرەبىستانى سعودى) لە داىك بوو لە ۲۷ ي ئابى ۱۹۷۶ (۲۷- ۸-۱۹۷۶ز) لە بەغدا كۆچىدوايى دەكات.

خویندنى سەرەتايى و ناوەندى لە شارى «مەدينە» لە عەرەبىستانى سعودى (حىجاز) تەواو كردووە، پاشان باوكى دەبنىرى بۆ ئىستانبۇل بۆ خویندن لە بەشى دەرمان، بەلام خویندنى لە دەرمانەو دەگۆرێ بۆ خویندن لە زانكۆى سەربازى و پەيوەندى بە كۆلىزى سەربازى لە ئىستانبۇل كرد و پەلى ملازمى (Teğmen - ستوان - lieutenant) دووهمى لە سوپای عوسمانى تەواو كرد. كاتىك «مەلىك فەيسل» دەكرىت بە پاشای عێراق، سەید عەلىش دەتێردىتە ئەو ولاتە و لەو پۇستانەدا بەرپرسىارەتى دەدرىتن: جىگرى ئىدارەى پۇلىسى «بەسرە»، سەرۆكى پۇلىسى «بەغدا»، جىگرى سەرۆك پۇلىسى ھەموو عێراق، لەسەر داواى مەلىك فەيسەل و بە پشتىوانى ھىزەكانى ئىنگلىسى جىگىر لە عێراق و بە فەرمانى تايبەت، دەبىتە بەرپرسى گشت ناوچەكانى كوردستان. بەھۆى ئەو خوشخەمتیانەى كە لە كوردستان بۆ دەولەتى پاشايەتى دەيكات، پەلى بەرزتر دەكەن بۆ (سەرلەشكر-لىواء) و لە رىكەوتى (۱۴-۰۴-۱۹۴۸ تا ۱۲-۰۲-۱۹۵۰) دەكرىت بە سەرۆكى بەرتۆبەرايەتى پۇلىسى گشت عێراق. ماوہىكى كورتىش پارىزگارى «سلىمانى» بوو و پاشان پۇستى وەزىرى ناوخۆى عێراق وەردەگرى. ھاوكات نىوانى دەگەل عبداللە بن على «(عەبدولئىلاھ بن عەلى) « نائىب السلطنة»-ى عێراق خوش بوو. كاتى خۆى خالى مەلىك فەيسەل مىندال بوو (كە «غازى»-ى بابى سالى ۱۹۳۹ لە رووداوتكى ئۆتۆمبىلدا مردبوو و كۆرە مىندالەكەى دەبوو گەورە

سەید عەلی حەجازی و عەبدولنیلاھ بن عەلی خانی فەیسەڵی دووھەم و
نائب السلطنة ی عیراق

بوایە تا بە رەسمی پادشایی
کردبا. عەبدولنیلاھ بۆ
«مەلیکە عالیە» ی بێوێژنی
غازی و دایکی ئەو فەیسەڵ
بوو. سالی ١٩٥٣ کە فەیسەڵی
دووھەم بە رەسمی بوو بە
پادشا، ئەم «عبداللە» بە
بە «ولیعهد»، تا ١٤ ی
تەمووزی ١٩٥٨. سەید عەلی
حەجازی دارەستی ئەو بوو و
ئەمرەکانی ئەوی

بەجێدەگەیاند. وەک دەرەدەکوێ، ئەو مەلیک عەبدولنیلاھ بە پێداگری کردوو کە وا بەسەر
کوردەکان بێن و ئەو ئەفسەرە کوردانەش لەسێدارە بدەن چارەنووس وا بوو کە کاتیک شوێش دژی
حکومەتی پاشایەتی لە عێراق کرا ئەو مەلیک عەبدوللایە کەوتە بەر دەستی و خەڵک و تیکە
تیکەیان کرد و پاشماوەی لەشیان هەڵاوه سی .

سەید عەلی حەجازی لە ناوچەی کوردستان دژی کوردەکان و بەتایبەت بارزانیهکان بەرپرسیاری
یە کەم بوو، کۆمەڵێک تاوانی دژی گەلی کورد ئەنجام دا. عەشیرەتی بارزانی کە لەدوای رووخانی
کۆمار بەشیکیان هیچ عیلاجێکیان نەما و ناچار بوون دەگەڵ شیخ ئەحمەد، خودانی بارزان
بگەرێنەوه سنووری عێراق، سەید عەلی بە دەو و درۆ بەلێنی بە هەموویان دا کە سزا نادریڤ و
عەفوو دەرکێن بەلام لە دوایدا دەرکەوت کە هەمووی درۆ بوو. تەواوی پیاو و گەورەسالانی ئەو
عەشیرەتەیان بۆ ماوێهکی دوور و درێژ زیندانی کرد. ئەو کوردکوژە دەستی سەرەکی هەبوو لە
لەسێدارەدانی چوار ئەفسەری کورد (مستەفا خۆشناو، محەممەد محەموود قودسی، خەیروللا
عەبدولکەریم، عیزەت عەبدولعەزیز) بە بەلێنی درۆ و دەهو، ئەو ئەفسەرانی پازی کرد تا خۆیان
پادەستی دەولەتی عێراق بکەن و پاشان لەسێدارەیان دان. هەروەها شەپۆلێکی بەربلای گرتن و
زیندانی کردنی پرووناگیرانی کوردی وەرێ خست بە چەشتیک کە زیندانەکانی باکووری عێراق بە
گشتی، کێشە ی جێگایان هەبوو.

لەپاش تێکچوونی کۆمار و داگیرکردنەوه کوردستان لەلایەن دەولەتی ئێرانەوه دۆخی
بارزانیهکان کە لە یارمەتیدانی کۆماردا خۆتێیان دانابوو، ناجێگیر بوو و دەولەت تێبەهێڵچان و
دوو مەرجی بۆ دانان، یا چەک دابنێن و وەک پەنابەر لە هەمەدان نیشتهجێ بن، یا خاکی ئێران
جێبەجێن. لەو کەش و دۆخەدا خۆتێخۆشیوو مەلا مستەفا بارزانی هەوڵ دەدا تا رێگای

دهربازبوونیک بدوژنهوه تا خووی و عهشیرهتهکهی به چهشنیک پرزگار بکات بوئه، نامهیهک بو سهرلهشکر عهلی حیجازی دهنووسیت و داوای لیدهکات له نتوان نهوان و دهولهتی عیراقدی نیوژیوانی بکات و چارهسهریک بو کیشهی نتوان دهولهتی عیراق و بارزانییهکان بدوژیتتهوه. سهرهپای نهوه که دوخی بارزانییهکان لهو سهردهمدا له دژوارترین دوخدا بووه، بهلام خوالیخویشوو مهلا مستهفا ناماده نهبووه که واز له چهک بیتیت و له روانگهیهکی بههیزهوه نامهکه دهنووسیت و دهستی ناشتیان بو دریز دهکات. دهقی نامهکه بهو چهشنهیه:

[۱۵-۴-۴۷ بو سهرلهشکر سهد عهلی حیجازی بهریز

ویرای سلاو و ریز

۱. ئەم نامه تایبهته بو ئیوهیه تا بینیرن بو سهرۆک وهزیرانی^۱ بهریز. داواکارین که به زووترین کات بگاته دهستی بهریز سهرۆک وهزیر. ۲. له ناوهروکی نامهکهمانهوه دهردهکهوی که تیمه نیازمان پاکه و بوئه دهمانههوی بو ئامانجیکی پاک و باش ههنگاو ههلبیتینهوه. گهرهکمانه به چهکهکهمانهوه بمیتینهوه. گهر ئیوهش نیازتان دهگهڵ تیمه پاکه، کهواته دهبی ریکهوتنیک بکهین. چارهسهری نهو کیشهیه به پیاوانی بهرپرس و موخلیسی وهکوو بهریزتان مسوگر دهبی.

۳. من متمانهه ههیه که ئیوه کهسیکی موخلیسن بو وهتهن و بو دوستایهتی دهگهڵ تیمه، لهبهر نهوه ئاواتی من نهوهیه که نهو کیشهیه به واستهی ئیوهوه هل بی ئینشائهلا. من بهردهوام نامهتان بو دهنیرم و هیوادرام باسهکه وهپشت گوئی نهخن و ههول بهدن به زووترین کات چارهسهریک بدوژنهوه تا تیمهش بو ناشتی بی هیوا نهبین ههروهها با حکومهتیش سهری بهو کیشهیهوه نههیشی. له ههمانکاتیشدا داوا دهکهم تا ناوچهیهکی دیاریکراو و بیلایهئمان بو تهرخان بکهن تا بتوانین خویم و خهڵکهکهم لێن بجاویتینهوه تا نهوکاته که موشکیلهکه بهدهستی ئیوهوه چارهسهر دهکری. چاوهروانی وهلامی ئیوهین بهوپهری ریز و ئیحتیرامهوه.

واژۆ - مهلا مستهفا بارزانی]

^۱ مههستیان سهرۆک وهزیران (صالح الجبر - صالح جبر) له که سهرۆک وهزیری سی و ههشتهمین کابینهی حکومهتی عیراقی له سهردهمی پاشایهتی بووه. حکومهتهکهی له ۱۹۴۷/۳/۲۹ تا ۱۹۴۸/۱/۲۷ بهردهوام بووه.

۱۵/۴/۲۷

الى سعادة اميرالاهواز السيد علي الحجازي المازاني

تحية واحتراماً

۱. نرسل لكم رسالة خاصة بواسطة سادتكم الى فخامة رئيس الوزراء نرجوا انكم
تقدروا ان تفتتحوها بأسرع واسطة ممكنة.
۲. يتضح لسادتكم من مضمون الرسالة حسن نوايانا وسلامة مقصدنا من بقا
بصورة سليمة فاذ كانت نواياكم مضاهية فلابد من الحصول على اتفاق
وحد مشتركاً بيننا وبين الرجال المشرقيين المخلصين اذ ان سادتكم برقت
قريباً
۳. اننا واثقون من اخلاصكم للوطن وهذا يحكم لنا ان نلذك ان نأمل ان تتحل
مشكلتنا بتركم ان شاء الله وسوف نراسلكم دائماً فارجو ان لا
تتهملوا قضيتنا ونسوا الحل السريشاً لكن لا ننظر الى تمييز الامم الى
سنة امانه الرجال فانه قد تستاد الحكومه من هذه العمل
... وارجو ان تفيتم لي منطقة ما يدره ابقى فلا يسه رجالاً ونعمنا لنا
والله فاعلم ان تفتتحوها على ايديكم وننظر جوابكم ونتم فاعلموا

مخلص

ملا مصطفى البارزاني

وتنهى نامهي واؤو كراوى مهلا مستهفا بارزاني كه بو سيد علي حجازي نوويوه.

محەممەد مەحمود (محەممەد قودسی)

ناوی محەممەد کۆری مەحمود ئەفەندی پەسامە، سالی ١٩٢١ و کاتیک خێزانەکیان ئاوارە و دەربەدەر بوون، لەشاری قودس لەدایک بوو و ئەم ناسناوی پێبەخشاوه. لەتەمەنی شەش سالی لەشاری موصل چۆتە خۆبەندنگە و سالی دواتر خێزانەکیان گەراوەتەو بۆ سلیمانی و لەوێ درێژەی بەخۆبەند داوه. پلەی سەرەتایی و ناوەندی لە سلیمانی تەواو کردووە و پاشان لە بەغدا چۆتە خۆبەندنگەی سەربازی و دواي دوو سال خۆبەند سالی ١٩٤١ لەهەولێر دامەزرێاوه.

سالی ١٩٤٢ بوو بە ئەفسەر و پەوانەي پرواندز کرا. لەوێ دەگەڵ ھاوێی نیشتمان پەرورەکانیدا کەوتنە بلۆککردنەوی بیری کوردایەتی و سالی ١٩٤٣ پەيوەندی کردوو بە بزوتنەو چە کەدارییەکی ناوچەي (بارزان). پاش شکستەینانی ئەو بزوتنەو بە خۆي گەيانده مەهاباد و لەناو پرێزەکانی سوپای کۆماری کوردستاندا خزمەتی زۆری کرد و ئازایەتییهکی زۆری نوێ، لەبەر ئازایی و دڵسۆزی ئەم ئەفسەرە تیکۆشەرە، پیشەوا کردویتی بە ئەقیب (کاپتان) و شان بەشانی ئەمەش لە بواری پامیاری و پۆشنییدا پۆلی گەرەي گیرا و کرا بەسەرۆکی یەکتیی لاوانی کوردستان لە ناوچەي سەقز و بانە.

شەهید محەممەد قودسی لە وتارنووسین و وتار خۆبەندەویدا بەهرەيەکی گەرەي هەبوو، بۆیە ناویان لێناوو (خەتیی شۆرشی کوردستان) ئەم لاوه پۆشنییرە لەبواری چیرۆک نووسینیدا بە مشوور بوو. چیرۆکی بلۆکراوەي هەيە و لە گوڤاری گەلاوێژدا چەند بەرهەمیکی بلۆکراوەتەو. پاش تیکچوونی کۆمار، محەممەد قودسی و سێ ھاوێیکەي مستەفا خشناو، خەيروڵا عەبدولکەریم و عیززەت عەبدولعەزیز کەوتنە دەست کاربەدەستانی عێراق و لە ١٩ حوزەیرانی سالی ١٩٤٧ لەسێدارە دران. گەرەترین سامانی لەپاش بەجێماوی ئەم چوار قارەمانە نامە پیروژەکیانە کە پۆزی ١٨ حوزەیرانی سالی ١٩٤٧ نووسیویانە و تێیدا نامۆزگاری نەوەکانی دواي خۆیان دەکەن کە دڵسۆزی کوردو کوردستان بن.

میرحاج ئاكره‌یى

«میرحاج ئەحمەد تاهیر ئاكره‌یى» ئەویش یەك لەو ئەفسەرە كوردانەى ناو ئەپتەشى عێراق بوو كە پشتیان لە هەموو پلە و پایەیه‌كى دەولەتى عێراق كرد و ژيانى خۆیان بۆ ئەتەوه‌ى خۆیان تەرخان كرد. ئەو ئەفسەرە لە كۆمارى كوردستاندا پۆلى بەرچاوى هەبوو، هەم قەرماندەى لكى ٢ى هێزەكانى بارزانى بوو هەمیش چاوه‌دێرى دەولەتى كوردستان بوو لە جەبه‌ه‌ى سەقز و سەرا.

لە ١٩١١-١١-١٩ ئە ئاكرى لەدايك بووه. خۆبندنى سەرەتایى لە ئاكرى و ناوه‌ندى لە موسڵ و بەغدا تەواو كردوووه. سالى ١٩٣١ لە خانەى مامۆستایان لە بەغدا وەرگیراوه و سالى ١٩٣٤

خۆبندنى تەواو كردوووه. لە سالى ١٩٣٤ بۆ ماوه‌ى سالتىك لە كۆلیجى سەربازى وەرگیراوه و پله‌ى ملازمى پێدراوه. بە هۆى هەبوونى پۆختى پاراوى كوردانە و لەزەب‌بونى لە بوارى نووسین و لێداندا، توانیویه‌تى كاریگه‌رى لەسەر خەلكانى دەورووبه‌رى داى. لە سالى ١٩٣٠ دەگەڵ هەندىك لە لاوانى تر (گروپى لاوانى كورد) داده‌مه‌زێنن كە هەلگه‌رى گوتارى ئەتەوه‌یى بوون. پاشان كە رێكخراوى "داركه‌ر" دروست بوو و بوو بە بناغه‌ى حیزبى (ه‌یوا) لە ٢٧-٥-١٩٣٩ میرحاج و گروپى لاوانى كورد تەقلی ئەو رێكخراوه‌یه‌ بوون. وه‌ك نوێنه‌رى ئەو حیزبه‌ به‌ نه‌ه‌ینى سەردانى مه‌هاباد ده‌كات و ده‌گەڵ چه‌ند كەسایه‌تى لاو و پووناكبه‌رى ئەو شارە كە تەژى بوون لە هه‌ستى كوردانە به‌ردى بناغه‌ى (كۆمه‌لى ژيانەوه‌ى كورد - ژ.ك) داده‌مه‌زێنن. لە دروستبوونى كۆمارى كوردستاندا وێرای ئەفسەرەكوردەكان و عه‌شیره‌تى بارزانى گه‌وره‌ترین خزمه‌ت‌یان به‌و كۆماره‌ كرد. خوالێخۆشبوو مه‌لا مسته‌فا بارزانى مه‌ئمانه‌یه‌كى ئەوتۆى پێ بووه و به‌رده‌وام پراوژى پێكردوووه. لە سەر‌هه‌لدانى شوێشى بارزانیه‌كان را تا گه‌رانه‌وه‌ى بۆ كوردستان لە شوێنیه‌وه، وه‌ك ن‌یسێ ده‌گەڵ مه‌لا مسته‌فا بارزانى بووه. گه‌ر نه‌لێن یه‌ك لە دامه‌زێنه‌رانى پارتى دیموكرات بووه به‌لام، لە یه‌كه‌مین ئەندامانى كۆمیتەى ناوه‌ندى پارتى دیموكراتى كوردستانى عێراق دێته‌ ئەژماردن. لە رۆژى ٠٩-١١-١٩٨٨ لە بەغدا به‌ هۆى نه‌خۆشى كۆچیدواى ده‌كات و رۆژى ١٣-١١-١٩٨٨ تەرمه‌كه‌ى لە شارى «ئاكرى» لە باشوورى كوردستان ته‌سليم به‌ خاك ده‌كرى.

مسته‌فا خوش‌ناو

نەمر مستەفا خوش‌ناو

پۆلكۆفنىك مستەفا خوش‌ناو» يەك
لەو چەند ئەفسەرە كوردانەى ناو
ئەپتەشى عىراق بوو كە تىكەل بە
كۆمارى كوردستان بوون و لە رىكخستن،
دامەزراندن و پاهىنانى هىزى
پىشمەرگەى كوردستان دەستى بالاي
هەبوو. لە سالى ١٩١٢ و لە گوندى
«هەرمك» ناحىەى «بىتوانە»ى قەزاي
«رانیە» لە دايك بوو. تاقانە كورپ
بنەمالەيان بوو. خویندى سەرەتايى لە
شارى كۆيە و خویندى ناوەندى لە
هەولێر تەواو كردوو.

دواتر لە شارى بەغدا خانەى
مامۆستايانى بریو و ماوەى دوو سال لە
هەلەبجە وەك مامۆستا خزمەتیکردوو.
لە سەرماوەزى سالى ١٩٣٤ دا چۆتە
قوتابخانەى عەسكەرى و لە گەلاوێژى

سالى ١٩٣٦ دا بە ئەفسەر لە سوپای عىراقیدا دامەزراو. شەهید مستەفا خوش‌ناو هەر لە تەمەنى
لاوێتیه‌وه هەستى كوردایەتى و بیری نەتەوايەتى لە دل و دەروونیدا ره‌گى داکوتاوه و لەکوتایى
سییه‌كاندا رۆلێكى گرنگى گێرا لە دامەزراندنى کۆمه‌له‌ى «هيو» دا.

سالى ١٩٤٤ لەلایەن حكومه‌تى عىراقه‌وه كرا بە ئەفسەرى په‌یوه‌ندى لە ناوچه‌ى بارزان. لەو
ماوه‌یدا بەنهیتى سەردانى تیرانى كرد و په‌یوه‌ندى كرد بە کۆمه‌له‌ى ژيانە‌وه‌ى كورد (ژ.ك) ـه‌وه.
لەسەر ئەم هەلوێسته‌ى حكومه‌تى بەغدا فەرمانى دەستگیرکردنى بۆ دەرکرد، بەلام مستەفا خوش‌ناو
خۆى نەدا بە دەسته‌وه و دەگەل چەند ئەفسەریكى نیشتمانپەرورەدا په‌یوه‌ندى كرد بە بزوتنه‌وه
چەكداریه‌كه‌ى بارزانه‌وه.

لە کوتایى سالى ١٩٤٤ دا کۆمه‌له‌یه‌كى دامەزراند بەناوى (کۆمه‌له‌ى ئازادى). مەبه‌ست لە
دروستکردنى ئەم رىكخراوه‌ سیاسیه‌ پىشخستنى بیری كوردایەتى و فراوانکردنى بزوتنه‌وه‌كه‌ى

ناوچهی بارزان بوو. پاش شکسته‌تپانی شۆرشه‌که‌ی بارزانی له بارزان، ئهم بزوتنه‌وه‌یه نه‌ما. شه‌هیدی نه‌مر له‌کوژتایی سالی ۱۹۴۵دا خۆی گه‌يانده‌ کۆماری کوردستان و له یارمه‌تیدانی ئهو کۆماره‌دا روۆلی کاریگه‌ری گه‌یرا.

گیانفیدا مسته‌فا خوشناو پێشتر فه‌رمانده‌ی لکی یه‌کی هه‌زه‌کانی بارزانی بوو و پاشان بوو به‌ فه‌رمانده‌ی جبه‌یه‌ی سه‌را و سه‌قز. وه‌ک له‌و ده‌فته‌رانه‌ی کاپیتاندا ئاماژه‌ی پێده‌کریت، گه‌یه‌وه‌ته‌ پله‌ی فه‌رمانده‌ی هه‌یزی پێشمه‌رگه‌ی کوردستان. پاشی تیکچوونی کۆماریش هاوڕێ ده‌گه‌ڵ سێ ئه‌فسه‌ری قاره‌مانی تر به‌ ناوه‌کانی خه‌یروڵلا عه‌بدولکه‌هریم، مه‌حه‌مه‌د مه‌حموود قودسی و عیزه‌ت عه‌بدولعه‌زیز له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی عێراقه‌وه‌ له‌ رێکه‌وتی ۱۹-۰۶-۱۹۴۷ له‌ سێداره‌ دران. ته‌رمی هه‌ریه‌ک له‌ شه‌هیدان عیزه‌ت عه‌بدولعه‌زیز له‌ ئامیدی، شه‌هید خه‌یروڵلا عه‌بدولکه‌هریم له‌ هه‌ولێر و هه‌ر دوو شه‌هید مسته‌فا خوشناو و مه‌حه‌مه‌د قودسی له‌ سلێمانی به‌خاکی پیروزی کوردستان سپێدران.

له‌ زینداندا و له‌ دواساته‌کانی ژیا‌نیاندا نامه‌یه‌کی هاوبه‌ش وه‌ک وه‌سیه‌تنامه‌ ده‌نووسن که‌ خۆی هه‌لگری په‌یامێکه‌ بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد و وه‌ک مانیفه‌ستێکی نه‌ته‌وه‌یی ده‌بن لێی ورد بینه‌وه. ده‌قی وه‌سیه‌تنامه‌ به‌کۆمه‌له‌که‌ به‌و چه‌شنه‌یه‌:

نه‌مر مسته‌فا خوشناو

وه‌سیه‌تنامه‌ی چوار ئه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌که

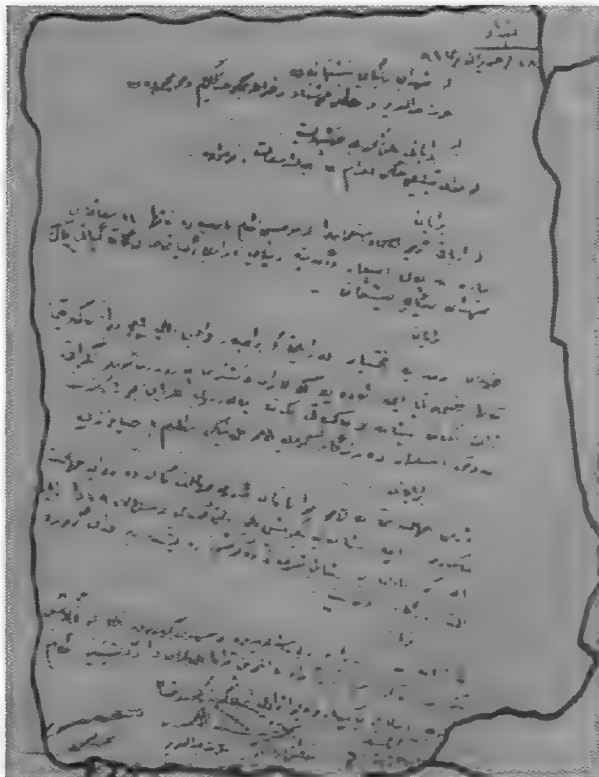
به‌غدا

۱۸ ی حوزه‌ی برانی ۱۹۴۷

له‌شوه‌ده‌ای رێگای نیشتمان‌وه
عیزه‌ت عه‌بدولعزیزو مسته‌فا
خۆشناو و خه‌یروڵلا عه‌بدولکه‌هریم و
محهم‌مه‌د مه‌حموده‌وه
بۆ: براییانی میلیله‌تی کوردی
خۆشه‌ویست

له‌ دوا‌ی ته‌بلیغی حوکمی ئیعدام
به‌یه‌ک سه‌عات نوسراوه
برایان: له‌ ژبانی ژێر ده‌ستی و
ئێستعماردا له‌نوسینی ئهم‌نامه‌یه‌وه
ته‌نیا ۱۴ سه‌عاتمان ماوه‌ به‌په‌تی
ئێستعمار ده‌که‌ینه‌ دونه‌ی ئازادی و
گیانمان ده‌گاته‌ گیانی پاکی
شوه‌ده‌ای رێگای نیشتمان.

برایان: خۆمان زۆر به‌ به‌ختیار

ده‌زانین که به‌رامبه‌ر واجبی میلی هیچ دوا نه‌که‌وتین ته‌نیا نه‌سیحه‌تی ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که لاوان و
نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد (...) [ئهو دوو وشه‌یه‌ به‌ پووینی دیار نییه‌] بکه‌نه‌ نیشانه‌ و به‌کیه‌تی بکه‌نه‌
په‌په‌روه‌ی خۆیان بۆ شکاندنی ته‌وقی ئێستعمارو رزگارکردنی هه‌موو میلیله‌تیک‌ی مه‌زڵوم بێ جیاوازی.
برایان: دوژمنی جه‌هاله‌ت بن به‌هه‌موو تواناتان شه‌ری جه‌هاله‌ت بکه‌ن وه‌ دوا‌ی جه‌هاله‌ت
مه‌که‌ون. ئیمه‌ نیشانه‌ی تیکوشینی میلی میلیله‌تی کوردین له‌سالی ۱۹۴۷ دا. براییانی ئیمه‌ که‌ ماون
بۆ رێگای شه‌ره‌ف تێده‌کوشن و پشت به‌خودای گه‌وره‌ میلیله‌ت رزگار ده‌بێ.

برایان: سه‌رکه‌وتیمان بۆ به‌ر په‌تی سێداره‌، مانای بێ ده‌سه‌لاتیمان نیه‌ بۆ تیکۆشان. به‌لکوو وه‌ک
سه‌ربازیکی ئازا به‌هه‌موو توانایه‌که‌وه‌ هه‌ولمان دا تا گه‌یشتییه‌ ئهم‌ نه‌تیجه‌یه‌. ئیدی بۆ به‌کیه‌تی
وه‌ بۆ ئازادی. بژی کورد و کوردستان.

واژۆ

خیرالله عبدالکه‌هریم، مسته‌فا خۆشناو، عیزه‌ت عبدالعزیز، محم‌د محم‌ود

ئەنۋەر دىلسۆز

ناۋى تەۋاۋى (ئەنۋەر خەسەن عوسمان ئەبۇبەكر) بوۋە. لە سالى ۱۹۲۴ى زايىنى لە «قەلاتى ھەولېر» لەدايك بوۋە. لە ھەرپەتى لاۋىتىيەۋە سەرقالى جىمجۆلى سىياسى بوۋە و لە بزۈوتنەۋە قۇتايان ھەلسوۋپراۋە. لە سالى ۱۹۴۲ بەند كراۋە و بۇ «فاۋ» دوۋر خراۋەتەۋە. پاش ئازادكردىنى لە شارى پەۋاندز بە فەرمانبەر دامەزراۋە. لە سالى ۱۹۴۶ ۋازى لە فەرمانەرايەتى ھېناۋە و چۆتە رېزى شۆرشكىران لە كۆمارى كوردستان لە مەھاباد. ھەر لە مەھاباد لەسەر پىرس و راي پىشەۋا قازى محەممەد و بە ئامادەبوۋنى مىرحاج بالەكى و ۋەھاب ئاغاي بېشۋىك زەماۋەندى كىردوۋە. ھاۋسەرەكەى ناۋى «خەلىمە» و لە بىنەمالەى ناسرواي ئەۋ مەلەبەندە و نەقشەبەندى بوۋە. لە كۆماردا دەبىتتە بەرپىرسى گومىرگ و دابەشكردىنى خۆراك لە شارى نەغەدە.

پاش تىكچوۋنى كۆمارەكە گەراۋەتەۋە عىراق و دەستگىر كراۋە و پاشان ئازاد كراۋە. جارىكى تر لە كەركوك بۇ ماۋەى ۲ سال بەند كراۋە و پاش ئازادبوۋنى لە كۆمپانىيائى نەۋتى كەركوك دامەزراۋە. لە سالى ۱۹۶۰ روى لە ۋلاتى سۆڧىيەت كىردوۋە بۇ خوتىدن و لە زانكۆي (لۆمۇمبا) ۋەركىراۋە وياۋەننامەى ماحىستىرى ۋەركىرتوۋە.

لە سالى ۱۹۶۵ بۇ دوو مانگ دەستگىر كراۋە، كە ھىچى لەسەر نەبوۋە، ئازاد كراۋە و پەيۋەندى بە شۆرشى ئەيلۈۋلەۋە كىردوۋە. پاش دوو سال بە ئاگادارى سەركىرايەتى شۆرش، بەرىگاي سوريائە گەراۋەتەۋە سۆڧىيەت و بىروانامەى (دكتۇرا)ى لە زمانى پوۋسى ۋەركىرتوۋە، لە سالى ۱۹۷۹ بە راۋىژكارى ياسايى لە ۋەزارەتى راگەياندىنى عىراق دامەزراۋە. ئەنۋەر دىلسۆز زانا و زىرەك لە زمانى كوردى ۋەعەرەبى و توركى و فارسى و پوۋسى بوو، ئەلمانى و فرەنسىشى زانىۋە. گەلىن وتار و بابەتى رۆژنامەۋانى ھەيە.

ئەنۋەر دىلسۆز لە سالى ۱۹۹۵ى زايىنى كۆچىدۋايى كىردوۋە و لە گۇرستانى بىنەمالەكەيان لە (باداۋە) بەخاك سېتىردراۋە. دوو كور و شەش كىچى لە دوا بەجىماۋە.

[بەشىكى ئەم كورته ژياننامەيەم لە مالىپەرى كوردبىيتىدا ۋەركىرتوۋە و بەشىكىشىم لە رۆژنامەى كوردستان، ئامادەكردىنى: پەڧىق سالىح و سەدىق سالىح، چاپى ئاراس، چاپى يەكەم، ھەولېر - ۲۰۰۷ ۋەركىرتوۋە]

حه زره تی شیخ عه لائه دینی حوسینی نه قشبه ندی (که مالیزاده له پوژه لات)

خوالیخو شبوو هه زره تی شیخ
عه لائه دین حوسینی نه قشبه ندی کوری
حه زره تی شیخ جه لال له مانگی په مه زانی
سالی ۱۳۲۴ ی مانگی (پټبه ندانی ۱۳۷۵
هه تاوی - February ۱۸۹۷) له گوندی
«زینوؤ شیخی» له دایک بووه. نه و گونده
پیشتر شونی پټنوئی و زانستی ثابینی
پټوارانی نه قشبه ندی بووه و باب و
بایپیرانی هه زره تی شیخ عه لائه دین (له
کور دیدا به شیخ «عه لاهه دین» یش دټه
زمان و کاپیتان هه مه دیش هه ر به شیخ
عه لاهه دین ناویانی هټناوه) له و گونده
په رهیان به ثابینی ئیسلامی و
په روه رده کردنی تینووانی زانستی ثابینی
داوه و به (دارولئیرشاد - دارالارشاد)
پټناسه کراوه.

به گوټره ی فهرمووده کانی هه زره تی سهد «ته ها که مالیزاده» کوره گه وره و جټنشین هه زره تی
شیخ عه لائه دین؛ پشتیان به خزمایه تی له لایه ک ده گاته وه «ئیمام عه لی نه قی» و له نه ویش را
ده گاته وه «ئیمام جه عفه ری سادق». له لایه کی تریشه وه له دایکی ئیمام سادقه وه به خزمایه تی
ده گه نه وه «قاسم کوری محه ممد» و له نه ویش را ده گه نه وه هه زره تی «نه بو به کری سهدیق»^۱.
نه و مالبا ته مه زنه خزم و تایفه یان له هه موو به شه کانی کوردستان هه ن و خاوه ن پټز و خوورمه تی
گه لی خوټانن. به شټکی نه و بنه مالیه له پوژه لات ی کوردستان به که مالیزاده یا که مالیزاده ی
نه قشبه ندی ده ناسرټن.

حه زره تی شیخ عه لائه دین هټشتا لاوټکی ۱۹ سالانه ی که منه زموون بووه که باوکیان نه مری خوا
به جټده گه یټټیت و کوچیدوایی ده کات. به لام لټها تووی و په روه رده ی په سه نیان وا ده کات که

^۱ برونه کور تکراره ی به سته ری نه و سه ربورده یه: <https://bit.ly/2aB9AVe>

له‌لایه‌ن ږدینسپییه‌کان و خه‌لیفه‌کانی ئه‌و مالباته، چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین وه‌ک جیگره‌وه‌ی باوکیان قه‌بول بکه‌ن و ده‌ستی موریدانه‌یان بۆ به‌سینگه‌وه‌ بنین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تینوان و موریدانی ئه‌و خانه‌دانه به‌رده‌وام له‌گه‌شه‌بووه‌ و گوندی «زینوی شیخی» توانای ږاگرتنی ئه‌و شه‌پوله‌ له‌ موریدانی نه‌بووه، چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین له‌یه‌که‌م هه‌نگاویاندا گوندی «خه‌لان» وه‌ک دارولئیرشادی خۆی هه‌لده‌بژێری. به‌ پتی پله‌ و پایه‌ی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ئه‌و مالباته له‌ کوردستاندا، هه‌روه‌ها شوینی نیشته‌جیبوونیان له‌ شویتینکی گرینگ له‌ کوردستاندا که‌ له‌ سێسوچکه‌ی سنووره‌ ده‌ستکرده‌کانی کوردستان (باکوور، باشوور، ږۆژه‌لات) هه‌لکه‌وتووه‌، وایکردووه‌ که‌ به‌رده‌وام چه‌ره‌نووسیان ده‌گه‌ل ږووداوه‌ گرینگه‌کانی سه‌رده‌میان گرتی بدری و ږۆلی یه‌کلاکه‌روه‌ه و تا ږاده‌یه‌کی زۆر ږۆلی ناشتیخوازان به‌گیرن. په‌یمانی به‌ناوبانگی (سێسنوور) له‌ ناوچه‌ی «دالانپه‌ر» که‌ له‌ سه‌رده‌می کۆمار کوردستاندا له‌لایه‌ن نوئنه‌رانی (کۆمه‌له‌ی ژ.ک) له‌ ږۆژه‌لاته‌وه‌ و (حیزبی هیوا) له‌ باشووری کوردستان ئیمزا کرا، تیدا شیخ عوبه‌یدیلاهی حوسینی نه‌قشه‌بندی «شیخ عوبه‌یدیلاهی زینوی» ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی، نوئنه‌رایه‌تی حیزبی هیویان ده‌کرد. هه‌روه‌ها به‌شداریکردنیان له‌ شوږشه‌که‌ی چه‌زهره‌تی شیخ عوبه‌یدیلا شه‌مزینی ږا تا شه‌ر له‌ دژی ږووسه‌کان و دالده‌دانی خه‌لکی برسی له‌ قاتوقریه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مدا و زۆر ږووداوی تر، شوئنه‌نجه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ دیاره‌.

له‌ سێبه‌ری ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا هه‌موو چین و توئزه‌کانی کوردستان ده‌حه‌سانه‌وه‌. سه‌ره‌ږای ئه‌وه‌که‌ ئه‌و مالباته مه‌زنه‌ به‌ گه‌شه‌پنده‌ریکی جوانی ئایینی ئیسلام ده‌ناسرتن، که‌چی باوه‌رپه‌ندانی گشت ئایینه‌کانی تر له‌لایان هه‌ساوه‌ بوون و هه‌ستیان به‌ ئۆقهری ده‌کرد. جگه‌ له‌وه‌ش له‌لایه‌ن گشت عه‌شره‌ت و شیخه‌کانی تری کوردستانیشه‌وه‌ ږژ و حوورپه‌تیک ئه‌وتۆی ئه‌و مالباته به‌گشتی و چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین به‌تایبه‌تی ده‌گیرا و قسه‌ی به‌ږیزیان له‌نێوان ناکوکیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می عه‌شیره‌ت و شیخه‌کاندا وه‌عه‌رزتی نه‌ده‌که‌وت. ناشتیخوازی، ته‌بابی و برایه‌تی، فه‌لسه‌فه‌یه‌ک بوو که‌ هه‌لقولاوی تیروانییه‌ ئایینی و سوڤیگه‌رایانه‌یه‌کان به‌یان بوو.

پله‌وپایه‌ی ئه‌و مالباته به‌تایبه‌ت چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین له‌ ناو ده‌وله‌تانی داگیرکه‌ری کوردستانیش حاشای لینه‌ده‌کرا و به‌رده‌وام له‌ هه‌ولداوون که‌ خۆ له‌ جه‌نابی شیخ نزیکی بکه‌نه‌وه‌ تا له‌ ږیگای به‌ږیزانه‌وه‌ بتوانن ئۆقهری و ئارامی له‌ ناوچه‌که‌دا به‌ږیزن. ئه‌و ږیوه‌ندییه‌ به‌چه‌شتیک بووه‌ که‌ هه‌رکات چه‌زهره‌تی شیخ سه‌فه‌ری کردبا بۆ عێراق یان ئێران، گه‌ر له‌لایه‌ن شا و مه‌لکیکی ئه‌و ده‌وله‌تانه ږیشوازی لینه‌کرا، به‌ دلناییه‌وه‌ نوئنه‌ریکی تایبه‌تی بۆ ږیشوازی کردنی ته‌رخان ده‌کرا.

له‌پاش تیکچوونی کۆماری کوردستان و کۆماری ئازهربایجان، ئه‌و مالباته به‌گشتی و له‌ سێبه‌ری ږیباره‌ ژیرانه‌کانی چه‌زهره‌تی شیخ عه‌لانه‌دین زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌ندامانی چالاکی ئه‌و دوو

کوماره، په نایان بو حه زره تی شیخ عه لانه دین ده برد و به ړیزیشان همه جوړه دهستی به سهردا ده گرتن. وهک له به لکه میژووییه کانداهاتووه، نهو زاته پیروزه له پاش تیکچوونی کوماری کوردستان، به که لکوه رگرتن له پتوه ندیه کانی خوئی ده گهل پاشای عیراق، هه ولیدابوو که مافی په نابهریه تی بو پیشه واکازی محهممه دهر بگریټ و گیانی پیشه واکازی. ته نانه ت نهو به لینه شی له بهرپسانی ده ولته تی عیراق وه رگرتوو و پیشه واکازی محهممه دیشی لیی ناگادار کردوته وه، به لام پیشوا قایل نه بووه و مه هابادی به جینه هیشتووه.

حه زره تی شیخ عه لانه دین له ړیکه وتی چوارشه ممو ۱۷ ی خهرمانانی سالی ۱۳۴۴ ی هه تاوی (۱۲،۵،۱۳۵۸ مانگی - ۸،۹،۱۹۶۵ زایینی) به هوئی نه خوئی دلوه، دلّه به ړوحم و گه وره که یان له لیدان که وت و خیلې موریدان و خو شه ویستانی خو یانی به جهیشت و له گورستانی (اعظمیه) له باکووری به غدا که شوینی هه تایی که سایه تیه گه وره کانه له عیراق،^۱ به خاک ده سپردریت. سپاس بو به ړیز سید جهبار که مالیزاده، نه وهی حه زره تی شیخ عه لانه دین له ولاتی ئالمان که یارمه تیدام نهو کورته ژياننامه یه له سهر حه سره تی شیخ بنووسم.

حه زره تی شیخ عه لانه دین حوسینی نه قشبه ندی

^۱ پروانته کتیبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) نووسینی "سید عه بدولرهمانی حوسینی نه قشبه ندی"، وه رگپرانی محمد بانه ای، چاپی "ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی" لاپه رهی ۱۸۰. - هه روه ها گو فاری هاوار - سالی دووه هم - ژماره ی ۷ - رتیه ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان - لاپه رهی ۲۱

سولتان ناغا شیخ ناغایی | شیخ ناقای

خوالیخوښو سولتان ناغای شیخ ناقای - شیخ ناغایی کوری حاجی باقر کوری میرسولتان کوری برایم ناغا کوری شیخ ناغا کوری بهیرم ناغا له عهشیرهتی دیپوکریه. دایکی که ناموژای باوکی بووه، ناوی «قهمرتاج» بووه. به پتی سچیل له سالی ۱۳۰۰ ههتاوی واته ۱۹۲۱ی زاینی له دایکبووه. ههندیگ خزم و کهسیان پتیانویه که پهنگه ته مهنی سولتان ناغا له وهش بانتر بووې. نهو بنه ماله به پشت له دواي پشتیان دهسپویشتوو، ملکدار و خاوهن زهوی بوون. زوربهی ملکه کانیان له تاللو، ستهک، گرده سوور و مهرجاناوی بووه. به هوئی نهو دی که مالیی له گوندی تاللوئی بوو، ناوبانگیشی به سولتان ناغای تاللو دی که کردووه. په کجار زه ماوهندی کردووه و خاوهن ۲ کور و شش کچ بووه.

له چاو مندالانی سهرده می خوئی که سیکي زیرهک و خوینده وار بووه و تا پولی سی ناوهندی خویندوو به تی. زور هوگری موتالا و خویندنه وهی کتیب بووه. جگه له زمانی فارسی و نازه ری و کوردی، سی زمانی وهک فهرانسه وی، پرووسی و عه په بییشی تا راده بهک زانیوه. میرمندالی نهو خوالیخوښووه هاوته ریپ بووه ده گهل که شهی بییری چهپ و سوسیالیزم له جیهاندا و نهویش به هیوای یتکه پنیانی سیستمیکي دادپهروهرانه بو که له که ی لهو بیره نیزی که بووه ته وه و له سالی ۱۳۱۹ه - ۱۹۴۰ز به فهرمی له تهو ریژ یتکه له به ریخغراوی جهوانانی حیزی توده بوو که نهو کات نهو حیزبه په کهم حیزی هه لگری تالای سوسیالیزم و چهپ بوو له تیراندا. نهو که سویندخوری کو مه له ی ژ.ک بوو، پاشان له کو ماری کوردستاندا پلهی بالای سهر بازی پندرا. به یتکه چوونی کو ماری کوردستان نهو دهستی له خه بات هه لته گرت و ده گهل یتکه شه رانی حیزی دیموکرات، شانه کانی نهو حیزبه یان به نه پنی به ریپوه ده برد، ههر بهو هو په شه وه پینج جاران گیرا که سهرجه م ده یکرده ۱۶ سال و ۳ مانگ. هه موو جاریش به به رتیلیکی په کجار زور که که سوکاره که ی ده یاندا به بهر پرسانی نهو کاتی رژیمی پاشابه تی، بهریان ده دا. له زیندانه کانی جه لیدیان، ورمی، قزل حه سار، زه نجان و فه له کو لته فلاک چه پسی بووه.

له شۆرشی جوتیارانی موکریان دژی ئاغاوهت و ملّکاره‌کانی ناوچه‌که له سالی (١٣٣٠ هـ - ١٩٥١ ز)، وهک شۆرشگیر و پرووناکییریکی په‌سه‌ن پۆلی سه‌ره‌کی گیراوه و یارمه‌تی وه‌رزیرانی داوه تا مافی خۆیان له ئاغاوه‌ته‌کان بستی‌ن. ئه‌وه له حالیک دایه که بۆخۆی ملّکار و ئاغاوهت بووه، به‌لام باوه‌ری ته‌واوی به‌یه‌کسانی و دادپه‌وه‌ری و مافی تاک و گه‌شه‌ی کۆمه‌لگای کورده‌واری هه‌بووه بۆ گه‌یشتن به‌پزگاری و له‌و پێشه‌دا نرخیکی زۆری دانا. له سه‌رده‌می شۆرشی چه‌کدارانه‌ی ساله‌کانی ١٣٤٧ و ١٣٤٨ بۆ ماوه‌یه‌ک له باشووری کوردستان تیکه‌ل به‌ شۆرشگیرانی رۆژه‌لاتی کوردستان ده‌بن، به‌لام هه‌م به‌هۆی گرفتی ته‌ندروستی (چوون به‌هۆی ته‌سادوف لاقیکی له‌ده‌ست دابوو) و هه‌م له‌به‌ر پله و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی سولتان ئاغا که دوکتور قاسملووو پییوابوو سولتان ئاغا له ناوخۆی ولّات زیاتر ده‌توانی خزمه‌تی بکات، بۆیه له‌سه‌ر داوای سه‌هرکردایه‌تی حیزبی دیموکرات و به‌تایه‌ت شه‌خسی دوکتور قاسملووو هاته‌وه ناو شار و به‌و هۆیه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر گیرا. ته‌نانه‌ت له دادگای ئه‌وکاتیدا نه‌یه‌شتبوو پارێزه‌ری بۆ بگرن و بۆخۆی به‌رگری له‌خۆی کردبوو. ئه‌و داکوکیه‌ی سولتان ئاغا وه‌ها شاره‌زایانه‌ بوو که قازی و به‌پرسانی دادگا پیی سه‌رسام ببوون و لیان پرسیبوو که کێ ئه‌و داکوکینامه‌یه‌ی بۆ نووسیوی، له وه‌لام دا سولتان ئاغا ده‌لی که من زۆریه‌ی ته‌مه‌نم له زیندانا تپه‌راندوو و له ناو زیندانا فتر بووم.

خواڵیخۆشبوو سولتان ئاغا‌ی شیخ ئاقایی

له ژبانی تاکه‌که‌سی دا به‌که‌سیکی په‌نگیاو و می‌رخاس و دل‌گه‌وره‌ به‌ناوبانگ بوو، به‌لام له هه‌مانکاتیشدا زۆرداری له‌که‌س قه‌بو‌ل نه‌کردوو و له‌سه‌ر مافه‌ په‌واکانی گه‌لی خۆی کۆتا نه‌هاتوو و شیلگیرانه و پێداگرانه تیکۆشاهه تا دژی زۆرداری و بێدادی بوه‌ستێته‌وه جا ئه‌و کاره‌ چ ده‌رته‌نجامیکی بۆ ئه‌و هه‌بووبێ به‌ دل و به‌ گیان ناماده‌ بووه نرخه‌که‌ی بۆ دابنێ. سولتان ئاغا له ٢٠ سێ‌تامه‌ری سالی ١٩٩٢ کۆچیدوایی ده‌کات و ته‌سلیم به‌ خاکی پیروزی کوردستان کرا.

دوکتور ره حیمی قازی

خوالتیخو شېبو «ره حیم قازی» یان «ره حیمی سه یفی قازی» کوری «سیف القضا» شاعیر و گه وره پیاوی ناوداری کورد و موکریانه که له زمان خه لکی سابلأغه وه به «ره حیم ناغا» بانگ ده کړئ برای شه هیدی نمر «همه حوسین خانی سه یفی قازی» و ناموزای «پیشه وا قازی محهمه ده» ی نه مره. له سالی ۱۹۳۶ له گوندی «گویتجه لی» و له بنه ماله یه کی ملکدار و ده سترپو له دایک بووه.

ره حیم قازی له سپتامبری ۱۹۴۵ له گه ل کچی سه دری قازی ژبانی هاوسه ری پیک دیتن. تازه زاوا بووه که له لایه ن ده ولته تی کوردستانه وه ده گه ل ۵۵ کس له خویندکاری تر له ناوریلی

سالی ۱۹۴۶ دا بو خویندن ناردرا بو مه دره سه ی نیزامی له باکو. له نوکتوبری ۱۹۴۶ له کاتیک دا له باکو بووه حه سه نی کوری له دایک ده بئ. چاره نووسی نه و باب و کوره وا ده بئ که حه سه ن بو یه که مین جار له ته مه نی ۲۵ سالاندا له مانگی ناوریلی ۱۹۷۱ له موسکو چاوی به بابی ده که وئ. پاشی تیکچوونی کومار و شه هید بوونی برا و ناموزاکانی له لایه ن ده ولته تی ئیرانه وه، نه و بوی نه کرا بگه ریتته وه کوردستان و ده گه ل چهند خویندکاریکی تر له نازره بایجان مایه وه. له وئ سهر له نوئ ژن دیتته وه و له هاوسه ری دووه می دوو کچی ده بئ.

له مه دره سه ی حیزبی درتیه ی به خویندن دا و سالی ۱۹۵۱ چوو بو به شی دوکتورا و دیفاعی له بابته تی تیزی دوکتورایه که ی کرد که بریتی بوو له «حیزبی دیموکراتی کوردستان رتیه ر و رتیکخه ری بزوتته وه ی رزگاری نه ته وه یی کوردستانی ئیرانه (۱۹۴۵ - ۱۹۴۶)». هم جیگری سه روکی فیرقه ی دیموکراتی نازره بایجان بوو هم به ریوه به ری پوژنامه ی کوردستان بوو که له باکو ده رده چوو، هم به ریوبه ری رادیوی دهنگی «کومهل» بوو که له موکریان به «رادیو دزه» به ناوبانگ بوو، له په نا نه و کارانه ش له باکو و له غه ربایه تی کوئی نه داوه و یه که م رومانی کوردی به زاراه سورانی نووسی به ناوی (پیشمه رگه) که زور دهنگی دایه وه. هه تا ئیستا رومانی پیشمه رگه ۵ جار چاپکراوه ته وه و وه رگپر دراوه ته سهر شتیه زاری کورمانجیش. یه که مجار له سوئد و دوو جار له تورکیا چاپکراوه ته وه. هه روه ها به زمانی ئهرمه نیش چاپ کراوه، تا ئیستا له باشور و ده ره وه ی

ولات له سهر رۆمانی پېشمهرگه تیزی ماستهر و تهنانهت پښتېچ.دی (PHD) نووسراوه. رۆمانی پېشمهرگه وهرگيردراوه به زمانى ټينگليسيش و برياره بهو زمانهش چاپ بکړی. ټهو خوالیخوښبووه کتيبتيکی دیکه ی چاپ کراوه به ناوی «بزووتنه وهی رزگاریی نه ته وایه تپی گه لی کورد و قازی محهمده ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷» که له دواى مهرگیی له سالی ۲۰۱۲ ده زگای چاپ و بلاو کردنه وهی ټاراس له هه ولیر چاپی کردووه.

له مانگی ټاوریلی سالی ۱۹۷۹ دواى ۳۳ سال ژيان له ټاواره ییدا و پاش پرووخانی تهختی پاشایه تی له ټيران، گه پرایه وه زیدی خو ی له مه هاباد و له لایه ن خه لکی ټهو شاره وه به گرمی پيشوازی لیکرا. بی ټه وهی کات به فیرو بدات ده گه ل ټیکوښه رانی حیزبی دیموکرات ټیکه ل به خه باتی سیاسی بوویه وه به لام ټه و جاره یان ده گه ل هه ندیک له ټه ندامانی بالای ټهو حیزبه نا کوکیان لی په یدا بوو و جیا بوونه وه که به «تاقمی هه وت که سی» یا «تاقمی کونگره ی ۴» نیودیر بوون. به ناچار دیسان ریگای غه ریبا یه تی ده گریته وه بهر و ټیر تا کوتایی ته مه نیان بو مه هاباد نه گه پرایه وه.

خوالیخوښبوو په حیم سه یفی قازی له رۆزی ۹ ی مانگی مه ی سالی ۱۹۹۱ له شاری باکو کوچیدواپی کرد. رۆحیان شاد.

میژووی دامه زرانندی په که م رادیو له مه هاباد

له میژووی شاری مه هه باددا بو په که مجار له سه رده می کو ماری کوردستاندا رادیو له ریکه وتی رۆزی سی شهممؤ ۱۰ ی بانه مه ری سالی ۱۳۲۵ دامه زراوه و خوالیخوښبووان ماموستا هه ژار موکریانى، عه لی خوسره وی و په حمان ټووه یسی بیژهر و نووسه ری رادیو که بوون. له و پیوه نديیه دا وتوو یژیکى درېژم ده گه ل کاک «عه لی قازی» کو ری پيشه وای نه مر کردووه که ټییدا کاک عه لی باسی له سه رده می کو مار کردووه و به تاییه ت رۆلی محهمده ی ماملی له و رادیوییه دا که له وی گورانی بو خه لک گوتووه. باوکم هونه رمه ند محهمده ی ماملی چه ندجار باسی ټهو رادیوییه ی بو گپراوه مه ته وه که چو ن هه واله کانی جه به ی شه ری په خش ده کرد و چو ن گورانی لی گوتووه، که جیا له گورانی ټاسایی، سرودیشی گوتووه، به تاییه ت سروودی «خوایه وه تن ټاواکه ی». هه روه ها یی «خورشیدی په هبه ر» هاوژینی کاپیتان حه مه دی مه ولودی که ده بیته دایه گه وره م، به ده یانجار باسی ټهو رادیوییه ی بو ده کردین که چو ن باس و خه به ری جه به کانی شه ری ده کرد و به کاپیتان حه مه دی مه ولوده چرچیان هه لده گوت. تهنانهت شتیکی تریشی باس کرد که به پیوستی ده زانم

بینووسم و دهیگوت بلیندگۆیان له سهر ماشیتان داده نا و به ناو کوچه و شه قامه کانی شاردا ده گه را و خه بهری سه رکه وته کانی پيشمه رگه یان به فه رمانده یی کاپیتان حه مه دی مه ولودی باس ده کرد. له کتیبی «شائیک به بهر شانی نیشتمان هوه» ژینواری عیزهت سلیمان به گ ده رگه له یی، لاپه ره ی ۳۴ نووسه ر باس له بیر هوه ریه کانی خۆی له سه رده می کۆمار و شادی و خۆشی کوپ و کچانی مه هاباد له و رۆژگار هدا ده کات، به تاییهت دهنگی حه مه مه دی ماملی که له سهر بلیندگۆیه کانی ئه و رادیوییه بِلّو ده کرایه وه. تیتیدا ئاوا ده نووسی:

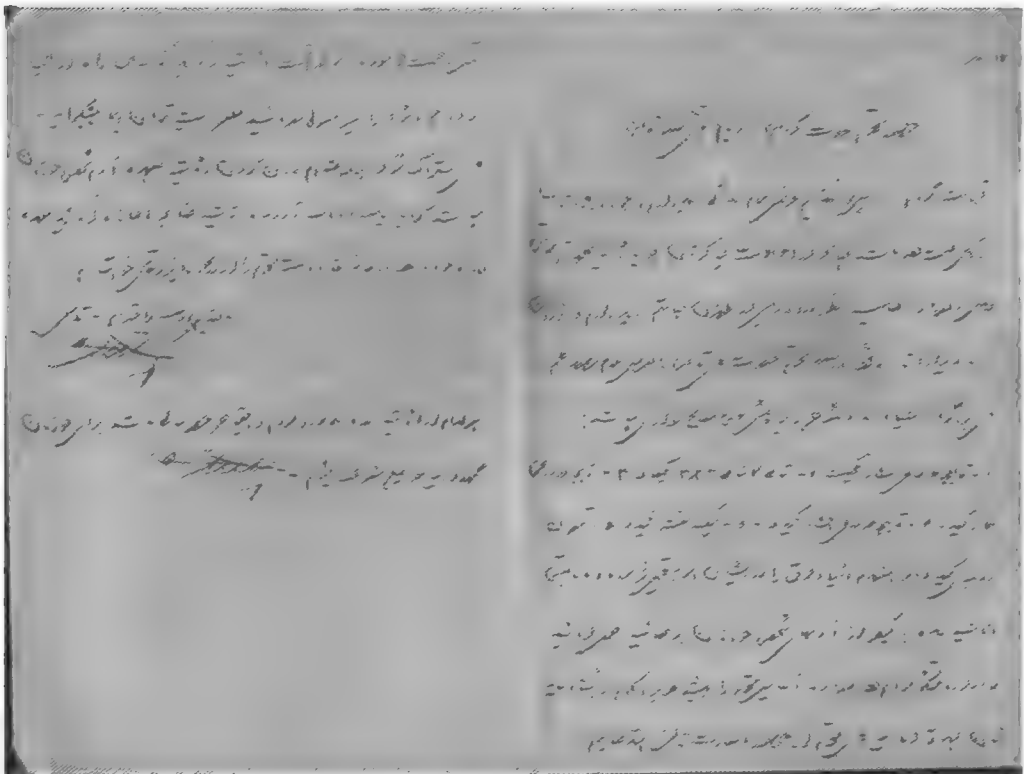
— (ناسوده یی خه لکه کهش له ژیا نی ئاسایی پهنگی ده دایه وه، من ههر چه نده به ته مه ن هه رزه کار بووم، به لّام سه لیه ی پر جۆشی مه هابادییه کانی ئه و زه مه نه م له بهر چاو هه رگیز ون نابن. بۆ ده ربیرنی زه وقی ئاههنگ و خۆشیان، زۆربه ی ئیواران کچ و کوپانی جوانی مه هاباد، به پێ به ره و بهری مه حموودکان و لای باغی میکاییل رپچکه یان ده به ست و شادی و شایان دونیای پر ده کرد له بهر ته پل و نایه و دهنگی شایه ره کان هه لده په رین. ههروه ها ئیوارانیش هونه رمه ندی گۆرانییژی گه وه حه مه مه دی ماملی، راسته وخۆ له سهر بلیندگۆکانه وه، به دهنگه خۆشه که ی مه هابادی ده هیئیه زه وق و سه فا، چ خه ونیک بوو ئه و رۆژانه خودایه، هیئنده کورت و له بیر نه کراون).

له راپۆرتیکدا به ناوی (کوردستان قسه دهکا) که رۆژنامه ی کوردستان ژماره ۴۳ - سالی یه که م - شه ممۆ ۱۴ بانه مه ر ۱۳۲۵ له لاپه ره ی یه که مدا چاپی کردوه، تیتیدا ده نووسی که: (ئیه ستاسیۆنی رادیۆی مه هاباد پایه ته ختی حکومه تی میلی کوردستان ده گه ل ۵ ده ستگا بلیندگۆ که ۱- له حه وشه ی کانگای حیزبی دیموکرات ۲- له پيشمه رگه خانه ۳- روه پوی شاره وانی ۴- روه پوی خانوی حه زره تی پيشه و ۵- روه پوی مرگه وتی عه باس ئاغا، نه سب کران) دانرا و په سمه ن کرایه وه و جیژنیککی جوان گیرا بوو.

ههروه ها گرینگه که ئاماژه ی پیکری که به ریزه لی که ریمی له کتیبی "ژیان و به سه ره اتی عه بدولپه حمانی زه بیحی - مامۆستا عوله ما" دا و له لاپه ره ی ۱۵۲۲۵ له زمان پرۆفیسۆر عیزه دین مسته فا په سوله وه باسی یه که له ئاواره کانی کۆماری کوردستان ده کات که په نای بر دۆته سلیمانی و له مالی بابی پرۆفیسۆر عیزه ددین مسته فا په سول دالده دراوه و ناوی (ده رویش عه بدولّا)یه و خه لکی سابلّاخ بووه و ژهنیاری ده فشه بووه که به گوته ی خۆی له سه ر بلیندگۆی کۆمار (رادیۆی کۆمار) گۆرانی و سروودی گوتوه و ده فیه لیداوه.

به‌لنگه‌ی ژماره یه‌ک^۱

نامه‌ی یه‌ک له به‌رپرسانی عه‌جهمی ده‌وله‌تی ئێران له مه‌هاباد به ناوی «قاسمی» که دیار نییه به‌رپررسی کام ئیداره بووه و به‌دووری نییه هه‌مان کهس بێ که کاپیتان باسی ده‌کات. ده‌گه‌لکوو ئه‌په‌ته‌شی شاهه‌نشاهی له مه‌هاباد پاده‌که‌ن، ئه‌و به‌رپرسانه‌ش له ترسی گیانی خۆیان مāl و حالیان به‌جێده‌هێلن و ئه‌و شاره‌ چۆل ده‌که‌ن. یه‌ک له‌وانه که ناسناوی قاسمی به‌ نامه‌یه‌ک له ورمێ را بۆ نهمر سه‌دری قازی ده‌نێری و به‌ پارانه‌وه و لآلانه‌وه‌یه‌کی سه‌رشو‌رانه و بێ‌وینه داوای ماله‌که‌ی ده‌کاته‌وه. ده‌ق و وه‌رگیراوی نامه‌که ده‌گه‌ل وینه‌ی نامه‌که لێره وه‌ک خۆی داده‌نێمه‌وه.

^۱ ئه‌و نامه‌یه‌کاک هه‌سه‌نی قازی بۆی ئازدم که زۆریان سپاس ده‌که‌م.

[۱۳ی پەزىر]

له خزمەت دۆستى بەرپىز و خۆشەويستم كاك سەدرى قازى
به قورىانت بىم له پاش پيشكهشكردى پىز و سلاوى بچووكانه، هيوادرام ئىوهى به خشهنده و
مىرخاس باش و سلامت بن. گەر دهخوازن له حالى منى خزمەتكاران پىرسن، له سىبهى خوداى
لهشم ساغه و ئىستا له ورمى چاوه پروانى هاتنى سەرۆكم كه پىيار وايه له تارانه وه بى. هيوادرام
به زوويهكى زوو ديدارتان دهگەل تازه بكمه وه. سلاوم ههيه بۆ خزمەت زاناي بهرپىز ههزرتى
قازى.

ئاغاي پايه بهرز و خاوهن شكۆ، كهلوپهلى بچوكتان له لاي كاك «سالح شاترى» سىن كه ئه
شتانه ن:

۱. جووتىك بهرپى دوو گەزى ئه فشار.
 ۲. دهنكىك مافوورى سى له چواري كاشان.
 ۳. بهرپهكى دوو گەزى بىچار.
 ۴. بهرپهكى دوو گەزى ئه فشار.
 ۵. كىفىكى نه خشه.
 ۶. تهلهفوتىكى سەر مىزى.
- تكايه ئه و كهلوپهلهم له بهرپىزان بۆ وهگره وه و ئه وهى دهشمىنته وه دهگەل كه سىكى
باوه پىنكر اوى خوتان بىنئىره ورمى.
- دونىايهك سپاستان دهكهم. له خودا دهكهم تهلهبى كه ناوبانگى چاكيتان زياتر بكات و له وه زياتر
پىز و كهرامهتى پى ببخه شى و سايه و سىبهى له گه شه بى.
- كاكى بهرپىز و به قه درم داوا له بهردهم وجودى به خىر و مەبارەكتان دهكهم كه ئه و زهحمه تهشم بۆ
بكيشن زورتان ناگا له كهلوپهلهكهم بى تا له پىگا لىم عەدم نه بى و نه شكىن. تكايه شۆفیره كهى
بهرپىسار بكه ن. لىره من بىست تمه ن پىشكرى دهدهم به كاك «ستراك» سى شۆفر به لىم بار كردنى
كهلوپهله كه له گەردنى خوتانه. ته نانه ت كرى هات و چۆى ئه و كه سانهى كه ماله كهم دههينن گەر
ئىزن بدهى له ئهستۆى خۆم ده بى. له كۆتاييدا هيوای ته مەندرىزى ئىوهى بهرپىز له دهركاى خوداى مهزن
داواكارم.

به و په رپى پىز و حووپمه ته وه - قاسمى

واژۆ

ههركام له كهلوپهله كهى متان پىويست بوو، دهتوانن لاي خوتان گلى بدهنه وه و زورىش شاد دهم.

[واژۆ]

به لگه‌ی ژماره دوو^۱

رئیس‌کوت: (جوان)
ناخوب‌ندرتته‌وه) وه‌زاره‌تی دارایی
ژماره: ۶۵۹۴ - ۱۸۳۲۸ به‌شی
مالیی

هاویتیج: تاییه‌ت بۆ ئارشیوی
گشتی

به‌رێژ سه‌روکوه‌زیری هیژا
وه‌ک له‌ نامه‌ی ژماره ۱۲۳-
۳۶۳ رێکه‌وتی ۲۲-۳-۵ سه‌باره‌ت
به‌ ره‌وشی گشتیی شاری مه‌هاباد
باسم کردبوو دیسان پیتان
پاده‌گه‌ییتم که به‌و چه‌شنه‌ی که
سه‌روکی دارایی له‌ تیلیگرافی
ژماره ۴۱۲۲ - ۲۲-۵-۳ ئاماژه‌ی

پیدا بوو، تا ئیستا هیچ ئاوڕێک له‌ کێشه‌ که نه‌دراوه‌ته‌وه و کارمه‌ندانی ده‌وڵت زۆر له‌ دۆخیکی
دژوار دان و ئیستاش شه‌رفروشان ده‌ست له‌ شه‌رئه‌نگیزی هه‌لناگرن و له‌ شه‌وی به‌کی جۆزه‌ردانی
ئه‌وسال مالی ره‌ئییسی دارایی که شوینی هه‌سانه‌وه‌ی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی بوو هیژشی کرایه‌ سه‌ر
و به‌ ۱۰ تیران فیشه‌کبارانیان کردوو و به‌ چه‌ند پۆژان جارێک به‌ بیانووی آرد وه‌رگرتن هیژش
ده‌که‌ن سه‌ر ئه‌و ئیداره‌یه و هه‌ره‌شه له‌ ره‌ئییسی ئیداره‌که ده‌که‌ن - هه‌روه‌ها ئه‌و ره‌ئیس ده‌لێ
که گشت شارۆمه‌ندانی مه‌هاباد چه‌کدارن و پادگان و ژانده‌رمه‌ریش که‌سی لێ نییه تا بتوانن
پیشیان پێ بگرن و شاره‌بانیش هه‌روه‌ها هیچی له‌ ده‌ست نایه‌ت. ئیستا داواتان لێ ده‌که‌ین
فه‌رمان بده‌ن له‌ لایه‌ن وه‌زاره‌تی ناوخۆه کارێکی جیددی بۆ سه‌قامگیری تاسایش ئه‌و شاره‌ بکه‌ن
و داواکارین له‌ بریاره‌کانتان ئاگادارمان بکه‌نه‌وه.

وه‌زیری دارایی سه‌روکی گشتیی دارایی

^۱ سپاس بۆ کاک هه‌سه‌نی قازی که ئه‌م به‌لگه‌یی دام.

به لگه‌ی ژماره سّ۱

[وه‌زاره‌تی ناوخۆ - سه‌رۆکی گشتیی شاره‌بانی تیران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، رێکه‌وتی ۱۳-۸-۱۳۲۵ (نه‌ینی)]

بۆ وه‌زاره‌تی ناوخۆ

ئیداره‌ی پۆلیسی شاری سنه به ژماره‌ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پێتان راده‌گه‌یینی که که‌سیک به ناوی محهممه‌دی مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباد که پێشتر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لێن له سالی ۱۳۲۰ ده‌گه‌ڵ که‌سانیکێ تر له قاچاغچیه‌کان بۆ شاری ئیسفه‌هان دوورخراوه‌ته‌وه، ماوه‌یه‌که به نوێنه‌ری حیزبی جه‌وانان مه‌هاباد هه‌لبژێردراوه و به دئی و دێهاتی ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌ڕی و ته‌و لاوانه‌ی که له ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده‌کیشیته ناو حیزبه‌که‌یان و ناوونوسیان ده‌کات

و هێمايه‌کی سوور که له پارچه دروست کراوه له سینگیان ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه بپه‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌بێرتنه‌وه بۆ مه‌هاباد.

له لایان سه‌رۆکی گشتیی شاره‌بانی تیران - پاسیار یه‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ

۱. ته‌م به‌لگه‌یه له ئارشیوی بنکه‌ی ژین وه‌رگیراوه.

حیزی نازادی کوردستان

شهری چالديران (۱۵۱۴ز) به دواي خویدا دوژمنداریتی و شهره درێڅایه نه کانی له نیتوان ئیمپراتورییه تی عوسمانیی و ده ولته تی سه فهویه کانی له ئیران لیکه وته وه. ئهو شهر و ناکوکیانه به ئاشکرا مالیی کوردی ویران کرد و سه ره تایه ک بوو بو دابه شکردنی کوردستان له داهاتوودا.

له پهیمانی ئه زرروومی دووهم له نیتوان دوو زلهیزی عوسمانی و مه مالیکی مه حسووره (ئیران) له ۱۰-۳-۱۲۲۶ هه تاوی برابره به ۳۱ مه ی ۱۸۴۷ و له ئاکامدا و له پاش چهند سالی تر دووژمنکاری و شهر له سالی ۱۹۱۳ز که کاری ده ستینشانکردنی سنووره کانی له نیتوان ئهو دوو دهسته لاته بریاری له سه ر درا، سنووری ده ستردی نیتوان پوژه لاتی کوردستان و باشووری کوردستان به فه رمیی دروست بوو. ئهو دوخه تازه یه به دلی کوردان نه بوو و به رده وام شوپش دژ به داگیرکاران سه ری هه لده دا. ئهو گوشاره ی که کورده کان ده یانه ئینا سه ر داگیرکه ران، وای لیکردن که له کوکشیی «سه عدئاباد» له تاران، په ایمانیکی ئاسایشی به چاوه دیری ده ولته تی بریتانیا مو ر بکری (۱۹۳۷ز). به پیی ئهو پهیمانه نابن ئیزن بدریت که له سنووری هیچکام له و ولاتانه جمجول دژ ولاتانی واژوکه ریی ئهو پهیمانه بکری. بو ئهو مه به سه شه ریی وشوینی توندیان گرت به ر. له سه ر ئه ساسی پهیمانی سه عدئاباد ده بوایه هاوکارییه کان له بواری زانیارییه وه توکمه بکری و لایه نی به رانه ری لی ئاگادار بکرایه وه. له خالی هه وته می ئهو پهیمانه دا راشکاوانه هاتوه که: (ئیمه هه موو پیکه وه، هه رچه شه نه هه ولدان و پیکه ئینانی خه باتی سیاسی، کولتوری و کوومه لایه تیه کی تر له هه ری می خو ماندا ده وه ستینن و هه ولی نه هیشتیان ده ده بن).^۱

ئهو سنووره خه یالی و ده سترکه ره نگه ریگا خو شکه ر بوویت بو سیاستی ده سه ته موکردن و دابه شکردنی کوردستان به لام، قهت نه ی توانی ئهو دوو جه سه ته یه ی نیشتمان لیک دابیری. له نیتوانیاندا به رده وام هاتوچو هه بووه و بازرگانی پرووی داوه و ژنخوازی کراوه. گه ر واشبووبی که سنووره کانیان به تووندی کو نترول کردب به لام، به لاریدا هاموشو هه بووه که پیی گوتراوه ریگای قاچاغ و له و ریگیانه وه که لوپهل و سات و سه ودا له نیتوان ئهو دوو به شه ی کوردستاندا به رده وام بووه.

مامه غه نی بلوریان له کتییی بیره وه رییه کانی خویدا به ناوی «ئاله کوک» (لایه ره ی ۱۵ - ۲۳) له زمان «کاکه مین» هه ده لی که ئه وکه سانه ی بو کاری بازرگانی ده چوون هاموشوی ئه و دیویان

۱ کریس کوچیرا - میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ د - وه رگی رانی محمه دی ره یانی - چاپی یه که م - چاپخانه ی کارون - تاران - ۱۳۶۹ ی هه تاوی. لایه ره ۲۷۷

ده کرد، پټيان ده گوتن قاچاغچي، به لآم نه ک به و مانايه که ده رمانی هوښهر و کاری نه شي او بکه ن، بگره له تيرانه وه مافوور و فەرښيان دهر د و له ولاشه وه چايي، فەرده جل و که لوپه لي پوژانه ي خه لکيان ده هټنايه وه. نه وانه گه وره ترين پو ليان له گه شه ي سياسي و فهره نگی له نيوان نه و دوو به شه له جه سته ي کوردستانيان ده گپړا و به هټنا و بردي خه به ر و هه وال يا هټناني بلا فووک و گو فاره کان بو پو ژه لات، کاریگه ريان له سه ر رووداوه کان داده نا. زور جارانيش له بو کاری سياسي و ته شيکلاتي، پو لي قاسيديان گپړاوه. وه ک مامه غه ني باسي ده کات، نه وانه به هټناني چاپکراوه کان له باشووره وه بو مه هاباد خه لکی تينو و تامه زرؤي نه و ناوچه يه يان دلخوش ده کرد له به ر نه وه ي، نه و گو فاره نه هه م شوټنده ريان ده بوو بو فېربووني زماني کوردي و هه م له گه شه ي بيري نه ته وه يي خه لکه که کاریگه ريان داده نا.

کاپيتان حه مه دي مه ولوودي، حوسټني زيرينگه ران (فرووه ر) و سه عيدي حه مه قاله ي و ... نه و سه رده م قاچاغچي بوون. ته نانه ت کاک حه مه د پټنا سه ي عېراق ي بو دروستکرا بوو و پټنا سه ي تيرانيشي هه بووه، به هاساني و به رده وام له هاتووچؤي نه و دوو به شه له کوردستاندا بوون. هه موو نه و بلاوکراوانه ي باشووري کوردستانيان ده هټنايه وه بو مه هاباد و ده ياندا به خوټنده واره کاني نه و شاره که جي نه مه ټمانه بوون وه ک عه بدولپره حمان زه بيحي و عه لي زهندي و ... ئيتر جيا له په يوه ندييه کي پته و ده گه ل چيني پروونا کبير و نيشتمانپه روه ري باشوور که له داهاتوودا بوون به پشتيوانه هه ره سه ره کييه کاني کو ماري کوردستان.^۱ هه ر نه و پټوه نديانه وا ده کات تا نه و جه ماعه ته له پټگاي کاک حه مه د و باقي قاچاغچيه کان، پټوه ندييه ک دروست بکه ن له نيوان حيزبي هيوا و پروونا کبيراني باشووري کوردستان. نه و پټوه نديانه وه ها گه شه ده کات که له ساله کاني دواتر په يمانی سټ سنوور و هاتني چهن د تېکو شه ريکي وه ک مسته فا خوشناو بو مه هاباد لي ده که ويته وه. مامه غه ني بلوريان سه باره ت به و باسه ناوا هاتوته گو:

(پټش نه وه ي نيروي موته فقين واريدي کوردستان بټ، پولي سي په زا خان بو نه وه ي پټش به بلاوکرده وه ي نه و فيکر و بير و باوه ره نه ته وايه تيه بگري، ته داره کي هي رشيکي بيني، هه ر ئينسانتيکي که هه ستي ليده کرد قاچاغچيه و هات ووچؤي عېراق ده کات و له پټگاي هټناني گو فاري گه لاويژه وه، بير و باوه ري نه ته وايه تي بلاو ده کاته وه، هي رشي کرايه سه ر. له ناوچه ي ميانداو و مه هاباد و ده وره بهر کو مه لتي کيان گرت و له کوردستان دووريان خسته وه بو باشوور و باکووري تيران و شيراز و کرمانيان په وانه کردن. له نيو نه واند حوسټني فروهه ر و محه ممه دي مه ولو دي نه و دوونه فهره ته نها که سانتيک بوون که له و هي رشه دا ده ستيگر کران که ده ستيان له جه رياناتي کو مه له ي ژک و هټناني نه و گو فاره له عېراقه وه بو داخيلي تيران هه بووه. نه و دوو که سه، که

^۱ پروانه کتبي: حکومه تي کوردستان - کورد له گه مه ي سو فیه تدا - نوو سيني: نه وشيروان مسته فا - لاپه ري ۷۷

ئەودەمى ھوسىنى زېرىنگەريان
پىدەكوت دوايە شۆرەتى خۆي گۆرى
و کردیە ھوسىنى فروھەر، لە
زىندانى «بىرازجان» دەگەل تىمە بوو،
۱۵ سأل ھوکم درابوو، لەوئى مەسلول
بوو و دوايە ھاتە دەرئى، تازاد بوو
مرد.

حوسٽنی فروهر یه کیک له
دامه زرتنه رانی کومه له ی ژک بوو.
پره حیم له شکری کارمه ندی ئیداره ی
فهره نگ، حه مه ده مینی خانه می
کارمه ندانی پایه به رزی سه بتی
ئه حوالی مه هاباد، په رحمانی که یانی،
قادری قادری، قادری موده ره سی ئه و
ئینسانانه بوون که بڼه مای کومه له ی
ژک یان دامه زرانده. به لام، ئه وانه
هیچیان نه گیران، ته نها که سیک که
گیرا حوسٽنی فروهر بوو و ده که ل

تاریخ: ۲۷/۹/۱۹۷۰ قبل از ۱۳۴۰ شماری است
محل: ۲/۵۹۲ پ ۲
محل: ۲/۵۹۲ پ ۲

[illegible][illegible][illegible]

۱- طالب به تهران آمد و
 ۲- شاعر متفرد جهان
 ۳- آل خورشید گوشت
 ۴- پادشاهی بوده است
 ۵- معنوی شده بود
 ۶- کشتن جان

یہی تو حال حزب گوملہ کی تو سال ۶۵ ہجری
 اور وہاں کہ یہ متعدد کی عکس آنها در دست است

یکی از اعمال کومنه با استفاده از موضوعیت مغروری، محله
ریشه اینک که از ظهور فاجای و نود مناطق بهانه -

شده مرتباً و باطله بن اکراد
و حال کرمه می باشد.

۱- عدله بارزانی یکی از رؤسای بارزانی که در سال ۴۴ در عراق تحت تعلیم سوه است حاضر در روی آفتاب با حال فانی محمد در محفل وی پنهان شده بود و در سال ۴۴ (۱۳۳۲)

مستوران آمده با خرید
بگشتند تا کسی مسئول
مسئول مسئول خود
بود و مرکزش چهارراه
فخرالدوله کاشه امروز که
همیشه حال گوشت در آنها
همه چیز را اینک نظیر

بعضی جریان لغو عراق بازدن مراجعت کرده است
رفت نموده و رابطه بین سال کومه هوان و هشام
شده است

۲- محسنه مولود لعل جهاد بکي لارز دستخيزان
ک است نامبرده همیشه رابطه بين عراق - ترکي - ايران
نامبرده لوز زمينخيزان افراد کومه بود که لاسال ۳۲۵
ک دشتاد و سه لار امار عراق که لوز بدو تأسيس حزب

حه مه دی مه ولودی. نه ودهم بازجویی به و جوړه و به و شکله ی نه بوو، ته حقیق بکه ن بازجویی بکه ن و شکه نهجه بکه ن، نه سرار وهرگرن. حکومت نه یده ویست دهنکه که به رز بکاته وه و په خش بیته وه که نه وانه له سهر مه سه له ی میلی گیراون، به لکه به تیوی قاچاغچی نه وانیان گرت. ههرچی قاچاغچی بوو خریان کرده وه، نه وه ی تیتیدابوو و تیتیدا نه بوو و هات و چۆی عیراقی ده کرد، گیرا، بو نه وه ی نه و هات و چۆیه بیرن).^۱

هه‌روه‌ک پێشتر باس‌مان کرد پۆلی کاپیتان له‌و پێوه‌ندیانه‌دا له‌به‌ر چاوی حکومه‌تی ئێران شاره‌وه نه‌بووه و له‌ نامه‌یه‌کی نه‌ینیدا له‌ پێکه‌وتی (۱۹-۱۳۳۷) به‌ ژماره‌ی (۵۹۲-۲) که له‌ کتییی (چپ در ایران - به‌ روایت اسناد ساواک - حزب دموکرات ایران - جلد اول - صفحه ۳۳) ناوای له‌سه‌ر ده‌نووسن: (محهممه‌د مه‌هلووود خه‌لکی مه‌هاباد یه‌ک له‌ زیره‌کتری و چالاکترین نه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژ-ک ه. ناوبراو به‌رده‌وام له‌ نتوان عتراق - تورکیه - ئێران - بادکوبه‌ [باکو] قاسید

^۱ پروانه کتبی: سده‌ی کاره‌سات - نووسنی برایم فشری - لایه‌ری ۱۵

بووه. نوبراو له هره پیاوه نازاکانی ناو حیزبی کۆمه‌له‌یه [مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژ.ی. کافه] که سالی ۱۳۲۵هـ لاتبوو بۆ عێراق).

له ساله‌کانی پێش ده‌ستپێکی شه‌پری دووه‌می جیهانی، به‌ هوای دروستبوونی به‌ره‌یه‌کی به‌هێزی کۆمۆنیستی له‌ پروسییه، که باسی له‌ مافی گهلانی به‌شخوړاو ده‌کرد و دژی سیاسه‌تی ئیستیعما‌ریی ئیمپریالیسته‌کانی ده‌دوا، به‌تایبه‌ت ئیمراتوریه‌تی شاهانه‌ی بریتانیا که له‌ چه‌وساندنه‌وه‌ی گهلانی جیهاندا له‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌ک خۆی نه‌ده‌پاراست، که‌ش و هه‌وای جیهانی به‌ره‌و گۆرانکاریه‌کی ده‌گمهن له‌ چاو پېشوو‌ی خۆی بردبوو و زۆربه‌ی حکومه‌ته‌کانی جیهان به‌ هه‌ستیارانه‌تر هه‌لسوکه‌وتیان ده‌گه‌ل خه‌لکه‌کانی خۆیان ده‌کرد. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ستیکی به‌ره‌برینی ناسیۆنالیستی له‌ جیهاندا په‌ره‌ی نه‌ستاندبوو که گه‌لی کوردیش یه‌ک له‌ نه‌ته‌وه‌کان بوو که له‌ و سه‌رده‌مدا که‌وتبوو به‌ر کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتۆی نه‌و هه‌سته‌ ناسیۆنالیستییه‌ و خۆیان به‌ به‌شخوړاو و قوربانی ده‌ستی ئیمپریالیسمی بریتانیا ده‌زانی. نه‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌ک بۆ کورد به‌لکوو به‌ سه‌رده‌می هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی بۆ زۆربه‌ی گهلانی جیهان ناودێره. هه‌ر له‌ و سات و ئانه‌شدا، له‌ جوغرافیای سیاسیی ده‌وله‌تی عێراقدا هه‌ندیک کراوه‌یی هاته‌نه‌ ئاراوه‌ و جم‌وجۆلی سیاسیی دروست بوو و حیزبی هیوا (هه‌رچه‌ند به‌ نه‌ینی)، دامه‌زرا. هه‌روه‌ها له‌ بواری چاپه‌مه‌نی و پوژنامه‌وانییه‌وه‌ چه‌ند هه‌نگاوێکی گه‌وره‌ هه‌لتیرایه‌وه‌. پېشتر گۆفاری «زاری کرمانجی» (۱۹۲۶ - ۱۹۳۰ز) له‌ رواندز ده‌رده‌چوو^۱ و گۆفاری به‌ناوبانگی «گه‌لاوێژ» (۱۹۳۹ - ۱۹۴۹ز) له‌ به‌غدا رێک له‌ و سه‌رده‌مه‌ دایه‌ که له‌ دایک ده‌بی و له‌ گه‌شه‌ی بیر نه‌ته‌وه‌یی له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌لکی هه‌رچوارپارچه‌ی کوردستان به‌تایبه‌ت باشوور و پوژه‌ه‌لات گه‌وره‌ترین پوڵ ده‌گێرێ.

له‌ ئێران په‌زا شا که له‌ سالی (۱۹۲۱ز) به‌ کو‌ده‌تا هاته‌ سه‌ر حوکم، به‌ که‌سیکی زالم و بیبه‌زه‌ و خۆپه‌ره‌ست ناوبانگی هه‌بوو. له‌ سالی (۱۹۲۵ز) نه‌رته‌شه‌که‌ی به‌هێزتر و توکم‌ه‌تر کرد و که‌وته‌ گیانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ که‌مینه‌کانی پێکه‌ینه‌ری ئێران و یه‌ک له‌وان کورده‌کان. ترس له‌ په‌زا شا و بێدادی نه‌و دیکتاتۆره‌ هه‌ناسه‌ی له‌ خه‌لک بپییوو. له‌ لووتکه‌ی زۆرداری په‌زاشادا و له‌ گه‌رمه‌ی ده‌سته‌لاتی نه‌و دیکتاتۆره‌دا، هه‌روه‌ها به‌ کارتیکه‌ری دۆخی سیاسیی جیهان و به‌تایبه‌ت باشووری کوردستان پوڵیک له‌ لاهه‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی مه‌هاباد، که‌ زۆربه‌یان له‌ بنه‌ماله‌ ده‌ستکورت و مامناوه‌ندییه‌کان بوون، وه‌ک پو‌ناکیتریک نه‌ته‌وه‌یی، نیشیمانپه‌روه‌ر و پێشکه‌وتنخواز، یه‌که‌مین حیزبی مۆدێرنی پوژه‌ه‌لاتی کوردستانیان به‌ ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان) به‌ نه‌ینی دامه‌زراند. نه‌و لوانه‌ نه‌و که‌سانه‌ بوون:

^۱ پ‌روانه کتیی: ژیان و به‌سه‌ره‌اتی عه‌بدوله‌حمان زه‌بیعی - مامۆستا عوله‌ما - نووسینی: عه‌لی که‌ریمی ل ۶۳.

^۲ پ‌روانه کتیی "سه‌ده‌ی کاره‌سات" - نووسینی ئیبراهیم فه‌رشی - ل ۱۵.

۱. عزیز زهندی (عزیز ئالمانی)
 ۲. حوسین فروهر (حوسین زېږینگه‌ران)
 ۳. عه‌بدو لږه‌حمان زه‌بیحی (ماموستا عوله‌ما)
 ۴. حوسین مکائیلی
 ۵. حوسین لبادی
 ۶. که‌ریم یا‌هوو
 ۷. غه‌فور مه‌حموودیان
 ۸. مه‌حموود مه‌حموودیان
 ۹. محه‌مه‌دی مه‌ولودی (پراتبی) یا (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)^۱
- سه‌رچاوه می‌زووییه‌کان ناوی که‌سانتیک‌تیش باس ده‌که‌ن که له حیزبی ئازادی کوردستاندا نه‌ندام بوون به‌لام، وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ نه‌ندامی دامه‌زێنه‌ری ته‌و حیزبه‌ نه‌بوون. به‌ پیتی هه‌ندی‌ک به‌لگه، ته‌و حیزبه له کو‌تاییه‌کانی سالی (۵۱۳۱۸) دامه‌زراوه.^۲ زۆربه‌ی ده‌لێن ناوی «حیزبی ئازادی کوردستان» بووه و هه‌ندی‌کیش ده‌لێن ناوی «حیزبی ئازادیخوازانی کوردستان» بووه. ته‌و نا‌روونییه زیاتر بو ته‌وه ده‌گه‌رته‌وه که دروست‌بوونی ته‌و حیزبه له که‌ش و هه‌وایه‌کی زۆر نه‌یتی و مه‌ترسیدار بووه که جگه له یه‌ک به‌یاننامه^۳ و ته‌ساننامه‌که‌یان^۴ چی تر له‌و حیزبه ده‌به‌رده‌ستدا نییه. چونکه ده‌سته‌لاتی ره‌زاشا له‌وپه‌ری هێزی خویدا بووه که ته‌نانه‌ت ئیزنی بیرکردنه‌وه به‌ بیرۆکه‌یه‌کی ته‌وتۆ لای ته‌و تاوانتیک‌ی گه‌وره‌ بووه و هه‌رک‌ه‌س تاوی ته‌و کارانه‌ی دابا، سه‌ری له‌سه‌ر داده‌نا.
- وه‌ک به‌لگه می‌زووییه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن و کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولودیش له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ئاماژه‌یه‌کی کورتی پێداوه، له‌ سالی (۵۱۳۱۹) ده‌وله‌تی ره‌زاشا له‌ مه‌هاباد به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان خه‌لکی خاوه‌ن پله و پایه و شو‌ندانه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی له‌و شاره‌ که‌ پرژێه‌یان ده‌وری ۶۰ بو ۸۰ که‌س

^۱ نامیلکه‌ی (عبدالرحمان ذبیحی) کاریزمای ناتمام - نووسینی: ناسر باباخانی

^۲ ب‌روانه‌ کتیبی: په‌نجا سال‌ خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م - لاپه‌ره‌ی ۱۶ و ۱۷

^۳ زنجیره‌ لی‌کو‌لینه‌وه‌ی "گو‌فاری نیشتمان - لی‌کو‌لهر: جه‌مال نه‌به‌ز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولێر

لاپه‌ره‌ی ۹۰. هه‌روه‌ها ب‌روانه‌ کتیبی ئاله‌کو‌ک - کو‌کردنه‌وه‌ی و ئاماده‌کردنی حامید گه‌وه‌ری - ستو‌که‌و‌لم ۱۹۹۷

- لاپه‌ره‌ی ۱۶. هه‌روه‌ها گو‌فاری "توده" ارگان سازمان انقلابی حزب توده‌ ایران در خارج از کشور له‌ ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹ لاپه‌ره‌ی ۱۰ ده‌نووس: (له‌ ساله‌کانی ۱۹۴۲ - ۱۹۳۹ ز، ریک‌خراو‌تیک‌ی چوو‌که‌ به‌ نیوی "حیزبی ئازادی کوردستان" به‌ رابه‌ری دوکتور عزیز زه‌ندی پیکهات. له‌و ریک‌خراوه‌یه‌ جگه له‌ به‌یاننامه‌یه‌ک به‌ بۆنه‌ی هاتنی ته‌رته‌شی سوور بو باکووری تیران، که له‌ودا پی‌رو‌زیایی کراوه له‌ رزگار بوون له‌ فاشیزم و داوای مافی دیاری‌کردنی چاره‌نووس بو که‌لی کورد ده‌کات، چ سه‌نه‌دیک‌ی دیکه له‌به‌ر ده‌ستدا نییه) [له‌ گو‌فاری گرینگ، ژماره ۱۷ لاپه‌ره‌ی ۳۹ وه‌رگیراوه]

^۴ هه‌روه‌ها بو خو‌تنده‌وه‌ی کوردی ته‌و ته‌ساننامه‌یه‌ ب‌روانه‌ گو‌فاری په‌یکی کوردستان ژماره ۳۴ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌ کوشش به‌روز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه‌ره‌ی ۲۷

بوونه، دوور دهخاتهوه بۆ شاره دوورهکانی ئێران به تایبەت بۆ شاری شیراز.^۱

هەر لهو پێوهندییهدا ماموستا ناسر باباخانی^۲ پرووتەر لهسەر هۆکاری ئەو دوورخستنهوانه دهووت و راستهوخۆ گرتی دهخاتهوه به دامهزراندنی حیزبی ئازادی کوردستان و ئەو حیزبهی به شتیکی دهگهمن و نوێ باس دهکات نه تهنیا له کوردستان به لکوه له سه رانسۆی ئێراندا. له درێژده ده لێ که له لایه ن شارۆمه ندیکی مه هابادی^۳ راپۆرتیک ده درێ به روکنی دووی ئه رترشی شاهه نشاهی و ئه وانیش له هه ولێ ئه وه دا ده بن که دامه زرینه رانی ئەو حیزبه بگرن بۆیه، هه ندیکیان راده که ن و هه ندیکیان زیندانی ده کړن^۴ و به شیکیشیان وه ک حه مه دی مه ولود و حوسپن زێړینگه ران (فروهه ر) له زیدی خوێان دوور ده خرینه وه. هه ر لهو باره یه وه خوالێخۆشبوو دوکتۆر ره حیمی قازی له کتییکی ده ستووسدا که به زمانی فارسی نووسراوه به ناوی «قاضی محمد و جنبش رهایی بخش ملی خلق کرد» که تا ئیستا چاپ نه کراوه روانگه یه کی تری هه یه و ده لێ:

[کۆمه له ی ژ.ک له مانگی ژووه نی سالی ۱۹۳۸ [۱۳۱۷هـ] له مه هاباد له لایان چه ند پروونا کبیری نیشتمانپه روه ر دامه زرابوو به لām، له سه روبه ندی دیکتاتۆری په زاخاند و له هه ل و مه رچی تێرۆر و خه فه قاندا چالاکیه کانی کۆمه له به رچاو نه بوو. له مانگی مای سالی ۱۹۳۹، دامه زرینه رانی کۆمه له ی ژیا نه وه ی کورد پێوه ندی ده گه ل نیشتمانپه روه رانی کورد له عێراق ده گرن و له سنوور چاوپێکه و تنێک له ئێوان نوینه رانی هه ردووک لا ده کړی. لهو چاوپێکه و تنه دا به ریار ده درێ هه لسوورانی کۆمه له هه م له ئێران و هه م له عێراق په ره ی پێدری. به ک له نوینه رانی کوردی عێراق که ئه فسه ر بووه، گوزاریشی به رپاره کانی ئەو چاوپێکه و تنه ده دات به کاربه ده ستانی عێراق و له ئاکامدا ده و له تی عێراق و ئێران به پێی برکه کانی په یمانی سه عد ئاباد به شیوه یه کی هه مه لایه نه هه لسوورانی (کۆمه له ی ژ.ک) ده خه نه ژێر چاوه دیتری. له سالی ۱۹۴۰ - ۱۹۴۱ دا کاربه ده ستانی ده و له تی په زاخان شکیان له هه ندی که خه لکی مه هاباد کرد و دووریان خستنه وه.^۵]

^۱ بڕوانه کتیی: تاریخ مهاباد - سید محمد صمدی - چاپ رهرو - سال ۱۳۷۳ - لاپه ری ۹۵

^۲ عبدالرحمن ذبیعی کاریزمای ناتمام - ناسر باباخانی - بخش اول

^۳ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه ری ۳۳

^۴ بڕوانه کتیی ئاله کۆک - کۆکردنه وه ی و ئاماده کردنی حامید گه وه ری - ستۆکهۆلم ۱۹۹۷ - لاپه ری ۱۶.

^۵ بڕوانه گۆفاری گرینگ، ژماره ۱۷ لاپه ری ۳۷

^۶ به دلباییه وه دوکتور ره حیمی قازی لهسەر ئەو بنه مایه که ئەو ئەندامانه ی (حیزبی ئازادی کوردستان) که له زیدی خوێان دوورخراونه ته وه و له داها تووشدا هه ر کۆله که ی (کۆمه له ی ژ.ک) بوون، بۆیه هه ر به ئەندامانی (کۆمه له ی ژ.ک) ناویان ده با. ده نا، گشت سه رچاوه کان دامه زراندنی (کۆمه له ی ژ.ک) گرتی ده ده نه وه به دوا ی داگیرکردنی ئێران له لایه ن هێزه کانی هاوپه یمانان و نه مانی ده سه لاتی په زاها له رێکه وتی سێی خه رمانانی ۱۳۲۰ ی هه تاوی که ورده ورده دوورخراوه کان گه رانه وه مه هاباد و ئینجا ده گه ل باقی هاوڕێانیان قۆلیان هه لمانی بۆ رێکخستنیکی تر که له سه ر ئەساسی حیزبه که ی پێشوویان (حیزبی ئازادی کوردستان) به هه ندی که گۆرانکاری له

وردەوردە جوغرافیای سیاسی ئێران و دەوڵەتی پەزاشا کە لە بنهوه پشتیوانی لە ئالمانی نازی دەکرد، لەلایەن دەوڵەتانی پۆژناوایی لاواز کرا و پەزاشا بۆ دوو پرگە «موريس» لە ئافریقای باشوور دوور خرایهوه. دەوڵەتی ئینگلیس باشووری ئێران و دەوڵەتی شۆپەویش باکووری ئێرانیان داگیر کرد. لە ناوەرێستی ئێرانیش حکومەتی ئێران ھەر مابوو بەلام، بە کزی و هیچ دەستەلاتیشی نەبوو. لەو بۆشاییە نەبوونی قەوارە و دەوڵەتی ئێران و ھەڵاتی کاربەدەستانی حکومەت لە کوردستان و ئازەربەيجان، ھەر ھەھا ھاتی ئەرتهشی سووری شۆپەوی بۆ ئەو ناوچانە لە پۆزی ھەینی شەشەمی گەلاوێژی ساڵی (١٣٢٠ - ١٩٤١ز) کەشیک لەبار بۆ ھەناسەدانیک سیاسی پەیدا بوو کە بێتێنە بوو. ئەو پرووداوانەش وای کردبوو کە زۆربە ھەڵاتووکان یان دوورخراوەکانی (حیزبی ئازادی کوردستان) بگەڕێنەو ھەباباد. کاپیتان ھەمەدی مەلودی تەنانەت لەسەر پەرخساندن یا ھاتنە ئارای ئەو دۆخە لەبارە، پاناوەستی و چەند پۆژیک لە شیراز دەمینتێو ھەو و لەو شارە را دەکات و بە پێیان و بە شاخ و دەشت و بیاباندا، ڕنگای پۆژناو دەگرت و دەگەڕێتەو ھەباباد و بۆ ماوەیەکی زۆر بە نھیتی لە گوندەکانی دەور و پشتی ھەباباد دەژی.

(حیزبی ئازادی کوردستان) کە تەمەنیک کورتیی خۆی، بە نھیتی و لەژێر گوشار و دەرەدەری و دوورخستەو ھەڵاتەکانی تێپەر کردبوو. ئێر لە سێبەری ئەو دۆخە ئاسایش و سیاسییەو دەیتوانی لە کەشیک ئازادانەتر و بە ھێزیک تازەو ھەو خۆ دەرەخەن و بە ڕێکخستنی نوێ بێتەو گۆرەپانی خەبات. ئەندامانی (حیزبی ئازادی کوردستان) ھێچ کاتیان نەبەتلاند و ئەو جار لە ڕێکەوتی ٢٥ گەلاوێژی ١٣٢١ بە ناوی «کۆمەڵەی ژیاڵەو ھەو کوردستان» کە بە کورتکراوەی (ک.ژ.ک) یا بە (ژ.ک) ناسراو ھۆیان ئاشکرا کرد. ئێر ئەو ڕێکەوتە بە کۆتایی تەمەنی حیزبی ئازادی کوردستانیش دەژمێردرێ. دیارە لەو چالاکیە تازەییەیاندا ھەندیک لە ئەندامانی پێشوویان دەگەڵ نەبوو. بۆ وێنە عەزیز زەندی زیاتر بۆ لای حیزبی تودە بایدا بۆو ھەو داکۆکی لە سیاسەتەکانی ئەوانی دەکرد. غەفور مەحمودیانیش زیاتر بۆ لای ئینگلیسیەکان و تا پادەییەکیش بۆ لای حکومەتی ناوەندی کلی کردبوو یان لانیکەم دەتوانین بڵێی بە رووسەکان بێاوەر بوو.

ئەندامانی کۆمەڵەی ژیاڵەو ھەو کورد (کۆمەڵەی ژ.ک) ھەندیک دەستیان لە ئەساسنامەکە ی حیزبی ئازادی کوردستان وەردا و کەوتنە بانگەشە و ئەندامگیری بۆ حیزبەکیان.^١ کاپیتان بەھۆی ناسیاو بوونی لە ناوچەیی موکریان پۆلیکی باشی دیتوو ھەو دەستھێنانی پشتیوانی و یارمەتیدانی

ئەساسنامەکەیاندا، کە لە ئاکامدا (کۆمەڵەی ژ.ک) دامەزرا. ئەو سەردەم کە شەبۆلی ڕاگواستنی زۆرەمەلی لە ھەباباد روویدا، (کۆمەڵەی ژ.ک) دروست نەبوو.

^١ بڕوانە کتیی "پۆژھەلاتی کوردستان لە سەردەمی دوو ھەنگی جیھانیدا بە پێی بەلگەنامەکانی یەکیەتی سۆڤیەت لە نووسینی دوکتور ئەفراسیاو ھەورامی و پێداچوونەو و نامادەکردنی سدیق سەلح لاپەرە ١١٣

ک.ژ.ک. چالاکیه کانی کاپیتان
 حه‌مه‌دی مه‌لوده چرچی له‌به‌ر چاوی
 پروکنی دووی نه‌پته‌شی شاهه‌نشاهی
 ون نابیت و سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی
 سنه له نامه‌یه‌کدا بو وه‌زاره‌تی ناوخوی
 تیران له ریکه‌وتی ۱۳ ی خه‌زه‌لوه‌ری
 ۱۳۲۵ ئاوا ده‌نووس:

اوه‌زاره‌تی ناوخۆ - سه‌روکی
 گشتیی شاره‌بانی تیران - ژماره
 ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ریکه‌وتی ۱۳-۸-
 ۱۳۲۵ (نه‌ینی)

بو وه‌زاره‌تی ناوخۆ

ئیداره‌ی پۆلیسی شاری سنه به
 ژماره‌ی (۷۴۲) - ۳۰-۷-۲۵ پیتان
 راده‌گه‌یێنی که که‌سیک به ناوی
 محه‌مه‌دی مه‌لود خه‌لکی مه‌هاباد
 که پیشتەر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لێن
 له سالی ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌سانیکی تر
 له قاچاغچیه‌کان بو شاری ئیسفه‌هان

دوو‌رخاوه‌ته‌وه، ماوه‌یه‌که به نوێنه‌ری حیزبی جه‌وانان مه‌هاباد هه‌لێژێردراوه و به دێ و دێهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رێ و ئه‌و لاوانه‌ی که له ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله‌ دان راده‌کیشیته ناو
 حیزبه‌که‌یان و ناو‌نووسیان ده‌کات و هێمایه‌کی سوور که له پارچه‌ دروست کراوه له سینگیان
 ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌ینیتریه‌وه بو مه‌هاباد.

له لایان سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی تیران - پاسیار به‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ

به پێی ئه‌و به‌لگه‌یه‌که ده‌ریده‌خات کاک حه‌مه‌د له‌پاش (حیزبی ئازادی کوردستان) له
 دامه‌زراندن و گه‌شه‌ی (کۆمه‌له‌ی ژ.ک.)دا پۆلی به‌رچاوی هه‌بوو و بێ وچان هه‌ولێ بو داوه. له
 داهاتووشدا ئه‌و حیزبه سه‌رله‌نوێ ناوی خۆی ده‌گۆریت به (حیزبی دیموکراتی کوردستان).

۱ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۱
 - لاپه‌ره‌ی ۷۷

نامه‌ی "ئالما فاسوم" بۆ پوژنامە‌ی کوردستان مینشئیری.

خامی ئالما فاسوم له نامه‌یه‌کدا بۆ میسیونئیریکی دیکه له ئەمریکا که خەریکی خۆ ئاماده‌کردن بووه بۆ کوردستان به کورتی باسی شەری دیۆکری و مەنگوران دەکا له سەر کۆلکه دارێک بۆ چا لینان. ئالما فاسوم ئەو نامه‌یه‌ی له ۱۷-ی ژووییه‌ی ۱۹۲۱ له سابلاغه‌وه نووسیوه و ئەو نامه‌یه له ژماره ۱۰-ی خولی ۱۳-ی کوردستان مینشئیری *The Kurdistan Missionary* له مانگی ئۆکتۆبری ساڵی ۱۹۲۱ دا چاپ بووه. به پیتی ناوهرۆکی ئەم نامه‌یه ئەو شەپه‌ ده‌بن له دووچه‌وتووی یه‌که‌می مانگی ژووییه‌ی ساڵی ۱۹۲۱ پرووی دابن. حه‌سه‌ن قازی

" نامه‌یه‌کی دیکه له "ئالما فاسوم" -هوه:

له نامه‌یه‌کدا بۆ یای ئەندرسون که له به‌رواری ۱۷ی ژووییه ۱۹۲۱ دا نووسیویه ده‌لێ: " ئیستا ئەوه نزیکه‌ی دووسال ده‌بن که ئیمه یه‌که‌یمان دی. ئەتۆ ئیستا خۆتندنی خۆت له "Moody" ته‌واو کردووه. هیوا دارم ئەتۆش زۆر حەز له کوردستان بکه‌ی، هەر وه‌ک ئیمه که ئیستا ده‌یکه‌ین. کورده‌کان هه‌تا بلیی سرنج‌راکیشن. ته‌ن پێیانخۆشه زۆر شەپه‌ بکه‌ن. له‌وه‌تی ئیمه هاتووین ته‌واو له‌و نزیکانه‌ی ئیمه شەپه‌یک قه‌وما. هه‌موو شەپه‌که له‌سەر کۆلکه‌یه‌کی دار هه‌لئایسا. کوردێک داوای ئەو کۆلکه‌یه‌کی ناشی ده‌کا بۆ سووته‌مه‌نی. ئیستا ئەو کۆلکه‌ داره ئی ناشی گه‌وره‌یه و ئیوکۆل کراوه بۆ ئەوه‌ی ئاوی پێدا بپروا و باراش بگێڕێ و شتیکی نییه که هەر ئاوا به‌ هاسانی ده‌ستی لێهه‌لگێڕێ و بدرێ به‌ که‌سیکی دیکه. هه‌رچۆتیک بێ، ئەوان داوایان کرد و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ستی له‌وه گێراوه بیاندا. جا له‌ سەر و گوتلاکی یه‌کتری به‌ر بوون و ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌ کردن له‌ یه‌کتری و له‌و پرووداوه‌ دا زۆر که‌س کووژران و بریندار بوون. هەر دوو پوژ له‌مه‌وبه‌ر یه‌کتیک له‌ برینداره‌کان له‌ گه‌ل هه‌موو نۆکه‌ره‌کانی هاته‌ لاما. ئەو چاویکی له‌ قیس دابوو و چه‌ند برینی دیکه‌شی له‌ به‌ده‌نی دا بوو. کوردێکی زۆر که‌له‌گه‌ت و جوانچاک بوو. که‌چه‌ دراوسێه‌که‌مان پیتی گوتم هەر ئەو کورده‌ پار زستانێ ژنه‌که‌ی خۆی هه‌لئاوه‌سیوه. ئەدی ئەوان شەپه‌که‌ری ئەوتۆن. بپیا به‌ بریای خولای بێ ئەو ده‌مه‌ بگاته که ئەو شەپه‌که‌رانه‌ ده‌سته‌مۆ بین هه‌روه‌ک ئیندیانه‌کانی ئیمه [!!]. به‌لام ئەوان له‌ زۆر پرووه‌وه‌ ده‌بن په‌سن بدرێن..... "

ئالبۆمى ويىنەكانى كاپىتان

ئەو ۋىتنامە لە سنووقەكەى كاپىتاندا ھەلگىرا بوون. ھەبوونى ئەو ۋىتنامە ۋىتنامى كەسايەتى و ئاوات
و خۆزگەكانى ئەو قارەمانەى كۆمارى كوردستان دەكەن.

مەلا مستەفا بارزانى

مهلا مستهفا بارزانی

Группа курдских революционеров в ассирийцы в Сирии.

بہ سبب کہ ہمارے پاس

உதவி செய்து கொடுக்க

سید احمد علی خان

امامی و حدیث، جمعہ سال

وزیرہ علیہ کتب فی کورستان

ئەو وئەنەيە لە زۆر سەرچاواندا بە نەمر شیخ سەعیدی پیران ناسیندراوه، بەتایبەت
 کە پۆزنامە (المصور)ی میسر لە ڕێکەوتی ٢٤ی ئاپریلی ١٩٢٤ی چاپی دەکات و
 بە شیخ سەعیدی پیران دەیناسێت. ئەو زانیارییە هەڵەیه. ڕەنگە ئەو کەسانە کە
 ئەو وئەیان داوه بە کاپیتان ھەمەد ئەوانیش بە ھەڵە واتیگەین کە ئەو شیخ
 سەعیدی پیرانە. لە راستیدا ئەو وئە زانایی ئیلاھییات و بیرمەند، بەدیعولزەمان
 شیخ سەعید نوورسی، کوڕی سۆفی میرزا، کوڕی عەلی، کوڕی خەدر، کوڕی میرزا
 خالید، کوڕی میرزا پەشانە کە بە (شیخ سەعیدی نوورسی) دەناسرێ و دەگەڵ
 برازاکی بە ناوی عەبدولرەحمان لە ئیستانبول گرتووویەتی. شیخ سەعید نوورسی،
 یەک گەورە پیاوێ ئایینیەکانی سەردەمی خۆی بوو کە لە گشت تورکیەدا مەریدی
 ھەبوو و فەتحوڵلا گولەن خۆی بە شاگرد و مەریدی تەریقەتی ئەو زانایە دەزانێ.
 بۆ زانیاری زیاتر بپواننە کتیی (ئێنسکلۆپیدیای کورد و کوردستان، نامادەکردنی
 لێژنەیەک. بەرگی یەکەم، ڕێکخراوی زانست بۆ باس و توێژینەوه، چاپی یەکەم -

٢٠١٨

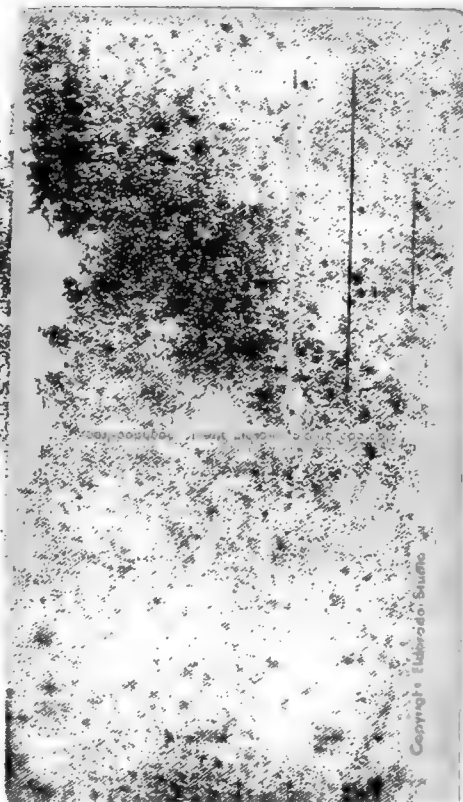

نهو وینهیه که له ناو ئالبۆمی کاپیتاندا
 هه‌نگیرابوو. به جلویه‌رگ و به سه‌روسیمای
 را به جوانی دیاره که وینه‌ی هه‌ره‌تی لاویتی
 یای خورشید ره‌هه‌ر، هاوسه‌ری کاپیتانه.
 به‌داخه‌وه هیچ له پشت وینه‌که نه‌نووسراوه.
 کاتیک که له ئینتیریت به شوین قه‌ده‌مخیردا
 که‌رام نهو وینه‌یه هاته‌ سه‌ر و بۆیه‌ منیش
 پتمو‌ابوو که قه‌ده‌مخیره و له چاپی پت‌شوودا
 ناوی قه‌ده‌مخیرم له‌سه‌ر نووسیوه، به‌لام به
 دوا‌ی چاپه‌ کۆنه‌که‌دا، کۆمه‌تیک له خزم و
 ئاشنایان گومانیان خسته‌ سه‌ر نهو وینه‌یه که
 قه‌ده‌مخیر بیت و به‌لکوو ئه‌وانیش پت‌یانوا‌یه
 که نه‌وه یای خورشید ره‌هه‌ره له هه‌ره‌تی
 لاوتیاندا، بۆیه وینه‌که‌ی له‌لای کاپیتان
 راگیراوه.

ΕΛΛΕΣ - ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΟΡΡΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

کارتپۆستالیک له شاری پارالیای یۆنان

کارتپوستالیک له زه ماوه نښکي که ژناني ناوچه بهک
له کوردستان به جلی کوردیه وه دیارن

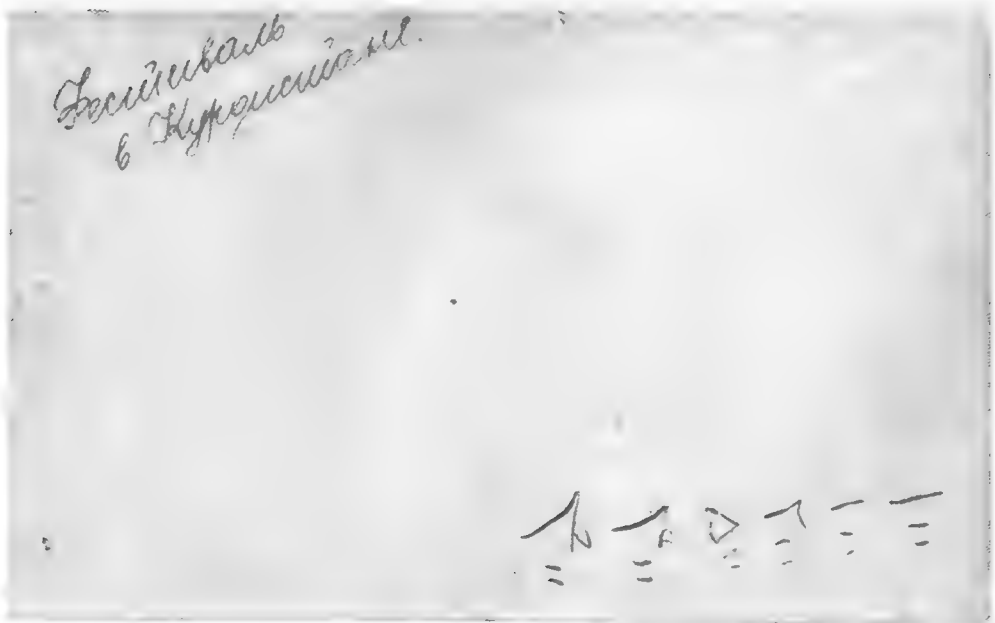

پناه رانی سیاسی وینه ی
 نشه وای ^{شهری} خونیان له نیوان رتوه
 له کاتلدا ره کتر عشق و دیوانه
 به خانه راگرتوه

 ① «خاکلی ساره قاره مای سلیمانیه جیژنجان پیروزی»

کارتپۆستالێک لە کوردستانهوه. وێدهچیت یاری میرمیرین بن. لە پشته وینه که به زمانی روسی
نووسراوه (فستیفال له کوردستان)

پشته وینه که به

راوه ستوان له راسته وه: ثامینه مه ولوودیان، محممه د ماملی، کافیه مه ولوودیان، عه بدولر په حمان
مه ولوودیان (خانه) نوسره ت په حمانزاده. دانیشتوان له راسته وه: مسته فا په هبه ر و خورشید په هبه ر.
منداله کان له راسته وه: تاهیر په هبه ر، پرووناک مه ولوودیان/خودایار، سوله یمان خودایار

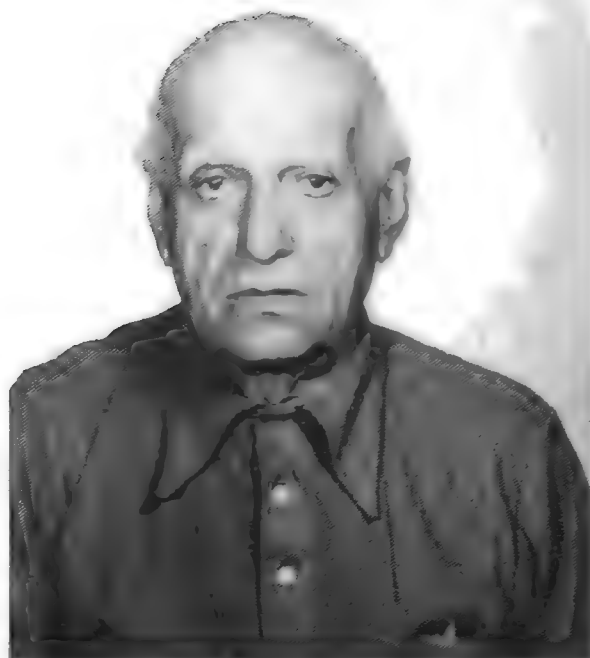
کابیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

کاپیتان همه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

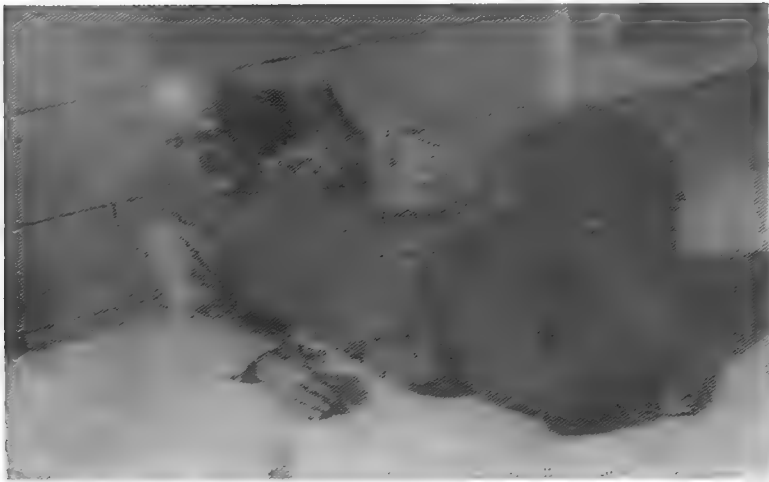
کاپیتان همه‌دی مه‌لووده چرچی (مه‌لوودیان) له باکوۆ ئازه‌ربایجان

کاپیتان حمەدی مەولوودە چەرچی (مەولوودیان)

کاپیتان حمەدی مەولوودە چەرچی (مەولوودیان)

کاپیتان حەمەدی مەولوودە چرچی (مەولوودیان)

وێنەبەک لە دانیشتیەک لە کاتی سەفەری مامۆستا هەژار موکریانی بۆ نازەربایجان - باکو سالی ١٩٥٩ز
 دانیشتوان لە راستەوه: ئەوهی سەری دیاره ئەناسراوەتەوه. رەحیم سەیفی قازی، مامۆستا هەژار، ساری ویلی
 (هونەرمنەندیکی نازەری)، بە ئەگەری زۆر عەلی خان سەلاح (گەلاوێژ)ە. راوەستاو لە راستەوه: عەبدولقادر
 مەحمودزادە (دوکتۆر ئاسۆ)، مەحمەدی مەلوودی (کاپیتان مەحمەد مەلوودیان)،
 جەعفەرپور (هونەرمنەندی نازەربایەجان)، ئەناسراو

له چرې بېر است : ساري وېلي لهر نه ري - ناوېنگه ناوې رې بېجان ، لهر ژار رې قازي .
 راوه ستون : هانصت نرې سري ناوې رې بېجان ، جېز پر لهر نه ري ناوې رې بېجان ، هرې ري دود وړه کچې
 خزان ، تادري محمد زاده (ساجد خان) ، روزم ناوړه عبداللې کرکاش خان .
 پېش کيش به ناسېرانه دهاور معيگي لود لاسکو د

نه وه نووسراوه ي پشت وینه که به که به ده ستخته تي دوکتور په حيمي سه يفي قازي نووسراوه . گهر سه رنجې بدهن ،
 دوکتور په حيمي به جه فنگ له ناست ناوي کاپيتان همه د ده نوسن (که چهل) ته نانت له ناوناخي بيره وه ريه کاني
 کاپيتاندا ده خوښينه وه که شهيد ي نه مر همه حوسين خاني سه يفي قازي کاتيک ده بيه وې دلي کاپيتان بيننه وه
 چې ، به جه فنگ پيښه لې نه وه له کوڼي (که چهل) . سپاس يو کاک حه سني سه يفي قازي که ده ستخته تي دوکتور
 په حيمي سه يفي قازي يو پشتراست کردم هوه .

کاپیتان همه‌دی مولوده چرچی (مولودیان)

ئالبۆمى ويىنە كان

کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان) و ماموستا هه‌ژار موکریان. باکو ۱۹۵۹ز

خه‌دیجه راتب خوشکی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی (۱۹۳۲ - ۲۰۲۱ ز)

له راسته وه: فاتم (ثایشی) مه ولوودیان، عه بدولره حمان (خانه) مه ولوودیان، کافیه مه ولوودیان سالی
۱۹۵۲

دایه خورشید ره‌ه‌ر و یه‌ک له نه‌وه‌کانی

یهک له کۆنترین وینهکانی کاپیتان همهدی مهولووده چرچی (مهولوودیان)
پیدهچی که نه وینه به له تهوڕیز چرکیندرابن.

كۆلۈنپىلى نەمر محەممەد ئانەوازادە

نەمران كۆلۆتېل محەممەد نانەوازادە و ژېنېرال محەممەد حوسېن خانى سەيفى قازى

له پاستهوه: عهلی ناغای دئیۆکری (ئهمیر ئهسههه) و میرزا پهحمهتی شافعی

کاک هاشم فہرہ جی مہنشور بہ کاک هاشم موزیقہ چی

له راسته وه: کاک عهبدولا شه مامی، یای پوناک و یای فاتم مه ولوودیان کچه کانی کاپیتان حه مه دی
مه ولوودی - مه هاباد سالی ۱۹۹۳

یای نامین مه ولوودیان کچی کاپیتان حه مه دی مه ولوودی و کاک هاشمی کورد (هاشمی به زاز) هه ولیر
سالی ۲۰۱۰

بای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له باکو

بای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی خویندنگا

یای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له خوئندن‌گای ناونه‌ته‌وه‌یی ایوانوو

کاک همه‌ده‌مینی راتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی .

کاک همه‌ده‌مینی پاتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی

ناسیونال
 دینه کا خوش برتہ ہو کر
 پہنچے گا بہ نور چاند خانہ گمان
 بھڑے عیش و شرم بہار گلستان
 کردار جو نامہ روشن
 سلا دے مایہ صوفیوں

پشتی وینہ کی لاپہری پتشیوہ کہ کاک ہمہ دہ مینی راتب - مہ ولودویان دایک برای کاپیتان ہمہ دی
 مہ ولوودی لہ شورہ وی را ناردوویہ تہوہ بو برازای خوئی واتہ کاک عہ بدولہ رحمان مہ ولوودیان (خانہ) و
 براژنیی یای خورشید رہہ ہر کہ بہ دہست و خہ تی خوئی لہ سہری نووسیوہ.

کاک عه بدولپره حمان مه ولوودیان (خانه) کوپی کاپیتان جه مه دی مه لوودی

فەرھەنگۆک

ئامادە کردنى: مامۇستا سالىح بېچار

● ئ:

ئاپۇرا: جەنجالى، تىكچىرژان، قەرەبالغى
ئازەربايجانى شۆرەوى: ولاتى ئازەربايجانى
ئىستا كە پەيتەختەكەى (باكو) يە
ئاشپەزخانه: چىشتەگە، موبەق، مەتبەخ،
مدبەق
ئاورگە: ئاگردان، كوانوو، كوانگ، سووئماك
ئاوكىش: سەقا

ئەتك: ھەتك، ئابرووردن

ئەرخەيان: دلتيا، بىگومان

ئەوچەل: بەلى، ئەرئى، ئەوجار، ئىنجا

ئەوك: قورگ، گەررو

ئىشتيا: ھەز، ئازەزوو

ئىندىراقاش: دىيەكە لە نىكى مەھاباد

ئوين: يارى، گەمە، فىل، تەفرە، كەلەك

● ب:

بادەوھ: كۆلارەى لە كاغەز دروستكراوى

مندالان، بەرزە حوايلە

بارگىن: بارگىر، ئەو ئەسپ و ماينەى تەنھا

كارى گواستەوھى بار و بارخانەى پى

بكرىت

باكو: پايتەختى ئازەربايجانە، پۆژھەلاتىترىن

پايتەختى كىشوەرى ئەوروپايە

بپرست: توانا، تىن، وزە، ھىز، تاقەت،

ھەوسەلە

بەدگوز: قىن لەسك/لەزگ، بوغزاوى،

خىشاوى

بەرچىخ: تىلا، ئەستوون، ئەستوونەگ،

دەستەك، تەژە

بەردەپەشان: ناوى گوندىكە لە نىكى

مەھاباد

بەلەجەر: دىيەكە لە ناوچەى

ناوھندى شارىستانى سەقز

بەلەنگاز: ھەژار، نەدار، بەدبەخت

بوومەلىل: تارمايى، تاپو

بىيەزە: بىيەزەيى، دلرەق، بىپرەحم

بىدەرەتان: بىيەنا، بىلانە، بىنەوا

● پ:

پادگان: سەربازخانە، قشلە

پليكان: پليكانە، پىپليكانە، قالدەرمە

پەژيوان: پەشىمان

پۆلوو: پىشكو، پەنگر، ژىلەمو، ئەسكل

پۆست: ھەم بە مانايى بىنكەى سەربازى دىت و

ھەم بە مانايى نۆرەى پاسەوانى دىت لە

بىنكەيەكى سەربازى. ھەروەھا بە مانايى بىنكەى

پىشكىنى سەربازىش دىت.

پىل: پەل، پال، قوئل

پىخۆر: ھەرشىتىك كە بەنانەوھە بخورى

● ت:

تا: بار، فەردە، لەرزوتا

تاقەت: ھىز و توانا، شاردنەوھ، وھشارتن

تالووكە: پەلە، پەلەپەل، خىرا، دەستوبرد،

دەمودەست

تاوپەرەن: خۆرئاواوون، پۆژئاواوون

تاوھەلاتان: ھەتاووكەوتەنان

تخوون: نىكى بوونەوھە

ئەسپ و چوارپى كاتتىك كەيفى ساز دەپ.
ھەركات بۇ مروف بەكارى بىنن بارى
نەرتىنى دەگرى

● چ:

چاك: شەخس، مەزار
چرىش: سرىش، كەتيرە
چما: بۇچى
چەكمە: جەزمە، جەزمە، كەوشى تا ئەژنۇ
چەلان: جاران، پىشوو، رابردوو، رابووردوو
چەلەنگ: دەفرى تەنەكە
چەنەۋەرى: دەمەۋەرى، دەمەدەمە،
چەنەبازى
چۇماغ: كوتەك، گۇپال، تىلا، خوترە، دەسكى
پاچ و پىمەرە
چىشتان: چىشتەنگاۋ، نىۋان بەيانى و
نيوەرۇ

● ح:

حالى جاۋ: ھىلاك، خەستە، نەخۇش
حەجمىن: ئۇقرە، ئارام، توانا، ئىسراحت،
تابشت
حەسار: حەۋوش، حەۋشە
حەشىمەت: ئاپۇرە، حەشامات، دانىشتوۋان
حەۋجە: پىۋىست، نياز
حەۋل: ھەۋل، كۇشش
حەيس و بەيس: ياس و نياز
حوللەمەرەس: ئىفلاس، سەرساجى ەلى

● خ:

ترىزوو: ترۆزى، ئەجور
تەتەر: نامەبەر، پۇستەچى، كەسنى نامە دەبا
و دىنى
تەقلەكوت: بەپرتاۋ، بەلەز، بەخىرايى، گورج،
شىۋە ھەلاتىكى ئەس
تووش: سەخت، نالەبار
توك: نەفرىن، دوعا، موو، قۇز

● ج:

جامىن: چارە، سەروسەكوت،
جلىتقە: ھىلەك، ھىلەگ، سوخمەى بى
قۇلى پياۋانە، سەدرىە
جمخانە: تونخانەى حەمام. ئەو شوئىنەى
ئاگرى لىدەكرىتەۋە بۇ گەرمكردنى ئاۋى
حەمامى گشتى. لەبەر گەرمایەكى زۇرى كە
ھەبىۋوۋە و بە جەھەننەم
شووبھاندوۋىانەۋە و بە كورتكراۋەى پىيان
گوتوۋە جمخانە.
جەربەزەى: بزىۋى، چەتونى، ھاروھاجى
جەردەى: رىگر، رىگا بەخەلكى گرتن و
پووتكدنەۋەى بە زۇر
جەزرەبە: لىدان، ئەشكەنجە، ئازاردان
جەغز: جوغز، بازنە
جورئەت: بوئرى، ئازايەتى، چاۋنەترسى،
قارەمانى، مىرخاسى
جىرە: پشك، موۋچە، بەشىكى ھەمىشەبىيە
كە كەسىك بۇ كەسىكى برىيىتەۋە
جىرەخۇر: موۋچەخۇر
جىفرک: ھەلبەزىنەۋە و لاقە ھاۋىشتىنى

خه رازی: وهرده وائله

خه وش: كه موکوری، ناته واوی، كه مایه تی،

كه مایه سی

خورجین: توره كه، کیسه

خۆسانسوۆری: چاودیژی خودی، (الرقابة

الذاتية)

● د:

داروغه: پاسه وان، حه سحه س، سه رۆکی

پولیس

دردۆنگ: دوودل، به گومان، پاشه ل پیس

دژوار: ناستهم، تووش، سه خت، زه حمه ت

دژوین: چلکن، نه سپتون

ده راغ: شانه، مه خزه ن، فیشه کدان

ده رخونه: پنه، سه رپوشیکی گلینی

ده سکداره ده خریته سه ده می مه نه جەل

له سه ر ناگر

ده رمانداو: ده رمانخوارد، ژه هرخوارد

ده گه ل: له گه ل، له ته ک

ده هو: گزی، فیل، دهو، ته فره

دوستاخ: زیندانی، به ندرکراو، به ندی، حه پس

(تورکی: دوستاق - نازه ری: دوستاخ)

دیلمانج: وه رگپر، (مترجم - موته رجیم)

● پ:

پازی سه ره به موۆر: نهینی پارێزراو

پژد: په زیل، پیسکه، چرووک، ده ستنووقاو

په پیچه کدان: قۆلبه ست، قۆلپنج،

ده سته به سته وه به زۆر

په جال: هه ژار، نه دار، فه قیر، بینه وا، په جاله

په ژی: خه لووز، په ژوو، زووخال

په کیش: په لکیش، به زه ویدا پراکیشان

● ز:

زا کوون: یاساوپسا، شیواز

زردایک: باوه ژن، هه ویی دایک

زنج: حه وش له چه په ر و قامیش بو مالات

تی کردن

زهین: بیر، هو ش، هزر

زینو: باسکی شاخ و کتو

زینوی: گوندی که له ناحیه ی حاجی

ئومه ران، سه ره به قه زای چۆمان له

پارێزگای هه ولیر

● ژ:

ژووشک: ژیشک، زوشک، ژووژی، ژیزی

ژیکاف: (ژ.ک) کورت کراوه ی پیکخواوی

(گومه له ی ژیا نه وه ی کورد) ه.

ژیللا: خواره وه، ژیره وه

● س:

سالدات: سه ربا ز، فیدا کار

ساواک: (سازمان اطلاعات و امنیت کشور -

ده زگای هه والگری و ئاسایشی ولات) ی

تیران له سه رده می ده سه لات ی په هله وی دا

سایینقه لا: شاروچکه به کی پارێزگای

نازه ربا یجانی پوژاویه، ده که ویته ناوچه ی

موکریان

سەربەمۆر: ئاشكرا نەكراو، نەبىنراو و

نەبىستراو

سەره چبوغ: سەره مۆدنه، سەره سەبىله بۆ

سىغار كىشان

سەكەت: تۆپىو، كەوتى، سەكەت، مردوو لە

پىگەى خراپەدا، لە كار كەوتن

سەولە: ئەستور كى - كۆلپرە - لە درشتەى ئارد

كە خۆراكى سەگە

سەى: سەگ

سىخوڧ: جاسوس، شۆڧار، ھەوالدز

● ش:

شاروڧران: دەشتى شاروڧران، يەككە لە

دەشتە فروان و بە پىتەكان لە باكوور و

باكوورى پۆژھەلاتى شارى مەھاباد لە

پۆژھەلاتى كوردستان

شېرزە: شېرپۆ، پەرىشان، بىچال

شمەك: شتومەك، كەلوپەل، كەرەسە،

پىداوېستى

شنگل: خۆ تەكان دان

شەپەلاغە: زللە، شەپازلە

شەپوور: ئامېرىكى موزىكى ھەوايىە

شول: لقى بېردراى دارى تەر

شير: شمشېر، شمشېر

شىمانە: ئەگەر، رېتېنچوون، لەوانەيە

(الاحتمال)

شىو: چىشت، ئاش، شام، دۆل

● ع:

عرووس: پرووس، عەرووس

● غ:

غەوارە: بىكانە، غەرىبە، بىانى

غورپابى خەو: قولاىى خەو، شىرىنخەو

● ف:

فاسونىا: قوماش، پارچەى پىاوان، فاستونى

فانى: ونبوون، ديارنەمان

فراوین: فراڧىن، ژەمى نىوہرۆ، نىوہرۆژە

فلە: فەلە، دىان، خاچپەرست، مەسىحى

فەعلە: شاگرد، كرىكار

● ق:

قاتر: ھىستر، ئىستر

قامك: پەنجە، ئەنگوست

قاو: دەنگۆ، دىعاىە، ھەوال

قشلە: بىكەى سەربازىى

قەرتالە: تريان، بەرچنە، سەبەتە، سەوہت

قەرەول: پاسەوان، ئىشكگر، نۆبەچى،

ئىشكچى، كىشكچى، سىرەى تەفەنگ

قەول: بەلېن، پەيمان، سۆز

قووتار: كۆتايى، تەواوبوون، پزگار بوون

قومقومە: مەتارەى سەفەر، تونگەى جىگەى

تراو

قورخانە: گەنجىنەى چەك، جىبەخانە

● ك:

كاپتان: كاپتن، فەرماندە، سەروان
 كاروانسەرا: كارمەسەرا، خانوويەكى
 گەورەيە، جىگەت پشوووانى كاروانە
 كايە: يارى، وازى، گەمە
 كلفەت: كارەكەر، كەنيزەك، داينەن،
 قەرەواش

كەژوو: قەياسە، كەژگ، كەژىكە كە سەر و
 بنى چىغ و حەسىرى پى دەگىرى
 كەنگى: كەي، چ كات
 كۆپىن: برە خۆراكى مانگانە، (بايەي)
 كىپلىنگ: جۆزىف روديارد كىپلىنگ (۳۰ ي
 كانوونى يەكەمى ۱۸۶۵ - ۱۸ ي كانوونى
 دووهمى ۱۹۳۶) نووسەر و رۆمانووس و
 رۆژنامەنووسىكى بريتانى بوو كە لە سالى
 ۱۹۰۷ خەلاتى نۆبلى ئەدەبى بەدەستەينا.
 خەلاتەكەي بەهۆى شىعر و كورتە چىرۆك
 و رۆمانەكانىيە پىيەخسرا. يەككە لە
 بەناوبانگىرىن فىلمەكانى جۆن هيوستن، ئەو
 «پياوھى دەيويسىت پاشا بىت»، لە
 چىرۆكىكى روديارد كىپلىنگ دروستكراوھ.
 كىچاوا: دىيەكە لە نزيكى شارى مەھاباد

• گ:

گازندە: سكالاً، گلەيى، نارەزايى
 گالە: كۆم، داخستن، قفلى داربنى درگا
 گاوەگردوون: سەر برىنى ئاژەل بۆ پيشواى
 لە پياوى بە قەدر و حورمەت
 گرژال: پەنگىكە بۆ (مەرەز/شال) كە نىوانى
 رەش و سوورە، سوورى ئامال رەش، ناوى

گوندىكى سەر بە شارى سەردەشتى
 رۆژھەلاتى كوردستانە
 گورج: خىرا، بەپەلە، دەستوبرد
 گوراندىن: نەپاندن، ھاوار بەسەرداكردن
 گورە: ھەراوھوريا، زەنا
 گولمىخ:

بزمارىكى درىزى ئەستوورى سەرپانە
 گولك: گورەكە
 گۆنگەل: كىچەل، گرفت، تەنگزە، بەزم
 گىرفانپر: پارەدز، كەسىكە شتىكت لى بدزى
 كە بەخۆت بى و پىي ئەزانىت
 گىوژ: گۆژ

• ل:

لە حەيفان: لە داخان، لە مەراقان
 لەوتىچ: مشتىك، مستىك، چنگىك
 لىوېرژ: پر، لىوانلىو

• م:

ماشە: مقاش، مەقاش، سەبەتەيەكى دەم
 تەنگى بن فرەوانە پراوھ ماسى دەچىتە نىوى
 و دەيگرن

محەنج: سەرووحەج

مرخىش مرخىش: يا مرخىش مرخىش
 ھەناسە سوار بوون بە شتىكى قورس و
 سەنگىنەوھ. لىرەدا تەوانجە بە ماناي ھەول،
 بىنە و بەرە و قسە و باسكى زۆر و
 بى بەرھەم.

مشكۆلزمە: قەرزاربەر، مەنتەبار، ئۆبال

لەئەستۆ

مەبالات: گرنگی، بەها

مەجۆعمە: سینی، کەشەفە، دەفری دارین

مەکلای: دێهەکی سەردەشتە، دەکەوێتە

نیوان سەردەشت و بانەو

مەگین: مەگەر، چۆنھا

مەهاباد: (یان سابلاغ)، بەناوبانگترین

شاری پۆژەهلای کوردستانە. مەهاباد سالی

۱۹۴۶ پایتەختی کۆماری کوردستان بوو، کە

پێشەوا قازی محەمەد سەرۆک کۆماری بوو

مەودا: نیوان، نووکی خەنجەر و شمشیر

موبالات: مەبالات، (بئ موبالات)

گوپینەدان، گرنگی پینەدان، خەمساردی

مۆدنه: دارجگەرە، دارجغارە

مۆلەکە: موهله کە، جینگە ی ترس و مردن

میچ: بان، سەقف

میشە: بیشە، دارستانی «بی» لە دەم چەم

● ن:

ناحەز: دزیو، ناشیرین، نەیار، ناپەسەند

نۆبەچی: ئیشکچی، کیشکچی، پاسەوان،

ئیشکگر

● ه:

هاچەر: کلیل، ناچەر، کرپل، کلیلە، کلپل

هاموشۆ: سەردان، بەسەرکردنەو

هاوال: هەفال، هاوپی

هەترە: ورە، غیرەت، جەسارەت

هەتک: ئەتک، ئەتک کردن، ئابرووبردن

هەدا: ئارام، ئۆقرە، ئۆخژن، هەراس

هەرمەنی: ئەرمەنی، خەلکی ئەرمەنی بە

ئایین مەسیحین.

هەنیه لگر: هەنیه هەلگر، ئەو کەسە ی

مووی دەموچاو هەلدەگرئ بەتایبەت بۆ

ژنان

هەوشار: شارۆچکە یە کە سەر بە پارێزگای

ورمئ لە پۆژەهلای کوردستانە، بەپیی

دابەشکردنی ناوچەیی لە کوردستاندا

هەوشار سەر بە ناوچە ی موکریانە.

هەروەها کەوتوووەتە نیوان شاری

تیکاب، ساینقە لا و فەیزولابەگی بۆکان

هۆردوو: (ئۆردوو) شوینی کۆبوونەو

لەشکر

هۆمەن: ئامباز، شالۆ، هێرش

هیچکارە:

بیکارە، هیچ لە بارا نەبوو، بیکەلک

● و:

وەتاغ: ژوور، دیو، هۆدە، ئۆدە

ویدەچی: پیدەچی، دوورنییە، لەوانە یە

● ی:

یای: خانم، خاتوون (بۆ پێزلینان لە ژنان

دەگوتریت)

یەرغو: چۆمی یەرغو لە مەهاباد

یەکی: لەپەر، ناکاو

ئەو سەرچاوانەى بۆ بەلگەمەندکردنى ئەم كىتەبە سەردانىان كراوە

۱. كىتەبى: نىگەبى بە تارىخ مەهاباد نووسىنى: سىد محمد صمدى.
۲. كىتەبى: مەهاباد در آينه‌ى اسناد تارىخى نووسىنى: فەرەيدوون حەكىم زادە.
۳. كىتەبى: سەردشت در آينه‌ى اسناد تارىخى، نووسىنى: فريدون حكيمزادە.
۴. كىتەبى: خاطرات زندگى پرماجرەى دكتور آسو، نووسىنى: دكتور قادر محمودزادە (آسو).
۵. كىتەبى: زبده تارىخ كرد و كردستان - نووسىنى محەممەد ئەمىن زەكى بەگ - وەرگىران بۆ فارسى: يدللە روشن اردلان.
۶. كىتەبى: كارەساتى مېژووې (كوشتارى خەلكى كورد بە دەستى سپەى رووسى تزارى) نووسىنى: عەزىز وەلىانى.
۷. كىتەبى: مېژووې دەولەتى عوسمانى - محەممەد فەرىد بەگ.
۸. كىتەبى: ايرانى كه من ميشناختم/ئىرائىكى كه من دەيناسم) نووسىنى (بازىل نىكىتىن يان باسىلى نىكىتىن).
۹. كىتەبى: كۆمەلناسى كوردەوارى، دوكتور حوسەين خەلىقى - بەرگى يەكەم - چاپخانەى الحوادىث - بەغدا - سالى ۱۹۹۲.
۱۰. كىتەبى: كىشەى كورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسىنى م.س لازارىف. لە وەرگىرانى دوكتور كاوس قەفتان.
۱۱. كىتەبى: كورته مېژووې بنەمالەى قازى لەويلابەتى موكرى - نووسىنى: خەلىلى فەتاحى قازى - وەرگىر و ئامادەكار: حەسەنى قازى.
۱۲. كىتەبى: وىيلاگر روانگە كه كاك حەسەنى سەيفى قازى بەرپۆەى دەبات.
۱۳. كىتەبى: «كورد و عەجەم» نووسىنى نەوشىروان.
۱۴. كىتەبى: فەرەنگى «هەنبانە بۆرىنە»، نووسىنى مامۇستا هەزار.
۱۵. كىتەبى: يادداشتەكانم، بە پىنووسى: عەبدوللا احمد رەسوول پشەدرى، بەرگى يەكەم.
۱۶. كىتەبى: سەدەى كارەسات، نووسىنى: برايم فەرشى، چاپى بىكەى ژىن.
۱۷. كىتەبى: ئالەكوک، نووسىنى: حاميد گەوهەرى.
۱۸. كىتەبى: سمكو و بزووتنەوى نەتەوايەتى كورد نووسىنى: محمد رسول ھاوار.
۱۹. كىتەبى: پاپەرىنى كورد بە پاپەرايەتى سمكو نووسىنى: م.م فان بروونەسن. وەرگىرانى: شىركۆ هەزار.
۲۰. كىتەبى: تارىخ هيجده ساله آذربايجان (بازماندە تارىخ مشروطە ايران). نووسىنى احمد كسروى.
۲۱. كىتەبى: فەرەنگكوکى خشل و پۆشاکی ژنانەى موكریان، نووسىنى: مامۇستا عەبدوللا سەمەدى.
۲۲. كىتەبى: نەخشەى پىكەهاتەى نەتەوہى و ئايىنى ئوستانى ورمى - ناوہندى بلأوكردەنەوہ: سلیمانى، كىتەبخانەى ئەندىشە، سالى ۲۰۱۲.
۲۳. كىتەبى: كورته مېژووې بزووتنەوى نەتەوايەتییەكانى كورد. نووسىنى: (دوكتور سادق شەپەفكەندى)، وەرگىران لە فارسىيەوہ: تەها عەتىقى.

۲۴. کتیی: تینسکلۆپتیدیای کورد و کوردستان، ئاماده کردنی لیژنه یهک. بهرگی یه کهم، ریکخراوی زانست بۆ باس و توژینه وه، چاپی یه کهم - ۲۰۱۸
۲۵. کتیی: سمکۆ (سمایل ئاغای شوکاک) و بزووتنه وهی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه کهم ۱۹۹۵ - ستۆکهۆلم.
۲۶. کتیی: جولانه وه نه ته وه یی کورد نووسینی: پرۆفیسۆر د. وه دیع جو هیده - وه رگێرانی له ئینگلیسییه وه: پرۆفیسۆر ی. د یاسین سه رده شتی
۲۷. کتیی: میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ (دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگێرانی: محهمه د پیرانی - چاپی یه کهم - تاران.
۲۸. کتیی: بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربد.
۲۹. کتیی: شاری وێران - نووسینی عه لی حه سه نیانی (هاوار) - چاپی دووه هم - بڵاوه کراوه ی مانگ.
۳۰. کتیی: «کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا»، نووسینی دوکتور که مال مه زه هر - بهرگی یه کهم - چاپی دووه هم - سالی ۲۰۰۹.
۳۱. کتیی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی: ویلیام ئیگلۆن - وه رگێرانی: سید محمد صمدی.
۳۲. کتیی: سلاو له سابلاغ - نووسینی: نه حه دی نه نجیری.
۳۳. کتیی: کۆمه له ی ژياننه وه ی کوردستان - نووسینی: حامید گه وه ری.
۳۴. کتیی: خاطرات آرداشس آوانسیان از اعضای گروه ۵۳ نفر به کوشش علی دهباشی. انتشارات شهاب.
۳۵. کتیی: پۆژه لاتی کوردستان له سه رده می دووه م جهنگی جیهانیدا به پتی به لگه نامه کانی یه کیه تی سو فیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیاو هه ورامی و پید اچوونه وه و ئاماده کردنی سدیق سالح.
۳۶. کتیی: کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا بهرگی یه کهم و چاپی دووه هم له سالی ۲۰۰۹.
۳۷. کتیی: سیبه ری نازادی، نووسینی: (که مالی عه بدوللاهی) چاپی بنکه ی ژین، له سلیمانی - سالی ۲۰۰۸.
۳۸. کتیی: اسرار محاکمه قازی محهمه د و یاراش. نووسینی: محهمه د پهزا سه یفی قازی.
۳۹. کتیی: پۆژنامه ی «کوردستان» ئۆرگانی فه رمیی حیزبی دیموکراتی کوردستان.
۴۰. کتیی: ژیان و به سه رهاته کانی عه بولپه رحمانی زه بیحی (مامۆستا عوله ما) نووسینی عه لی که ریمی.
۴۱. کتیی: مرگ بود، بازگشت هم بود - نووسینی: نجفقلی پسیان.
۴۲. کتیی: تاریک و پروون - مامۆستا هیمن موکریان.
۴۳. کتیی: کاروانتیک له شه هیدانی کوردستانی تیران - نووسینی: که ریم حیسامی - سالی ۱۹۷۱.
۴۴. کتیی: بزووتنه وه ی پرگاری نه ته وایه تی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷ - نووسینی په حیمی قازی - ده زگای چاپ و بڵاوه کردنه وه ی ئاراس - هه ولیتر.

۴۵. کتبی: قیام افسران خراسان نووسینی: ابوالحسن تفرشیان.
۴۶. کتبی: گه‌شتیک به‌ناوی کوماری کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم حه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - ب‌لاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م.
۴۷. کتبی: سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ (وه‌رگیرانی محمد بانه‌ای، چاپی «ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی).
۴۸. کتبی: خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان.
۴۹. کتبی: لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان نووسینی: بهروز حقی.
۵۰. کتبی: (له بیره‌وه‌ریه‌کانم، به‌رگی - یه‌که‌م، له مندالیه‌وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که‌ریم حیسامی).
۵۱. کتبی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌کوشش بهروز طیرانی.
۵۲. کتبی: چپ در ایران، به‌روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.
۵۳. کتبی: «مائو، چیرۆکی نه‌زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه‌لیدی - وه‌رگیرانی ماموستا شیرکۆ هه‌ژار - به‌شی دوو.
۵۴. کتبی: چێشتی مجبور، نووسینی: عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، ئاماده‌کردن و سه‌ره‌رشتی چاپ: خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۹۷.
۵۵. کتبی: رۆمانی پێشمه‌رگه - نووسینی د. ره‌حیمی قازی.
۵۶. دیمانه‌یه‌کی تێلیفیزیۆنی له میژووناس و گه‌رێده‌ی کورد خوالێخۆشبوو ماموستا «که‌ریم زه‌ند».
۵۷. کتبی: حکومه‌تی میلی کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سیاسی میژوووی - نووسینی ماموستا ره‌حیم سابیر - چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱.
۵۸. کتبی: حکومه‌تی کوردستان - کورد له گه‌مه‌ی سوڤیه‌تدا - نووسینی: نه‌وشیروان مسته‌فا.
۵۹. کتبی: په‌نجا سāl خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م.
۶۰. زنجیره‌ لیکۆلینه‌وه‌ی «گۆفاری نیشتمان - لیکۆلهر: جه‌مال نه‌به‌ز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولێر.
۶۱. گۆفاری «توده» ارگان سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور له ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹.
۶۲. گۆفاری گزینگ، ژماره ۱۷.
۶۳. گۆفاری هاوار - سالی دووه‌م - ژماره‌ی ۷ - پێه‌ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان.
۶۴. گۆفاری په‌یکی کوردستان ژماره ۳۴.
۶۵. نامیلکه‌ی: عبدالرحمن ذبیحی کاریزماي ناقام - ناسر باباخانی - بخش اول.
۶۶. کتبی: (مه‌فره‌زه‌که‌ی عومه‌ر ناجی) ÖMER NACİ BEY MÜFREZESİ دا و له نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN.
۶۷. کتبی: IMAGES FROM THE ENDGAME; Persia Through a Russian Lens (۱۹۰۱-۱۹۱۴) نووسینی: جان چالێنکۆ.

٦٨. کتیی: زندگینامه‌ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له‌لایه‌ن به‌ریز (سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی) نووسراوه‌ته‌وه.
٦٩. سه‌میژووی نه‌ده‌بی کوردی - نووسینی عه‌لانه‌دین سه‌جادی - چاپی عێراق.
٧٠. کتیی «چل سال خه‌بات» نووسینی نه‌مر عه‌بدوپرهمانی قاسملووو.
٧١. کتیی: بیره‌وه‌ریه‌کانی پوژانی حیزبایه‌تی و پێشمه‌رگایه‌تی و دوورخانه‌وه‌م نووسینی: تووفیقی مه‌لا سه‌دیقی.
٧٢. له‌قه‌ره‌شلاخه‌وه‌و بو سوئید نووسینی: ماموستا محهممه‌دی خزری - به‌رگی یه‌که‌م.
٧٣. کتیی: (از مه‌باد تا بایکانور) نووسینی: «رحمان حلوی».
٧٤. کتیی: «شانیک به‌ به‌ر شانی نیشتمانه‌وه‌» نووسینی: ژینواری عیزه‌ت سلیمان به‌گی ده‌رگه‌له‌یی.
٧٥. کتیی: سمکو - بارودۆخی سیاسی پوژه‌ه‌لاتی کوردستان له‌ نیوان ساله‌کانی ١٩٠٦ تا ١٩١٨ی زاینی - نووسینی: هێما سووفی
٧٦. کتیی: «Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq» - (Archibald Milne Hamilton)
٧٧. ماله‌پری کوردپیدی. www.kurdipedia.org
٧٨. ماله‌پری فه‌ژین لیکس. www.lex.vejin.net
٧٩. ماله‌پری فه‌رمیی ماملن. www.mamle.net
٨٠. ماله‌پری نه‌مران. www.nemiran.com
٨١. ویلاگی توژین. <https://agiri.blogspot.com/2017/12/>
٨٢. ویبنووسی وینه‌کانی کو‌مار: <http://weneykk.blogspot.com>
٨٣. ویبنووسی روانگه‌: https://ruwange.blogspot.com/2017/06/blog-post_18.html

سپاس بۆ ئەو بەرپزانه كه زۆرم ماندوو كردن:

۱. كاك ھۆگر كاوانى
۲. كاك موحىب مەھابادى
۳. كاك ھىتمەن سەيدى
۴. كاك راميار شەمامى
۵. ياي مەرزە مەولووديان
۶. ياي يەگەنە جەفەرۇڤا (Yegane Jafarova)
۷. كاك چايدۇست پەسۇل
۸. كاك ھەسەن ئاغا مىراودەلى
۹. كاك ئاراس زاھىر پەسام
۱۰. كاك رامىن نەوزاد
۱۱. كاك تۆرەج شەمسى بورھان
۱۲. كاك عەبدوللاخان ئەمىرى
۱۳. كاك عوسمان پانىيەيى
۱۴. كاك ئازاد بايز چەمچەمالى
۱۵. كاك رزگار ئەۋزى (نەۋەي مامۇستا گۆرانى شاعىر)
۱۶. كاك ئىبراھىم ...
۱۷. كاك مەحمۇد ...
۱۸. كاك نەبەرد پالانى
۱۹. كاك سەمىلى ئاغا مەجىدى
۲۰. ياي سەرگول قازى
۲۱. كاك جەعفەر فەقەنەبى
۲۲. كاك سامپان شىخ مەھمەدى
۲۳. كاك سەتار فەرەجى
۲۴. كاك سۆران بارىكە
۲۵. كاك عىسا مېرگەسوورى
۲۶. ياي گولالە شەمامى
۲۷. ياي شەونم ماملە
۲۸. كاك ئارپان داۋدى
۲۹. كاك كامران ئىبراھىمىيان
۳۰. كاك ئارى كەرىم
۳۱. كاك عەتە مەھمەد
۳۲. كاك تۈانا ھەمە
۳۳. كاك مەھمەد پەزا سەيفى قازى

ئىندىكس

ئ

ئارامى ھەرمەنى، ۱۹۹، ۲۰۴، ۲۲۰، ۳۲۷
 ئارمان، ۳۹۰
 ئازاد بايز چەمچەمالى، ۴۰۲، ۵۳۹
 ئاستىرى جۈلەكە، ۱۷۳
 ئاغاخان، ۲۲۷
 ئالاي بېستانچى، ۶۹
 ئالىكساندىر ئىفانوۋىچ ئىياس، ۴۴، ۴۱۵
 ئامىن عاسىيە، ۳۱
 ئامىنە سوور، ۵۴، ۵۷، ۷۸
 ئامىنە كچى حوسىن، ۴۵۱
 ئايشى قەل، ۳۰، ۳۱
 ئەحمەدى خىمى، ۴۰۳
 ئىسماعىل ئەفەندى، ۳۵۷
 ئىفتىخار، ۲۰۲، ۲۲۰، ۲۲۲
 ئىلخانى ھەرمەنى، ۲۰۲
 ئەتاتۈرك، ۴۱۲
 ئەحمەد توفىقى، ۴۳۵، ۴۳۷
 ئەحمەد شا، ۹۲
 ئەحمەد شەرىف، ۴۴۳
 ئەحمەد قەرەچەمەنى، ۳۲۴
 ئەحمەد ئاھەنگەرى، ۴۵۴
 ئەحمەدى ھەمەكەولەي، ۱۳۹
 ئەحمەدى مەلا شىخى، ۵۷، ۸۸
 ئەھدەدى ئەنجىرى، ۱۳۹، ۵۳۶
 ئەركان ئەفەندى، ۴۸
 ئەسەد خوشەوى، ۲۶۰
 ئەسەدۇف، ۲۳۳، ۴۰۲
 ئەسەدى قاسمە لالى، ۴۶
 ئەمىر تومان، ۲۰
 ئەنۋەر ھەسەن عوسمان ئەبۇبەكر، ۴۶۵

ب

بابايوف، ۲۰۶
 بارامى دەلال، ۹۹
 بارامە كۆپر، ۸۲
 باپۇن، ۱۵۷، ۱۸۹
 باغى ھەسەن خانى، ۱۰۳، ۱۷۸
 باقروڧ، ۳۱۷
 باقى ھەسەنە شەلى، ۲۰۳، ۳۵۱
 بايزى عەزىز ئاغاى، ۱۷۷، ۱۷۸، ۲۴۷، ۲۵۲
 بايزە خىل، ۱۳۴
 برايم سەقەفى، ۴۳۴
 برايم فەرشى، ۳۴۴، ۴۸۰
 برايم ئاغا، ۴۶۹
 برايمى حاجى ئەللا، ۱۳۰، ۲۶۶، ۳۸۰
 برايمى ھەباسى، ۲۴۸
 برايمە سوور، ۱۳۰، ۳۸۰
 برايمە گۆج، ۸۶
 بلۇت، ۲۹۹، ۳۷۱
 بوداغ خان، ۷۶
 بولود، ۲۹۹
 بەحرالعلوم، ۳۵۴
 بەرزنجى، ۱۸۴، ۴۱۷
 بەكرەبەدولكەرىم ھەۋىزى، ۲۳۵، ۲۴۰،
 ۳۳۶
 بەكرە ئاغا، ۲۳۷، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۸،
 ۲۴۹، ۳۶۱، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۴۱، ۴۴۶
 بەيرەم ئاغا، ۴۶۹

پ

پاشاخان، ٧٩، ٨١

پولاد، ٢٩٩، ٣٠٠، ٣٠١، ٣٠٢

پوور نوسرهت، ٤٣٦

پووره په ريزاد، ٢٩٦

پيرزاده، ٢٢٢، ٢٢٤

پيشه واک، ١١، ٢٢، ٤٤، ١٣٤، ١٤٠، ١٤١، ١٥٤،

١٥٩، ١٩٧، ١٩٨، ٢١٠، ٢٢٠، ٢٤٨، ٢٥٤،

٢٧١، ٢٧٢، ٣٠٤، ٣١٠، ٣٣٤، ٣٣٥، ٣٣٦،

٣٣٨، ٣٥٦، ٣٦٢، ٣٦٣، ٣٨١، ٣٨٣، ٣٨٧،

٣٨٨، ٤٠٠، ٤٠١، ٤٢٠، ٤٢٥، ٤٢٦، ٤٣٢،

٤٣٩، ٤٤٠، ٤٤٥، ٤٤٩، ٤٦٥، ٤٦٨، ٤٧١،

٤٧٣، ٥٣٣

پيشه وهري، ٢٤٧، ٢٤٢، ٣٥٤، ٣٧١

ت

تاجر باشي، ١٤٥

توفيقي تارزه ن، ٣٤

توفيقي مهلا سه ديقی، ٢٧١، ٢٧٦، ٥٣٨

تفری شيان، ٢٥٧، ٢٦٠

ته لعه ت پاشا، ٤١٣

ته لی، ١٢١

ته ها که ماليزاده، ٤٦٦

ج

جان چالينکو، ٤١٦، ٥٣٧

جه وانمه ردي، ٤٠٣

جولفايي، ٤٠٤

جه رديس، ٢٨٨

جه لالی نامين به گ، ٢٦٣

جه لیل گاداني، ٣٢٩، ٤٥٤، ٤٨٢، ٥٣٧

جه مال عه بدولناسر، ٤٠٢

ح

حاج سهد پره حمانی سهدی، ٤٣٩

حاجوئاغای هه فيرکان، ٢٨٦

حاجی بابہ شيخ، ٢١٠، ٢٣٥، ٣٥٩، ٣٧١

حاجی باقر، ٤٦٩

حاجی باوه شيخ، ٢١٠، ٢٣٥

حاجی بايز ئاغای دييوکري، ١٨٣

حاجی ته های به زاز، ٢٨٦

حاجی حسن زييري، ٢٥٣

حاجی حه سه نه شه لی، ٣٥١

حاجی حه سه نه شه له، ١٦٩

حاجی خوسره وی، ٣٤٩، ٣٥٠

حاجی پره حمانی چه له بی، ١٧٧

حاجی سالج، ٩٢

حاجی سالجی موشيري، ٣٧٢

حاجی ساله ی شاتری، ٤٣٦

حاجی سه مه د خان، ٨٦

حاجی سهد عه بدوللا نه فه ندي، ٣١٨، ٣٦٩

حاجی عه بدوللا، ٢٨٨

حاجی قادری کویي، ٤٣٣

حاجی که ريم شيري، ١٧٦، ٣٢٤

حاجی له تيف، ١٤٦

حاجی مسته فا داودی، ١٠٣، ١١٩

حاجی مسته فا شاتری، ١٣٢

حاجی مشيري، ٦٩، ٩٢، ١٥٥

حاجی نازمی، ٩٢، ٩٣

حاميد گه وهه ری، ٦٠، ١٤٦، ١٥١، ١٦٣،

١٧٦، ١٨١، ٣٤٨، ٣٦٤، ٤٤٠، ٤٥٣، ٤٨٢،

٤٨٣، ٥٣٥، ٥٣٦

حامیدی مازووچی، ٣٦٠، ٤٣٣

حوسنی خانم، ١٣١، ١٣٢، ٣٧٣

حوسین شاتری، ١٣١

حوسین لاسور, ۲۵۹, ۴۳۱, ۴۳۲, ۴۳۳,
 ۴۳۴, ۴۳۵, ۴۳۶, ۴۳۷
 حوسین لبادی, ۱۰۴, ۴۸۲
 حوسین ماملی, ۴۳۳, ۴۳۶
 حوسین مکانیلی, ۴۸۲
 حوسینی حاجیه که لهی, ۱۴۸
 حوسینی همه ی نالیه ند, ۱۸۵
 حوسینی خال ئاغای, ۱۹۸, ۲۳۸
 حوسینی خالیاغای, ۱۹۸
 حوسینی زیرینگه ران, ۱۳۰, ۱۰۴, ۱۶۰, ۱۷۲,
 ۱۷۶, ۱۸۴, ۱۸۵, ۳۴۶, ۳۵۰, ۳۵۴, ۳۸۰,
 ۳۸۱, ۴۵۳, ۴۷۹
 حوسینی عهبدوئلای بیستانچی, ۲۳۷, ۲۳۸
 حوسینی فروهر, ۳۴۴, ۳۵۰, ۴۷۹, ۴۸۰
 حیزی توده, ۱۴۸, ۱۵۱, ۱۵۷, ۱۷۰, ۱۸۶,
 ۳۵۱, ۴۶۹, ۴۸۴
 حیزی نازادی کوردستان, ۱۱, ۱۳۰, ۱۳۱,
 ۱۵۱, ۱۵۴, ۱۶۱, ۱۸۵, ۴۵۳, ۴۷۸, ۴۸۱,
 ۴۸۲, ۴۸۳, ۴۸۴, ۴۸۵
 حیسام وه زیری, ۳۴۳, ۳۸۴, ۴۷۷, ۴۸۵
 حهیبی سابوونچی, ۳۵۰
 حهیبیه زهره, ۱۸۹, ۱۹۰, ۲۵۸
 حه زه تی شیخ جه لال, ۴۶۶
 حه سه ن قازی, ۱۵۱
 حه سه ن ئاغا میراوده لی, ۵۳۹
 حه سه نی برایمه گۆجی, ۱۴۷
 حه سه نی قزلجی, ۲۹۰
 حه سه نی که بابچی, ۵۷
 حه سه نه شل, ۱۸۶, ۲۰۳
 حه کیم وینه تان, ۱۹۷, ۱۹۸
 حه کیمزاده, ۱۹۸
 حه مه حوسین خان, ۲۱۰, ۲۱۱, ۲۱۶, ۲۱۷,
 ۲۲۳, ۲۲۴, ۲۳۳, ۳۳۶, ۳۸۹, ۳۹۰, ۳۹۱,
 ۳۹۲, ۴۲۹

حه مه شیت, ۱۶۶
 حه مه گاوآن, ۳۰, ۳۱, ۱۰۶
 حه مه گروئی, ۶۰
 حه مه گودیوی که بابچی, ۷۳
 حه مه هه تیو, ۶۰, ۳۶۴, ۳۸۶
 حه مه ئاغای که وره, ۴۲۶
 حه مه ئاقره بی, ۴۳۳
 حه مه تال, ۳۶۴, ۳۸۶
 حه مه چه تر, ۵۰, ۵۳
 حه مه دی سه روکانی, ۴۳۳
 حه مه دی قادری, ۲۹۳
 حه مه دی کا خدری, ۲۹۳, ۲۹۴
 حه مه دی کیسه لان, ۳۵۴
 حه مه دی مه ولودی, ۱۷۰, ۲۴۹, ۳۲۲, ۳۲۳,
 ۳۲۴, ۳۲۵, ۳۲۶, ۳۲۷, ۳۲۸, ۳۲۹, ۳۳۰,
 ۳۳۶, ۳۳۹, ۳۴۱, ۳۴۲, ۳۴۴, ۳۴۶, ۳۴۹,
 ۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۴, ۳۸۳, ۴۰۲, ۴۰۸, ۴۲۴,
 ۴۳۵, ۴۷۲, ۴۷۳, ۴۸۰, ۴۸۲, ۴۸۴
 حه مه دی مه ولودی, ۳, ۱۲, ۱۷, ۱۸, ۲۶,
 ۲۹, ۱۳۰, ۱۳۱, ۱۵۳, ۱۸۳, ۲۱۷, ۲۴۱,
 ۲۴۲, ۲۵۰, ۲۶۶, ۲۸۱, ۲۹۳, ۲۹۴, ۲۹۵,
 ۲۹۶, ۳۱۳, ۳۵۱, ۳۵۹, ۳۶۰, ۳۶۱, ۳۶۶,
 ۳۷۴, ۳۹۳, ۳۹۶, ۴۳۳, ۴۳۵, ۴۳۹, ۴۴۰,
 ۴۵۰, ۴۷۹, ۵۱۸
 حه مه دی مه ولوده چرچی, ۱۸, ۲۰, ۲۵۲,
 ۲۶۵, ۲۶۶, ۲۶۷, ۳۵۶, ۴۳۰, ۴۴۰
 حه مه دی مه ولوده مه نگوری, ۲۹۵, ۲۹۶
 حه مه دی وسو کوتکه ی, ۱۸۳
 حه مه دئاغای میرکه سووری, ۲۵۶
 حه مه ده مین تۆرابی, ۳۳۶
 حه مه ده مین خاته می, ۱۷۲
 حه مه ده مین موعینی, ۱۹۶, ۲۰۶, ۴۴۰
 حه مه ده مینی خاته می, ۳۴۴, ۴۸۰
 حه مه ده مینی موعه یینی, ۱۸۸

دوکتور ناسۆ, ۳۲۲, ۳۷۶, ۳۷۷
 دولبه‌ری کا کاغای, ۷۶
 دیاری مه‌حموود زیاد, ۴۲۷
 ده‌رویش هه‌سه‌ن, ۱۲۰
 ده‌رویش عه‌بدوڵا, ۴۷۳

پ

پوفیا, ۹۳
 په‌حمان جوجیله, ۶۶, ۹۳, ۹۹
 په‌حمان شافعی, ۴۵۳
 په‌حمان ئوو‌ه‌یسی, ۴۷۲
 په‌حمان ئیمامی, ۲۹۰
 په‌حمانی زه‌بیحی, ۱۶۲, ۱۹۱, ۳۵۰
 په‌حمانی سه‌دیقی, ۳۵۰
 په‌حمانی سه‌کری, ۱۰۵
 په‌حمانی عه‌له‌وی, ۳۵۰
 په‌حمانی کیانی, ۱۸۲
 په‌حمانه‌ چه‌ته, ۱۵۰
 په‌حیم له‌شکری, ۲۴۴, ۴۸۰
 په‌حیمی سوڵتانیان, ۳۵۳
 په‌حیمی سه‌یفی قازی, ۴۷۱
 په‌حیمی عه‌بدی ره‌زا, ۱۳۴
 په‌حیمی قازی, ۲۶, ۲۵۳, ۳۱۵, ۳۱۷, ۳۶۱
 ۵۳۷, ۵۳۶, ۴۸۳, ۳۷۷
 په‌حیمی گه‌رمینیان, ۱۶۹
 په‌حیمی له‌شکری, ۳۵۰
 په‌حیمه‌ لال, ۹۶, ۹۷
 په‌زا خان, ۳۴۴, ۴۷۹
 په‌زا شا, ۹۲, ۲۳۷, ۳۵۷, ۴۸۱
 په‌زای ده‌لاک, ۲۷۳
 په‌زمئارا, ۱۶۳, ۲۱۵
 په‌سوڵ ئاغا, ۳۳۲
 په‌سوولی نه‌غه‌ده‌یان, ۴۳۳
 په‌شید به‌گ, ۷۴

هه‌مه‌په‌سوڵه‌ که‌پۆ, ۹۷

هه‌مه‌په‌شید خان, ۲۲۵, ۲۲۶

هه‌مه‌په‌شید خانی بانه, ۲۲۵, ۴۲۹

هه‌مه‌لان, ۳۱۲

هه‌مه‌ی په‌شادی, ۳۶۷

هه‌ولای بابیز ئاغای, ۱۷۷

هه‌ولائاغای مه‌نگور, ۱۶۸

خ

خاڵۆ قوربان, ۹۱
 خاله‌قی که‌ریمی نه‌حمه‌د جانی, ۱۴۸
 خانانی هه‌رمیله‌ی, ۲۵۱
 خانم و سوڵتانی جووله‌که‌, ۲۰۷
 خانه‌ی ماملی, ۴۳۶
 خورشیدی په‌هه‌بر, ۲۸۷, ۴۳۵, ۴۷۲
 خه‌زآله‌ شیت, ۵۹
 خه‌لیل قه‌ننه‌ کون, ۳۶۴
 خه‌لیل مه‌زن, ۴۱۰
 خه‌پروللا عه‌بدوڵکه‌ریم, ۴۵۷, ۴۶۳

د

دکتوره‌ نه‌سرین فه‌خری, ۳۳۴
 دلشادی په‌سوولی, ۳۴۶
 ده‌رویش هه‌مه‌دی په‌جه‌ب, ۴۰۷
 دوکتور ناسۆ, ۸۰, ۱۳۱, ۱۴۱, ۱۸۹, ۱۹۹
 ۳۱۴, ۳۲۹
 دوکتور پۆئیندیژ, ۳۳۵
 دوکتور په‌حیمی قازی, ۳۳۴, ۳۷۷, ۴۷۱
 ۴۸۳
 دوکتور عیزه‌ددین مسته‌فا په‌سوڵ, ۳۳۴
 ۴۰۰
 دوکتور عه‌بدوڵپه‌زاق, ۳۶۸
 دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی, ۴۵۴
 دوکتور که‌مال مه‌زه‌هر, ۳۳۴

په‌شەى فەللاخى، ٤٣٣
په‌عنا، ٦٥، ٣٧٨
په‌فئىق سالىح، ٤٦٥
په‌مىزى ئەفەندى، ١٢٥
په‌مه‌زان، ٢١٢، ٣٣٢

ز

زاخارپۇف، ٤٧، ٤٩
زاهيرى به‌رگدروو، ٤٤٨
زاهيرى خەيات، ٢٨٨
زىرپۇبه‌گ، ٢٥٠، ٢٥١، ٢٥٨، ٢٥٩، ٢٨٠، ٤٤٥، ٤٤٦
زىنەت، ٥٤، ٢٦٣، ٣٥٦
زەكى ئەحمەد هەنارى، ٤٢٦

س

سابير ئىسماعىل، ٤٢٦
ساداتى نەقشەبەندى، ٣٥٦
سارم خان، ٢٠١
سارم ئاغا، ٣٠٢
سافى، ١٢١
سالىح بىچار، ١٩، ٥٢٧
سالىح جوجكە، ٢٤٦، ٢٤٧
سالىح شاترى، ٤٧٥
سالىح ئاغاى بارزانى، ٢٤٤
سامسام، ٥٩
ستار حەمە تايەر، ٢٨٨، ٤٥٠
ستراك، ٤٧٥
سعدى محەممەد على ئاغا، ٢٧٨
سمائىل ئاغا، ٦٢، ٨٥، ٣١٠
سمائىل ئەفەندى، ٣٩
سمائىلى پىرۆزى، ٣٥١
سمائىله لەگەى، ٨٩
سمكۆ شكاك، ٦١، ٨٥

سندوق، ٢٥٨
سەدىقى سىياسەرى، ٤٠٤
سوارەى ئەحمەدى گوللوى، ١٨٠
سوئتان پشتەگورگ، ٣٠٧
سوئتان په‌شاد، ٣٩
سوئتان ئاغا، ٣٠١، ٤٦٩، ٤٧٠
سوله‌يمان به‌گى بانه، ٤٢٩
سوڤى برايم، ٢٣، ٣٤
سوڤى فەتاح، ٢٧٣، ٢٧٤، ٢٧٥
سوڤى مه‌ولوود، ٦٤، ١١٠، ١٢٢
سوهارتۆ، ٤٠٢
سید محمد صمدى، ٣١، ٤١، ٤٦، ٤٨، ٥٤
٥٩، ٦١، ٨٥، ١٠٣، ١٣٤، ١٤٦، ١٨١، ١٨٩
٤٥٣، ٤٨٣، ٥٣٥، ٥٣٦
سىدىقى ئەفەندى، ٤١
سيف القضات، ٤٧١
سىمانبەگ، ٢٥٨
سەددام، ٤٤٩
سەدرولئىسلامه، ١٥٤
سەدرى قازى، ١٥٤، ١٥٦، ١٥٨، ١٥٩، ١٦٥
١٦٧، ٤٧١، ٤٧٤، ٤٧٥
سەدىق حەيدەرى، ٣٤٦
سەدىق سالىح، ٤٦٥
سەدىقى خاتەمى، ٣٥٢، ٣٥٣
سەدىقى سىدىقى، ٣٣٤
سەردارى بۆكان، ٤١، ٨٦، ٤٢٢
سەرله‌شكر جه‌هانبان، ٢٦٠
سەرله‌شكر هومايونى، ٢٥٢
سەرله‌شكر ئاپرووم، ٢٣٧
سەرله‌نگ شوكرى، ٢٧٩، ٢٨٢، ٢٨٣، ٢٩٥
سەرله‌نگ غەفارى، ٢٢٥، ٢٢٦، ٢٥٦
سەرله‌نگ ئاپرووم، ٢٣٧
سەروان قادر، ١٤٨
سەروان كەشاوهرز، ٣٥٢

سه‌عیدی شیرازی، ۴۲۳
 سه‌عید بابی، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۷۸، ۱۹۲، ۱۹۳
 سه‌عیدزاده، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۴۹
 سه‌عیدی همه‌قاله‌ی، ۲۱۰، ۲۱۱، ۳۵۱
 سه‌عیدی ده‌لاک، ۱۰۸
 سه‌عیدی کاکه‌لاچینی، ۱۹۰
 سه‌عیدی که‌وگیری، ۱۲۵
 سه‌عیدی محه‌ممه‌د علی غابی، ۲۲۷
 سه‌عیدی یوسفی، ۳۵۰
 سه‌فهرخان، ۲۹۹، ۳۰۳، ۳۰۴، ۴۳۰
 سه‌لاحه‌دین قوربانوف، ۴۰۲
 سه‌لیم جه‌وه‌ری، ۸۶
 سه‌ید پیره، ۱۷۷، ۱۸۵، ۲۰۴
 سه‌ید جه‌بار که‌مالیزاده، ۴۶۸
 سه‌ید جه‌عفر جه‌وادزاده، ۲۴۷
 سه‌ید جه‌سن، ۱۳۵، ۳۴۱، ۳۴۲
 سه‌ید ره‌حیمی سه‌ید جامی، ۸۲
 سه‌ید ره‌سوول‌ی بابی که‌وره، ۴۳۷
 سه‌ید ره‌سوول‌ی دیهقان، ۴۳۳
 سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی، ۴۶۷
 سه‌ید عه‌بدوللا سه‌ید ته‌ها، ۱۳۷
 سه‌ید علی چل سه‌یدان، ۱۶۳
 سه‌ید علی حیجازی، ۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۸۲
 ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۹۳، ۲۹۹، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸
 سه‌ید قادری سه‌ید جامی، ۸۲
 سه‌ید محه‌ممه‌دی حاجی سه‌ید ره‌حمانی،
 ۴۳۹، ۱۶۹
 سه‌ید محه‌ممه‌دی سه‌ید ره‌حمان، ۱۶۹،
 ۱۷۲
 سه‌ید مسته‌فای سیدی، ۳۴۲
 سه‌ید موسلیح، ۲۸۲
 سه‌ید مه‌حموودی جندوکه، ۳۱۱
 سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی، ۴۱۹، ۵۳۷
 سه‌ید نه‌حمه‌د، ۳۰۴

سه‌یدی زه‌مبیل، ۴۳۳
 سه‌یدی قزلقوپی، ۱۴۷، ۲۱۲
 سه‌یده گوله‌ی سه‌مه‌دی، ۲۹۰
 سه‌یفولقوزات، ۴۲۰
 سه‌یفه‌دین خان، ۴۱

ش

شاشان، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۵۲، ۵۴، ۵۶، ۶۸، ۷۰،
 ۷۷، ۸۱
 شوخه‌ی چاپچی، ۱۱۰
 شیخ حه‌سه‌نی غه‌وسابات‌ی، ۴۰۷
 شیخ ره‌شید، ۲۶۳
 شیخ سوله‌یمان، ۲۵۶
 شیخ عوبه‌یدیللا شه‌مزینی، ۴۶۷
 شیخ عوبه‌یدیللا‌ی زینوی، ۴۶۷
 شیخ عه‌بدولره‌حیم شه‌مه‌دینی، ۴۲۱
 شیخ عه‌بدوللا، ۸۶، ۳۷۰
 شیخ عه‌لاوه‌دین، ۲۸۲، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸،
 ۴۶۶
 شیخ عه‌لائه‌دینی نه‌قشبه‌ندی، ۱۲
 شیخ له‌تیف، ۱۸۴، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۹۰، ۲۹۱،
 ۳۱۷، ۳۲۵، ۳۵۸، ۳۶۶
 شیخ محه‌ممه‌دی عه‌ل‌یالی، ۱۵۳
 شیخ مه‌حموود، ۳۷۰
 شیخ نه‌حمه‌د مه‌لا، ۲۵۶
 شیخ بابا، ۴۱۸، ۴۱۹
 شیخی بورهان، ۱۴۵، ۴۲۰، ۴۲۱
 شیخی ته‌ویلله، ۴۲
 شیخه‌ی چارویدار، ۱۲۸
 شیرکو هه‌ژار، ۲۰، ۶۱، ۶۲، ۲۸۶، ۵۳۵، ۵۳۷
 شیروان زیاد، ۴۲۷
 شه‌بوستهری، ۲۲۱
 شهریف عه‌زیمی، ۴۲۴
 شهریفی ره‌حیمه‌ که‌ری، ۱۵۴

شه‌هایی به‌رده‌زهرده, ۳۷۱
شه‌ونم, ۳۹۰

ص

صفرخان قهرمانیان, ۳۰۱, ۳۰۳, ۳۰۴, ۴۳۰,
۵۳۷

ع

عبداللّه بن علي, ۴۵۶

عزیز یوسفی, ۴۳۳

عشق خان, ۳۲۷

عزیزی قادر حه‌یرانی, ۴۰۴

عومهر خان شکاک, ۴۲۹

عومهر ده‌بابه, ۴۵۵

عومهر ناجی به‌گ, ۴۰

عومهر ئاغا, ۳۱۱

عیزه‌ت سلیمان به‌گ, ۴۷۳, ۵۳۸

عیزه‌ت عه‌بدولعه‌زیز, ۴۵۷, ۴۶۳

عیسا, ۳۰۱, ۳۰۳

عه‌بدولرهمان بارزانی, ۲۴۰

عه‌بدولرهمانی زه‌بیجی, ۳۴۹, ۳۵۰, ۳۶۰,

۴۷۳, ۳۸۷

عه‌بدوللّا بارزانی, ۳۵۵, ۳۸۵

عه‌بدوللّا برایم شه‌مزینی, ۱۵۴

عه‌بدوللّا ئیسحاقی, ۴۳۵

عه‌بدوللّا ئه‌حمه‌د ره‌سولّ پشه‌ری, ۲۲۳,

۲۲۷, ۲۴۰, ۲۴۱, ۲۴۵, ۲۴۹, ۳۴۰, ۴۴۵,

عه‌بدوللّا به‌گ, ۴۲۹

عه‌بدوللّای شه‌مامی, ۳۹۵

عه‌بدوللّا یوف, ۱۷۸, ۱۹۲

عه‌بدولی که‌رباسی, ۳۵۰

عه‌بدولئاغا, ۲۴۱

عه‌بدولئیلّا, ۴۵۶

عزیز زه‌ندی, ۱۵۱, ۱۸۵, ۱۸۶, ۴۵۳, ۴۸۲,

۴۸۴

عه‌زیز شه‌ریف, ۴۰۱

عه‌زیز فه‌ره‌اد, ۳۲۲, ۳۲۴

عه‌زیز ئاغا, ۸۱, ۳۵۱

عه‌زیز ئالمانی, ۱۵۱, ۱۸۵, ۳۴۹, ۳۵۱, ۴۵۳,

۴۸۲

عه‌زیزی حاجی سه‌دیقی, ۷۶

عه‌شه‌هی میزی, ۳۴۷

عه‌لانه‌دین سه‌جادی, ۴۱۹, ۵۳۷

عه‌لی به‌گه‌خره, ۲۶۵

عه‌لی تووتنجی, ۳۲۴

عه‌لی چایچی, ۱۹۰

عه‌لی خوسره‌وی, ۴۷۲

عه‌لی ریحان, ۱۲۸, ۱۶۲

عه‌لی ریحانی, ۳۸۰

عه‌لی ره‌حمه‌تی, ۱۷۵

عه‌لی زه‌ندی, ۴۷۹

عه‌لی عه‌جه‌م, ۳۵۴

عه‌لی قازی, ۳۰۶, ۳۸۳, ۴۰۸, ۴۷۲

عه‌لی که‌ریمی, ۱۶۱, ۱۸۵, ۲۵۳, ۳۶۰, ۴۷۳,

۴۸۱, ۵۳۶

عه‌لی که‌لاویژ, ۳۱۵, ۳۲۸, ۳۳۴, ۳۶۶, ۴۰۰

عه‌لی مه‌حموودی, ۳۵۰, ۴۲۳

عه‌لی ئاغای حاجی ئیلخانی, ۸۰

عه‌لیره‌زاخانی چارداوه‌پوو, ۲۲۰

عه‌لی‌یوف, ۱۵۲, ۱۸۹, ۱۹۶, ۱۹۹, ۲۰۳,

۲۰۴, ۲۰۷, ۲۰۸

عه‌ولّای عه‌لی پشی, ۴۳۴

غ

غولام حوسین, ۱۸۲

غولام ره‌زا حه‌سه‌نی, ۴۴۶

غه‌فوری فاته‌گری, ۱۲۷

غه‌فوری فه‌تاحی فه‌یزی, ۲۲۸

غەفوری مەحموودیان، ۲۲، ۲۱۰، ۳۵۱
غەنی بلووریان، ۶۰، ۱۸۱، ۲۹۸، ۳۱۴، ۴۵۳

ف

فاتمە خانم، ۱۴۸
فارس، ۲۰، ۲۲۴، ۲۶۸، ۲۹۹، ۳۳۲، ۳۵۴
فازل، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۸۳، ۲۸۴
فایەق، ۲۷۹، ۴۰۱
فریدون حکیمزادە، ۴۱، ۴۴، ۴۶، ۶۰، ۹۱،
۱۲۳، ۴۱۹، ۵۳۵
فەتخە بەگ، ۱۱۷
فەقئ ئەحمەدی عەلاف، ۱۱۲
فەھمی، ۱۶۳

ق

قادر سێلە، ۸۶
قادر لەپە، ۱۲۲، ۱۲۳
قادر ئاغا، ۱۷۴
قادری قادری، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری مودەرەسی، ۳۵۰
قادری مودەرەسی، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری مەحموودزادە، ۳۱۴، ۳۶۶، ۳۷۰
قارەمان، ۱۱، ۱۶، ۲۱، ۶۱، ۲۰۰، ۳۸۳، ۳۸۸،
۴۶۴
قازی تەھا، ۱۹۰
قازی عەلی، ۹۰، ۱۰۶، ۱۴۱، ۱۶۵
قازی فەتاح، ۴۴، ۴۱۶
قازی موغینی، ۱۰۶
قازیزادە، ۱۷۳، ۱۷۶، ۱۷۷
قاسم ئاغا ئیلخانیزادە، ۱۶۴
قاسملوو، ۲۵۸، ۲۵۹، ۴۳۴، ۴۷۰، ۵۳۷
قاسمی قادری، ۳۴۹
قاسمی ئەحمەدی، ۳۵۴
قاسمە لال، ۳۲، ۳۳

قالە تەگەرانی، ۳۷۱
قولی خانی نەغەدە، ۲۷۹
قولی یۆف، ۱۵۱، ۱۵۲
قەرەنی ئاغا مامەش، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵،
۴۴۰

قەمەرتانج، ۴۶۹

ک

کافیە، ۴۰۳
کاک مامەندی کولیچی، ۱۴۳
کاكاغا، ۳۱، ۲۲۳
کاکە پەحمانی گەنەداری، ۲۵۱
کاکە پەشی دارۆغە، ۳۱
کاکە زیاد، ۲۶۱، ۲۸۲، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۵۱
کاکە مری چاپچی، ۱۱۲
کاکە مین، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۶۴، ۴۷۸
کاکەللا ئاغا، ۳۳۷
کشوهر لەلاهی، ۴۲۲
کۆری پەش، ۳۰۶، ۴۰۸
کیپلینگ، ۲۰، ۵۳۲
کەبیری، ۲۲۱
کەریم جانگیر، ۱۶۸
کەریم خوسرەوی، ۱۹۹
کەریم زەند، ۳۶۳، ۵۳۷
کەریم هەتیو، ۶۰
کەریم ئاغا، ۱۶۳، ۳۱۱
کەریمی حیسامی، ۳۳۹
کەریمی زارایە، ۳۰۱، ۳۰۲
کەمال عەبدوڵاهی، ۱۱، ۴۳۹
کەمالیزادە، ۲۹۹، ۴۶۶

ک

گودەرز، ۴۵۱
گوهرتاج، ۴۳۰

ل

لاولاه كوئر، ۱۲۵

م

مارشيمون، ۶۱، ۶۲

مارف هه ته مي، ۱۳۶

مارفي پوورزه ريفي، ۳۵۱

مارفه كه چهل، ۳۷

ماكسيم گوركى، ۲۱

مام هه سه نى كورى سه يد كه ريمي، ۲۴۸

مام روسته م، ۳۵۳، ۳۶۴

مام فهره ج، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۹

مام وسووى قه ساب، ۱۲۳

مام نه للاي بيستانچي، ۷۴

ماموستا عوله ما، ۱۸۵، ۲۵۳، ۳۶۰، ۳۸۷

۳۸۸، ۴۷۳، ۴۸۱، ۴۸۲، ۵۳۶

ماموستا قانع، ۲۵۵، ۴۴۸

ماموستا هه ژار موكر ياني، ۱۳۱، ۲۹۹، ۳۶۰

۳۶۶، ۳۹۶، ۴۷۲

مامى خوى، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸

مامى گون، ۷۰

مامه جه ليل، ۱۳۸

مامه غه نى، ۱۴۳، ۱۴۸، ۱۵۴، ۱۵۷، ۱۷۰

۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۹۶، ۲۴۰، ۲۹۸

۳۲۹، ۳۶۴، ۳۷۹، ۴۷۸، ۴۷۹

مامه ندى شيروانى، ۲۵۶

مامه ي سادق، ۲۷۶

محمد بانه اى، ۲۹۷، ۳۵۶، ۴۶۸، ۵۳۷

محمود خان، ۱۰۵

محه ممه دى هيندوه ش، ۴۰۶

محه ممه دى ره ياني، ۴۷۸

محيدين بارزاني، ۲۳۸

محيدينى نايشى كولليران، ۴۰۶

محه ممه دى توفيق وردى، ۲۶۸، ۴۴۷

محه ممه دى توكمه چي، ۴۲۵

محه ممه دى ره زاه سه يفي قازى، ۱۷۲، ۳۸۹

۵۳۶

محه ممه دى سميل، ۲۹۰

محه ممه دى سه قزى، ۴۶

محه ممه دى شاپه سه ندى، ۲۹۸

محه ممه دى قادري، ۴۵۴

محه ممه دى مه حموود قودسى، ۲۶۲، ۴۵۷

محه ممه دى نازمى، ۲۱۵

محه ممه دى وردى، ۲۶۸، ۲۶۹، ۴۴۷

محه ممه دى ياهوو، ۱۸۶، ۴۴۹

محه ممه دى يوسف، ۳۰۸

محه ممه دى ئيسحاقى، ۴۳۵

محه ممه دى ده لي، ۱۲۵، ۱۲۶

محه ممه دى خزرى، ۱۶۸، ۴۳۷، ۵۳۸

محه ممه دى ده رمانفروش، ۱۵۴

محه ممه دى پاتب، ۱۱

محه ممه دى پاتبي، ۱۱

محه ممه دى عه ولا چه په، ۳۳۹

محه ممه دى غولامى قه ساب، ۱۸۳

محه ممه دى ماملنى، ۶۵، ۱۵۱، ۴۷۲

محه ممه دى نانه وا، ۲۱۵

محه ممه دى ياهوو، ۱۶۰، ۱۸۶

محه ممه دى مه نگوپى، ۱۵۴

محه ممه دى توفيق وه ردى، ۳۶۳

محه ممه دى ره سوولى وه ته ميشى، ۳۵۰

محه ممه دى بابانزاده، ۳۵۰

محه ممه دى سه ليموكه ي، ۳۵۱

محه ممه دى علمى، ۳۵۰

محه ممه دى قاسمى، ۳۵۰

محه ممه دى نانه وازاده، ۳۵۰

محه ممه دى ياهوو، ۳۵۰

محه ممه دى نه سحابى، ۳۵۰

محه ممه دى ميني خاته مى، ۳۵۰

مینہ خالندی, ۱۸۱, ۲۰۷	محہ مدہ مینی شہرہ فی, ۳۵۰
مینہ ی عہ لی ناغای, ۳۰۱	مرادی رہ زماوہری کرماشانی, ۳۶۶
مہ جیدی کہ رباسی, ۱۷۷	مرادی ناشہ خالی, ۳۱۳
مہ حکہ مہ ی قازی, ۱۴۱, ۹۰, ۳۵۰, ۳۸۰	مستہ فای یاوہری, ۴۰۶
مہ حموود سہ قزی, ۹۹	مستہ فا خوشناو, ۲۲, ۲۲۶, ۲۲۷, ۲۳۰, ۲۳۲
مہ حموود عہ زیمی, ۴۲۳, ۴۲۴	۲۳۵, ۲۴۵, ۳۳۲, ۳۵۱, ۴۲۶, ۴۵۷, ۴۶۲
مہ حموود ناغای ہیرۆ, ۳۴۲	۴۶۳, ۴۶۴, ۴۷۹
مہ حموود خانی دزلی, ۴۲۹	مستہ فا دادار, ۲۵۹, ۴۳۱, ۴۳۴, ۴۳۸
مہ حموودی عہ زیمی, ۷۳, ۱۰۰, ۱۱۰	مستہ فا سولتانی, ۱۶۲, ۱۷۱
مہ حموودیان, ۲۲, ۱۸۵, ۱۸۶, ۱۸۷, ۱۸۸	مستہ فا شہ لماش, ۳۲۸
۱۹۰, ۱۹۷, ۲۱۰, ۲۱۱, ۲۱۲, ۳۵۲, ۴۳۹	مستہ فای حاجی قادر, ۹۱
۴۸۲	مستہ فای خانہ, ۲۴۱
مہ شہدی سہ لیم خان, ۲۰۰, ۲۰۱, ۲۰۲	مستہ فای داودی, ۱۲۰
مہ لا برایم, ۱۵۶	مستہ فای زینہ تی, ۱۵۸, ۱۷۸, ۲۹۳, ۳۱۰
مہ لا حوسین, ۲۹۴	مستہ فای کوپری مرادی بہ فر فروش, ۳۰۵
مہ لا حہ سہ ن, ۲۹۴	مستہ فای وسوو قہ ساب, ۱۶۹
مہ لا خلیل گوپرہ مہ پر, ۱۲۹	مہ جید قوباد, ۴۰۶
مہ لا رہ حمانی سہ درولعولہ ما, ۱۸۵	موتہ لیبی عابید, ۹۲
مہ لا رہ حمانی گہ ورہ, ۸۳	مونته قیمی قازی, ۴۳۴
مہ لا سہ لیم, ۷۲	میرحاج بالہ کی, ۴۶۵
مہ لا عہ بدولرہ حیمی سابلأغی, ۴۲۳	میرزا برایمی گہ ورک, ۱۷۰, ۱۷۳
مہ لا عہ لی, ۸۳	میرزا حہ مدہ مینی کوپہ, ۲۸۲, ۴۵۱
مہ لا غہ فوری کولیجی, ۸۹	میرزا رہ حمہ تی شافعی, ۱۸۷, ۲۱۴, ۲۵۲
مہ لا قادری لاجینی, ۴۳۳	میرزا سألحی نازان, ۴۰۳
مہ لا قادری نانہ وہ, ۲۸۶	میرزا عہ بدوللا حاجی سألحی, ۹۸
مہ لا کہ ریم, ۶۳, ۶۴	میرزا فہ تاحی قازی, ۱۰۳
مہ لا محہ ممہ دی دریکہ, ۱۴۱	میرزا قادر, ۱۴۸, ۳۲۴, ۳۷۲, ۴۴۳
مہ لا محہ ممہ دی موغتہ مدہ, ۷۴	میرزا کہ ریمی شاتری, ۱۳۱, ۱۴۵, ۳۷۳
مہ لا مستہ فا بارزانی, ۲۱۷, ۲۴۲, ۲۵۳, ۲۵۹	میرزا محہ ممہ دی تابانی, ۱۰۵
۳۱۴, ۳۳۱, ۳۷۷, ۴۲۹, ۴۴۳, ۴۵۷, ۴۵۸	میرزا مہ حموودی حہ مامچی, ۹۸
۴۶۱	میرزا نہ حمہ دی گوئہ ندامی, ۱۱۹
مہ لا ہادی, ۵۶	میرزای بلووری, ۲۵۲
مہ لا وسوو, ۶۰, ۴۲۰	میرزای رہ شیدی, ۳۶۳
مہ لا نہ حمہ د نیوچاوانی, ۴۴۹	میرسولتان, ۴۶۹

هۆمه ر پاشای جهنگه ل، ۳۵۳، ۳۶۴
هیمن سیدی، ۴۴۴، ۵۳۹
هیمن موکریان، ۳۶۲، ۵۳۶
هه باسه کورد، ۱۷۸
هه مزه ناغا، ۱۵۵، ۱۵۸

و

وریا ماملی، ۳، ۴، ۱۹، ۲۲، ۳۲۲، ۳۵۶
وینه تان، ۳۲، ۱۹۷
وه ره هرام، ۴۲۲، ۴۳۶
وه ستا بیهجه ت، ۲۷۱، ۲۷۶، ۲۷۷
وه ستا حه سه نی میعمار، ۱۱۷
وه ستا قادری به ننا، ۲۲۵
وه ستا محه ممه دی تۆکمه چی، ۱۸۲
وه ستا مه جیدی خه یات، ۴۲۳
وه ستا نه سرووللا، ۲۷۱
وه فایی، ۴۲۳
وه کیل باش، ۱۳۶
وه هاب ناغای بیشۆک، ۴۶۵
وه هابی بلووری، ۲۲، ۲۳۰

ی

یوسف خان، ۱۰۷، ۲۲۵
یوسف ریزوانی، ۱۸۵، ۲۵۳

مه لاره حمانی گه وره، ۱۰۶
مه لای عه بدوللای داودی، ۳۵۰
مه لیک فه یسل، ۴۵۶
مه لیکزاده، ۸۵، ۸۶، ۵۳۶
مه مه د خان، ۹۱
مه مه دی شیروانی، ۲۸۱
مه نافی که ریمی، ۴۴۹

ن

ناسر باباخانی، ۱۵۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۵۳۷
نوری به گ، ۲۶۰
نه جمه ددین ته وحیدی، ۱۶۱، ۳۶۰
نهقی خان، ۴۲۸
نه ماز عه لی یوف، ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۰۸

ه

هاشم فه ره اد، ۴۵۳
هاشم ئوف، ۳۵۲
هاشمی به زاز، ۴۵۲
هاشمی حوسینزاده، ۲۵۳
هاشمی خه لیل تالانی، ۱۷۲
هاشمی کورد، ۲۱۰، ۲۱۱، ۳۵۱، ۴۵۲
هاشمی گه رمینی، ۱۸۹، ۱۹۷
هاشمه کویر، ۱۲۸

ئەو كۆتۈپىيە لە بەر دەستتانه، بەشېكە لە بېرەو ھەريەكانى كاپىتان ھەمەدى مەولوودە چرچى
 كە پاش تىپەربوونى ۴۲ سال لە مەرگى خۇيان بلاو دەكرىتەو. بەرپىزيان لە سەردەمى پىش
 شەرى يەكەمى جىھانى را بۆمان دەگىرپتەو تا پەشەكوژى خەلكى مەھاباد لەلايەن
 لەشكرى پووسى تىزارىيەو. لە زۆر بابەتى گىرگى تر دەدوئ كە بە چاوى خۆى دىتوونى.
 لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا پلەى بۆ كاپىتان بەرز دەپتەو و راستەوخۆ لەلايەن
 پىشەوا قازى مەمەدەو ئەمرى وەرگرتو و بە خۆى و بە پىشمەرگەكانى، وەك فیدايى
 بۆ كۆمارى كوردستان چاويان لىدەكران و دژوارترین ئەركەكانيان پىدەسپاردن.
 بېرەو ھەريەكانى لەو بارەو پېن لە زانىارى نەبىستراو و تازە و دەگمەن كە تىيدا دەچىتە
 ناو ناخى رووداوەكان، كەمايەسىيەكان، گومانەكان و ئازارەكان. كەس ھەلناپوئىرى و
 راستگويانە ئەسكوئ لە بنى مەنچەل دەدا و بەرە لەسەر ھەتيو ھەلدەداتەو.

BEING A KURD

A CHAPTER OF CAPTAIN
 HAMADI MAWLUDI'S
 MEMORIES

Revalidation and Compilation by:
 WIRYA MAMLE

ISBN 978-91-89439-56-6

